

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER LIBRARY

HX JTW8 9

Ga110.190.2

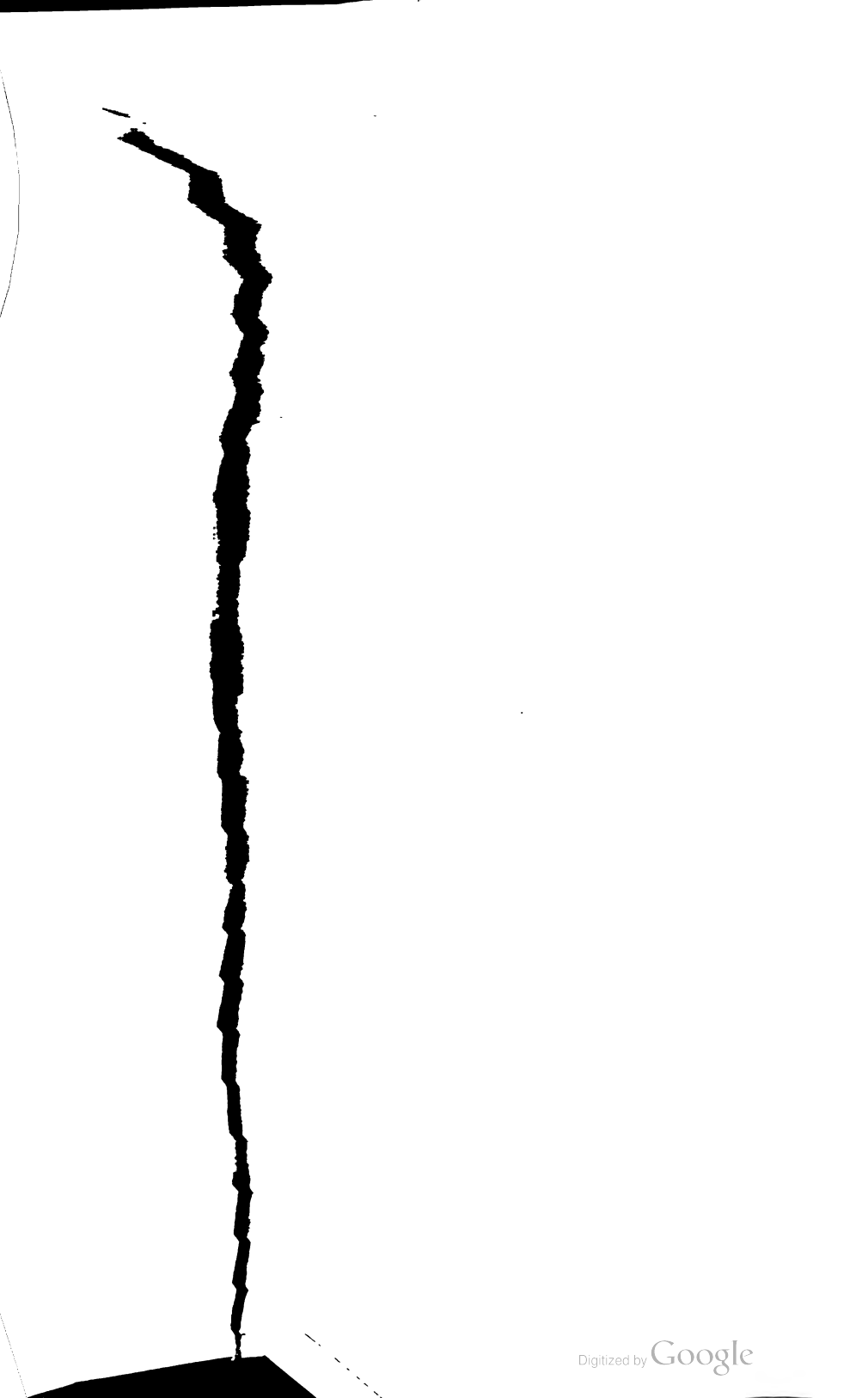

HARVARD UNIVERSITY

LIBRARY OF THE

Classical Department

HARVARD HALL

19073

0

ARISTOPHANIS COMICI
QUAE SUPERSUNT OPERA.

RECENSUIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,
AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

VOL. I.
UNDECIM FABULAS SUPERSTITES CONTINENS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXVI.

21 May, 1903

STANDARD UNIFORMS
Largest Department

(1-2)

VIRO AMICO

ARTURO PALMER

LITERARUM LATINARUM IN UNIVERSITATE DUBLINENSI PROFESSORI

SCRIPTORUM ANTIQUORUM GRAECORUM AC LATINORUM

CULTORI STUDIOSSIMO ET INTERPRETI PERITISSIMO

VIRO INGENII ACUMINE PRAEDITO ET DOCTRINAE COPIA IMBUTO

MECUM ARCTISSIME COMMUNI ARISTOPHANIS AMORE

ET STUDIORUM SIMILITUDINE CONJUNCTO

HANC POETARUM COMICORUM ATTICORUM PRINCIPIS EDITIONEM

UT ET ALTERAM SINGULARIUM FABULARUM COMITEM

ANNOTATIONE CRITICA ET COMMENTARIO INSTRUCTAM

JAM TANDEM POST QUINQUAGINTA FERE ANNORUM LABOREM

PROPEDIEM SI DETUR VITA AD FINEM PERDUCENDAM

DEDICAT ET COMMENDAT

EDITOR.

PRAEFATIO.

Jam circiter quinquaginta anni sunt ex quo primum Aristophanis edendi consilium suscepi. Eo tempore in usu maxime erant editiones nostri Brunckiana, Bekkeriana, Bothiana, et, quae alias longe superabat, Dindorfiana Oxoniensis; nam Inverniziana, a Dindorfio et Beckio curata, ingentioris molis impensaeque gravioris erat quam ut in usum vulgarem veniret. Ex eo tempore literae Graecae ac Latinae summo studio et maxima diligentia, praesertim in Germania, cultae sunt, et ars critica miro modo provecta est, ita ut fere omnium scriptorum antiquorum editiones bellae et accuratae prodierint. Per quinquaginta annorum spatium variae Aristophanis aut singularium ejus comoediarum editiones a viro doctissimo criticaeque artis magistro summo Guil. Dindorfio prolatae sunt;¹ neque ad hunc diem meliorem quisquam Dindorfiana editionem protulit. Fuit enim ille non modo magnae doctrinae et eruditionis

1) Cum Beckio Invernizii editionem curavit Lips. 1819—1826. Pacem cum annotatione critica edidit Lips. 1820. Equites 1821. Av. 1822. Ranas 1824. Aristophanem 2 voll. 12 mo. Lips. 1825. Ecclesiazusas 1826. Acharnenses 1828. Fragmenta 1829. Aristophanem cum Fragmentis aliquanto auctioribus denuo recensitum edidit inter Poetas Scenicos, gr. 8 vo. Lips. 1830. Aristophanem cum annotatione critica, 12 mo. Lips. 1830. Aristophanem cum Fragmentis, 2 voll. 8 vo. Oxon. 1835. Annotationes in Aristophanem, 2 voll. Oxon. 1837. Scholia in Aristophanem, 3 voll. 8 vo. Oxon. 1838—1839. In Aristophanis editione Didotiana textum aliquatenus refinxit, fragmenta auxit et emendavit, gr. 8 vo. Paris 1838. Aristophanem cum Fragmentis et Prolegomenis inter Poetas Scenicos (Ed. V. correctior et postrema), fol. min. Londini 1869.

copia instructus, sed summi acuminis et eximiae sagacitatis vir, et, quod ad artem criticam feliciter exercendam maxime conducit, iudicii exquisiti et bene librati: unde inter criticos Graecos coryphaeus facileque princeps jure semper habebatur, qualem alterum unquam exstiturum optari potius quam sperari potest, adeo ut in hoc studiorum genere obitus ejus damnum paene irreparabile inflixerit¹. Prae aliis enim, ut *ὁ δμότεχνος* ejus senior Petrus Elmsleius, in dijudicando perspicax erat, in emendando prudens, in interpretando lucidus et accuratus. Quibus ingenii dotibus addita est industria indefessa, linguarum tum Graecae tum Latinae scientia accurata, in scribendo sermone Latino mira facilitas, et, quod in explicandis auctoribus maxime necessarium est, perspicuitas.

Praeter Dindorfianas editiones iisdem fere temporibus prodierunt editiones Schaeferi, Weisii, Bergkii, Meinekii, omnes brevibus notulis instructae. Ex his in scholis et vulgo usurpantur praecipue editiones Bergkiana et Meinekiana. Praeter has omnium fabularum superstitem editiones prodierunt plures singularium comoediarum editiones multa commendatione dignae. Ex omnibus his editionibus multa sunt utilia quae hauriri possint: attamen confitendum est ne unam quidem aut omnium aut singularium comoediarum exstare quae ab omnibus partibus absoluta sit et literatorum usui accommodata. Omnes ex aliqua parte defectum habent. Exempli gratia in editione Dindorfiana Oxoniensi, quae septem volumina amplectitur, disjuncti sunt textus, annotationes, et scholia; neque, ut in editionibus Brunckiana et Bekkeriana, subjectus est in totum opus index. Editiones Bergkiana et Meinekiana pauculas tantum annotationes criticas continent, nullum commentarium exegeticum, nulla scholia aut scholiorum delectum, nulla fragmenta, nullum indicem.

1) Natus est Dindorfius *ὁ μαχαρίτης*, vir optimus et eruditissimus, Lipsiae Januarii die 21. a. 1802. obiit ibidem senio et haud dubie laboribus assiduus confectus, *ποθεινὸς τοῖς φίλοις*, inter quos et mihi ipsi felix sors obtigit enumerari, et omnibus literarum Graecarum fautoribus, Augusti die 1. a. 1883, aetatis anno primo et octogesimo. Diu floreat viri eximii et praestantissimi memoria, qui in his literis perpetuus mihi dux et comes erat.

Ex hac quidem parte usui lectorum satis bene accommodata fuit editio Brunckiana, quae intra spatium satis parvum annotationem criticam et exegeticam continet, scholia selecta, fragmentorum collectionem, quamvis parum locupletem, et indicem. Sed ex Brunckii aetate tanta artis criticae in literis Graecis progressio facta est, tantae tamque accuratae optimorum codicum collationes factae sunt, tantum studium virorum doctorum in nostro emendando et explicando positum est, ut omnino fere inutilis nisi consulendi causa facta sit editio ejus. Bothiana etiam editio, qua ipse adolescens uti solebam, ita instituta est ut aliquatenus lectoris commodo inservire possit, sed tanta erat editoris ejus in textu corrigendo audacia, tam perversa praesertim rei metricae tractatio, ut nequiquam ei confidere possimus. Praeterea nec fragmenta¹ continet nec indicem.

Praeter integras omnium nostri fabularum editiones prodierunt his annis singularium fabularum plures, ut de Dindorfianis et meis ipsius taceam, non omnibus quidem numeris absolutae, sed tamen optime instructae multaque laude ac commendatione dignae. Et Acharnenses quidem sedulo curaverunt Elmsleius, Müllerus, Ribbeck, alii; Equites Kockius, Ribbeck, etc.; Nubes Hermannus, Kockius, Teuffel, etc.; Vespas Hirschigius, Richter; Pacem Richter, etc.; Aves Kockius, etc.; Ranas Thierschius, Fritschius, Kockius, Velsen; Plutum Thierschius, Kappeynius van Coppello, Velsen; Lysistratam Engerus; Thesmophoriazusas Thierschius, Fritschius, Engerus, et nuper Velsen; Ecclesiazusas Velsen; Fragmenta Bergkii, Dindorfius, Bergkii, Kockius.²

Ex editoribus et criticis multis qui in Aristophanis textu emendando et restituendo operam navarunt plus fortasse quam reliqui omnes contulerunt Petrus Elmsleius et Guilelmus Dindorfius. Et illius quidem, qui eximii acuminis ingenii, industriae summae ac diligentiae modestiaeque singularis vir fuit, Acharnensium editio, quamvis pro ejus temporis artis

1) Fragmenta seorsim edidit vir doctus Lipsiae, 1844.

2) In Comicorum Atticorum Fragmentorum editione, Lipsiae, 1880.

criticae statu multa desiderans, libellus vere aureus est et nobile critici acuminis monumentum; hujus in Aristophanem studia, per decem fere lustra distributa, omnibus et ubique nota sunt, nec unquam labores ejus in Poetas Scenicos Graecos restituendos et illustrandos impensi in oblivionem decident.

Ut vero ad rem mihi propositam veniam, quum nullam nostri editionem satis commodam usuque lectorum idoneam exstare viderem, defectum illum gravem, quem ipse expertus eram, supplere conari institui et editionem comici proferre quae intra fines satis modicos textum quantum fieri poterat accuratum, criticum apparatus variorum codicum collationes virorumque doctorum conjecturas et tentamina critica amplexum, commentarium exegeticum scholia integra suis locis disposita exhibentem, fragmentorum collectionem annotatione critica et exegetica instructam, indicem denique uberrimum in totum opus comprehenderet. Quum vero operis hac ratione instituti molem incommode magnam deventuram esse exspectandum esset, commodo lectorum me consulturum esse existimavi si duas proferrem editiones *παράλληλους*, alteram quae merum textum et fragmenta annotationibus instructa cum prolegomenis et in universum opus indice; alteram plenior, quae singulares fabulas copiosa annotatione critica et commentario instructas, singulis voluminibus comprehensas, exhiberet. Fragmenta numero largiter aucta et in meliorem ordinem redacta, editionum Dindorfianae, Bergkianae, et Kockianae praecipue ratione habita, diligenter recensui et annotatione instruxi.¹ Denique, ne quid ad hanc editionem quam maxime integram et absolutam et *ἀντάκριη* reddendam deesset, indicem locupletem praecipuorum vocabulorum ac nominum propriorum, de novo confectum et textui ut in mea editione legitur accommodatum, subjunxi. Spero igitur lectoribus Aristophanis profuturam esse editionem quae sub uno conspectu materiam tum ad textum emendandum tum ad sensum illustrandum inservientem, labore non exiguo undique collectam, praebeat. Hoc saltem profiteri possum, in praeparanda ea nulli me

1) In citandis nostri fragmentis, quum nondum absoluta esset mea ipsius editio, enumeratione Dindorfiana usus sum.

labori, nullis impensis, pepercisse.¹ Quod maximi momenti est, textum summa cura ac diligentia iterum iterumque recensui; singulos versus, imo singula verba, etiam atque etiam perpendi et consideravi. In Megarensis ac Boeoti in Acharnensibus, Laconum in Lysistrata, et lictoris Scythae barbari in Thesmophoriazusis sermonibus quantum fieri poterat restituendis praecipue operam navavi. Praeterea eos locos, quorum magna copia est, in quibus alios scriptores, praecipue tragicos, *παράγωδῃ* sive *παρατραγωδῃ* noster, diductis literis imprimendos curavi. Interpunctioni etiam, quae tanti momenti est ad sensum scriptoris intelligendum, rei vulgo negligentissime tractatae et turpiter neglectae, operam imprimis dedi.

In singularium fabularum editionibus apparatus criticum subiecti ibique rationes cur correctionem aliquam in textum inseruerim aut inserendam censuerim exposui. In calce voluminis cujusque commentarium exegeticum, in quo quodcumque ad nostrum explicandum aut illustrandum utile videretur posui, subjunxi; et, ne quid ad hanc meam editionem quam maxime utilem reddendam deesset, scholia Graeca integra secundum Dübneri editionem Parisiensem, pluries a me ipso emendata, suo quaeque loco, ut in utilissima Andromachae editione Körneriana (8vo. Züllichaviae, 1826.) intertexui, ita ut sub uno conspectu colligeretur quicquid ad nostrum intelligendum conducere posse videretur: id quod in nulla alia nostri editione factum esse video, nisi quod in Lysistratae et Thesmophoriazusarum editionibus ab Engero prolatis scholia, quae in his fabulis brevissima sunt, textui ordine proprio subiecta sunt. Primo quidem propositum mihi fuerat partem tantum scholiorum adjungere, et bis satis magno labore delectum eorum feceram, sed demum re bene cogitata integra ea inserere constitui.

Imprimis vero id mihi propositum fuit ut comici textum temporis lapsu et librariorum negligentia aut temeritate turpiter depravatum quantum fieri poterat emendarem pristinoque

1) Prodierunt jam hujus editionis meae partes I—V., Thesmophoriazusas, Lysistratam, Ecclesiazusas, Pacem, et Aves continentes; pars VI., Plutum continens statim fere prodibit; pars VII., Acharnenses continens, sub prelo est; reliquae deinceps quantum celeriter fieri potest prodibunt.

nitori restituerem. Ad eum finem imprimis optimi maximaeque fidei atque auctoritatis codices manu scripti fideliter excutiendi erant.¹ Brunckii et Bekkeri collationes valde negligenter factas esse satis notum est. Hujus variae lectiones plerumque omnino incertae sunt, neque ullae personarum notae insunt.² Exempli gratia, ex annotatione ejus colligi posset *σ' ἐγὼ* exhibere codicem V. in Eq. 340., quod tamen non verum est. Ex ejusdem silentio existimari posset *μόθων* exhibere eundem codicem in Eq. 635., sed *μόθωνες* etiam ejus lectionem esse nunc constat. Secundum eundem *δαίων* praebent V. et Mut. 1. in Ran. 1276., sed *δσιον* etiam in illis est. Ex ejusdem silentio qui in Pl. 497. et 698. *ποήσαι* et *ἐποήσα* lectiones esse codicum R. V. Mut. 1. 2. 3. colligeret falleretur. Ejusdem negligentia apparet etiam in Eq. 901. Pl. 598. plurimisque aliis locis.³

Quum tam negligenter collatos fuisse nostri codices constaret⁴, constitui ipse novas, praesertim optimorum, collationes facere, eoque consilio itinera plura in Italiam, Galliam, et Germaniam suscepi; praetereaque in mea ipsius patria plures bonae notae codices excussi in Bibliotheca Bodleiana Oxoniensi, quorum sigla in conspectu codicum Aristophanis dedi.

1) Ex duobus fontibus diversis fluxisse nostri codices probabile videtur. Cf. e. g. Eq. 1346. *ῥσθόμην* (ita B. X. sed *ῥθειν* A. C. R. S. V. Γ. Δ. Θ.).

2) Jure igitur queritur Teuffel (Praef. ad Nub. p. 21.): "Habemus earum (Nubium) et permultos et aliquot perbonos libros, qui utinam essent ita ut ratio postulat collati, ne vel de optimi scriptura multis locis etiam nunc dubitaretur."

3) Sic in Ach. 347. *ἀρα πάντες* (non *ἀρ' ἅπ.*) exhibet R. ibid. *βοῆς* (supr. *ν*) R. Ach. 390 *τὴν* (non *τιν'*) R. Ach. 452. *Εὐρεπίδην* (del. *ν*) R. Nub. 1243. *χρήματα* R. Vesp. 21. *προερεῖ* — *λέγω* R. (sed tacet Bekker.) 408. *λαβόντες* (non *βαλ.*) R. 570. *συγκύπτουθ'* (non *συγκύψανθ'*) R. 687. *κατάπυγον* diserte R. Av. 47. *δεομένωι* (sic) R. Lys. 561. *ἐφ' ἵππον* (non *ἐφιππον*) R. 575. *ἐπὶ κλίνας* aut *ἐπικλίνας* R. (sed *ἐπικλινεῖς* sec. Bekker.) 918. *κατακλινῶ* (non *κατακλίγω*, ut habet Bekker. in textu) R. Th. 32. 33. *ἐόρακας* diserte R. 1063. *ἐλεινῶς* diserte R. (ut in Bekkeri textu, ipso Bekkero tacente in annotatione).

4) Tres priores fabulas accurate, non tamen verbatim, excussi.

Hi vero sunt codices manu scripti quos plus minusve diligenter ipse excussi:

A. (Par. Reg. 2712) in *Ach. Eq. Nub. Av. Eccl. Ran. Pl.*

B. (Par. Reg. 2715) in *Ach. Eq. Vesp. Pac. Av. Lys. Eccl.*

C. (Par. Reg. 2717) in *Ach. Eq. Vesp. Lys.*

G. (Par. Reg. 2827) in *Nub. Pl.*

M. (Monac. 137) in *Ran.*¹

N. (Mon. 492) in *Lys.*

R. (Rav.) in *Lys. Thesm. Ach.* 729—835. *Ran.* 208—268.

Eccl. 1136—1182. et passim in reliquis fabulis, praesertim in *Ach.*

S. (Ven. Marc. 475) in *Eq. Vesp. Pac. Av. Nub. Ran. Pl.*

T. (Ven. Marc. 472) in *Nub. Ran. Pl.*

U. (Ven. Marc. 473) in *Nub. Pl.*

W. (Vind. Bibl. Imp. 163) in *Nub. Ran. Pl.*

Y. (Vind. 210) in *Nub. Ran. Pl.*

Z. (Vind. 227) in *Nub. Ran. Pl.*

Γ. (Flor. Laur. 31, 15) in *Eccl. Ach.* 729—928. *Eq.* 1—100.

Δ. (Laur. 31, 16) in *Nub. Lys. Ach.* 729—829. *Eq.* 1—100.

Ran. Pl.

Θ. (Laur. Abbat. 2779) in *Eq.* 1—100. *Nub. Ran. Pl.*

Π. (Laur. 31, 4) in *Eq.* 1—100.

Ξ. (Laur. 31, 19) in *Pl.*

Σ. Laur. Abbat. 88) in *Nub. Pl.*

Υ. (Laur. 31, 4) in *Eq.* 1—100.

Φ. (Laur. Abbat. 2715) in *Nub. Ran. Pl.*

Χ. (Laur. 31, 13) in *Eq. Nub. Ran. Pl.*

Ψ. (Laur. 31, 22) in *Nub.*

Ω. (Laur. 31, 35) in *Nub. Ran. Pl.*

Bodl. 6. (Oxon. Bodl. Canon. 40) in *Nub. Pl.*

Bodl. 7. (Bodl. Canon. 46) in *Nub. Pl.*

Bodl. 8. (Bodl. Miscell. CL) in *Nub. Pl.*

Bodl. 9. (Bodl. Miscell. CCXLVI) in *Pl.*

Med. 4. (Mediolan. Ambros. C. 222) in *Nub. Ran. Pl.*

Med. 5. (Ambros. D. 64) in *Eq. Nub. Pl.*

1) In meum usum contulit hunc codicem vir amicus jam defunctus E. R. Dukes, Oxoniensis, et ipse Aedis Christi quondam alumnus.

Med. 8. (Ambros. L. 39) in *Eq. Nub. Av.*

Med. 9. (Ambros. L. 41) in *Ach. Eq. Nub. Av.*

Par. 6. (Par. Reg. 2716) in *Eq. Nub. Ran.*

Par. 7. (Par. Reg. 2718) in *Nub. Pl.*

Par. 8. (Par. Reg. 2821) in *Nub. Pl.*

Par. 17. 19. 20. 21. (Par. Reg. 2902. Suppl. 135. 463. 499) in *Nub.*

Par. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 18. (Par. Reg. 2822. 2823. 2824. 2825. 2826. 2827. 2828. 2830. Suppl. 97) multo rarius hic illic adhibui in *Nub. et Pl.*¹

Idem codicum denuo excutiendorum munus nuper suscepit vir doctus Adolphus von Velsen, qui eodem fere tempore quo ipse Ravennam codicis celeberrimi conferendi causa vere anni 1865 adiit, et ab oppido eo inclyto paucis diebus ante meum adventum discessit. Gaudeo profecto virum illum doctum editionem nostri continuare cujus jam prodierunt quinque partes, et infra breve tempus ad finem exoptatum perducturam eam esse spero.² Optandum enim est plures eorundem codicum collationes fieri: quamvis enim diligenter conferendi codicis munere functus fueris, saepenumero accidet, ut ipse experientia didici, ut errata non observata in collationem irrepant. Tam locupletem copiam criticam collationibus ejus et meis

1) Supra commemoratos codices in fabulis quae literis Italicis scribuntur verbatim et accuratissime vel in minimis (si pauca quaedam levioris momenti excipias) contuli. Libros A. (in *Ach. Eq. Av. Eccl.*) B. C. (in *Lys.* in *Ach. Eq. Vesp.* non verbatim quidem, sed tamen accurate). G. Par. 6. Bodl. 6. 7. 8. 9. contuli cum Dindorfii editione Oxon. 1835. 2 voll. 8vo. A. (in *Pl. Nub. Ran.*) N. R. T. A. (in *Nub. Lys. Ach. Eq.*) O. cum Bergkii editione 2 voll. 12 mo. 1857. S. (in *Eq. Vesp.*) et A. (in *Nub.*) P. X. cum Weisii editione Tauchnitziana, 2 voll. 18mo. Lips. 1842.

Codices Florentinos, Venetos, et Vindobonenses excussi vere anni 1854 (Florentinos iterum vere anni 1865); Oxonienses hieme anni 1855; Parisienses autumno ejusdem anni (nisi quod A. in *Nub.* autumno anni 1863); Ravennatem denique, Monacensem (N.), et Mediolanenses vere anni 1865.

2) Id quod nescio qua de causa non fecisse Schutzium, Thierschium, Fritzschiem, Engerum dolendum est, quibus viris doctis duas tresve tantum nostri fabulas edere contigit.

suppeditatam, qualis nulla hactenus accumulata est, haud parum ad textum Aristophanis emendandum profuturam confidenter sperari potest.¹

Ex scholiis Graecis, quod exspectandum erat, paucae tantum textus emendationes hauriendae sunt. Id quod monuit Dindorfius (vol. III. p. VIII.), qui: "Scholiorum Graecorum eximius aliquando ad interpretanda, exiguus ad emendanda poetae verba usus fuit. Nam in locis graviter corruptis scholia aut plane deficiunt aut a grammaticis recentioribus scripta cum vitiis codicum conspirant, ita ut parvus eorum sit locorum numerus quorum non aliunde quam ex scholiis peti a me potuerit vera scriptura, eaque plerumque talis quam conjectura assequi facillimum fuisset."² Idem fere de lexicographis et grammaticis, ex quibus Suidas unus non minus quam tria millia locorum Aristophanis citavit, aliisque scriptoribus qui nostrum laudant dicendum est.

Jam, quum innotuerint variae collationes codicum aut a Velseno aut a me ipso factae, editorum futurorum erit lectiones ibi indicatas diligenter ponderare et aestimare, comparare eas inter se, codicis cujusque indolem et historiam investigare, et sic conari quantum fieri potest pristinam Aristophanis scripturam restituere. Sed, postquam omnes externae auctoritates diligenter excussae et indagatae fuerint, innumeris in locis de vera scriptura desperandum esse constabit, nisi ad conjecturam confugeris. Haec autem aut ipsius nostri aut eorum

1) Satis negligenter etiam ab Dindorfio exhibitae sunt variae lectiones. Vide e. g. ad Nub. 1458. 1462. 1466. Minime vero negligendi sunt qui vulgo deteriores codices dicuntur. Non raro enim vera scriptura in iis solis servata est. Sic unus, ni fallor, Havniensis pessimae notae codex genuinam lectionem *ἄλλυται* exhibet in Av. 1070. soli, ni fallor, veram lectionem *ἡσθόμην* B. et X. in Eq. 1346. Omnino omnes cujusvis classis aut familiae codices diligentissime etiam atque etiam excutiendi sunt. In Nub. 981. *ἀνέλθαι* diserte legitur in solo fortasse Med. 4. In Av. 377. meliorem lectionem praebent A. B. quam codices optimi R. V. In Ach. 1179. *παλινορθον*, quod conjecerat Elmsleius, reperio in A. Quam magni momenti sit lectiones codicum diversorum exhibere discas, si inspexeris, exempli gratia, Ach. 1195 sq.

2) Idem lemmata scholiorum tantum non ubique a codicibus abesse monuit, ipse Aldina servans.

scriptorum quos scribendi indole et stylo eum imitatum esse constat aut qui eum imitati sunt praecipue niti debet. Et in hac re multum jam laboris impensum est, multi viri docti in nostro emendando plus minusve feliciter operam navarunt, ita ut largissima conjecturarum copia editori cuique praesto sit. Has ut congererem, innumeri fere libri libellique magno labore mihi perlegendi erant qui ad Aristophanem emendandum materiam aliquam praebere posse viderentur; et hac ratione conjecturas collegi quas fecerunt Kusterus, Bentleius, Dawesius, Kiddius, Porsonus, Dobraeus, Blomfield, Monk, Burgesius, Tyrwhittus, Seager, Wakefield, Burneius, Toupius, Reiskius, Reisigius, Brunckius, Elmsleius, Dindorfius, Hermannus, Thierschius, Bothius, Engerus, Fritzscheus, Meinekius, Bergkii, Teuffel, Kockius, Richter, Ribbeck, Müller, Velsenus, Hirschig, Ahrens, Thomas, Wieseler, Hanovius, Halbertsma, Bakhuyzen, Beer, Herwerden, Cobetus, Madvig, Bamberg, Naber. Aliae non paucae mecum per literas communicatae sunt. Neque praetereundum est quod ex exemplari Elmsleiano editionis Brunckianae, quod casu in meas manus venit, notulas marginales ejus haud paucas exscripsi, quas indicavi notula Elmsl. ms. Etiam nunc plurimae in nostrum emendationes egregiae haud dubie neglectae jacent in Annalibus, Commentariis, Dissertationibus inauguralibus, Programmatis scholasticis, aliisque opusculis academicis praecipue in Germania editis, quas colligere omnes arduum sane opus est.

Persuasum vero mihi est, ut modo dixi, plurimum fieri posse ad textum cujusvis auctoris restituendum, si stylum formamque dictionis ejus diligenter expenderis;¹ plurimum etiam, si eum cum aliis scriptoribus contuleris quos eum imitatum aut quos eum imitatos esse constet. Sic in multis nostri locis, ubi notabilis varietas lectionis exstat, non raro eveniet ut dubitationem omnem tollere liceat collatione facta similium locorum

1) Id quod fecit vir doctus et ingeniosus Albertus de Bamberg in 'Exercitationibus criticis in Aristophanis Plutum,' 4to. Berolini, 1869. et Gothae, 1885., qui accurata variarum lectionum et locorum similium inter se comparatione instituta multa apud nostrum feliciter restituit et ad plura restituenda viam praeparavit.

Comicorum Graecorum, praecipue antiquorum, Platonis, Xenophontis, oratorum Graecorum, Luciani et aliorum. Ex hac parte multum mihi profuerunt copiosa Comicorum Graecorum fragmentorum collectio a Meinekio facta et Lexicon ab Henrico Jacobi accurate compositum quod ei subjectum est. Multum etiam profuerunt Nauckii Tragicorum Graecorum fragmentorum collectio, ut et *ῥητινὴ τὰτα* et accurata Lexica in Sophoclem et Aeschylum ab Dindorfio confecta, qui haud dubie, si satis diu vixisset, Lexica ad eandem normam instituta in Euripidem et Aristophanem composuisset.

Inter eos qui felicissime in nostro emendando operam navarunt memorari debent Bentleius, Dawesius, Brunckius, Porsonus, Elmsleius, Dobraeus, Hermannus, Dindorfius, Meinekius, Bergkii, Cobetus, Herwerden, Kockius. Quod expectandum erat, facillimae quaeque maximeque obviae correctiones jamdiu factae sunt; ex locis gravius corruptis non pauci manum emendatricem expectant. Nihil tamen vel in maxime depravatis locis, ubi res ad incitas redacta est, desperandum est, sed diligenti variarum lectionum pensitatione et comici cum se ipso similibusque ejus scriptoribus comparatione conari debemus menda quae restant tollere. Et mea quidem sententia in critica arte exercenda melius rem geret qui totius loci nexum et sensum, linguae indolem, et praecipue scriptoris cujusque proprium stylum ac usum perpenderit quam qui ductus tantum literarum in manuscriptis rationem habet eique rigide ac serviliter fidem habet, quae ratio corrigendi perquam fallax est erroresque innumeros peperit. Hoc modo non raro mihi contigit textui sinceram scripturam reddere. Omnem locum qui mihi suspicionem moveret, etiam si in eo non offendissent editores priores, sedulo excussi et ad examen revocavi. Si satis probabilem correctionem invenisse mihi visus essem, in textum eam inveni; si altius lateret corruptela nec satis certa medendi ei via se offerret, satis habui in notis mendum indicare et tentamen aliquod unum aut etiam plura proferre quae forte ad veram emendandi rationem ducerent. Nusquam textum non admonito lectore immutavi. Praeterea in dubiis aut obscurioribus locis praecipuorum editorum lectiones adji-cendas duxi. Editoris enim eo nomine digni arbitror munus

esse nullas difficultates ignorare aut praeterire, sed candide eas indicare et solvere conari. Quid enim, quaeso, prodest teipsum aliosque decipere simulando manifestos errores non videre? Quanto melius est quod mendii suspicionem habet indicare, etiam si tollendi ejus rationem ipse non videas, si forte alii, mentibus eorum eo directis, aliquando in veram ejus correctionem incidant.

Ut exempla nonnulla afferam, sensu caret Ach. v. 541, ut vulgo legitur, *φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει | ἀπέδοτο φήγας κνίδιον Σερίφιων* — ; Correctione adhibita non magis audaci quam necessaria, *φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐσπλεύσαν σκάφος | ἀπέδοτο φήγας Κύθιον ἢ Σερίφιον*, — ; evadit sensus perspicuus et optimus. Evanescit quidem catulus Seriphiorum, emergit autem ejus loco navicula et — lux ex tenebris. Istud *Κύθιον* Halbertsmae, ni fallor, debetur. Quae egregia emendatio ut primum mihi innotuit, extemplo mihi in mentem venit veram eam esse, eaque ductus locum perobscurum ad pristinam integritatem restituisse mihi videor. Correctioni meae favet quod vicinae proximaeque sibi erant insulae Cythnos et Seriphos, ut et Melos, omnes e regione Peloponnesi sitae ideoque magis Lacedaemoniorum imperio et auctoritati obnoxiae. In ejusdem fabulae versu 347. codices hanc lectionem exhibent, *ἐμέλλει' ἄρ' ἅπαντες* (sic R. etc. *ἄρα πάντες* Ald.) *ἀνασεῖν βοήν*. Vera scriptura est haud dubie *ἐμέλλει' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς*. Cf. Pac. 318. *ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε*. Ibid. 743. vulgo legitur *ὥς γαί τὸν Ἑρμῶν, αἵπερ ἰξεῖτ' οἴκαδ' | τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τὰς λιμῶ κακῶς*. Egregiam Ahrensii emendationem *ὥς — αἵπερ ἰξεῖτ' οἴκαδ' | ἅπρῳτα* (non vendita), *πειρασεῖσθε κτλ.* merito recepit Dind. in ed. ult. Ibid. v. 318. codicum scriptura est *ὅπερ ἐπιξήρην θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν*. Quum hic ferri nequeat in quinta sede dactylus, reponendum suspicor — *τὴνδ' ἔχων οὕτω λέγειν*. Cf. e. g. Pl. 321. *βουλήσομαι — μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι*. Glossema *τὴν κεφαλὴν* ad *τὴνδ'* adscriptum in textum irrepsisse et οὕτω expulisse videtur. Aliam viam loci restituendi ingressi sunt Porsonus et Elmsleius *τὸν Κέφαλον* corrigendo, coll. Plat. com. II. 681. *βόσκει δυνώδη*

κεφαλῇ (Κέφαλον Pors.), αἰσχίστην νόσον. In ejusdem fabulae versu 1093. ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλαί, ut legitur in codicibus mss. et vulgo, mendum latere videtur. Correxī, ut spero recte, ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου (φιλτάτου Ἀρμοδίου) μέλη, ut allusio sit ad scolion celeberrimum φίλταθ' Ἀρμόδι', οὗτι πον τέθνηκας. Cf. etiam Fr. 377 D. ὁ δ' αὐτὸν ἡγάγκαζεν Ἀρμοδίου μέλος (ᾄδειν). Cratin. II. 154. Ἀρμοδίου μέλος. Utunque res sit, correctione egere istum locum confitebitur quicumque Aristophanis locutionis stylum perspexerit. Alius ejusdem fabulae impeditus locus est v. 338 sq. ἀλλὰ νηὶ λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν τε (τε om. R.) Λακεδαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦσι φίλον (φίλος R. et schol.). Multum ac diu me torsit hic locus, neque adhuc post multam considerationem viam omnino certam ad emendationem ejus perspicio. Hoc saltem pro certo habeo, veram lectionem esse φίλον, non φίλος. Notabilis omissio particulae τε in R. librario ejus codicis debetur, ni fallor, quum φίλος ille pro φίλον legeret. Constat enim eum ita construxisse, λέγε τὸν Λακεδαιμόνιον ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦσι φίλος. Dindorfius ad τὸν τε Λακεδαιμόνιον repetendum esse λέγε existimat, sed nequam probabilis videtur ea explicatio. Mihi locum obscuriorem etiam atque etiam perpendenti videtur excidisse verbum aliquod post Λακεδαιμόνιον, quod pro αὐτὸν reponi debeat. Quid ergo si legamus τὸν τε Λακεδαιμόνιον αἴνεσον ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦσι φίλον, et Lacedaemonium lauda ut lubido est (ut lubet). Cf. Fr. 157. μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖν μολγοὶ γὰρ ἔσονται. et Herod. I. 108. τρόπῳ δτεφ βούλει. Gradus corruptelae manifesti sunt. Postquam αἴνεσον in αὐτὸν mutatum esset, metri quoquomodo sustinendi gratia ὅτι in ὅτι τῷ mutatum est. Veniamus nunc ad Nubium locum qui diu me exercuit, nempe v. 994. ἄλλο τε μηδὲν | αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τᾷγαλμ' (ἔγαλμ' V. aliique multi) ἀναπλάττειν (ita R. ἀναπλήσειν V. ἀναπλάσσειν, ἀναπλάσειν alii). Ita enim recte post Brunckium edidit Dindorfius in editione Oxoniensi 1835., quem plurimis abhinc annis hoc ipso de loco consului Lipsiae. Idem tamen in recentissima editione Londinensi 1869. nescio qua de causa ad antiquiorum editionum lectionem ὅτι — τᾷγαλμ' ἀναπλήσειν reversus est, quamvis olim ipse

confidenter ἀναπλάττειν defendisset allato Aristidis loco ad similitudinem hujus expresso, vol. I. p. 77, 16. ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων (ex II. μ'. 104.), ἄγαλμα δ' ἂν τις ἔφησε τῆς Αἰδοῦς αὐτὸν εἶναι, ᾧ γε τὰ μὲν πολλὰ σιωπᾶν ἐξήκει, εἰ δέ τι φθέγγοιτο, ἔδει φλέγεσθαι (992.). Ipse persuasum habeo recte se habere ἀναπλάττειν, quum locutio solennis sit ἄγαλμα ἀναπλάττειν, ut cuius fere notum est; sed haereo in eo quod secundum istum Aristidis locum non debeat Phidippides ἄγαλμα Αἰδοῦς ἀναπλάττειν, sed ipse ἄγαλμα Αἰδοῦς ἀναπλάττεσθαι. Considerandum igitur est an vera scriptura sit ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλω τί σ' ἄγαλμ' ἀναπλάττειν, et an eo ducant variae hujus loci lectiones. In Nubium v. 124. codices exhibent ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς | ἀνιππον· ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ. Quod ne Graecum quidem est. Corrigo — ἀνιππον ὄντ'· ἀλλ' εἴμι etc. Scilicet exciderat ὄντ' post simile — ον. Deinde Equitum iste locus v. 741 sq. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν Ἀθμον. Α.Α. εἰπέ μοι, τί δρῶν; | Κ.Α. ὅτι τῶν στρατηγῶν (sic R. V. τὸν στρατηγὸν al.) ὑποδραμῶν τῶν (τὸν al.) ἐκ Πύλου | πλεύσας ἐκέισε τοὺς Λάκωνας ἡγαγον, nullum idoneum sensum praebet. Dindorfius ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τοὺς ἐκ Πύλου — edidit. Melius Brunckius ὅτι τοὺς στρατηγούς ὑποδραμῶν τοὺς ἐν Πύλῳ —. Quod si corrigamus sic: ὁ τι; τῶν στρατηγῶν ἐποτρεμόντων ἐκ Πύλου —, optime procedit oratio, optimus evadit sensus. Neque displiceret ὁ τι; τὸν στρατηγὸν ὑποδραμῶν τὸν ἐν Πύλῳ —. In Equitum v. 526. legitur vulgo εἶτα Κρατῖνον μεμνημένος, ὃς πολλὰ ρεύσας ποτ' ἐπαίνῳ | διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει. Quivis videat inepte hic legi ρεύσας, quum praesens alicujus verbi postuletur potius quam aoristus et proxime sequatur ἔρρει. Ipse plura ad emaculandum locum tentavi, ἐπαρθεῖς aut βλύζων pro ρεύσας conjiciens, sed hodie haec mihi correctio maxime probabilis videtur, πολλοῦ πολλὰ ποτ' ἐπαίνῳ, valde multa laude, de qua vi adverbiascentis πολλοῦ cf. ad Nub. 915. Graviter corruptus est Equitum locus v. 626 sq. ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη | τερατευόμενος ἡρεῖδε κατὰ τῶν ἱππέων | κρημνοὺς ἐρεῖδων καὶ ξυνομήτας λέγων | πιθανώταθ'. Quid? ἐρεῖδων post proxime praecedens ἡρεῖδε? Non magis crediderim quam recte se habere ρεύσας — ἔρρει

supra 526 sq. Quid, quaeso, ἤρειδε Cleon contra Equites? Respondeo, ελασίβροντα ἔπη. Sic Nub. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'. Ergo mendosum esse ἡρειδῶν constat. Restat jam ut paullo ulterius progrediamur et pro mendoso κρη-
 μνοὺς ἡρειδῶν reponamus χρησμοὺς ξυνείρων, et vitio, ni fallor, liberabitur locus conclamatus. Corruptela laborare videtur Equitum versus 1204. ΚΑ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. ΑΑ. ἐγὼ δ' ὠπτησά γε. Pro inepto isto ἐκινδύνευσ', quum nulla de periculo aliquo quaestio hic sit, reposuerim ἐκυνηγέτησ', et optimus evadet sensus. Sed ne ita quidem totum vitium sublatum est: integrum enim versum Cleoni tribuendum esse ostendit contextus et sententia loci. Quare videamus an corrigendum sit ἐγὼ δ' ἐκυνηγέτησά γ' ἐξῶπτησά τε. In ejusdem fabulae v. 408. ἡσθέντ' ἡπταιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ᾄσαι, procuranda videtur vox monstrosa Βακχέβακχον corrigendo Βάκχε Βάκχ' αἰῆσαι. Ne quis in αἰῆσαι offendant, conferat Cratin. II. 221. καὶ Πολυμνήστει' αἰῆδει μουσικῇν τε μανθάνει. et Nub. 297. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος αἰδαῖς (f. αἰδεῖν). Ibid. versus 808. εἰθ' ἥξει σοι θριμὺς ἀγροϊκος κατὰ σου τὴν ψήφον ἰχνεύων, quum articulo nihil opus sit, jure κατὰ σοῦ τε ψήφον ἰχνεύων corrigere videtur A. Palmerius. In Vesparum versu 1525. legitur vulgo καὶ τὸ Φρυγίειον ἐλακτισιάτω τις, ὅπως ἰδόντες ἄνω σκέλος ὥζωσιν οἱ θεαταί. Soloecum in comoedia esse ὅπως sine ἄν ante conjunctivum nemo, opinor, negare audebit. Levi correctione adhibita locus sanatus erit, — ἵνα ῥίπτοντος ἄνω σκέλος ὥζωσιν οἱ θεαταί. Saepe permutantur in codicibus particulae ἵνα et ὅπως: cf. ad Thesm. 285. In Vesp. v. 1348. ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς οἷδ' ὅτι, revocatum velim quod edidi, οὐδὲ φνεῖ εἰδ' οἷδ' ὅτι, coll. Fr. 702. φνεῖ (φλίει ap. Suid. φλiei ap. Phot.). et Lucian. Lexiph. 19. οὐδ' ὅσον τοῦ γρὺ καὶ τοῦ φνεῖ φροντισόμεν αὐτοῦ, non quod ipse ei emendationi diffidam, sed quod fore nonnullos videam qui justo audaciorem eam correctionem esse arbitrentur. Audax profecto ea est, sed scire pervelim quem commodum sensum hic praebeat inauditum istud φιαλεῖς sive 'φιαλεῖς. Conferat fortasse aliquis Pac. 431. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως | ἔργῳ φιαλοῦμεν (l. 'φιαλ.) εὐξάμενοι τοῖσιν
 b*

θεοῖς.¹ Sed ibi verbo exquisitiore et paene obsoleto utitur ut ludat in similitudine vocum ἐφιάλλειν et φιάλη. In Pacis v. 174, ubi vulgata scriptura est ὦ μηχανοποιε, πρόσσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ· | ἦδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν, mendum sustuli corrigendo πρόσσεχε τὸν νοῦν, ὡς ἐμέ | ἦδη στροφεῖ κτλ. Ibid. v. 960. σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν, in annotatione mea ad hunc locum, quem aperte vitiosum esse videbam, observavi non idoneam hic esse mediam verbi formam σείου, ideoque plura tentamina ad sanandum locum proposui. Levi et ingeniosa correctione θείου σὺ ταχέως — locum sanari posse arbitratur vir amicus A. Palmerius; sed, quum nulla sulphuris in sacrificiis mentio fieri videatur, vereor ut satisfaciatur ista conjectura. Mihi maxime probabilis correctio nunc videtur σεῖ· αὐτὸ (τὸ δαλίον) ταχέως. — Quid rursus fieri debet ejusdem fabulae versu 605. πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἤρξε Φειδίας πράξας κακῶς? Ita enim legunt omnes codices manu scripti. Num retinenda est ista lectio, quamquam et metro et sensui repugnat? Ipse plures hujus loci correctiones proposui, ex quibus maxime probabilis videtur haec, πρῶτα μὲν γὰρ ἤρξ' αὐτῆς —. Difficile tamen est videre cur grammaticus aut librarius qui primus corruptelam invexit αὐτῆς ἤρξε scripserit potius quam ἤρξεν· αὐτῆς, quod saltem metro conveniret. In Avium v. 546. ἀναθεῖς γὰρ ἐγὼ σοι τὰ τε νοττία κάμαντὸν οἰκῆσω, ubi temere pro οἰκῆσω Dindorfius et Meinekios cum Hermanno οἰκετεύσω (coll. Alc. 437) correxerunt, reposui metro postulante ἀναθεῖν' ἄρ' ἐγὼ — οὐκ ὀκνήσω. Ibidem v. 1282. ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων, ubi, quod mireris, neminem offenderat aut ἐπείνων aut verbum monstrosum ἐσωκράτων, confidenter reposui ἐκόμων, ἐπίνων, ἐσωκράτιζον, ἐρρύπων. Cf. Lys. 297. πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλος. Ibidem in v. 1052. ἀπολῶ σε καὶ γράφω σε μυρίας δραχμὰς, latere corruptelam manifestum est. Non male correxeris ἀπολῶ σ', ἐπεὶ γράφομαί σε μυρίας δραχμὰς, aut ἀπολῶ σε γραψάμενός γε —. In Ranarum loco v. 508. legitur in codicibus μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ σ' ἐγὼ | περιόψο-

1) Corrigendum, ni fallor, ἔνα | ἔργῳ 'φιάλωμεν κτλ. Cf. ad Vesp. 1525. Th. 285.

μαι (περιόψομ' V.) ἀπελθόντ'. Quum soloecum sit futurum post οὐ μὴ, particulam οὐ merito delevit Elmsleius. Cf. Eccl. 1000. μὰ τὴν Ἀφροδίτην — μὴ 'γὼ σ' ἀφήσω. Av. 195. μὰ γῆν — μὴ 'γὼ νόημα κομπότερον ἤκουσά πω. Sed ne ita quidem sanatus est locus. Pro inepto isto ἀπελθόντ', quod semper mihi offensioni fuit, repone *πεινῶντ'*, et omnia plana fient. Quivis enim videre potest parum aptum hic esse aoristum ἀπελθόντ', quum requiratur praesens. Quod ad *πεινῶντα*, cf. Pac. 741. τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους. Voracitas Herculis omnibus nota est. In ejusdem fabulae v. 76. εἴτ' οὐ Σοφολέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου | μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν; omnes latuit editores leve mendum, si quidem recte judicat vir amicus doctus A. Palmerius, qui confidenter πρότερον ἄντ' Εὐριπίδου corrigendum censet, apte coll. Eccl. v. 925. οὐδεὶς γὰρ ὥς σε πρότερον εἴσεισ' ἄντ' ἔμοϋ. Minime enim hic convenire putat πρότερον ut adjectivum, sive 'priorem' sive 'superiorem' interpreteris. Conjectura sane vel propter simplicitatem commendabilis, admodum speciosa, et fortasse vera; sed, ni fallor, bonum sensum praebet vulgata, si πρότερον 'priorem aetate' explices. Annos enim fere decem natus est Sophocles ante Euripidem. Rogat igitur Dionysum Hercules cur ex duobus celeberrimis poetis non eum selecturus sit qui senior sit ideoque ceteris paribus praefendus. Habet tamen, non diffiteor, et haec interpretatio quod obijci possit, altera lectio omni difficultate caret, ita ut ipse haeream. In ejusdem fabulae versu 1017. ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαιείας | καὶ πήληκας καὶ κνημίδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους, nihil dubito quin pro inepto illo θυμοὺς ἑπταβοείους reponi oporteat ρινοὺς ἑπταβοείους. Cf. Pac. 1274. σὺν θ' ἔβαλον ρινοὺς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας (ex Hom.). Jam bene consociantur δόρυ, λόγχαι, τρυφάλειαι, πήληκες, κνημίδες, ρινοί (clypei). Sine ρινῶν aut ἀσπίδων mentione imperfecta foret haec armorum bellicorum enumeratio. In ejusdem fabulae versu 595. εἰ δὲ παραληρῶν ἀλώσει | καὶ βαλεῖς τι μαλθακόν, repone *κάκβαλεῖς τι μαλθακόν* (sc. ἔπος). In Eccles. v. 506 sq. libri hanc fere lectionem exhibent, ἀλλ' ὥς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν, | ριπτεῖτε χλαῖνας, ἐμβὰς ἐκποδῶν ἔτω, | χάλα συνάπτους ἡγίας Λακωνικᾶς, | βακτη-

ρίας ἄφροσθε. In his offendit primum singulare χάλα inter pluralia *φιπτεῖτε ἄφροσθε* positum; deinde quid significet *ἡρίας Λαωνικαί* non liquet. Jamdudum ipse *χαλᾶθ' ἰθαπτοὺς* reponendum suspicatus eram, de reliquae versus partis emendatione propemodum desperans. Sed quod mihi discernere non licuit alii contigit expedire. Pro *ἡρίας Λαωνικὰς* reponendum *ἡρίας πωγωνικὰς* acute intellexit Otto Schneider. Quam emendationem palmariam merito recepit Velsen. Jam omnia intelligi possunt, si conferas v. 73 sq. *καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλ' ὕμιν δορῶ πεπραγμένα* | *Λαωνικὰς* (ut hic *ἐμβὰς*) *γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας* | *καὶ θαῖμάτια τάνδρεϊα* (ut hic *τὰς χλαίνας*) *καθάπερ εἵπομεν.* 272 sq. De barbīs circumligandis cf. 273. *περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας* ἡρίκ' ἂν δέ γε | *τούτους ἀκριβῶς ἴτε περιημοσμένοι,* | *καὶ θαῖμάτια τάνδρεϊ* ἄπερ γ' ἐκλέψατε | *ἐπαναβάλεσθε, κατὰ ταῖς βακτηρίαις* | *ἐπερειδόμεναι βαδίζετ',* etc. In Pluti v. 435. *ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων,* | *ἡ ταῖς κοτύλαις αἰὲ με διαλυμαίνεται;* vulgata nullum idoneum sensum praebet. Intelligerem, si scriptum esset *ἡ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,* aut *ἡ τὰς κοτύλας καὶ τοὺς χόας λυμαίνεται.* Confer similem locum Th. 348. *κεῖ τις κάπηλος ἡ καπηλὶς τοῦ χόος* | *ἡ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,* etc. et Ran. 1062. *ἀμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ.* Av. 100. Nullam hic, quod mireris, lectionis varietatem exhibent codices manu scripti. Corrigendum tamen suspicor *ἡ ταῖς κοτύλαις* (aut *τὰς κοτύλας*) *αἰσχιστα διαλυμαίνεται.* Cf. Nub. 928. *λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.* Veniamus nunc ad Fragmenta. In Fr. 359 D. legitur vulgo *δάπτοντα* (*δαρδάπτοντα* codd.), *μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου* | *τὸν κάτω σπατάγγην.* Pro *τὸν κάτω* reponatur *τὰ κάτω* (sc. *μέρη*), et valeat versus ithyphallicus. In Fr. 515. librorum lectio est *τὴν* (aut *τὸν*) *φάρυγα* *μηλῶσαι δύο δραχμὰς ἔξει μόνας.* Pro *μηλῶσαι* cum Porsono *μηλῶν* reponunt. Sed nequaquam satisfacit ista correctio. Legendum, ni vehementer fallor, *τὴν φάρυγα* *μηλῶσας δύο* *ἐξεμέσεις δραχμὰς.* Confer omnino Eq. 1148. *ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν* | *ἐξεμείν' ὅττ' ἂν κεκλόφωσί μου* | *κημὸν* (f. *κημῶ*) *καταμηλῶν.* Ach. 6. *τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσε.* Nimirum *ἐξεμέσεις* in *ἔξει μόνας* depravatū est, et dein metri fulciendi gratia transpositio verborum facta est. In Fr. 114. *καὶ διαστίλβονθ'*

δρῶμεν | ὥσπερ ἐν καινῷ λιχνούχῳ | πάντα τῆς ἐξωμίδος, legendum ὥσπερ ἐν καινῷ λιχνούχῳ. In Fr. 556. codicum lectio est ἐν τοῖς ὅρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίνελα φέεται πολλά. Corrigendum ἐν τοῖς ὅρεσιν δ' αὐτόματ' αὐτοῖς τὰ μιμαίνελα φέετο πολλά. Et sic nuper edidit Kock. Graviter corruptum videtur Fr. 313. ἡ μέγα τι βρώμ' ἐστὶν ἡ τρυγωδοποιομουσική | ἦν (ἦνι cod. Ven. ἡνίκα Porson.) Κράτητί τε τάρχως ἐλεφάντινον | λαμπρὸν ἐνόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον. Locum multum ac diu pensitatum sic corrigendum suspicor, ἡ μεγάλη βρώματα τρυγωδοποιομουσική | ἦν ὅτε — ἐνομίζεται etc. aut ἡ μεγάλη βρώματα τρυγωδοποιομουσική | εἶχ' ὅτε κτλ. In Fr. 163, 4. διελκύσαι | τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι, vera lectio videtur esse διέλλειν | τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν τε ῥάφανον φηγόντι. Cf. Antiph. III. 101. ῥαφάνοις — ἔψουσι λιπαράς. Diph. IV. 380. ῥάφανος λιπαρά. In Fr. 260. ἐγὼ γὰρ, εἴ τί σ' ἡδίκηκ', ἐθέλω δοῦναι | πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐν (ita cod.), Porsoni correctionem ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνι recepit Dind., paene veram lectionem restituit Cobetus corrigendo ἐπὶ τῶν φίλων τῶν σῶν τινός. Sed, quum tribrachyn sequi nequeat anapaestus, melius, ni fallor, corriges ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν τινός. In Fr. 198, 2. καὶ τίς νεκρῶν κενθμῶνα καὶ σότου πύλας | ἔτλη κατελθεῖν; B. ἕνα δ' ἀφ' ἐκάστης τέχνης | εἰλόμεθα κοινή, ubi Touprii correctio ἕν' ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης temere vulgo recepta est, corrigendum ἕνα τίν' ἀφ' ἐκάστης τέχνης, i. e. unum aliquem etc. In Fr. 5. pro inepto χναυμάτια πετρώοντα reponendum videtur χναυμάτι' ἡμερώοντα. In Fr. 460, 5. ἕτερος δ' ὅπως | ἐς Ἑρεσον, οἱ δ' ἐς Ἀβυδον, ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῶ, ubi ἦν δὲ πάνθ' ὁδῶ | ἐκεῖνα correxit Touprius, miror latuisse interpretes emendandum esse ἦν δ' ἐκεῖν' ὅπως | ἅπαντα, i. e. et omnia illic erant ὅπως (Anglice see that). In Fr. 719. μέλαινα δεινὴ γλώσσα Βρεττία παρῆν, corrigendum suspicor μέλαινα δεινῶς πίττα —. Cf. Herod. II. 76. μέλαινα — δεινῶς. II. 149. ἄνδρος δεινῶς. III. 5. IV. 52. In Fr. Dub. I. πολλὰ τοιαντὶ καὶ τοιαντὶ καὶ δευρο σχηματίσαντας, reponendum πολλὰ τοιαντὶ σχήματα δευρὶ κἀκεῖσε (aut κἀκεῖσ' αὖ) σχηματίσαντας.

Duo triave exempla notabilia ex alio scriptore, Sophocle, afferam, nempe Oed. R. v. 420, ubi vulgo legitur βοῆς δὲ τῆς

σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν, | ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα; Jamdiu est ex quo in hoc loco haesi, quum, sive proprio sive tralato sensu λιμὴν hic accipias, nequaquam inter se congruant aut sibi invicem respondeant ποῖος λιμὴν et ποῖος Κιθαιρῶν. Symmetriae leges requirunt, ni vehementer fallor, ut pro incommodo isto λιμὴν reponamus nomen alius montis vicini et saepe cum Cithaerone consociati, nempe Ἐλικῶν. Apertum enim est ad utrumque membrum sententiae pertinere verba σύμφωνος ἔσται. Cf. Aj. 1012. ποίας γὰρ ἀστῶν ἤξει' εἰς δμιλίας, | ποίας δ' ἑορτὰς —; Phil. 276. ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς — ἐξ ὑπνου στήναι τότε; | ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶσαι κακά; Arist. Lys. 962. ποῖος γὰρ νέφρος ἂν ἀντίσχοι, | ποία ψωλῇ, ποῖοι δ' ὄρχεις, | ποία δ' ὀσφύς; ποῖος ἂν ὄρρος | κατατεινόμενος —; ubi ad omnes clausulas pertinet verbum ἀντίσχοι. Quod si quis construendum censeat βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν (receptaculum); | ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα (ἔσται); constat eum diverso sensu in priori clausula accipere verbum ἔσται quam in posteriori. Jam, si corrigamus ποῖος οὐκ ἔσται ἑλικῶν, evadit sententia perspicua et venusta, βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος ἑλικῶν, ποῖος Κιθαιρῶν, οὐκ ἔσται τάχα σύμφωνος; Quum primum in mentem mihi venisset haec conjectura, codicum lectiones accuratius investigare institui, ut certior fierem an subsidium aliquod ex eo fonte derivari posset. Intellexi, quod vix speravi, in longe optimo codice Laurentiano (L.) vocem λιμὴν scriptam esse ἑλικῶν (sic), i. e. proculdubio ἑλικῶν. Quam facilis fuerit haec vocis satis insolitae, praesertim elisa prima litera, depravatio et in usitatiorem mutatio quivis videat. Quod si forte quem offendat hujusmodi aphaeresis aut crasis, alia exempla non valde dissimilia afferre licet, Pac. 253. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι ἑτέρῳ. Ran. 64. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές ἢ ἑτέρῳ φράσω; Lys. 700. θῆκάτη (τῇ ἑκάτῃ). Ach. 1093. ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' ἀρμονίου (φιλιτάτου Ἀρμονίου) μέλη. (Ita enim corrigendum videtur.) Aesch. Sept. 859. τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι (ubi crasis fit). Hanc conjecturam meam ignoscat lector candidus si non modo verisimilem sed prorsus indubitabilem esse quovis fere pignore contendam. In ejusdem fabulae v. 987. vulgo legitur καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.

Olim correxi καὶ μὴν μέγ' ὠφέλημά γ' —, neque hodie correctionis ejus me poenitet. Reddatur suum Sophocli, Cyclopi 'magnus oculus.' In Oed. C. 703. sic vulgo legitur, τὸ μὲν τις οὔτε νεαρὸς οὔτε γῆρα σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας. Quod multi explicare conati sunt, nemo dum explicuit nec explicare poterit. Levi mutatione γῆρα συνναίων (i. q. δμιλῶν) corrigendum esse multis abhinc annis ostendi. Stylo Sophocleo apprime convenire hanc locutionem vix est ut moneam. Cf. El. 240. εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ, ξυνναίοιμ' εὐκλος. Eurip. Fr. 370, 2. μετὰ δ' ἡσυχίας πολὺ γῆρα συνοικοίην. et Aesch. Ag. 358. ὥς μήτε γέρων μήτ' ὄν νεαρὸν τις ὑπερτελέσαι etc. In Trach. 614. codicum scriptura est καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', δ κείνος εὐθέως | σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται. Felicissimam Billerbeckii emendationem τῷδ' ἐπὶν μαθήσεται, a nonnullis editoribus sprete aut neglectae, jure receperunt Dindorfius, Wunderus, alii. Duo tantum exempla ex Latinis literis afferam, Horatium Serm. II. 4. 32. 'Murice Baiano melior Lucrina peloris,' etc. ubi Snapii emendationem 'Murex Baianus melior, Lucrina peloris,' vel contra omnium codicum auctoritatem recipi oportere luculenter ostendit sensus loci. Causa mendi cuivis obvia est. Ibid. II. 6. 29. libri optimi et fere omnes exhibent 'Quid tibi vis, insane, et quas res agis? improbus urget' etc. Qui integram Bentleii argumentationem diligenter perpenderit non dubitabit 'quam rem agis' pro 'quas res agis' restituere.

Plura exempla, quorum numerus facile augeri posset, adducere supersedeo. Haec pauca apposui ut ostenderem in locis depravatis, ubi vel ex optimis codicibus nullum omnino auxilium parandum est, neutiquam desperandum sed remedium ex conjectura petendum esse. Si in una eademque scriptura conspirarent omnes codices, intelligi posset, si quis ab ea recedere nollet et mendum vetustum emendationi hodiernae praeferendum censeret. Sed quid faciendum est in locis ubi, ut saepe fit, discrepantia, nonnunquam magna, lectionis est? Recipi certe non possunt omnes diversae lectiones. Et, ubi omnes manifesto vitio laborant, quaenam ex iis adsciscenda est? Si, exempli gratia, inter lumpsimus, mumpsimus, numpsimus fluctuarent codices manu scripti, temerariusne et audax

habendus foret qui conjectura sumpsimus reponere vellet? Verissima omnino est Horatii observatio illa Epist. I. 16. 24. 'Stultorum incurata pudor malus ulcera celat.' Fatendum quidem est in re tam lubrica ac periculosa plurima consideratione, maxima prudentia, summa circumspectione opus esse. Mihi quidem ipsi a nonnullis opprobratum est in locis obscurioribus et fere conclamatis non unam tantum me correctionem sed plures, imo aliquando plurimas, proponere solere, quas tamen omnes veras esse non posse. Hoc ego libenter concedo, sed meminerit bonus lector has conjecturas saepe tentamina tantum haberi oportere ad veram lectionem facilius investigandam proposita; non temere autem eas aut inconsiderate, sed plerumque post diuturnam saepiusque repetitam cogitationem, factas esse.¹ Nihil sane facilius est quam hujusmodi investigationes veri ludibrio habere et malignis in alios animadversionibus indulgere, id quod ipse, si animus esset, iterum atque iterum facere possem; sed, quum humanum

1) In corrigendis locis suspectis imitanda omnino est Porsoni nostri, critici celeberrimi, prudentia ac circumspectio, de qua haec scribit Biographus ejus Thomas Kiddius (Porson's Miscell. Crit. Lond. 1815. p. XIX.): "In examining an unsound passage he was most cautious; he investigated, balanced, and reconciled. He frequently caught at once the ultimate mark at which he was aiming, and which it required the utmost nicety to hit. Some would overshoot it, others fall short of it; but his movements towards it were deliberate, the effect of each step was watched, his eye was wary, and his aim unerring. The sense being ascertained, the word which was suggested might not suit the context; the word being fixed, the metre might not admit it. His emendations satisfied the style, the sense, and the verse. — But, *when he could not restore, he never disturbed*. Conjectural criticism, if I understand the expression, is not regulated by any perceivable law; it is under the dominion of hazard; it is "a hit made at a venture", — a game at chance: whereas in Porson's emendations there is a correct leading principle which influences his decisions; he propounds the degree of evidence which can be collected; he weighs every authority however faint or complicated or contradictory; he calls in the aid of palaeography to criticism, and elicits by dint of painful thinking and severe discrimination, illumined by genius and taste, the effect desired. — Bentley would at times lighten [*ἡσυχάζειν* &c] upon a passage; his corrections in general cost him too little trouble."

sit errare, τοὺς συντέχνους in re tam difficili συγγνώμην ἀλλήλοις ἔχειν magis consentaneum et aequum est quam rigide et malevole de iis judicare. Ut enim ait Theognis v. 611., οὐ χάλειπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν | αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει. Quum vero plerumque exiguum tantum spatium in notis occupent tentamina ista mea et nonnunquam viam ad sinceram lectionem detegendam praemonstrare possint, spero non ingratum lectori studioso et candido fore quod sub uno conspectu in annotatione, non in pluribus libellis disjecta, publica ea fecerim.

Quod ad ipsum textum attinet, quamvis libere etiamque licenter aliquando conjecturis in notis indulserim, semper tamen maxima prudentia usus sum et summo opere cavendum existimaui ne graviolem ei ullam correctionem sine multa et longa consideratione insererem. Lubrica profecto res est ars critica et admodum difficilis, multaue in iis requiruntur qui isti operae suscipiendae se accingunt. Unde factum est ut admodum pauci in hac parte editoris muneris excelluerint. Ut vere observavit vir desideratus¹ et in his studiis diu et feliciter versatus, Augustus Nauckius, in Praefatione ad Tragicorum Graecorum Fragmenta p. XIII, "Lubrica est via quam ingrediuntur qui poetarum reliquiis operam navarint, neque aliis potius quam sibi quemque par est diffidere." Omnino in hac re, ut in aliis omnibus, media via, ut tutissima, tenenda est inter eos qui plus aequo recepti vulgo textus tenaces sunt et eos qui nimia licentia in textu constituendo utuntur. Tenendum autem est hodie, tum ob nova subsidia proborum codicum collationibus suppeditata tum ob magnam rei criticae progressionem, longe nos melioribus adjumentis muniri quam majores nostros. Quamobrem in dies integriorem factum iri textum Aristophanis sperandi locus est.

Non raro in annotatione critica verba "Idem ipse conjecteram" aut similia reperiet lector. Quae scripsi quum editorem aliquem aut criticum conjecturam proposuisse viderem in

1) Tribus fere abhinc annis, ut nuper certior factus sum, obiit vir Graecarum literarum studiosissimus in iisque colendis felicissime versatus.

quam jam ipse incidissem, sed quam nondum mihi publice proponere contigisset. Hoc autem feci non ut alios gloria quantulacumque privarem, sed tantum ut meam ipsius qualemcunque auctoritatem correctionibus ab aliis propositis adderem. Plurimae enim conjecturae meae jamdudum plurimis abhinc annis factae sunt, quamvis typis non impressae. Monendus etiam lector est quinque fere abhinc annis imprimi coeptum esse hujus editionis textum, et nonnulla me in Avium Pacisque editionibus singularibus postea impressis correxisse, nonnulla etiam in reliquarum fabularum editionibus imprimendis haud dubie correcturum esse.

Ad Aristophanem illustrandum, imo non raro emendandum, inservire possunt omnes fere optimi scriptores Graeci, ex quibus praecipue nominari debent Homerus, omnium Graecarum literarum fons, Hesiodus, Poetae Scenici Comici et Tragici (praesertim Euripides et Aeschylus), Lyrici, Elegiaci, Dithyrambici, Gnomici, Iambographi, Pæroemiographi, Herodotus, Plato, Thucydides, Xenophon (praecipue Memorabilia ejus), Oratores, Athenaeus, Theophrastus (praesertim Characteres ejus), Lucianus, Plutarchus, Stobaeus, Epicharmus, Theocritus; deinde Pausanias, Diogenes Laertius, Aelianus, Dio Chrysostomus, Aristides, Synesius, Philostratus, scriptores Erotici et Epistolographi (praesertim Alciphro); denique diligenter excutiendi sunt lexicographi et grammatici, Suidas, Hesychius, Pollux, Photius, Phrynichus, Etymologici magni auctor, Harpocratio, Eustathius, Herodianus, Moeris, Bekkeri grammatici, etc. Horum plerique mihi perlegendi erant, reliqui sexcenties consulendi. Inter legendum quidquid ad nostrum emendandum aut illustrandum conducere videretur identidem enotavi et in Annotationes meas criticas aut Commentarios inserui. Quum Athenaeus unus plus quam octingentas fabulas Graecas perlegisse se profiteatur, aestimari potest quantum frequens diligensque reliquiarum ejus lectio ad scriptorum scenicorum Graecorum intelligentiam et emendationem prodesse possit. Hic est scriptor quem maxime Porsonus noster in deliciis habebat manuque assidua versabat.

Restat ut de orthographiae quibusdam legibus dicam. Et primum quidem de praepositione *ἐἰς* *ἐς* dicendum est.

Qua de re hanc regulam proposuit Dindorfius ad Ach. 242. "Discrimen, inquit, inter εἰς et ἐς apud comicos hoc intercedit ut εἰς ante vocales, ἐς ante consonantes litteras, scribatur. Ab hac lege tragicorum usus ita recedit ut ἐς etiam ante vocalem dicatur ubi metri necessitas postulat." Contra Elmsleius, quum nusquam forma ἐς postulante metro usos esse comicos constet, nisi ubi tragicorum verba repeterent aut sermonem imitarentur, ἐς ab comicorum usu prorsus alienum esse et ubique ante vocales pariter ac consonantes εἰς scribendum esse iudicabat, idemque de forma ἔσω obtinere. Idem haud dubie sentit Kockius, qui in nupera Comicoꝝ Atticoꝝ Fragmentoꝝ editione semper εἰς, non ἐς, exhibet. Ad eandem sententiam et ipse propendo, quanquam sine satis firmis argumentis ab Dindorfii sententia discedere nolim. Codices Aristophanis formam ἐς et in praepositione simplici et in verbis cum ea compositis toties ante litteras consonantes exhibent ut exemplorum prope idem atque alterius formae numerus sit, ut monuit Dindorfius in Lexico Sophocleo p. 146 sq. Ubi-
eunque per metrum licet ξὺν pro σὺν cum Dindorfio scripsi.¹ Εἴνεκα, non οἴνεκα, confidenter scripsi quoties praepositionis vice fungitur ista vox; conjunctio enim est οἴνεκα, contracta ex οἶ εἴνεκα (cf. ἀνθ' ὧν). Εἴνεκα exhibent codices in Vesp. 703. et alibi non raro. De εἴνεκα et οἴνεκα dixit Dindorfius in Lexico Sophocleo p. 260, ubi hanc formam praepositionis vice fungentem immerito tuetur. Contra recte distinguit Donaldson (Preface to Pindar p. XIII.): "I neither believe that οἴνεκα may be a preposition, nor that εἴνεκα may be a conjunction." Κἄν posui, non κἄν, quoties contractum est ex καὶ ἤν. Κἄν enim ex καὶ ἄν contractum est. Cf. ad Ach. 717. Eq. 261. Pac. 1356. Pl. 196. etc. Apud senioris aevi scriptores aliter se res habere potest. Ἦν (contractum ex ἐάν, εἰ ἄν), non ἄν, ante conjunctivos posui. Ubi-
cunque autem ἄν sic usurpatur, semper producitur, ut in Com. anon. IV. 612. ἀλεκτρὺν τρεφόμενος ἄν ἀφ' ἐσπέρας | ᾄσῃ. Ἐπῆν, non ἐπᾶν, recte legitur Av. 983. 1355. Lys. 1175.

1) "De formarum σὺν et ξὺν apud Aristophanem usu nihil dum audeo statuere," ait Bamberg. Exerc. Crit. Nov. p. 2., Gothae, 1885.

In secunda persona indicativi passivi et medii nescio an βούλη potius quam βούλει, et similiter in aliis verbis, scribi oporteat, quum coalescant syllabae εαι (βούλει) in η, ut in ἥνουν, (εαίνουν), ἥρον, ἥρουν, etc. Diminutiva καλώδιον, λαγώδιον, κήδιον, κρεάδιον, ἐλάδιον, γῆδιον, etc. cum iota subscripto scribenda videntur. Ejusdem sententiae est Meinekius. Ζῶον etiam (contr. ex ζώιον) recte scribi videtur. Utrum κλείω an potius κλήω scribi oporteat in comicis antiquis dubitari potest. Dindorfio (ad Eq. 1316) et Meinekio posterior forma ut antiquior praefenda videtur; contra ipse priorem Aristophanis aevo usuique vulgari magis convenire crediderim. Iones contra et tragici forma κλήω usi sunt. V. Cramerī Anecd. I. 226. 6. Ellendt. Lex. Soph. I. 964. Lobeck. ad Aj. 1274. Formas Atticas αἰεῖ, κλάω, αἰετός, ἐλάα cum Dindorfio aliisque dedi. Augmentum verborum ab εὔ incipientium cum Dindorfio ac Meinekio servavi. In ἥρα, ἥρον, et compositis recte addi videtur iota subscriptum, non in ἔφρα et ἐσήμηνα. Ambigi potest utrum ἀνείν an ἀνείν, ἀνύτειν an ἀνύτειν, scribi debeat. Attica esse ἀνείν et ἀνύτειν, non ἀνύειν aut ἀνύτειν, docent grammatici. Similiter Atticae formae sunt ἀδαινείν εὔειν, non ἀδαινείν εὔειν. Scripturae ἀθρόος favere videtur analogia, sed ἀθρόος ubique, ni fallor, exhibent codices. Contracta forma est ἀθροῦς: sic ἡέλιος et ἥλιος, αἰδής et ἔδης. Cur περῶρα, ut in nonnullis bonae fidei codicibus legitur, scribi jubeant nonnulli equidem non video, quum vox manifesto ex πρὸ et ὄραν (προοράν) composita sit. Utrum ταῦτόν an ταῦτον, ταῦτοῦ an ταυτοῦ, ταῦτῳ an ταυτῷ, θάττερον an θάτερον, etc. scribi oporteat non liquet. Analogia priori rationi favet. Scribendum videtur potius τί ἐστι; ('quid agitur?') potius quam τί ἔστι; Accentum encliticum, jure an injuria nescio, posui etiam ubi intercedit virgula, sic e. g., ἄξει γὰρ, ὡς ἔοικέ, σ' εἰς Ἄργος τάχα. Quod ad Atticismos φιδάκη, σφόγγος, σφογγίον, σφογγιά, σφογγίζειν, λίσφος, φάργυσθαι, ναύφαρκτος, etc., ipse nonnihil haereo, quum raro aut nunquam in codicibus reperiantur, sed sola grammaticorum auctoritate nitantur. Facile tamen intelligi potest, quum lapsu temporis obsolevisent exquisitiores formae Atticae et praevaluissent vulgares, has pro antiquioribus substituuisse librarios. Quare non injuria restituendas esse eas

formas suspicari licet. *Φανός* legitur Lys. 308. *πανός* Fr. 666. Men. IV. 87. Diph. IV. 377. In versuum fine literam paragogicam *ν* ubique addunt Dindorfius et Meinekios. Ipse contra nusquam eam addidi nisi quando a vocali incipit versus proxime sequens et nulla interpunctio intercedit. *Ἐνθαδὶ*, ubi per metrum licet, ubique servavi, etiam quando motum ad locum (Latine huc) significat, codicibus aliquando faventibus. *Τοντὶ* etiam, *ταντὶ*, et *τοσαντὶ*, ubique restituenda videntur nisi quando metrum *τοῦτο*, *ταῦτα*, et *τοσαῦτα* postulat. *Φῆς*, non *φῆς*, scribo. In crasibus exprimendis aliisque levioribus rebus plerumque, non tamen semper, Dindorfium secutus sum, qui scribit *τᾶρα*, *τοῦργον*, *οὐκοῦν*, *οὔκουν*, *μᾶλλὰ*, *μᾶπο-διδῶ*, *νανίας*, *νανικός*, *νηδὶ*, etc. Scribendum videtur *λάθρα*, *ῥσυχή*, *κομιδή*, et fortasse *νυνδή* (pro *νῦν δῆ*). Meinekios *πρώτην* (*πρωτήν*) *πάντη*, *λάθρα* scribit. Utrum οὐδὲ εἰς an οὐδεῖς, *ποιεῖν* an *ποεῖν*, *δείλαιος* an *δείλαος*, ubi penultimam brevem postulat metrum, scribi oporteat dijudicare non audeo. Dubitari etiam potest utrum *οὐ τᾶρα*, *οὔ τᾶρα*, an *οὔτᾶρα* (*οὔτοι ἄρα*) scribi oporteat, et similiter *οὐ τᾶν*, *οὔ τᾶν*, an *οὔτᾶν* (*οὔτοι ἄν*). Articulus apud poetas scenicos semper, ubi fieri potest, crasin facit cum sequenti vocabulo, etiam ubi integram clausulam regit. Sic *οὔμους*, *ἡμῆ*, *τοὔμδον*, *οὔμοι*, *ἄμαί*, *τὰμά*, *οὐκ τῶν λύχων*, *ἦκ* (non *ἦ κ*) *τῶν γειτόνων*, *οὐν μέσῳ λόγῳ*, *τοῦν* (non *τοῦ ν*) *Μαραθῶνι τροπαίου* (v. ad Eq. 1334. Vesp. 711). Idem dicendum de vocula *ᾶ*. Sic *ᾠνδρες*, *ᾠβολοστάται* (f. *ᾠβ.*), *ᾠρνιδες* (f. *ᾠρν.*), etc. Scribendum forsitan ubique *οὐκ οὐν* sive *οὐκοῦν*, modo affirmative, modo interrogative. Erunt fortasse quibus nugae et quisquiliae (*κοσχυλμάτια*, *παραπρίσματα ἐπῶν*, *σχινδάλαμοι*, *παραξόνια*) videantur hujusmodi quaestiunculae. Mihi editoris munere optime fungi videtur qui ne levissimas quidem res attentione sua indignas habet.

Denique lectorem benevolum iterum iterumque rogo ut, si in his meis editionibus omissiones aliquas aut etiam errores graviores, si aliquando repetitiones inutiles aut observationes supervacaneas, praesertim in Addendis, offenderit, propter magnitudinem operis non uno tenore sed diversis temporibus, saepe per longa intervalla, suscepti et valetudinis

meae infirmitatem ignoscat et excuset. Ipse parum dubito quin lectori omnia plana et perspicua reddere cupiens multa parum opportuna et utilia scripsisse videar; sed nolui aliquid omittere quod quantulumcumque ad intelligentiam nostri conducturum aut editoribus futuris profuturum esse videretur. Haud dubie, si unquam mihi contingeret novam parare editionem, multos errores corrigerem, multa quae parum necessaria videantur resecarem, multa etiam adderem quae praetermittere non debuissim; praeterea notas multas paullo festinantius et negligentius concoctas denuo refingerem, et denique suis locis propriis supplementa insererem quae in Addendis subjicere coactus essem. In calce prioris voluminis Corrigenda nonnulla et Observationes aliquot criticas in undecim nostri fabulas, item in posteriori volumine post Fragmentorum collectionem Addenda nonnulla et Corrigenda ad Fragmenta spectantia, ratione praecipue editionis eorum Kockianae habita, subjeci.

Scribebam Harringvortii in comitatu Northamptoniensi mense Novembri anno MDCCCLXXXV.

NOTITIA BREVIS ARISTOPHANIS VITAE, INDOLIS, ET FABULIS.¹

De Aristophane, cujus solius ex Atticis poetis Comicis reliquiae nonnullae integrae ad nostra tempora pervenerunt, sane perpauca tradita sunt quae fide digna sint. Idem de plerisque antiquioribus scriptoribus observandum est. Iis enim temporibus nondum obtinuerat consuetudo quae hodie invaluit vitam virorum quamcumque ob causam illustrium conscribendi. Unde factum est ut de plerisque scriptoribus antiquis nonnisi pauca quaedam, idque a recentioribus scriptoribus narrata, cognita habeamus. Etiam jucundus ille Xenophontis libellus qui Memorabilia appellatur, quanquam in eo multa de Socratis vivendi modo et doctrina narrantur, minime tamen plena descriptio vitae philosophi ejus habendus est. Quid de ipso Homero, perenni et purissimo linguae Graecae fonte, novimus? Plane nihil cui fides haberi queat. Quid de Hesiodo, Pindaro, Thucydide, Platone, Eupolide, Cratino, Simonide, Archilochi, Theognide, Epicharmo, Theocrito? Quid de Aeschilo, Sophocle, Euripide? Fere nihil. Quid de ipso venerando historiae patre Herodoto nisi pauca quae ex ejus ipsius libris indirecte colligi possunt? Eadem observatio de Comicorum

1) De Aristophanis fabulis vitaeque ejus scenica atque indole docte et copiose disseruit Bergkii in Praefatione ad doctam et elaboratam ejus Fragmentorum Aristophanis editionem, qui, "Longae disputationis haec summa est, inquit, Aristophanem prae juvenili verecundia, cum primum scriberet comoedias, eas Callistrato [et Philonidi] commendavisse, sed postea quoque, cum jam ipse fabulae docendae periculum faceret, eandem retinuisse consuetudinem et plerumque aut Callistrati aut Philonidis industria usum esse; utrumque poetam, non histrionem, fuisse; ne ipsum quidem Aristophanem in Equitibus Cleonis partes suscepisse; Aristophanis laudem [famam?], quamvis sub alieno nomine delitescerentem, cito omnibus innotuisse, itaque hunc, non Callistratum, ter aut ab ipso Cleone aut ab alio quo quem ille subornaverat in iudicium vocatum esse."

Atticorum principe valet. Nisi pauca quaedam de eo a grammaticis nonnullis tradita essent, nihil fere de eo cognitum haberemus nisi quod ex ipsius comoediis deduci posset.

Et primum nec de natali ejus die nec de mortis tempore aliquid traditum est. Hoc tantum constat, primam fabulam, Daetalenses, docuisse eum Ol. 88, 1. archonte Diotimo; postremam, Plutum alteram, Ol. 97, 4. archonte Antipatro, καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον, ut ait Biographus ejus. "Ex quo colligi potest, ut monet Dindorfius, Aristophanem, si viginti quinque circiter annos natus fuisset quum primum in scenam prodiret, Ol. 81. vel 82. natum, Ol. 98. vero vel paullo post mortuum fuisse et vix septuagesimum vitae annum attigisse." Si verum est quod tradit scholiasta Ranarum v. 502, σχεδὸν μετριάκοντα eum fuisse quum primum certaret, sequetur fortasse ne ad sexagesimum quidem annum vixisse eum.

Patris ejus nomen fuit Philippus aut, quod minus probabile est, secundum alios Philippides, insulae Aeginae incolae; matris autem ejus secundum Thomam Magistrum Zenodora, sed hoc testimonium nulla auctoritate nititur et fide prorsus indignum est, quum, ut ostendit Dindorfius, nomina propria cum Ζηρὸς composita Aristophanis aetate nequaquam in usu essent, quamquam multa essent cum Διός.

Quod ad patriam ejus attinet, magna diversitas est opinionis. Alii enim Atticum eum ex pago Κυδαθηναίων, tribus Pandionidis pago, alii Aeginetam, alii Rhodium ex Lindo aut Camiro, alii denique Aegyptium Naucraticam fuisse narrant. Et prima quidem sententia maxime probabilis est, reliquae ex ea ξενίας γράφῃ ortae videntur quam intendisse ei demagogum Cleonem constat. Civem quidem Atticum fuisse eum omnino credibile est, quum ubique in comoediis suis ut civis loquatur patriae suae vehementer amans eique omnino deditus. Sed progenitores ejus peregrinae fuisse originis satis probabile est, neque unquam opprobrium istud repudiat aut inficiatur. Si revera ab Aegypto oriundus fuit, duos celeberrimos poetas comicos genuerit Africa, Aristophanem et Terentium, qui Afer fuisse traditur.

In insula Aegina multum eum versatum esse tradit Biographus ejus, et κληροῦχον eum fuisse Aeginetam ex Theogenis

libro *περὶ Αἰγίνης* narrat scholiasta Platonis. Agrum ibi pos-
sedisse eum colligere licet ex iis quae dicit Ach. 654. Sive
Athenis sive Aeginae degebat, agrum ipsius fortasse colens,
omnia quae Athenis fiebant observasse eum et cognita habuisse
ex comoediis ejus abunde constat. Quam accurate internam
reipublicae Atticae conditionem .perspectam habuerit colligi
potest ex eo quod de Platone narratur, nempe, quum ad
eum scripsisset Dionysius senior, Syracusarum tyrannus, scisci-
tans ab eo statum rerum Athenis, Aristophanis Nubium
exemplar ad eum misisse philosophum tanquam optimam et
fidelissimam reipublicae ejus inclytae descriptionem exhibentem.
Ex nostri enim comoediis quam maxime cognoscere licet quo-
modo et publice et domi vivebant cives Athenienses; nec quid-
quam tam lucide Athenas Cleonis, Alcibiadis, Socratis, et
Euripidis ante oculos ponet quam sedula ac studiosa lectio
fabularum nostri quae supersunt. Et profecto valde dolendum
est non tantum quantum merentur in scholis hodiernis legi
haec pretiosa aevi tam celebris vetusta monumenta.

Rebus publicis non videtur se immiscuisse, nec munera
ulla publica petiisse; et, quum nusquam fiat mentio de ullo
quaestu ejus, colligi potest privatas opes ei non defuisse.
Voluptati eum deditum fuisse inferri potest ex Platonis Sym-
posio p. 223., et ex Athenaeo X. p. 429 discimus comoedias
eum inter potandum componere solitum fuisse.

Calvum (*γαλακρόν*) fuisse Aristophanem constat, id quod
ipse ludens significat Pacis vv. 776. 771. Cf. etiam Nub. 540.
Eupol. II. 453.

De uxoris ejus nomine tacent grammatici, filios autem
duos ei tribuunt, Philippum (*δμώνυμον τῷ πάππῳ*) et Ara-
rotem. Alii tres nominant, Philippum, Ararotem, et Nico-
stratum sive Philetaerum. Vide Schol. Platon. Apol. p. 331. *τρεῖς
δ' ἔσχεν υἱὸς, Φίλιππον — καὶ Ἀραρότα ἰδίοις τε καὶ
τοῦ πατρὸς δράμασιν διηγωνισμένον, καὶ τρίτον δὲ Ἀπολλό-
δωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίαρχον Φιλέ-
ταιρον.* et Suid. s. v. *Ἀριστοφάνης* et *Φιλέταιρος*.¹ Hi quoque

1) Similiter *Ἄντυλλος* comoedia ab Athenaeo in tribus locis (II. p. 65.
III. p. 108. 118.) *Νικοστράτῳ* ἢ *Φιλεταίρῳ* tribuitur. Fieri potest ut

omnes comici poetae fuerunt. De fabulis eorum, quae nec multae fuerunt nec magnopere placuerunt, dixit Meinekios in Hist. Com. p. 246. 340. 349. Et Araroti quidem noster, commendare eum populo Atheniensi cupiens, fabulas ipsius duas, Cocalum et Aeolosiconem, quas ipsius nomine inscriptas committeret, paullo post ultimam fabulam doctam, Plutum alteram, delegavit. Similiter Aeschylus filio suo Euphorioni, Sophocles filio suo Iophoniti, et Euripides filio aut nepoti suo cognomini fabulas nonnullas suas nominibus ipsorum docendas tradiderunt. V. Bergk. ad Arist. Fr. p. 17 sq.

Adolescens fuit Aristophanes viginti circiter annorum, ut suspicari licet, quando primum tragoediae praemium petiit teste Schol. Ran. 502. *σχεδὸν γὰρ μειρακίος ἤδη ἦρπτετο τῶν ἀγώνων.*¹

Primas tres fabulas, Daetalenses, Babylonios, Acharnenses, non suo sed Callistrati aut Philonidis nomine commisit (*ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου*)², i. e. docendas eas

confusus sit a grammaticis tertius et postremus filius Comici cum tertia et postrema fabula Philonidis, amici Aristophanis, qui tres fabulas scripsit, *Σφενδόνη, Κόθορνοι, Φιλέταιρος*.

1) Aeschylus 25 annos, Sophocles 28, Euripides 25, nati erant quando primum tragoedias commiserunt.

2) Sic in Didasc. Ach. *ἐδιδάχθη — ἐν Αθηναίοις διὰ Καλλιστράτου*. Didasc. Eq. *ἐδιδάχθη τὸ δράμα — εἰς Αθήναια δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους*. Didasc. Vesp. *ἐδιδάχθη — διὰ Φιλωνίδου*. Didasc. Av. *ἐδιδάχθη — διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει*. Didasc. Av. II. *τὸ δράμα καθήκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου, εἰς δὲ Αθήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου*. Didasc. Lys. *ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου — εἰσῆται δὲ διὰ Καλλιστράτου*. Didasc. Ran. *ἐδιδάχθη — διὰ Φιλωνίδου εἰς Αθήναια*. Didasc. Plut. *τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθήκε*. Vitae auctor, *τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα — ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσαστο*. Idem, *ὑποκριταὶ Ἀριστοφάνους Καλλιστράτος καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ*. Schol. Vesp. 1018. *ἐπειδὴ διὰ Φιλωνίδου καὶ Καλλιστράτου καθίει τινὰ τῶν δραμάτων, πρῶτον γὰρ δράμα καθήκε δι' ἑαυτοῦ τοὺς Ἰππέας*. Phot. p. 499, 1. *τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου*. Athen. V. 216 D. *δι' οὗ (Δημοστράτου) Εὐπολὶς τὸν Αὐτόλυκον ἐδίδαξεν*. Pseudo-Plut. Vit. decem orat. p. 839 C. *ἐν ἔτεσιν εἰκοσιοτῶν διδασκαλίας ἀστικᾶς καθήκεν (Ἀφάρους) ἕξ, καὶ δις ἐνίκησε διὰ Λιονυσίου καθιείς καὶ δι' ἑτέρων ἑτέρας δύο Αθηναϊκᾶς*. Et Democratis nomen Callimachus *ἐπιγραφῆναι φησι τῇ*

tradidit ipsorum nominibus inscriptas, tanquam si revera ii auctores earum essent.¹ "Quod sic est intelligendum ut Callistratus chorum ab archonte petiverit et acceperit victorque ab iudicibus certaminis sit declaratus et in tabulas publicas relatus, nulla facta Aristophanis mentione. Tantum tamen abest ut delitescere propterea aut nomen suum ignorari ab Atheniensibus voluerit Aristophanes ut operam videatur dedisse ut quam plurimis innotesceret. Itaque non est mirandum in ipsa Acharnensium fabula, quotiescunque de rebus poetae dicendum esset, ita verba fieri ut nulla usquam habita Callistrati ratione omnia ad Aristophanem auctorem referantur. Ejusmodi est quod Equitum fabulam, quam proximo post Acharnenses anno suo ipsius nomine docuit Aristophanes, jam nunc se meditari manifestis prodit verbis Ach. v. 300. ὥς μεμίσσημά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, δν | κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι καττύματα. Porro litem ab Cleone propter Babylonios fabulam sibi illatam duobus Acharnensium locis tangit, v. 377. αὐτός τ' ἐμαντὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον | ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρνει κωμῳδίαν. | εἰσελκύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον | ψευδῇ διέβαλλε καὶ κατεγλώττιζέ μου | κἀκκυκλοβόρει κᾶπλινεν, ὥστ' ὀλίγον πᾶν | ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος. et v. 502. οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων δτι | ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω. Denique possessionem suam Aegineticam memorat v. 654., in qua insula diu multumque versatum esse Aristophanem narrat Biographus." (Dind.) Per Callistratum quattuor minimum fabulas docuit, Babylonios, Equites, Aves, et Lysistratam; per Philonidem quinque, Nubes, Vespas, Proagonem, Amphiarum, et Ranas. Et satis probabile est per eosdem adjutores qualicumque de causa alias etiam quae perierunt fabulas commisisse nostrum. Ad hanc ejus consuetudinem alludit in Nub. 528 sq. Eq. 512 sq. Vesp. 1018. Quum nec Thesm. I. nec Ecclesiazusae argumentum ullum habeant, non liquet utrum suo ipsius (δὲ ἑαυτοῦ) an aliorum nomine eas fabulas commiserit. Primam

Εὐριπίδου Ἀδρυμάχη secundum schol. Eurip. vol. IV. p. 165, 12. Contra in Pluti didascalia, διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι.

1) Satis frequentem fuisse hanc consuetudinem fabulas aliorum nomine docendi constat. Sic Philippus fabulis Eubuli et Stephanus Antiphanis ἀγωνίσασθαι dicitur.

fabulam Equites suo ipsius nomine commisit (καθήκε), ut testatur scholiasta Vesp. 1018. *πρῶτον γὰρ δράμα καθήκε δι' ἑαυτοῦ τοὺς Ἰππείας*. Confer scriptorem Vitae Arist. c. 2. *ὑστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἡγωνίσαστο*.

Quam ob causam hoc fecerit non liquet: credo, maxime prae verecundia, et quia adolescens tunc erat (*σχεδὸν μειράκιος*, ut dicit schol. ad Ran. 502.) nec satis fiducia in ingenio suo et viribus habebat (Eq. 515 sq. *νομίζων | κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων*), partim etiam metu, fortasse etiam ut facilius eorum impetraret minorque, si victus in certamine decessisset, famae jactura esset. Existimabat, opinor, majorem favorem nacturas esse opiniones suas et consilia, si aliorum seniorum et peritiorum nomine et auspiciis publice proferrentur; et sic viam sibi ad publicum favorem conciliandum munire volebat. Consule Vitae ejus scriptorem et schol. Rav. ad Nub. 530. Fortasse etiam alia causa quaerenda est ex eo quod in arte chori instituendi et docendi, cujus scientia ab omnibus fabulas committere cupientibus requirebatur, imperitus esset; et fieri potest ut hujusmodi operis laboriosi et molesti detrectatio aut literarum otiique amor et scribendi occupatio eum ad hanc consuetudinem adoptandam impulerit. Admodum raro ipsum Aristophanem fabulae docendae laborem et periculum subiisse existimat Bergkii Fr. p. 22. 26. Hinc lepide de eo dictum est a comicis Sannyrione, Amipsia, et Aristonymo *τετράδι γεγονέναι* eum, cum allusione ad Herculem, qui non sibi sed aliis labores suscipere soleret. Et publicas quidem comoedias (*τὰ πολιτικά* sive *δημοτικά δράματα*) Callistrato, privatas (*τὰ ἰδιωτικά, τὰ κατ' Ἐδριπίδου καὶ Σωκράτους*) Philonidi commisisse nostrum tradunt Vitae ejus scriptor et Anonymus *περὶ κωμωδίας*, quanquam rigide hanc consuetudinem observasse eum parum verisimile videtur.

Ambigitur quinam fuerint hi duo socii Aristophanis, Philonides et Callistratus. Biographus quidem nostri actores¹ eos a nostro conductos fuisse narrat, sed hoc nequaquam verisimile

1) Sic Crates comicus primum actor fuisse et primas partes in Cratini fabulis agendis sustinuisse dicitur. V. Anon. *περὶ κωμωδίας*. et Schol. in Eq. 537. Et Hermon sive Simermon Hermippi histrio commemoratur a schol. Nub. 542.

est, nam, ut bene monuit Dindorfius, "De histrionibus ubi sermo est, nusquam locutio διδάξαι διὰ — aut εἰσάγειν διὰ — usurpatur, quae verba solis conveniunt poetis, sed verbum in hac re proprium ἐποικρίνεσθαι, ut est in ὑποθέσει Pacis, τὸ δὲ δράμα ἐπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος." Alii, quod veri similis est, sodales eos et amicos Aristophanis fuisse et in societatem laboris ab eo adscitos esse arbitrantur. Quum enim et ipsi poetae¹ essent, Aristophanem in poesi adjuvare operamque ei praestare poterant. Et Philonides quidem, qui a principio aut pictor aut fullo fuit secundum Suidam et Eudociam v. Φιλωνίδης, non ignobilis comicus poeta fuit. V. Mein. Hist. Com. p. 102. et II. 421. Tres fabulae ejus memorantur, Σπενδόνη, Κόθορνοι, et Φιλέταιρος. Ut ipse Aristophanes, Κνυδαθηραιεύς ille fuit. Senioremem nostro fuisse Philonidem colligere possumus ex eo quod filius ejus Nicochares cum Aristophane certavit (v. Mein. Hist. Com. p. 253.). De Callistrato nihil compertum habemus, sed poetam eum fuisse colligere licet ex verbis nostri Vesp. 1018. ἐπικουρῶν κρύβδην ἐτέροισι ποιηταῖς.

Quum tandem fama nostri satis stabilita esset, coepit suum nomen inscribere (ἐπιγράφεσθαι, αὐτὸς ἀγωνίζεσθαι). Et primum praemium reportavit Acharnensibus, Equitibus, Proagone, et Ranis; secundum Daetalensibus, Vespis, Pace, et Avibus; tertium tantum, quod mireris, fabula longe ingeniosissima et festivissima Nubibus.²

In componendis fabulis multum laborem expendere solebat, et Nubibus praecipue operam dedit, ut ipse testatur in v. 523. ejus fabulae, ἡ παρέσχε μοι | ἔργον πλεῖστον.³ Nihilominus in ea ipsa fabula ignominiose devictus est, nequaquam propter ullum in fabula nobilissima defectum, sed ἡττηθεὶς ὑπ' ἀνδρῶν

1) Cf. Vesp. 1018. ἐπικουρῶν κρύβδην ἐτέροισι ποιηταῖς.

2) Euripides ex 75 (secundum alios 92) fabulis quinquies tantum primum praemium, Aeschylus tredecies, Sophocles octodecies aut vicies reportavit. Quod maxime mirandum est, postremus a frigido tragico poeta Philocle victus est certamine eo quo fabulam nobilissimam Oedipum Regem commisit.

3) Cratinus duos se annos in una comoedia componenda impendisse jactat, Fr. Com. II. 161.

φορτικῶν, ut ipse loquitur, fortasse propter occultam Alcibiadis, qui Socratis discipulus et amicus fuit, invidiam in eum conflatam.

Et primae quidem fabulae ejus, Acharnenses praesertim et Equites, vigore eo imbutae qui Cratini¹ acris, vehementis, et audacis fabulas distinguebat, et ad austerum Archilochi, quem imitabatur Cratinus, stylum compositae rudiores ac severae prae caeteris videntur; recentiores autem, ad Eupolidis τοῦ χαρίεντος normam scriptae, plus leporis et festivitatis et facetiarum exhibent. Haud dubie experientia didicerat noster populum Atticum οὔτε ποιηταῖς ἤδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἶνοις — ἀλλ' ἀνθοσμίῃ καὶ πέπονι πενταροσταγεῖ, ut ipse loquitur in fabula incerta Fr. 563.

Nonnullarum fabularum διασκευὴν sive recensionem curavit. Sic Nubium, Pluti, Thesmophoriazusarum, Aeolusiconis, et fortasse Pacis feruntur editiones duae.

Raro binas comoedias uno eodemque anno commisit, ut Vespas et Proagonem, Aves et Amphiarum, Thesmophoriazusas et Lysistratam, alteram haud dubie Lenaeis (ἐς Ἀθῆναια), alteram in urbe (ἐν ᾄστει) magnis Dionysiis.

Magnopere sane dolendum est omnes priscorum Comicorum Atticorum fabulas periisse praeter circiter quartam partem earum quas scripsit unus Aristophanes. Quis non optaret ex incendio illo quod celeberrimam Alexandrinam antiquorum Graecorum ac Latinorum scriptorum bibliothecam combussit saltem pretiosas Comicorum Graecorum antiquorum reliquias servatas fuisse? Quis non gauderet, si in aliquo sepulcro Aegyptiaco nondum explorato, aut bibliotheca aliqua Herculaneensi nondum excavata, aut monasterio in regionibus Orientalibus recondito hujusmodi thesaurus literarum in lucem proveniret? Quantus

1) Cratinus ut *πικρὸς* et *σφοδρὸς* ('vehemens') notatur a grammatico in Proleg. VI. 3., Eupolis ut *ἐυφάνταστος εἰς ὑπερβολὴν κατὰ τὰς ὑποθέσεις, ὑψηλὸς, ἐπὶ χαρῆς* sive *χαρίεις*, et *περὶ τὰ σκώμματα λαν εὐστοχος* laudatur ibid. 2. 3. Eundem fere locum inter severum Cratinum et festivum Eupolin tenere videtur Aristophanes quem inter acrem Lucilium ac suavem Juvenalem Horatius.

enim vigor, quanta gratia, quanta venustas, quanta elegantia dictionis, quanta sublimitas, quanta festivitas, quantae facetiae in iis fabulis erant, ut vel ex fragmentis paucis earum quae aetatem tulerunt judicare licet! Nostri praesertim sermo summae gratiae et elegantiae Atticae plenus est; stylis omnibus cujusvis generis facillime se accommodat, a dialogo quam maxime familiari usque ad sublimissimos poeseos lyricae et dithyrambicae impetus; neque dubitari potest quin etiam in graviori poeseos genere illustris ille futurus fuisset, quum videamus quam parate ei identidem indulgeat, quanquam saepe omnia vestigia ejus statim obliteret et ad alias res leviores se convertat. Luculentum de nostro est Quintiliani testimonium, qui sic scribit X. 1. "Antiqua comoedia cum sinceram illam sermonis Attici gratiam prope sola retinet, tum facundissimae libertatis; etsi est in insectandis vitiis praecipua, plurimum tamen virium etiam in caeteris partibus habet. Nam et grandis et elegans et venusta, et nescio an ulla, post Homerum tamen, quem ut Achillem semper excipi par est, aut similior sit oratoribus aut ad oratores faciendos aptior. Plures ejus auctores, Aristophanes tamen et Eupolis Cratinusque praecipui." Conscium fuisse Aristophanem elegantiae sui styli apparet ex Fragmento ejus 314. μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρέχους | μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χορὸν Ὀλυμπίας· | ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος. Quanquam tot commentarii in fabulas ejus scripti sunt, quanquam tanta doctrina in eo illustrando exhibita est, ne dimidiam quidem partem salium in iis reconditorum in lucem prolatam esse credibile est.

Stylum scribendi Euripideum sedulo affectavit (ἐξήλωσε, v. Scriptor. *περὶ κωμῳδίας*. et schol. Plat. Clark. p. 330. Bekk.), ob eamque rem tangit eum Cratinus II. 225. de eo dicens, *πολεπολόγος, γνωμιδιώκτης, εὐριπιδαριστοφανίζων*). Quin ipse Aristophanes non dedignatur hoc confiteri, dicit enim Fr. 397. *χεῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ, | τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦτον ἢ 'κεῖνος ποιῶ*. Unde colligi potest dictionem Euripidis, quae sane elegantissima et suavissima est, mutuatum esse Aristophanem, sententias autem ejus (*τὰς διαφορίας*) ut frigidas et vulgares devitasse. Cratinus contra, qui

ποιητικώτατος dicitur a Grammatico in Proleg. II. 7., Aeschyli et Archilochi stylum imitatus esse traditur.

Mea quidem sententia optimae nostri fabulae sunt Nubes, Ranae, Equites, Aves; singulae tamen, quamvis diversi sint earum styli, in genere suo excellentiam propriam mirabilem et venustatem habent. Quamvis institutum et consilium earum aliquantulum rudia artisque scenicae expertia nobis videantur, si eas cum Tragicorum Graecorum nonnullis, praesertim Oedipo Tyranno Sophoclis, et hodiernis multis exquisite elaboratis contuleris, semper tamen maximi aestimabuntur eae non modo quod historiam illorum temporum, non modo quod mores ac consuetudines domesticamque vitam Atheniensium et totam reipublicae ejus insignis oeconomiam fideliter illustrant, sed praecipue quod nobile purissimi sermonis Attici tum maxime vigentis specimen exhibent, ut confidenter affirmari possit, quamdiu florebunt Graecarum literarum studia, tamdiu in summa aestimatione habitum iri Comicorum Graecorum principis comoedias.

Quod ad numerum fabularum nostri attinet, Dindorfius (in editione Oxoniensi p. 497—503. in postrema Londinensi p. 181.) magna cum veri specie ostendit quattuor et quadraginta scripsisse eum,¹ nempe 1. *Αἰολοσίκων πρότερος*. 2. *Αἰολοσίκων δεύτερος*. 3. *Ἀμφιάρεως*. 4. *Ἀνάγυρος*. 5. *Ἀχαρνῆς*. 6. *Βαβυλώνιοι*. 7. *Βάτραχοι*. 8. *Γεωργοί*. 9. *Γῆρας*. 10. *Γηρητιάδης*. 11. *Δαίδαλος*. 12. *Δαιταλῆς*. 13. *Δαναΐδες*. 14. *Δράματα ἢ Κένταυρος*. 15. * *Δράματα ἢ Νίος*. 16. *Εἰρήνη πρώτη*. 17. *Εἰρήνη δεύτερα*. 18. *Ἐκκλησιάζουσαι*. 19. *Ἡρώες*. 20. *Θεσμοφοριάζουσαι πρότεραι*. 21. *Θεσμοφοριάζουσαι δεύτεραι*. 22. *Ἰετῆς*. 23. *Κώμαλος*. 24. *Λήμνιοι*. 25. *Λυσιστράτη*. 26. * *Ναναγός* sive *Δις ναναγός*. 27. *Νεφέλαι πρότεραι*. 28. *Νεφέλαι δεύτεραι*. 29. * *Νῆσοι*. 30. *Ὀλκάδες*.

1) Non ingratum lectori futurum esse puto, si aliorum comicorum poetarum fabularum numerum commemorem. Eupolis scripsit 12, Cratinus 21, Plato 28, Pherecrates 13 aut 18, Hermippus 40, Crates 8 aut 14, Teleclides 6, Phrynichus 10, Strattis 16, Theopompus 17, Eubulus 104, Antiphanes 365, Alexis 245, Anaxandrides 65, Philemon circa 90. Tragicorum plerumque etiam foecundiores erant; sed, ut vere monet Aristophanes Eq. 516., *χαλεπώτατον ἔργον πάντων* est comoedia.

31. Ὅρνιθες. 32. Πελαργοί. 33. Πλούτος πρότερος. 34. Πλούτος δεύτερος. 35. *Ποίσεις. 36. Πολύιδος. 37. Προαγών. 38. Σκηρὰς καταλαμβάνουσαι. 39. Σφήκες. 40. Ταγηνισταί. 41. Τελμησσης. 42. Τριφάλης. 43. Φοίνισσαι. 44. Ὄραι. Ex his quattuor a nonnullis spuria habebantur, *Ναυαγός, Νῆσοι, Νίοβος, Ποίσεις*.¹

Earum fabularum Aristophanis quas hodie in manibus habemus conservationem debemus, ut fama est, S. Johanni Chrysostomo, cui noster praecipue in deliciis erat et qui fabularum ejus, ut S. Hieronymus Plauti, exemplum semper secum portasse et assidua manu versavisse dicitur.

Aequales nostri fuerunt Eupolis, Hermippus, Amipsias, Callias, Ecphantides, Leucon, Aristomenes, Teleclides, Pherecrates, Plato, Diocles, Sannyrio, Philyllius, Strattis et, ultimus antiquae comoediae poeta, Theopompus. Paulo seniores nostro fuerunt Chionides, Magnes, Cratinus, Crates, Phrynichus. Inter postremos enim antiquae comoediae poetas habendus est Aristophanes.

Praecipui ejus in arte comica colenda aemuli sive adversarii (ἀντίπαλοι, ἀνταγωνισταί) fuerunt Eupolis, Plato, et Phrynichus.² In Nubium v. 553 de primo queritur noster, *Εὐπολὶς μὲν τὸν Μαρικᾶν πρότιστον παρείλκυεν | ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέροισι Ἰππέας καλὸς κακῶς*. Cui crimini respondens Eupolis Aristophanem furti alicujus hujusmodi accusat II. 453. *κακείνοισι τοὺς Ἰππέας | συνεποίησα τῷ φαλακρῷ τοῦτῃ κἄδω-*

1) In tres periodos sive classes chronologicas eas dividit Bergkii. Ad primam periodum refert Daetalenses, Babylonios, Acharnenses, Equites, Holcadas, et (si vis) Nub. I. Ad secundam Proagonem, Vespas, Pacem I., Amphiarum, Lysistratam, Thesm. I., Plutum I., Ranas, et praeterea Lemnias, Insulas, Pacem II., Agricolas, Heroas, Nubes II., Thesm. II., Triphaletem, Horas, et fortasse Senectutem, Tentoria occupantes, Anagyrum. Ad tertiam Ecclesiastusas, Plutum II., Cocalum, Aeolosiconem, Gerytadem, Pelargos, Tagenistas, Telmessenses, easque fabulas quibus fabula aliqua antiqua intertexta fuit, ut Daedalum, Danaides, Dramata ambo, Polyidum, Phoenissas, et fortasse Poesin et Naufragum.

2) Quum antiquae Comoediae unius tantum poetae ad nostra tempora pervenerint fabulae, eo minus accuratam possumus de ejus excellentia opinionem ex comparatione cum aliis ejusdem aetatis poetis instituta formare aut absolute de meritis ejus dijudicare.

γησάμην. Aristophanes et Plato dicuntur a Clemente Alexandrino (Strom. VI. p. 752. ed. Potter.) scripta alter alterius compilasse, et ad huiusmodi furtum aliquid alludit noster in Fr. 149. *ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν*. Nostrum deriserunt Eupolis et Plato quod ingens Pacis deae simulacrum in cognomine fabula ex antro ubi celatum esset in scenam extrahi fecisset. De Magnete et Cratino honorificam mentionem facit noster (Eq. 520 sq. Ran. 357. Eq. 526 sq.), sed de Cratete¹ ut paullo rudiore et inculto scriptore loquitur (Eq. 538. Fr. 313.).

“Idem igitur qui antiquam comoediam ad summam duxit perfectionem, ut solus exemplum ejus artis semper habitus sit, quum tempora intercessissent, mediae et novae comoediae viam munivit, quam qui secuti sunt ipsi summam gloriam reportarunt. Nova enim comoedia, Athenis nata, ita conformata est ut ad alios populos transferri et apud Romanos excoli posset. Ea autem in artis Graecorum poeticae historia lux fuit fere ultima qua Graecia orbem terrarum ornavit.” (Ranke.) Quum vero ad novam Comoediam, quae dicitur, aut etiam ad mediam pervenimus, quantam mutationem est videre! Priscæ Comoediae spiritum illum vivacem paene omnino deferbuisse gratiamque ejus evanuisse reperimus. Quantum inter Aristophanem antiquae comoediae et Menandrum novae comoediae principem distat! Profecto *χάλκεα* jam habemus, non amplius *χρύσεια*. Antiquae comoediae poetas imitatus est Lucilius,² qui Metellum, Mucium, Lupum, et Albucium satiris suis castigabat; Lucilium autem Horatius, quamquam hic nunquam politicae satirae indulgere ausus est, sed satis habuit privatos homines et domestica vitia insectari aut irridere.

Quod ad indolem nostri, videtur fuisse, ut Sophocles *ὁ εὐκολος* et Euripides *ὁ σοφός*, literarum amans et studiis deditus, pacis amantissimus, antiquae severae disciplinae simpli-

1) Crates *γελῶν* καὶ *ἐλαφός* fuisse et primus ebrios in scena repraesentasse dicitur. V. Gramm. VI. in Proleg.

2) Ut ait Horatius Sat. I. 4. 6. ‘Hinc omnis pendet Lucilius hosce secutus, | Mutatis tantum pedibus numerisque; facetus, | Emunctae naris, durus componere versus.’ Et satiram Latinam ad exemplum antiquae comoediae formatam stylumque ejus secutam esse diserte affirmat Diomedes.

cisque styli musicae fautor ardentissimus, in fere omnibus rebus 'laudator temporis acti' morumque ab antiquis traditorum servator¹; novae philosophorum et sophistarum doctrinae oppugnator acris, civium proborum honestorumque et inique oppressorum omnium strenuus defensor,² et virtutum tum publicarum tum privatarum patronus constans. Novus ordo rerum Periclis aetate inceptus non legitima ei evolutio, ut ita dicam, sed reipublicae et morum domesticaeque vitae corruptio et subversio videbatur.

Manu severa tanquam δημοσίᾳ μάστιγι flagellat et castigat (κολάζει) demagogos, Cleonem praecipue et Hyperbolum, rhetoras (τοὺς ξυνηγόρους), legatos, bellicosum ducem Lamacum, cunctatorem ducem Niciam, poetas tragicos et comicos et dithyrambicos, musicae antiquae severae et simplicis corruptores, philosophos, sophistas, sacerdotes, fatidicos, belli fautores et instigatores, publici aerarii fures (κλέπτας τῶν δημοσίων), reipublicae traditores, ignavos et imbelles, munera publica detrectantes et devitantes (τοὺς διαδρασιπολίτας), sycophantas et delatores, adulatores, molles et effeminatos, impudicos, cinaedos, πορνοβοσκούς, helluones luxuriaequē deditos, jactatores, avaros, grassatores nocturnos et sicarios, cives spurios peregrinae originis crimini aut suspicioni obnoxios, adulescentes contumaces parentumque dicto parum obedientes aut etiam eos verberantes (πατράλοίς), egenos, deformes, claudos, lippos, caecos, omnes denique quaecumque ob causam, sive propter aliqua in republica administranda delicta sive propter aliquod in privata vita peccatum aut infortunium, famosos audacter et sine discrimine carpit et insectatur; raro tamen iracunde aut acerbe, sed plerumque ludi jocique causa. Comoediae enim Atticae indoles erat, ut ipsius Aristophanis sermone ntar (Ran. 389.), πολλὰ μὲν γελοῖα εἰπεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα. Cf. Horat. Serm. I. 4. 1. 'Eupolis atque Cratinus Aristophanesque poetae | Atque

1) Horat. Sat. I. 4. 115. 'Traditum ab antiquis morem servare.'

2) "In politics and in social questions he was a staunch conservative, proud of the old days of Athenian greatness, jealous of the new habits and fashions which he thought tended to enervate the youth of the state, and the new systems of philosophy which (he thought) were sapping the foundations of morality and honesty." (Aristophanes, by W. L. Collins Intr. p. 10.)

alii quorum comoedia prisca virorum est, | Si quis erat dignus describi quod malus aut fur, | Quod moechus foret aut siciarius aut alioqui | Famosus, multa cum libertate notabant.¹ Non injuria igitur nostri aliorumque comicorum antiquorum fabulae, in quibus tot ad res personasque coevas allusiones fiant, satirae dramaticae sive potius dramata satirica haberi possunt.

Fuerunt quidem qui Socratis condemnationem et mortem Aristophanis calumniis et accusationibus deberi existimarent, sed falsos eos fuisse vel ex eo constat quod fabula Nubes plus quam viginti annis ante mortem philosophi docta est. Imo eadem levis ac mutabilis reipublicae constitutio quae jocosas castigationes comici condonavit serius philosophum morte mulctavit. Nec Euripidi damnum ullum attulisse videntur nostri in eum invectiones. Tragoedias illius et nostri salsas earum parodias, quae in eodem theatro exhibebantur, pariter eadem cum admiratione ac delectatione audiebat populus Atheniensis. Omnes diversissimae mentis dotes simul florere et paribus privilegiis frui sinebantur. Summa cum aequanimitate atque humanitate omnia quamvis severe aut aspere derisionis gratia in scena dicta accipiebat populus Atheniensis. Etiam si ad reipublicae vitia corrigenda ea non valerent, magnum tamen erat exponi ea et denunciari libere ac impune. Scilicet eundem fere locum tenebat Athenis scenae quem hodie preli et

1) "A national Comedy which has any pretension at all to literary merit, to anything more than mere coarse buffoonery, must in its very nature be of later growth than epic or lyric poetry, tragedy, or historic narrative. It assumes a fuller intellectual life, a higher civilisation, and a keener taste in the people who demand it and appreciate it. And Athenian Comedy, as we have it represented in the plays of Aristophanes, implies all these in a very high degree on the part of the audience to whom it was presented — Attic Comedy was an appeal to the audience — not only to their appreciation of wit and humour, but also to their sympathies social and political, their passions, and their prejudices. Therefore it was so often bitterly personal and so hotly political. The public demand was always for something sensational in these respects, and the authors took care to comply with it." (Aristophanes, by W. L. Collins, Introd. p. 1. 4.) Hinc facile intellectu est quam difficile varias ob causas opus fuerit comoediam scribere populo σοφιστῶν et κραιναίων, qualis Atheniensium erat, ab omni parte placitum.

pulpiti licentia, nempe jus intra certos fines aequos quidvis scribendi aut dicendi, cujus abusus identidem longe minus periculosus est quam violenta ejus suppressio. Quamdiu floruit libertas Athenis, tamdiu viguit et antiqua Comoedia; postquam autem decreto reipublicae Comoedia licentia sua privata esset, per quam solam florere, imo existere, ei licuit, languere coepit. Hanc catastrophē paucis verbis feliciter describit Horatius A. P. 281. 'Successit vetus his Comoedia non sine multa | Laude, sed in vitium libertas excidit et vim | Dignam lege regi. Lex est accepta chorusque | Turpiter obtinuit sublato jure nocendi.'

Cur in Socratem et praecipue Euripidem tantam invidiam ostenderit noster non facile dictu est: ideo tantum, credo, quod in sophistarum novaeque disciplinae, cui semper prorsus inimicus fuit, fautorum numero eos haberet. In neutrum autem idem acre odium atque in Cleonem animo fovebat. Quare severe nimis et inique de nostro judicare videtur W. W. Merry, qui in Introductione ad Ranas p. XV. sic scribit: "Seeing that Euripides had broken away from the traditions of the past, and that Aeschylus was their faithful representative, we can understand how, in the judgment of Aristophanes, Euripides was sophist, sceptic, rationalist, atheist, libertine, and general corrupter of the people. Indeed his hatred for the poet must have been very intense; for, while he knows where to spare Cleon and how to respect the memory of Lamachus (?), he shows no mercy to Euripides, but as it were persecutes (?) him even in the world below."

Exprobratum Aristophani est multa in comoediis ejus obscoena et immodesta esse. Quod crimen ut minime refutari potest, ita nonnihil temporibus concedendum est quibus ille vixit; nec dubitari potest quin alii aequales ejus comici non minus quam ille joci obscoenis indulerint. Sed, quamquam in comoediis nostri non pauca sunt quae graviter offendant nec ullo modo defendi queant, scopum tamen earum optimum esse, et bono reipublicae civiumque suorum in iis supra omnia consuluisse nostrum concedendum est.¹

1) "The coarseness of Aristophanes is not corrupting. There is nothing immoral in his plots, nothing really dangerous in his broadest

Utcunque res sit, Aristophanes una cum aliis perpaucis (παύροις ἐκ πολλῶν), ut Homero, Herodoto, Aeschylō, Euripide, Sophocle, Platone, Thucydide, Xenophonte, Demosthene, Aeschine, Pindaro, Theocrito, Luciano, et inter Latinos Cicerone, Virgilio¹, Horatio, Juvenali, Lucretio, Plauto, Terentio, nunquam non inter optimos scriptores quorum reliquiae ad nostra tempora pervenerunt habebitur. Quam etiam antiquorum de eo sententiam fuisse vel ex elegantissimo illo epitaphio cujus auctor Plato fuisse perhibetur colligi potest:

*Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
Ζητοῦσαι ψυχὴν εἶρον Ἀριστοφάνους.*

Quod non ineleganter vertit Raymundus Cunichius sic:
Quaerebant Charites templum quod nulla vetustas
Solveret: inventum est pectus Aristophanis.

humour. Compared with some of our old English dramatists, he is morality itself. And, when we remember the plots of some French and English plays which now attract fashionable audiences, and the character of some French and English novels not unfrequently found upon drawing-room tables, the least that can be said is that we had better not cast stones at Aristophanes." (Aristophanes, by W. L. Collins, Introd. p. 12.)

1) Utra scriptura hujus nominis vera sit, Virgilius an Vergilius, nonnullae dubitationi obnoxium est, nec quaestio haec quamvis multum disputata omnino ad liquidum perducta est. Hanc exhibere dicuntur codices vetustissimi. Ita a voce ver derivatum nomen videatur. Confer vocem Vergiliae, Liv. XXI. 35. 'occidente sidere Vergiliarum.' Fieri autem potest ut nomen depravarit grammaticus aut librarius aliquis imperitus de voce vigil cogitans. Illi formae favere videtur analogia, ut a voce virga deductum nomen sit. Conferre licet nomina Servilius, Manilius, Orbilius, Quintilius, Sextilius, Caecilius, Duilius, Pompilius, Lucilius, etc. Quod ad nomen Lucilius, quum in eo producat antepenultima (Hor. Serm. I. 4. 6. etc.), credibile est non a primitivo nomine lux formatum id esse, sed a proprio Lucius (Luci-ilius). Contra nomen *Ξανθίδιον* (ῖ) in Arist. Ran. 582. non a *Ξανθίας* (*Ξανθι-ίδιον*) formatum est, sed a primitivo *ξανθός* (*ξανθ-ίδιον*).

PROLEGOMENA.

I.

ΒΙΟΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

1. *Ἀριστοφάνης δ κωμωδοποιδς*¹ *πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππου, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων*² *Κυδαθηναεὺς*³, *Πανδιονίδος θυλῆς*⁴ *δς πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμωδίαν ἔτι πλανωμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον μεταγαγεῖν*⁴, *πικρότερον καὶ αἰσχροτέρον Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος βλασφη-*

“Excerpta grammaticorum de vita Aristophanis et de comoedia Atticorum in pluribus leguntur codicibus, de quibus dixi scripturaeque diversitatem exposui in editione Scholiorum Oxoniensi (a. 1838.) vol. 1. p. 19—41. Repetiverunt ea aliis nonnullis aliunde sumtis aucta Dübnerus in editione Scholiorum Parisina (a. 1842.) p. XIII—XXX., Meinekus in Historia comicorum (a. 1839.) p. 531—566. et partim in editione Aristophanis Lipsiensi (a. 1860.) p. VIII—XI. et Westermannus in Biographis (a. 1845.) p. 155—164.” DIND. Prolegomenis omnino caret R.

I. “Haec vita, ab Aldo primum descripta, postea ex codice Veneto 474 simul cum breviori recensione edita est a Dindorfio (IV. 1. p. 33 sq.). Alterius recensione exemplum postea in Reg. Parisiensi invenit et Dindorfianis addidit Dübnerus. Quae omnia conjunxit Westermannus Biogr. Gr. 155 sq. In priorē recensione multa addita, in posteriore nonnulla omīssa esse patebit.” RANK. Excerptum foede ab inscito aliquo grammatico interpolatum, ut monuit Bergk. Fr. p. 37.

1. 1) *κωμωδιοποιδς* V. Ald. Bergk. Infra *κωμωδοποιδς* est. Cf. *κωμωδοδιδασκαλος* Eq. 507. *τραγωδοποιδς* Th. 29. *τραγωδοδιδασκαλος* 88.

2) *τὸν δῆμον* Ald. *τῷ δῆμῳ* V. *τῶν δῆμων* Rank. Dind. Bergk. Malim *τὸν δὲ δῆμον*. 3) *κυδαθηναῖος* (V.) aut *κυδαθηναῖος* libri. *κυδαθηνεὺς* Ald. *Κυδαθηναεὺς* recte Kuster. 4) *μεταγαγεῖν* Ald. Mein. *καταστήσασθαι* V. Reg. Bergk. unde *μεταστήσασθαι* malit Dind.

μούντων ἢ ἔδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμωδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ, ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρος τε καὶ Φιλίμων ἐδραματούργησαν. 2. εὐλαβῆς¹ δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν ἄλλως τε εὐφυῆς² τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα³. διδὼ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστώννυμος⁴ τε καὶ Ἀμειψίας τετράδι⁵ λέγοντες⁶ γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις⁷ ποιοῦντα ἕτερον δὲ καὶ αὐτὸς⁸ ἠγωνίσαστο⁹. 3. διεχθρεύσας δὲ μάλιστα Κλέωνι δημαγωγῷ¹ καὶ γράψας κατ' αὐτοῦ τοὺς Ἰππέας, ἐν οἷς² διέλλει κατ' αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυραννικὸν, οὐδενὸς δὲ³ τῶν σκευοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσωπον⁴ αὐτοῦ σκενάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἔτε δὴ τυραννικοῦ ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαι τινος τολμῶντος δι' ἑαυτοῦ δὲ⁵ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίλτῳ χρίσας⁶, καὶ αἴτιος αὐτῷ γέγονε ζημίας πέντε ταλάντων, ἃ ὑπὸ τῶν ἱππέων κατεδικάσθη, ὡς φησὶν ἐν Ἀχαρνέσιν (v. 5.) “ἐγὼ δ’⁷, ἐφ’ ᾧ γε⁸ τὸ κέαρ ἠέφρανθην⁹ ἰδὼν, | τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.” 4. διήχθρευσεν δ’¹ αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπειδὴ ξενίας κατ’ αὐτοῦ γραφὴν² ἔθετο καὶ οὕτως³ ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίοις διέβαλε τῶν

2. 1) εὐλαβῆς] Cf. schol. R. ad Nub. 530. οὕτω ἐπέτρεπον ἑμαυτῷ τὸ λέγειν διὰ τὴν αἰδῶ· οὐ γὰρ δι’ ἑαυτοῦ ἐξ ἀρχῆς καθίκε τὰ δράματα ὁ ποιητὴς εὐλαβῆς ὢν. 2) καὶ εὐφυῆς vulg. εὐφυῆς Gelen. Rank. Be. Mein. Bothius explicat: ‘cum aliis de causis (externis), tum propter rectam indolem.’ 3) ἐξεθίδου τὰ ἑαυτοῦ δράματα Reg. 4) Ἀριστώννυμος — Cf. III. 2. 5) τετράδι — Cf. Zenob. Cent. VI. 7. 6) λέγοντες αὐτὸν Gelen. 7) ὡς add. Gelen. et Bekker. et sic Reg. 8) αὐτός] αὐτοῦ V. 9) διεγωνίσαστο Reg.

3. 1) στρατηγῷ V. et Reg. 2) ἐν οἷς — ἐξήμεσεν] Haec omnia desunt in V. et Reg. ubi legitur tantum αὐτὸς ὑπεκρίνατο. Probat Ranke.

3) οὐδενὸς δὲ — χρίσας] Hoc figmentum est grammaticorum qui colligerunt id ex male intellecto loco Eq. 231. V. Bergk. ad Arist. Fr. p. 40. qui hanc fabulam ineptam docte redarguit. Cf. Eq. Arg. II. 4) πρόσωπον] Annon προσωπεῖον et hic et infra. V. schol. Eq. 230? 5) ὁ add. V. Dind. 6) χρίσας V. 7) ἐγὼ δ’ V. Ald. 8) γε om. V. 9) Sic V. εὐφρανθην Ald.

4. 1) In V. et Reg. nihil nisi ὁ δὲ ξενίας (ξενιτείας Reg.) κατ’ αὐτοῦ ἐγκλημα ἔθετο. 2) Sic V. γραφὴν κατ’ αὐτοῦ vulg. 3) ἔθετο καὶ οὕτως] ἔθετο ὡς οὕτως Both. ἔθετο οὕτως Bergk. Qu. ἐγράψατο οὕτως, nam insolita locutio est τίθεσθαι γραφὴν. Vel ἔθετο διότι.

Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων⁴. 5. ὡς ξένον¹ δ' αὐτὸν ἔλεγε² παρόσον οἱ μὲν αὐτὸν φασιν εἶναι Ῥόδιον³ ἀπὸ Αἰνδου⁴, οἱ δ' Αἰγινήτην⁵, στοχαζόμενοι ἐκ τοῦ πλεῖστον χρόνον τὰς διατριβὰς ποιῆσθαι αὐτόθι⁶ ἢ καὶ ὅτι ἐκέκτητο ἐκεῖσε⁷, κατὰ τινὰς δ' ὡς ὅτι⁸ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Φίλιππος Αἰγινήτης ἦν⁹. ἀπολυθῆναι δ'¹⁰ αὐτὸν εἰπόντα ἀστείως ἐκ τοῦ Ὀμήρου (Od. α'. 215.) ταῦτα “μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε | οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγκω.” 6. δευτέρου δὲ καὶ τρίτου συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω φανερός κατασταθεὶς πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος. 899 φησὶν (Ach. V. 377.) “αὐτὸς δ' ἔμαντὸν ὑπὸ Κλέωνος ἀπαθόν | ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσσι κωμωδίαν | εἰσελκύνσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον | διέβαλλε.” 7. φασὶ δ' αὐτὸν εὐδοκίμῃσαι συκοφάντας¹ καταλύσαντα, οὗς ἀνόμασεν ἡπιάλους ἐν Σφηξίν (v. 1039.) ἐν οἷς φησιν “οἱ τοὺς πατέρας² ἤγchon νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον.” 8. μάλιστα δ' ἐπηρεάθη καὶ ἡγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα¹ ἐπειδὴ² διὰ τῶν αὐτοῦ³ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν τῶν Ἀθηναίων πολιτείαν⁴ ὡς ἔλευθέρα τ' ἐστὶ καὶ ἔπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγουμένη⁵, ἀλλ' ὅτι δημοκρατία

4) παρόντων ξένων] Cf. Ach. 377. 501 sq. 630 sq. Vesp. 1285. et schol. ad Ach. 378. 502.

5. 1) ὡς ξένον] ὡς includit Both. In V. καὶ γὰρ δὴ φασὶ τινες αὐτὸν Ῥόδιον γεγονέναι. ἀπελύθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον εἰπὼν· μήτηρ μὲν τ' etc. δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγεν. In Reg. καὶ γὰρ ἔφησαν αὐτὸν τινες Ῥόδιον γεγονέναι, ἕτεροι δὲ Αἰνδιον, οὐδης καὶ τῆς Αἰνδου ὑποτελοῦς τῇ Ῥοδίῳ etc. 2) ἔλεγε] Qu. διέβαλε. 3) Sic V. φασὶ Ῥόδιον vulg. 4) Ῥόδιον ἀπὸ Αἰνδου] Cf. Suid. 5) Αἰγινήτην] V. Dind. in prooemio annot. ad Acharn. 6) Sic V. Dübner. αὐτόθι ποιῆσθαι vulg. 7) ἐκεῖσε] Fort. ἐκεῖ τι. 8) ὡς ὅτι] ὡς delendum videtur. 9) Αἰγινήτης vulg. Dedi Αἰγινήτης ἦν. Qu. ποιῆσθαι αὐτὸν αὐτόθι. 10) ἀπολυθῆναι δ' —] Inepta fabula, de qua dixit Dind. in Proleg. ad Fr. p. 539. ed. Oxon.

7. 1) συκοφάντας om. V. συκοφάντας τινὰς Reg. Qu. τοὺς πατράλους. 2) πατέρας αὐτῶν Ald. αὐτῶν om. V. Reg. cancellis includit Bergk. πατέρας τ' Rank. ut in fabula.

8. 1) σφόδρα add. ex V. Dind. Bergk. Dübner. 2) ἐπειδὴ δὲ vulg. ἐπειδὴ Rank. Bergk. Dind. 3) αὐτοῦ V. ἑαυτοῦ vulg. αὐτοῦ Dind. Bergk. 4) τὴν τῶν Ἀθηναίων πολιτείαν vulg. τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων V. Bergk. Dübner. 5) διαγωγουμένη V.

d*

ἔστι καὶ ἐλεύθερος ὢν ὁ δῆμος ἄρχει ἑαυτοῦ. τούτου οὖν⁶ χάριν ἐπηνέσθη⁷ καὶ ἐστεφανώθη θαλλῶ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ὃς νενομισται ἰσότιμος χρυσῷ στεφάνῳ, εἰπὼν ἑκείνα τὰ⁸ ἐν τοῖς Βατράχοις (686.) περὶ τῶν ἀτίμων “τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ⁹ χρηστὰ τῇ πόλει | συμπαραινεῖν¹⁰.” 9. οὕτω δὲ¹ γέγονεν² ἡ φήμη τοῦ ποιητοῦ ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις³ διήκειν καὶ τὸν βασιλέα Περσῶν πυνθάνεσθαι παρ’ ὀποτέροις⁴ εἶη ὁ κωμωδοποιός⁵. φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ τυράνῳ βουληθέντι μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους ποίησιν καὶ συμβουλευσαί⁶ τὰ δράματα αὐτοῦ ἀναγνόντα⁷ μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. 10. ἐγένετο δὲ¹ καὶ αἴτιος ζήλου τοῖς νέοις κωμικοῖς, λέγω δὴ Φιλήμονι καὶ Μενάνδρῳ. ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγικοῦ² ὥστε μὴ ὀνομαστί κωμωδεῖν τινα καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν³ καὶ παντάπασιν

6) οὖν add. V. Dind. Bergk. Dübner. 7) ἐπηνέσθη καὶ ἐστεφανώθη V. Reg. omittis reliquis. 8) τὰ add. V. Dind. Bergk. Dübner. 9) πολλὰ vulg. Dind. ἔστι codd. Rank. 10) Post συμπαραινεῖν addebatur ὠνομάσθη δὲ ἀπ’ αὐτοῦ, ἔπει (sic V. ἐπειδὴ vulg.) ἔνδοξον, τὸ μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον, quae verba ab hoc loco aliena, omissa in V., recte delent Rank. Be. Dind.

9. 1) οὕτω δὲ —] Hoc collegerunt grammatici ex male intellectis verbis poetae Ach. 646. 2) γέγονεν] Fort. ἔνδοξας (aut μεγάλην) γέγονεν. Excidisse videtur aliquid. 3) Πέρσαις] Imo Πέρσας. 4) παρ’ ὀποτέροις —] Cf. Ach. 649. 5) Additum in Ven. τὴν δὲ ποίησιν αὐτοῦ οὕτως ἔνδοξεν γενέσθαι (desideratur φασιν) ὡς τὸν μὲν Περσῶν βασιλέα πυνθάνεσθαι —. 6) τὴν Ἀριστοφάνους — συμβουλευσαί cancellis includit Both. Post ποίησιν verba τὴν κατὰ Σωκράτους ἐν Νεφέλαις κατηγορίαν, a grammatico aliquo recentiore adjecta, delent Bekker. Rank. Dind. 7) ἀσκηθέντα vulg. Correxī ἀναγνόντα.

10. 1) ἐγένετο δὲ —] Pro his in V. et Reg. τελευταῖον δὲ διδάξας τὸν Πλοῦτον συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω μετήλλαξε τὸν βίον παιδᾶς καταλιπὼν δύο, Ἀραρότα καὶ Φίλιππον, ὡς αὐτὸς ἐπεμνήσθη “τὴν γυναῖκα πλ.”, Ἀραρότα ἴσως καὶ Φίλιππον λέγων. ἀναγράφει (ἀναγράφουσι conj. Mein.) δὲ καὶ τρίτον Νικόστρατον. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον διαφερόντως τιμηθεὶς καὶ πολλὰ στεφανωθείς. 2) χορηγοῦ vulg. χορηγικοῦ Mein. (Qu. scen. I. 35.) Bergk. Dind. Sic χορηγικοῦς ἀγῶνας dixit Xenophon. Qu. ψηφίσματος γὰρ γενομένου ὑπὸ Ἀντιμάχου χορηγοῦ. Cf. schol. Ach. 1150. ἔδοκει — ἐχορήγει δὲ ὁ Ἀντιμάχος τότε ὅτε εἰσήγεκε τὸ ψήφισμα. 3) Verba καὶ — χορηγεῖν includit Both. κωμωδιῶν Mein.

ἐκλελοιπυίας τῆς ὕλης τῶν κωμῳδιῶν διὰ τούτων αὐτῶν⁴ (ἴδιον⁵ γὰρ κωμῳδίας⁶ τὸ σκώπτειν τινάς) ἔγραψε⁷ Κῶκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τἄλλα πάντα ἃ ἐξήλωσε Μένανδρος. 11. [πάλιν δ' ἐκλελοιπότος καὶ τοῦ χορηγεῖν τὸν Πλοῦτον γράψας εἰς τὸ διαναπαύεσθαι τὰ σκηρικὰ πρόσωπα καὶ μετεσκευᾶσθαι ἐπιγράφει² "χοροῦ³", φθεγγόμενος⁴ ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ ὁρῶμεν τοὺς νέους οὕτως ἐπιγράφοντας⁵ ζήλω Ἀριστοφάνους.] 12. ἐν τούτῳ δὲ τῷ δράματι συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον¹ δμῶννυμον τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα [δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλοῦτον.]² τινὲς δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη (Fragm. 487.) "τὴν γυναῖκα δὲ³ | αἰσχύνομαι τῷ τ'⁴ οὐ φρονοῦντε παιδίῳ", ἴσως αὐτοὺς λέγων. 13. ἔγραψε δὲ δράματα μδ', ὧν ἀντιλέγεται τέσσαρα¹ ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ· ἔστι δὲ ταῦτα, Ποίησις, Ναυαγός², Νῆσοι, Νίοβος³, ἃ τινες ἔφασαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου.⁴

4) διὰ ταῦτα conj. Bergk. 5) αἴτιον vulg. ἴδιον Beck. 6) ἔγραψε κωμῳδίας τινάς vulg. 7) ἔγραψε κωμῳδίαν τινὰ Bekk. Rank. κωμῳδίας τινάς delet Dind., ut ex praecedentibus illatum.

11. 1) πάλιν — Ἀριστοφάνους] Verba ab interpolatore temere addita jure excludunt Bergk. Dind. 2) ἐπιγραφὴ V. 3) χοροῦ] De hac parepigrapha, quam in Pluto aliquoties servarunt codices, v. Dind. Annot. ad Pl. 252. p. 22. ed. Ox. 4) καίπερ οὐ φθεγγόμενον conj. Bergk. Verba φθεγγόμενος — Ἀριστοφάνους non omnino sana videntur. 5) Sic V. ἐπιγράφοντας οὕτω vulg.

12. 1) De Philippo Aristophanis filio v. Mein. Hist. Crit. p. 340. De Ararote v. Mein. Fr. Com. I. 343. 2) δι' οὗ — Πλοῦτον] Et haec ut interpolata includunt Dobr. Dind. Bergk. Idem error in excerpto codicis Ven. 474. τελευταῖον δὲ διδάξας τὸν Πλοῦτον συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω μετέλλαξε. 3) τὴν γυναῖκα τε Rank. 4) τὼ δ' eodd. τῷ τ' Bentr. Rank. Bergk.

13. 1) In V. et Reg. κατέλειψε δὲ δράματα μδ'. ἐν τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα δ'. 2) Πόλεις, Δις ναυαγός Bentr. 3) Νίοβος vulg. Νίορος V. Νίοβος Dind. 4) Omissis quae de choricis carminibus inserta leguntur Bekkeri exemplum secutus sola quae de histrionibus addita sunt recepit Rankius, ὑποκρίται Ἀριστοφάνους Καλλίστρατος καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ξαντοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικά, διὰ δὲ Καλλίστρατου τὰ ἰδιωτικά. Καλλίστρατου — Φιλωνίδου transponit Clintonus Fast. Hell. I. 67. ad Ol. 88, 2. prob. Dind. Docuit certe Ranas, δράμα ἰδιωτικόν, Philonides. V. Arg. Ran.

II.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Τὴν κωμωδίαν ἡρῆσθαι φασιν ἐπὶ Σουσαρίωνος, τὴν δὲ ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν διὰ τὰς κώμας περιιόντες ἤδον καὶ ἐπεδείκνυντο μῆτω πόλεων οὐσῶν, ἀλλ' ἐν κώμας οἰκούντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀντιλέγοντές φασι μὴ κώμας καλεῖσθαι παρὰ Ἀθηναίοις, ἀλλὰ δῆμους, καὶ κωμωδίαν αὐτὴν καλοῦσιν ἐπεὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώμαζον. 2. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ τραγωδίαν φασὶ διὰ τὸ τοῖς εὐδοκίμοισιν ἐπὶ τῷ Ἀθηναίῳ γλεῦκος δίδοσθαι, ὑπερ ἐκάλουν τρύγα, ἢ διὰ μῆτω προσωπείων ἡρῆμένων τραγὶ διαχρίοντες¹ τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο. 3. γέγονασι δὲ μεταβολαὶ κωμωδίας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία, ἡ δὲ νέα, ἡ δὲ μέση. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ οὐκ ὑποθέσεως ἀληθοῦς ἀλλὰ παιδείας εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλωταὶ τοὺς ἀγῶνας ἐποίουν. καὶ φέρεται αὐτῶν τὰ πάντα¹ δράματα τέξεσθαι τῷ ψευδεπιγράφοις. 4. τούτων δὲ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι Ἐπίχαρμος, Μάγνης, Κρατῖνος, Κράτης, Φερεκράτης, Φρόνιχος, Εὐπολις, Ἀριστοφάνης.

5. Ἐπίχαρμος¹. οὗτος πρῶτος τὴν κωμωδίαν διεργριμμένην ἀνεκτέσαστο² πολλὰ προσφιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν οἰκίαν³ Ὀλυμπιάδα, τῇ δὲ ποιήσῃ γυναικὸς καὶ εὐρετικὸς καὶ φιλότεχνος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'.

6. Μάγνης δὲ¹, Ἀθηναῖος, ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας ἔσχευεν ἰά. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται. τὰ δὲ ἐπιφερόμενά² ἐστὶν ἑννέα.

II. Hoc excerptum om. V. et G.

2. 1) Malim διαχρίσαντες. Cf. I. 3. αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίλτω χρίσας.

3. 1) πάντα τὰ vulg. Dedi τὰ πάντα, Anglice in all.

5. 1) Ἐπίχαρμος addidit Dind. 2) ἀνεκτέσαστο] 'Restituit in integrum.' Anglice restored, retrieved. 3) κατὰ τὴν οἰκίαν. conf. Mein. Hist. Com. p. 45. "Numerus Olympiadis certe corruptus est. Ergo germana 36, qui numerus prope accedit ad Lyconis rationem, qui 35 numerabat teste Suida in Ἐπίχαρμος." DIND.

6. 1) Μάγνης δέ] δὲ omiserim. 2) ἐπιφερόμενα] Malim φερόμενα.

7. Κρατῖνος, Ἀθηναῖος, νικᾷ μετὰ τὴν πέ¹ Ὀλυμπιάδα, τελευτᾷ δὲ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης [Pac. v. 702.] "ὥρακιάσας" οὐ γὰρ ἐξημέσχετο | ἰδεῖν² πῖθον καταγνόμενον οἴνου πλέων." γέγονε δὲ ποιητικώτατος, κατασκευάζων εἰς τὸν Αἰσχύλου χαρακτήρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κα'.

8. Κράτης, Ἀθηναῖος. τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶ γεγονέναι τὸ πρῶτον, δς ἐπιβέβληκε Κρατίνῳ, πᾶν γελοῖος καὶ ἱλαρὸς γινόμενος¹, καὶ πρῶτος μεθύοντας ἐν κωμῳδίᾳ προήγαγε². τούτου δράματά ἐστιν ἑπτὰ.

9. Φερεκράτης, Ἀθηναῖος, νικᾷ ἐπὶ θεάτρου¹, γινόμενος δὲ ὑπόπικρος² ἐξήλωκε Κράτητα, καὶ ἀπὸ³ τοῦ μὲν λοιδορεῖν ἀπέστη, πρᾶγματα δὲ εἰσηγούμενος καινὰ ἡδοναίμει, γινόμενος εὐφρετικὸς μύθων.

10. Φρύνιχος * * * φράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ.

11. Εὐπολις, Ἀθηναῖος, ἐδίδαξεν¹ ἐπὶ ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρύνιχος, γεγονὼς δυνατὸς τῇ λέξει, καὶ

7. 1) π'. conj. Bergk. κατὰ τὴν πᾶ Mein. l. c. p. 16. 2) ἰδὼν legitur in fabula.

8. 1) Malim γινόμενος. 2) παρήγαγε Mein. Fr. Com. I. p. 536., coll. Athen. p. 117 D. 230 B. 294 B. 383 C. 571 F. 572 C. 688 A.

9. 1) ἐπὶ Θεοδώρου (i. e. Ol. 85, 3.) Dobr. prob. Dind. Bergk. et Mein. Hist. Com. p. 66. Sed ἐπὶ θεάτρου legitur Excerpt. IX. 3. ἡνάγκασαν καὶ ἐπὶ θεάτρου τοῦτο ποιεῖν. 2) γινόμενος, ὁ δὲ ὑποκριτής vulg. γινόμενος δὲ ὑποκριτής conj. Bergk. γινόμενος δὲ ὑπόπικρος Dind. prob. Dübner., coll. Arist. Poet. c. 5, 5. τῶν δὲ Ἀθήνησι Κράτης πρῶτος ἦρξεν, ἀφ' ἑκείνης τῆς λαμβανόμενης ἰδέας, καθόλου λόγους ἢ μύθους ποιεῖν. 3) αὐδ vulg. ἀπὸ conj. Bergk. Quod recepi.

10. "Scribendum Πολυφράδμονος, nam de tragici poetae morte sermo est." Bergk. Qui ante φράδμονος lacunam indicat. Polyphradmon Phrynichi tragici pater fuit, Phrynichi comici Eumonidas. V. Mein. Quaest. Scen. II. p. 6. Clinton. Fast. Hell. II. XXXI. Monuit Dind. "Haec spectant ad Phrynichum tragicum, de quo obiter hoc loco egerat scriptor. De Phrynicho comico quae idem attulerat exciderunt omnia." (Mein. Fr. Com. I. p. 530.) "Postrema verba fortasse fuerunt ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ τραγικὸς Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ." (Dind.)

11. 1) ἐδίδαξεν] Fort. ἐδίδαξε πρῶτον. Cf. c. 12.

ζηλῶν Κρατῖνον πολὺ τὸ² λοῖδορον καὶ σκαιὸν ἐπιφαίνει³.
Γέγραπται⁴ δὲ αὐτῷ δράματα ἰδ'.

12. Ἀριστοφάνης Φιλίππου, Ἀθηναῖος, μακρῷ λογιώτατος¹
Ἀθηναίων² καὶ εὐφυῆς πάντας ὑπεραίρων, ζηλῶν³ δὲ Εὐριπίδην,
τοῖς δὲ μέλεσι λεπτότερος.⁴ ἐδίδαξε δὲ πρῶτος⁵ ἐπὶ ἄρχοντος
Λισσίμου διὰ Καλλιστράτου⁶. τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς τούτῳ⁷
φασὶν αὐτὸν διδόναι, τὰς δὲ⁸ κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους
Φιλωνίδην. διὰ δὲ τοῦτο⁹ νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοῦ λοιποῦ¹⁰
ἐπιγραφόμενος ἐνίκᾳ. ἔπειτα τῷ υἱῷ ἐδίδου τὰ δράματα, ὅντα¹¹
τὸν ἀριθμὸν νθ'¹². ὦν νόθα δ'.

13. Τῆς δὲ μέσης κωμῳδίας οἱ ποιηταὶ¹ πλάσματος μὲν οὐχ
ἦσαν τοι ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνήθους ἰόντες λαλιᾶς λογικὰς
ἔχουσι τὰς ἀρετὰς, ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακτηρεῖ
παρ' αὐτοῖς. κατασχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑποθέσεις.
τῆς μὲν οὖν μέσης κωμῳδίας εἰσὶ ποιηταὶ νζ', καὶ τούτων δρά-

2) πολὺ γε λοῖδορον vulg. Correxi πολὺ τὸ λοῖδορον. Pro σκαιὸν
fort. σκληρὸν aut σκῶπτον. 3) ἀποφαίνει Dobr. 4) γέγραπται] Qu.
ἐπιγέγραπται adscripta sunt. V. Aelian. N. A. VIII. 2.

12. 1) μακρολογώτατος vulg. μακρῷ λογιώτατος Benti. 2) Ἀθηναίων]
ἀγχινοῖα conj. Bergk., coll. Thom. Mag. in Vita Arist. 3) Sic Dind.
ζηλῶ vulg. ζηλοῖ conj. Bergk. Cf. ad Soph. Oed. 1526. 4) λεπτότερος quid
significet nescio. An ἀπλούστερος aut λιτότερος? 5) πρῶτος pro πρῶτον
more recentiorum scriptorum positum censet Dind., qui exempla contulit.
πρῶτον Bekker. Bergk. Rank. Sic Scaliger. ad Euseb. p. 128. Φιλισίμου
vulg. Qui archon eponymus fuit Ol. 88, 1. Imo Φιλωνίδου, de quo dixi
ad Fragm. p. 527. ed. Ox. DIND. 6) Καλλιστράτου] Imo Φιλωνίδου.
Confer excerptum codicis Ven. 475. ἀποκρίται Ἀριστοφάνους Καλλιστράτος
καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου
τὰ δημοτικά, διὰ δὲ Καλλιστράτου τὰ ἰδιωτικά. Ubi Φιλωνίδου et Καλ-
λιστράτου recte transponere videtur Clintonus Fast. Hell. II. 73. "Quae
de partibus Callistratum inter et Philonidem divisim narrat non ex omni
parte vera esse ostendi ad Fragm. p. 548—551. ed. Ox." DIND. 7) Sic
Petitus Misc. p. 2. τοῦτον vulg. 8) τὰ δέ] Malim τὰς δέ. 9) διὰ
δὲ τοῦτο] Sc. τὸ δράμα. 10) τοὺς λοιποὺς vulg. τοῦ λοιποῦ Dind. Et
sic Rank. τὰς λοιπὰς Fritzsch. Quaest. Arist. p. 316. τοῦ λοιποῦ αὐτὸς
ἐπιγρ. conj. Bergk. 11) Fort. ἔπειτα τῷ υἱῷ ἐδίδου. τὰ δὲ δράματα
αὐτοῦ κτλ. 12) νθ'] μδ' corrigit Dind., ut legitur in Vita Arist. c. 13.

13. 1) δύο ποιηταὶ vulg. οἱ ποιηταὶ Mein. Quaest. scen. II. p. 4.
Dind.

ματα χιζ². τούτων δὲ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἀντιφάνης³ καὶ Στέφανος. 14. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου, Ἀθηναῖος, καὶ ἤρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ῤ Ὀλυμπιάδα. καὶ φασιν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσαλίας ἐκ Λαρίσσης, παρεγγραφῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημοσθένους. γενέσθαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν εὐφρόνιστον εἰς τὸ γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Χίω¹ καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη. τῶν δὲ κωμωδιῶν αὐτοῦ τινὰς καὶ ὁ Στέφανος ἐδίδαξεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ δράματα σξ².

15. Τῆς δὲ νέας κωμωδίας γεγόνاسι μὲν ποιηταὶ ξδ'. ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων Φιλῆμων, Μένανδρος, Δίφιλος, Φιλίππιδης, Ποσειδippiος, Ἀπολλόδωρος. Φιλῆμων μὲν οὖν Ἀάμιονος, Συρακούσιος, μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας, ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ργ' Ὀλυμπιάδος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα¹. 16. Μένανδρος δὲ Διοπείθους υἱός, Ἀθηναῖος, λαμπρός καὶ βίω καὶ γένει, συνδιατρέψας δὲ τὰ πολλὰ Ἀλέξιδι, ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευθῆναι. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἔφηβος ὢν ἐπὶ Φιλοκλέους¹ ἄρχοντος. γέγονε δ' εὐφρόνιστος πάνν. γέγραφε δὲ τὰ πάντα² δράματα ργ'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἑτῶν ἐπάρχων νβ³. 17. Δίφιλος Σινωπεὺς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρῳ, τελευτᾷ δὲ ἐν Σμύρῃ. δράματα δὲ αὐτοῦ ρ'¹.

2) οὐζ' Mein. H. C. p. 271. Athenaeus certe (VIII. 336 D.) se plus octingentas mediae comoediae fabulas lēgisse narrat. 3) Ἀντιφάνης καὶ Στέφανος] Excidisse nonnulla et pro Στέφανος reponendum esse Ἀλεξίς contendit Dobraeus, quam sententiam suam confirmari censet mentione Demosthenis, quem Diopithi Alexidis fratri fuisse notum esse. Ita etiam Mein. Cf. Mein. Fr. Com. vol. I. p. 304.

14. 1) ἐν Χίῳ Suidas v. Ἀντιφάνης, quod volebat Mein. l. c. 2) Post σξ excidisse quae de Alexide scripserit auctor suspicatur Mein.

15. 1) ἐνενήκοντα Ald.

16. 1) Διοκλέους vulg. Φιλοκλέους Clinton. F. H. II. 165. Eusebius Ol. 114, 4. 'Menander primam fabulam cognomento Orgen docens superat.'

2) πάντα vulg. Correxī τὰ πάντα. 3) νζ vulg. νβ Bekker.

17. 1) Hic quoque excidisse quae de Philippide, Posidippo, et Apollodoro auctor commentatus sit suspicatur Mein.

III.

Ex scholiasta codicis Clarkiani ad Platon. Apol. p. 19 C.

1. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς αὐτὸς φησιν Εἰρήνη (v. 771.)· ἐκωμωδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος "τίς δὲ σὺ κομψός; πᾶς ἂν¹ τις ἔροιτο θεατῆς· ὑπολεπτόλογος γνωμιδιώκτης² εὐριπιδαριστοφανίζων." καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται Σκηνὰς καταλαμβάνουσας (Fr. 397.)· "χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ" φησι "τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ, | τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἤττον ἢ 'καῖνος ποιῶ." 2. Ἀριστῶννμος δ' ἐν Ἠλίῳ ῥιγοῦντι καὶ Σαννυρίῳ ἐν Γέλῳτι τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι¹ διότι² τὸν βίον κατέτριψεν ἐτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γενόμενοι³ πονοῦντες ἐτέροις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ. ταύτῃ δὲ καὶ Ἡρακλῆ φασὶ γενέσθαι. 3. τρεῖς δ' ἔσχεν¹ υἱοὺς, Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐβούλου δράμασιν ἀγωνισάμενον, καὶ Ἀραρότα ἰδίοις τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασιν διηγωνισμένον, καὶ τρίτον δὲ Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίᾳρχον Φιλέταιρον. 4. κατεκλήρωσε¹ δὲ καὶ τὴν Αἰγίναν, ὡς Θεογένης φησὶν ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης. κωμωδεῖται

III. 1. Ex schol. Clarkiano Plat. Apol. p. 19 C. et codice Vrat. apud Seidler. V. Mein. Fr. Com. Gr. II. 699. 713. 874. 1) πᾶς ἂν addidit Porson. Lacunam indicat Dind. 2) γνωμιδιώκτης cod. Vrat. (?) γνωμιδιώτης cod. Clark. γνωμοδιώκτης Schneider. in Lex. Rank. prob. Dind. Sic certe apud nostrum γνωμότυπος, γνωμοτυπικός, γνωμοτυπεῖν. Cf. Mein. Fr. Com. Gr. V. p. XLVI. et 24.

2. 1) διὸ vulg. διότι Dind. 2) τετράδι — γενέσθαι] Cf. Eust. δ δὴ (τὸ ἄλλοις ταλαιπωρεῖν) καὶ Ἡρακλῆς ἔπασχεν, ἐξ οὗ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις μοχθούτων τὸ ἐν τετράδι γεννηθῆναι, κατὰ τὸν Ἡρακλέα δηλαδὴ, ὃς ἐν μηνὸς τετάρτῃ γεννηθεὶς ἄλλοις ἤθλει. "Simile est quod de Platone comico ex Pausania narrant Eustathius p. 302, 30. et Suidas s. Ἀρχάδας μιμούμενοι. ὅτι παροιμία ἦν τὸ Ἀρχάδας μιμούμενός ἐπὶ τῶν ἄλλοις ταλαιπωρούμενων· μαχιμώτατοι γὰρ ὄντες αὐτοὶ μὲν οὐδέποτε ἐνίκησαν, πολλοῖς δὲ ἄλλοις αἰτίοι τοῦ νικᾶν ἦσαν, ὃθεν καὶ Πλάτων ὁ κωμικός (ἐν Πεισάνδρῳ, ut constat ex Suida) διὰ τὸ τὰς κωμωδίας, φησὶν, αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις ἐκδιδόναι διὰ πενίαν Ἀρχάδας μιμεῖσθαι ἔφη." DIND. 3) γεννώμενοι vulg. Correxi γενόμενοι.

3. 1) ἔσχεν cod. Vrat. Rank. Mein. εἶχεν reliqui et vulg.

4. 1) κατεκλήρωσε libri, ut Diodor. XIII. 2. κατεκληρούχησε Bergk. ap. Mein. Fr. Com. Gr. II. 935. Malim ἐκληρούχησε. Cf. schol. Pac. 661.

δὲ ὅτι καὶ τὸ ² τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξήρην ἄγαλμα· Εὐπόλις
 Ἀντολύκῳ, Πλάτων Νίκαις.

IV.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

1. Ἀριστοφάνης Ῥόδιος ἦτοι Αἰνιδίος (οἱ δὲ Αἰγύπτιον ¹
 ἔφρασαν, οἱ δὲ Καμειρέα), θέσει δ' Ἀθηναῖος (ἐπολιτογραφήθη
 γὰρ παρ' αὐτοῖς), κωμικός, υἱὸς Φιλίππου, γεγονὼς ἐν τοῖς
 ἀγῶσι κατὰ τὴν ριθ' ² Ὀλυμπιάδα, ἐδρετῆς τοῦ τετραμέτρου καὶ
 ὀκταμέτρου, παῖδας σχὼν Ἀραρότα, Φίλιππον, Φιλέταιρον,
 κωμικούς. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ ἀπόδουλον ἱστορήκασιν. 2. δρά-
 ματα δ' αὐτοῦ μδ' ¹. ἅπερ δὲ πεπεράχαμεν ² Ἀριστοφάνους
 δράματα ταῦτα, Ἀχαρνεῖς, Βάρβαροι, Εἰρήνη, Ἐκκλησιάζουσαι,
 Θεσμοφοριάζουσαι, Ἰππεῖς, Λυσιστράτη, Νεφέλαι, Ὀρεῖδες,
 Πλούτος, Σφηκες.

V.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΩΜΩΔΙΩΝ.

1. Καλὸν ἐπιστημῆρασθαι τὰς αἰτίας δι' ὧς ἡ μὲν ἀρχαία
 κωμῳδία ἰδίῳν τινα τύπον ἔχει, ἡ δὲ μέση διάφορός ἐστι πρὸς
 ταύτην. 2. ἐπὶ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλι-

ταῖς ἀληθείαις εἰς ἣν τῶν ἐν τῇ νήσῳ κληρουχῶσάντων. Alius schol. ibid.
 δς κεκληρούχηκεν ἐν Αἰγύγῃ etc. 2) καὶ τό] Fort. καὶ τι. Sed cf. ad
 Ach. 415. Cf. Mein. Fr. Com. II. 440. et 644.

IV. 1. 1) Αἰγύπτιον] Sc. ex Naucrati oriundum, ut ex Heliodoro narrat
 Athenaeus VI. 229 E. Cf. schol. Nub. 271. ἦν γὰρ (Ἀριστοφάνης) τὸ
 γένος Αἰγύπτιος. 2) ριθ'] Error manifestus, quum prima ejus fabula
 Daetalenses docta sit archonte Diotimo, i. e. Ol. 88, 1. πῇ requirit
 Mein. Intercidisse nonnulla suspicatur Bernhady.

2. 1) Sic tres optimi codd. γδ ed. Med. 2) πεπεράχαμεν] I. e.
 tractavimus. Similiter nos dicimus to do (get through) an author.
 Tentabam ἐώραχαμεν aut πεπατήχαμεν (Av. 471. οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας.).

V. "Nullam usquam hujus grammatici (Πλατωνίου) mentionem factam
 vidi." DIND.

δος χρόνων τὰ τῆς δημοκρατίας ἐκράτει παρ' Ἀθηναίοις καὶ τὴν ἐξουσίαν σύμψασαν ὁ δῆμος εἶχεν, αὐτὸς αὐτοκράτωρ καὶ κύριος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὑπάρχων. 3. τῆς ἰσσηγορίας οὐκ ἴσασιν¹ ὑπαρχούσης ἄδειαν οἱ τὰς κωμωδίας συγγράφοντες εἶχον σκώπτειν² καὶ στρατηγούς καὶ δικαστὰς τοὺς κακῶς δικάζοντας καὶ τῶν πολιτῶν τινὰς ἢ φιλαργύρους ἢ συζῶντας ἀσελγεία. ὁ γὰρ δῆμος, ὡς εἶπον, τὸν φόβον ἐξήρει³ τῶν κωμωδοῦντων φιλοτίμως τῶν τοιούτους βλασφημοῦντων ἀκούων. ἴσμεν γὰρ ὡς ἀντίκειται φύσει τοῖς πλουσίοις ἐξ ἀρχῆς ὁ δῆμος καὶ ταῖς δυσπραγίαις αὐτῶν ἥδεται. 4. ἐπὶ τοίνυν τῆς Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος κωμωδίας ἀφόρητοί τινες¹ κατὰ τῶν ἀμαρτανόντων ἦσαν οἱ ποιηταί. 5. λοιπὸν δὲ τῆς δημοκρατίας ὑποχωροῦσης ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀθήνας τυραννούντων καὶ καθισταμένης ὀλιγαρχίας¹ καὶ μεταπιπτούσης τῆς ἐξουσίας τοῦ δήμου εἰς ὀλίγους καὶ κρατυνομένης τῆς ὀλιγαρχίας ἐνέπιπτε τοῖς ποιηταῖς φόβος· οὐ γὰρ ἦν τινὰ προφανῶς σκώπτειν δίκας ἀπαιτούντων τῶν ὑβριζομένων παρὰ τῶν ποιητῶν. 6. ἴσμεν γοῦν τὸν Εὐπόλιν ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας ἀποπνιγέντα εἰς τὴν Θάλασσαν ὑπ' ἐκείνου εἰς ὃν¹ καθῆκε τοὺς Βάπτας. 7. καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρότεροι πρὸς τὰ σκώμματα ἐγένοντο καὶ ἐπέλιπον οἱ χορηγοί. οὐ γὰρ ἔτι προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς χορηγούς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας¹ χειροτονεῖν. 8. τὸν γοῦν Αἰολοσίωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικά μέλη. τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτονοῦμένων καὶ τῶν χορευτῶν¹ οὐκ ἐχόντων τὰς τροφὰς ὑπεξηρέθη τῆς κωμω-

8. 1) ἴσασιν G. πάσης vulg. 2) σκώπτειν G. τῷ (αὐτ τοῦ) σκώπτειν vulg. 3) τὸν φόβον ἐξήρει G. ἐξήρει τὸν φόβον vulg.

4. 1) ἀφόρητοί τινες Both., coll. infra ἐνέπιπτε τοῖς ποιηταῖς φόβος.

5. 1) καὶ καθισταμένης ὀλιγαρχίας et καὶ κρατυνομένης τῆς ὀλιγαρχίας ut interpretamenta uncinis includit Both.

6. Eandem fabulosam narrationem habet scholiasta Aristidis T. III. p. 444, 22. Refellit Cicero Epist. ad Attic. VI. 1. 'Quis non dixit Eupolin, τὸν τῆς ἀρχαίας, ab Alcibiade navigante in Siciliam dejectum esse in mare? Redarguit Eratostheneas: affert enim quas ille post id tempus fabulas docuerit.' 1) Sic G. ἐκείνων εἰς οὗς vulg.

7. 1) τοὺς — παρέχοντας pro glossemate habet Bothius, ut ista infra οὐκ ἔχοντες — παρέχοντας.

8. 1) χορευτῶν — χορηγῶν G. Ald. χορηγῶν — χορευτῶν ed. Br.

δίας τὰ χορικά μέλη καὶ τῶν ὑποθέσεων ὁ τρόπος² μετεβλήθη. 9. σκοποῦ γὰρ ὄντος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας¹ τοῦ σκώπτειν δῆμους³ καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγούς, παρεῖς δ' Ἀριστοφάνης τοῦ συνήθως ἀποσκώψαι διὰ τὸν πολὺν φόβον Αἴολον τὸ δρᾶμα τὸ γραφέν τοῖς τραγωδοῖς ὡς κακῶς ἔχον διασύρει. 10. τοιοῦτος οὖν ἐστὶν ὁ τῆς μέσης κωμωδίας τύπος οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίῳ Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου καὶ πλείστα τῶν παλαιῶν δραμάτων οὔτε χορικά οὔτε παραβάσεις ἔχοντα.

11. Παράβασις δέ ἐστι τὸ¹ τοιοῦτο. μετὰ τὸ τοὺς ὑποκριτὰς τοῦ πρώτου μέρους πληρωθέντος ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀναχωρῆσαι, ὥς ἂν μὴ τὸ θέατρον ἦ κενόν² καὶ ὁ δῆμος ἀργός³ καθέζεται, ὁ χορὸς οὐκ ἔχων πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διαλέγεσθαι ἀπόστροφον⁴ ἐποιεῖτο πρὸς τὸν δῆμον. 12. κατὰ δὲ τὴν ἀπόστροφον ἐκείνην οἱ ποιηταὶ διὰ τοῦ χοροῦ ἢ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀπελογοῦντο ἢ περὶ δημοσίων πραγμάτων εἰσηγοῦντο. 13. ἡ δὲ παράβασις ἐπληροῦτο ὑπὸ μελιδρίου καὶ κομματίου καὶ στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς καὶ ἐπιρρήματος καὶ ἀντεπιρρήματος καὶ ἀναπαίστων. 14. τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τὰς παραβάσεις κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐδιδάχθη καθ' ὃν ὁ δῆμος ἐκράτει· τὰ δὲ οὐκ ἔχοντα τῆς ἐξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δήμου μεδισταμένης καὶ τῆς ὀλιγαρχίας κρατούσης¹. 15. οἱ δὲ τῆς μέσης κωμωδίας ποιηταὶ καὶ τὰς ὑποθέσεις ἡμειψαν καὶ τὰ χορικά μέλη παρέλιπον οὐκ ἔχοντες τοὺς χορηγούς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας. ὑποθέσεις μὲν γὰρ τῆς παλαιᾶς κωμωδίας ἦσαν αὐταὶ, τὸ στρατηγοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ δικασταῖς οὐκ ὀρθῶς δικάζουσι καὶ χρήματα συλλέγουσιν ἐξ ἀδικίας τισὶ καὶ μοχθηρὸν ἐπανηρημένοις¹ βίον. 16. ἡ δὲ μέση κωμωδία ἀφῆκε τὰς τοιαύτας

2) τόπος G. Ald. τρόπος Gelenius in ed. Basil. a. 1547.

9. 1) τῇ ἀρχικωμωδίᾳ G. cod. Laur. 31, 4. Ald. τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ Kuster. τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ed. Br. 2) δῆμους vulg. δήμου Both. Legendum, ni fallor, δημοσίᾳ. Tentabam praeterea δημαγωγούς, δῆττας, ἀδίκους.

11. 1) Prius τὸ (ante τοιοῦτο) om. ed. Br. 2) κενὸν accessit in ed. Br. uncinis includit Bergk. 3) ἀργός G. ἀργῶς vulg. 4) ἀποστροφὴν bis Both. Idem mox ἀντιστροφῆς malit. στροφὴν vel ἀποστροφὴν hic et infra exspectaverit Bergk.

14. 1) τὰ μὲν — κρατούσης] Haec post εἰσηγοῦντο inserenda putat Both.

15. 1) ἐπανηρημένοις] Qu. ἐπιτετηδευμένοις.

ὑποθέσεις, ἐπὶ δὲ τὸ σιώνπτειν ἱστορίας ῥηθείας ποιηταῖς ἤλθεν¹· ἀνέυθυνον γὰρ τὸ τοιοῦτον, οἷον διασύρειν Ὅμηρον εἰπόντα τι, ἢ τὸν δεῖνα τῆς τραγωδίας ποιητῆν. 17. τοιαῦτα δὲ δράματα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ¹ ἔστιν εὐρεῖν, ἅπερ τελευταῖον ἐδιδάχθη λοιπὸν τῆς ὀλιγαρχίας κρατυνθείσης. οἱ γοῦν Ὀδυσσεῖς Κρατίνου οὐδενὸς ἐπιτίμησιν ἔχουσι, διασυρμὸν δὲ τῆς Ὀδυσσεύας τοῦ² Ὀμήρου. 18. τοιαῦται γὰρ αἱ κατὰ τὴν μέσσην κωμῳδίαν ὑποθέσεις εἰσίν. μύθους γὰρ τινὰς τιθέντες ἐν ταῖς κωμῳδίαις τοῖς παλαιότεροις εἰρημένους διέσυρον ὡς κακῶς ῥηθέντας· καὶ τὰς παραβάσεις παρητήσαντο διὰ τὸ τοὺς χοροὺς ἐπιλεῖψαι, χορηγῶν¹ οὐκ ὄντων. 19. οὐ μὲν οὐδὲ τὰ προσωπεῖα ὁμοιοτρόπως τοῖς¹ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ κατεσκευασμένοις εἰσῆγον. ἐν μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ εἵκαζον τὰ προσωπεῖα τοῖς κωμῳδομένοις ἵνα πρὶν τι καὶ τοὺς ὑποκριτὰς εἰπεῖν ὁ κωμῳδούμενος ἐκ τῆς ὁμοιότητος² τῆς ὕψεως κατὰ-δηλος ᾗ· ἐν δὲ τῇ μέσῃ καὶ νέα κωμῳδίᾳ ἐπίτηδες τὰ προσωπεῖα πρὸς τὸ γελοιότερον ἐδημιούργησαν δεδοικότες τοὺς Μακεδόνας καὶ τοὺς ἐπηρητημένους ἐξ ἐκείνων φόβους, ἵνα μὴδὲ³ ἐκ τύχης τινὸς ὁμοιότητος προσώπου συμπτέσῃ τινὶ Μακεδόνων ἄρχοντι καὶ δόξας ὁ ποιητὴς ἐκ προαιρέσεως κωμῳδεῖν δίκας ὑπόσκη. 20. ὁρῶμεν γοῦν τὰ προσωπεῖα τῆς Μενάνδρου κωμῳδίας τὰς ὁφρὺς¹ ὁποίας ἔχει καὶ ὅπως ἐξεστραμμένον τὸ στόμα καὶ οὐδὲ κατ' ἀνθρώπων φύσιν.

16. 1) ἤλθον G. Ald. ἤλθεν ed. Br.

17. 1) κωμῳδίᾳ om. G. 2) τοῦ om. ed. Br.

18. 1) Sic G. χορηγούς — χορῶν vulg.

19. 1) τοῖς om. G. 2) ἐκ τινὸς ὁμοιότητος G. 3) μὴδὲ G. δὲ μὴ Ald.

20. 1) γοῦν τὰς ὁφρὺς ἐν τοῖς προσώποις (προσωπεῖοις conj. Bergk.) τῆς Μενάνδρου κωμῳδίας G. Ald. Correctum in ed. Br.

VI.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

1. Κρατῖνος ὁ τῆς παλαιᾶς κωμωδίας ¹ ποιητῆς, ὅτε δὴ καὶ τὰ τοῦ Ἀρχιλόχου ζηλώσας ², αὐστηρὸς μὲν ταῖς λοιδορίαις ἐστίν. οὐ γὰρ ὥσπερ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπιτρέχειν τὴν χάριν τοῖς σκώμασι ποιεῖ, τὸ φορτικὸν τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ ταύτης ἀναιρῶν ³, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ⁴ τίθησι τὰς βλασφημίας κατὰ τῶν ἀμαρτανόντων. πολλὸς ⁵ δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς ⁶ τυγχάνει. εὖστοχος δὲ ὢν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς ⁷ τῶν δραμάτων καὶ διασκευαῖς, εἴτα προῖων καὶ διασπῶν ⁸ τὰς ὑποθέσεις οὐκ ἀκολούθως πληροῖ τὰ δράματα. 2. Εὐπόλις δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς ὑπερβολὴν ἐστὶ κατὰ τὰς ὑποθέσεις. τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας τῶν δραμάτων ποιεῖται, καὶ ἥνπερ ἐν τῇ παραβάσει φαντασίαν ¹ κινῶσιν οἱ λοιποὶ, ταύτην ἐκείνος ² ἐν τοῖς δράμασιν, ἀναγαγεῖν ³ ἱκανὸς ὢν ἐξ Αἰδοῦ νομοθετῶν πρόσωπα καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως ⁴. ὥσπερ δὲ ἐστὶν ὑψηλὸς, οὕτω καὶ ἐπίχαρις καὶ περὶ τὰ σκώμματα ⁵ λίαν εὖστοχος. 3. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν μέσον ἐλήλακε ¹ τῶν ἀνδρῶν χαρακτηρεῖ· οὔτε γὰρ πικρὸς λίαν ἐστὶν ὥσπερ ὁ Κρατῖνος οὔτε χαρίεις ὥσπερ ὁ Εὐπόλις, ἀλλ' ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἀμαρτανόντας τὸ σφοδρὸν τοῦ Κρατίνου καὶ τὸ τῆς ἐπιτρεχούσης χάριτος Εὐπόλιδος ².

VI. 1. 1) κωμωδίας om. G. 2) Sic Hemsterh. ap. Geel. Bibl. crit. nov. IV. 8. κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου ζητήσεις vulg. καταστάς Ἀρχιλόχου ζηλωτῆς conj. Bergk. 3) ἀναιρῶν] Malim ἀφαιρῶν. Cf. Ran. 951. τὸ βάρος ἀφείλον. 4) γυμνῇ τῇ κεφαλῇ] Cf. Theophyl. Hist. III. 15. εἰς τὸν βασιλέα γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐβλασφήμουν. MEIN. 5) πολὺς] πολλῆς Mein. Hist. Com. p. 534. ποικίλος conj. Bergk. 6) Sic G. τῆς τροπῆς Ald. Qu. ἐν (vel καὶ ἐν) ταῖς τροπαῖς. 7) ἐπιβολαῖς] 'Consiliis, scopis, conceptionibus.' Anglice 'scopes, aims.' 8) διασπῶν] 'Divellens, diluens.'

2. 1) φαντασίαν] V. Mein. Hist. crit. p. 108. 2) ἐκείνος] Addendum Dindorfio videtur κινεῖ. 3) ἀναγαγεῖν —] Haec ad Ἀήμους fabulam spectare monet Dind. 4) περὶ καταλύσεως Laur. 31, 4. 5) Sic Mein. Hist. Com. p. 108. σκέμματα vulg.

3. 1) εἰληχε probabiliter conj. Bergk. 2) τοῦ Εὐπόλιδος malit Bergk.

VII.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

1. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς¹ γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ Φιλίππου, μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας², τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηναῖος³, Πανδιονίδος φυλῆς. πᾶν δὲ ὢν εὐφυὲς καὶ ἀγχίνους ἐπὶ τοσοῦτον ἐν νέᾳ κομιδῇ τῇ ἡλικίᾳ ἠῤδοκίμησεν ἐν κωμωδίαις ὥς οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτὸν ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερᾶραι· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τοῖς ἐπιγιγνομένοις παρῆκεν ὑπερβολήν, ἀλλὰ καὶ τούτους μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος παρήλαθεν. 2. οὐκ οὐκ ἀνεφάνη τις ὕστερον Ἀριστοφάνει παραπλήσιος. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασιλῆσιν αὐτοῖς ἀξιοῦται θαύματος. 3. δράματα δὲ τέσσαρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα¹ γέγραπεν, ἅπαντα εὐμουσίαις καὶ χάριτος Ἀττικῆς μεστὰ καὶ πείθοντα τοὺς ἀκούοντας θανατᾷζειν τε καὶ κροτεῖν. 4. οὕτω δὲ τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον ὥς μηδένα τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης οὐδέποτε ἀποσχέσθαι τοῦ σκώπτειν, εἰ ἀδικοῦντος ἦσθετο· ὅθεν καὶ¹ τὴν παρρησίαν αὐτοῦ δεδιότες² οἱ τοιοῦτοι μετρίους σφᾶς αὐτοὺς παρεῖχον αἰεὶ καὶ τῷ δήμῳ λυσitelοῦντας. 5. ἔσχε δὲ τρεῖς υἱοὺς, Φίλιππον, Νικόστρατον¹, καὶ Ἀραρότα. ἀποθανόντα δ' οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἐπιγράμματι ἠρωελεγεῖν.

“Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
ζητοῦσαι ψυχὴν ἔδρον Ἀριστοφάνους.”

VII. 1) κωμωδιοποιὸς Ald. 2) μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας addidit Dind. e Laur. 31, 13. et Monac. non habet Laur. 31, 4. “Mirum, inquit, unde hoc nomen sumpserit Thomas, quod alienum videtur ab aetate Aristophanis.” 3) Κυδαθηναῖος codd. Laurr. Scriptum debebat Κυδαθηναεὺς. Cf. ad Vit. c. 1.

8. 1) πεντήκοντα] Imo τεσσαράκοντα, ut in Vit. c. 13. Cf. ad gramm. II. 12.

4. 1) ὅθεν καὶ Laur. 31, 13. Dind. ὅθεν vulg. 2) δεδοικότες idem cod.

5. 1) νικόμαχον margo ejusdem codicis.

CONSPECTUS

CODICUM MANUSCRIPTORUM ARISTOPHANIS.

A. (A. Br. et Dind.) Par. Reg. 2712. membranaceus, fol. quadr., saec. XIII. aut XIV. Continet Pl. Nub. Ran. Eq. Av. Ach. Eccl. 1—444. (an 1—282?) et praeterea Euripidis fabulas sex, Sophoclis septem superstites. Ab Brunckio, ut sequentes quinque, satis negligenter collatus. Bonae notae liber. Versus partim in binis, partim in ternis columnis, continuo tenore currentes habet. "Foliorum 320, quorum 215 usque ad finem codicis et 107—110 (quibus Pluti vv. 485—783 leguntur) continent Plut. Nub. Ran. Eq. Av. Ach. Ecclesiazusarum partem priorem. Singulae lineae binos versus exaequant. Insunt scholia, rara illa ad Plutum et Ranas, paullo uberiora ad Nubes, nulla ad Equites, Acharnenses, Aves, Eccles. In Aristophane duae discernuntur correctorum manus, quarum altera minio et appinxit notas personarum et nonnullis locis correctricis munere functa est. Sed ipse dubius haesi sitne haec manus quae minio usa est eadem atque illa quae textum exaravit. Praeterea alia manus correctrix aperte recentior nonnullis locis per poetae verba vagata est. Euripidis et Sophoclis fabulae ab alia manu exaratae sunt atque ea quae Aristophanis comoedias pinxit." (Velsen Praef. Plut. p. VI.). Plerumque iota subscriptum, non tamen semper, omittit. Saepe consentit cum R. G. et S. e. g. in Av. 344. 1548. Accuratissime et verbatim hunc librum contuli in omnibus septem fabulis, in Eq. Av. Ach. Eccl. cum editione Dindorfiana Oxon. 1835; in Nub. cum ed. Bergk. 1857; in Pl. et Ran. cum ed. Bergk. 1852. Ejusdem libri collatione ab W. G. Clark Cantabrigiensi facta usus est Adolphus von Velsen in Equitibus.

B. (B. Brunckii in Ach. Eq. Av. et Dind., sed A. Br. in Vesp. Pac. Lys. "Alter regius" in Eccl.) Par. Reg. 2715. chart. fol. saec. XVI. Continet hoc ordine Eq. Ach. Av. Vesp. Lys. Eccl. 1—1135. Pac. 1—1300. Ab Brunckio collatus. Liber graviter interpolatus, sed genuinas lectiones saepe exhibens. Nullas personarum notas habet, quae lineolis tantum rubris indicantur. "Nulla insunt scholia. In Eccl. et Pace desunt etiam notae personarum. Una correctoris dignoscitur manus." (Vels.) Consentit

saepe cum *Γ*. in Eccl. Vide e. g. ad 358. 359. Hunc librum in septem fabulis accuratissime contuli cum editione Dindorfiana Oxon. 1835.

C. (C. Brunckii in Ach. Eq. Av. et Dind., sed B. Br. in Vesp. Pac. Lys. Nub. Ran. Pl.) Par. Reg. 2717. chart. fol. recentioris aevi. Continet Eq. Ach. Vesp. Pl. Nub. Ran. Av. Pac. Lys. Ab Brunckio collatus. "Inferior Parisino A., melior Par. B. (?)" sec. Dind. Ad eundem fontem ac *Γ*. refert, eorumque archetypum eundem quem codicis A. fuisse censet Bamberg. Exerc. Crit. N. p. 15. Liber valde corruptus, non raro tamen sinceram lectionem exhibens, ubi prava est in A. et B. Consentit saepe, minime tamen semper, cum A., unde fortasse *descriptus fuit, etiam cum R. Mihi quidem minus interpolatus videtur quam B. Omnes certe valde utiles sunt A. B. C., ita ut nulli eorum supersedere possimus. Hunc librum in Ach. Eq. Vesp. accurate, in Lys. accuratissime, contuli cum editione Dind. Oxon. 1835.

D. (C. Br. D. Dind.) Par. Reg. Bomb. Continet Pl. Nub. Ran. Ab Brunckio collatus. Post impressum catalogum in Bibliothecam Regiam illatus, ideoque numero carens.

E. (D. Br., E. Dind.) chart. Continet Pl. Nub. Ran. Ipsius codex Brunckii. Postea in Ricardi Heberi manus venisse videbatur Dobraeo.

F. (E. Br., F. Dind.) Par. Reg. 2820. chart. Continet Pl. Nub. Ran. Ab Brunckio adhibitus et hic. "Ex plurium codicum mutilorum reliquiis compositus." (Dind.)

G. Par. Reg. 2827. chart. Continet Pl. Nub. Ran. Scholia hinc et lectiones aliquot excerpit Bastius, quas videre est in Pluti Hemsterhusiani ed. Schaeferiana. Scholia interlinearia et marginalia habet. Liber bonus, saepe cum A. consentiens. Continet praeterea Phocylidis carmina. Accuratissime hunc librum excussi in Nub. et Pl. cum ed. Dind. Oxon. 1835.

[G. Dindorfio in scholiis est Ven. Marc. 475. sive S.]

L. (sive Leid. sive Leid. I.) Leidensis XI. Vossianus 77. bombyc. fol. form. maj. saeculi XIV. Continet Lysistratam (1—1034). Ab Kustero aliisque inspectus. Accuratius contulit Dind. Apographum hujus libri Cantabrigiae servatur in Bibl. Coll. Trin., quo usus est Bentleius.

M. (N. Velsen.) Monac. 137. chart. forma maj. fol. 127. saec. XV. Continet Pl. Nub. Ran. Eccl. Lectionis varietas in Eccl. exstat in Dobraei App. p. 76—81. (coll. c. ed. Inv.) in Nub. et Ran. apud Harles. in Ed. Nub. Lips. 1788. In Ranis desunt vv. 1370—1524. Saepe consentit cum A. In meum usum in Ranis contulit vir amicus, E. R. Dukes, Oxoniensis.

[M. Dindorfio in scholiis est Mediol. Ambros. L. 39. sive Med. 8.]

N. (Aug. Br. et Dind. G. Vels.) Monac. 492, olim Augustanus, chart. form. quadr. fol. 53. Saec. XV. "In comoediis Aristophanis notae personarum, et eae quae litteris et eae quae solis lineis sunt indicatae, minio pictae sunt, quae lineolae passim occurrunt in R. — Jam ex discrepantia scripturae apparet ex duobus fontibus diversis, hinc R. et N., illinc B. et *Γ*. codices fluxisse. N. autem ex R. non transcriptum esse pro certo

affirmari potest." (Vels.) Ad A. B. F. propius accedere N. quam ad R. censet Bamberg. Continet Thesm. Lys. Lectiones ejus sunt apud Brunck. In Thesm. accuratius contulit Thiersch. Lysistratam ipse accuratissime et verbatim contuli a. 1865. cum ed. Bergk. 1837.

P. (Vat. sive Pal.) Vaticano-Palatinus. Excerptis ejus usus est Kusterus, cujus in usum contulit Zacagnius. Eundem cum ed. Bergkiana I. contulit Eug. Petersen in usum Muelleri. (V. Praef. Ach. p. III.) Servatur adhuc Romae, num. LXVII. forma quadrata, chartaceus, saec. XV. Continet 234 foliis Plut. Nub. Eq. Ach. Vesp. Av. Pac. Lys. Liber pessimae notae. Ex eodem fonte quo codices Parisinos manasse eum censet Engerus Praef. Lys. p. XII. Libri Vat-Palatini 128 bombycini, diversi, quantum per testimoniorum tenuitatem judicare licet, ab eo cujus mentionem fecit Kusterus, collationem adhibuit von Velsen in Equitibus. Forma hic est quadrata minore, foliorum 186, saec. XV. Continet inter alia Eq. Ach. Vesp. Avium hypothesin et indicem personarum. Vide Velsen. Consentit plerumque cum Ald., nonnunquam vero cum R. (ut in Ach. 509. 664. 1097).

R. (R. Inv. Bekk. Dind.) Ravennatis Collegii Bibliothecae, olim Monasterii Classensis. Membr. form. quadr. maj. fol. 180. saec. XI. Continet hoc ordine Pl. Nub. Ran. Av. Eq. Pac. Vesp. Lys. Ach. Thesm. Eccl. Liber praestantissimus et optimus, tum aetate tum auctoritate princeps, eadem manu aut persimili scriptus qua Aeschylus Sophocles et Demosthenes Florentini (Laur. Pl. 32, 9. et Pl. 59, 9), et Photius Marcianus; secundum Bekkeri opinionem. In hoc libro negligenter scribuntur, non raro etiam omittuntur, spiritus et accentus; praeterea saepe in unum concurrunt duo aut plura vocabula. Porro negligenter indicantur personae. Scholia in margine a manu diversa adscripta hic ibi evanuerunt. Liber alioqui nitide scriptus et bene conservatus. "Duas distinguere licet manus correctrices, quarum altera fere suppar aetate fabularum scriptori videtur esse, altera multo recentior." (Adolph. von Velsen.) Primus hoc libro usus est Antonius Francinus (in Vespis potissimum et Pace) in Ed. Junt. II. 1525, qui ex hoc codice, nulla tamen ejus facta mentione, Pacis vv. 948—1005, quibus caret Aldina, una cum scholiis descriptos vulgavit. Postea negligenter eum contulit Phil. Invernizius, jurisconsultus Romanus, a. 1794. Tertium et accuratius eum excussit a. 1818. Immanuel Bekkerus, qui lectiones ejus edidit in ed. Londinensi 1829. "Ravennatem qui ante me versavit incredibili socordia cum pari inscitia conjuncta commisit ut sexcentis locis aut quid habeat optimus liber ignoretur, aut quod non habeat id ei imputetur. Ita fit ut operae pretium facere mihi videar, si universam eorum librorum (R. V.) lectionem qua potui diligentia excerptam tandem edam. Hos igitur libros ita publici juris facio ut unamquamque eorum lectionem aut in textu aut in annotatione ponam, omissis quae de versibus continuandis dirimendisve dici poterant." (Bekkerus in Praef.) Putandum igitur, si Bekkero fides habenda est, textum editionis ejus, ubi nulla discrepantia indicatur, ipsam codicum eorum scripturam exhi-

bere. De qua re adeo saepe dubitandi locus esse mihi visum est ut aliam novam accuratiorem collationem desiderandam putem. Denuo hunc librum excussit Adolphus von Velsen. V. Praef. ad Eq. p. VI. Eodem fere tempore ipse eum accuratissime et verbatim contuli cum ed. Dind. Oxon. 1835. in Lys. Thesm. Ach. 729—835. Ran. 208—268. Eccl. 1136—1182. et passim in reliquis fabulis. Lineolae personarum notas indicantes passim in eo occurrunt, ut et in mediis versibus bina puncta (:) ad novam personam indicandam, ut monuit Velsen. "Scholia continet scripta manu diversa. Haec manus, fere suppare aetate primae manui, nonnullis locis correctricis munere functa est (R³). Inest in codice etiam altera manus correctrix paullo recentior (R³) et tertia XV. fere saeculi (R⁴)." (Velsen. Praef. Pl. p. V.). Ea scholia quae leguntur ad Pl. Nub. Ran. Av. Pac. ab eadem manu qua ipsum comoediarum textum exarata esse affirmat Albertus Martinus in libro de scholiis in hoc libro nuper edito. A diversa manu ea scripta esse arbitratur Velsen. In Nubibus R. et V. ex uno, A. aliosque nonnullos ex alio fonte fluxisse censet R. Schnee, a. 1876. In Ranis inter R. V. A. et U. eandem cognationem esse quam in Pluto esse statuit Bamberg. Exerc. Crit. N. p. 4. Solus non raro sinceram lectionem exhibet, ut in Pl. 56. 98. 185.

[R.] Georgii Burgesii exemplar ed. Basil. 1532, in quo multa notavit manus antiqua ex codice R., ut videtur. V. Dobr. VII. et Append. p. 91—96.

S. (G. Dindorfio in scholiis) Ven. Marcianus 475. membr. forma max. Continet Pl. Nub. Ran. Eq. Av. Pac. Vesp., easdem fabulas et eodem ordine quo V., cui tam similis est ut ex eo descriptus Dindorfio videatur. Continet praeterea Pindarum. Liber nitidissimus et bellissimus. Scripturae diversitas in eo, quamvis non infrequena, ejusmodi est ut librario tribui possit prioris codicis corruptelas corrigenti. V. Dind. Praef. ad Schol. p. IV. E. g. in Eq. 1369. pro vulgato *ὁ πολίτης* hic unus liber veram scripturam *ὁπλίτης* diserte exhibet, haud dubie ex conjectura. Idem solus, ni fallor, *ἔχον τῶν ἀνδρώπων* exhibet Av. 481. *ἡ μὲν* Av. 1259. et *μὲν* Av. 1115. Consentit cum A. in Av. 1390. cum R. in Av. 1219. *ποῖ* (pro *ποῖα*). 1225. *μοι* (pro *τοι*). Dignus certe est qui accurate excutiat, nequaquam enim merum est apographum codicis V. In scholiis ita eo usus est Dindorfius, ut dissensum ejus a Veneto priore (V.) annotaret, omitteret consensum. Hunc librum accuratissime contuli in Eq. Vesp. cum ed. Weis. Lips. 1842, in Pac. Av. cum ed. Bergk. 1852, et passim in Nub. Ran. Pl.

T. Ven. Marcianus 472. chart. 4to. Saec. XIV. Continet Pl. Nub. Ran. Liber bonus. Excussi eum passim in Nub. Ran. Pl., et U. in Nub. Pl.

U. Ven. Marcianus 473. chart. 4to. Saec. XV. Continet Pl. Nub.

V. (V. Bekk. Dind.) Ven. Marcianus 474. membr. forma quadr. majore, foliorum 172. saec. XII. Continet Pl. Nub. Ran. Eq. Av. Pac. Vesp. "Simillimus Ravennati." (Dind.) Quem aetate ferme aequare censet Bekkerus, qui contulit eum Parisiis et Venetiis a. 1812, et lectiones ejus edidit in ed. Lond. 1829. In Vespis accuratius eum contulit Cobetus in

Hirschigii usum in editione ejus fabulae (p. 116 sq.) Lugd. Bat. 1847. Denuo eum excussit Velsen. V. Praef. Eq. p. VI. "Exaratus est manibus ejusdem aetatis duabus, quarum alteri folia 1—61^r (Equitum v. 1008, quem excipit vacuum usque ad finem paginae spatium) debentur, alteri multo illi elegantiori folia 61^v—172. Scholia addita sunt a primis manibus, sed postea correctores perpessa [experta?]: tres enim per poetae quoque verba manus correctrices vagatae sunt, frequentissimae illae in Avibus et Equitibus: nec rasurae desunt in quibus antiqua manus a recentioribus discerni saepe vix potest." (Velsen.) Quattuor hujus codicis fontes fuisse censet Bamberg p. 11. Idem (p. 12) praeter Ravennatis et deteriorum codicum archetypos non unum sed duos Veneti fuisse fontes, unum infimi generis, alterum optimum et ex altiore et puriore fonte deductum ipso Ravennate censet. "Venetus, inquit, videtur descriptus esse aut ex Ravennate ipso aut ex eo libro ex quo etiam Ravennas originem acceperit; aliquot tamen locis tam insignem exhibet lectionis diversitatem ut ea ex aliis quibusdam libris non multo recentioribus Ravennate, forsitan etiam vetustioribus, hausta esse videatur." Idem (p. 14). "Veneti auctoritatem in Equitibus longe superari Ravennatis auctoritate mea sententia est, in Nubibus ei parem, in Pace Avibus Ranis Pluto supparem, in Vespis ea multo majorem esse." In Equitibus non ad Ravennatis sed ad Parisini fontem referunt Schnee et Buenger.

W. Vindob. Bibl. Imper. 163. Continet Pl. Nub. Ran. 1—675. Hunc librum et Y. Z. excussi in tribus fabulis.

Y. Vindob. Bibl. Imper. 210. chart. 4to. min. Continet Pl. Nub. Ran.

Z. Vindob. Bibl. Imper. 227. chart. 4to. min. Continet Pl. Nub. Ran.

Γ. (Γ. Dind.) Flor. Bibl. Laur. 31, 15. bomb. forma maj. fol. 166. saec. XIV. Continet Ach. Eccl. 1—1127. (1—1136?) Eq. (desunt 493—547) Av. 1—1419. Vesp. 419—1187. (421—1397. et 1494 ad fin.?) Pac. 378—1300. (377—1298?) "Olim Aves exceptam esse a Lysistrata Bibliothecae catalogus testatur hisce verbis: 'In catalogo erat hoc loco Lysistrata, quae vero non inest.'" (Velsen.) Insunt praeterea Euripidis tragoediae quattuor. Liber negligenter ab imperito librario scriptus, ita ut non raro veram scripturam ejus elicere difficile sit. Etiam ab altera manu passim correctus. Versus in binis columnis continuo tenore currentes habet. "Singulae lineae binos versus exaequant." (Velsen.) Lectiones ejus vulgavit Dind. "Bonae notae liber, plerumque cum codicibus melioribus consentiens." (Dind.) Insunt praeterea scholiorum excerpta vitiosissime scripta et nihil unquam boni suppeditantia quod non ex antiquioribus libris sumi possit. Scholiis ejus usus est Dind. in Eccles. "Alter manu pictae sunt Ach. Eccl. Vesp. Pax, altera Eq. et Aves: item duae distinguuntur manus correctrices. Scholia satis, si ab Ecclesiazusis recesseris, frequentia exstant in marginibus et ante initia fabularum." (Velsen.) Hunc codicem maxima ex parte ex Ravennate et Veneto compilatum esse monet Bamberg de codd. R. V. p. 2. Saepe, ubi unius lectionem recepit, alterius tamquam variam lectionem adscripsit. Vide ad

Eq. 473. 902. Vesp. 1066. Av. 23. 318. Eq. 1039. 1110. 1256. Contra interdum suum iudicium servat, ut in Eq. 517., et plura sunt in eo quae ad neutrum (R. V.) referri possint. Ad eundem fontem ac B. refert Bamberg, eorumque archetypum eundem quem codicis A. fuisse censet Bamberg. Exerc. Crit. N. p. 15. "Omnino in hunc librum diligentius inquirendum", addit Bamberg. Denuo hunc librum excussit Velsen. Ipse accuratissime eum contuli in Eccl. Ach. 729—928. Eq. 1—100. cum ed. Bergk. 1857.

Δ. (Δ. Dind.) Flor. Laur. 31, 16. chart. 4to. min. fol. 259. saec. XV. aut XVI. Continet Pl. Nub. Eq. Ran. Ach. Av. Vesp. Lys. Conferendum eum curavit Dind. in Eq. Ach. Av. Vesp. Lys. Liber nitide scriptus. Personarum mutationes spatiis sive lacunis indicantur. "Similis Parisino B., minus tamen quam ille a correctore interpolatus." (Dind.) "Redire videtur ad eundem fontem ad quem Laur. Θ, sed adeo negligenter est scriptus ut vix ullius sit pretii. Duorum distinguere licet manus correctorum." (Velsen.) Hunc librum accuratissime contuli in Lys. Ach. 729—928. Eq. 1—100. cum ed. Bergk., in Nub. cum ed. Weis. 1842., et passim in Ran. Pl. Novam ejus collationem ab Rudolpho Schoellio factam in Equitibus adhibuit Velsen.

Θ. (Θ. Dind.) Flor. Laur. Abbat. 2779. forma min. fol. 185. saec. XIV. Continet Pl. Nub. Eq. Ran. "Codex scriptus manibus diversis eisdemque simillimis eis litterarum ductibus qui per librum Flor. Γ. extant. Primo librario debentur Plutus, si recesseris a versibus 11—45, integra et Nubium vv. 1—1171; secundo exitus Nubium inde a. v. 1405. Eq. Ran.; tertio Nubium vv. 1172—1404; quarto saeculi XVI. (in folio chartaceo) Pluti vv. 11—45. Praeterea codex plurimis locis correctoris recentioris manum expertus est. Scholia insunt et interlinearia et marginalia, frequentiora illa in Plut. et Nub., rariora in Eq. et Ran." (Velsen.) Adhibuit eum Dindorfius in Eq. Denuo excussit Velsen. Ipse accuratissime eum contuli in Eq. 1—100. cum ed. Bergk. 1857. et passim in Nub. Ran. Pl.

Ξ. Flor. Laur. 31, 19. chart. 4to. saec. XV. Continet Pl. Liber inferioris notae. Hic ibi (ut Σ.) a me collatus.

Π. Flor. Laur. 31, 4. Adhibui eum in Eq. 1—100.

Σ. Flor. Laur. Abbat. 88. chart. 8vo. Continet Pl. Nub.

Υ. Flor. Laur. 31, 19. chart. 4to. saec. XV. Continet Pl. Nub. Ran. Eq. Liber deterior. Contuli eum in Eq. 1—100.

Φ. Flor. Laur. Abbat. 2715. papyr. saec. XIV. Continet Pl. Nub. Ran. Liber optimus. Continet praeterea, si bene memini, Sophoclis Oed. R. et Euripidis Med. Hec. Orest. Contuli eum accuratissime in tribus fabulis cum ed. Weis. 1842.

Χ. Flor. Laur. 31, 13. chart. 4to saec. XIV. Continet Pl. Nub. Ran. Eq. (in qua fabula alia manus est post verba ὁ μυχός v. 157.) Hunc librum contuli accuratissime in Eq. et Nub. cum ed. Weis. 1842. passim in Ran. Pl. Unus cum B. veram lectionem exhibet Eq. 1346. ἡσθόμεν (ubi ἡσθεν A. C. R. S. V. Γ. Δ. Θ.).

ψ. Flor. Laur. 31, 22. papyr. 4to. saec. XIV. Continet Nub. Passim eum excussi.

Ω. Flor. Laur. 31, 35. Continet Pl. Nub. Ran. Bonus liber. In tribus fabulis eum passim adhibui.

Ar. Arundelianus olim, nunc regiae societatis Londinensis. Liber recens. Insunt Nub. Pl. Excerpta ex eo dedit Kuster. In aliquot locis inspexit eum Dobraeus (Addend. p. 88—91.).

Ask. Porsoni liber, olim Askewii, exemplar ed. Wechel., in cujus margine contulerat nescioquis Bar. 127. et lectiones quasdam e Bar. 43. et Linc.

Bodl. 1. (B. Pors. Bar. 1.) Bodl. Barocc. 127. membr. antiquus. Continet Pl. (561 ad fin.) Nub. Ran. (1—1343.) In tribus fabulis eum adhibuit Porsonus.

Bodl. 2. (1 Pors. Bar. 2.) Barocc. 34. Continet Pl. Nub. (?) Adhibuit eum Porsonus.

Bodl. 3. (2 Pors. Bar. 3.) Barocc. 43. Continet Pl. Nub. (desunt vv. 380—545). Liber recens. Adhibuit eum Porsonus.

Bodl. 4. (Dorv. Dv.) Dorvill. X. 1. 3, 13. chart. a. 1451. Continet Pl. Nub. In Pluto adhibuit eum Hemst.; in Nubibus Porsonus.

Bodl. 5. Bodleianus Kusteri, continens Pl. Nub. (?) Non Bodleianum sed collegii Lincolnensis fuisse eum suspicabatur Dobraeus.

Bodl. 6. Bodl. Canonici 40. Continet Pl. Nub. et praeterea Aeschylī Prom. et Sept. Hunt et Bodl. 7 accuratissime contuli in utraque fabula cum ed. Dind. 1835.

Bodl. 7. Bodl. Canon. 46. Continet Pl. Nub.

Bodl. 8. Bodl. Miscell. CL. chart. forma parva, 12mo. Continet Pl. Nub. Liber bellissimus et accuratissime scriptus, recens sed optimas fere constanter lectiones exhibens. Scire pervelim unde descriptus sit, adeo purus est textus ejus. Accuratissime eum contuli in duabus fabulis cum ed. Dind. 1835.

Bodl. 9. Bodl. Canon. CCXLVI. chart. 8vo. Pl. Nub. 1—773. Accuratissime eum contuli cum ed. Dind. 1835.

Borg. Borgianus, e Museo Veliterno Principis de Borgia. Chart. Continet Pl. Nub. Ran. Ab Invernizio collatus. "Omnium negligentissime scriptus." (Thiersch.)

Can. Caniniana editionis (Lugd. 1548) margo, in quo Dudithius, ut videtur, Plut. Nub. Ran. cum codice bonae notae contulit. Apud Porsonum L. aut Lib. L.

Cant. 1. Cantabr. Bibl. Publ. 3, 15. Saec. fort. XIV. Continet Pl. Nub. 1—470. 500. ad fin. et Ran. Cum glossis et scholiis a manu sat eleganti. Accurate eum contulit Dobraeus, ut etiam Cant. 2. 3. 4.

Cant. 2. In eodem volumine quo Cant. I. Recentior est illo. Continet Pl. Nub. Ran. Cum scholiis marg. ab eadem manu, et glossis ac scholiis ad Pl. Nub. ab alia m.

Cant. 3. Cant. Bibl. Publ. 3, 3. Recens liber. Continet Pl. Nub. Cum glossis et scholiis.

Cant. 4. Cant. Bibl. Publ. 3, 16. Liber recens et valde interpolatus. Continet Pl. Nub. Cum glossis et scholiis.

Elb. Elbingensis, chart. forma min. Continet Pl. Nub. Ran. Collationem ejus ab Trendelenburgio factam repetiit Beckius, quem v. Praef. p. XXV.

Harl. 1. (A. Pors. et Dobr.) Lond. Harl. 5664. Continet Pl. Nub. Ran. Adhibuit Porsonus in Pl. Nub. In Ranis hic ibi inspexit eum Dobraeus, cui e Bar. 127 (Bodl. 1) fluxisse videtur.

Harl. 2. (5 Dobr.) Harl. 5725. Continet Pl. 266. ad fin. et Nub. Cum glossis et scholiis. Consentit plerumque cum Bar. 43. (Bodl. 3.) Contulit Dobraeus, minus sollicito in Pl.

Harl. 3. (6 Dobr.) Harl. 6307. Recentissimus. Continet Pl. Nub. et (ab al. m.) Ran. In Ranis hic ibi, in Pluto minus sollicito, inspexit eum Dobraeus.

Havn. Havniensis (i. e. Copenhagen.) 1980. saec. XV. Insunt Pl. Nub. Ran. Eq. Ach. Vesp. Av. Lys. Pax. In Lysistrata multa desiderantur in media et extrema fabula, neque integram habet Pacem. Liber deterior. Solus tamen veram lectionem *ἄλλυται* exhibet Av. 1070. Aves in usum Dindorfii (v. Praef. Av. Lips. 1822) contulit Blochius.

Leid. 1. (Leid. L.) Leidensis Vossianus 77.

Leid. 2. Apographum Vossiani. Continet praeterea scholia in Lys. ex Bar. 38. Contulit eum cum ed. Kusteriana Dobraeus Addend. p. 81—88.

Leid. 3. Liber Vossianus in Bibl. Leid. Hist. 729. Cat. p. 260. Continet lectiones in Pl. Nub. Ran. ex codice bonae notae. Lectiones ejus vulgarunt Hemsterhusius ad Pl., Tittmannus in Ruhnck. Epist. p. 126—128., Dobraeus in Add. ad Pl. p. 100. quem vide

Leid. 4. Leidensis Hemsterhusii, qui adhibuit eum in Pl. 1034. ad fin. "Idem, ut videtur, cujus ad Nubes collationem, a Ruhnkenio subministrata, habuit Ernesti." (Dobr.)

Leid. 5. Leidensis Ernestii in Nub. Idem, ut videtur, qui Leid. 4.

Leid. 6. Leidensis Dobraei. Av. 1492—1765.

Linc. Codex collegii Lincolnensis in Universitate Oxoniensi.

Med. 1. Mediolanensis Ambrosianus A. 65. Continet Pl. Ran.

Med. 2. A. 97. Pl. Nub. Ran.

Med. 3. A. 100. Pl. Nub.

Med. 4. C. 222. Pl. Nub. Ran. Liber vetustus bombycinus, forma maxima, cum scholiis, continens praeterea Pindar. Hesiod. Theocriti Idyllia 17 &c. Hunc librum in tribus fabulis adhibui. Consentit plerumque, saltem saepe, cum Ravennate. Solus, ni fallor, veram lectionem exhibet Nub. 981. οὐδ' ἀνέλεσθαι (2ν ἐλέσθαι reliqui).

Med. 5. D. 64. Chart. Saec. XV. Pl. Nub. Ran. Eq. Adhibui in Pl. Nub. Eq.

Med. 6. F. 30. Continet scholia in Lys., nitide recenti manu scripta. Consentit cum ed. Kust.

Med. 7. I. 109. Pl. cum scholiis.

Med. 8. L. 39. (M. Dind. et Dübner. in edd. schol. et Velsen.) Liber bomb. satis vetustus, forma minore, foliorum circiter 312, saec. XIV. Insunt Pl. Nub. Ran. Eq. Av. (usque ad v. 1641.) cum scholiis locupletissimis, et praeterea Euripidis Hecuba, Orestes, Phoenissae cum scholiis, et Sophoclis Electra et Oedipus Rex cum scholiis. Lectionis diversitatem scholiorum ad Ranas vulgavit Dind. Ipse eum adhibui in Eq. Av. Nub. Discrepantias huius libri in Equitibus notavit Velsen, qui "Is liber, inquit, diligentissime pictus, gravissimi in constituendis poetae verbis est momenti, utpote qui genuinam Aristophanis manum saepe servaverit solus cum Ravennate, interdum quamvis raro solus." Bonus liber et ex Ravennate fortasse exscriptus. Vide ad. Av. 821. 1020. In Eq. 211. diserte exhibet λόγι' αἰκάλλει (λόγια αἰκάλλει R. λόγι' ἀκάλλει Γ. λόγια ἀκάλλει C. λόγια καλέϊ reliqui). Veram lectionem exhibet cum Med. 5. et 9. etiam Eq. 437. ἡδῆ — καὶ (ἦτοι — ἡ R.). Consentit, ut etiam Med. 9., cum Havn. in Av. 1395. In Banis cum A. consentire eum ex vv. 157. 268. 627. et potissimum 304. 374. 409. colligit Bamberg. Ab Aldo adhibitus in Equitibus.

Med. 9. L. 41. Pl. Nub. Ran. Eq. Av. Ach. Liber chart. cum scholiis. Adhibui eum in Eq. Av. Ach. Nub. Bonus et hic liber.

Med. 10. O. 72. Pl. Nub. (fragm.) Saec. XV.

Mut. 1. (M. Bekk.) Mutinensis 1. chart. rec. Pl. Nub. Ran. Lectiones ejus, ut Mut. 2. 3., exstant in Bekkeri ed. Lond. 1829. Saepe consentit cum A.

Mut. 2. (m. Bekk.) Mutinensis 2 chart. rec. Pl. Nub.

Mut. 3. (n. Bekk.) Mutinensis 3 chart. rec. Pl. Nub.

Par. 1. (R. Ern.) Ernesti codex Paris. Reg. Idem videtur atque Brunckii membranaceus A. Vide Hermann. Praef. Nub. p. V. Adhibuit eum Ernesti in Nubibus, collatum cum exemplo editionis Frobenianae.

Par. 2. (C. Ern.) Ejusdem Coislilianus, postea Regius. Adhibuit eum, ut etiam Par. 3. 4., in Nubibus Ernesti.

Par. 3. (I a. Ern.) Ejusdem Jesuit. Paris. 1. Consentit plerumque cum Monacensi (M.). Idem ac B.? V. Herm. Praef. Nub. p. VI.

Par. 4. (I b. Ern.) Ejusdem Jesuit. Paris. 2. Cum Elbingensi multum consentire dicitur. V. Herm. Praef. Nub. p. VI.

Par. 5. Paris. Reg. 2598. a. 1467. Insunt Pl. Nub.

Par. 6. Paris. Reg. 2716. saec. XV. Insunt Eq. 1—544. Ran. Nub. Liber bonus, conspirans fere cum A., saepe etiam cum C. Accuratissime hunc librum contuli in Eq. cum ed. Dind. 1835.

Par. 7. Paris. Reg. 2718. Pl. Nub. Hunc et sequentes Parisinos hic ibi adhibui.

Par. 8. (Reg. Dübn.) Paris. Reg. 2821. bomb. saec. XV. Insunt Pl. Nub. Ran. cum scholiis. Liber bonus. Ab Dübnero excussus in scholiis.

LXXIV CONSPECTUS CODICUM MANUSCRIPTORUM ARISTOPH.

Par. 8 bis. Paris. Reg. 2820. saec. XIV. Pl. Nub. Ran. Adhibitus et hic ab Dübnero in editione scholiorum.

Par. 9. Paris. Reg. 2822. bomb. (i. q. D.?) saec. XV. Insunt Pl. Nub. Ran.

Par. 10. Paris. Reg. 2823. Pl. Nub.

Par. 11. Paris. Reg. 2824. Pl. Nub. Ran.

Par. 12. Paris. Reg. 2825. Pl. Nub.

Par. 13. Paris. Reg. 2826. Pl. Nub.

Par. 14. Paris. Reg. 2827. Pl. Nub.

Par. 15. Paris. Reg. 2828. Pl. Nub.

Par. 16. et 16 bis. Paris. Reg. 2829. et 2830. Pl.

Par. 17. Paris. Reg. 2902. Pl. Nub. Bonae notae liber et hic et Par. 19.

Par. 18. Paris. Reg. Suppl. 58. Pl. Nub.

Par. 18 bis. Paris. Reg. Suppl. 97. saec. XV. Pl. Nub.

Par. 19. Paris. Reg. Suppl. 135. bomb. saec. XIV. Pl. Nub. Ran.

Par. 20. Paris. Reg. Suppl. 463. bomb. saec. XIV. (i. q. D.?) Pl. Nub. Ran.

Par. 21. Paris. Reg. Suppl. 499. Pl. Nub.

Pogg. Liber Poggianus, complectens quattuor primas fabulas ed. Ald. (Pl. Nub. Ran. Eq.) Liber olim Francisci Poggii, postea P. Victorii, qui marginibus Pl. Nub. Ran. lectiones tum e libris tum ex conjectura ductas et scholia novitia adscripsit. V. Dind. Praef. Ran. p. IV. ed. Lips. 1824. Possidet eum Dindorfius.

Put. Apographum scholiorum in Lysistratam et Thesm. a Claudio Puteano factum e bono libro et, si novitias aliquot glossas detraxeris, Ravennati simillimo in exemplari editionis Frobenianae, ab Dübnero primum adhibitum. V. Enger. ad Lys. in Add. p. 197. Servatur in Bibliotheca Nationali Parisiis.

Tub. Tubingensis, chart. 4to. pag. 156. Pl. et Nub. 1—144 ad exempl. ed. Brunckianae contulit Tafel Sign. Inst. Tab. IV. 196. Lectiones Pluti exhibet Thierschius in editione ejus in Add. Scripturae compendia multa et difficiliora habet.

Urb. Vaticano-Urbinas. Continet Nub. Av. Ran. Pl. Excerpta ejus dat Kusterus, in cujus usum contulit Zacagnius. "Inter Urbinates 141, bombycinus, forma quadrata minore, saeculo XIV. exaratus, foliorum 191, quorum 112 continent Aristophanis Plutum, Nubes, Ranas, Aves. Praeterea insunt quinque tragoediae Sophoclis, Oed. Tyr. Oed. Col. Electra, Antigone, Philoctetes. Singulae lineae binos et interdum ternos versus exaequant. Insunt scholia a prima manu et inter lineas picta et infra contextum ita ut duas fere singularum paginarum partes occupent. Ab alia manu pictae sunt notae personarum, quae nonnullis locis ita extinctae sunt ut legi nequeant. Tertia manus in poetae verbis correctricis munere functa est (U^a). (Velsen. Praef. ad Plut. p. V.) Usus est eo Velsenus in Pl. et Ran.

Vict. Victorii olim liber, nunc Bibliothecae Monacensis. "Alium ac diversum, ut videtur, codicem Venetiis in eadem divi Marci bibliotheca pertractavit olim P. Victorius. Non omnem illi enotare placuit diversitatem scripturae; sed vel ex iis quae attulit egregium eum esse librum intelligimus ac dignissimum." Dind. Praef. Av. p. V. ed. Lips. 1822. Victorii notas vulgavit Nickelius in Thierschii Actis Monac. P. III.

Bruxellis tres codices Aristophanis recentes inspexi, quorum duo continent Pl. Nub., tertius Pl. Nub. Ran. Bononiae praeterea nonnullos in Universitatis Bibliotheca servari certior factus sum, cujusmodi nescio, quum non mihi paullisper ibi commoranti inspicere eos contigerit. Alios in Bibliothecis Hungaricis latere admonitus sum. Denique unum in Bibliotheca aedium Comitum de Leicester in comitatu Norvicensi, quae Holkham appellantur, servari quondam me admonuit vir eruditissimus et praestantissimus Thomas Gaisford.

De codicibus nostri manuscriptis praecipue consulendi sunt Dobraeus in Aristophanicis p. VII—X. Hermannus in Praef. Nub. p. IV—XI. Thierschius ad Plut. p. XXXVI—XLI. CDLXXXI. sq. Dindorfius in ed. Oxon. III. 1. p. XIII—XVII. Enger in Praef. ad Lys. p. X—XIV. Teuffel in Praef. ad Nub. p. 22—24. Velsen in Praef. ad Eq. p. V—VIII. Plut. p. V. VI. Ran. p. V. VI. Thesm. p. V. VI. Eccl. p. V—VIII. 8vo. Lips. 1869—1883.

De codicibus quibus in scholiis edendis usus est Dindorfius, et quorum praestantiores et maxime memorabiles sunt R. V. G. (nobis S.) O. F. M. (nobis Med. 8.) consulendus est ipse Dindorfius in Praef. ad Schol. p. III. sq.

CONSPECTUS PRAECIPUARUM ARISTOPHANIS ET SINGULARIUM FABULARUM EDITIONUM.

Ald. Aristophanes cum scholiis ab Musuro collectis. Desunt Lys. et Thesm. Editio princeps. Curavit Marcus Musurus. Fol. Apud Aldum, Venetiis, 1498.

Junt. I. Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv., Florentiae 1510. Praefatus est Bernardus Junta. Secundum volumen, separatim editum, continet fabulas Lys. et Thesm. ex codice Bibliothecae Urbinatis Romanae expressus. In calce secundi voluminis haec sunt: "Bernardus Junta lectori S. Habes, candide lector, nusquam hactenus impressas binas Aristophanis comoedias, Sacrificantes feminas, Atticamque Lysistratam, quas ex codice adeo vetusto excerptimus ut altera interdum dictionis pars ibi desideretur. Si quid igitur in illis quod tibi molestum sit invenies, quia ἀπαλλάκτως cadere volumus id evenisse scias. Vale." Aldinam plerumque sequitur haec editio.

Junt. II. Apud haeredes Philippi Juntae, 8vo. parv., Flor. 1525. Edidit Antonius Fracinus (al. Francinus), qui codicibus nonnullis usus est. Insunt novem fabulae Aldinae et Aldina scholia cum aliis deterioris notae.

Gorm. 8vo. Parisiis, 1528. Insunt eadem novem fabulae (mea editio septem tantum habet). Mera repetitio Juntinae I.

Crat. aut Bas. I. Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532. Insunt undecim fabulae, e recensione Aldina et Junt. I. II. Illam plerumque sequitur.

Zan. aut Ven. I. Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538. Repetitio Basiliensis I.

Junt. III. 8vo., ap. Bened. Junt. Flor. 1540. Insunt eadem novem fabulae. Consentit plerumque cum Juntina I.

Wech. Ed. Wechel, 4to. Paris. 1540.

Farr. aut Ven. II. Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542. Repetit et haec ed. Basil. I.

Brub. Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544. Adhibuit Ald. Junt. II. et Basil. I.

Frob. aut Basil. II. Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547. Novem insunt fabulae. Aldinam et Juntinam II. sequitur.

Canin. Ed. Caninius, 8vo. min., ap. Gryphium, Lugd. 1548. Editio accuratissima esse perhibetur.

Frischl. Ed. Frischlinus, Francof. ad Moen. 1586. (1597. 1625.) Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.) cum versione metrica.

Raph. aut Plant. Ed. Raphelius, 12mo. aut 24mo., ap. Plantin. Lugd. 1600. Sequitur Basil. I. et consentit multum cum edd. Ven. et Wechel.

Port. Ed. Portus, Fol., Genevae, (Aureliae Allobrogum), 1600. Frobenianam repetit.

Mair. 12mo. (24mo.), Lugd. Bat. 1624. Insunt Scaligeri emendationes.

Amst. Cum fragmentis, etc. 2 voll. 18mo. Amstel. 1670. Insunt Ecclesiastusae, cum Tanaquilli Fabri versione et notis.

Kust. Ed. Ludolphus Kusterus, fol. magn. Amstel. 1710. Insunt praeterea Frischlini annotationes in Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.; Fabri in Eccl.; Florentis Christiani in Vesp. Pac. Lys.; Hemsterhusii in Aves; Kusteri ipsius in Thesm.; denique Ezek. Spauhemii in Pl. Nub. Ran. Editio bellissima.

Be. aut Bergl. Ed. Stephanus Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760. Praefatus est Burmannus. Insunt Bergleri annotationes. Opus posthumum.

Br. Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—1783. Editio saepius repetita.

Inv. Ediderunt Phil. Invernizius, jurisconsultus Romanus, C. D. Beckius, et Gul. Dindorf. 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.

Sch. aut Schaeff. Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812. (2 voll. 8vo. Lips. 1818.)

Schutz. Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (partes II.), 8vo. Lips. 1821. Proderunt tantum Ach. Eq. Nub., cum annotationibus et commentariis.

Weis. Ed. C. H. Weise, 3 voll. 16 mo. Tauchn. Lips. 1812—1814. (ed. II. 1873—1876.)

Dind. I. Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8 vo. Lips. 1825.

Boiss. Ed. Jo. Fr. Boissonade, 4 voll. 32 mo. Paris, 1826.

Bekk. Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8 vo. maj., ap. Priestley, Lond. 1829.

Bo. aut Both. Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8 vo. Lips. 1828—1830. (ed. II. 4 voll. 1845.)

Dind. II. Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8 vo. min., ap. Black, Lond. 1830.

Dind. III. Ed. G. Dindorfius, in *Poetis scenicis Graecis*, 8 vo. maj. Lips. 1830.

Dind. IV. aut Dind. Ox. Cum fragmentis, ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8 vo. Oxon. 1835.

Dind. V. aut Dind. Par. Ed. G. Dindorfius, 8 vo. maj. Paris. 1838.

Hold. Ed. Hubert Holden, 8 vo. Cant. 1848. (Ed. III. Lond. 1868.)

Bergk. aut Bgk. Ed. Theod. Bergk, 2 voll. 8 vo. Teubner. Lips. 1852. (ed. II. 1867.)

Mein. Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8 vo. (ed. ster.) Tauchnitz. Lips. 1860.

Dind. V. corr. Ed. G. Dindorfius in *Poetis scenicis Graecis* (ed. quinta correctior, fol. parv. Londini, 1869.). Ad hanc editionem spectat 'Dind.' in mea editione.

Schol. Scholia Graeca in Aristophanem, Ed. G. Dindorfius, 3 voll. 8 vo. Oxon. 1838.

Scholia Graeca in Aristophanem cum prolegomenis grammaticorum, varietate lectionis optimorum codicum integra, ceterorum selecta, annotatione criticorum item selecta, cui sua quaedam inseruit Fr. Dübner. Accedit index nominum et rerum ex Aristophane et scholiis nostra opera collectus, indices scriptorum et verborum in scholiis expositorum. Lex. 8. (Didot.) Parisiis, 1842. [Supplementa editionis Dindorfianae (vol. III. pp. 387—430) in suam editionem recepit Dübner.]

Acharnenses, ed. C. C. Billson, in English verse, Lond. 1882.

— ed. R. Y. Tyrrell, in English verse, Lond. 1883.

— ed. J. G. C. Höpfner, 8 vo. Halae, 1797.

— ed. G. Dindorfius, 8 vo. Lips. 1828.

— ed. P. Elmsleius, 8 vo. Oxon. 1809. (Lips. 1830.)

— ed. T. Mitchell, with English notes, 8 vo. Lond. 1835.

— ed. F. H. M. Blaydes, 8 vo. Lond. 1845.

— ed. Albertus Muellerae, 8 vo. Hannoverae, 1863.

— ed. W. C. Green (et Eq.), with English notes, 18 mo. Lond. 1870.

— ed. Woldemar Ribbeck. *Die Acharner*, Griechisch und Deutsch, mit kritischen und erklärenden Anmerkungen, etc. 8 vo. Leipzig, 1864.

— ed. F. A. Paley, with English notes, 18 mo. London.

Acharnenses, ed. W. W. Merry, with introduction, notes, and dialectical glossary, 12mo. Oxford, 1880.

— ed. F. H. M. Blaydes (sub prelo), Halis, 1885.

Aves, ed. C. D. Beck, 8vo. Lips. 1782.

— ed. A. Sander, 8vo. Hamm. 1820.

— ed. G. Dindorfius, 8vo. Lips. 1822.

— ed. H. P. Cookesley, with English notes, 8vo. Lond. 1834.

— ed. F. H. M. Blaydes, 8vo. Oxon. 1842.

— ed. C. C. Felton, of America, with English notes, 18mo. Lond. 1852.

— ed. Th. Kock, 8vo. Lips. 1864. (ed. II. 1876.)

— ed. B. H. Kennedy, D. D., *The Birds of Arist.* translated into English verse, with introduction, notes, and appendices. London, 1874.

— ed. F. H. M. Blaydes, 8vo. Halis, 1882.

Ecclesiazusae, ed. Tan. Faber, cum versione et notis, 2 voll. 18mo. Amst. 1670.

— ed. Wolf, 8vo. Halae, 1787.

— ed. G. C. Rannerus, 8vo. Norimbergae, 1815.

— ed. G. Dindorfius, 8vo. Lips. 1826.

— ed. Rogers, B. B. 'Revolt of the women.'

— ed. F. H. M. Blaydes, 8vo. Halis, 1881.

— ed. Adolphus von Velsen, 8vo. Lipsiae, 1883.

Equites, ed. G. Dindorfius, 8vo. Lips. 1821.

— ed. T. Mitchell, cum notis Anglicis, 8vo. Lond. 1836.

— ed. Theod. Kock, 8vo. Lips. 1853. (ed. II. 1867. III. 1882.)

— ed. E. Born, Graece et Germ., Gr. 8vo. Berlin. 1855.

— ed. W. C. Green, (and Ach.), with English notes, 18mo. Lond. 1870.

— ed. Waldemar Ribbeck. *Die Ritter*, Griechisch und Deutsch, mit kritischen und erklärenden Anmerkungen, &c. 8vo. Berlin 1867.

— recensuit Adolphus von Velsen, 8vo. Lipsiae, 1869.

— ed. F. H. M. Blaydes, cum annotatione critica, 8vo. apud D. Nutt, Lond. 1883.

Lysistrata, cum scholiis, ed. Robertus Enger, 8vo. Bonnae, 1844.

— ed. F. H. M. Blaydes, 8vo. Halis, 1880.

Nubes, cum scholiis antiquis, e rec. Kusteri, cum praef. J. A. Ernesti, 8vo. Lips. 1753.

— ed. C. G. Schütz, 8vo. Halae, 1777. (et 1786. 1805. 1826.)

— ed. T. C. Harles, cum scholiis, 8vo. Lips. 1788.

- Nubes*, ed. Jaegerus, W. (et *Plutus*), 8vo. Altdorf, 1790. (Ed. auctior, cur G. C. Rannerus, 8vo. Norimb. 1811.)
- ed. God. Hermannus, cum scholiis, Lips. 1799. (ed. II. Lips. 1830.)
 - ed. F. A. Wolf, 4to. Berlin, 1812.
 - ed. C. Reisigius, cum Syntagmate critico, 8vo. Lips. 1820.
 - ed. C. H. Weise, gr. 8vo. Lips. 1824.
 - a C. Passow, annotatio critica in, 12mo. Lips. 1828.
 - ed. T. Mitchell, with English notes, 8vo. Lond. 1838.
 - ed. B. B. Rogers, crown 4to. Oxford, 1852.
 - ed. C. C. Felton, with English notes, 12mo. Lond. 1852. (Cambridge, in America, 1841.)
 - ed. Theod. Kock, 8vo. Lips. 1852. (ed. II. 1862. III. 1876.)
 - ed. W. S. Teuffel, 8vo. Lips. 1856. (ed. auctior 1863.)
 - ed. F. H. Bothe, Ed. II. emend. pp. 142. gr. 8vo. Lips. 1858.
 - ed. W. C. Green, with English notes, 18mo. Lond. 1868.
 - ed. Merry, W. W. with English notes, 18mo. Oxford, 1880.
 - ed. F. H. M. Blaydes, cum annotatione critica, 8vo. apud D. Nutt, Lond. 1883.
-

- Pax*, ed. Morell. 4to. Paris. 1586.
- ed. Florens Christianus, cum Latina interpretatione, etc. 8vo. parv. Lutet. 1589.
 - ed. G. Dindorfius, 8vo. Lips. 1820.
 - ed. Julius Richter (Proleg. pp. 78. capp. IV.), 8vo. Berol. 1860.
 - ed. B. B. Rogers, with English notes, 4to. parv. Lond. 1866.
 - ed. W. C. Green, with English notes, 18mo. Lond. 1873.
 - ed. F. A. Paley, with English notes, 18mo. Cant. 1873.
 - ed. F. H. M. Blaydes, 8vo. Halis, 1883.
-

- Plutus*, ed. J. F. Stübel, Gr. et Lat. 8vo. Lips. 1737.
- ed. T. C. Harles, 8vo. Norimberg. 1776.
 - ed. W. Jaegerus, (et *Nubes*), Altdorf. 1790. (Ed. auctior, curavit G. C. Rannerus, 8vo. Norimb. 1811.)
 - cum commentariis J. F. Fischeri, ed. C. T. Kuinoel, 2 voll. 8vo. Giesae, 1804. (et 1815.)
 - ed. Tib. Hemsterhusius, 8vo. Harlingae, 1744.
 - ed. Tib. Hemsterhusius, ed. nova appendice aucta, cur. G. H. Schaefer, 8vo. Lips. 1811.
 - ed. P. P. Dobraeus, partim e recensione Ricardi Porsoni, 8vo. Cant. 1820.
 - ed. A. Sander, Gr. 8vo. Hildesh. 1821.
 - ed. Bern. Thiersch, 8vo. Lips. 1830.
 - ed. H. P. Cookesley, with English notes, 8vo. Lond. 1834.
 - ed. N. F. B. Kappeyne van de Copello, 8vo. Amstel. 1867.

Plutus, ed. Adolphus von Velsen, 8vo. Lipsiae, 1881.

— ed. F. H. M. Blaydes (sub prelo), 8vo. Halis, 1885.

Ranae, ed. J. G. C. Höpfner, Vol. I. 8vo. Halae, 1797.

— ed. G. Dindorfius, 8vo. Lips. 1824.

— ed. Bern. Thiersch, 8vo. Lips. 1830.

— ed. H. P. Cookesley, with English notes, 8vo. Lond. 1837.

— ed. T. Mitchell, with English notes, 8vo. Lond. 1839.

— ed. F. V. Fritzsche, 8vo. Turici, 1845.

— ed. Theod. Kock, 8vo. Lips. 1856. (ed. II. 1868. ed. III. 1881.)

— ed. Herbert Pernice, Graece et Germanice, cum commentario, 8vo. Lips. 1856.

— ed. Adolphus von Velsen, 8vo. Lipsiae, 1881.

— ed. Merry, W. W. with English notes, 18mo. Oxford, 1884.

— ed. F. A. Paley, M. A. with English notes, 18mo. London, 1884.

— ed. F. H. M. Blaydes, cum annotatione critica, 8vo. apud D. Nutt, Lond. 1883.

Thesmophoriazusae, ed. Bern. Thiersch, cum vet. scholiis, 12mo. Halberstadt. 1832.

— ed. F. V. Fritzsche, 8vo. Lips. 1838.

— ed. Robertus Enger, cum scholiis, 8vo. Bonnae, 1844.

— ed. Adolphus von Velsen, 8vo. Lipsiae, 1883.

— ed. F. H. M. Blaydes, 8vo. Halis, 1880.

Vespae, ed. C. P. Conz, 12mo. Tubingae, 1824.

— ed. T. Mitchell, with English notes, 8vo., Lond. 1838.

— ed. R. B. Hirschig, 8vo. Lugd. Bat. 1847.

— ed. Julius Richter (Proleg. pp. 169. capp. IV.), 8vo. Berol. 1858.

— ed. W. C. Green, with English notes, 18mo. Lond. 1868.

— ed. B. B. Rogers, Revised with a translation into corresponding metres and original notes, crown 4to., London, 1878.

— ed. F. H. M. Blaydes, 8vo. apud D. Nutt, Lond. 1883.

Fragmenta, ed. G. Dindorfius, 8vo. Lips. 1829.

— ed. Th. Bergk, 8vo. Berol. 1840. (in Meinekii editione *Fragm. Com. Graec.* vol. II. pp. 893—1224. 8vo. Berol. 1839—1841. ed. min. vol. I. pp. 240—357. 8vo. Berol. 1847.)

— ed. F. H. Bothe, 8vo. Lips. 1844.

— ed. Th. Kock, in *Comicorum Atticorum Fragmentorum* editione, vol. I. p. 392—600. 8vo. Lips. 1880. (Teubner.)

— ed. F. H. M. Blaydes, cum annotatione partim aliorum selecta, 8vo. Halia, 1885.

NOTITIA

LIBRORUM QUI AD ARISTOPHANEM

EMENDANDUM AUT ILLUSTRANDUM INSERVIUNT.

- Aghte, De parabasi, cum Appendice. Altonae, 1866. et 1868.
 — Schedae Aristophanae. gr. 8. Göttingen 1863. (44 pag.)
 Ahrens, H. L., De dialecto Aeolica. 8vo. Lips. 1839.
 — De dialecto Dorica. 8vo. Lips. 1843.
 Andersson, H., De parodo chori in fabulis Aristoph. 4. Lund. 1881.
 Arnoldt, R., Die Chorpartien bei Aristophanes scenisch erläutert. 8vo. Leipzig, 1873. 4s.
 Bachmann Ottoman, Conjecturarum observationumque Aristophanearum specimen I. gr. 8. Göttingae, 1878. (pp. 167.)
 Bakhuyzen, W. H. van de Sande, De Parodia in comoediis Aristophanis. Locos ubi Aristophanes verbis Epicorum, Lyricorum, Tragicorum utitur collegit et illustravit. 8vo. Trajecti ad Rhenum, 1877. (pp. VIII. 220.)
 Bamberg, Albertus de, De Ravennate et Veneto Aristophanis codicibus. 8vo. Lips. 1865. pp. 38.
 — Exercitationes criticae in Aristophanis Plutum. pp. 54. 4to. Berolin. 1869.
 — Censura editionis Kappeynianae Pluti, in Annal. phil. a. 1867.
 — Censura Heldermanni etc. Annal. phil. a. 1867.
 — Exercitationes Criticae in Aristophanis Plutum Novae, scripsit, 4. Gothae, 1885. (pp. 24.)
 Beer, Carl, Ueber die Zahl der Schauspieler bei Aristophanes. Nebst einem Anhang, Personenänderungen einzelner Stellen der Aristophanischen Komödien enthaltend. gr. 8. Leipzig, 1844.
 Bentleii, Ric., Emendationes in Aristophanem exstant in Diario Lond. Class. Vol. XI. p. 131 sq. 248 sq. XII. 104 sq. 352 sq. 365 sq. XIII. 132 sq. 336 sq. XIV. 130 sq. Ejusdem in Plutum et Nubes emendationes in calce editionis Kusterianae insunt.
 Bergkii, Th., Commentationum de reliquiis comoediae antiquae Atticae libri duo. 8vo. Lips. 1838.
 — Emendationes Aristophanae. 4. Halle 1858. (Acad. Diss.) (8 S.)
 Böhringer, Ueber die Wolken des Aristophanes. Karlruhe, 1863. (Schulprogr.)

- Bothe, F. H., *Comicorum Graecorum fragmenta* post Aug. Meineke recognovit, etc. Lex. 8. (Didot) Paris. 1856.
- Brambach, W., zu Aristophanes (Acharn.) [Vid. Rhein. Museum für Philol. N. F. Bd. XXI, p. 149, 632 ff.]
- Brentano, E., *Untersuchungen über das Griechische Drama*. Vol. I. Aristophanes. 8vo. Franckf. 1871.
- Brill, Guil. Gerard., *Specimen academicum inaugurale, quo continentur quaestiones selectae de comoedia Aristophanis*. 8 maj. Lugduni Batav. 1837.
- Bücheler, F., *Ueber Aristophanes Wolken*. Vide Jahn's Jahrb. Bd. 81. (1861.) p. 657.
- Buenger, Georgius, *De Aristophanis Equitum, Lysistratae, Thesm.* apud Suidam reliquiis, Argentor. 1878.
- Burges, G., *Observationes criticae in Aristophanem*, in London Class. Journ. XIII. 33. 369. XIV. 235. XV. 286. XVI. 33. XVIII. 366. XIX. 125. 315.
- Burmman, Dr. J. G. Carol., *de poetis comoediae Atticae antiquae, qui commemorantur ab Aristophane*. Lex.-8. Berlin, 1868. (36 S.)
- Caravellae, Jo., *Index in Aristophanem*. 8vo. Oxon. 1822.
- Clausen, Fr., *De scholiis veteribus in Aves Aristoph.* Kil. 1881.
- Cobet, C. G., *Variae Lectiones*. 8vo. Lugd. Bat. 1854.
- *Novae Lectiones*. 8vo. Lugd. Bat. 1858.
- *Observationes Criticae in scriptores Graecos, repetitae ex Mnemosyne*. 8vo. Lugd. Bat. 1858.
- Collins, W. L., *Aristophanes for English readers*. 18mo. Edinb. and Lond. 1872. 1877.
- Dawesii, Ric., *Miscellanea Critica*. 8vo. Lond. 1745. (ed. Kidd. Lond. 1827.)
- Dindorfii, G., *De Aristophanis fragmentis dissertatio*. 8vo. Lips. 1829.
- *Annotationes in Aristophanem*. 2 voll. 8vo. Oxon. 1837.
- *Metra Aeschyli, Sophoclis, Euripidis, et Aristophanis* (pp. 327—391.) descripta a G. Dindorfio. 8vo. Oxon. 1842.
- Dobraei, P. P., *Adversaria in Aristoph. exstant in Adversariis ejus* (vol. II. pp. 129—270), ed. Scholefield. 2 voll. 8vo. Cant. 1831—1833.
- Item in editione Inverniziana vol. IX. 2. pp. 18—28.
- *Observationes Aristophaneae*, cura Guil. Wagneri.
- Donaldson, Dr. J. W., *The Theatre of the Greeks, or the History, Literature, and Criticism of the Grecian Drama; with an original Treatise on the principal Tragic and Comic metres*. 8vo. Cambridge, (third ed.) 1830. etc.
- Droysenus, E., *Quaestiones de Aristophanis re scenica*. gr. 8. Bonnae, 1868. (80 S.)
- Enger, R., *De responsionum apud Aristophanem ratione*. 4to. Vrat. 1839.
- *De Histriionum Aristophanis Thesmophoriazusiis numero*. Progr. 4. Oppeln, 1840. pag. XII. et 25.

- Enger, R., Die Rollenvertheilung in der *Lysistrata* des Aristophanes. Progr. 4. Ostrowo, 1848. (17 S.)
- Ueber die Parabase der *Wolken* des Aristophanes. Ostrowo, 1853. (Schulprogr.) (21 S.)
- Ueber die scenische Darstellung im Frieden des Aristophanes. In Rhein. Museum f. Philologie. N. F. 9. Jahrg. (1854.) S. 568—581.
- Zur Literatur des Aristophanes. [Vid. Jahrb. für class. Philol. Bd. I, 87. (1863) p. 298 u. 534 ff.] u. Bd. 91. (1865) p. 101.
- Ernesti, J. A., *Observationes philologico-criticae in Nubes, etc.* 8vo. Lips. 1795.
- Fabri, Tan., *Versio et notae in Eccles. insunt in ed.* Amst. 1670.
- Fritzsche, Franc. Volcm., *De Babylonii Commentatio.* 8maj. Lipsiae, 1830.
- *De Acharnensibus Comment.* 4. Ibid. 1831. (40 pag.)
- *De Thesmophoriazusi posterioribus.* 4. Ibid. 1831.
- *De Daetalsibus Commentatio.* — E. s. t.: *De Daetalsibus atque Babylonii Commentationes duae.* 8maj. Lipsiae, 1831.
- *Annotationes ad Nubes. Ps. I. II. III.* (Ind. lect. univ.) 4. Rostochii, 1833—1835. (12 pag.)
- *Quaestiones Aristophaneae.* Tom. I. 8maj. Lipsiae, 1835.
- *De parabasi Thesmophoriazusarum commentatio.* Progr. acad. 4maj. Rostochii, 1836. (34 pag.)
- *De fabulis ab Aristophane retractatis spec. I—V.* Progr. 4maj. Ibid. 1849—1852. (21 pag.)
- *De nova Aristophanis recensione specimen I. II.* 4. Rostock. Leipzig, 1859—1860. (8 S.)
- *Supplementum ad Aristophanis Ranas.* 4. Rostock. 1863.
- Gent, J. M. v., *Annotationes criticae in Aristophanis Aves et Plutum.* [Vid. Mnem. Vol. VII. p. 211—218.]
- Gerhard, Oscar, *De Aristarcho Aristophanis interprete commentatio philol.* 8. Bonnae, 1850. (45 pag.)
- Ed., *der Jakchoszug bei Aristophanes.* [Vid. Philolog. Zeitschr. Bd. XIII.]
- Göttling, K., *Comm. de vocabulo βεχχεσέλλης ab Aristophane ficto.* 4. Jenae, 1858. (Acad. Dissert.) (8 S.)
- *Commentariolum de loco quodam in Aristophanis Triphalete.* 4. Jenae, 1861. (5 S.)
- Goram, O., *Aristoph. Nub. 179. 248. 266. 315. 357. u. 517.* [Vid. Philol. Ztschr. Bd. XV. XVI. u. XVII.]
- Hagberg, C. A., *Aristophanis comoedia quae Ἀχαρνῆς inscribitur.* Ps. I. II. 4maj. Upsaliae, 1835. (16 pag.)
- Halbertsmae, T., *Prosopographia Aristophanea.* 8vo. Lugd. Bat. 1856. (Emendationes in Aristophanem pp. 114—124.)
- Hamakeri, H. G., *Emendationes et observationes criticae in Aristophanem exstant in Mnemosynae voll. II. 1—27. 154—180. III. 24—57.*

- 191—206. V. 1—26. 140—153. 291—306. VI. 209—224. Deel, 1854—1857.
- Hanovii, Rud., *Exercitationum in Comicos Graecos libri tres*. 8vo. Halae Sax. 1830.
- Hansing, Th., *Conjectanea critica* (in Aristoph. Vesp. 341 sqq. 1332 bis 1334. Pac. 417. 578. Eccles. 526. 657. 890. Acharn. 850. Ran. 1274. Sophocl. Philoct. 1165. Theocrit. Id. XXI. 65.). In *Philologus*, 7. Jahrg. 1852. S. 195—197.
- Harles, Theoph. Christ., *De consilio Aristophanis in conscribenda comedia Nubes inscripta*, IV prolusiones. Fol. Erlangae, 1787. 1788.
- Harwardt, *De Aristophanis irrisionibus earumque fide et usu*. Part. I. *Dissertatio inauguralis*. Königsberg, 1883.
- Haupt, M., *Dissertationes quinque de Aristophane et Sophocle*. Berol. 1862—1865.
- *De poetarum aliquot Graecor. versibus nonnullis*. Zu Soph. Electra, Aristoph. Vögeln u. Theokr. 4. Berlin, 1865.
 - *De Electrae versibus 984 sqq.; de Aristophanis Avium v. 1313 sqq.; de Theocrito nonnulla*. 8. Berol., 1865. (12 S.)
 - *Emendat. Aristophanis (Avium) et Herodoti*. 4. Berlin, 1862. (8 S.)
 - *De Aristophanis Avium versu 721 comm.* 4. Berlin, 1863.
- Hauptmann, J. God., *Progr. de Aristophane atque illius comoediis*. 4. Gerae, 1743.
- Heidelberg, *In conscribenda Avium fabula quid sit secutus consilium Aristophanes*. gr. 4. Celle, 1860. (20 S.)
- Heimreich, *Miscellanea Critica*. Flensburg. 1865.
- Helbig, W., *Analecta Aristophanea*. Vid. Jahn'sche Jahrb. Bd. 81. (1861.) p. 535.
- *Ueber die Responsion von Dialogpartien im Aristophanes*. [Vid. Rhein. Museum f. Philol. N. F. Bd. XV. p. 251 f.]
- Heldermann, *Dissertatio de Pluto*.
- *De Aristophanis ampulla*. 1844.
- Hennicke, Fr. H., *De Ranarum Aristophaneae fabulae indole atque proposito*. Gymn.-Progr. 4. Cöslin, 1855. (14 pag.)
- Hermann, Carol. Frid., *Disputatio de persona Niciae apud Aristophanem*. Gelegenheitschr. 4. Marburgi, 1835. (33 pag.)
- Hermann, Carol. Frid., *Progymnasmata ad Aristophanis Equites schediasmata tria*. 1) De equitibus atticis; 2) De persona Niciae apud Aristophanem; 3) De injuriis quas a Cleone Aristophanes passus esse traditur. 4. Marburgi, 1835.
- *De Aristophanis fabula quae Nubes inscribitur*. Ind. lect. 4. Marburgi, 1837. (X pag.)
 - *Ueber den ersten Plutos des Aristophanes, in dessen Gesammelte Abhandlungen*. Göttingen, 1849.
 - *Kritische Bemerkungen zu Aristophanes' Wolken*. Eben.

Hermann, God., De choro Vesparum Aristophanis dissertatio. Progr. 4. Lipsiae, 1843.

— Emendationes nonnullas in Vespas et Aves, ex schedis ejus mortui sumptas, asterisco distinctas vulgavit Meinekius in editione ejus Aristophanis.

Herwerden, H. van, ad Comicos Graecos scripsit. (Insunt observationes in Aristophanis Fragmenta.) Mnemosyne vol. IX. p. 67—sq.

— Observationes criticae in Fragmenta Comicorum Graecorum. Lugd. Bat. 1855.

— Exercitationes Criticae, etc. 8vo. Hagae Com. 1862. (pp. XV. 200.)

Hirschigii, R. B., Emendationes in Aristophanem exstant in calce editionis ejus Vesparum. 8vo. Lugd. Bat. 1847. (pp. 129—160.)

— Annotationes criticae in Aristophanem. 8vo. Traj. ad Rhen. 1849.

— R. B. u. G. A., Conjectanea Critica in Aristoph. Plutum, Xenophont. Anabasin, Oratores Atticos, Plutarch Morall. [Vid. Philologus. Ztschr. Bd. V.]

Hotibii, Ludov., (i. e. ipsius Bothii), Lectiones Aristophaneae. Editionem curavit F. H. Bothe. 8vo. Berol. 1808.

Jaep, G. Ch., Quo anno et quibus diebus festis Aristophanis Lysistrata atque Thesmophoriazusae doctae sint. 8. Eutin, 1850. (Gymn.-Progr.) (101 S.)

Köchly, Herm., Ueber die Vögel des Aristophanes. gr. 4. Zürich, 1857. (IV. u. 28 S.)

Kock, Carl, die Vögel des Aristophanes. Besonderer Abdruck aus den Supplementen der Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. Leipzig, 1856.

— Aristophanes und die Götter des Volksglaubens. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementbande der Jahrbücher für class. Philol. gr. 8. Leipzig, 1857.

— Zur Erklärung und Kritik von Aristophanes Ekklesiazusen. [Vid. Jahrb. f. class. Philol. III. Suppl.-Bd., p. 263 f.]

Kock, Theod., De emendatione Nubium Aristophanis. In Rhein. Mus. N. F. 8. Jahrg. 1853. p. 341—364.

— Emendationum Aristophanearum specimen II. In Rhein. Museum f. Philologie. N. F. 9. Jahrg. 1854. S. 497—538.

— De Philonide et Callistrato. Progr. 4. Guben, 1855. (30 S.)

— Exercitationes criticae. (Darin Aristoph. Aves 637. 724 sqq. 1013 sq. 373. 492. 930. 865. sqq.) Gymnas.-Progr. 4. Memel, 1864. (22 S.)

— Verisimilia. (Darin Verbesserungsvorschläge zu 36 Stellen des Aristophan.) (Commentatio ex annalium philologorum supplemento seorsum expressa.) Smai. Teubner. Lipsiae, 1872.

— Comicorum Atticorum fragmenta. Vol. I.: Antiquae comoediae fragmenta. Vol. II.: Novae comoediae fragmenta (pars I.).

Lentling, Jo., Observationes criticae in Aristophanem. 8vo. Zutphaniae, 1839.

- Leutsch, E. v., zu Aristophanes. [Vid. Philologus. Ztschr. Bd. X. u. XI.]
 — Beiträge zur Erklärung des Aristophanes. [Vid. Philologus. Ztschr. Bd. I. u. II.]
 — Die lücken und die interpolationen in Aristophanes Fröschen. Nebst einem versuch über den entwicklungsgang der griechischen komödie. Erste abtheilung. [Vid. Philologus. Ztschr. I. Suppl.-Bd.]
 — Eine interpolation in Aristophanes Fröschen (vss. 108—115.) [Vid. Philologus. Ztschr. Bd. XXIV.]
 — Arist. Ran. 331. 1018. 1364 u. 1378. [Vid. Philologus. Ztschr. Bd. XII. XX. u. XXIV.]
 Lindgren, G., Aristophanis comoedia quae *Πλοῦτος* inscribitur. 8. Upsaliae, 1834. (128 pag.)
 Lion, De parabasi in Aristophanis Acharnensibus commentatio. Magdeburg, 1862. (Schulprogr.)
 Loehle, S., De Aristophanis fabula quae inscribitur aves. 8. Heidelberg, 1865. (88 S.)
 Lorentz, Frid., De Aristophanis spe atque imagine reipublicae Atheniensium restituendae. Dissertatio inauguralis philologica. gr. 8. Berlin, 1865. (32 S.)
 Lotz, De locis quibusdam Acharnensium, Aristophaneae fabulae, disputatio. 4. Marburgi Cattorum, 1866. (26 p.)
 Madvig, Jo. Nic., Adversaria critica ad scriptores Graecos et Latinos. 2 voll. 8vo. Havniae, 1871—1873.
 — Emendationes per saturam ad fragm. Sophoclis, Euripidis, Aristophanis. [Vid. Philolog. Ztschr. Bd. I.]
 Martin, Albert, Les Scolies du Manuscrit d'Aristophane à Ravenne. Etude et Collation. 1 Vol. 8°. (pp. XXVIII. 223.)
 Meier, M. Herm. Ed., Commentatio prima de Aristophanis Ranis. (Index scholar. univ.) 4. Halae, 1836. 1837. (13 pag.)
 Meier, M. Herm. Ed., De Aristophanis Ranis Comm. II. (Ind. schol. univ.) 4. Halae, 1851. (18 pag.)
 — De Aristophanis Ranis Comm. III. (Ind. schol. univ.) 4. Halae, 1852. (18 pag.)
 Meinekii, Aug., Fragmenta Comicorum Graecorum, collegit et disposuit. V. voll. 8. Berolini, 1839—1857. (Editio minor, II. partes. 8. Berol. 1847. Inest index copiosus et accuratus ab H. Jacobi confectus.)
 — Vindiciarum Aristophanearum liber. 8vo. Lips. 1865. (pp. VIII. 232.)
 Meyer, De Aristophanis fabulis. Berol. 1863.
 Müller, Albert, Die scenische Einrichtung in den Acharnern des Aristophanes. Gymn.-Progr. 4. Lüneburg, 1855. (10 S.)
 Muff, Christian, Ueber den vortrag der chorischen partien bei Aristophanes. 8vo. Halle, 1871. (pp. 175.)
 Naber, S. A., Observationes Criticae in Aristophanem. Mnemosyne vol. X. p. 355—385. vol. XI. p. 21—46.
 — De Aristophanis Nubibus. Mnemosyne vol. XI. p. 161—189. p. 303—322.

- Nauckii, Aug., *Krit. Bemerkungen. I. (Darin Arist. Acharn.)* In Bulletin de l'Académie Imp. des sciences de St. Pétersbourg. II. (1860.) p. 329—330. *Mélanges Gréco-Rom. II. p. 257—258.*
- III. (Darin Arist. Acharn. 490. 1124. Nub. 101. Vesp. 1490. Thesm. 80. Ran. 1100. Eccl. 231. 570. 622.) In Bulletin etc. VI. (1863.) p. 50—61. *Mél. Gr.-Rom. II. p. 458—474.*
- IV. (Darin Schol. z. A. Equ. 1056.) In Bulletin etc. IX. (1866.) p. 336 f. *Mél. Gr.-Rom. II. p. 645—647.*
- IV. (Darin Aristoph. Equ. 1236. Nub. 101. Vesp. 420 ff. 1490. Lys. 24. 742. Ran. 1028.) In Bulletin etc. IX. (1866.) p. 392—396. *Mél. Gr.-Rom. II. p. 726—732.*
- V. (Darin Nub. 6f. Av. 933 f.) In Bulletin etc. XII. (1868.) p. 512—514. *Mél. Gr.-Rom. III. p. 53—55.*
- VI. (Darin Plut. 106.) In Bulletin etc. XVII. (1872.) p. 257. *Mél. Gr.-Rom. III. p. 318.*
- VII. (Darin Arist. Nub. 102 f.) In Bulletin etc. XXII. (1877.) p. 96—97. *Mél. Gr.-Rom. IV. p. 227—228.*
- Oeri, J., *De responsionis apud Aristophanem rationibus atque generibus.* Bonnae, 1865. (38 S.)
- Otto, Aug., *De Aristophanis Nubium consilio.* Gymn.-Progr. 4. Neisse, 1844. (pag. XXIV. et 49.)
- *Adnot. crit in Aristoph. Nubes, in Passovii annot. crit. Lips. 1828.*
- Palmerii, Jac., *Exercitationes in Graecos scriptores (in Aristophanem ejusque scholia pp. 715—790).* 4to. Lugd. Bat. 1668.
- Palmer, Arthur, *Emendations of some passages in Aristophanes, in Hermathena vol. II. p. 228. vol. III. p. 468.* Dublin.
- *Article on Aristophanes by, in the Quarterly Review. No. 316. (p. 334—373.)* London, 1884.
- Passovii, C., *Annotatio critica in Nubes.* 18mo. (Teubner.) Lips. 1828.
- Peters, Joa., *Aristophanis judicium de summis suae aetatis tragicis.* Dissertatio. gr. 8. (III. u. 79 S.) Münster, 1858.
- Porsoni, Ric., *Adversaria.* 8vo. Cant. 1812.
- *Opuscula (Tracts and Miscellaneous Criticisms).* ed. Kidd. 8vo. Lond. 1815. (Review of Brunck's Aristophanes p. 11—37.)
- *Aristophanica.* ed. P. P. Dobraeus, 8vo. Cant. 1820. (Inest editio Pluti, partim e recensione Porsoni.) •
- Ranke, F., *De Nubibus Aristophanis.* 4to. Berol. 1844.
- Ranke, C. F., *De Aristophanis vita commentatio.* Vol. I. 8vo. Lips. 1846. (pp. 452.)
- Ranck, *De proverbii aliisque locutionibus ex usu vitae communis petitis apud Aristophanem.* Diss. inaug. Königsberg, 1880.
- Reisigii, Car., *Conjectanea in Aristophanem.* 8vo. (Pars. I.) Lips. 1816.
- Reiskii, J. J., *Animadversiones in Euripidem et Aristophanem (in Aristoph. pp. 187—224).* 8vo. Lips. 1754.

- Bibbeck, Woldemar, De usu parodiae apud comicos Atheniensium. Pars. I. (continens epicorum parodias). In programme gymnasii Col. Agripp. Berolini, 1861.
- Die Parodieën bei den Attischen Komikern. Zweiter Theil. Zeitschrift für das Gymnasialwesen XVII. Berolini, 1863.
- Die dramatischen Parodieën bei den Attischen Komikern. Epimetrum commentarii in Acharnenses Aristophanis. Lipsiae, 1864.
- Richter, Franc. Guil., Carminum in Aristophanis Lysistrata Laconicorum interpretatio. 4. Heiligenst. 1825. (21 pag.)
- Richter, Julius, Aristophanisches. 4. Berlin, 1845.
- Prolegomenon ad Arist. Vespas. Caput III. 4to. Berlin, 1857. (Schulprogr.) (48 S.)
- De prosopographia Aristophan. pars I—II. 4 to. Rastenburg 1864 u. 1867.
- De Aristophanis Pluto. Bonnae, 1828.
- Ritschl, F., Zu Aristophanes Fröschen. Vid. Rhein. Mus. N. F. Bd. 23. (1868.) p. 508.
- Zu Aristophanes (Thesm.) [Vid. Rhein. Museum für Philol. N. F. Bd. XVII. p. 460 f.]
- Ritter, Fr., De Aristophanis Pluto dissertatio, 8maj. Bonnae, 1828.
- Rohdewald, De usu proverbiorum apud Aristophanem. Burgsteinfurt, 1857. (Schulprogr.) (38 S.)
- Rothert, zu den Rittern des Aristophanes. 4. Cleve, 1866. (16 p.)
- Rudloff, R. A., De Aristophane Euripidis irrisore. Dissertatio inauguralis. gr. 8. Berlin, 1865. (72 S.)
- Sander, Aug., Beiträge zur Kritik und Erklärung der Griech. Dramatiker, 1. 2. Heft. gr. 8. Hildesheim, 1837—1839. (2. Heft. Aeschylus, Sophocles, Euripides, und Aristophanes.)
- Sanxay, J., Greek and English Lexicon to Aristophanes. 8vo. Oxon. 1811.
- Scaligeri aliorumque emendationes in Aristophanem exstant in ed. Lugd. Bat. 1624. et ed. Amstel. 1670.
- Schaibe, Alcuin, Dissertatio inauguralis de Aristophanis Acharnensibus. 8. Casan. 1851. (56 pag.)
- Schlegel, Aug., Animadversiones de singulis Aristophanis Pluti locis. 8maj. Hamburgi, 1825.
- Schnee, Rudolphus, De Aristophanis codicibus capita duo. Halis, 1876.
- Schneider, O., Commentatio de veterum in Aristophanem scholiorum fontibus. Sundiae, 1838.
- Schneidewin, F. W., Aristoph. Aves. 1340. [Vid. Philologus Bd. VII.]
- Schöll, Ad., chor der Frösche in Arist. Ran. 208. [Vid. Philologus. Ztschr. Bd. XII.]
- Schömann, G. F., Animadv. ad Aristophanis Acharn. 4. Greifsw., 1868. Univ.-Lect.-Cat. (17 S.)
- Schrader, H., De extremae Pacis Aristophaneae responsione Heliodoro duce restituenda. [Vid. Rhein. Mus. f. Philol. N. F. Bd. XXI, p. 93—108.]

- Seager, John, Remarks and emendations on some passages in Aristophanes, in the London Classical Journal vol. II. p. 496 sq. p. 704 sq.
- Seemann, Henr. J., De Ranarum fabulae Aristophaneae consilio. 4. Neisse, 1846. (22 pag.)
- Seidler, Aug., Brevis disputatio de Aristophanis Fragmentis. 4. Halae, 1818.
- Speck, Bartholdus, De Aristophanis dial. Pars I. De epicarum et ionicarum formarum apud Comicum usu.
- Stallbaum, God., Prolusio de persona Bacchi in Ranis Aristophanis additis duorum Aristophanis et Sophoclis locorum vindictis. Progr. 4. Lipsiae, 1839. (pag. XXXII. et 40.)
- De persona Euripidis in Ranis Aristophanis commentatio. (Progr. der Thomassch.) gr. 4. Lips. 1843. (pag. XXXIII. et 48.)
- Stanger, J., zu Aristophanes. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. XXIII.]
- Stein, P., De Aristophanis Ecclesiazusarum argumento e quarto Reipublicae Platonis libro sumpto. 8vo. Halis. Sax. (pp. 22.)
- Steinbrück, Aristophanis Acharn. etc. 4to. Stargard, 1865. (pp. 24.)
- Stengel, Ad res sacras cognoscendas cujusnam momenti sint scholia Aristophanea. Berlin, 1880.
- Stoecker, Ferd., Dissertatio critica de Sophoclis et Aristophanis interpretibus Graecis. Progr. 4. Hamm. (pag. XIV. et 24.)
- Süvern, Joh. Wilh., Ueber Aristophanes Wolken. gr. 4. Berlin, 1826.
- Ueber Aristophanes Drama, benannt das Alter. Nebst Zusätzen zu der Abhandlung über die Wolken. gr. 4. Ebd. 1827.
- Ueber Aristophanes Vögel. gr. 4. Ebd. 1827.
- Essay on the Birds, translated by W. R. Hamilton. 8vo. Lond. 1835.
- Essay on the Clouds, by ditto. 8vo. Lond. 1836.
- Täuber, Herm., De usu parodiae apud Aristophanem. Progr. des Joachimsth. Gymnas. 4. (41 pag.) Berlin, 1845.
- Teuffel, W., zu Aristophanes' Ranae. [Vid. Rhein. Mus. f. Philol. N. F. Bd. XV. p. 472 f.]
- Zu Aristophanes' Wolken. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. VII.]
- Thielemann, Heliodori colometriae Aristophaneae, etc. Hal. 1869.
- Thiersch, Fr., Aristophanea. 8vo. Monac. 1834?
- Thomas, G. M., Commentatio de Aristophanis Avibus. 8vo. Monachi, 1841. (pp. 53.)
- Toup, Jo., Emendationes in Suidam et Hesychium, etc. 4 voll. 8vo. Oxon. 1790.
- Tyrwhitt, Conjecturae in Aristophanem etc. 8vo. Oxon. 1822.
- Uckermann, W., De Aristophanis compositione. Marburg. 1879.
- De Aristophanis comica vocabulorum formatione et compositione. gr. 8vo. Marburg. 1879. (pp. 83.)
- Ullrich, Fr. Volg., Aristophaneorum quaestionum specimen I. denuo edidit. 4maj. Hamburg. (als Progr. 1832.) 1839.

- Vahlen, F. A. v., zu Aristophanes' Aves. [Vid. Rhein. Mus. f. Philol. N. F. Bd. XVIII. p. 619 f.]
- Velsen, Dr. Friedr. Adolph von, Ueber den Codex Urbinas der Lysistrata und der Thesm. des Aristophanes. 8vo. Halle, 1871. (pp. 54.)
- Observations criticae in Aristophanem. 4to. Heidelberg, 1860. (Schulprogramm.) (15 S.)
 - Zur Kritik d. Aristophanes. — Albert Müller, Aristoph. Acharn. (Extr.)
 - Zur Kritik des Aristophanes. [Vid. Rhein. Mus. f. Philol. N. F. Bd. XVIII. p. 123. u. XX. p. 390.]
 - kritik u. interpretation des Aristophanes. (Jahresbericht.) Erster artikel. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. XXIV.]
 - Zu Aristophanes. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. XXII.]
 - Arist. Acharn. 900. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. XXIII.]
 - bemerk. zu Aristoph. Lysistrata und Ranae. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. XX.]
 - Zu Aristoph. Aves. [Vid. Rhein. Mus. N. F. Bd. XIX. p. 465.]
 - Zu Aristoph. Ran. 979. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. XXIV.]
 - Ueber die Wespen des Aristophanes. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. XXI.]
- Vögelin, Sal., Ueber Aristophanes' Vögel. Lex.-8. Zürich, 1858. (24 S.)
- Wagner, Frider. Guil., Quaestionum de Ranis Aristophanis Specimen I. Edit. II. 8maj. Vratislaviae, (1837.) 1846.
- Wehr, Quaestiones Aristophanae, de particularum nonnullarum apud Aristophanem usu. Dissertatio inaug. Gottingae, 1869.
- Wellauer, Aug., De Thesmophoriis. 8. Vratislaviae, 1820.
- Wieck, C. F., Ueber die Vögel des Aristophanes. Gymnas.-Progr. 4. Merseburg, 1852.
- Wieseler, Fr., Adversaria in Aeschyli Prometheum Vincetum et Aristophanis Aves. 8vo. Gotting. 1843.
- Wieseler, Fr., Novae schedae criticae in Aristophanis Aves. Gottingae, 1882.
- Aristophanes Thesmoph. 390. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. XVII.]
- Wilms, M., Quaestionum metricarum particula I. De personarum mutatione a poetis tragicis et ab Aristophane in versibus dialogicis usurpata, Gymn. Pr. 4. Burgsteinfurt, 1855. (32 p.)
- Witten, Frid., Qua arte Aristophanes diverbia composuerit. 8vo. Halis Sax. 1878. (pp. 47.)
- Zastra, Jul., De Aristophanis Ecclesiazusarum fabulae tempore atque consilio. Diss. inaug. 8. Vratislaviae, 1836. (41 pag.)
- Ueber den Zweck von Aristophanes Thesmophoriazusen. 4. Breslau, 1841. (18 S.)
- Zelle, W., zu Aristophanes Vögeln. [Vid. Philol. Ztschr. Bd. IX.]

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
Α Χ Α Ρ Ν Η Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἥκοντες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ. [ΘΕΡΑΠΩΝ Εὐριπίδου.]

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑ θυγατέρα τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ λαμάρχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Ἐκκλησία υφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καὶ ἦν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας Δικαιοπόλεις τις τῶν αὐτοργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διὰ τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιοπόλιν δρῶντες ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιοτάτοις καταλεύσειν δρυῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι ἐφ' ᾧτε, ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσασθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολὴν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῶδῃ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δὲ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεῖς Λάμαχος δορυβεῖν πειράται. εἴτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντός καὶ ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδίᾳ ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πρᾶσιμα παραγίνεται· μετὰ τούτου ἐκ Βοιωτῶν ἑτερος ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν, συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις καὶ βαλὼν εἰς σάκκον, τούτου τῷ Βοιωτῷ ἀντίφοροτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηρῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν καθυπερηφανεῖ. παροικούντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου καὶ ἐνεστηνικίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς τούτου μὲν ἄγγελος παρὰ

τῶν στρατηγῶν ἡμῶν κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν δπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ Διονίσσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. Τὸ δὲ δράμα τῶν ἐδ' σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλοῦμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου (Εὐθύνου Dind.) ἄρχοντος ἐν Αἰγυπτίῳ διὰ Καλλιστράτου. καὶ πρῶτος ἦν. δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζόμενοις· οὐ σώζονται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονται τινες πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν, οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον· παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς εἶασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται σκληρῶς ὁ ποιητής. (αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησὶ, καὶ τὸν Περικλέα οὐκ τῶν Λακωνίων τῶνδε πάντων αἴτιον, σπονδὰς λίσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.)

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ὅσα δὴ δέδηγμαί τὴν ἑμαντοῦ καρδίαν,
 ἦσθην δὲ βαιὰ, πάνν γε βαιὰ, τέτταρα·
 ἃ δ' ὠδυνήθην ψαμμακοσιογάραρα.
 Φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρειδόνος;
 Ἐγὼ δ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ἠφφράνθην ἰδὼν, 5
 τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσε.
 Ταῦθ' ὥς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
 διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
 Ἄλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγωδικόν,
 ὅτε δὴ 'κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον, 10
 δ' ὅ' ἀνεῖπεν, "Εἵσαγ', ὦ Θεόγνι, τὸν χορόν."
 Πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν.
 Ἄλλ' ἕτερον ἦσθην, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
 Δεξιθεὸς εἰσῆλθ' ῥεσόμενος Βοιώτιον.
 Τητες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν, 15
 ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
 Ἄλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ οὔτου γὰρ ῥύπτομαι
 οὔτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρὺς
 ὥς νῦν, ὅπότε οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
 ἑωθινῆς ἔρημος ἢ πνύξ αὐτῇ· 20
 οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι κἄνω καὶ κάτω
 τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
 Οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἄωρίαν
 ἤκοντες εἶτα δ' ὥστιοῦνται πῶς δοκεῖς
 ἐλθόντες ἀλλήλοις περὶ τοῦ πρώτου ξύλου 25
 ἀθρόοι καταρρέοντες, εἰρήνη δ' ὅπως
 ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν. ὦ πόλις πόλις.
 Ἐγὼ δ' αἰὲν πρῶτιστος εἰς ἐκκλησίαν
 νοστῶν κάθημαι· κἄτ', ἐπειδὴν ὦ μόνος,
 στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι, 30
 ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογιζομαι,
 ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρόν, εἰρήνης ἔρων,
 στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
 δς οὐδεπώποτ' εἶπεν, "Ἀνθρακας πρίω,"

οὐκ "ὄξος," οὐκ "ἐλαιον," οὐδ' ἥδει "πρίων," 35
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπὴν.
 Νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἤκω παρεσκευασμένος
 βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ἐήτορας,
 ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
 Ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὐτοῖι μεσημβρινοί. 40
 Οὐκ ἠγόρευον; Τοῦτ' ἐκεῖν' οὐ γὰρ 'λεγον'
 ἐς τὴν προεδρίαν πάς ἀνὴρ ὥστιζεται.

ΚΗΡΥΞ.

πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,
 παρίθ', ὥς ἂν ἐντὸς ᾗτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

"Ἦδη τις εἶπε; ΚΗ. Τίς ἀγορεύειν βούλεται; 45
 ΑΜ. Ἐγώ. ΚΗ. Τίς ὢν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. Οὐκ
 ἄνθρωπος; ΑΜ. Οὐ,
 ἀλλ' ἀθάνατος. Ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Διήμητρος ἦν
 καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὺς γίγνεται·
 γαμεῖ δὲ Κελεὺς Φαιναρέτην τήθην ἐμὴν,
 ἐξ ἧς Ἀνκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ 50
 ἀθάνατός εἰμ'. Ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 σπονδὰς ποιῆσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω.
 Ἀλλ' ἀθάνατος ὢν, ὦνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
 οὐ γὰρ διδάσιν οἱ πρυτάνεις. ΚΗ. Οἱ τοξόται.
 ΑΜ. Ὡ Τριπτόλεμε καὶ Κελεῖ, περιόψεσθέ με — 55
 ΔΙ. Ὡνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
 τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, δοτις ἡμῖν ἤθελε
 σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
 ΚΗ. Κάθησο, σίγα. ΔΙ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐ,
 ἦν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι. 60
 ΚΗ. Οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.
 ΔΙ. Ποίου βασιλέως; Ἀχθομαι γὼ πρέσβεσι
 καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
 ΚΗ. Σίγα. ΔΙ. Βαβαιᾶξ, ὠκβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν 65
 μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
 ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. ΔΙ. Οἴμοι τῶν δραχμῶν.
 ΠΡ. Καὶ δῆτ' ἐτραχόμεσθ' ἀνὰ τὸ Καῦστριον

- πεδίοις ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἄρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι, 70
ἀπολλύμενοι. ΔΙ. Σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἔγωγ
παρὰ τὴν ἑπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
- ΠΡ. Ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν.
ἐξ ὑαλίνων ἔκτωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙ. Ὡ Κραναὰ πόλις, 75
ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβειων;
- ΠΡ. Οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
τοὺς πλείστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
- ΔΙ. Ἡμεῖς δὲ λαικαστάς γε καὶ καταπύγονας.
- ΠΡ. Ἔτει τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασίλει' ἤλθομεν 80
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ὤχετο στρατιὰν λαβῶν
κίχρεζεν ὁκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρών.
- ΔΙ. Πόσου δὲ τὸν προικτὸν χρόνον ξυνήγαγε;
- ΠΡ. Τῇ πανσελήνῳ κῆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
Εἴτ' ἐξένιξε παρετίθει θ' ἡμῖν ὄλους 85
ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙ. Καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; Τῶν ἀλαζονευμάτων.
- ΠΡ. Καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθιγεν ἡμῖν ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
- ΔΙ. Ταῦτ' ἔρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων. 90
- ΠΡ. Καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙ. Ἐκλόψειέ γε
κόραξ πατάξας τὸν τε σὸν τοῦ πρέσβειως.
- ΚΗ. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙ. Ὡναξ Ἡράκλεις 95
πρὸς τῶν θεῶν, ὠνθρωπε, ναύφαρκτον βλέπεις;
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτιον νεώσοικον σκοπεῖς;
Ἄσχωμ' ἔχεις πον περὶ τὸν ὀφθαλμόν κάτω.
- ΠΡ. Ἄγε δὴ σὺ βασιλεὺς ἔττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

- Ἰασταμὰν ἔξαρχ' ἀναπισσόναι σάτρα. 100
- ΠΡ. Ξυνηκάθ' ὃ λέγει; ΔΙ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐ.
- ΠΡ. Πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
Λέγε δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
- ΨΕ. Οὐ ληψι χρυσὸν, χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ.
- ΔΙ. Οἷμοι κατοδαίμων, ὥς σαφῶς. ΠΡ. Τί δαὶ λέγει; 105

- ΔΙ. Ὅ τι; χαινοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκᾷσι χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων.
- ΠΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὄδε γε χρυσοῖον λέγει.
- ΔΙ. Ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζῶν εἰ μέγας.
Ἄλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανίσω τοῦτον μόνος. 110
Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονὶ,
ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν,
Βασιλεὺς δ' μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; —
Ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβειων; —
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοί, 115
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθὲνδ' αὐτόθεν.
Καὶ τοῖν μὲν εὐνοῦχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγὼ δ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης δ' Σιβυρτίον.
ὦ θερμοβούλον πρωκτὸν ἐξυρημένε·
τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πῶγων' ἔχων 120
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
Ὅδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Σεράτων;
ΚΗ. Σίγα, κάθιζε.
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
ἐς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙ. Ταῦτα δὴτ' οὐκ ἀγχόνῃ; 125
Κἄπειτ' ἐγὼ δὴτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
Τούσδε ξενίζειν! Οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.
Ἄλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
Ἄλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ ἔστιν; ΑΜ. Οὐτοσί πάρα.
- ΔΙ. Ἐμοὶ σὺ ταυτασί λαβὼν ὀκτῶ δραχμάς 130
σπονδὰς ποίησον πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·
ὁμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχῆρετε.
- ΚΗ. Προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

ΘΕΩΡΟΣ.

Ὅδὶ.

- ΔΙ. Ἄλλος ἀλαζῶν οὗτος ἐσκηρύττεται. 135
- ΘΕ. Χρόνον μὲν οὐκ ἔμειν' ἂν ἐν Θερᾷ πολὺν, —
- ΔΙ. Μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθόν γε μὴ φερες πολύν.
- ΘΕ. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θερᾶν δλην
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ'. ΔΙ. Ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἡγωνίζετο. 140

- ΘΕ.** Τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.
Καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς
ἑμῶν τ' ἐραστὴς ὡς ἀληθῶς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', "Ἀθηναῖοι καλοί."
'Ο δ' ἰίδς, δν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα, 145
ἦρα φαγεῖν ἀλλάντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντεβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρῃ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
"Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται." 150
- ΔΙ.** Κάκιστ' ἐπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὦν εἶπας ἐνταυθὶ σὺ πλὴν τῶν παρνόπων.
- ΘΕ.** Καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θερᾶκῶν ἔθνος
ἐπεμψεν ἑμῖν. **ΔΙ.** Τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.
- ΚΗ.** Οἱ Θερᾶκες, ἵτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγε. 155
- ΔΙ.** Τοῦτ' τί ἐστὶ τὸ κακόν; **ΘΕ.** Ὀδομάντων στρατός.
- ΔΙ.** Ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τοῦτ' τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίκαε;
- ΘΕ.** Τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν δῆλον. 160
- ΔΙ.** Τοιοῦδ' ὅδομάντων τοῖς ἀπειψωλημένους;
ὑποστένοι μέντ' ὁ θρανίτης λεῶς,
ὁ σωσίπολις. Οἷμοι τάλας, ἀπόλλυμαι
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορϑοῦμενος.
Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; **ΘΕ.** ὦ μοχθηρὲ σὺ, 165
οὐ μὴ πρόσει τοῖτοισιν ἐσκοροδισμένοις;
- ΔΙ.** Ταῦτ' ἐπερίψουσ', ὦ πρυτάνεις, πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
Ἄλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θερᾶξι περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι 170
διοσημία 'στὶ καὶ θανὺς βέβληκέ με.
- ΚΗ.** Τοὺς Θερᾶκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔννη.
Οἱ γὰρ πρυτάνεις λύνουσι τὴν ἐκκλησίαν.
- ΔΙ.** Οἷμοι τάλας, μυττωτὸν δσον ἀπώλεσα.
Ἄλλ' ἐκ Λακεδαιμόνος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδὶ. 175
Χαῖρ', Ἀμφίθεε. **ΑΜ.** Μήπω, πρὶν ἂν γε στῶ
τρέχων·
δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

- ΔΙ. Τί δ' ἔστ'; ΑΜ. Ἐγὼ μὲν δευρό σοι σπονδάς φέρων
 ἔσπευδον· οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβυταὶ τινες
 Ἀχαρτικοὶ, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι, 180
 ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι·
 ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, “ὦ μιαιφώτατε,
 σπονδάς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;”
 κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
 ἐγὼ δ' ἔφηνον· οἱ δ' ἐδίωκον καθύων. 185
- ΔΙ. Οἱ δ' οὖν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδάς φέρεις;
 ΑΜ. Ἐγωγὲ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
 Αἷται μὲν εἰσι πεντέτεϊς. Γεδῶσαι λαβών.
 ΔΙ. Αἰβοῖ. ΑΜ. Τί ἔστιν; ΔΙ. Οὐκ ἀρέσκουσιν μ', δι
 ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν. 190
- ΑΜ. Σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεϊς γεῶσαι λαβών.
 ΔΙ. Ὅζουσι χαῖται πρέσβων ἐς τὰς πόλεις
 δξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.
 ΑΜ. Ἀλλ' αἷται τοί σοι τριακοντούτιδες
 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. ὦ Διονύσια, 195
 αἷται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
 καὶ μὴ ᾗπιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
 κὰν τῷ στόματι λέγουσι, “Βαῖν' ὅποι θέλεις.”
 Ταύτας δέχομαι καὶ σπείσομαι κάπτιομαι,
 χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας· 200
 ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεῖς
 ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.
 ΑΜ. Ἐγὼ δὲ φεύξομαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ.

- Τῇδε πᾶς ἔπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου Στρ.
 τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον 205
 ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. Ἀλλὰ μοι μνηστετε,
 εἴ τις, οἷδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδάς φέρων.
 Ἐκτέφενγ', οἴχεται φροῦδος. Οἷμοι τάλας τῶν
 ἐτῶν τῶν ἐμῶν. 210
- Οὐκ ἔν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, δι' ἐγὼ φέρων
 ἀνδράκων φορτίον
 ἡκολούθουν Φαῦλλον τρέχων, ὥδε φαύλως ἐν ὁ 215

σπονδοφόρος οὔτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
 ἐξέφυγεν οὐδ' ἔν' ἐλαφρῶς ἔν' ἀπεπλίζατο.
 Νῦν δ', ἐπειδὴ στερεὸν ἤδη τοῦμὸν ἀντικνήμιον, Ἀντ.
 καὶ παλαιῷ Ἀσκρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, 220
 οἴχεται. Διωκτέος δέ' μὴ γὰρ ἐγχείνοι ποτὲ
 μηδὲ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας,
 ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐχθροῖσιν
 ἐσπείσατο, 225
 οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὖξεται τῶν
 ἐμῶν χωρίων·
 κοῦκ ἀνήσω πρὶν ἔν' σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
 ὀξὺς, ὀδυνηρὸς, ἀνιαρὸς, ἐπίκωπος, ἵνα 231
 μήποτε πατώσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
 Ἀλλὰ δεῖ ζῆτεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήραδε
 καὶ διώκειν γῆρ πρὸ γῆς ἕως ἔν' εὖρεθῇ ποτέ· 235
 ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκείνον οὐκ ἔν' ἐμπλήμην λίθοις.

- ΔΙ. Εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
 ΧΟ. Σίγα πάς. Ἡκούσαι, ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
 Οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζήτοῦμεν. Ἀλλὰ δεῦρο πάς
 ἐκποδῶν· θύσων γὰρ ἀνῆρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται. 240
 ΔΙ. Εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
 Προῦτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος.
 Ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

ΓΥΝΗ.

Κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

- ὦ μητερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν, 245
 ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦλατῆρος τουτουί.
 ΔΙ. Καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ'. ὦ Διόνυσε δέσποτα,
 κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
 πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
 ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια, 250
 στρατιᾶς ἀπαλαχθέντα, τὰς σπονδὰς δέ μοι
 καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
 ΓΥ. Ἀγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλῇ καλῶς
 οἶσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. Ὡς μακάριος
 ὅστις σ' ὀπτύσει κάκποιήσεται γαλᾶς 255

- σοῦ μηδὲν ἦτους βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
 Πρόβαινε, κὰν τῷ γλῶφ φυλάττεσθαι σφόδρα
 μή τις λαθὼν σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
- ΔΙ. ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὄρθρος ἐκτεός
 ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου 260
 ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἔσομαι τὸ φαλλικόν.
 σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγονς. Πρόβα.
 Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου ξύγωμε, νικτοπεριπλά-
 νητε, μοιχῆ, παιδεραστὰ, 265
 ἔκτω σ' ἔτει προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν
 ἄσμενος,
 σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαντῷ πραγμάτων τε καὶ
 μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς. 270
 Πολλῶ γὰρ ἐσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
 κατιούσαν εὐρόνθ' ὠρικὴν ἐληφόρον,
 τὴν Στρυμοδώρου Θραῖτταν, ἐκ τοῦ Φελλέως,
 μέσση λαβόντ', ἄραντα, καταβαλόντα καταγυγα-
 τίσαι. 275
 Φαλῆς Φαλῆς,
 εἰ μὲν μεθ' ἡμῶν ξυμπτήης, ἐκ κραιπάλης
 ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρύβλιον·
 ἢ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φρεσάλῳ κρεμῆσεται.
- ΧΟ. Οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος. 280
 Βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
 παῖε πᾶς τὸν μιρόν.
 Οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;
- ΔΙ. Ἡράκλεις, τοιτὶ τί ἐστι; Τὴν χύτραν ξυντρίψετε. Στρ.
 ΧΟ. Σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μαρὰ κεφαλῇ. 285
 ΔΙ. Ἄντι ποίας αἰτίας, ὠχαρνέων γεραίτεροι;
 ΧΟ. Τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἰ καὶ βδελυρὸς,
 ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος 290
 σπεισάμενος εἴτα δύνασαι πρὸς ἐμ' ἀποβλέπειν.
 ΔΙ. Ἄντι δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ οὔδατ' ἀλλ' ἀκούσατε.
 ΧΟ. Σοῦ γ' ἀκούσωμεν; Ἀπολεῖ· κατὰ σε χύσομεν τοῖς
 λίθοις. 295
 ΔΙ. Μηδαμῶς πρὶν ἢν γ' ἀκούσῃτ'· ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ γαστροί.
 ΧΟ. Οὐκ ἀνασχέσομαι, μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
 ὥς μεμίσσηκά σε Κλέωνος ἔτι μάλλον, ὃν 300

κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι καττύματα.

Σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροῦς,
δοτις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΑΙ. Ὡγαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε, 305

τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσαι' εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.

ΧΘ. Πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω
γ' ἄπαξ

οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει;

ΑΙ. Οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων. 310

ΧΘ. Οὐχ ἀπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἥδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

ΑΙ. Οὐχ ἀπάντων, οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
πᾶλλ' ἂν ἀποφῆναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.

ΧΘ. Τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἥδη καὶ ταραξικάρδιον, 315
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

ΑΙ. Κῆρ γε μὴ λέγω δίκαια μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήρου θελήσω τὸν λάρυγγ' ἔχων λέγειν.

ΧΘ. Εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,
μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα τουτονὶ φοινικίδα; 320

ΑΙ. Οἷον αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεσεν.

Οὐκ ἀκούσεσθ', οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεδον, ὠχαρνηῖδαι;

ΧΘ. Οὐκ ἀκουσόμεσθα δεῖτα. ΑΙ. Δεινὰ τᾶρα πείσομαι.

ΧΘ. Ἐξολοίμην, ἦν ἀκούσω. ΑΙ. Μηδαμῶς, ὠχαρνηκοί.

ΧΘ. Ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. ΑΙ. Δίξομαι ὑμᾶς ἐγώ. 325
Ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φίλ-
τάτους·

ὥς ἔχω γ' ὑμῶν δηήρους, οὓς ἀποσφάζω λαβών.

ΧΘ. Εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες
δημόται,

τοῖς Ἀχαρνηκοῖσιν ἡμῖν; μὴν ἔχει του παιδίον

τῶν παρόντων ἔνδον εἰρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται; 330

ΑΙ. Βάλλετ', εἰ βούλεσθ'· ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερέω.

Εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνδράκων τι κήδεται.

ΧΘ. Ὡς ἀπωλόμεσθ'· ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.

Ἀλλὰ μὴ δράσης δ μέλλεις μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.

ΑΙ. Ὡς ἀποκτενῶ. Κέκραχθ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσο-
μαι. Ἄντ. 335

- ΧΟ. Ἀπολεῖς ἄρ' ὁμήλικα τόνδε φιλανθρακέα.
 ΔΙ. Οὐδ' ἐμοὺ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
 ΧΟ. Ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν τε Λακε-
 δαιμόνιον αὐτὸν δι τῷ τρόπῳ σοῦστί φίλος·
 ὥς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. 340
 ΔΙ. Τοὺς λίθους νῦν μοι χαμάζε πρῶτον ἐξεράσατε.
 ΧΟ. Οὐτοί σοι χαμαὶ, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
 ΔΙ. Ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνται
 πον λίθοι.
 ΧΟ. Ἐκσέσεισται χαμάζ. Οὐχ ὀρᾷς σειόμενον;
 Ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος· 345
 ὥς ὅδε γε σεισὶς δῖμα τῇ στροφῇ γίνεται.
 ΔΙ. Ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς.
 Ὀλίγου γ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρήσιοι,
 καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν·
 ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι σιχνὴν 350
 δ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπτία.
 Δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφνέκναι
 τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
 ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
 ἐμοὺ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν 355
 ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅς' ἂν λέγω·
 καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.
 ΧΟ. Τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἐξενεγκῶν θύραζ' Στρ.
 ὃ τι ποτ', ὦ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
 360
 πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος ὃ τι φρονεῖς ἔχει.
 Ἀλλ', ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
 θεῖς δεῦρο τοῦπίξηνον ἐγχείρει λέγειν. 365
 ΔΙ. Ἰδοὺ θεᾶσθε· τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί,
 ὃ δ' ἀνὴρ ὃ λέξων οὕτοσιν τυννουτοσί.
 Ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
 λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἃ μοι δοκεῖ.
 Καίτοι δέδοικα πολλὰ· τοὺς τε γὰρ τρόπους 370
 τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
 ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
 ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κᾶδικα·
 κᾶνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολόμενοι·
 τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς διτι 375

358 — 365. = 385 — 392.

οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν·
αὐτός τ' ἐμαντὸν ὑπὸ Κλέωνος θπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσσι κωμωδίαν·
εἰσελεύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῇ κατεγλώττιζέ μου 380
κάκῳ κλοβόρει κᾶπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
Νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε
ἐνσκευάσ' ἐμαντὸν οἷον ἀθλιώτατον.

ΧΟ. Τί ταῦτα στρέφεις τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις
τριβάς; Ἀντ. 385

Λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἀΐδος κνῆρ,
εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σίσυφου·
ὥς σκηψιν ἄγων οὗτος οὐκ ἐσδέχεται. 390

ΔΙ. Ὅρα ὅστιν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὥς Εὐριπίδην.

ΔΙ. Παῖ παῖ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

Τίς οὗτος; ΔΙ. Ἐνδον ἔστ' Εὐριπίδης; 395

ΚΗ. Οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.

ΔΙ. Πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗ. Ὁρῶς, ὦ γέρον.

ΚΗ. Ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγωδίαν. ΔΙ. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη, 400
ὅθ' ὁ δοῦλος οὕτωςι σοφῶς ἀποκρίνεται.
Ἐκιάλεσον αὐτόν. ΚΗ. Ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ. Ἀλλ'

δμως·

οὐ γὰρ ἔν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.

Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,

ἐπάκουσον, εἴπερ πῶποτ' ἀνθρώπων τινί. 405

Δικαιόπολις καλῶ σε Χολλείδης ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙ. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥ. Ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙ.

Ἀλλ' δμως.

ΕΥ. Ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

- ΔΙ. Εὐριπίδη. ΕΥ. Τί λέλακας; ΔΙ. Ἀναβάδην ποιεῖς, 410
 ἔξδν καταβάδην; Οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
 Ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,
 ἐσθ' ἢ ἑλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
 Ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
 δὸς μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος. 415
 Δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
 αὐτὴ δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λέξω, φέρει.
- ΕΥ. Τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνέως ὁδὶ
 ὁ δύσποτμος γεραῖδς ἡγωνίζετο;
- ΔΙ. Οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου. 420
- ΕΥ. Τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; ΔΙ. Οὐ Φοίνικος, οὐ,
 ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
- ΕΥ. Ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
 Ἀλλ' ἡ Φιλοκτῆτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
- ΔΙ. Οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. 425
- ΕΥ. Ἀλλ' ἡ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
 ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὐτοσί;
- ΔΙ. Οὐ Βελλεροφόντης' ἀλλὰ μὴν κάκεινος ἦν
 χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
- ΕΥ. Οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. Ναί, Τήλεφον. 430
 Τούτου δὸς, ἀντιβολῶ σέ, μοι τὰ σπάργανα.
- ΕΥ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακίωματ'
 κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θουσετίων ῥακῶν,
 μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. ΚΗ. Ἰδοῦ, ταυτὶ λαβέ.
- ΔΙ. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ, 435
 ἐνσκευάσασθαι μ' οἷον ἀθλιώτατον.
 Εὐριπίδη, 'πειδὴ περ ἐχαρίσω ταδὶ,
 κάκεινά μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν ῥακῶν,
 τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μῦσιον.
 Δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον, 440
 εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ·
 τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέν' ὅστις εἴμ' ἐγώ,
 τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
 ὅπως ἔν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.
- ΕΥ. Δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί. 445
- ΔΙ. Εὐδαιμονοίης· Τηλέφω δ' ἀγὼ φρονῶ.
 Εὐ γ'. Οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπύμπλαμαι.

Ἄτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.

ΕΥ. Τοντὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.

ΔΙ. ὦ θύμ', ὀρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων, 450
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων, νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λήγῃ.

ΕΥ. Τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;

ΔΙ. Χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. 455

ΕΥ. Ἀντηρὸς ἴσθ' ὦν ἀποχώρησον δόμων.

Φεῦ·

εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.

ΕΥ. Ἄπελθε νῦν μοι. ΔΙ. Μᾶλλὰ μοι δὸς ἓν μόνον,
κοτυλίσιμον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.

ΕΥ. Φθείρου λαβὼν τόδ' ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις. 460

ΔΙ. Οὐπω μὰ Δῖ' οἷσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
Ἄλλ', ὦ γλυκύτα' Εὐριπίδη, τοντὶ μόνον,
δός μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.

ΕΥ. Ὡνθραπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.

Ἄπελθε ταυτηρὶ λαβὼν. ΔΙ. Ἀπέρχομαι. 465

Καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνδός, οὐ μὴ τυχὼν
ἀπόλωλ'. Ἄκουσον, ὦ γλυκύτα' Εὐριπίδη.

Τοντὶ λαβὼν ἄπειμι κοῦ πρόσειμ' ἔτι.

Ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΥ. Ἀπολεῖς μ'. Ἰδοῦ σοι. Φροδᾷ μοι τὰ δράματα. 470

ΔΙ. Ἄλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι· καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν
ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιρανούς στυγεῖν.

Οἷμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ' ἑπελαθόμεν
ἐν ὧτέρῃ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

Εὐριπίδιον, ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον, 475

κάμιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι

πλὴν ἓν μόνον, τοντὶ μόνον, τοντὶ μόνον,

σκάνδικά μοι δὸς μητροόθεν δεδεγμένος.

ΕΥ. Ἀνὴρ ὑβρίζει· κλῆε πηκτὰ δωμάτων.

ΔΙ. ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα. 480

Ἄρ' οἷσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
Πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' ἀδτηί.

- Ἔστηκας; Οὐκ εἰ καταπιῶν Εὐριπίδην;
 Ἐπήνεσ'. Ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδιά, 485
 ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾶτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
 παρὰσχος εἰπέ θ' ἄττ' ἔν' αὐτῇ σοι δοκῇ.
 Τόλμησον, ἴθι χώρησον· ἄγαμαι καρδίας.
- XO. Τί δράσεις; τί φήσεις; Εἰ ἴσθι γοῦν 490
 ἀναίσχυντος ὦν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
 δοτὶς παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
 ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τάναντία.
 Ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. Εἰά νυν,
 ἐπειδὴ περ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε. 495
- AI. Μὴ μοι φθονήσῃτ', ὦνδρες οἱ θεώμενοι,
 εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
 μέλλω περὶ τῆς πόλεως τρυγῳδίαν ποιῶν;
 Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία. 500
 Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
 Οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων δι
 ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
 Αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὐπὶ Ἀθηναίῳ τ' ἄγων,
 κοῦπω ξένοι πάρεσιν· οὔτε γὰρ φόροι 505
 ἤκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 ἀλλ' ἐσμεν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίκους ἔχουρα τῶν ἀστών λέγω.
 Ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 καὐτοῖς δ' Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός, 510
 σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
 καὶ μοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
 Ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω· 515
 μέμνησθε τοῦθ', δι' οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
 ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
 ἄτιμα καὶ παρὰσημα καὶ παρὰξενα,
 ἐστικοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
 κεῖ πον σίκκον ἴδοιεν ἢ λαγῳδῖον 520
 ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἔλας,
 ταῦτ' ἢν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια,

πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
 νεανίαί κλέπτουσι μεθυσσοκότταβοι· 525
 καὶ θ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις περυσιγγωμένοι
 ἀντεξέκλειψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο.
 Κάντεϋθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεργάγη
 Ἑλλησι πᾶσιν, ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
 Ἔντεϋθεν ὀργῇ Περικλῆς οὐλύμπιος 530
 ἥστραπτι, ἐβρόντα, ξυνεκίκα τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
 ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
 μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.
 Ἔντεϋθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ ῥείνων βάδην, 535
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
 μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·
 οὐκ ἠθέλομεν δ' ἡμεῖς δεομένων πολλὰς.
 Κάντεϋθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 Ἐρεῖ τις, "Οὐ χρῆν." Ἀλλὰ τί ἐχρῆν; εἴπατε. 540
 Φέρε, εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐσπλεύσαν σκάφος
 ἀπέδοτο φήνας Κύθνιον ἢ Σερίφιον,
 καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; Ἦ πολλοῦ γε δεῖ.
 Καὶ κάρτα μέντ' ἐν εὐθέρῳ καθείλκετε
 τριακοσίας ναῦς, ἣν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
 θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσομένων,
 στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρομένων,
 ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
 σκορόδων ἐλαῶν κρομμύων ἐν δικτύοις, 550
 στεφάνων, τριχίδων, αἰλητρίδων, ὑπωπίων·
 τὸ νεώριον δ' αὖ κοπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αἰλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 Ταῦτ' οἷδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον 555
 οὐκ οἰόμεσθα; Νοῦς ἄρ' ὁμῖν οὐκ ἔνι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ἀληθες, ὠπίτριπτε καὶ μιαιφώτατε;
 Ταῦτ' οὐ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
 καί, σὺκοφάντης εἴ τις ἦν, ὠνειδίσας;
 ΗΜ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει 560
 2*

δίκαια πάντα κούδὲν αὐτῶν ψεύδεται.

ΗΜ. Εἴτ', εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜ. Οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς; ὦς, εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα. 565

ΗΜ. Ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπὰς,
βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανεῖς,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φύλέτα.
Εἴτε πάρεστι ταξίαρχός τις ἢ
τειχομάχας ἀνὴρ, βοηθησάτω 570
τις ἀνύσας. Ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

Πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
Ποῖ χρὴ βοηθεῖν, ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
Τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἤρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 575

ΧΘ. ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἐνθρωπος πάλοι
ἔπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

ΛΑ. Οὗτος σὺ, τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν ταδί;

ΔΙ. ὦ Λάμαχ' ἤρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἰπὼν τι κάστωμυλάμην.

ΛΑ. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς; Οὐκ ἐρεῖς; ΔΙ. Οὐκ οἶδά πω· 580
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν δπλων εἰλιγγισθῶ.

Ἄλλ', ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγχε μου τὴν μορμόνα.

ΛΑ. Ἰδοῦ. ΔΙ. Παράθες νῦν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.

ΛΑ. Κεῖται. ΔΙ. Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ
πτέρόν.

ΛΑ. Τουτὶ πτίλον σοι. ΔΙ. Τῆς κεφαλῆς νῦν μου
λαβοῦ, 585

ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑ. Οὗτος, τί δράσεις; Τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
Πτίλον γὰρ ἐστιν — ΔΙ. Εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ
ῥριθός ἐστιν; Ἄρα κομπολακύνθου;

ΛΑ. Οἴμ' ὡς τεθνήξεις. ΔΙ. Μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε· 590
οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν. Εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπειψώλησας; εὖοπλος γὰρ εἶ.

ΛΑ. Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;

ΔΙ. Ἐγὼ γὰρ εἰμι πτωχός; ΛΑ. Ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

- ΔΙ. Ὅστις; πόλιτος χρηστὸς, οὐ σπονδαρχίδης, 595
 ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης·
 σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης.
- ΑΑ. Ἐχειροτόνησαν γάρ με. ΔΙ. Κόκκυγές γε τρεῖς.
 Ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπείσάμην,
 δρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι, 600
 νεανίας δ' οἷος σὺ διαδεδρακότας,
 τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς
 Τισαμενοφαινίππους πανουργιππαρχίδας,
 ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι
 Γερητοθεοδώρους Διομειαλαζόνας, 605
 τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ καὶ Γέλῳ καὶ Καταγέλα.
- ΑΑ. Ἐχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙ. Αἷτιον δὲ τί
 ὄμῳς μὲν αἰὲ μισθοφορεῖν ἀμυγέπη,
 τινὲς δὲ μηδέν; Ἐτεδὸν, ὦ Μαριλάδη,
 ἦρθε πεπρέσβευκας σὺ πολιοὺς ἴδων ἀνὴρ; 610
 Ἀνένευσε· καί τοι οὐκ ἐστὶν γε σώφρων κἀργάτης.
 Τί δ' Ἀνθράκυλλος ἢ Εὐφορίδης ἢ Πρινίδης;
 Εἰδὲν τις ὄμῳν τάχιστα· ἢ τοὺς Χαόνας;
 Οὐ φασιν. Ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
 οἷς ὑπ' ἐράνων τε καὶ χρεῶν πρῶτον ποτὲ, 615
 ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
 ἅπαντες “ἐξίστω” παρήνουν οἱ φίλοι.
- ΑΑ. Ὡ δημοκρατία, ταῦτα δὴτ' ἀνασχετά;
 ΔΙ. Οὐ δὴτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
- ΑΑ. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις 620
 αἰὲ πολεμῆσω καὶ ταράξω πανταχῇ
 καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
- ΔΙ. Ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
 ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
 πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή. 625
- ΧΘ. Ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν καὶ τὸν δῆμον μεταπειθεῖ
 περὶ τῶν σπονδῶν. Ἀλλ' ἀποδύντες τοὺς ἀνα-
 παίστους ἐπίωμεν.
 Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκα-
 λος ἡμῶν,
 οὕτω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὥς δεξιὸς
 ἐστι·

διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
ταχυβούλοις 630

ὥς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον κα-
θυβρίζει

ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
βούλους.

Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν δ
ποιητῆς

πέισας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι
μηδ' ἤδεσθαι θωπευομένους μηδ' εἶναι χαννο-
πολίτας. 635

Πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις
ἐξαπατῶντες

πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κάτειδ' τοῦτό
τις εἶποι,

εὐθύς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πνυ-
δίων ἐκάθησθε.

Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν
Ἀθήνας,

ἤβρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν
περιάψας. 640

Ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν γεγένηται
καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας ὥς δη-
μοκρατοῦνται.

Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν
προσάγοντες

ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν
ἄριστον,

ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ
δίκαια. 645

Οὕτως αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἦκει,
ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν
βασανίζων,

ῥώπησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς νανοῖ
κρατοῦσιν,

εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἶποι κακὰ πολλὰ·
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους
γεγενῆσθαι 650

κάν τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν τοῦτον ξύμβουλον
ἔχοντας.

Διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προ-
καλοῦνται

καὶ τὴν Αἴγιαν ἀπαιτοῦσιν. Καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέ-
λονται.

Ἀλλ' ὑμεῖς αὐτὸν μή ποτ' ἀφῆθ', ὥς κωμῳδεῖ
τὰ δίκαια. 655

Φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαί-
μονας εἶναι,
οὐ θωπεύων οὐδ' ὑποτεινὼν μισθοὺς οὐδ' ἕξαπα-
τύλλων

οὐδὲ πανουργῶν οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλ-
τιστα διδάσκων.

Πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω. 660

Τὸ γὰρ ἐδ' μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται, κοῦ μή ποθ' ἄλῳ
περὶ τὴν πόλιν ὦν ὥσπερ ἐκεῖνος
δειλὸς καὶ λακαταπύγων.

Δεῦρο, Μοῦσ', ἐλθ' ἐφλεγυρὰ, πυρὸς ἔχουσα μένος,
ἔντονος, Ἀχαρνική. Στρ. 665

Οἶον ἐξ ἀνθρώπων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ' ἐρε-
θιζόμενος οὐρία ῥιπίδι,
ἥνικ' ἂν ἐπανθρακίδες ὥσι παρακείμεναι, 670

οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπνικα,
οἱ δὲ βάπτωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθ' ἐ μέλος ἔντο-
νον ἀγροικότερον

ὥς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην. 675

Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.

Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὦν ἐνανμαχήσαμεν
γῆροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οὔτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελᾶσθαι δητόρων 680

οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους,
οἷς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
τονθορῶντες δὲ γῆρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,

665—691. = 692—718.

οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.
 Ὁ δὲ, νεανίαν ἔαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν, 685
 ἐς τάχος παῖει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
 κᾶτ' ἀνεκλύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπ' ὧν,
 ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταραττων καὶ κυκῶν.
 Ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρῦζει, κᾶτ' ὀφλὼν ἀπέρχεται,
 εἴτα λῦζει καὶ δακρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους, 690
 "Ὁδ' μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι."
 Ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι πολὺν ἄν-
 δρα περὶ κλειψύδραν, Ἄντ.
 πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ θερμὸν ἀπομορξά-
 μενον ἀνδρικὸν ἰδρώτα δὴ καὶ πολλὸν, 695
 ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
 Εἴτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν ἐδιώκομεν,
 νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα
 κᾶτα προσαλισκόμεθα, 700

Πρὸς τὰδε τί ἀντερεῖ Μαρψίας;
 Πῶς γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυρὸν ἡλίκον Θουκυδίδην
 ἐξολέσθαι ξυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
 τῷδε τῷ Κηφισοδῆμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ; 705
 ὥστ' ἐγὼ μὲν ἡλέησα κάπεμορξάμην ἰδὼν
 ἄνδρα πρεσβύτερον ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
 δς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἦν ἐκ' ἣν Θουκυδίδης,
 οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιὴν ῥαδίως ἠρέσχετο,
 ἀλλὰ κατεπάλαισε μὲν γ' ἂν πρῶτον Εὐάθλους δέκα, 710
 κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,
 ὑπερετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγ-
 γενεῖς.

Ἀλλ', ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἔαδ' ἔπνον τυχεῖν,
 ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ἧ
 τῷ γέροντι μὲν γέρον καὶ νωδὸς δ' ξυνηγόρος, 715
 τοῖς νέοις δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος ὡς Κλεινίου.
 Κάξελάνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κῆν ὄφλη τις ζημιῶν,
 τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙ. Ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἷδε τῆς ἐμῆς.
 Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις 720
 ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις,

ἐφ' ὅτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μὴ.
 Ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
 τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.
 Ἐνταῦθα μῆτε συκοφάντης εἰσίστω 725
 μήτ' ἄλλος δοῖς τις Φασιανός ἐστ' ἀνὴρ.
 Ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην
 μέτειμι, ἵνα στήσω φανεράν ἐν τὰγορᾷ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Ἀγορὰ ἢ Ἀθάναις, χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
 Ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἔπερ ματέρα. 730
 Ἀλλ', ὦ πονηρὰ χοιρὶ' ἀθλίῳ πατρὸς,
 ἄμβατε ποττὰν μᾶδδαν, αἶ' ἔ' εὐρητέ πα.
 Ἀκούετε δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα.
 Πότερα πεπραῖσθαι χρήδεται ἢ πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑ.

Πεπραῖσθαι πεπραῖσθαι. 735

ME. Ἐγὼνγα καὶ τὸς φαμι. Τίς δ' οὕτως ἄνους
 δς ὑμέ κα πρίαιτο, φανεράν ἱαμίαν;
 Ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
 Χοίρους γὰρ ὑμέ σκευάσας φασὶ φέρειν.
 Περίθεσθε τάσδε τὰς ὀπλὰς τὼς χοιρία. 740
 Ὅπως δὲ δοξεῖτ' εἶμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὁδός
 ὡς ναὶ τὸν Ἐρμᾶν, αἵτερ ἰξεῖτ' οἴκαδ' ἱς
 ἔτρατα, πειρασεῖσθε τὰς λιμῶ κακῶς.
 Ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ θυγία,
 κῆρυτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε. 745

Ὅπως δὲ γρυλιξεῖτε καὶ κοῖξετε
 χῆσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.

Ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὄπα.
 Δικαιόπολι, ἡ λῆς πρίασθαι χοιρία;

ΔΙ. Τί ἀνὴρ Μεγαρικός; ME. Ἀγορασσοῦντες ἵκομες. 750

ΔΙ. Πῶς ἔχετε; ME. Διαπεινάμες αἰὲ ποττὸ πύρ.

ΔΙ. Ἀλλ' ἡδύ τοι νῆ τὸν Δί', ἣν αὐλὸς παρῆ.
 Τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν;

ME. Οἶα δῆ.

Ὅκα μὲν ἐγὼν τῆνᾶθεν ἐμπορευόμεν,
 τῶνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἐπρασσον τᾷ πόλι,
 ὅπως τάχιστα καὶ κάμιστ' ἀπολοίμεθα. 755

- ΔΙ. Αὐτίκ' ἔρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. Σά μάν;
 ΔΙ. Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; Πῶς δ' οἶτος ὤνιος;
 ΜΕ. Παρ' ἅμ' πολυτίματος ἔπερ τοῖ θεοί.
 ΔΙ. Ἄλας οὖν φέρεις; ΜΕ. Οὐχ ἡμέσ αὐτῶν ἄρχετε; 760
 ΔΙ. Οὐδὲ σκόροδα; ΜΕ. Ποῖα σκόροδ'; Ὑμέσ τῶν ἀεὶ,
 δκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἀρουραῖοι μύες
 πάσσαξι τὰς ἔγλιθας ἐξορύσσετε.
 ΔΙ. Τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. Χοίρους ἐγὼνγα μυστικὰς.
 ΔΙ. Καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕ. Ἀλλὰ μὲν καλαί. 765
 Ἄντεινον, αἱ λῆς. Ὡς παχεῖα καὶ καλά.
 ΔΙ. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ΜΕ. Χοῖρος ναὶ Δία.
 ΔΙ. Τί λέγεις σύ; Ποδαπὴ χοῖρος ἦδε; ΜΕ. Μεγαρική.
 Ἦ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἔδ'; ΔΙ. Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
 ΜΕ. Οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας. 770
 Οὐ φατι τάνδε χοῖρον εἵμεν. Ἀλλὰ μὲν,
 αἱ λῆς, περίδου μοι περὶ θυματῶν ἁλῶν
 αἱ μὴ ὅστιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμφ.
 ΔΙ. Ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. Ναὶ τὸν Διοκλέα
 ἐμά γα. Τὸ δέ νιν εἵμεναι τίνος δοκεῖς; 775
 Ἦ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; ΔΙ. Νῆ τοὺς θεοὺς
 ἔγωγε. ΜΕ. Φώνει δὴ τὸ ταχέως, χοιρίον.
 Οὐ χρεὶ τυ σιγῆν, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα.
 Πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμῆν οἴκαδης.
 ΚΟ. Κοῖ κοῖ. 780
 ΜΕ. Αὐτα ὅτι χοῖρος; ΔΙ. Νῦν γε χοῖρος φαίνεται·
 ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἔσται. ΜΕ. Πέντ' ἐτῶν,
 σάφ' ἴσθι, ποτιτὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
 ΔΙ. Ἀλλ' οὐχὶ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί. ΜΕ. Σά μάν;
 Πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. Κέρκον οὐκ ἔχει. 785
 ΜΕ. Νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφρακουμένα
 ἐξεῖ μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κήρυθραν.
 Ἀλλ', αἱ τράφειν λῆς, ἔδε τοι χοῖρος καλά.
 ΔΙ. Ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
 ΜΕ. Ὅμοματρία γάρ ἐστι κῆκ τωῦτον πατρός. 790
 Αἶνα παχνύθῃ κἀναχνιοιανθῇ τριχί,
 κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν.
 ΔΙ. Ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τᾷ ἀφροδίτῃ θύεται.
 ΜΕ. Οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ; Μόνα γα δαιμόνων·

- καὶ γίγνεται γὰ τάνδε τῶν χοίρων τὸ κῆρς 795
ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον.
- ΔΙ. Ἦδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἂν;
ΜΕ. Ναι τὸν Ποτειδᾶ, καὶ κ' ἄνις γὰ τοῦ πατρὸς.
- ΔΙ. Τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. Πάνθ' ἔκα διδῶς.
Αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙ. Χοῖρε χοῖρε. ΚΟ. Κοῖ κοῖ. 800
- ΔΙ. Τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟ. Κοῖ κοῖ κοῖ.
ΔΙ. Τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟ. Κοῖ κοῖ.
ΔΙ. Τί δαί σύ; τρώγοις ἂν; ΚΟ. Κοῖ κοῖ κοῖ.
ΔΙ. Ὡς ὁξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων 805
τοῖς χοιριδίοισιν. Ἄρα τρώζονται; Βαβαί,
οἷον βοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
Ποδαπὰ τὰ χοιρὶ'; Ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
- ΜΕ. Ἄλλ' οὔτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας;
ἐγὼν γὰρ αὐτὰν τάνδε μίαν ἀνείλδομαι. 810
- ΔΙ. Νῆ τὸν Δί' ἀστείῳ γε τῷ βοσκήματε.
Πόσον πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
- ΜΕ. Τὸ μὲν ἄτερον τοῦτο σκορόδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἄτερον, αἰ λῆς, χοίνικος μόνος ἄλῶν.
- ΔΙ. Ὡνήσομαί σοι. Περίμεν' αὐτοῦ. ΜΕ. Ταῦτα δῆ. 815
Ἐρμᾶ ἔμπολαῖε, τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τὴν τ' ἐμᾶντοῦ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

- Ὡνθρῶπε, ποδαπός; ΜΕ. Χοιροπάλας Μεγαρικός.
- ΣΥ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φαίνω ταδί
πολέμια καὶ σέ. ΜΕ. Τοῦτ' ἐκεῖν' ἔκει πάλιν, 820
δθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἐμῖν ἔσθιν.
- ΣΥ. Κλάων μεγαριεῖς. Οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
ΜΕ. Δικαιοπόλι Δικαιοπόλι, φαντάδδομαι.
- ΔΙ. Ὑπὸ τοῦ; Τίς δ' φαίνων σ' ἐστίν; Ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε; 825
Τί δῆ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρναλλίδος;
- ΣΥ. Οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙ. Κλάων γε σὺ,
εἰ μὴ ἔτερωσε συκοφαντήσεις τρέχων.
- ΜΕ. Οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἐνι.
- ΔΙ. Θάρρει, Μεγαρίκ' ἄλλ', ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου 830
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλλας,

καὶ χαῖρε πολλ'. ΜΕ. Ἄλλ' ἀμὶν οὐκ ἐπιχώριον.

ΔΙ. Πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τράποιτ' ἐμοί.

ΜΕ. ὦ χοιρίδια, πειρῆσθε κἄν τις τῷ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἀλλ' τὰν μᾶδδαν, αἶκα τις διδῷ. 835

ΧΟ. Εὐδαιμονεῖ γ' ἀνθρῶπος. Οὐκ ἤμουςας οἱ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευματος; Καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τάγορᾳ καθήμενος.

Κῆν εἰσὶν τις Κτησίας

ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἱ-

840

μύζων καθεδεῖται.

Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι,

οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπεις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,

οὐδ' ὥστιεῖ Κλεωνύμφ,

χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίδει.

845

Κοῦ ξυντυχῶν Ὑπέρβολος

δικῶν σ' ἀναπλήσει.

Οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τάγορᾳ πρόσεισί σοι βαῦζων

Κρατῖνος ἀποκεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,

ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,

850

ὁ ταχὺς ἔγαν τὴν μουσικὴν,

ῥῶζων κακὸν τῶν μασχαλῶν

πατρὸς Τραγασαίου.

Οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώπεται Παύσων ὁ παμπόνηρος

Ἀνσίστρατός τ' ἐν τάγορᾳ Χολαργέων ὄνειδος, 855

ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς

ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ

πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας

τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

Ἰττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς. 860

Κατάθου τὸ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία.

Ὑμεῖς δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐλείται πάρα,

τοῖς δοτινίοις φρυσήτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙ. Παῦ', ἐς κόρακας. Οἱ σφηκες, οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
Πόθεν προσέπτονθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι 865

ἐπὶ τὴν θύραν μου Χαιριδῆς βομβαῖλοι;

ΒΟ. Νεὶ τὸν Ἰόλαον ἐπιχαρίτως γ', ὦ ξένε·

Θείβαθε γὰρ φρυσάντες ἐξόπισθ' ἐμὸν

836—847. = 848—859.

- τᾶνθαια τὰς γλάχωνος ἀπέκυξαν χαμαί.
 Ἄλλ' εἴ τι βούλει πρίασο τῶν ἰὼν φέρω, 870
 τῶν ὀρταλίχων ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
- ΔΙ. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 Τί φέρεις; ΒΟ. Ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 ὀρίανον, γλαχῶ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
 νάσσας, κολοιῶς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας, 875
 τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. Ὡςπερεὶ χειμῶν ἄρα
 ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
- ΒΟ. Καὶ μὰν φέρω χάνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
 σιάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πικτίδας,
 ἰκτίδας, ἐνύδριας, ἐγγέλιαις Κωπαΐδας. 880
- ΔΙ. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
 δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις, τὰς ἐγγέλειαις.
- ΒΟ. Πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπᾶδων κορᾶν,
 ἔκβαθι τυῖδε κήπιχαριτται τῷ ξένῳ.
- ΔΙ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθομένη, 885
 ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
 φίλη δὲ Μορύχῳ. Ἀμῶες, ἐξενέγκατε
 τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
 Σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγγελην
 ἦκουσαν ἔκτω μόλις ἔτει ποθομένην. 890
 Προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν' ἠνδρακας δ' ἐγὼ
 ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
 Ἄλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανῶν ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλιωμένης.
- ΒΟ. Ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται; 895
- ΔΙ. Ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί.
 Ἄλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
- ΒΟ. Ἰώνγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. Φέρε, πόσον λέγεις;
 ἢ φορτί' ἔτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις; ΒΟ. Ἰών;
 Ὅ τι γ' ἔστ' ἐν Ἀθάνης, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή. 900
- ΔΙ. Ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
 ἢ κέραμον. ΒΟ. Ἀφύας ἢ κέραμον; Ἄλλ' ἔντ' ἐκεῖ.
 Ἄλλ' ὃ τι παρ' ἡμῖν μή 'στι, τῷδε δ' αὖ πολὺ.
- ΔΙ. Ἐγὼ δα τοῖνυν· συκοφάντην ἔξαγε
 ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. ΒΟ. Νεὶ τῷ θιῶ 905
 λάβοιμι μέντην κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολὺ

- ἄπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλὰς πλέων.
ΔΙ. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
ΒΟ. Μικκός γα μάκος οὗτος. *ΔΙ.* Ἄλλ' ἄπαν κακόν.
ΝΙ. Ταυτί τίνας τὰ φορτί' ἐστί; *ΒΟ.* Τῷδ' ἐμὰ 910
 Θείβαθεν, ἵττω Δεύς. *ΝΙ.* Ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
 φαίνω πολέμια ταῦτα. *ΒΟ.* Τί δαὶ κακὸν παθῶν
 ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
ΝΙ. Καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. *ΒΟ.* Τί ἀδικειμένος;
ΝΙ. Ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστῶτων χάριν. 915
 Ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας.
ΔΙ. Ἐπειτα φαίνεις ὅητα διὰ θρυαλλίδα;
ΝΙ. Ἀὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
ΔΙ. Νεώριον θρυαλλίς; Οἴμοι, τίτι τρόπῳ;
ΝΙ. Ἐνθίς ἂν ἐς τίφην ἀνῆρ Βοιώτιος 920
 ἔψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
 δι' ὕδρορροῆας βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν·
 κεῖντερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
 σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. *ΔΙ.* ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
 σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος; 925
ΝΙ. Μαρτύρομαι. *ΔΙ.* Ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα.
 Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσω φέρων
 ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
ΧΟ. Ἐνδήσον, ὦ βέλτιστε, τῷ Στρ.
 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν 930
 οὕτως ὅπως
 μὴ καὶ φέρων κατάξει.
ΔΙ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ
 τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
 πυρορραγῆς
 κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
ΧΟ. Τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ; 935
ΔΙ. Πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
 κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
 φαίνειν ὑπευθύνους λυχνού-
 χος, καὶ κύλιξ
 τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
ΧΟ. Πῶς δ' ἂν πεποιθοῖη τις ἀγ- Ἀντ.
 γείῳ τοιοῦτῳ χρώμενος 941
 929 — 939. = 940 — 951.

- κατ' οἰκίαν
 τοςόνδ' αἰὲς ψοφούντι;
 ΑΙ. Ἴσχυρόν ἐστιν, ὠγάθ', ὥστ'
 οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
 περ ἐκ ποδῶν 945
 κατωκᾶρα κρέμαίτο.
 ΧΟ. Ἦδη καλῶς ἔχει σοι.
 ΒΟ. Μέλλω γὰρ συνθερίδδεν.
 ΧΟ. Ἄλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συν-
 θέριζε καὶ τοῦτον λαβὼν
 πρόσβαλλ' ὅποι βούλει φέρων, 950
 πρὸς πάντα συκοφάντην.
 ΑΙ. Μόλις γ' ἐνέθρησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
 ἄρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.
 ΒΟ. Ὑπόκνυτε τὰν τύλαν λαβὼν, Ἰσμήνιχε.
 ΑΙ. Χῶπτος μάλ' οἷσιν αὐτὸν εὐλαβουμένως. 955
 Πάντως μὲν οἷσιν οὐδὲν ἔγιες, ἀλλ' ὁμως
 κῆρ τοῦτο κερδάνης ἔγων τὸ φορτίον,
 εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' εἵνεκα.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ.

- Δικαιόπολι. ΑΙ. Τί ἔστι; Τί με βωστρεῖς; ΘΕ. Ὅ τι;
 ἐκέλευε Λάμαχος σε ταπητῇ δραχμῆς 960
 ἐς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῖναι τῶν κιχλῶν,
 τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔγχειλν.
 ΑΙ. Ὅ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχειλν;
 ΘΕ. Ὅ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, δς τὴν Γοργόνα
 πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λό-
 φους. 965
 ΑΙ. Οὐκ ἂν μὰ Δῖ, εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα
 ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω.
 Ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
 Ἐγὼ δ' ἔμαντ' ὅδε λαβὼν τὸ φορτίον
 εἴσοιμι ὑπαὶ πτερόγων κιχλῶν καὶ κοψίχων. 970
 ΧΟ. Εἶδες ὦ εἶδες, ὦ πᾶσα πόλι, τὸν φρόνιμον
 ἄνδρα, τὸν ὑτέρσοφον, Στρ.
 οἷ ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολῶν,
 ὃν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει
 χλιαρὰ κατεσθίειν; 975

971—987. = 988—999.

Αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδ' γε πορίζεται.
 Οὐδέποτε' ἐγὼ Πόλεμον οἶκαδ' ὑποδέξομαι,
 οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἔσεται 980
 ξυγκαταλινεῖς, ὅτι παροινικὸς ἀνὴρ ἔφην,
 ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας
 εἰργάσατο πάντα κακὰ κἀνέτρεπε καζέχει
 κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
 "Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν", 985
 τὰς χάρακας ἦπτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρὶ,
 ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπελῶν.
 Οὐτοσί δ' ἐπτέρωταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ
 μεγάλα δὴ φρονεῖ, Ἄντ.
 τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ
 τῶν θυρῶν.

ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις
 ξύντροφε Διαλλαγῇ,
 ὥς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες. 990
 Πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβὼν,
 ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
 Ἡ πάνν γερόντιον ἴσως νερόμικας με σύ'
 ἀλλὰ σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν,
 πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν, 995
 εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συνκίδων,
 καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄρχον, ὁ γέρων ὁδὶ,
 καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλᾷδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,
 ὥστ' ἀλείφεισθαι σ' ἀπ' αὐτῶν καμὲ ταῖς νομηγίαις.

ΚΗ. Ἀκούετε λεψὶ κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χάος 1000
 πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκτίῃ
 πρῶτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

ΑΙ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
 Τί δρᾶτε; Τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
 Ἀναβράττει, ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε 1005
 τὰ λαγῶα ταχέως· τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
 Φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπτέρω τὰς κίχλας.

ΧΘ. Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, Στρ.
 μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
 ὠνδρῶπε, τῆς παρούσης. 1010

1008 — 1017. = 1037 — 1046.

- ΔΙ. Τί δ' ἔπειδ' ἂν τὰς κίχλας
 ὀπτωμένας ἴδῃτε;
 ΧΟ. Οἴμαι σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
 ΔΙ. Τὸ πῆρ' ἐποσχάλευε.
 ΧΟ. Ἦκουσας ὥς μαγειρικῶς 1015
 κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
 αὐτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ

- Οἴμοι τάλας. ΔΙ. ὦ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;
 ΓΕ. Ἄν' ἄρ' ἀκακοδαίμων. ΔΙ. Κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπον.
 ΓΕ. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῃ, 1020
 μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἄν πέντ' ἔτη.
 ΔΙ. Τί δ' ἔπαθες; ΓΕ. Ἐπετρίβην ἀπολέσας τὸ βόε.
 ΔΙ. Πόθεν; ΓΕ. Ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
 ΔΙ. ὦ τρισκακόδαιμον, εἴτα λευκὸν ἀμπεχεῖ;
 ΓΕ. Καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην 1025
 ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. Εἴτα νυνὶ τοῦ δέει;
 ΓΕ. Ἀπόλωλα τῶφθαλμῷ δακρύων τὸ βόε.
 Ἄλλ', εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
 ἐπάλειψον εἰρήνῃ με τῶφθαλμῷ ταχύ.
 ΔΙ. Ἄλλ', ὦ πονήρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. 1030
 ΓΕ. Ἰθ', ἀντιβόλῳ σ', ἦν πως κομίσωμαι τὸ βόε.
 ΔΙ. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλάε πρὸς τοὺς Πιττάλους.
 ΓΕ. Σὺ δ' ἄλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
 ἐς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
 ΔΙ. Οὐδ' ἐν στριβιλικίγῃ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωξέ ποι. 1035
 ΓΕ. Οἴμοι ἀκακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδόϊον.
 ΧΟ. Ἄν' ἄρ' ἐνηύρηκέν τι ταῖς 1040
 σπονδαῖσιν ἥδ' οὐκ ἔοικεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
 ΔΙ. Κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι·
 τὰς σπηλίας στάθυσεν.
 ΧΟ. Ἦκουσας ὀρθιασμάτων;
 ΔΙ. Ὅπτι τέ τ' ἀγγέλλεται.
 ΧΟ. Ἀποκτενεῖς λιμὸν μὲ καὶ
 τοὺς γείτονας κλίσῃ τε καὶ 1045
 φωνῇ τοιαῦτα λίσκων.
 ΔΙ. Ὅπτι τέ τ' αὖτις καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

- Δικαιόπολι Δικαιόπολι. ΔΙ. Τίς ούτοσί;
 ΠΑ. Ἐπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
 ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. Καλῶς γε ποιῶν, δοτις ἦν. 1050
 ΠΑ. Ἐκέλευε δ' ἐγγέαι σε τῶν κρεῶν χάριν,
 ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίῃ μένων,
 ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήρης ἔνα.
 ΔΙ. Ἀπόφερε' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μὴ μοι δίδου,
 ὥς οὐκ ἂν ἐγγέαιμι χιλίων δραχμῶν. 1055
 Ἄλλ' ἀδετὴ τίς ἐστίν; ΠΑ. Ἡ νυμφεύτρια
 δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνη.
 ΔΙ. Φέρε δὴ τί σὺ λέγεις; Ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
 τὸ δέημα τῆς νύμφης, δ δεῖται μου σφόδρα,
 ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. 1060
 Φέρε δευρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνη,
 οἷον γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ αἰτία.
 Ὑπεχ' ὥδε δευρο τοῦξάλειπτρον, ὦ γύναι.
 Οἷσθ' ὥς ποιῆσθαι τοῦτο τῇ νύμφῃ φράσον;
 Ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῷ 1065
 νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
 Ἀπόφερε τὰς σπονδάς. Φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
 ἵν' οἶνον ἐγγέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.
 ΧΘ. Καὶ μὴν ὁδὶ τις τὰς ὁφρὺς ἀνσπακῶς
 ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται. 1070

ΚΗΡΥΞ.

- Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
 ΑΑ. Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δῶματα κτυπεῖ;
 ΚΗ. Ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
 ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
 κἄπειτα τηρεῖν νικόμενον τὰς ἐσβολάς. 1075
 Ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρονς αὐτοῖσί τις
 ἤγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
 ΔΙ. Ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
 ΑΑ. Οὐ δεινὰ μὴ ἔξιναι 'μὲ μὴδ' ἐορτάσαι;
 ΔΙ. Ἰὼ στρατεύμα πολεμολαμαχαῖχόν. 1080
 ΑΑ. Οἷμοι κακοδαίμων, καταγελᾷς ἤδη σὺ μου.
 ΔΙ. Βούλει μάχεσθαι Γηρύνην τετραπύλιν;

- ΑΑ. Αἰαῖ,
οἷαν δ' κηρυξ ἀγγελίαν ἡγγεῖλέ μοι.
- ΔΙ. Αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
- ΚΗ. Δικαιοπόλι. ΔΙ. Τί ἔστιν; ΚΗ. Ἐπὶ δεῖπνον
ταχὺ 1085
βάδιζε τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.
Ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερὸς μεταπέμπεται.
Ἄλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακλύεις πάλοι.
Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, 1090
στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἕτρια,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλαί.
Ἄλλ' ὥς τάχιστα σπεῦδε. ΑΑ. Κακοδαίμων ἐγώ.
- ΔΙ. Καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιέγραψαι Γοργόνα. 1095
Ἐύκληρε, παῖ, δεῖπνόν τε συσκέαζε μοι.
- ΑΑ. Παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γυλιὸν ἐμοί.
- ΔΙ. Παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
- ΑΑ. Ἄλας θυμίας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμνα.
- ΔΙ. Ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἔχθομαι. 1100
- ΑΑ. Θῤῃον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.
- ΔΙ. Κάμοι σὺ δημὸς Θῤῃον· ὀπτήσω δ' ἐκεί.
- ΑΑ. Ἐνεγκε δεῦρο τῷ πτερόν τῷ κ' τοῦ κράνους.
- ΔΙ. Ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
- ΑΑ. Καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν. 1105
- ΔΙ. Καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
- ΑΑ. Ὦνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὕπλων.
- ΔΙ. Ὦνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;
- ΑΑ. Τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
- ΔΙ. Κάμοι λεκάνιον τῶν λαγῶν ὁδὸς κρεῶν. 1110
- ΑΑ. Ἄλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
- ΔΙ. Ἄλλ' ἢ πρὸ δεῖπνου τὴν μίμαρκον κατέδομαι.
- ΑΑ. Ὦνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
- ΔΙ. Οὔκ, ἀλλ' ἐγὼ χῶ παῖς ἐρίζομεν πάλοι.
Βούλει περιδόσθαι κάπιτρέψαι Λαμάχῳ 1115
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
- ΑΑ. Οἴμ' ὥς ὕβριζεις. ΔΙ. Τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ.
- ΑΑ. Παῖ παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.

- ΔΙ. Παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
 ΑΑ. Φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλντρον. 1120
 Ἐχ', ἀντέχου, παῖ. ΔΙ. Καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
 ΑΑ. Τοὺς κλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
 ΔΙ. Καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
 ΑΑ. Φέρε δεῦρο γοργόνωτων ἀσπίδος κύκλον.
 ΔΙ. Κάμοι πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον. 1125
 ΑΑ. Ταῦτ' οὐ κατὰγελῶς ἔστιν ἀνθρώποις πλατὺς;
 ΔΙ. Ταῦτ' οὐ πλακοῦς θῆτ' ἔστιν ἀνθρώποις γλυκὺς;
 ΑΑ. Κατάχει σὺ, παῖ, τοῦλαιον. Ἐν τῷ χαλκίῳ
 ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξομένον.
 ΔΙ. Κατάχει σὺ τὸ μέλι. Κἀνθάδ' εὐδηλος γέρων 1130
 κλάειν κελύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
 ΑΑ. Φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
 ΔΙ. Ἐξαιρε, παῖ, θώρακα κάμοι τὸν χῶα.
 ΑΑ. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
 ΔΙ. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι. 1135
 ΑΑ. Τὰ στρώματ', ὦ παῖ, ὤσων ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 ΔΙ. Τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, ὤσων ἐκ τῆς κιστίδος.
 ΑΑ. Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γυλὶν οἶσω λαβῶν.
 ΔΙ. Ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
 ΑΑ. Τὴν ἀσπίδ' αἶρου καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβῶν. 1140
 Νίφει. Βαβαιάξ' χειμέρια τὰ πρᾶγματα.
 ΔΙ. Αἶρου τὸ δεῖπνον· ξυμποτικὰ τὰ πρᾶγματα.
 ΧΟ. Ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
 Ὡς δ' ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν·
 τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ, 1145
 σοὶ δὲ ριγῶν καὶ προφυλάττειν,
 τῷ δὲ καθεύδειν
 μετὰ παιδίσκης ὥραισιτάτης
 ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα.
 Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος, τὸν μέλεον τῶν μελέων
 ποιητὴν, Στρ. 1150
 ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς,
 ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ'
 ἄδειπνον· 1155
 ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
 δεόμενον, ἡ δ' ὠπτημένη

1150—1161. = 1162—1173.

οἷζονσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη
 ὀκέλλοι, κῆρα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἀρπά-
 σασα φεύγοι. 1160

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν· κῆρ' ἕτερον νυκτερινὸν
 γένοιτο. Ἄντ.

Ἑπιαλῶν γὰρ οἶκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζων, 1165
 εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν Ὀρέστης
 μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
 βουλόμενος ἐν σκότῃ λάβοι

τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχασμένον· 1170
 ἐπῆξειεν δ' ἔχων τὸν μάρμαρον, κῆπειθ' ἁμαρτῶν
 βάλοι Κρατῖνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δμῶες, οἳ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχον,
 ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίδι' θερμαίνετε· 1175

ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
 ἔρι' οἰσνητῆρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρὸν.
 Ἄνῃρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
 καὶ τὸ σφυρὸν παλίνωρον ἐξεκόκκισε,
 καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθῳ πεσὼν, 1180
 [καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.

Πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακίδου πεσὼν
 πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδησ' ἔπος,
 "ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
 λείπω φάος τόδ'· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ." 1185

Τοσαῦτα λέξας εἰς ὕδρορρόαν πεσὼν
 ἀνίσταται τε καὶ ξυναντῆ δραπετῆς
 ληστής ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.]
 Ὅδι δὲ κατὸς· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΑΑ. Ἄτταταῖ ἄτταταῖ, 1190

στιγγερά τάδε γε κρυερά πάθθα.

Τάλας ἐγὼ διόλλυμαι

δορὸς ἐπὶ πολέμιον τυπεῖς.

Ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἔν γένοιτό μοι, 1195

Δικαιόπολις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,

κῆρ' ἐγγάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

ΑΙ. Ἄτταταῖ ἄτταταῖ

- τῶν τιθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
 Φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὃ χρυσίω, 1200
 τὸ περιπεταστόν καὶ τὸ μανδάλωτόν.
 Τὸν γὰρ χόρα πρῶτος ἐκπέτωκα.
- ΑΑ. ὦ ξυμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 Ἴὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων. 1205
- ΔΙ. * * * * *
- Ἢ ἢ χαῖρε Λαμαρχίππιον.
- ΑΑ. Στυγερός ἐγώ.
- ΔΙ. Τί με σὺ κινεῖς;
- ΑΑ. Μογερός ἐγώ.
- ΔΙ. Τί με σὺ δάκνεις;
- ΑΑ. Τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας. 1210
- ΔΙ. Τοῖς Χουσι γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;
- ΑΑ. Ἴὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.
- ΔΙ. Ἄλλ' οὐχὶ νῦν γε τήμερον Παιώνια.
- ΑΑ. Λάβεσθε μου λάβεσθε τοῦ σκέλους, παπαῖ·
 προσλάβεσθ', ὃ φίλοι. 1215
- ΔΙ. Ἐμοῦ δέ γε σφῶν τοῦ πέους ἄμφω μέσου
 προσλάβεσθ', ὃ φίλοι.
- ΑΑ. Πιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος
 καὶ σκοτοδιניῶ.
- ΔΙ. Καγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι 1220
 καὶ σκοτοβινιῶ.
- ΑΑ. Θύραζε μ' ἐξενέγκαθ' ὡς τοὺς Πιττάλου
 παιωνίαισι χερσίν.
- ΔΙ. Ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε. Ποῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς;
 Ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν. 1225
- ΑΑ. Δόγῃ τις ἐμπέτηγέ μοι δι' ὁστέων ὀδυρετή.
- ΔΙ. Ὅρατε τουτονὶ κενόν. Τήνελλα καλλίνικος.
- ΧΟ. Τήνελλα δῆτ', εἴτερ κρατεῖς γ', ὃ πρέσβυ, καλλίνικος.
- ΔΙ. Καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχείας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
- ΧΟ. Τήνελλά νυν, ὃ γεννάδα· χῶρει λαβὼν τὸν ἀσκόν. 1230
- ΔΙ. Ἐπεσθέ νυν ἄδοντες, ὦ τήνελλα καλλίνικος.
- ΧΟ. Ἄλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν
 τήνελλα καλλίνικον ἔ-
 δοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΙΠΠΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ. ¹

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. (ΟΙΚΕΤΗΣ Α.²)

ΝΙΚΙΑΣ. (ΟΙΚΕΤΗΣ Β.)

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, οὗ ὄνομα ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.³

ΚΛΕΩΝ. (ΠΑΦΛΑΓΩΝ.)

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

1) Index personarum deest in P. R.

2) Pro *οικέτης* α et β est *δημοσθένης* et *νικίας* in codicibus, adjecta voce *οικέται* in A. Θ. *οικέται* post *κλέων* est in A. Γ. Personas *ΟΙΚΕΤΗΣ* A. et B. et *ΠΑΦΛΑΓΩΝ* (pro *ΚΛΕΩΝ*) exhibent Mein. Kock. Ribbeck. Velsen. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ*, *ΝΙΚΙΑΣ*, *ΚΛΕΩΝ* (ut vulgo) Dind. Both. Bergk. "Tria nomina *ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ*, *ΝΙΚΙΑΣ*, *ΚΛΕΩΝ* non leguntur in hac fabula, sed in exemplaribus ab Aristophane histriionibus traditis latebant sub personis *Οικέτου α'*, *Οικέτου β'*, et *Παφλαγόνος*, etsi spectatores statim intelligebant *Παφλαγόνα* Cleonem esse, neque obscurum erat servos duos Demosthenem et Niciam, copiarum Atheniensium duces, repraesentare. Ipsa Demosthenis, Niciae, et Cleonis nomina ab grammaticis demum Alexandrinis praescripta sunt, ut ex *ὁποθέσει* tertia [secunda] scholiastarumque annotationibus colligi potest." DIND.

3) *ἀγοράκριτος* δ καὶ ἀλλαντοπώλης V. Vide v. 1257.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Τὸ δράμα τοῦτο ποιεῖται εἰς Κλέωνα τὸν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ἐπὶ κεῖται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώνητος δουλείων τῷ Δῆμῳ καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν καὶ κατὰ τινα λόγια ποτηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλῃν Ἀγορακρίτον ἐπαγόντων, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων ἵππεῖς συλλαβόντες ἐν χορῷ σχήματι παραφαίνονται· ὅφ' ὢν προπηλακίζομενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων σφᾶς ὡς συννομωμοκίας κατὰ τῆς πόλεως [διαβαλῶν] πρὸς τὴν βουλὴν ἵεται, διώξας δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας οἱ ἵππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκυνηδυνεύοντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδρότερος διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αἰθρὶς αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλὰν γενομένην κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλκεται. δεισάντος δὲ τοῦ Κλέωνος καπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὀρμήσαντος ἀντιψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δῆμου τὴν ἐκατέρου κίστην συνέντος, εἴτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστής εὐρεθείσης, ἐλεγχεθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δῆμου κλέπτων εἴκει θάτερον τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφειψήσαντος, εἴτα νεώτερον ἑξαιτῆς εἰς τοῦμφανές γεγονότα προαγαγόντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος πέμ-

πεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδεται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἔργων καλῶς πεποιημένων.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρχουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὢν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ἐπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἰσω εἵκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθεῖη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει κυκλῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κίπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεῖς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐνεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσεσθαι τὴν Πύλον εἰσω εἵκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ τὰ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονησθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιῆσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἐν δεσπότῃς ὁ ἄνθρωπος, οἰκία ἡ πόλις, θεράποντες οἱ στρατηγοί. οἰκέται δὲ δύο τοῦ ἄνθρωπου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν Ἱππέων ἐστίν, οἳ καὶ ἐξημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἀλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ᾧσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἰστέον δὲ ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακωσιομεδίμους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας, καὶ εἰς θήτας.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Ἀθήναια δι' αὐτοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκη· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παφλαγόνα, ἃτι βυρσοπώλην, πικρότατα
 κατεσθίοντά πως τὰ κδινὰ χρήματα,
 κὰν παραλογισμοῖς διαφέρωντ' ἐρρωμένως
 ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,
 πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππευσίν τισι,
 ἐν τῷ χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
 ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Ἰατταταιᾶς τῶν κακῶν, ἱατταταῖ.
 Κακῶς Παφλαγὸνα τὸν νεώνητον κακὸν
 αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
 Ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν ἐς τὴν οἰκίαν
 πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

5

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

Κάκιστα δὲθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
 αὐταῖς διαβολαῖς. ΟΙ. Α. Ὡ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;
 ΟΙ. Β. Κακῶς, καθάπερ σύ. ΟΙ. Α. Δεδρό νυν πρόσσελθ', ἵνα
 ξυναυλίαν κλαύσωμεν, Οὐλύμπου νόμον.

ΟΙΚΕΤΑΙ Α. καὶ Β.

Μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ. 10
 ΟΙ. Α. Τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἔχρην ζητεῖν τινα
 σωτηρίαν νῦν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
 ΟΙ. Β. Τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἔν; ΟΙ. Α. Λέγε σύ. ΟΙ. Β. Σὺ μὲν
 οὖν μοι λέγε,
 ἵνα μὴ μάχωμαι. ΟΙ. Α. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ.
 ΟΙ. Β. Ἄλλ' εἰπέ θαρρῶν, εἴτα καγὼ σοι φράσω. 15
 ΟΙ. Α. Πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἀμὲ χρὴ λέγειν;
 ΟΙ. Β. Ἄλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
 εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπτικῶς;
 ΟΙ. Α. Μὴ μοί γε, μὴ μοι, μὴ διασκανδικίσης·
 ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότη. 20
 ΟΙ. Β. Λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβίων.
 ΟΙ. Α. Καὶ δὴ λέγω, μόλωμεν. ΟΙ. Β. Ἐξόπισθε νῦν
 αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. ΟΙ. Α. Αὐτό. ΟΙ. Β.
 Πάνν καλῶς.
 ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
 τὸ μόλωμεν, εἴτα δ' αὐτὸ, κατ' ἐπάγων πυκνόν. 25
 ΟΙ. Α. Μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν. ΟΙ. Β. Ἦν,
 οὐχ ἡδύ; ΟΙ. Α. Νῆ Δία, πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
 δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. ΟΙ. Β. Τί δαί;

- ΟΙ. Α. 'Οτιῇ τὸ δέριμ' ἀπέρχεται τῶν δεφομένων.
- ΟΙ. Β. Κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῦν 30
θεῶν ἴοντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.
- ΟΙ. Α. Ποῖον βρέτας, ὦ τᾶν, ἐτεόν; 'Ηγεῖ γὰρ θεούς;
- ΟΙ. Β. 'Εγωγε. ΟΙ. Α. Ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ;
- ΟΙ. Β. 'Οτιῇ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ', οὐκ εἰκότως;
- ΟΙ. Α. Εἰ προσβιβάξεις μ', ἀλλ' ἐτέρᾳ πη σκεπτέον. 35
Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
- ΟΙ. Β. Οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἣν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
- ΟΙ. Α. Λέγοιμ' ἂν ἥδη. νῦν γὰρ ἔστι δεσπότης 40
ἄγροικος ὄργην, κυανοτρῶξ, ἀκράχολος,
ἄημος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον βυρσοδέψην Παφλαγῶνα,
πανουργότατον καὶ διαβολάτατόν τινα. 45
- Οὗτος καταγνὸς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
ἥκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαντὶ λέγων,
"ὦ ἄημε, λοῦσαι πρῶτον ἐνδικάσας μίαν, 50
ἐνθού, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
Βούλει παραθῶ σοι δόρυπον;" Εἴτ' ἀναρπάσας
ὃ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότην
Παφλαγῶν καχάρισται τοῦτο· καὶ πρῶτην γ' ἔμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Ἀσικωνικῇν 55
πανουργότατά πως περιδραμῶν ὑφαρπάσας
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἔμοῦ μεμαγμένην.
'Ημᾶς δ' ἀπελαίνει κοῦκ ἐξ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίην ἔχων
δειπνοδόντος ἐστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. 60
Ἰαίδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.
'Ο δ' αὐτὸν ὡς δρᾷ μεμακκοηκότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῇ διαβάλλει, κἄτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς, Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας 65
αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδὶ,

- “Ὄρατε τὸν Ὑλαν δι’ ἐμὲ μαστιγούμενον;
 Εἰ μὴ μ’ ἀναπείσειτ’, ἀποθανεῖσθε τήμερον.
 Ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν. 70
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὦγαθέ,
 ποίαν ὁδὸν νῦν τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
- ΟΙ. Β. Κράτιστ’ ἐκείνην τὴν μόλωμεν, ὦγαθέ.
 ΟΙ. Α. Ἄλλ’ οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν’ οὐδὲν λαθεῖν.
 Ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ’· ἔχει γὰρ τὸ σιέλος 75
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ’ ἕτερον ἐν τήρχλησίῳ.
 Τουσὸνδε δ’ αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
 ὁ πρακτὸς ἐστὶν αὐτόχηρμ’ ἐν Χαόσι,
 τὼ χεῖρ’ ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ’ ἐν Κλαπιδῶν.
- ΟΙ. Β. Κράτιστον οὖν νῦν ἀποθανεῖν. ΟΙ. Α. Ἀλλὰ σκόπει 80
 ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
- ΟΙ. Β. Πῶς δὴτα πῶς γένοιτ’ ἂν ἀνδρικώτατα;
 Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα τάρρειον πιεῖν·
 ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτατος.
- ΟΙ. Α. Μὰ Δί’ ἀλλ’ ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. 85
 Ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
- ΟΙ. Β. Ἴδού γ’ ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γὰρ ἔστι σοι;
 Πῶς δ’ ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλευσάιτ’ ἀνὴρ;
- ΟΙ. Α. Ἄληθες; Οὕτω κρονοχοιτρολήρσιος εἶ;
 Οἶνον σὸ τολμᾶς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν; 90
 Οἶνον γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
 Ὅρᾳς; Ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
 πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
 εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
 Ἄλλ’ ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνον χόρα, 95
 τὸν νοῦν ἔν’ ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
- ΟΙ. Β. Οἷμοι, τί ποθ’ ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σφ’ ποτῶ;
 ΟΙ. Α. Ἀγάθ’· ἀλλ’ ἐνεγκ’· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
 Ἦν γὰρ μεθύσθῳ, πάντα ταυτὶ καταπάσσω
 βουλευμάτων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων. 100
- ΟΙ. Β. Ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἐνδοθεν
 κλέπτων τὸν οἶνον. ΟΙ. Α. Εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δρᾷ;
 ΟΙ. Β. Ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ’ ὁ βάσκανος
 ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.

- ΟΙ. Α. Ἴδι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολλὸν 105
 σπονδῆν. ΟΙ. Β. Λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
 ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
- ΟΙ. Α. Ὡ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
 ΟΙ. Β. Εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; ΟΙ. Α. Τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
 κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, 110
 ἕως καθεύδει. ΟΙ. Β. ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
 δέδοικ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
- ΟΙ. Α. Φέρε νῦν ἐγὼ ἑμαντῷ προσαγάγω τὸν χόα,
 [τὸν νοὺν ἔν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.]
- ΟΙ. Β. Ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρθεται καὶ ῥέγκεται 115
 ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
 ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΟΙ. Α. ὦ σοφώτατε,
 φέρ' αὐτὸν, ἔν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
 ἀνύσας τι. Φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι;
 Ὡ λόγια. δὸς σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ. 120
- ΟΙ. Β. Ἰδοῦ· τί φησ' ὁ χρησμὸς; ΟΙ. Α. Ἐτέραν ἔγχεον.
 ΟΙ. Β. Ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν “ἐτέραν ἔγχεον”;
- ΟΙ. Α. Ὡ Βάκι. ΟΙ. Β. τί ἔστι; ΟΙ. Α. Δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
 ΟΙ. Β. Πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ.
- ΟΙ. Α. Ὡ μαρὲ Παφλαγὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφύλαττον πάλαι 125
 τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν. ΟΙ. Β. Τιή;
- ΟΙ. Α. Ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
 ΟΙ. Β. Καὶ πῶς. ΟΙ. Α. Ὅπως; Ὁ χρησμὸς ἀντικρυς λέγει
 ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
 δς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 130
- ΟΙ. Β. Εἰς οὗτοσὶ πώλης. τί τοῦντεῦθεν; λέγε.
- ΟΙ. Α. Μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
- ΟΙ. Β. Δύο τῷδε πῶλα. Καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
- ΟΙ. Α. Κρατεῖν ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
 αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται. 135
 Ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγὼν,
 ἀρπαξ, κεκρακτής, Κυκλοβόρου φωνῇ ἔχων.
- ΟΙ. Β. Τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
 ὑπὸ βυρσοπώλου; ΟΙ. Α. Νη Δί'. ΟΙ. Β. Οἴμοι δεῖλαιος.
 Πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνον; 140
- ΟΙ. Α. Ἦτ' ἔστιν εἰς ὑπερφυῖα τέχνην ἔχων.
- ΟΙ. Β. Εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΟΙ. Α. Εἴπω; ΟΙ. Β. Νη Δία.

- ΟΙ. Α. Ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελών.
 ΟΙ. Β. Ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.
 Φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 145
- ΟΙ. Α. Ζητῶμεν αὐτόν. ΟΙ. Β. Ἄλλ' ὁδὶ προσέρχεται
 ὥσπερ κατὰ θεὸν εἰς ἀγοράν. ΟΙ. Α. ὦ μακάριε
 ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε,
 ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῦν φανεῖς.
- ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.**
- Τί ἔστι; τί με καλεῖτε; ΟΙ. Α. Δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ
 ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς. 151
- ΟΙ. Β. Ἴδι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεδν καὶ τοῦ θεοῦ
 τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτόν ὡς ἔχει·
 ἐγὼ δ' ἰὼν προσκίψομαι τὸν Παφλαγόνα.
- ΟΙ. Α. Ἄγε δὴ σὺ κατὰθον πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί· 155
 ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.
- ΑΛ. Ἴδού· τί ἔστιν; ΟΙ. Α. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
 ὦ νῦν μὲν οὐδείς αὔριον δ' ὑπέρμεγας,
 ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
- ΑΛ. Τί μ', ὦγάθ', οὐ πλύνειν ἔξ τὰς κοιλίας 160
 πωλεῖν τε τοὺς ἀλλάντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;
- ΟΙ. Α. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; Δευρὶ βλέπε.
 τὰς στίχας ὀρεῖς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. Ὅρα.
- ΟΙ. Α. Τοῦτων ἀπάντων αὐτοὺς ἀρχέλας ἔσει
 καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός, 165
 βουλήν πατήσεις καὶ στρατηγὸς κλαστιάσεις,
 δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.
- ΑΛ. Ἐγώ; ΟΙ. Α. Σὺ μέντοι, κοῦδέπω γε πάνθ' ὀρεῖς.
 Ἄλλ' ἐπανάβηθι κατὰ τοῦλεδν τοδὶ
 καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ. 170
- ΑΛ. Καθορῶ. ΟΙ. Α. Τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς οὐλάδας;
 ΑΛ. Ἐγωγε. ΟΙ. Α. Πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
 Ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' ἐς Καρίαν
 τὸν δεξινόν, τὸν δ' ἔτερον ἐς Καλχηδόνα.
- ΑΛ. Εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι; 175
- ΟΙ. Α. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρνεται.
 Γίγνεται γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὐτοσί λέγει,
 ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
 ἀλλαντοπώλης ὦν ἀνὴρ γενήσομαι;

- ΟΙ. Α. Δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγναι μέγας, 180
 διτῇ πονηρὸς καὶ ἀγορᾶς εἰ καὶ θρασύς.
- Α.Α. Οὐκ ἀξιῶ γ' ὡς 'μαντὸν ἰσχύειν μέγα.
- ΟΙ. Α. Οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαντὸν οὐ φῆς ἄξιον;
 Ξυνοιδέσθαι τί μοι δοκεῖς σαντῶ καλόν.
 Μῶν ἐκ καλῶν εἰ ἀγαθῶν; Α.Α. Μὰ τοὺς θεοὺς, 185
 εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. ΟΙ. Α. Ὡ μακάριε τῆς τύχης,
 ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.
- Α.Α. Ἄλλ', ὠγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι
 πλὴν γραμμῶν, καὶ ταῦτα μέντοι κατὰ κακῶς.
- ΟΙ. Α. Τοντὶ μόνον σ' ἐβλάψεν, ὅτι καὶ κατὰ κακῶς 190
 ἢ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ.
 ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
 ἀλλ' εἰς ἀμαθίη καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
 εἰ σοὶ διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
- Α.Α. Πῶς δὴτὰ φησ' ὁ χρησμός; ΟΙ. Α. Εὐ νὴ τοὺς θεοὺς 195
 καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡνιγμένος,
 "Ἄλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχῆλης
 γαμφήλῃσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην,
 δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σικοροδάμη,
 κοιλοποπύλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῆδος ὑπάξει, 200
 αἷ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλάντας μᾶλλον ἔλυνται."
- Α.Α. Πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; Ἀναδίδασκέ με.
- ΟΙ. Α. Βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἐσθ' οὕτοσί.
- Α.Α. Τί δ' ἀγκυλοχῆλης ἐστίν; ΟΙ. Α. Αὐτὸ που λέγει,
 ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205
- Α.Α. Ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΟΙ. Α. Τοῦτο περιφανέστατον.
 Ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν 8 τ' ἀλλᾶς αὐτὸ μακρόν
 εἶθ' αἵματοπώτης ἔσθ' 8 τ' ἀλλᾶς χῶ δράκων.
 Τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
 ἥδη κρατῆσειν, αἷ κεν μὴ θαλφθῇ λόγοις. 210
- Α.Α. Τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με, θαυμάζω δ' ὅπως
 τὸν δῆμον οἶός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.
- ΟΙ. Α. Φαυλότατον ἔργον. Ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποιεῖ
 τάραντε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πράγματα
 ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιῶ 215
 ὑπογλυκαίνων ζηματίοις μαγειρικῶς.
 Τὰ δ' ἄλλα σοὶ πρόσεστι δημαγωγικά,

- φωνή μιὰρὰ, γέγονας κακῶς, ἀγόραιοις εἰ·
 ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν δὲ δεῖ·
 χρησμοὶ δὲ συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν. 220
 Ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
 χῶπιως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. Α.Α. Καὶ τίς ξύμμαχος
 γενήσεται μοι; Καὶ γὰρ οἱ τε πλούσιοι
 δεδίασιν αὐτὸν δὲ τε πένης βδύλλει λεώς.
 ΟΙ. Α. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι 225
 μισοῦντες αὐτὸν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
 καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κἀγαθοὶ,
 καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός·
 κἀγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήψεται.
 Καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐξημασμένος. 230
 Ὑπὸ τοῦ δέουσι γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
 τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. Πάντως γε μὴν
 γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
 Α.Α. Οἷμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

ΠΛΑΦΑΛΓΩΝ.

- Οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαίρησεν,
 διττὴ 'πὶ τῷ δῆμῳ ξυνόμνουν πάλοι. 235
 Τουτὶ τί δοῖ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
 Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
 Ἀποκῆσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μαρωπᾶτω.
 ΟΙ. Α. Οὗτος, τί φεύγεις; Οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα 240
 ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.
 Ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρὸς. ὦ Σίμων,
 ὦ Παναίτι, οὐκ ἔλατε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
 Ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν.
 Ὁ κονιορτὸς δηλὸς αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων. 245
 Ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιπρόστρατον
 καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς
 καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλὰν γὰρ αὐτ' ἐρώ,
 καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλὰν τῆς ἡμέρας. 250
 Ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραιτε καὶ κύνα

καὶ βδελύττον, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κάπνικείμενος βόα.
Εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κρύβῃ σε' καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς
ὡσπερ Εὐκράτης ἐφρευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

- ΠΛ.** ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτερες τριωβόλου, 255
οὐδ' ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κᾶδिका,
παραβοηθεῖθ', ὥς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
- ΧΟ.** Ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις
κάποσυκάρις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
δοσις αὐτῶν ὡμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων· 260
κῆρ τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεκηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἀγκυρίσας
εἴτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολήθισας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν δοσις ἐστὶν ἀμνοικῶν,
πλοῦσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὸ πρᾶγματα. 265
- ΠΛ.** Ξυνηπίκεισθ' ὑμεῖς; Ἐγὼ δ', ὦνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὥς δίκαιον ἐν πόλει
ἰστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.
- ΧΟ.** Ὡς ἀλαζῶν, ὥς δὲ μάσθλης. Εἶδες οἳ ὑπέρχεται
ὡσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται; 270
Ἄλλ', ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτὴν πεπλήξεται·
ἦν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηθᾷσει.
- ΠΛ.** ὦ πόλις καὶ δημ', ὅφ' οἶων θηρίων γαστρεῖζομαι.
- ΑΛ.** Καὶ κέκραγας ὥνπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;
- ΠΛ.** Ἄλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι. 275
- ΧΟ.** Ἄλλ', ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλ' ἔσει·
ἦν δ' ἀναιδέα παρέλθῃ σ', ἡμέτερος δ' πυραμοῦς.
- ΠΛ.** Τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ νδεῖκνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
- ΑΛ.** Ναὶ μὰ Δία κᾶγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ 280
ἐσθραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέγ.
- ΟΙ. Α.** Νῆ Δ' ἐξάγων γε ἀπὸρρηθ', ἀμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
- ΠΛ.** Ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
- ΑΛ.** Τριπλάσιον κεκράζομαί σου. 285
- ΠΛ.** Καταβοήσομαι βοᾶν σε.
- ΑΛ.** Κατακεκράζομαί σε κρᾶζων.
- ΠΛ.** Διαβαλῶ σ', ἐὰν σφραττηγῇς.
- ΑΛ.** Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

- ΠΛ.** Περιελώ σ' ἀλαζονείαις. 290
ΑΛ. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.
ΠΛ. Βλέψον ἔς μ' ἀσκαρδαμυκτί.
ΑΛ. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
ΠΛ. Διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξει.
ΑΛ. Κοπροφορήσω σ', εἰ λακήσει. 295
ΠΛ. Ὅμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' οὐχί.
ΑΛ. Νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
 κάπιονκῶ γε βλεπόντων.
ΠΛ. Ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει
 καὶ σε φαίνω τοῖς περτάνεσιν 300
 ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰ-
 ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
ΧΟ. Ὡ μισαρεὶ καὶ βδελυρῇ καρῖα, τοῦ σοῦ θράσους στρ. α.
 πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη 305
 καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὧ βορβοροτάραξι καὶ
 τὴν πόλιν ἀπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς· 310
 δοσις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκενώφωκας βοῶν·
 κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυνοσκοπῶν.
ΠΛ. Οἷδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὄθεν πάλαι καττύεται.
ΑΛ. Εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶσθαι κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα, 315
 δοσις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέσμα μοχθηροῦ βοδς
 τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως ὥστε φαίνεσθαι παχῶ,
 καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.
ΟΙ. Α. Κάμῃ νῆ Δ' αὐτὸ τοῦτ' ἔδρασεν ὥστε καὶ γέλων 320
 πάμπολιν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν·
 πρὶν γὰρ εἶναι Περγασσῆσιν ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
ΧΟ. Ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδῆλous ἀνά- στρ. β'. 322
 δειαν, ἥτερ μόνῃ προστατεῖ ζητῶρων;
 Ἦι σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους 326
 πρῶτος ὢν· ὁ δ' Ἐπιποδάμουν λείβεται θεώμενος.
 Ἄλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολλὸν
 σοῦ μιαιώτερος, ὥστε με χαίρειν,
 ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δηλός ἐστιν αὐτόθεν, 330
 πανουργία τε καὶ θράσει
 καὶ κοβαλικεύμασιν.
 Ἄλλ', ὧ τραφεῖς ὄθεντέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ,
 νῦν δεῖξον ὥς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

303—313. = 382—396.

322—334. = 397—408.

- Α.Α.* Καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὕτοσιν πολλῆς. 335
- Π.Α.* Οὐκ αὖ 'μ' ἑάσεις; *Α.Α.* Μὰ Δῖ', ἐπεὶ καγὼ πονηρός εἰμι.
- ΧΟ.* Ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κακὴ πονηρῶν.
- Π.Α.* Οὐκ αὖ 'μ' ἑάσεις; *Α.Α.* Μὰ Δία. *Π.Α.* Ναὶ μὰ Δία.
Α.Α. Μὰ τὸν Ποσειδῶ,
 ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.
- Π.Α.* Οἷμοι, διαρραγήσομαι. *Α.Α.* Καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω.
- ΧΟ.* Πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγήναι. 341
- Π.Α.* Τῷ καὶ πεποιθῶς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;
- Α.Α.* Ὅτι γὰρ λέγειν οἷός τε καγὼ καὶ καρύκοποιεῖν.
- Π.Α.* Ἴδου λέγειν. Καλῶς γ' ἐν ὅν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι
 ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς. 345
 Ἄλλ' οἷσθ' ὃ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; Ὅπερ τὸ πλῆθος.
 Εἴ που διμίδιον εἶπας εὐ κατὰ ξένου μετοίκου
 τὴν νύκτα φρυγῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαντῷ
 ἕδωρ τε πίνων καπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
 ὥς δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας. 350
- Α.Α.* Τί δαί σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποιήκας ὥστε νυνὶ
 ἐπὶ σοῦ μονωπάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
- Π.Α.* Ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν'; ὅστις εὐθὺς
 θύνηεια θερμὰ καταφαγὼν, κατ' ἐπιπιῶν ἀκράτου
 οἶνον χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. 355
- Α.Α.* Ἐγὼ δὲ γ' ἥρυστρον βοδὸς καὶ κοιλιὰν δειῶν
 καταβροχθίσας κατ' ἐπιπιῶν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
 λαρυγγίῳ τοὺς φήτορας καὶ Νικίαν ταραξῶ.
- ΟΙ. Α.* Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρυσας λέγων, ἐν δ' οὐ προσίεται με
 τῶν πραγμάτων, οἷτις μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει. 360
- Κ.Α.* Ἄλλ' οὐ λάβρακα καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
- Α.Α.* Ἄλλα σχελίδα γ' ἐδοδοκῶς ἀνήσομαι μετὰλλα.
- Π.Α.* Ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίβη κυρήσω.
- Α.Α.* Ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρῶτον ἀντὶ φύσικης.
- Π.Α.* Ἐγὼ δὲ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. 365
- ΧΟ.* Νῆ τὸν Ποσειδῶ καμὲ τᾶρ', ἥνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.
- Π.Α.* Οἷόν σε δῆσω 'ν τῷ ξύλῳ.
- Α.Α.* Διώξομαι σε δειλίας.
- Π.Α.* Ἦ βύρσα σου θρανεύσεται.
- Α.Α.* Δερώ σε θύλακον κλοπῆς. 370
- Π.Α.* Διαπατταλευθήσει χαμαί.

- ΑΛ. Περικόμεματ' ἔκ σου σκευάσω.
 ΠΛ. Τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.
 ΑΛ. Τὸν περὶγορῶνά σου ἕπεμῶ.
 ΟΙ. Α. Καὶ νῆ Δί' ἐμβαλόντες αὐ- 375
 τῷ πάπταλον μαγειρικῶς
 ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν
 τὴν γλῶτταν ἐξείραντος αὐ-
 τοῦ σκεψόμεσθ' εἰ κἀνδρικῶς
 κεκρηγότες 380
 τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζῆ.
 ΧΘ. Ἦν ἄρα πυρός θ' ἕτερα θερμότερα ἀντ. α.
 καὶ λόγων ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι 385
 καὶ τὸ πρῶγμ' ἦν ἄρ' οὐ φασίλον ὦδ'. ἀλλ' ἐπιθι
 καὶ στρόβει,
 μὴδὲν ὀλίγον ποίει· νῦν γὰρ ἔχετμι μέσος·
 ὥς, ἐὰν νυνὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
 δεῖλὸν εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι. 390
 ΑΛ. Ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον
 κατ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τᾷλλότριον ἀμῶν θέρους.
 Νῦν δὲ τοὺς στάχυν ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
 ἐν ξύλῳ δήσας ἀφανίζει ἀποδόσθαι βούλεται.
 ΠΛ. Οὐδέδοιχ' ὅμως ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον 395
 καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακροῦ κατήμενον.
 ΧΘ. Ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται καὶ μεθί- ἀντ. β'.
 στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηγότες.
 Εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400
 καὶ διδασκοίμην πρὸς ἄδην Μορσίμου τραγωδίαν.
 Ὡ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσι τε πράγμασι
 δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ὕων,
 εἶθε φαύλως, ὥσπερ ἡῶρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
 Ἄισαιμι γὰρ τότε ἂν μόνον, 405
 Πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς·
 τὸν Ἰουλίῳ τ' ἂν οἶμαι, γέροντα πυροπίπτην,
 ἡσθέντ' ἡπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ἄσαι.
 ΠΛ. Οὗτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
 ἢ μὴ ποτ' ἀγοραίου Διδὸς σπλάγχχοισι συγγενοίμην. 410
 ΑΛ. Ἐγῶγε νῆ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ πῖ πολλοῖς
 ἡνσεχόμεν ἐκ παιδίου, μαχαίριδων τε πληγὰς

ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἶμαι τούτοιςιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγαδάλιας σιτούμενος τοσούτος ἐκτραφεῖν.

ΠΛ. Ἐπομαγαδάλιας ὥσπερ κύνων; ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν 415
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὸν κυνοκεφάλῳ;

ΑΛ. Καὶ νῆ Δί ἄλλα γ' ἔστι μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.

Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτὴ,
“Σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾷθ'; ὦρα νέα, χελιδόν.”

Οἱ δ' ἔβλεπον, καὶ γὰρ ἔν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον. 420

ΧΟ. ὦ δεξιότατον κρέας, σοφῶς γε προϋνόησω·

ὥσπερ ἀκαλῆφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.

ΑΛ. Καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'. Εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκριννύμενος ἐς τὸ κοχώνια τοὺς θεοὺς ἀπώμυν·
ὥστ' εἴπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα, 425

“Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὁδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπέυσει.”

ΧΟ. Εἶ γε ξυνέβαλεν αὐτ'. Ἀτὰρ δηλὸν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
ὅτι τῇ πύρρῳ θ' ἡρπακὺς καὶ κρέας ὁ πρῶτος εἶχεν.

ΠΛ. Ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφο.

Ἐξεῖμι γάρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθιεῖς, 430
δομοῦ ταράττειν τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.

ΑΛ. Ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλήλους εἴπ' ἀφήσω
κατὰ κύμ' ἐμαντὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.

ΟΙ. Α. Κάγῳ γ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντίαν φιλάξω.

ΠΛ. Οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα κατατροίξει τέλαντα πολλὰ 435
κλέψας Ἀθηναίων. ΧΟ. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
ὥς οὗτος ἦδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

ΑΛ. Σὲ δ' ἐκ Ποτειδαίας ἔχοντ' εἰς οἶδα δέκα τέλαντα.

ΠΛ. Τί δήτα; Βούλει τῶν τελάντων ἐν λαβῶν σιωπᾶν;

ΧΟ. Ἀνὴρ ἂν ἠδέως λάβοι. Τοὺς τερθροὺς παρίει. 440

ΑΛ. Τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΠΛ. * * * * φεύξει γραφὰς

ἐκατοντελάντους τέτταρας.

ΑΛ. Σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,

κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

ΠΛ. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-

μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

ΑΛ. Τὸν πάππον εἶναι φημί σου

τῶν δορυφόρων. ΠΛ. Ποίων; φράσον.

ΑΛ. Τῶν Βυρσίης τῆς Ἰππίου.

445

- ΠΛ. Κόβαλος εἶ. ΑΛ. Πανοσργος εἶ. 450
 ΧΟ. Παῖ' ἀνδρικῶς. ΠΛ. Ἴοδ' ἰοδ',
 τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
 ΧΟ. Παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατ' αὖ,
 γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
 καὶ τοῖς κόλοις, 455
 χῶπτως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
 ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχὴν τ' ἄριστε πάντων
 καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανείς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
 ὡς εἶ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ἐπηλθες ἐν λόγοισι.
 Πῶς ἔν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα; 460
 ΠΛ. Ταῦτ' μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἔλάνθανε
 τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἥριστάμην
 γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
 ΧΟ. Οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;
 ΑΛ. Οἴκουν μ' ἐν Ἄργει γ' οἶα πράττει λανθάνει. 465
 Πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
 ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
 Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστι συμφυσώμενα
 ἐγὼ δ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
 ΧΟ. Εἶ γ' εἶ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων. 470
 ΑΛ. Καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὖ.
 Καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον
 διδούς ἀναπτίσεις οὔτε προσπέμπτων φίλους
 ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
 ΠΛ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἰὼν 475
 ὁμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
 καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
 καὶ πάνθ' ᾧ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
 καὶ τὰν Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
 ΑΛ. Πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος; 480
 ΠΛ. Ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
 ΧΟ. Ἄγε δὴ σὺ τίνα νοὸν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
 Νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκνήψω τότε
 ἐς τὴν κοχύνῃ τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
 Θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον 485
 ὡς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκείσε διαβαλεῖ
 ἡμᾶς ἀπαντας καὶ κράγον κεκράξεται.

- ΑΛ. Ἄλλ' εἰμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
- ΧΟ. Ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτιπὶ, 490
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
- ΑΛ. Ἄλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς τανταγί.
ΧΟ. Ἔχε νυν, ἐπέγκηψον λαβὼν ταδί. ΑΛ. Τί δαί;
ΧΟ. Ἴν' ἔμεινον, ὦ τάν, ἐσκοροδισμένος μάχη.
Καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. Ταῦτα δρῶ. ΧΟ.
Μέμνησό νυν 495
δάμνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν·
χῶπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἤξεις πάλιν.
Ἄλλ' ἔθι χαίρων καὶ πράξιαις
κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος, καὶ νικήσας 500
αὐθις ἐκείθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
Ἑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,
ὦ παντοίας ἤδη μούσης 505
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.
- Εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠγάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φράλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ'
ὁ ποιητής,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ὑμῖν μισεῖ τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια 510
καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
Ὅ δὲ θανμάζειν ὁμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας
καὶ βασανίζειν πῶς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίῃ καθ'
ἑαυτὸν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρέβειν, ἀλλὰ
νομίζων 515
κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων·
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
ὁμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν
ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήραξ προ-
διδόντας·

τοῦτο μὲν εἰδὼς ἀπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς
 κατιούσαις, 520
 δς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔσθησε τροπαῖα,
 πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς εἰς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
 καὶ Ἀνδίζων καὶ ψηγίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
 οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ
 ἐφ' ἥβης,
 ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπε-
 λείφθη· 525
 εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, δς πολλὰ ῥεύσας ποτ'
 ἐπαίνῳ
 διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως
 παρασύρων
 ἐφόρει τὰς δρῆς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς
 προδελύμους.
 Ἄισαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν Λωροῖ σνκοπέδιλε
 καὶ Τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθη-
 σεν ἐκεῖνος.
 Νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν δρῶντες παραληροῦντ' οὐκ
 ἐλεεῖτε 531
 ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ'
 ἐνότος
 τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν, ἀλλὰ γέρων ὢν
 περιέρρει,
 ὥσπερ Κονᾶς στέφανον μὲν ἔχων αἶδον, δίλην δ'
 ἀπολωλώς·
 ὃν χρεὴν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ
 πρτανεῖν 535
 καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ
 Λιονύσου.
 Οἷας δὲ Κράτης δογὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμοὺς,
 δς ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
 ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστείωτάτας
 ἐπινοίας.
 Χοῦτος μέντοι μόνος ἀντήρκει τοτὲ μὲν πίπτων,
 τοτὲ δ' οὐχί.
 Ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν αἰεὶ, καὶ πρὸς τοῦτοισιν
 ἔφασκεν

ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις
 ἐπιχειρεῖν,
 κατ' ἐντεῦθεν περὶρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
 κατὰ κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν εἶνεκα
 πάντων,
 ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφιλύρει, 545
 αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον παραπέμψατέ θ'
 ἔνδεκα κώπαις

θόρυβον χρηστὸν ληναῖτην,
 ἔν' ὁ ποιητῆς ἀπλή χαίρων,
 κατὰ νοῦν πράξας,
 φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ. 550
 Ἴππι' ἄναξ Πόσειδον, ᾧ Στρ.
 χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει
 καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
 μισθοφόροι τριήρεις 555
 μεिरακίων θ' ἑμιλλα λαμ-
 πρυνομένων ἐν ἔρμασιν
 καὶ βαρυδαιμονούντων,
 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ὃ χρυσοτρίαιν', ὃ
 δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε, 560
 ὃ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
 Φορμίωνί τε φίλτατ' ἐκ
 τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
 ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.

Εὐλογῆσαι βουλόμεσθαι τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
 ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
 οὔτινες πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήρδ' ἐκόσμησαν πόλιν.
 Οὐδεὶς γὰρ πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
 ἡρίδμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας. 570
 Εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
 τοῦτ' ἀπειρήσαντ' ἔν., εἴτ' ἡρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
 ἀλλὰ διεπάλαιον αὐθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἔν εἰς
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
 νῦν δ', ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575
 οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει

551—580. = 581—610.

προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
 Καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν πλὴν τοσούτονι μόνον·
 ἦν ποτ' εὐρήνη γένηται καὶ πόνων πανσώμεθα,
 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις. 580
 ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ ἀντ.
 τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
 σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
 ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
 σης μεδέουσα χώρας, 585
 δεῦρ' ἀφικοῦ λαβούσα τὴν
 ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
 ἡμετέραν ξυνεργὸν
 Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἑταῖρα
 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει. 590
 Νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
 γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
 ση τέχῃ πορίσαι σε νι-
 κὴν εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.
 Ἄ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι. 595
 Ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
 ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολὰς τε καὶ μάχας.
 Ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἔγαν θαναμάζομεν,
 ὥς δ' ἐς τὰς ἵππαγωγὸς εἰσεπτήδων ἀνδρικῶς,
 περιάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμυνα· 600
 εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
 ἐμβαλόντες ἀνεφρονάξανθ', "Ἰππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
 Ληρτέον μάλλον. Τί δρῶμεν; οὐκ ἔλξῃς, ὦ σαμφόρα;"
 Ἐξεπτήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
 ταῖς ὀπλαῖς ὤρυττον ἐνὸς καὶ μετῆσαν στρώματα. 605
 Ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
 ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον,
 "Δεινά γ', ὦ Πρόσειδον, εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι
 μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας." 610

ΧΘ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
 ὅσῃν ἀπὼν παρέσχεσ ἡμῖν φροντίδα.

Καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἔγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πραγμ' ἤγωνίσω.

Α.Α. Τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ Νικόβουλος ἐγενόμην; 615

ΧΟ. Νῦν ἄρ' ἄξιον πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολίξαι. στρ.

ὦ καλὰ λέγων, πολλὰ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς·

ὥς ἐγὼ μοι δοκῶ

κλῖν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν

620

ὥστ' ἀνοῦσαι. πρὸς τὰδ', ὦ βέλ-

τιστε, θαρρήσας λέγ', ὥς ἀ-

παντες ἠδόμεσθά σοι.

Α.Α. Καὶ μὴν ἀνοῦσαι γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.

Εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἴεμην.

625

Ὅ δ' ἄρ' ἐνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνύς ἔπι

τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,

κημινοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων

πιθανώταθ'· ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη

ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδοτραφάξους πλέα

630

κἄβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.

Κἄγωγ', ὅτε δὴ ἔγνω ἐνδεχομένην τοὺς λόγους

καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,

“Ἄγε δὴ Σύνταλοι καὶ Θέναιες, ἦν δ' ἐγὼ,

Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,

635

ἀγορά τ', ἐν ἣ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,

νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε

φωνήν τ' ἀναιδῆ.” ταῦτα φροντίζοντί μοι

ἐκ δεξιᾶς ἐπέπαρδε καταπύγων ἀνῆρ.

Κἀγὼ προσέκνυσα, κῆτα τῷ πρωκτῷ θενὼν

640

τὴν κυγλίδ' ἐξήραξα κἀναχανῶν μέγα

ἀνέκραγον, “ὦ βουλῇ, λόγους ἀγαθοὺς φέρων

εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·

ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατεργάγῃ,

οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.”

645

Οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήρισαν,

εἴτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ ἔφρασα

αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχὺ,

ἵνα τὰς ἀφύας ἀνοῖντο πολλὰς τοῦβολοῦ,

τῶν δημιουργῶν ξύλλαβεῖν τὰ τρύβλια.

650

- Οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
 Ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγῶν, εἰδώς θ' ἄμα
 οἷς ἦδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα δῆμασι
 γνώμην ἔλεξεν, "Ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελλόμεναις 655
 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῇ."
 Ἐπένευσεν εἰς ἐκείνον ἡ βουλὴ πάλιν.
 Κἄγωγ', ὅτε δὴ ἴγων τοῖς βολλέτοις ἡττημένους,
 διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα
 τῇ δ' Ἀγροτέρῃ κατὰ χιλιάδων παρήνεσα 660
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαόριον,
 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦβολοθ.
 Ἐκαρὰδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
 ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
 Κἄθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται. 665
 Οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες.
 Ὁ δ' ἡτταβόλει 'τ' αὐτοὺς ὀλίγον μῆναι χρόνον,
 "Ἴν' ἔτιθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Ἀλακεδαίμονος λέγει
 πύθῃσθ'· ἀφίεται γὰρ περὶ σπονδῶν πάλιν."
 Οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον, 670
 "Νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἔπειθ' ὃ γ', ὦ μέλε,
 ἤσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας.
 Οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπύτω."
 Ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
 εἰθ' ὑπερεπῆδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ. 675
 Ἐγὼ δὲ τὰ κορίαν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
 ἅπαντα τὰ τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τὰγορᾷ·
 ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
 ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμεν.
 Οἱ δ' ὑπερεπῆγνον ὑπερεπύπταζόν τέ με 680
 ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
 ὀβολοῦ κορίαννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.
- XO. Πάντα δὴ πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα· ἀντ.
 ἦδρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολλὰ πανουργίας
 μείζουσι κεκασμένον καὶ δόλοισι ποικίλους 685
 δῆμασιν θ' αἰμύλοις.
 Ἄλλ' ὅπως ἀγωνιῇ φρόν-
 τιζε τὰπίλοιπ' ἄριστα·

ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὐ-
 νους ἐπίστασαι πάλαι.

690

ΑΛ. Καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὐτοσί προσέρχεται
 ὠθῶν κολόκνυμα καὶ ταράττων καὶ κνῶν,
 ὡς δὴ καταπιόμενός με. Μορμὴ τοῦ θράσους.

ΠΛ. Εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
 ψευδῶν ἐνείη, διαπτέσοιμι πανταχῇ. 695

ΑΛ. Ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπταῖς,
 ἀπεπνυδάρισα μύθωνα, περιεκόκκασα.

ΠΛ. Οὐτοὶ μὰ τὴν Δῆμητρε', ἐὰν μὴ σ' ἐκφάγω,
 ἐκ τῆσδε τῆς γῆς οὐδέποτε βιώσομαι.

ΑΛ. Ἦν μὴ ἡράγῃς; ἐγὼ δέ γ', ἦν μὴ σ' ἐκπίω,
 κἄτ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ. 700

ΠΛ. Ἀπολῶ σε νῇ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΛ. Ἴδού προεδρίαν. οἶον ὕψομαί σ' ἐγὼ
 ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

ΠΛ. Ἐν τῷ ξύλῳ δῆσω σε νῇ τὸν οὐρανόν. 705

ΑΛ. Ὡς δὲξέθνημος. Φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
 Ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;

ΠΛ. Ἐξαρκάσομαι σου τοῖς ὄνυξι τᾶντερα.

ΑΛ. Ἀπονυχῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.

ΠΛ. Ἐλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα ὄψῃ μοι δίκη. 710

ΑΛ. Κἀγὼ γε σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.

ΠΛ. Ἄλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
 ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.

ΑΛ. Ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ γενόμενος.

ΠΛ. Ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται. 715

ΑΛ. Κἄθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
 μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
 αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

ΠΛ. Καὶ νῇ Δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
 δύναιμι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὴν καὶ στενόν. 720

ΑΛ. Χῶ πρῶτος οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.

ΠΛ. Οὐκ, ὦγάθ', ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.

Ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον. ΑΛ. Οὐδὲν κωλύει.

Ἴδού, βαδίζω· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω.

ΠΛ. Ὡ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. ΑΛ. Νῇ Δί', ὦ πάτερ, 725
 ἔξελθε δεῦρ'. ΠΛ. Ὡ Δημίδιον, ὦ φίλτατον,

ἔξελθ', ἔν' εἰδῆς οἷα περιυβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ.

Τίνες οἱ βοῶντες; Οὐκ ἔπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;

Τὴν εἰρεσιώτην μου κατεσπαράξατε.

Τίς, ὦ Παφλαγῶν, ἀδίκει σε; ΠΛ. Διὰ σὲ τυ-
πτομαί

730

ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗ. Τη; ΠΛ.

Ἵτιν' ἀφίλω σ', ὦ Δῆμ', ἐραστὴς τ' εἰμὶ σός.

ΠΛ.

ΔΗ.

Σὺ δ' εἰ τίς ἐτερόν; ΑΛ. Ἀντεραστὴς τουτουὶ, ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τέ σ' εἰ ποιεῖν, ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κάγαθοί.

735

Ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμέν διὰ τουτουί. σὺ γὰρ ὁμοῖος εἰ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·

τοὺς μὲν καλοὺς τε κάγαθους σὺ προσδέχει, σαιτὸν δὲ λυγροπώλαισι καὶ νευρορράφοις καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.

740

ΠΛ.

Εἰ γὰρ ποιεῶ τὸν δῆμον. ΑΛ. Εἰπέ μοι, τί δρῶν;

ΠΛ.

Ὅ τι; Τῶν στρατηγῶν ὑποτρεμόντων ἐκ Πύλου, πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Ἀάκωνας ἤγαγον.

ΑΛ.

Ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου ἔψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.

745

ΠΛ.

Καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν, ὦ Δῆμ', ἔν' εἰδῆς ὁπότερος νῦν ἐστὶ σοι εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήῃς.

ΑΛ.

Ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.

ΔΗ.

Οὐκ ἔν' καθιζοίμην ἐν ἄλλῃ χωρίῳ·

750

ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν ἐς τὴν πύκνα.

ΑΛ.

Οἷμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. Ὅ γὰρ γέρων οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος·

ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί καθῆται τῆς πέτρας,

κέχηεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

755

ΧΟ.

Νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ στρ.

καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους

δοιοῖσι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ

καὶ τῶν ἀμυγᾶνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.

Πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολλὸς καὶ λαμπρὸς ἐπὶ

τὸν ἄνδρα·

760

Ἀλλὰ φυλάττου καὶ πρὶν ἐκείνον προσικέσθαι σου
 πρότερον σὺ
 τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἕκατον παραβάλλον.

ΠΛ. Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
 εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων
 γεγένημαι
 βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ
 Σαλαβακχῷ, 765

ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανεΐῳ·
 εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σου μάχομαι μόνος
 ἀμφιβεβηκώς,
 ἀπολοίμην καὶ διαπρισθεῖην κατατμηθεῖν τε λέπαδνα.

ΑΛ. Κἄγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω,
 κατατμηθεῖς
 ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· καὶ μὴ τούτοισι πέ-
 ποιθας, 770

ἐπὶ ταυτησί κατακησθεῖην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
 καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κε-
 ραμεικόν.

ΠΛ. Καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε,
 γένοιτο πολίτης,
 δς πρῶτα μὲν, ἥνικ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα
 πλεῖστ' ἀπέδειξα
 ἐν τῷ κοινῷ τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων,
 τοὺς δὲ μεταιτῶν,
 οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χα-
 ριοίμην; 776

ΑΛ. Τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό
 σε δράσω.
 Ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους
 παραθήσω.
 Ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εἵνους, τοῦτ' αὐτό σε
 πρῶτα διδάξω,
 ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὔθ' οἷα σου τῆς ἀνθρωπιάς
 ἀπολαύει. 780

Σὲ γὰρ, δς Μῆδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας
 Μαραθῶνι
 καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,

ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθή-
μενον οὕτως·

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ βαιψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ'
ἐπαναίρου

κῆρα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν
Σαλαμῖνι. 785

ΔΗ. Ἄνθρωπε, τίς εἶ; μὲν ἔκγονος εἰ τῶν Ἀρμοδίων
τις ἐκείνων;

Τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ
φιλόδημον.

ΠΛ. Ὡς ἀπὸ μικρῶν εὐνὸς αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.

ΑΔ. Καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεά-
μασιν εἶλες.

ΠΛ. Καὶ μὴν εἴ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον
ἀμύνων 790

ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς
περιδόσθαι.

ΑΔ. Καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοιτον ὀρῶν οἰκοῦντ' ἐν
ταῖς φιδάκναισι

καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
ἀλλὰ καθεῖρξας αὐτὸν βλίπτεις, Ἀρχεπτολέμου δὲ
φέροντος

τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας τὰς πρὸς βίας τ' ἀπε-
λαύνεις 795

ἐκ τῆς πόλεως βραθαπνιγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς
προκαλοῦνται;

ΠΛ. Ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
λογίοισιν

ὥς τοιτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλου ἡλιάσασθαι,
ἣν ἀναμείνῃ. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ
θεραπεύσω,

ἐξευρίσκων εἴ καὶ μαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει. 800

ΑΔ. Οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δι' Ἀρκαδίας προνοούμενος,
ἀλλ' ἵνα μᾶλλον

σὺ μὲν ἀρπάξῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων,
ὁ δὲ δῆμος

ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἀπανουργεῖς
μὴ καθορεῖ τι,

ἀλλ' ὅπ' ἀνάγκης θίμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ
 πρὸς σέ κεχήρη.
 Ἦν δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀνελθὼν εἰρηναῖος
 διατρίψῃ 805
 καὶ χίθρα φαγὼν ἀναθαρσύνῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς
 λόγον ἔλθῃ,
 γινώσεται οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρ-
 εκόπτου·
 εἴθ' ἦξει σοι δορυμὲς, ἄγροικος, κατὰ σου τὴν
 ἡγήφρον ἰχνεύων.
 Ἄ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς
 περὶ σαντοῦ.

ΠΛ. Οὐκ οὖν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆπ' ἔστ' ἐμέ καὶ
 διαβάλλειν 810
 πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιτηκότα
 πλείονα χρηστὰ
 νῆ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν
 πόλιν ἦδη;

ΑΛ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει; Σὺ Θεμι-
 στοκλεῖ ἀντιφερίζεις,
 δς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν πικεῖλῃ,
 καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν, 815
 ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθὺς καινοὺς παρέθνε;
 Σὺ δ' Ἀθηναίους ἐξήτησας μικροπολίτας ἀποφθναί
 διατειχίζων καὶ χρησιμψόων, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
 Κάκεινος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλεῖων
 ἀπομάττει.

ΠΛ. Οὐκ οὖν ταυτί δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστὶν μ'
 ὑπὸ τούτου, 820
 διτι σε φιλῶ; ΔΗ. Παῦ παῦ, οὗτος, καὶ μὴ σκέρ-
 βολλε ποτηρά.
 πολλοῦ δέ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης
 ἐγκρυφιάζων.

ΑΛ. Μιαρῶτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα
 δεδρακώς,
 ὅπότεν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
 τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων 825
 καταβροχθίζει, κάμφοιν γε χερσὶν

- μυστιλάται τῶν δημοσίων.
ΠΛ. Οὐ χαίρῃσεις, ἀλλὰ σε κλέπτουσ' αἰρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.
- ΑΛ.** Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις . 830
 μιαιώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
 τὸν Ἀθηναίων; Καὶ σ' ἐπιδείξω
 νῆ τὴν Δήμητρ', ἣ μὴ ζῆνρ,
 δωροδοκῆσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
 πλεῖν ἢ μᾶς τετταράκοντα. 835
- ΧΘ.** Ὡ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεῖς μέγιστον ὠφέλημα,
 ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας· εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
 μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
 τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν,
 ἥ πολλα χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων. 840
 Καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέδωκε·
 κατεργάσει γὰρ ῥαδίως πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
- ΠΛ.** Οὐκ, ὦγαθοί, ταῦτ' ἐστὶ πῶ ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
 Ἐμοὶ γὰρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
 ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν 845
 ἕως ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.
- ΑΛ.** Ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδεδωκας.
 Οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
 ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
 Ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχανήμ', ἔν', ἣν σὺ βούλῃ 850
 τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονι, σοὶ τοῦτο μὴ ᾔγνηται.
 Ὅρξς γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
 νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
 καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι σιγκεκυφός·
 ὥστ', εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνα, 855
 νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
 τὰς ἐσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.
- ΔΗ.** Οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; Ὡ πονηρὲ,
 δσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
- ΠΛ.** Ὡ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰήθῃς 860
 ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον, δστις εἰς ὢν
 ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας· καὶ μ' οὐ κέληθεν οὐδὲν
 ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
- ΑΛ.** Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονδας.

Ὅταν μὲν ἡ ἄλμη καταστή, λαμβάνουσιν οὐδέν· 865
 ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
 αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης.
 Ἐν δ' εἶπέ μοι τοσοντονί· σκύτη τσαυτὰ πωλῶν
 ἔδωκας ἤδη τουτῶι κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
 ταῖς ἐμβάσιν φάσκων φιλεῖν; ΔΗ. Οὐ δῆτα μὰ
 τὸν Ἀπόλλω. 870

- ΑΛ. Ἐγνώκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοι
 ζεύγος περιάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
 ΔΗ. Κρίνω σ' ὅσων ἐγὼδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
 εἰνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
 ΠΛ. Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσοντονὶ δύνασθαι, 875
 ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν σ' ὅσων πέπονθας, ὅστις
 ἔπανσα τοὺς βινουμένους τὸν Γρύττον ἐξαλείψας;
 ΑΛ. Οὐκ οὖν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρακτοτερεῖν
 παῦσαι τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
 οὐχὶ φθονῶν ἔπανσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται. 880
 Τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτον
 οὐπῶποτ' ἀμφιμασχάλον τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
 χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δίδωμι.
 ΔΗ. Τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπῶποτ' ἐπενόησε·
 καίτοι σοφὸν κάκειν', ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι 885
 οὐ μείζον εἶναι φαίνεται· ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
 ΠΛ. Οἷμοι τάλας, οἷσις πιθημισμοῖς με περιελαύνεις.
 ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖη,
 τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαντίοισι χρῶμαι.
 ΠΛ. Ἀλλ' οὐκ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις, ἐγὼ γὰρ αὐτὸν 890
 προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ', ὦ πονήρ'. ΔΗ. Ἰαμβοῖ.
 Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων;
 ΑΛ. Καὶ τουτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
 Καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. Τὸν καυλὸν οἶσθ'
 ἐκείνον
 τὸν σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗ. Οἶδα
 μέντοι. 895
 ΑΛ. Ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
 ἵν' ἐσθίλοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν Ἡλιαῖα
 βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
 ΔΗ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμέ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόλυριος.

- ΑΛ. Οὐ γὰρ τόθ' ἡμεῖς βδεόμενοι δῆπον 'γένεσθε
 πυρροί; 900
- ΔΗ. Καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.
- ΠΛ. Οἷοίσι μ', ὦ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράττεταις.
- ΑΛ. 'Η γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονείᾳ.
- ΠΛ. Ἄλλ' οὐχὶ νικήσεις' ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
 ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφήσαι. 905
- ΑΛ. 'Εγὼ δὲ κυλίχριον γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
 τὰν τοῖσιν ἀντικημίοις ἐλκύδρια περιαλείφειν.
- ΠΛ. 'Εγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου 'κλέγων νέον ποιήσω.
- ΑΛ. 'Ιδού, δέχου κέρκον λαγὼ τῷφθαλμιδίῳ περιψῆν.
- ΠΛ. Ἀπομυξάμενος, ὦ Δῆμ', ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν
 ἀποψῶ. 910
- ΑΛ. 'Εμοῦ μὲν οὖν. ΠΛ. 'Εμοῦ μὲν οὖν.
 'Εγὼ σε ποιήσω τριη-
 ραρχεῖν [ἀναλίσκοντα τῶν
 σαυτοῦ,] παλαιὰν ναὺν ἔχοντ',
 εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφε- 915
 ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος
 διαμυχανήσομαί θ' ὅπως
 ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.
- ΑΛ. Ἀνὴρ παφλάζει. Πᾶνε παῖ
 ὑπερζέων. Ὑφελκτέον 920
 τῶν δαλίων ἀπαρυστέον
 τε τῶν ἀπειλῶν ταντηλί.
- ΠΛ. Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην
 ἱπούμενος ταῖς ἐσφοραῖς.
 'Εγὼ γὰρ ἐς τοὺς πλουσίους 925
 σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
- ΑΛ. 'Εγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
 δὲν, εὐχομαι δέ σοι ταδί·
 τὸ μὲν τάγηρον τευθίδων
 ἐφεστάναι σίζον, σὲ δὲ 930
 γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
 Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
 τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 σπεύδειν, ὅπως τῶν τευθίδων
 ἐμπλήμενος φθαίης ἐτ' εἰς 935

ἐκκλησίαν ἐλθὼν· ἔπει-
τα, πρὶν φαγεῖν σ', ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-
σθίων ἄμ' ἀποπνιγείης.

940

- ΧΟ.** Εὖ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλων καὶ τὴν Διμήτρα.
ΔΗ. Κάμοι δοκεῖ, καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης οἷος οὐδεὶς πω χρόνον
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦβολοῦ. 945
Σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
Καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὥς οὐκ ἔτι
ἐμοὶ ταμειύσεις. **ΠΛ.** Ἐχε· τοσοῦτον δ' ἔσθ' ὅτι,
εἰ μὴ μ' ἑάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται. 950
ΔΗ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλός ἐσθ' οὕτως
οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. **ΑΛ.** Φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;
ΔΗ. Δημῶ βοείου θρόνον ἐξωπτημένον.
ΑΛ. Οὐ τοῦτ' ἔπεστιν. **ΔΗ.** Οὐ τὸ θρόνον; Ἀλλὰ τί; 955
ΑΛ. Λάρος κεχηρῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
ΔΗ. Αἰβοῖ τάλας. **ΑΛ.** Τί ἔστιν; **ΔΗ.** Ἀπόφερ' ἐκποδῶν.
Οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
Παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμεινέ μοι.
ΠΛ. Μὴ δητὰ πῶ γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ, 960
πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν.
ΑΛ. Καὶ τῶν ἐμῶν νυν. **ΠΛ.** Ἀλλ', ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. **ΑΛ.** Κῆν γε τουτῷ,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
ΠΛ. Ἀλλ' οἳ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὥς ἄρξαι σε δεῖ 965
χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
ΑΛ. Οὐμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὥς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἀρματος
χρυσοῦ διώξει Σμυκῶν καὶ κύριον.
ΔΗ. Καὶ μὴν ἐνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἔν' οὕτως 970
αὐτῶν ἀκούσῃ. **ΑΛ.** Πάνυ γε. **ΔΗ.** Καὶ σὺ νυν φέρε.
ΠΛ. Ἰδοῦ. **ΑΛ.** Ἰδοῦ. Νῆ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.
ΧΟ. Ἦδιστον φάος ἡμέρας στρ.
ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-

973—984. = 985—996.

σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις, 975
 ἦν Κλέων ἀπόληται.
 Καίτοι πρεσβιτέρων τινῶν
 οἷων ἀργαλεωτάτων
 ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
 ἔχουσ' ἀντιλεγόντων 980
 ὥς, εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
 τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
 στην σκευὴ δύο χρησίμω,
 δοῖδιξ οὐδὲ τορύνη.
 Ἀλλὰ καὶ τόδ' ἐγωγε θαν- 985
 μάζω τῆς δομοσύας
 αὐτοῦ. Φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
 παῖδες οἱ ξυνεφοίτων
 τὴν Δωρισιτὶ μόνην ἂν ἀρ-
 μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν, 990
 ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
 κἄτα τὸν καθαριστὴν
 ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
 ει, ὥς ἀρμονίαν ὁ παῖς
 οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν, 995
 ἦν μὴ Δωροδομιστί.

ΠΛ. Ἴδον, θέασαι, κοῦχ ἀπαντας ἐκφέρω.

ΑΛ. Οἴμ' ὥς χεσεῖω, κοῦχ ἀπαντας ἐκφέρω.

ΔΗ. Ταντί τί ἐστι; ΠΛ. Λόγια. ΔΗ. Πάντ'; ΠΛ.

Ἐθαύμασας;

Καὶ νῆ Δί' ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα. 1000

ΑΛ. Ἐμοὶ δ' ὑπερφον καὶ ξυνοικία δύο.

ΔΗ. Φέρ' ἴδω, τίνος γὰρ εἰσιν οἱ χρησμοὶ ποτε;

ΠΛ. Οἰμοὶ μὲν εἰσι Βάκδος. ΔΗ. Οἱ δὲ σοὶ τίνος;

ΑΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκδος γεραυτέρου.

ΔΗ. Εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΠΛ. Περὶ Ἀθηναίων, περὶ Πύλου,
 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1006

ΔΗ. Οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. Περὶ Ἀθηναίων, περὶ φακῆς,
 περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
 περὶ τῶν μετρούντων τῷ ἄλφριτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1010

- ΔΗ.** Ἄγε νῦν δῖπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθ' ἐμοί,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον, ᾧ περ ἦδομαι,
ὥς ἐν νεφέλαισιν ἀετὸς γενήσομαι.
- ΠΛ.** Ἄκουε δὴ νῦν καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζεν, Ἐρεχθεΐδῃ, λογίων δδὸν, ἦν σοι Ἀπόλλων 1015
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
Σώζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κῆνα καρχαρόδοντα,
δς πρὸ σέθεν λάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγῶς
σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κῆν μὴ δρᾷς ταῦτ', ἀπολείται·
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί. 1020
- ΔΗ.** Ταυτί μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
Τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κινί;
- ΠΛ.** Ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων, πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κῆνα.
- ΑΛ.** Οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ 1025
ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.
Ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ὁρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνὸς.
- ΔΗ.** Λέγεις νῦν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκη.
- ΑΛ.** Φράζεν, Ἐρεχθεΐδῃ, κῆνα Κέρβερον ἀνδραπο-
διστήν, 1030
δς κέρκῃ σαίνων σ', ὁπότεν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν
ἐξέδεταί σου τοῦψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκης·
ἐσφοιτῶν δ' ἐς τοῦπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
- ΔΗ.** Νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι. 1035
- ΠΛ.** ὦ τᾶν, ἄκουσας εἶτα διάκρινον τόδε.
Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
δς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται
ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φύλασσε
τείχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς. 1040
Ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; **ΔΗ.** Μὰ τὸν Ἀπόλλων
ἔγὼ μὲν οὔ.
- ΠΛ.** ἔφραζεν ὁ θεὸς σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμὶ σοι.
- ΔΗ.** Καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;
- ΑΛ.** Ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκῶν, 1045
ὅ τι τὸ σιδηροῦν τεῖχος ἐστι καὶ ξύλον,

ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

ΔΗ. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; ΑΛ. Τοντονὶ
δησαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.

ΔΗ. Ταντὶ τελείσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. 1050

ΠΛ. Μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κοράναι.
Ἄλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὥς σοι
ἦγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.

ΑΛ. Τοῦτο γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδῃ κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοῦργον; 1055
Καὶ κε γυνῇ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείῃ·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιοτο· χέσαιοτο γὰρ, εἰ μαχέσαιοτο.

ΠΛ. Ἀλλὰ τότε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι
ἔφραζεν.

Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο — ΔΗ. Τί τοῦτο λέγει,
πρὸ Πύλοιο;

ΑΛ. Τὰς πνέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ. 1060

ΔΗ. Ἐγὼ δ' ἄλλοντος τήμερον γενήσομαι;

ΑΛ. Οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πνέλους ἀφῆρπασεν.
Ἄλλ' οὐτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνν.

ΔΗ. Προσέχω· σὺ δ' ἀναγίνωσκε τοῖς ναύταισί μου 1065
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.

ΑΛ. Αἰγείδῃ, φράσσαι κυναλώπεκα, μὴ σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολύνδριν.
Οἶσθ' ὅ τι ἐστὶν τοῦτο; ΔΗ. Φιλόστρατος ἡ
κυναλώπηξ.

ΑΛ. Οὐ τοῦτό φησιν, ἃς δὲ ναῦς ἐκάστοτε 1070
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσὶ,
τάστας ἀπανδᾷ μὴ δίδοναι σ' ὁ Λοξίας.

ΔΗ. Πῶς δὴ τριτῆρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛ. Ὅπως;
ὅτι ἡ τριτῆρης ἐστὶ χῶ κύνων ταχύ.

ΔΗ. Πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῇ κυνί; 1075

ΑΛ. Ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤμασεν,
ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

ΔΗ. Εἶεν·

τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;

ΑΛ. Ἐγὼ ποριῶ, καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
Ἄλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι 1080

- χρησμον Ἀητοΐδης Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
- ΔΗ. Ποίαν Κυλλήνην; ΑΛ. Τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
Κυλλήνην ὀρθῶς, οὕτῃ φησ', "Ἐμβαλε κυλλῇ."
- ΠΛ. Οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἤνιξάτο τὴν Διοπείδους. 1085
Ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἐμοὶ χρησμός περὶ σοῦ πτερυγῶτος,
αἰετὸς ὡς γίγναι καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.
- ΑΛ. Καὶ γὰρ ἐμοὶ γ', ὡς γῆς καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς γε
θαλάσσης,
ῥῶτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις λείχων ἐπίπαστα.
- ΠΛ. Ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μούδῳκει ἡ θεὸς αὐτῇ 1090
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίην πλουθυγίειαν.
- ΑΛ. Νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγὼ· καὶ μούδῳκει ἡ θεὸς αὐτῇ
ἐκ πόλεως ἔλθεῖν καὶ γλαυξ αὐτῇ ἵπκαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῃ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάμην. 1095
- ΔΗ. Ἴοδ' ἰού.
Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδείς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
Καὶ νῦν ἑμαντὸν ἐπιτρέπτω σοι τουτονὶ
γερονταγωγεῖν κἄναπαιδεύειν πάλιν.
- ΠΛ. Μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ 1100
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
- ΔΗ. Οὐδ' ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλὰ γὰρ
ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουράνους.
- ΠΛ. Ἀλλ' ἄλφειτ' ἤδη σοι ποριῶ ὅσπερ ἀσμένια.
- ΑΛ. Ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας 1105
καὶ τοῦπον ὀπτὸν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ὅσθι.
- ΔΗ. Ἀνύσατέ νυν ὃ τι περ ποιήσεθ', ὡς ἐγὼ,
ὀπότερος ἔν σφῶν νῦν με μάλλον εὖ ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πικνὸς τὰς ἡνίας.
- ΠΛ. Τρέχοιμ' ἔν εἴσω πρότερος. ΑΛ. Οὐ δὴτ', ἀλλ'
ἐγὼ. 1110
- ΧΘ. ὦ Ἀθῆμα, καλὴν γ' ἔχεις
ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασι σ' ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
Ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ 1115
θωπευόμενός τε χαί-

1111—1130. = 1131—1150.

- ρεις κάξαπατώμενος,
 πρὸς τὸν τε λέγοντ' αἰεὶ
 κέχηρας· ὁ νοῦς δέ σου
 παρῶν ἀποδημεῖ. 1120
- ΔΗ. Νοῦς οὐκ ἐν ταῖς κόμαις
 ὕμων, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
 νομίζετ'. Ἐγὼ δ' ἐκὼν
 ταῦτ' ἡλιθιάζω·
 αὐτὸς τε γὰρ ἥδομαι 1125
 βούλων τὸ καθ' ἡμέραν,
 κλέπτοντά τε βούλομαι
 τρέφειν ἕνα προστάτην·
 τοῦτον δ', ὅταν ᾗ πλέως,
 ἄρας ἐπάταξα. 1130
- ΧΘ. Οὕτω μὲν ἂν εἰ ποιοῖς,
 εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
 ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
 οὕτω πάντῃ πολλή,
 εἰ τοῖσδ' ἐπίτηδες ὥσ- 1135
 περ δημοσίους τρέφεις
 ἐν τῇ πυκνῇ, καὶ δ', ὅταν
 μή σοι τύχῃ ὕψον ᾖ,
 τούτων δὲ ἂν ᾗ παχὺς
 θύσας ἐπιδειπνεῖς. 1140
- ΔΗ. Σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
 αὐτοὺς περιέρχομαι,
 τοὺς οἰομένους φρονεῖν
 καὶ μ' ἐξαπατῶντες. 1145
 Τηρῶ γὰρ ἕκαστος· αὐ-
 τοὺς οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν
 κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
 κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
 ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου
 κημὸν καταμηλῶν. 1150

ΠΑ. Ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδὼν. ΑΛ. Σὺ γ', ὦ φθόρε.

ΠΑ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
 τρίταλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

- ΑΛ. Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. 1155
- ΔΗ. Ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαι σφῶ καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι.
- ΑΛ. Οἷσθ' οὖν δ' ὀράσον; ΔΗ. Εἴσομ', ἣν φράσης γε σύ.
- ΑΛ. Ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗ. Δράν ταῦτα χρή. 1160
Ἄπιτον. ΠΛ. Ἰδού. ΔΗ. Θέοιτ' ἔν. ΑΛ. Ὑπο-
θεῖν οὐκ ἔω.
- ΔΗ. Ἀλλ' ἡ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δί' ἢ γὰρ θρύψομαι.
- ΠΛ. Ὅρῃς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
- ΑΛ. Ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος. 1165
- ΠΛ. Ἰδὸν φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὁλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
- ΑΛ. Ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τήλεφαντίνῃ.
- ΔΗ. Ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον. 1170
- ΠΛ. Ἐγὼ δ' ἔτνος γε πείσινον εὐχρων καὶ καλόν'
ἐτόρυνε δ' αὐθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
- ΑΛ. Ὡ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
- ΔΗ. Οἶε γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, 1175
εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
- ΠΛ. Τοντὶ τέμαχος σοῦδωκεν ἡ Φοβησιστράτη.
- ΑΛ. Ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθδὼν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἡνύστρου τε καὶ γαστροῦ τόμον.
- ΔΗ. Καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη. 1180
- ΠΛ. Ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτονὶ φαγεῖν
ἐλατήρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
- ΑΛ. Λαβὲ καὶ ταδί νν. ΔΗ. Καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; ΑΛ. Ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψέ σοι
ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόνηιαν ἡ θεός' 1185
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
- ΔΗ. Ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
- ΑΛ. Ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.
- ΠΛ. Λαβὲ νν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον. 1190

- ΑΛ.* Παρ' ἑμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
ΠΛ. Ἄλλ' οὐ λαγφ' ἔξεις ὁπόθεν δῶς, ἀλλ' ἐγώ.
ΑΛ. Οἷμοι· πόθεν λαγφά μοι γενήσεται;
 ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
ΠΛ. Ὅρῳς τάδ', ὦ κακόδαιμον; *ΑΛ.* Ὀλίγον μοι μέλει· 1195
 ἐκείνοι γὰρ ὥς ἔμ' ἔρχονται τινες
 πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.
ΠΛ. Ποῦ ποῦ; *ΑΛ.* Τί δέ σοι τοῦτ'; Οὐκ ἔάσεις τοὺς ξένους;
 ὦ Δημίδιον, ὄρῳς τὰ λαγφ' ἃ σοι φέρω;
ΠΛ. Οἷμοι τάλας, ἀδίκως γε τὰμ' ὑφαρπάσας. 1200
ΑΛ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
ΔΗ. Εἴτ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;
ΑΛ. Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἔμον.
ΠΛ. Ἐγὼ δ' ἐκνηγέτησά γ' ἐξώπητήσά τε.
ΔΗ. Ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. 1205
ΠΛ. Οἷμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.
ΑΛ. Τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῆν
 ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σέ καὶ τὴν γαστέρα;
ΔΗ. Τῷ δῆτ' ἔν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
 δόξαίμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς; 1210
ΑΛ. Ἐγὼ φράσω σοι. Τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
 ξύλλαβε σιωπῇ καὶ βασάνισον ἄττ' ἐν,
 καὶ τὴν Παφλαγόνος· κάμέλει κρίνεις καλῶς.
ΔΗ. Φέρε ὕδω, τί οὖν ἐνεστιν; *ΑΛ.* Οὐχ ὄρῳς κενὴν,
 ὦ παππίδιον; ἅπαντα γὰρ σοὶ παρεφόρουν. 1215
ΔΗ. Αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
ΑΛ. Βάδιζε νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
 Ὅρῳς τάδ'; *ΔΗ.* Οἷμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.
 Ὅσον τὸ χρημα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
 ἔμοι δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννοντονί. 1220
ΑΛ. Τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' εἰργάζετο·
 σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὢν ἐλάμβανεν,
 αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
ΔΗ. ὦ μαρε, κλέπτων δῆτά μ' αὐτ' ἐξηπάτας;
 Ἐγὼν δέ τυ ἐστεφάνιξα κάδωρησάμαν. 1225
ΠΛ. Ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
ΔΗ. Κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῷ
 αὐτὸν περιθῶ. *ΑΛ.* Κατάθου ταχέως, μαστιγία.

- ΠΛ.** Οὐ δὴγ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικός
φράζων ὅφ' οἷ δέ μ' ἀνδρὸς ἡττᾶσθαι μόνον. 1230
- ΑΛ.** Τοῦμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
- ΠΛ.** Καὶ μὴν σ' ἐλέγξει βούλομαι τεκμηρίω,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
Καί σου τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι
παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; 1235
- ΑΛ.** Ἐν ταῖσιν εὖστραις κονδύλοις ἡρμωτόμην.
- ΠΛ.** Πῶς εἶπας; ὥς μου χρησμός ἀπτεται φρενῶν.
Εἶεν·
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλιν ἐμάνθανες;
- ΑΛ.** Κλέπτων ἐπιτορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντίον.
- ΠΛ.** Ὡ Φοῖβ' Ἄπολλον λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;
Τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος; 1241
- ΑΛ.** Ἑλλαντοπώλων καὶ τι καὶ βινεσκόμην.
- ΠΛ.** Οἴμοι κατοδαίμων, οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
Λεπτὴ τις ἑλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα.
Καὶ μοι τοσοῦτον εἰπέ· πρότερον ἐν ἀγορᾷ 1245
ἑλλαντοπώλεις ἔτεδν ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;
- ΑΛ.** Ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οἷ τὸ τάριχος ὦνιον.
- ΠΛ.** Οἴμοι κέκρανται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
Κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
Ὡ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καὶ σ' ἔκων ἐγὼ 1250
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μάλλον, εὐτυχεῖς δ' ἴσως.
- ΑΛ.** Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
- ΧΟ.** Ὡ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μένησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχὺ, 1255
ὅπως ἔσομαι σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
- ΔΗ.** Ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἶπ'. **ΑΛ.** Ἀγοράκριτος·
ἐν τάγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
- ΔΗ.** Ἀγορακρίτῳ τοῖνον ἐμαντὸν ἐπιτρέπω
καὶ τὸν Παφλαγὸνα παραδίδωμι τουτονί. 1260
- ΑΛ.** Καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδὲν ἀνθρώπων ἐμοῦ
ιδεῖν ἀμείνω 'ν τῇ Κεχηραίων πόλει.
- ΧΟ.** Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν 1265
ἢ καταπαυομένοισιν 1270

ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας αἰεῖδεν μηδὲν ἐς
 Λυσίστρατον 1265

μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ
 καρδίᾳ;

Καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλων, αἰεὶ πεινῇ θα-
 λεροῖς δακρυόισιν 1270
 σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δίᾳ μὴ κακῶς
 πένεσθαι.

Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
 ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. 1275

Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
 αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.

Νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
 ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρεθιον γόμον.

Ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενὴς 1280
 Ἀριφράδης πονηρός. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται

ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην,
 οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξηγέρμε τι.

Τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται
 ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον, 1285

καὶ μολύνων τὴν ὑπὲρ τὴν, καὶ κυκλὸν τὰς ἐσχάρας,
 καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὸν Οἰωνίχῳ.

Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται
 οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Ἡ πολλάκις ἐν νυχταίσι ἀντ. 1290

φροντίσι συγγεγένημαι

καὶ διεξήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώ-
 νυμος. 1294

Φασὶ γὰρ τοῦτον μὲν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων
 ἀνέρων

οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης, τοὺς δ' ἀντιβο-
 λεῖν ἂν ὁμοίως,

“Ἰθ', ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων ἐξελθε καὶ σύγγνωθι
 τῇ τραπέζῃ.”

Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον, 1300
 καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα,

“Οὐδέ περ πέπυσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν
 τῇ πόλει;

Φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καλχηδόνα
 ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην δξίνην θ' Ὑπέρβολον·”
 ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετόν, 1305
 καὶ τιν' εἰπεῖν, ἦτις ἀνδρῶν ἄσπον οὐκ εἰληλίφει,
 “Ἀποτρόπαι’, οὐ δῆτ’ ἐμοῦ γ’ ἔρξει ποτ’, ἀλλ’,
 ἐὰν δέη,

ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ’ ἐνταῦθα καταγερᾶσομαι.”
 “Οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσιωνος, οὐ δῆτ’, ὦ θεοί,
 εἴπερ ἐκ πεύκης γε καὶ γῶ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. 1310
 Ἦν δ’ ἀρέσκη ταῦτ’ Ἀθηναίοις, καθησθαι μοι δοκεῖ
 ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσας ἢ ἔς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν.
 Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
 ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
 τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λίχνους, καθελ-
 κύσας.” 1315

- ΑΛ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῆριν, καὶ μαρτυριῶν
 ἀπέχεσθαι,
 καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῆριν, οἷς ἡ πόλις ἦδε γέγνηεν,
 ἐπὶ καιναῖσιν δ’ ἐντυχίασιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.
- ΧΟ. Ὡ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις
 ἐπίκουρε,
 τίν’ ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἦκεις, ἐφ’ ὅτῳ κνισῶμεν
 ἀγνιάς; 1320
- ΑΛ. Τὸν Δῆμον ἀφειψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ
 πεπτοίγηκα.
- ΧΟ. Καὶ ποῦ ὅστιν νῦν, ὃ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;
- ΑΛ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.
- ΧΟ. Πῶς ἂν ἴδοιμεν; Ποίαν τιν’ ἔχει σκευήν; Ποίος
 γεγένηται;
- ΑΛ. Οἷός περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ
 ξενεσίτει. 1325
- Ὅψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἦδη τῶν
 προπυλαίων.
 Ἀλλ’ ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν
 Ἀθήναις
 καὶ θαυμασταῖς καὶ πολύνμοις, ἔν’ ὃ κλεινὸς
 Δῆμος ἐνοικεῖ.

- ΧΟ. ὦ ται λιπαραι καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζή-
λωτοι Ἀθῆναι,
δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
μόναρχον. 1330
- ΑΛ. Ὅδ' ἐκεῖνος ὄραν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι
λαμπρὸς,
οὐ χοιρινῶν ὄζων ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνην κατάλειπτος.
- ΧΟ. Χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων, καὶ σοι ξυγχαί-
ρομεν ἡμεῖς·
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττετε καὶ τοῦ Μαρα-
θῶνι τροπαίον.
- ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε. 1335
Ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. ΑΛ. Ἐγώ;
Ἄλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἶος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἔν θεόν.
- ΔΗ. Τί δ' ἔδρων περὶ τοῦ; κάτειπέ μοι· ποῖός τις ἦ;
ΑΛ. Πρῶτον μὲν, ὁπότε εἴποι τις ἐν τῇ κλησίᾳ, 1340
"ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,"
τούτοις ὁπότε χρῆσαιτο τοῖς προοιμίοις,
ἀνωρετάλιζες κἀκερουτίας. ΔΗ. Ἐγώ;
- ΑΛ. Εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο. 1345
- ΔΗ. Τί φής; Ταδί μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ἤσθόμην;
- ΑΛ. Τὰ δ' ὧτά γ' ἔν σου νῆ Δί' ἐξεπετάναντο
ὥσπερ σιαδέειον καὶ πάλιν ξινήγετο.
- ΔΗ. Οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρον;
- ΑΛ. Καὶ νῆ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε, 1350
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορεῖσθαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμῶν ἔν ᾤχετο.
Οὗτος, τί κίπτεῖς; Οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
- ΔΗ. Αἰσχύνομαι τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. 1355
- ΑΛ. Ἄλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης,
ἀλλ' οἷ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. Νυνδὶ φράσον·
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος,
"Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφριτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην," 1360
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

- ΔΗ. Ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
- ΑΛ. Τοντὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτευσεῖ; φράσον. 1365
- ΔΗ. Πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἔντελῃ.
- ΑΛ. Πολλοῖς γ' ὑπολίσφοις πηγιδίοισιν ἐχαρίσω.
- ΔΗ. Ἐπειθ' ὀπλίτης ἐντεθεῖς ἐν καταλόγῳ
οὐδεὶς κατὰ σπονδὰς μετεγγραφῆσεται, 1370
ἀλλ' οὔτερον ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράφεται.
- ΑΛ. Τοῦτ' ἔδρακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
- ΔΗ. Οὐδ' ἀγοράσει τ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
- ΑΛ. Ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
- ΔΗ. Τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ, 1375
ἀ τοιαδὶ στωμύλλεται καθήμενα,
“Σοφὸς γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε·
ξυνέρτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς
καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.” 1380
- ΑΛ. Οὐκὼν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
- ΔΗ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας παυσαμένους ψηφισμάτων.
- ΑΛ. Ἐχε νῦν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν
καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι· 1385
κῆν που δοκῇ σοι, τουτονὶ ὀκλαδίαν ποίει.
- ΔΗ. Μακάριος ἐς τάρχαϊα δὴ καθίσταμαι.
- ΑΛ. Φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. Δεῦρ' ἴθ', αἱ Σπονδαί, ταχύ.
- ΔΗ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὥς καλαί. Πρὸς τῶν θεῶν 1390
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντούτισταί;
Πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἑτεόν; ΑΛ. Οὐ γὰρ ὁ Πα-
φλαγῶν
ἀπέκρυπτεν αὐτὰς ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
Νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἵεναι λαβόντα. ΔΗ. Τὸν δὲ Παφλαγῶνα, 1395
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὃ τι ποιήσεις κακόν.
- ΑΛ. Οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,

τὰ κύνεια μινγὺς τοῖς ὄνειοις πράγμασι,
 μεθύων τε ταῖς πόρναισι λουδορήσεται, 1400
 καὶ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.

ΔΗ. Εὖ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἔστιν ἄξιος,
 πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγένοι·
 καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
 ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ᾗσθ' ὁ φαρμακός. 1405
 Ἔπου δὲ ταυτηγὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
 κἀκεῖνον ἐμφερέτω τις ὥς ἐπὶ τὴν τέχνην,
 ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἷς ἐλωβᾷθ', οἱ ξένοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.¹

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.²

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΔΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ. δανειστής.

ΑΜΥΝΙΑΣ,³ δανειστής.

ΜΑΡΤΥΣ.

[ΧΑΙΡΕΦΩΝ.⁴]

1) Στρεψιάδης, quasi στρέφων (cf. v. στρεψοδικεῖν Nub. 434. στρεψο-
διοπανουργία Av. 1468).

2) Μαθητής Σωκράτους Bergk. Ad unum enim omnia esse referenda.

3) Ξερός V., qui addit Έρμης. μαθητής εἰς τῶν φιλοσόφων. Ξανθίας
οἰκέτης Έρμου. Ξερός φιλόσοφος.

4) Χαιρεφῶν cancellis sepit Bergk: "Poeta, si Chaerephontis per-
sona uti voluisset, certe plus ei quam versicalum 1505, qui vulgo ejus
esse creditur, tribuisset." "Personae ita videntur fuisse distributae ut
primarum partium actor exhiberet Strepsiadem et oratorem justum (si
quidem hujus et injusti fuerunt aliquae partes in acta fabula); secunda-
rum autem Socratem, oratorem injustum, Pasiam; tertiarum Phidippi-
dem, discipulum, Amyniam. Reliquae personae, cum aut nihil profe-
rant, ut in secunda scena ceteri discipuli et postea Pasiae testis, aut
pauca verba, ut Strepsiadis servus (Xanthias) et Chaerephon, actae
videntur a choreutis [?]." TEUFFEL.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Πρεσβύτες τις Στρεψιάδης, ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτη μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειράκιου διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μακθάνειν μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκκυκληθείσης δὲ τῆς διατριβῆς οἱ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ τῆς κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὴν τὸν πρεσβύτεν, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἄερα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας, ἀνακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστᾶσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτες διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ καὶ, ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον νικᾷ, καὶ παραλαβὴν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκτεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς κατωρθωκὸς εὐωχεῖ παραλαβὴν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτίπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι τὸ φρονιστήριον τῶν Σωκρατικῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάντων δυνατῶς πεποιημένων.

II.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνέτου καὶ Μελήτου, ἵνα προδιασκέψαιτο ποιοὶ τινες εἴεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ἤλαβοντο γὰρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἑραστὰς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα σιγαιέμενος. πρεσβύτερος γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαικότι. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησιν Ἡρόδοτος [vi. 125], τεθριπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνηρημένην νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι, τὰς δὲ Πιθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέα καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀγῶσιν. ἐδόκιμοῦσαν οὖν ὄρων ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἡθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III.

Τὴν μὲν κωμῆδιαν καθέχε κατὰ Σωκράτους ὡς τοιαῦτα νομιζόντος καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας· χορῶ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη τὸ δράμα. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Ἄνιτος καὶ Μέλητος. τὸ δὲ δράμα τῆς ὅλης ποιήσεως κάλλιστόν φασι καὶ τεχνικώτατον.

IV.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πετίνην, Ἀμειψίας δὲ Κόνωφ. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παραλόγως ᾤθη δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς Νεφέλας τὰς δευτέρας, καὶ ἀπομέμψεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολλὸν μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δευτεραὶ Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

V.

Τὸ δράμα κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπιτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμι-

κῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὥς
τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, διὰ προὔκρινεν
[αὐτὸν] Ἀριστοφάνους.

VI.

Τοῦτο ταυτὸν ἐστὶ τῷ προτέρῳ. διεσκέασται δὲ ἐπὶ
μέρους, ὥς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυ-
μιθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος.
καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγένηται ἡ διόρθωσις.
τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ παραπέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει
καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. τὰ δὲ
ὀλοσχεροῦς τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχημεν. αὐτίκα ἡ
παράβασις τοῦ χοροῦ ἡμειπται καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς
τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ
Σωκράτους.

ΣΤΡΕΨΙΔΗΣ.

Ἰὸν ἰού.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρεῖμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
 ἀπέραντον. Οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
 Καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρονόμος ἦκονσ' ἐγώ.
 Οἱ δ' οἰκέται βέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἔν πρὸ τοῦ. 5
 Ἀπόλοιό δητ', ὦ πόλεμε, πολλῶν εἵνεκα,
 δτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
 Ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστός οὐτοσὶ νεανίας
 ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
 ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. 10
 Ἄλλ', εἰ δοκεῖ, βέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
 Ἀλλ' οὐ δύναμαι δεῖλαιος εὐδειν δακνόμενος
 ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτης καὶ τῶν χρεῶν
 διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν· ὁ δὲ κόμην ἔχων 15
 ἱππάζεται τε καὶ ξυνορικεύεται
 ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους. Ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
 δρῶν ἄγονσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
 οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. Ἄπτε, παῖ, λήγρον,
 κῆκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν 20
 δπόσοις δφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
 Φέρ' ἴδω, τί δφείλω; Δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
 Τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; Τί ἐρησάμην;
 Ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοιπατίαν. Οἷμοι τάλας,
 εἴθ' ἐξεκόπη πρότερον τὸν δφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σφυτοῦ δρόμον. 25
ΣΤ. Τοῦτ' ἔστι τουτί τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
 ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.
ΦΕ. Πόσους δρόμους ἔλα τὰ πολεμιστήρια;
ΣΤ. Ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
 Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν; 30
 Τρεῖς μναῖ διφρίσκον καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.

- ΦΕ. Ἀπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
 ΣΤ. Ἄλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
 ὅτε καὶ δίκας ὠφλήκα χάτεροι τόκου
 ἐνεχυράσεσθαι φασιν. ΦΕ. Ἐτεδὸν, ὦ πάτερ, 35
 τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;
 ΣΤ. Λάκνει με δῆμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
 ΦΕ. Ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
 ΣΤ. Σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
 ἐς τὴν κεφαλὴν θάπντα τὴν σὴν τρέψεται. 40
 Φεῖ. Εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
 ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
 Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος,
 εὐρωτιῶν, ἀκέρητος, εἰκὴ κείμενος,
 βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. 45
 Ἐπειτ' ἔγῃμα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
 ἀδελφιδὴν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεως,
 σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρμένην.
 Ταύτην δὲ ἐγάμουν, ξυγκατεκλινόμην ἐγὼ
 ὄζων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας· 50
 ἢ δ' αὖ μύρον, κρόκον, καταγλυπτισμάτων,
 δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
 Οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθᾳ·
 ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
 πρόφασιν ἔφασκον, “ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς.” 55

ΘΕΡΑΠΙΩΝ.

- Ἐλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
 ΣΤ. Οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἥπτες λύχρον;
 Δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης. ΘΕ. Διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
 ΣΤ. Ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
 Μετὰ ταῦθ', ὅπως νῦν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί, 60
 ἐμοὶ τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῃ,
 περὶ τοῦνόματος δὴ νταῦθ' ἐλοιδορούμεθα·
 ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ἐάνθιππον ἢ Χαίριππον ἢ Καλλιππίδην,
 ἐγὼ δὲ τὸ τοῦ πάππου τιθέμεν Φειδωνίδην. 65
 Τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἰτα τῷ χρόνῳ
 κοιῇ ξυνέβημεν καθέμεθα Φειδιππίδην.
 Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνονσ' ἐκορίζετο,

- “Όταν σὺ μέγας ὢν ἀρμ’ ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν
 ὥσπερ Μεγακλῆς ξυστίδ’ ἔχων.” Ἐγὼ δ’ ἔφη, 70
 “Όταν μὲν οὖν τὰς αἰγας ἐκ τοῦ Φελλέως
 ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.
 Ἀλλ’ οὐκ ἐπίθeto τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγους,
 ἀλλ’ ὑπερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 Νῦν οὖν ὕλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ 75
 μίαν ἤδρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 ἦν ἦν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθήσομαι.
 Ἀλλ’ ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 Πῶς δῆτ’ ἂν ἤδιστ’ αὐτὸν ἐπεγείραιμι, πῶς;
 Φειδιππίδῃ, Φειδιππίδιον. ΦΕ. Τί, ὦ πάτερ; 80
 ΣΤ. Κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
 ΦΕ. Ἴδού. Τί ἔστιν; ΣΤ. Εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
 ΦΕ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
 ΣΤ. Μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον
 οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίος μοι τῶν κακῶν. 85
 Ἀλλ’, εἵπερ ἐκ τῆς καρδίας μ’ ὄντως φιλεῖς,
 ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. Τί οὖν πίθωμαι δητὰ σοι;
 ΣΤ. Ἐστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαντοῦ τρόπους,
 καὶ μάνθαν’ ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
 ΦΕ. Λέγε δὴ, τί κελεύεις; ΣΤ. Καὶ τι πείσει; ΦΕ.
 Πείσομαι 90
 νῆ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. Δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
 Ὅρξῃς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον;
 ΦΕ. Ὅρῳ. Τί οὖν τοῦτ’ ἐστὶν ἐτεδν, ὦ πάτερ;
 ΣΤ. ~~Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ’ ἐστὶ φροντιστήριον.~~
 Ἐνταῦθ’ ἐνοικοῦσ’ ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν 95
 λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς
 κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ’ ἄνδρακες.
 Οὗτοι διδάσκουσ’, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
 ΦΕ. Εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. Οὐκ οἶδ’ ἀκριβῶς τοῦνομα 100
 μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κἀγαθοί.
 ΦΕ. Αἰβοῖ, ποτηροὶ γ’. Οἶδα· τοὺς ἀλαζόνας,
 τοὺς ἀχρῖωντας, τοὺς ἀνποδῆτους λέγεις,
 ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
 ΣΤ. Ἦ ἢ, σιώπα· μὴδὲν εἵπης νῆπιον. 105

- Ἀλλ', εἰ τι κήδει τῶν πατέρων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ σύ μοι σχασάμενος ἱππικῆν.
- ΦΕ. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς οὗς τρέφει Λευγόρας.
- ΣΤ. Ἦν', ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἔμοι, 110
ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. Καὶ τί σοι μαθήσομαι;
- ΣΤ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
Τούτοιον τὸν ἕτερον τοῖν λόγῳ, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τὰδικώτερα. 115
- Ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ὃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
- ΦΕ. Οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένους. 120
- ΣΤ. Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει
οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ζῦγιος οὐθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
- ΦΕ. Ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
ἄνιππον ὄντ'. Ἀλλ' εἴμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ. 125
- ΣΤ. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι,
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.
Πῶς οὖν γέρων ὢν κάπιλήσιμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι; 130
Ἰτητέον. Τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; Παῖ, παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

- Βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
ΣΤ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
- ΜΑ. Ἀμαθής γε νῆ Δί', ὅστις οὐτωσὶ σφόδρα 135
ἀπεριμερίμως τὴν θύραν λελάπτικας
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηρημένην.
- ΣΤ. Ἐγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
Ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξήμβλωμένον.
- ΜΑ. Ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν. 140
- ΣΤ. Λέγε νυν ἔμοι θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ
ἦμω μαθητῆς ἐς τὸ φροντιστήριον.

- ΜΑ.** Λέξω νομίσαι δὲ ταῦτα χρη μυστήρια.
 Ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
 ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας 145
 δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὄρευν
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
- ΣΤ.** Πῶς δῆτα διεμέτρησε; **ΜΑ.** Λεξιώτατα.
 Κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
 ἐνέβαιπεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε 150
 κατὰ ψυχρίσῃ περιέφρυσαν Περσικαί.
 Ταύτας ὑπολύσας ἀνέμετρε τὸ χωρίον.
- ΣΤ.** ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
- ΜΑ.** Τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
 φροντισμα; **ΣΤ.** Ποῖον; Ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι. 155
- ΜΑ.** Ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
 ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
 κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν ἢ κατὰ τοῦρροπνύγιον.
- ΣΤ.** Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
- ΜΑ.** Ἔφρασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος 160
 στενόν' διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
 βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοῦρροπνύγιον·
 ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
 τὸν πρῶκτὸν ἡχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
- ΣΤ.** Σάλπιγξ ὁ πρῶκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων. 165
 ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
 Ἦ φασὶν φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
 ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.
- ΜΑ.** Πρῶν δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
 ἐπ' ἀσκαλαβῶτον. **ΣΤ.** Τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι. 170
- ΜΑ.** Ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
 καὶ τὰς περιφορὰς εἴτ' ἂνω κεχρητός
 ἀπὸ τῆς ὁροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
- ΣΤ.** Ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.
- ΜΑ.** Ἐχθρὸς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας. 175
- ΣΤ.** Εἶεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμῆσατο;
- ΜΑ.** Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτήν τέφραν,
 κάμψας ὀβελίσκον εἴτα διαβήτην λαβὼν
 ἐκ τῆς παλαιστρας θυμάτιον ὑφέλετο.
- ΣΤ.** Τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλὴν θαυμάζομεν; 180

Ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνίσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη·
μαθητιῶ γάρ. Ἄλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
Ὡς Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπαὰ τὰ θηρία;

ΜΑ. Τί ἐθαύμασας; Τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι; 185

ΣΤ. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
Ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοί;

ΜΑ. Ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. Βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι. Μὴ νυν τουτογὶ φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἔν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί. 190

Τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυρότες;

ΜΑ. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

ΣΤ. Τί δηθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑ. Αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
Ἄλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ὑμῖν ἐπιτίχη. 195

ΣΤ. Μήπω γε μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

ΜΑ. Ἄλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολλὴν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.

ΣΤ. Πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι. 200

ΜΑ. Ἀστρονομία μὲν αὐτῇ. ΣΤ. Τουτὶ δὲ τί;

ΜΑ. Γεωμετρία. ΣΤ. Τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

ΜΑ. Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. Πότερα τὴν κληρουχικήν;

ΜΑ. Οἴκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤ. Ἀστεῖον λέγεις·
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον. 205

ΜΑ. Αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. Ὅρᾳς;

Αἶδε μὲν Ἀθήναι. ΣΤ. Τί σὺ λέγεις; Οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.

ΜΑ. Ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤ. Καὶ ποῦ Κικωνῆς εἰσιν οἰμοὶ δημόται; 210

ΜΑ. Ἐνταῦθ' ἐνεισιν. Ἡ δὲ γ' Εὐβοί, ὡς δρᾷς,
ἠδὲ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνν.

ΣΤ. Οἶδ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
Ἄλλ' ἡ Λακεδαιμίων ποῦ 'σθ'; ΜΑ. Ὅπου
'στιν; Αὐτῇ.

ΣΤ. Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. Τοῦτό νυν φροντίζετε, 215
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνν.

ΜΑ. Ἄλλ' οὐχ οἶόν τε νῆ Δί'. ΣΤ. Οἰμώξεσθ' ἄρα.

- Φέρε, τίς γάρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνῆρ;
ΜΑ. Αὐτός. **ΣΤ.** Τίς αὐτός; **ΜΑ.** Σωκράτης. **ΣΤ.** ὦ
 Σώκρατες.
 Ἴθ', οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα. 220
ΜΑ. Αὐτός μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
ΣΤ. ὦ Σώκρατες,
 ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

- Τί με καλεῖς, ὦ φήμερε;
ΣΤ. Πρῶτον μὲν ὃ τι δοῖς, ἀντιβόλῳ, κάτειπέ μοι.
ΣΩ. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. 225
ΣΤ. Ἐπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
 ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴτερ; **ΣΩ.** Οὐ γὰρ ἂν ποτε
 ἐξηδρον δοθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
 εἰ μὴ 'κρέμασα τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
 λεπτήν καταμίξας ἐς τὸν ὕμιοιον ἄερα. 230
 Εἰ δ' ὦν χαμαὶ τᾶν κατῶθεν ἐσιόπωνν,
 οὐκ ἂν ποθ' ἡδρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίῃ
 ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱμάδα τῆς φροντίδος.
 Πάσχει δὲ ταῦτο τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
ΣΤ. Τί φῆς; 235
 Ἡ φροντίς ἔλκει τὴν ἱμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
 Ἴθι νῦν κατάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὥς ἐμέ,
 ἵνα με διδάξῃς ὥνπερ ἔνεκ' ἐλήλυθα.
ΣΩ. Ἦλθες δὲ κατὰ τί; **ΣΤ.** Βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
 Ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων 240
 ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ΣΩ. Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
ΣΤ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικῇ δεινῇ φαγεῖν.
 Ἀλλὰ με δίδαζον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
 τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα· μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν 245
 πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεοὺς.
ΣΩ. Ποίους θεοὺς ὁμεί σὺ; Πρῶτον γὰρ θεοὶ
 ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. **ΣΤ.** Τῷ νομίζετ'; ἢ
 σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
ΣΩ. Βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς 250
 ὅττ' ἐστὶν δοθῶς; **ΣΤ.** Νῆ Δί', εἴπερ ἔστι γε.
ΣΩ. Καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,

- ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤ. Μάλιστα γε.
- ΣΩ. Κάθιζε τοῖνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
- ΣΤ. Ἴδου, κάθηναι. ΣΩ. Τουτονὶ τοῖνυν λαβὲ 255
τὸν στέφανον. ΣΤ. Ἐπὶ τί στέφανον; Οἴμοι, Σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
- ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ πάντας ταῦτα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. Εἴτα δὴ τί κερδανῶ;
- ΣΩ. Λέγειν γενήσῃ τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλῃ. 260
Ἄλλ' ἔχ' ἀτρεμεῖ. ΣΤ. Μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι.
- ΣΩ. Εὐφημεῖν χρή τὸν πρεσβύτερην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπα-
κούειν.
- ᾽Ω δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Ἀθήρ, δς ἔχεις τὴν γῆν
μετέωρον,
λαμπρὸς τ' Αἰθήρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βρον-
τησικέραννοι, 265
- Ἄρθητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
- ΣΤ. Μήπω μήπω γε, πρὶν ἢν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ
καταβρεχθῶ.
- Τὸ δὲ μὴ κνέην οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαί-
μον' ἔχοντα.
- ΣΩ. Ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς
ἐπίδειξιν.
- Εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χινοβλήτοισι
κάθησθε, 270
- εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήτοις ἱερὸν χορὸν ἵστατε
Νύμφαις,
- εἴτ' ἄρα Νεῖλου προχοαῖς ὕδατων χρυσέαις ἀρύ-
τεσθε πρόχουσιν,
- ἢ Μαιώτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα
Μίμαντος·
- ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι
χαρεῖσαι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- Ἀέναοι Νεφέλαι, στρ. 275
ἄρθῶμεν φανεραὶ ὄρουσερὰν φύσιν εὐάγῃτον,
πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυσχέος
ὕψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ

- δενδροκόμους, ἵνα 280
 τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα
 καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα
 καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα
 καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
 ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται 285
 μαρμαρέαισιν ἀγαῖς.
 Ἄλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
 ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
 τηλεσκόπῃ ὄμματι γαῖαν. 290
- ΣΩ. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερώς ἠκούσατέ μου
 καλέσαντος.
- Ἦισθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μνησαμένης Θεοσέπτου;
- ΣΤ. Καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀντα-
 ποπαρδεῖν
 πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ
 πεφόβημαι·
 καὶ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἦδη, καὶ μὴ θέμις ἐστὶ,
 χεσεῖω. 295
- ΣΩ. Οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαί-
 μονες οὔτοι;
 Ἄλλ' εὐφήμει· μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος
 αἰοιδῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- Παρθένοι ὄμβροφόροι, ἀνν.
 ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γὰν 300
 Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
 οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
 μυστοδόκος δόμος
 ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
 οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα 305
 ναοὶ θ' ὑπερφερεῖς καὶ ἀγάλματα,
 καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερῶταται
 εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε
 παντοδαπαῖσιν ἑραῖς· 310
 ἥρ' ἑπερχομένην Βρομία χάρις
 εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα
 καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

- ΣΤ.** Πρὸς τοῦ Λιδς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἶσ',
ὦ Σώκρατες, αὐταὶ
αἱ φθνεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; Μῶν ἡρῶναι
τίνες εἰσιν; 315
- ΣΩ.** Ἦμισυ, ἀλλ' οὐράναι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ
ἀνδράσιν ἀργοῖς·
αἵπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
- ΣΤ.** Ταῦτ' ἄρ' ἀκούσας αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχὴ μου
πεπτόνεται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στε-
νολεσχεῖν 320
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξας ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλο-
γῆσαι·
ὥστ', εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανεράς ἐπιθυμῶ.
- ΣΩ.** Βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ' ἤδη γὰρ ὁρῶ
κατιούσας
ἡσυχῇ αὐτάς. **ΣΤ.** Φέρε, ποῦ; **Δεῖξον.** **ΣΩ.** Χωροῦσ'
αὐταὶ πάντῃ πολλαὶ
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ πλάγναι.
ΣΤ. Τί τὸ χεῖμα; 325
ὥς σὺ καθορᾷ. **ΣΩ.** Παρὰ τὴν ἔσοδον. **ΣΤ.** Νῦν
ὁρῶ ἤδη μόλις αὐτάς.
- ΣΩ.** Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημῆς
κολοκύνταις.
- ΣΤ.** Νῆ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη
κατέχουσι.
- ΣΩ.** Ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἤδησθ' οὐδ' ἐνόμιζες;
- ΣΤ.** Μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτάς ἡγούμην
καὶ καπνὸν εἶναι. 330
- ΣΩ.** Οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι πλείστους αὐταὶ βόσκουσι
σοφιστάς,
θουριομάντεις, ἱατροτέχνας, σφραγιδομηχανοκομήτας·
κυκλίων τε χορῶν ῥυματοκάμπτας, ἔνδρας μετεω-
ροφένεσσας,
οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι αὐτάς μουσοποιοῦσι.
- ΣΤ.** Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὕγραν Νεφελαν στρεπταί-
γλαν δαΐον δρυμάν, 335

πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαι-
 νούσας τε θυνέλλας,
 εἴτ' ἀερίους διεροὺς γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερο-
 νηχεῖς,
 ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφέλᾶν· εἴτ'
 ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
 κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ'
 ὀρνίθεια κιχηλᾶν.

ΣΩ. Διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. Λέξον νῦν
 μοι, τί παθοῦσαι, 340
 εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἷξαι
 γυναιξίν;

οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. Φέρε, πῶσαι
 γάρ τινές εἰσιν;

ΣΤ. Οὐκ οἶδα σαφῶς· εἷξαισι δ' ὅν ἐρίοισιν πεπταμένοισι,
 κοῦχὶ γυναιξίν μὰ Δί' οὐδ' ὅτιον· αὐταὶ δὲ ῥίνας
 ἔχουσιν.

ΣΩ. Ἀποκρίναί νυν ἔντ' ἂν ἔρωμαι. ΣΤ. Λέγε νυν
 ταχέως ὃ τι βούλει. 345

ΣΩ. Ἦδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρου ὁμοίαν
 ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; ΣΤ. Νῆ Δί' ἔγωγ'·
 εἶτα τί τοῦτί;

ΣΩ. Γίγνονται πάνθ' ὃ τι βούλονται· χῶταν μὲν ἴδωσι
 κομήτην,
 ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν
 Ξενοφάντου,
 σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἥκασαν
 αὐτάς. 350

ΣΤ. Τί γὰρ, ἦν δρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σί-
 μωνα, τί δρῶσιν;

ΣΩ. Ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης
 ἐγένοντο.

ΣΤ. Ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὐταὶ τὸν ῥίψασπιν
 χθρὲς ἰδοῦσαι,
 ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

ΣΩ. Καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, δρᾶς, διὰ τοῦτ'
 ἐγένοντο γυναικες. 355

ΣΤ. Χαίρετε τοίην, ὦ δέσποιναι, καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,

- οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.
ΧΟ. Χαῖρ', ὦ πρεσβύτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων
 φιλομούσων·
 σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς
 ἡμᾶς ὃ τι χεῖρ' ἔχεις·
 οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ γ' ὑπακούοιμεν τῶν νῦν μετεω-
 ροσοφιστῶν 360
 πλὴν ἢ Προδίκη, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης
 εἵνεκα, σοὶ δὲ,
 ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷ κρθαλμῷ
 παραβάλλεις
 κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει ἀπ' ἡμῖν σεμνο-
 προσωπεῖς.
ΣΤ. ὦ Γῆ, τοῦ φθέγματος, ὥς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ
 τερατώδες.
ΣΩ. Ἄτται γὰρ τοὶ μόναι εἰσὶ θεαί· τέλλα δὲ πάντ'
 ἔστι φλύαρος. 365
ΣΤ. Ὁ Ζεὺς δ' ὑμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλέμπτιος
 οὐ θεός ἐστι;
ΣΩ. Ποῖος Ζεὺς; Οὐ μὴ ληρήσεις; Οὐδ' ἔστι Ζεὺς.
ΣΤ. Τί λέγεις σύ;
 Ἄλλὰ τίς ἔστι; Τουτὶ γὰρ δεῖ σ' ἀποφῆναι πρῶ-
 τον ἀπάντων.
ΣΩ. Ἄτται δὴ πού· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις τοῦτο διδάξω.
 Φέρε, ποῦ γὰρ πῶποτ' ἄνευ Νεφελῶν ἔοντ' ἤδη
 τεθέασαι; 370
 Καίτοι χρὴν αἰθρίας ἔειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀπο-
 δημεῖν.
ΣΤ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ
 εἰδ' προσέφυσας·
 καίτοι πρότερον τὸν Δι' ἀληθῶς ἔμμεν διὰ κο-
 σκίνου οὐρεῖν.
 Ἄλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἔστι φράσον, τοῦθ' ὃ με
 ποιεῖ τετρεμαίνειν.
ΣΩ. Ἄτται βροντᾶσι κυλινδόμεναι. **ΣΤ.** Τῷ τρόπῳ, ὃ
 πάντα σὺ τολμᾶν; 375
ΣΩ. Ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ ἀναγκασθῶσι
 φέρεσθαι,

- κατακρημνόμεναι πλήρεις ὕμβρου δι' ἀνάγκην εἶτα
βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγγονται καὶ παταγοῦσιν.
ΣΤ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε
φέρεσθαι;
ΣΩ. Ἦμισ', ἀλλ' αἰθέριος δίνος. **ΣΤ.** Δίνος; Τοντί
μ' ἐλελήθει,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δίνος νυνὶ βα-
σιλεύων. 381
Ἄτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βρον-
τῆς μ' ἐδίδαξας.
ΣΩ. Οὐκ ἤμουσάς μου τὰς Νεφέλας ὑδατος μεστὰς
δτι φημί
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πικνότητα;
ΣΤ. Φέρε, τοντί τῷ χρη' πιστεύειν; **ΣΩ.** Ἀπὸ σαντοῦ
ἐγὼ σε διδάξω. 385
Ἦδη ζωμοὺ Παναθηναίους ἐμπλησθεῖς εἴτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορ-
κορύγησε;
ΣΤ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι
καὶ τετάρακται,
ᾧσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν,
ἀτρέμας πρῶτον παππᾶξ παππᾶξ, κἄπειτ' ἐπά-
γει παπαπαππᾶξ 390
ᾧσπερ χέζω, κομιδῇ βροντῇ παπαπαππᾶξ, ὥσπερ
ἐκείναι.
ΣΩ. Σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννοντοῦ οἷα
πέπορδας·
τὸν δ' αἶρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πᾶς οὐκ εἰκὸς
μέγα βροντᾶν;
ΣΤ. Ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλων βροντὴ καὶ
πορδὴ ὁμοίω.
Ἄλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ,
τοῦτο δίδαξον, 395
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας
περιφλύει;
Τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἦσ' ἐπὶ τοὺς
ἐπιόρκους.

- ΣΩ. Καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὕζων καὶ βε-
 κεσέληνε,
 εἴτερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων'
 ἐνέπρησεν
 οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον· καίτοι σφόδρα γ'
 εἴς' ἐπιόρκοι· 400
 ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον
 ἄκρον Ἀθηνέων
 καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας; Τί μαθών; οὐ γὰρ
 δὴ δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.
- ΣΤ. Οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. Τί γάρ ἐστιν
 δῆθ' ὁ κεραυνός;
- ΣΩ. Ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατα-
 κλησθῇ,
 ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φουσᾷ, κἄπειθ' ὑπ'
 ἀνάγκης 405
 ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
 ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν
 κατακάων.
- ΣΤ. Νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε
 Διασίοισιν.
 Ὡς περὶ γαστέρα τοῖς ξυγγενέσιν, κἄτ' οὐκ ἔσχων
 ἀμελήσας·
 ἢ δ' ἄρ' ἐφουσάτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακῆσασα πρὸς
 ἄμφω 410
 τῶφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκασεν τὸ
 πρόσωπον.
- ΧΟ. Ὡς τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σοφίας ἀνθρῶπε παρ' ἡμῶν,
 ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γενήσῃ,
 εἰ μνήμων εἰ καὶ φροντιστής, καὶ τὸ ταλαίπω-
 ρον ἔνεστιν
 ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μῆθ' ἐστὼς μήτε
 βαδίζων, 415
 μηδὲ ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μηδ' ἀριστὰν ἐπιθυμεῖς,
 οἴνου τ' ἀπέχει καὶ συμποσίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
 καὶ βέλτεστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
 νικᾶν πρᾶττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλώττῃ
 πολεμίζων.

- ΣΤ. Ἄλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στεργῶς δυσκολοκοίτου τε
μερίμνης
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστροῦ καὶ θυμβρε-
πιδείπνου, 421
ἀμέλει, θαρρῶν εἵνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρ-
έχοιμ' ἔν.
- ΣΩ. Ἄλλο τι δὴτ' οὐ νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν
ἄπερ ἡμεῖς,
τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτ-
ταν, τρία ταυτί;
- ΣΤ. Οὐδ' ἔν διαλεχθεῖην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ'
ἔν ἀπαντῶν, 425
οὐδ' ἔν θύσαιμ', οὐδ' ἔν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθεῖην
λιβανωτόν.
- ΧΘ. Λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρωμεν θαρρῶν, ὥς οὐκ
ἀτυχήσεις
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαναμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
- ΣΤ. Ὡ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πᾶν μικρὸν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν
ἄριστον. 430
- ΧΘ. Ἄλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν, ὥστε τὸ λοιπὸν
γ' ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνῶμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
- ΣΤ. Μὴ μοί γε λέγειν γνῶμας μεγάλας· οὐ γὰρ τού-
των ἐπιθυμῶ,
ἀλλ' ὅς' ἐμαντῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρή-
στας διολισθεῖν.
- ΧΘ. Τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπι-
θυμεῖς. 435
Ἀλλὰ σεαντὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις
προπόλοισι.
- ΣΤ. Δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον,
ὅς μ' ἐπέτρεψε.

Νῦν οὖν * * *

χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται.
Τουτὶ τοῦμόν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,

440

ἀνχημεῖν, ριγῶν, ἀσπὸν δαίρειν,
 εἵπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι
 τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξῳ
 θρασὺς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, ἔτης, 445
 βδελυρὸς, ψευδῶν ξυγκολλητῆς,
 εὐρησιεπὴς, περίτριμμα δικῶν,
 κέρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
 μᾶσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζῶν,
 κέντρων, μαρὸς, στρόφης, ἀργαλέος, 450
 ματιολοιχός.
 Ταῦτ' εἰ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
 δρώντων ἀτεχνῶς ὃ τι χεῖρ' ἔχουσιν,
 καὶ βούλονται,
 νῆ τὴν Δῆμητρ' ἔκ μου χορδὴν 455
 τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀῆμα μὲν πάρεστι τῷδ' ἄνθρωπῳ
 οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. Ἰσθι δ' ὥς
 ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
 ἐν βροτοῖσιν ἔξεις. 460

ΣΤ. Τί πείσομαι;

ΧΟ. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον
 ἀνθρώπων διάξεις.

ΣΤ. Ἄρα γε τοῦτ' ἐγὼ ποί' 465

ὄψομαι; ΧΟ. Ὡστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι
 θύραις αἰεὶ καθῆσθαι
 βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν 470
 πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
 ἄξια σὴ φρενὶ, συμβουλευσομένους μετὰ σου. 475

Ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτερον ὃ τι περ μέλλεις
 προδιδάσκειν,
 καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

ΣΩ. Ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαντοῦ τρόπον,
 ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
 ἤδη 'πὶ τοῦτοις πρὸς σε καινὰς προσφέρω. 480

ΣΤ. Τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τὰν θεῶν;

ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυνθέσθαι βούλομαι.

Ἦ μνημονικὸς εἶ; ΣΤ. Δύο τρόπῳ νῆ τὸν Δία·

- ἦν μὲν γ' ὀφείλῃται τί μοι, μνήμων πάνν,
 ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος ἐπιλήσμων πάνν. 485
 ΣΩ. Ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
 ΣΤ. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
 ΣΩ. Πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. Ἀμέλει, καλῶς.
 ΣΩ. Ἄγε νῦν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
 περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει. 490
 ΣΤ. Τί δαί; κνηρὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
 ΣΩ. Ἀνθρωπος ἀμαθὴς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος.
 Δέδοικά σ', ὦ πρεσβυτά, μὴ πληγῶν δέῃ.
 Φέρ' ἴδω, τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι,
 ἔπειτ' ἐπισχῶν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι, 495
 εἴτ' αὖθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.
 ΣΩ. Ἴθι νῦν κατάθου θοιμάτιον. ΣΤ. Ἡδίκηκά τι;
 ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
 ΣΤ. Ἄλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
 ΣΩ. Κατάθου· τί ληρεῖς; ΣΤ. Εἰπὲ δὴ νῦν μοι τοδί· 500
 ἦν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
 τῷ τῶν μαθητῶν ἐμπερὴς γενήσομαι;
 ΣΩ. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφάντος τὴν φύσιν.
 ΣΤ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνής γενήσομαι.
 ΣΩ. Οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ 505
 ἀνύσας τι δευρὶ θάπτον; ΣΤ. Ἐς τὴν χεῖρ' νῦν
 δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον, ὥς δέδοικ' ἐγὼ
 εἴσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου.
 ΣΩ. Χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΧΟΡΟΣ.

- Ἄλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας 510
 εἵνεκα ταύτης.
 Εὐτυχία γένοιτο τὰν-
 θρώπων, ὅτι προήκων
 ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
 νεωτέροις τὴν φύσιν αὖ- 515
 τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
 καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.
 ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
 τάληθῃ νῇ τὸν Διώνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.

Οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφὸς, 520
 ὥς ὑμᾶς ἡγνούμενος εἶναι θεατὰς δεξιόνος,
 καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
 πρῶτους ἡξίωσ' ἀναγεῖν ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
 ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 ἡττηθεῖς οὐκ ἄξιος ὢν. Ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι 525
 τοῖς σοφοῖς, ὧν εἴνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματεύομην.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑμᾶς ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
 Ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ πᾶν λέγειν,
 ὁ σώφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἡκουνσάτην,
 καὶ γὰρ παρθένος γὰρ ἔτ' ἡ κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν 530
 ἐξέθρηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως καὶ παιδεύσατε,
 ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῶν γνώμης ἔσθ' ὄγκια.
 Νῦν οὖν Ἥλεκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμωδία
 ζητοῦσ' ἡλθ' ἦν που 'πιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς 535
 γινώσεται γὰρ, ἥνπερ ἴδῃ, τὰδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
 Ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥ τις πρῶτα μὲν
 οὐκ εἰσηλθε θραυσαμένη σκυτίον καθεμιμένον
 ἐρυθρόν· ἐξ ἄκρου παχὺν, τοῖς παιδίοις ἐν ᾧ γέλως·
 οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἰλκυσεν 540
 οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπη τῇ βακτηρίᾳ
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα·
 οὐδ' εἰσηῆε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰὸν ἰὸν βοᾷ,
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλθῆλυθε.
 Καὶ γὰρ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ, 545
 οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δις καὶ τρίς ταῦτ' εἰσάγων,
 ἀλλ' αἰ καὶνὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιὰς·
 δς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
 κοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ. 550
 Οὗτοι δ', ὥς ἀπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
 τοῦτον δειλαινὸν κολετρῶσ' αἰεὶ καὶ τὴν μπέρα.
 Εὐπόλις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρεἰλκυσεν
 ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακῶς κακῶς,
 προσθεῖς αὐτῷ γρατὴν μεθύστην τοῦ κόρδακος
 εἶνεχ', ἦν 555
 Φρόνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἥσθιεν·

εἶθ' Ἐρμῆπος αὖθις ἐπήδησεν εἰς Ὑπέρβολον·
 ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον
 τὰς εἰκούς τῶν ἐγγέλων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
 Ὅστις οὖν τούτοις γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω· 560
 ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' ἐδρήμασιν,
 ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὖ φρονεῖν δοκῆσετε.

Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν στρ.

Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
 πρῶτα μέγαν κληθήσκω· 565

τὸν τε μεγασθενὴ τριαίνης ταμίαν,
 γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγχιον μοχλευτήν·
 καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',
 Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων· 570

τὸν θ' ἵππονώμαν, δς ὑπερ-
 λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
 γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
 ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

Ὡ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοὺν προσέχετε· 575
 ἡδικοημένοι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον.

Πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελοῦσαι τὴν πόλιν,
 δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
 αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς· ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
 μηδενὶ ξὺν νῷ, τότε ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν. 580

Εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
 ἡνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὁφρὺς ξινήγομεν
 κάπιοιούμεν δεινὰ, βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς,
 ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς, ὁ δ' ἥλιος
 τὴν θοναλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας 585

οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγῆσοι Κλέων.

Ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. Φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῆδε τῇ πόλει προσεῖναι· πάντα μέντοι τοὺς θεοὺς,
 ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.

Ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάξομεν. 590

Ἦν Κλέωνα τὸν λάρων δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
 εἶτα φιμώσῃτε τούτου ἢ τῷ ξύλῳ τὸν αἰχένα,
 αὖθις ἐς τάρχαϊον ὑμῖν, εἴ τι κάξημαρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

Ἀμφὶ μοι αὐτε, Φοῖβ' ἄναξ ἀντ. 595

Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτραν·
 ἦ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
 οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Ἀνδῶν μεγάλως σέβουσιν· 600
 ἦ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα Θεὸς
 αἰγίδος ἡρίοχος πολιοῦχος Ἀθάνα·

Παργασσίαν θ' ὅς κατέχων
 πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
 Βάγκαις Δελφίσιν ἐμπρέπων 605
 κωμαστίης Διόνυσος.

Ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
 ἡ Σελήνῃ ξυντυχούσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι
 πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
 εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναί 610
 ὠφελούσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς,
 πρῶτα μὲν τοῦ μινδὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμῇν,
 ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας,
 “Μὴ πρίην, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληνάϊας καλόν.”
 Ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς
 ἡμέρας 615

οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν,
 ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς Θεοὺς ἐκάστοτε,
 ἡνίχ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου κἀπίωσιν οἴκαδε
 τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
 Κᾶθ', ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε. 620
 Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν Θεῶν ἀπαστίαν,
 ἡνίχ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμονον ἢ Σαρπηδόνα,
 σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'. Ἄνθ' ὧν λοχῶν Ὑπέρβολος
 τῆτες ἱερομνημονεῖν κᾶτειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν Θεῶν
 τὸν στέφανον ἀφῆρέθη· μάλλον γὰρ οὕτως εἴσεται 625
 κατὰ σελήνην ὥς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

ΣΩ. Μὰ τὴν Ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
 οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
 οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα,
 ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἔττα μικρὰ μανθάνων 630
 ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν. Ὅμως γε μὴν
 αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.

- Ποῦ Στρεψιάδης; Ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
ΣΤ. Ἄλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἐξηνεγκεῖν οἱ κόρεις.
ΣΩ. Ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσχε τὸν νοτν. **ΣΤ.** Ἰδού.
ΣΩ. Ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν 636
 ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτε' οὐδέν; εἰπέ μοι·
 πότερα περὶ μέτρων ἢ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν;
ΣΤ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε
 ὅπ' ἀλφिताμοιβοῦ παρεκόπην διχομήνου. 640
ΣΩ. Οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὃ τι κάλλιστον μέτρον
 ἡγεῖ, πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον.
ΣΤ. Ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμικτέου.
ΣΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὠνθρωπε. **ΣΤ.** Περίδου νυν ἔμοι
 εἰ μὴ τετράμετρον ἐστὶν ἡμικτέον. 645
ΣΩ. Ἐς κόρακας· ὥς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
 Ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
ΣΤ. Τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τάλφαιτα;
ΣΩ. Πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν ξυνοσίᾳ,
 ἐπαίονθ' ὅποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν 650
 κατ' ἐνόπλιον, χῶποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
ΣΤ. Κατὰ δάκτυλον; Νῆ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. **ΣΩ.** Εἰπέ δὴ.
ΣΤ. Τίς ἄλλος ἀντὶ τουτοῦ τοῦ δακτύλου;
 Πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἔμοῦ παιδὸς ὄντος, οὔτοσί.
ΣΩ. Ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. **ΣΤ.** Οὐ γὰρ, ῥῆζυρε, 655
 τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. **ΣΩ.** Τί δαί;
ΣΤ. Ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικιώτερον λόγον.
ΣΩ. Ἄλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
 τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
ΣΤ. Ἄλλ' οἶδ' ἔγωγε ἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι· 660
 κριὸς, τράγος, ταῦρος, κῶν, ἀλεκτρυόν.
ΣΩ. Ὅρῃς δ' πάσχεις; Τὴν τε θήλειαν καλεῖς
 ἀλεκτρυόνα καὶ ταῦτ' αὖ καὶ τὸν ἄρρενα.
ΣΤ. Πῶς δὴ; φέρε'. **ΣΩ.** Ὅπως; ἀλεκτρυόν καὶ ἀλεκτρυόν.
ΣΤ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ. Νῦν δέ πῶς με χεῖρ καλεῖν; 665
ΣΩ. Ἀλεκτρυάιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
ΣΤ. Ἀλεκτρυάιναν; Εὖ γε νῆ τὸν Ἀέρα,
 ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνον
 διαλφινύσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
ΣΩ. Ἰδὸν μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον 670

- ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. Τῷ τρόπῳ
ἄρρενα καλῶ γὰρ κάρδοπον; ΣΩ. Μάλιστα γε,
ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. ΣΤ. Πῶς δὴ; φράσον.
- ΣΩ. Ταῦτόν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
- ΣΤ. Ἄλλ', ὠγάθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ, 675
ἀλλ' ἐν θυνείᾳ στρογγύλῃ νεμάττετο.
Ἄτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. Ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
- ΣΤ. τὴν καρδόπην θήλειαν; ΣΩ. Ὅρθως γὰρ λέγεις.
- ΣΤ. Ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν καρδόπη, Κλεωνύμῳ. 680
- ΣΩ. Ἔθ' ἐν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅττι ἄρρεν' ἐστίν, ἅττι δ' αὐτῶν θήλεα.
- ΣΤ. Ἄλλ' οἷδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. Εἰπέ δὴ.
- ΣΤ. Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
- ΣΩ. Ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. Μυρία 685
Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
- ΣΩ. Ἄλλ', ὦ πονηρὲ, ταῦτά γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.
- ΣΤ. Οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστίν; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;
- ΣΤ. Ὅπως ἂν; Ὡδὲ, "Ἀεῦρο δεῦρ', Ἀμυνία." 690
- ΣΩ. Ὅρῃς; Γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
- ΣΤ. Οὐκ οὐν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;
Ἄτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
- ΣΩ. Οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ — ΣΤ.
Τί δρῶ;
- ΣΩ. Ἐμφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων. 695
- ΣΤ. Μὴ δὴθ', ἱκετεύω σ', ἐνθάδ' ἄλλ', εἴτερ γε χρὴ,
χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐμφροντίσαι.
- ΣΩ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἕλλα. ΣΤ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
οἷαν δίκην τοῖς κόρρεσι δώσω τήμερον.
- ΧΟ. Φρόντιζε δὴ καὶ διάθρεϊ, πάντα τρόπον τε
σαντὸν στρ. 700
στρόβει πυννώσας·
ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
ἐπ' ἄλλο πῆδα
νόημα φρενός. Ὑπνος δ' ἀπέστω γλυκὺς θυμος
ὀμμάτων. 705
- ΣΤ. Ἄτταταῖ ἀτταταῖ.

- ΧΟ. Τί πάσχεις; τί κάμνεις;
 ΣΤ. Ἀπόλλυμαι δειλῆαιος. Ἐκ τοῦ σκίμποδος
 δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, 710
 καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν,
 καὶ τὴν ψυχὴν ἐκτίνουσιν,
 καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
 καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
 καὶ μ' ἀπολοῦσιν. 715
- ΧΟ. Μὴ νυν βαρέως ἔλγει λίαν.
 ΣΤ. Καὶ πῶς, ὅτε μου
 φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
 φρούδη ψυχὴν, φρούδη δ' ἐμβάς,
 καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς 720
 φρουρὰς ἔδων
 ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι;
- ΣΩ. Οὗτος, τί ποιεῖς; Οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤ. Ἐγώ;
 Νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. Καὶ τί δὴτ' ἐφρόντισας;
 ΣΤ. Ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται. 725
 ΣΩ. Ἀπολεῖ κάμισ'. ΣΤ. Ἄλλ', ὦγάθ', ἀπόλωλ' ἀγτίως.
 ΣΩ. Οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
 Ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
 κάπαιόλημ'. ΣΤ. Οἴμοι, τίς ἐν δὴτ' ἐπιβάλοι
 ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα; 730
- ΣΩ. Φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι δεῖ τουνόν.
 Οὗτος, καθεύδεις; ΣΤ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐ.
 ΣΩ. Ἔχεις τι; ΣΤ. Μὰ Δί' οὐ δὴτ' ἔγωγ'. ΣΩ. Οὐδὲν
 πάνν;
- ΣΤ. Οὐδὲν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
 ΣΩ. Οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς; 735
 ΣΤ. Περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
 ΣΩ. Αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτον ἐξευρεῖν λέγε.
 ΣΤ. Ἀήκοας μυριάκις ἀγὼν βούλομαι
 περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἀποδώσω μηδενί.
- ΣΩ. Ἴθι νυν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα 740
 λεπτήν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
 ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. Οἴμοι τάλας.
 ΣΩ. Ἐχ' ἀτρέμας ἦν δ' ἀπορῆς τι τῶν νοσημάτων,
 ἀφρὲς ἄπελθε, κἄτα τὴν γνώμην πάλιν

- κίνησον αὖθις αὐτό τε ζυγώθρισον. 745
- ΣΤ. Ὡ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. Τί, ὦ γέρον;
- ΣΤ. Ἐχω τόκου γνώμην ἀποστερητικὴν.
- ΣΩ. Ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤ. Εἰπέ δὴ νῦν μοι —
ΣΩ. Τὸ τί;
- ΣΤ. Γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ περιήμενος Θετταλὴν
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὲ 750
αὐτήν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον
ὥσπερ κάτοπτρον, κατὰ τηροῖν ἔχων.
- ΣΩ. Τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ'; ΣΤ. Ὅ τι;
- Εἰ μικρέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῖ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. Ὅτι; τί δὴ; 755
- ΣΤ. Ὅτι κατὰ μήνα τὰ γύρῳ δανείζεται.
- ΣΩ. Εὖ γ'· ἀλλ' ἔτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.
- ΣΤ. Ὅπως; ὅπως; Οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητῆέον. 760
- ΣΩ. Μὴ νῦν περὶ σαιτὸν εἴλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἄερα
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνητον τοῦ ποδός.
- ΣΤ. Ἡὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. Ποῖαν τινά; 765
- ΣΤ. Ἦδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἐόρακας τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι; ΣΩ. Τὴν ὕαλον λέγεις;
- ΣΤ. Ἐγωγε. Φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
δύοτε γράφω τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς, 770
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματα' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;
- ΣΩ. Σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας. ΣΤ. Οἴμ' ὥς ἦδομαι
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπται μοι δίκη.
- ΣΩ. Ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάραπασον. ΣΤ. Τὸ τί; 775
- ΣΩ. Ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.
- ΣΤ. Φαυλότατα καὶ ῥᾶσ'. ΣΩ. Εἰπέ δὴ. ΣΤ. Καὶ δὴ λέγω·
εἰ πρόσθεν, ἔτι μίᾳς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ' ἀπαγχαίμην τρέχων. 780
- ΣΩ. Οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ

- οὐδείς κατ' ἑμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.
ΣΩ. Ὑθλεις. Ἄπερρ' οὐκ ἂν διδάξαιμ' ἂν σ' ἔτι.
ΣΤ. Ὅτιη τί; Ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. Ἄλλ' εὐθὺς ἐπιλήθῃ σὺ γ' αὖτ' ἂν καὶ μάθῃς. 785
 Ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.
ΣΤ. Φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
 Τίς ἦν ἐν ἧ' ματτόμεθα μέντοι τᾶλφῖτα;
 Οἴμοι, τίς ἦν; **ΣΩ.** Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
 ἐπιλησμοτάτον καὶ σκαιότατον γερόντιον; 790
ΣΤ. Οἴμοι, τί οὖν δηρ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
 Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθῶν γλωττοστροφεῖν.
 Ἄλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλευσάτε.
ΧΟ. Ἡμεῖς μὲν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλευόμεν,
 εἴ σοί τις νῖός ἐστιν ἐκτεθραμμένος, 795
 πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
ΣΤ. Ἄλλ' ἔστ' ἔμοιγ' νῖός καλός τε κἀγαθός·
 ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;
ΧΟ. Σὺ δ' ἐπιτρέπεις; **ΣΤ.** Εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ
 κλίστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας. 800
 Ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλῃ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
 Ἄλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθῶν χρόνον.
ΧΟ. Ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' ἀντίχ' ἔξω ἀντ.
 μόνας θεῶν; ὥς 806
 ἔτοιμος ὄδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
 ὅσ' ἂν κελεύῃς.
 Σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερώς ἐπηρμένου 810
 γνοὺς ἀπολαύσαις δ τι πλεῖστον δύνασαι
 ταχέως· φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοιαῦθ' ἐτέρῳ τρέπεσθαι.
ΣΤ. Οἵτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς·
 ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας. 815
ΦΕ. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
 Οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
ΣΤ. Ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον. Τῆς μωρίας,
 τὸ Δία νομίζειν σ' ὄντα τηλικουτονί.
ΦΕ. Τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτέον; **ΣΤ.** Ἐνθυμούμενος 820
 ὅτι παιδάριον εἰ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.

- ‘Ὅμως γε μὴν πρόσσελθ’, ἵν’ εἰδῆς πλείονα,
καὶ σοι φράσω πράγμ’ ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
‘Ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
- ΦΕ. Ἰδοὺ· τί ἔστιν; ΣΤ. Ὠμοσας νυνὶ Δία. 825
- ΦΕ. Ἐγώ· ΣΤ. Ὅρῃς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
Οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεὺς. ΦΕ. Ἀλλὰ τίς;
- ΣΤ. Δίνος βασιλεύει τὸν Δί’ ἐξεληλακώς.
- ΦΕ. Αἰβοί, τί ληρεῖς; ΣΤ. Ἴσθι τοῦθ’ οὕτως ἔχον.
- ΦΕ. Τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος 830
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔγρη.
- ΦΕ. Σὺ δ’ ἐς τοσουτονὶ μανιῶν ἐλήλυθας
ᾧστ’ ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤ. Εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἵπηρ φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς
καὶ νοτὴν ἔχοντας, ᾧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας 835
ἀπεκείρατ’ οὐδεὶς πώποτ’ οὐδ’ ἠλείψατο
οὐδ’ ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ᾧσπερ τεθνεῶτος καταλῶει μου τὸν βίον.
Ἀλλ’ ὡς τάχιστ’ ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
- ΦΕ. Τί δ’ ἔν παρ’ ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστὸν τις ἔν; 840
- ΣΤ. Ἀληθές; Ὅσαπερ ἔστ’ ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σπαντὸν ὡς ἀμαθὴς εἰ καὶ παχύς.
Ἀλλ’ ἐπανάμεινόν μ’ ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον.
- ΦΕ. Οἷμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω, 845
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
ΣΤ. Φέρ’ ἴδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις; εἰπέ μοι.
- ΦΕ. Ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. Καλῶς γε. Ταυτηρὶ δὲ τί;
- ΦΕ. Ἀλεκτρυόν’. ΣΤ. Ἀμφω ταυτό; Καταγέλαστος εἰ.
Μὴ νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήρδε μὲν καλεῖν 850
ἀλεκτρυάιναν, τουτονὶ δ’ ἀλέκτορα.
- ΦΕ. Ἀλεκτρυάιναν; Ταῦτ’ ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
- ΣΤ. Χῆτερά γε πόλλ’· ἀλλ’ ὃ τι μάθοιμ’ ἐκαστοτε
ἐπελανθανόμεν ἐν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἑτῶν. 855
- ΦΕ. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοῖμάτιον ἀπώλεσας;
- ΣΤ. Ἀλλ’ οὐκ ἀπολώλεκ’, ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
- ΦΕ. Τὰς δ’ ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ᾧνόητε σύ;
- ΣΤ. Ὅσπερ Περικλῆς ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.

- Ἄλλ' ἔτι βάδιζ', ὤμεν· εἴτα τῷ πατρὶ 860
 πιθόμενος ἐξάμαρτε. Καὶ γὰρ τοί ποτε
 οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος·
 ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἑλλαστικὸν,
 τούτου πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
- ΦΕ. Ἥ μὴν σὺ τοῖτοισι τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει. 865
 ΣΤ. Εὖ γ' οὐτι ἐπέισθης. Δευρὸ δευρ', ὦ Σώκρατες,
 ἐξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τοιυτονί,
 ἔκοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. Νηπύτιος γὰρ ἐστ' ἔτι
 καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὕτω τρίβων τῶν ἐνθαδί.
- ΦΕ. Αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρέμαίό γε. 870
 ΣΤ. Οὐκ ἐς κόρακας; Καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
 ΣΩ. Ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγετο
 καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρηγκόσι.
 Πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόρρυξιν δίκης
 ἢ κλησιν ἢ χαίνωσιν ἀναπειστηρίαν; 875
 Καίτοι ταλάντου γ' αὐτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
- ΣΤ. Ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει.
 Εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὃν τυννουτονί
 ἐπλάττεν ἔνδον οἰκίας ναῖς τ' ἐγλυφεν,
 ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο, 880
 καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
- Ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ μαθήσεται,
 τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,
 δὲ τῷδ' ἀνατρέπει λέγων τὸν κρείττονα·
 ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ. 885
- ΣΩ. Αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιιν,
 ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. ΣΤ. Τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
 πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΔΙΚΑΙΟΣ.

Χώρει δευρὶ, δεῖξον σαντὸν
 τοῖσι θεαταῖς καίπερ θρασὺς ὢν. 890

ΔΙΚΟΣ.

Ἴθ' ὅποι χρήξεις· πολὺ γὰρ μάλλον σ'
 ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
 ΔΙ. Ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν; ΔΔ. Λόγος. ΔΙ. Ἦττων γε.

- ΑΔ. Ἀλλά σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. Τί σοφὸν ποιῶν; 895
- ΑΔ. Γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
- ΔΙ. Ταῦτα γὰρ ἀνθρῆ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους.
- ΑΔ. Οὔκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. Ἀπολῶ σε κακῶς.
- ΑΔ. Εἰπὲ, τί ποιῶν; ΔΙ. Τὰ δίκαια λέγων. 900
- ΑΔ. Ἀλλ' ἀνατρέψω ἄν' αὐτ' ἀντιλέγων·
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνν φημι δίκην.
- ΔΙ. Οὐκ εἶναι φῆς; ΑΔ. Φέρε γὰρ, ποῦ 'στιν;
- ΔΙ. Παρὰ τοῖσι θεοῖς.
- ΑΔ. Πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ 905
δήσας; ΔΙ. Αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· ὅτε μοι λεκάνην.
- ΑΔ. Τυφογέρων εἰ κἀνάρμοστος.
- ΔΙ. Καταπύγων εἰ κἀναίσχυντος.
- ΑΔ. Ῥόδα μ' εἴρηκας. ΔΙ. Καὶ βωμολόχος. 910
- ΑΔ. Κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. Καὶ πατραλοίας.
- ΑΔ. Χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
- ΔΙ. Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.
- ΑΔ. Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
- ΔΙ. Θρασὺς εἰ πολλοῦ. ΑΔ. Σὺ δέ γ' ἀρχαῖος. 915
- ΔΙ. Διὰ σ' οὐ φοιτᾶν οὐδεὶς ἐθέλει
τῶν μεираκίων·
καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
- ΑΔ. Αὔχμεις αἰσχρῶς. ΔΙ. Σὺ δέ γ' εὖ πράττεας. 920
- Καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες
Τήλεφος εἶναι Μυσοῦς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελετείους.
- ΑΔ. Ὡμοι σοφίας — ΔΙ. Ὡμοιμανίας — 925
- ΑΔ. ἥς ἐμνήσθης. ΔΙ. τῆς σῆς πόλεώς θ'
ἦτις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μεираκίοις.
- ΑΔ. Οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὢν.
- ΔΙ. Ἐὔτερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρεῖ 930

- καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκήσαι.
ΑΔ. Δευρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.
ΔΙ. Κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἦν ἐπιβάλλῃς.
ΧΟ. Παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
 Ἄλλ' ἐπιδείξαι 935
 σύ τε τοὺς προτέρους ἄντ' ἐδίδασκες,
 σύ τε τὴν καινὴν
 παιδευσιν, ὅπως ἔν ἀκούσας σφῶν
 ἀντιλεγόντων κρίνας φοιτᾷ.
ΔΙ. Δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. *ΑΔ.* Κἄγωγ' ἐθέλω.
ΧΟ. Φέρε δὴ πρότερος λέξει πρότερος; 940
ΑΔ. Τούτῳ δώσω·
 κἄτ' ἐκ τούτων ὧν ἔν λέξῃ
 ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
 καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
 Τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἀναγρύξῃ, 945
 τὸ πρόσωπον ἄπαν καὶ τῷ φθαλμῷ
 κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνδραγῶν
 ὑπὸ τῶν γυμῶν ἀπολεῖται.
ΧΟ. Νῦν δεῖξέτον τῷ πισύνῳ τοῖς περιδεξίοισιν στρ. 949
 λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις
 ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
 Νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνείται σοφίας, 955
 ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
 Ἄλλ', ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς
 στεφανώσας,
 ῥήξον φωνὴν ἥτιν χαίρεις, καὶ τὴν σαντοῦ φύσιν 960
 εἰπέ.
ΔΙ. Λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
 ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθον καὶ σωφροσύνην
 'γενόμεστο.
 Πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν' 965
 ἀκοῦσαι·
 εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
 τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, καὶ κριμνῶδη
 κατανίφοι. 965
 Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ῥσμ' ἐδίδασκεν, τῷ μηρῷ μὴ
 ξυνέχοντας,

ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἢ Τηλέπο-
 ρόν τι βόαμα,
 ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
 Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα
 καμπτήν,
 οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκο-
 λοκάμπτους, 971
 ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς Μούσας
 ἀφανίζων.
 Ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μαρὸν ἔδει
 προβαλέσθαι
 τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μὴδὲν δείξειαν ἀτηνές·
 εἴτ' αὖ πάλιν αἰδοῖς ἀνιστάμενον ξυμπήσαι, καὶ
 προνοεῖσθαι 975
 εἰδῶλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἡβης μὴ καταλείπειν.
 Ἥλείφετο δ' ἂν τοῦμφοροῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερχεν
 τότ' ἂν, ὥστε
 τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοὺς ὥσπερ μήλοισιν
 ἐπήνθει.
 Οὐδ' ἂν μαλακὴν φουρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς
 τὸν ἐραστήν·
 αὐτοὺς ἑαυτὸν προαγωγέων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν. 980
 Οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν καὶ φυλλεῖον
 ῥαφανίδος,
 οὐδ' ἀννηθὼν τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
 οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τῷ
 πόδ' ἐναλλάξ.
 ΑΔ. Ἀρχαῖα γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμυστα
 καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. ΑΙ. Ἄλλ' οὖν ταῦτ'
 ἐστὶν ἐκεῖνα, 985
 ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμῇ παιδευσις ἐθρεψε.
 Σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις
 ἐντετυλίχθαι·
 ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίους
 δέον αὐτοὺς
 τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τις Τριτογενείας.
 Πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω
 λόγον αἶροῦ· 990

κάπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι
 καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κῆν σκώπτῃ τίς
 σε, φλέγεσθαι·
 καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
 προσιοῦσι,
 καὶ μὴ περὶ τοὺς σαντοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο
 τε μὴδὲν
 αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλω τί σ' τᾶγα μ'
 ἀναπλάττειν· 995
 μὴδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
 κεχηγώς,
 μήμῃ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀπο-
 θρασυθῆς·
 μὴδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μὴδὲν, μὴδ' Ἰαπετὸν
 καλέσ' αὐτὸν
 μνησικακήσας τὴν ἡλικίαν ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφηθής.
 ΑΔ. Εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νῆ τὸν
 Διόνυσον 1000
 τοῖς Ἰπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καὶ σε καλοῦσι
 βλιτομάμμαν.
 ΑΙ. Ἄλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις
 διατρίψεις,
 οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ'
 οἷάπερ οἱ νῦν,
 οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογε-
 ξεπιτρίπτου·
 ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις
 καταθρέξεις 1005
 στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σφάφρονος
 ἡλικιώτου,
 μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλο-
 βολούσης
 ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὅπῃταν πλάτανος πτελέῃ
 ψιθυρίῃ.

Ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,
 καὶ τούτοισιν προσέχης τὸν νοῦν, 1010
 ἐξεις αἰεὶ στήθος λιπαρὸν,
 χροῖαν λαμπράν, ὤμους μεγάλους,

γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν.

Ἦν δ' ἔπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης, 1015

πρῶτα μὲν ἕξεις χοροῖαν ὠχρὰν,
ὤμους μικροὺς, στήθος λεπτὸν,
γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
κωλὴν μεγάλην, ψήφισμα μακρόν·
καὶ σ' ἀναπτέσει

τὸ μὲν αἰσχρὸν ἔπαι καλὸν ἡγεῖσθαι, 1020

τὸ καλὸν δ' αἰσχρὸν·

καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου

καταπυγούσης σ' ἀναπλήσει. 1023

ΧΟ. Ὡ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, ἀντ.

ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθρωπος·

εὐδαιμονες δ' ἦσαν ἅρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προτέρων.

Πρὸς οὖν τάδ', ὦ κομποπρεπὴ μοῦσαν ἔχων, 1030

δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς ἠδουκίμηκεν ἀνὴρ.

Λεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,

εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις. 1035

ΑΔ. Καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμεν τὰ σπλάγχνα κα-
πεθύμουν

ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.

Ἐγὼ γὰρ ἤτευν μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη

ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, διὰ πρῶτιστος ἐπενόησα

τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τὰναντί' ἀντιλέξαι· 1040

καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,

αἰρούμενον τοὺς ἤττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.

Σκέψαι δὲ τὴν παιδείην ἣ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω·

δοτις σε θερμοῦ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἑάσειν.

Καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά; 1045

ΑΙ. Ὅτι κακιστὸν αὐτὰ καὶ δειλότατον ἄνδρα ποιεῖ.

ΑΔ. Ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφικτον·

καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ'

ἄριστον

ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνο

πονῆσαι;

ΑΙ. Ἐγὼ μὲν οὐδέν· Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω. 1050

ΑΔ. Ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;

Καίτοι τίς ἀνδρείότερος ἦν; ΑΙ. Ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα,
 ὃ τῶν νεανίσκων αἰεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
 πληρὲς τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὸς δὲ τὰς παλαιστρας.

ΑΔ. Εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ'
 ἐπαινῶ. 1055

Εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτε ἂν ἐποίει
 τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἀπαντας.
 Ἄνειμι δ' ἦτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἦν ὁδὸ μὲν
 οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημι·
 καὶ σωφρονεῖν αὐ φησι χρῆναι· δύο κακῶ μεγίστω. 1060
 Ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πῶποτε εἶδες ἦδη
 ἀγαθόν τι γενόμενον; Φράσον καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπὼν.

ΑΙ. Πολλοῖς. Ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε δι' αὐτὸ τὴν μάχαιραν.

ΑΔ. Μάχαιραν; Ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
 Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα
 πολλὰ 1065

εἵληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δία μάχαιραν.

ΑΙ. Καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

ΑΔ. Κατ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'· οὐ γὰρ ἦν ὕβριστὴς
 οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·
 γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει. Σὺ δ' εἰ κρόνιπτος. 1070
 Σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
 ἀνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
 παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὕψων, πότων,
 κηλισμῶν.

Καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆς;

Εἶεν. Πάρεμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως
 ἀνάγκας. 1075

Ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι κατ' ἐλήφθης;
 Ἀπόλλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. Ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
 χρεὼ τῇ φύσει, σίματα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
 Μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν,
 ὥς οὐδὲν ἡδίκμας· εἴτ' ἐς τὸν Δι' ἐπανενεγκεῖν, 1080
 κἀκεῖνος ὥς ἦττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
 καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

ΑΙ. Τί δ', ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρα
 τε τιλθῇ;

Ἐξεῖ τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

ΑΔ. Ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν; 1085

- ΔΙ. Τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μείζον πάθοι τούτου ποτέ;
 ΑΔ. Τί δῆτ' ἔρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;
 ΔΙ. Σιγήσομαι· τί δ' ἄλλο; ΑΔ. Φέρε δὴ μοι φράσον·
 ξυνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
 ΔΙ. Ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. Πείθομαι. 1090
 Τί δαί; τραγωδοῦς' ἐκ τίνων;
 ΔΙ. Ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. Εἰ λέγεις.
 Δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
 ΔΙ. Ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. Ἄρα δῆτ'
 ἔγνωκας ὥς οὐδὲν λέγεις; 1095
 Καὶ τῶν θεατῶν ὑπότεροι
 πλείους σκόπει. ΔΙ. Καὶ δὴ σκοπῶ.
 ΑΔ. Τί δῆτ' ὀρεῖς;
 ΔΙ. Πολὺ πλείονας νῆ τοὺς θεοὺς
 τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
 γοῦν οἷδ' ἐγὼ κάκεινον· 1100
 καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
 ΑΔ. Τί δῆτ' ἔρεῖς;
 ΔΙ. Ἑτήμεθ'. Ὡς βινούμενοι,
 πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
 θοιμάτιον, ὥς
 ἐξαντομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
-
- ΣΩ. Τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν 1105
 βούλει τὸν νῆδον, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
 ΣΤ. Δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
 εἰ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
 οἷον δικιδίους, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
 στομώσον οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. 1110
 ΣΩ. Ἀμέλει, κομῶ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
 ΦΕ. Ὡχρόν μὲν οὖν, οἶμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.
 ΧΟ. Χωρεῖτε νῦν· οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
 Τοὺς κριτὰς δὲ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν 1115
 ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
 Πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροῦς,
 ὕσμεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
 Εἶτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
 ὥστε μήτ' ἀρχμὸν πιέζειν μήτ' ἔγαν ἐπομβρίαν. 1120
 Ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὐσας θεάς,

προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,
 λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
 'Ηνίκ' ἂν γὰρ αἶ τ' ἔλθαι βλαστάνωσ' αἶ τ' ἄμπελοι,
 ἀποκεκόφονται τοιαύταις σφενδόναϊς παίησομεν. 1125
 "Ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ἴσομεν καὶ τοῦ τέγονς
 τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις ξυντρίψομεν.
 Κῆρ γαμῆ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν τις ἢ φίλων,
 ἴσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
 κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὧν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς. 1130

ΣΤ. Πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
 εἶθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
 δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
 εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔξη τε καὶ νέα.
 Πᾶς γὰρ τις ὁμνὸς οἷς ὀφείλων τυγχάνω 1135
 θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν τέ φησι κἄξολεῖν·
 κάμου μέτρι' ἅττα καὶ δίκαι' αἰτουμένον,
 "ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβης,
 τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες," οὗ φασὶν ποτε
 οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λουδοροῦσί με 1140
 ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
 Νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γὰρ μοι μέλει,
 εὔπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
 Τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
 Παῖ, ἡμί, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι. 1145

ΣΤ. Κἄγωγε σ'· ἀλλὰ τουτοῖν πρῶτον λαβέ·
 χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
 Καὶ μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
 ἐκείνον εἴφ' ὃν ἀγτίως εἰσήγαγες.
 ΣΩ. Μεμάθηκεν. ΣΤ. Εὖ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη. 1150
 ΣΩ. Ὡστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν ἂν βούλῃ δίκην.
 ΣΤ. Κεὶ μάρτυρες παρῆσαν δτ' ἐδανειζόμεν;
 ΣΩ. Πολλῶ γε μᾶλλον, κεὶ παρῆσαν χίλιοι.
 ΣΤ. Βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
 βοάν. Ἴὼ κλάετ', ὠβολοστάται, 1155
 αὐτοὶ τε καὶ τὰρχαῖα χοὶ τόκοι τόκων·
 οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι·
 ὁλος ἐμοὶ τρέφεται
 τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς
 ἀμφήκει γλώττη λάμπων, 1160

πρόβολος ἑμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
 λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν.

Ὅν κάλεσον τρέχων ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.

ΣΩ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἔξελεθ' οἴκων, 1165
 ἅϊε σοῦ πατρός.

Ὅδ' ἐκείνος ἀνήρ.

ΣΤ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩ. Ἄπιθι τὸν υἱὸν ξυλλαβών.

ΣΤ. Ἰὼ ἰὼ τέκνον.

Ἰοῦ ἰοῦ. 1170

Ὡς ἤδομαί σου πρῶτα τὴν χοιρὰν ἰδών.

Νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαρηνητικὸς

κάντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον

ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ τὸ "Τί λέγεις σὺ;" καὶ δοκεῖν 1175
 ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' εὖ ποιεῖν·

ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶ τάττιδὸν βλέπας.

Νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κατώλεσας.

ΦΕ. Φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. Τὴν ἔην τε καὶ νέαν.

ΦΕ. Ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ νέα τις ἡμέρα;

ΣΤ. Εἰς ἣν γε θήσῃν τὰ πριτανεῖά φασί μοι. 1180

ΦΕ. Ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
 μὴ ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

ΣΤ. Οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕ. Πῶς γὰρ, εἰ μὴ πέρ γ' ἄμα
 αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῖς τε καὶ νέα γυνή;

ΣΤ. Καὶ μὴν νενόμισται γ'. ΦΕ. Οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν νόμον 1186
 ἴσασι δρθῶς ὃ τι νοεῖ. ΣΤ. Νοεῖ δὲ τί;

ΦΕ. Ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤ. Τοντὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔην τε καὶ νέαν.

ΦΕ. Ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύο ἡμέρας 1190
 ἔθηκεν, εἰς γε τὴν ἔην τε καὶ νέαν,
 ἢν αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ νομυρίᾳ.

ΣΤ. Ἴνα δὴ τί τὴν ἔην προσέθῃ; ΦΕ. Ἴν', ὦ μέλε, 1195
 παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μῆ
 πρότερον ἀπαλλάττοινα' ἐκόντες· εἰ δὲ μὴ,
 ἔωθεν ὑπανήκοντο τῇ νομυρίᾳ.

ΣΤ. Πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομυρίᾳ
 ἀρχαὶ τὰ πριτανεῖ', ἀλλ' ἔην τε καὶ νέα;

ΦΕ. Ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
 ἢν ὡς τάχιστα τὰ πριτανεῖ' ὑφελοίαιτο,

- διὰ τοῦτο προὔτένθουσιν ἡμέρα μῆ. 1200
- ΣΤ. Εἶ γ'. ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
 ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,
 ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
 ὦστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἷον τουτονὶ
 ἐπ' εὐτυχίαισιν ἄστέον μοῦγκώμιον. 1205
- “ Μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
 αὐτὸς τ' ἔφης ὡς σοφὸς,
 χοῖον τὸν υἷον τρέφεις,”
 φήσουσιν, οἴμ', οἱ φίλοι
 χοῖ δημόται 1210
- ζηλοῦντες ἥνικ' ἐν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
 Ἄλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐσιτῆσαι.
-
- ΠΛ. Εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐεναι;
 Οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρεῖττον ἢ εὐθὺς τότε 1215
 ἀπερυνθρίσσαι μάλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
 ὅτε τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
 ἔλκω σε κλητεύσοντα καὶ γενήσομαι
 ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τοῦτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
 Ἄτάρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχνῶ 1220
 ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην — ΣΤ. Τίς οὐτοσί;
- ΠΛ. ἔς τὴν ξὴν τε καὶ νέαν. ΣΤ. Μαρτύρομαι
 ὅτι ἔς δὲ εἶπεν ἡμέρας. Τοῦ χρημάτων;
- ΠΛ. Τῶν δώδεκα μνῶν, ὃς ἔλαβες ὠνούμενος
 τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤ. Ἴππον; Οὐκ ἀκούετε; 1225
 ὃν πάντες ὑμεῖς ὥστε μισοῦσθ' ἵππικῆν.
- ΠΛ. Καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμους τοὺς θεούς.
 ΣΤ. Μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξητίστατο
 Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
- ΠΛ. Νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρκος εἶναι διανοεῖ; 1230
- ΣΤ. Τί γὰρ ἄλλ' ἐν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
- ΠΛ. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς;
 ΣΤ. Ποίους θεούς;
- ΠΛ. Τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. Νῆ Δία,
 κἄν προσκαταθείῃν γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον. 1235
- ΠΛ. Ἀπόλοιο τοῖνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
- ΣΤ. Ἄλσιν διασμηχθεῖς ὄναιτ' ἐν οὐτοσί.
- ΠΛ. Οἴμ' ὡς καταγελᾷς. ΣΤ. Ἐξ χάσας χωρήσεται.

- ΠΛ.** Οὔτοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
ἐμοῦ καταπρόξει. **ΣΤ.** Θανμασίως ἦσθην θεοῖς, 1240
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὑμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
- ΠΛ.** Ἦ μὴρ σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
Ἄλλ' εἴτ' ἀποδώσεις εἴτε μὴ τὰ χρήματα
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. **ΣΤ.** Ἐχε νῦν ἥσυχος·
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς. 1245
- ΠΛ.** Τί σοι δοκεῖ δράσειν;

ΜΑΡΤΥΣ.

Ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

- ΣΤ.** Ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τὰργύριον; Ἀέγε,
τουτί τί ἐστι; **ΠΛ.** Τοῦθ' ὃ τι ἐστί; Κάρδοπος.
- ΣΤ.** Ἐπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον τοιοῦτος ὢν;
Οὐκ ἔν ἀποδοίην οὐδ' ἔν ὀβολὸν οὐδενί, 1250
δοτις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
- ΠΛ.** Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; **ΣΤ.** Οὐχ, ὅσον γ' ἐμ' εἰδέναι.
Οὐκὼν ἀνύσας τι θάττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; **ΠΛ.** Ἄπειμι καὶ σοί γ' ἴσθ' ὅτι
θήσω πρυτανεῖ', ἥ μῆκετι ζῶην ἐγώ. 1255
- ΣΤ.** Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
Καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
διτι ἡ κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜΥΝΛΑΣ.

Ἰὼ μοί μοι.

- ΣΤ.** Ἐα.
Τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηγῶν; Οὔτι που 1260
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγατο;
- ΑΜ.** Τί δ' ὅστις εἰμι, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
Ἀνὴρ κακοδαίμων. **ΣΤ.** Κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπον.
- ΑΜ.** Ὡ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἱππων ἐμῶν. Ὡ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας. 1265
- ΣΤ.** Τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;
- ΑΜ.** Μὴ σκάπτέ μ', ὦ τάν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
τὸν νῖδον ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
- ΣΤ.** Τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; **ΑΜ.** Ἀδανείσατο. 1270
- ΣΤ.** Κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
- ΑΜ.** Ἴππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεοὺς.

- ΣΤ.** Τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
ΑΜ. Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
ΣΤ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. **ΑΜ.** Τί δαί; 1275
ΣΤ. Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς.
ΑΜ. Σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαι γ' ἐμοί,
 εἰ μάποδώσεις τὰργύριον. **ΣΤ.** Κάτειπέ νυν,
 πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
 εἶναι ὕδωρ ἐκαστοτ', ἢ τὸν ἥλιον 1280
 ἔλκειν κάτωθεν ταῦτ' οὗθ' ὕδωρ πάλιν;
ΑΜ. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδὲ μοι μέλει.
ΣΤ. Πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δίκαιος εἶ,
 εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
ΑΜ. Ἀλλ', εἰ σπανίζειτ' ἀργυρίον, τὸν γοῖν τόκον 1285
 ἀπόδοτε. **ΣΤ.** Τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
ΑΜ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μέτρα καὶ καθ' ἡμέραν
 πλέον πλέον τὰργύριον αἰεὶ γίγνεται
 ἐπορρεόντος τοῦ χρόνου; **ΣΤ.** Καλῶς λέγεις.
 Τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα 1290
 νῦν νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; **ΑΜ.** Μὰ Δί', ἀλλ' ὕσση.
 Οὐ γὰρ δυνατόν αὐτὴν πλείον' εἶναι. **ΣΤ.** Κῆρα πῶς
 αὕτη μὲν, ὃ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
 ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
 ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλέον τὸ σόν; 1295
 Οὐκ ἀποδιώξει σαντὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 Φέρε μοι τὸ κέντρον. **ΑΜ.** Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΣΤ. Ὑπαγε· τί μέλλεις; Οὐκ ἔλῃς, ὃ σαμφόρα;
ΑΜ. Ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; **ΣΤ.** Ἄξιεις; Ἐπιαλῶ
 κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον. 1300
 Φεύγεις; Ἐμελλὼν ἄρα σε κινήσειν ἐγὼ
 αὐτοῖσι τοῖς τροχοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.
ΧΟ. Οἶον τὸ πραγμάτων ἔρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ 1305
 γέρων δδ' ἔρασθεις
 ἀποστερησάιναι βούλεται
 τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
 λήψεται τι πρᾶγμ', δ τοῦ-
 τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως
 ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ' ἐξαίφνης καινὸν λαβεῖν τι. 1310
 1303—1310. = 1311—1320.

Οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' ἐδρήσειν ὅπερ ἀντ.
 πάλαι ποτ' ἐδίζητ',
 εἶναι τὸν υἱὸν δεινὸν οἱ
 γνώμας ἐναντίας λέγειν
 τοῖσιν δίκαιοις, ὥστε ν- 1315
 κᾶν ἀπαντας οἵσπερ ἔν
 ξυγγένηται, κῆρ λέγῃ παμπόνηρ'.
 Ἵσως δ' Ἵσως βουλήσεται κᾶφωρον αὐτὸν εἶναι. 1320

- ΣΤ. Ἰοὺ ἰοῦ.
 Ὡ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
 Οἶμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
 Ὡ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. Φήμ', ὦ πάτερ.
 ΣΤ. Ὅραθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει; ΦΕ. Καὶ 1326
 μάλα.
 ΣΤ. Ὡ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρῶχε.
 ΦΕ. Αὐθίς με ταῦτά ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
 Ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
 ΣΤ. Ὡ λακκόπρωκτε. ΦΕ. Πάντε πολλοῖς τοῖς 1330
 ῥόδοις.
 ΣΤ. Τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. Κάποφανῶ γε νῆ Δία
 ὥς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. ΣΤ. Ὡ μιαρώτατε,
 καὶ πῶς γένοιτ' ἔν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
 ΦΕ. Ἐγὼ γ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.
 ΣΤ. Τοντὶ σὺ νικήσεις; ΦΕ. Πολύ γε καὶ ῥαδίως. 1335
 Ἐλοῦθ' ὅποτερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
 ΣΤ. Ποίوين λόγοιν; ΦΕ. Τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
 ΣΤ. Ἐδιδαξάμην μέντοι σε νῆ Δί', ὦ μέλε,
 τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
 μέλλεις ἀναπείσειν, ὥς δίκαιον καὶ καλὸν 1340
 τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἔστιν ὑπὸ τῶν νύεων.
 ΦΕ. Ἀλλ' οἶομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
 οὐδ' αὐτὸς ἀπροσάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
 ΣΤ. Καὶ μὴν ὃ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.
 ΧΟ. Σὺν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπη στρ. 1345
 τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
 ὥς οὗτος, εἰ μή τι πεποίθειν, οὐκ ἔν ἡν
 οὕτω ἀκόλαστος.

Ἄλλ' ἔσθ' ὅτ' ὁφθαλμοὺς θρασύνεται· δῆλόν γε τὰν-
θρώπου 'στὶ τὸ λῆμα.

1350

Ἄλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἐχθρὴν λέγειν πρὸς τὸν χορόν· πάντως δὲ τοῦτο
δράσεις.

ΣΤ. Καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἰσιτώμεθ', ὥσπερ ἔστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα 1355
ῥσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθῃ.

Ὁ δ' εὐθὺς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ καθαρίζειν
ῥῥοειν τε πίνονθ' ὥσπερ καὶ γυναικ' ἀλοῦσαν.

ΦΕ. Οὐ γὰρ τότε εὐθὺς χρεὶν σ' ἀράττεσθαι τε καὶ
πατεῖσθαι

ῥῥοειν καλεῖσθαι ὥσπερ τεττιγας ἐστιῶντα; 1360

ΣΤ. Τοιαῦτα μέντοι καὶ τότε' ἔλεγεν ἔνδον οἷάπερ νῦν,
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
Κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠρνεσθόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· καὶ οὗτος εὐθὺς

εἶπεν, 1365

"Εγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
ψόφου πλέων, ἀξίστατον, στόμφορα, κρημνο-
ποιόν."

Κἀνταῦθα πῶς οἶσθ' ἐμὴν τὴν καρδίαν ὁρεχθεῖν;
Ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακνὼν ἔφη, "Σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων, ὅτι ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα." 1370

Ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥησὶν τιν', ὡς ἐβρίκει
ἀδελφός, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφὴν.

Κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηρνεσθόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἀράττω
πολλοῖς κακοῖς καὶ σχροῖσι· καὶ ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἰθ' οὗτος ἐπα-
ναπηθῶ, 1375

καί περ' ἔφρα με κάσπ' ὁδεὶ κάπνυγε κάπτετριβεν.

ΦΕ. Οὐκὼν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινέεις
σοφώτατον; ΣΤ. Σοφώτατόν γ' ἐκείνον· ὦ — τί
σ' εἴπω;

Ἄλλ' ἀδύς αὖ τυπτήσομαι. ΦΕ. Νῆ τὸν Δί' ἐν
δίῃ γε.

1345 — 1352. = 1391 — 1398.

- ΣΤ.** Καὶ πῶς δικαίως; ὅστις, ἀναισχυντέ, σ' ἐξ-
ἐθρεψα, 1380
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος ὃ τι νοοίης.
Εἰ μὲν γε βρῶν εὔτοις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμῶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἡκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
κακκῶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, καγὼ λαβὼν θύραζε
ἐξέφερον ἂν καὶ προῦσχόμεν σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν
ἀπάγχων 1385
βοῶντα καὶ κεκραγόν· ὅτι
χεῖρητιψὴν οὐκ ἔτλης
ἔξω 'ξενεγκεῖν, ὦ μιαρὲ,
θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
αὐτοῦ 'ποίησα κακκῶν. 1390
- ΧΟ.** Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας ἄντ.
πηδᾶν ὃ τι λέξει.
Εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέγμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν 1395
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.
Σὺν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
- ΦΕ.** 'Ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιόις ὁμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύ-
νασθαι. 1400
'Εγὼ γὰρ, ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνον προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρι' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἶός τ' ἢ πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
νυνὶ δ', ἐπειδὴ μ' οὕτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν ὥς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν. 1405
- ΣΤ.** Ἴππευε τοίνυν νῆ Δί', ὥς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
- ΦΕ.** Ἐκέῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτὶ, Παῖδά μ' ὄντ'
ἔτυπτες;
- ΣΤ.** Ἐγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. **ΦΕ.** Εἰπέ
δὴ μοι, 1410
οὐ καμὲ σοὶ δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν, τὸ
τύπτειν;

Πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρή πληγῶν ἄθρον εἶναι,
τοῦμόν δὲ μή; Καὶ μὴν ἔφην ἐλεύθερός γε κἀγὼ.
[Κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;]
Φήσεις νομίζεσθαι γε παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι. 1416
Ἐγὼ δέ γ' ἀντεῖποιμ' ἐν ὧς δις παῖδες οἱ γέροντες,
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσῳ περ ἐξαμαρτάνειν ἦτον δίκαιον αὐτούς.

ΣΤ. Ἄλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο
πάσχειν. 1420

ΦΕ. Οὐκ οὖν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ
πρῶτον,
ὅσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
Ἦτιόν τι δητ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ
θεῖναι νόμον τοῖς νύεσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
Ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι 1425
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκοφθαι.

Σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρούνας καὶ τᾶλλα βοτὰ τοιαντὴ,
ὧς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καί τοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκείνοι πληρὴν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
ΣΤ. Τί δητ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρούνας ἄπαντα μιμεῖ, 1430

οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις;

ΦΕ. Οὐ ταῦτόν, ὦ τᾶν, ἐστίν, οὐδ' ἐν Σωκράτει δοκοίη.

ΣΤ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαντόν ποτ' αἰτιάσει.

ΦΕ. Καὶ πῶς; ΣΤ. Ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
σὺ δ', ἦν γένηται σοι, τὸν υἱόν. ΦΕ. Ἦν δὲ μὴ
γένηται,

μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγγανὼν τεθνήξεις. 1436

ΣΤ. Ἐμοὶ μὲν, ὦνδρες ἡλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·

κἀμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τοῦτοισι τάπτεικῃ.

Κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.

ΦΕ. Σκέψαι δὲ χᾶτέραν ἔτι γνώμη. ΣΤ. Ἀπὸ γὰρ
ὀλοῦμαι.

ΦΕ. Καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν
πέπονθας. 1441

ΣΤ. Πῶς δὴ; Δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.

ΦΕ. Τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτῆσω. ΣΤ. Τί φῆς,
τί φῆς σὺ;

Τοῦθ' ἔτερον ἀπὸ μείζον κακόν. ΦΕ. Τί δ', ἦν

ἔχων τὸν ἥτιω 1445

- λόγον σε νικήσω λέγων
τὴν μητέρα' ὡς τύπτειν χρεών;
ΣΤ. Τί δ' ἄλλο γ'; Ἦν ταυτὶ ποιῆς,
οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-
τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον 1450
μετὰ Σωκράτους
καὶ τὸν λόγον τὸν ἤττω.
Ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγὼ,
ὑμῖν ἀναθείς ἅπαντα τὰμὰ πράγματα.
ΧΟ. Αὐτὸς μὲν οὖν σταντῶ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα. 1455
ΣΤ. Τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρσετε;
ΧΟ. Ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὄντιν' ἂν
γνώμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακὸν, 1460
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
ΣΤ. Οἷμοι, πονηρὰ γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ μ' ἔχρην τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην
ἀποστρεφεῖν. Νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μαρὸν καὶ Σωκράτη 1465
ἀπολεῖς μετ' ἑμοῦ ἰθὺν, οἷ σέ κ' αἰμ' ἐξηπάτων.
ΦΕ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
ΣΤ. Ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῶον Δία.
ΦΕ. Ἰδοὺ γε Δία πατρῶον' ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; **ΣΤ.** Ἔστιν. **ΦΕ.** Οὐκ ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ
Δίνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακῶς. 1471
ΣΤ. Οὐκ ἐξελέηλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὥομην
διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. Οἷμοι δεῖλαιος,
[ὅτε καὶ σέ χυτρεοῖν ὄντα θεὸν ἠγησάμην.]
ΦΕ. Ἐνταῦθα σταντῶ παραφρόνει καὶ φληνάφα. 1475
ΣΤ. Οἷμοι παρανοίας' ὡς ἐμαινόμεν ἄρα
ὄτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
Ἀλλ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτιρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἑμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχή· 1480
καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὃ τι σοι δοκεῖ.
Ὅρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔων δικορραφεῖν,

ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
 τῶν ἀδολεσχεῶν. Δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία, 1485
 κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
 κἄπειτ' ἐπαναβάς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
 τὸ τέγος κατὰσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
 ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλης τὴν οἰκίαν.
 Ἔμοι δὲ δῶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην· 1490
 κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
 ἔμοι ποιήσω, καὶ σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόνες.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

Ἰοὺ ἰού.

ΣΤ. Σὺν ἔργον, ὦ δᾶς, ἰέναι πολλὴν φλόγα.
 ΜΑ. Α. Ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. Ὅ τι ποιῶ; Τί δ'
 ἄλλο γ' ἢ
 διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας; 1496

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

Οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
 ΣΤ. Ἐκεῖνος οὐπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Γ.

Ἀπολεῖς ἀπολεῖς. ΣΤ. Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βού-
 λομαι,
 ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας, 1500
 ἢ γὰρ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
 ΣΩ. Οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεδν, οὐπὶ τοῦ τέγους;
 ΣΤ. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
 ΣΩ. Οἴμοι τάλας, δέλαιος ἀποπνηγῆσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακτανθήσομαι. 1505
 ΣΤ. Τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὀβριζετε,
 καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;
 Δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν εἵνεκα,
 μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν. 1509
 ΧΟ. Ἠγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε
 τήμερον ἡμῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ¹ } οἰκείται Φιλοκλέωνος.
ΞΑΝΘΙΑΣ }
ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.
ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΥΩΝ.²
ΛΥΤΟΠΩΛΙΣ.
ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

1) Nomen **ΣΩΣΙΑΣ** legitur Antiph. V. 70. et alibi.

2) **ΚΥΩΝ** om. Richter. Reliquas personas habet ut Dind. in ed. Par. In hac fabula quattuor interdum personae simul in scenam inducuntur (Phil. Bdel. Xanth. Sos.). De personarum distributione agit Richter in Praef. pp. 30—50. De Choro idem pp. 51—91.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

ΦΛΙΟΚΛΕΩΝ Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τοῦτου παῖς, ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθεύδων τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφῆξιν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δράμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦρυν οὐδὲ οὔτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θανατῶντος τίνος ἕνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἤττηται τοῦ πράγματος ἔφη ὁ πρεσβύτερος τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειράτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος, νοουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτερος μῆδαμῶς νοουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κίνες ἐπείσασθαι πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφῆξιν ἐμφερεῖς εἰσιν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δράμα· οὐ, ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνاسι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρον ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις. ὁ δὲ γέρον πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται καὶ γελοιοποιεῖ τὸ πρᾶγμα.

Τοῦτο τὸ δράμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὥσαντι γενομένης· πέπλασται γὰρ τὸ ὄλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναῖος ὡς φιλοδοκῶντας, καὶ σωφρονίζει τὸν

δῆμον ἀποστήναι τῶν δικῶν, καὶ διὰ τοι τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφῆξιν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου εἰς Αἴθραια ἐν τῇ πρ' Ὀλυμπιάδι. δεύτερος ἦν. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προαγῶνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἰρξας ἄγνω αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.
 Ὅ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
 Εἴθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι σφῆρες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα, ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶ φρονοῦντες ἱκανόν. Ὅ δὲ γέρων τηρούμενος συμπεῖθ' ἐνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν, ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέντρικον ἐκ παντὸς τρόπου.

ΣΩΣΙΛΑΣ.

Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩ. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προῦφείλεις μέγα.

Ἄρ' οἶσθ' ἄλλ' ὅσον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑ. Οἶδ' ἄλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι. 5

ΣΩ. Σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ αὐτοῦ γ' ἔμοῦ
κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυνύ.

ΞΑ. Ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἔτεδν ἢ κορυβαντιῶς;

ΣΩ. Οὐκ, ἀλλ' ἕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαΐζιον.

ΞΑ. Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βονκολεῖς Σαβαΐζιον. 10

Κάμοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο

Μηδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ἕπνος·
καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

ΣΩ. Κἄγωγ' ἀληθῶς οἶον οὐδεπώποτε.

Ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑ. Ἐδόκουν ἀετὸν 15

καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνν
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα

φέρειν ἐπὶ χάλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν,

κλῖπεται ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

ΣΩ. Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος. 20

ΞΑ. Πῶς δῆ; ΣΩ. Προβαλεῖ τις τοῖσι συμπτώταις λέγων,
“Τί ταῦτ' ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἄν οὐρανῷ
κἄν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;”

ΞΑ. Οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
ἰδόντι τοιοῦδ' ἐνύπνιον; ΣΩ. Μὴ φροντίσης· 25

οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεοὺς.

ΞΑ. Δεινὸν γε τοῦστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.

Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. ΣΩ. Ἀλλ' ἐστὶν μέγα·

περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἐστὶ τοῦ σκάφους ὄλου.

ΞΑ. Λέγε νῦν ἀνύσας τι τὴν τρόπον τοῦ πράγματος. 30

ΣΩ. Ἐδοξέ μοι περὶ πρῶτον ἕπνον ἐν τῇ πυκνῇ

- ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κῆπτεται τούτοις τοῖς προβάτοισι μούδῳκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεντρια 35
ἔχουσα φωνὴν ἐμπτεπρημένης ὁδός.
- ΞΑ. Λίβοι. ΣΩ. Τί ἔστι; ΞΑ. Παῦε παῦε, μὴ λέγε·
ᾧξει κάκιστον τούνύττιον βύρσης σαπρῶς.
- ΣΩ. Εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην
ἴστη βόειον δημόν. ΞΑ. Οἷμοι δειλαιοσ· 40
τὸν δημον ἡμῶν βούλεται διυστάναι.
- ΣΩ. Ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
Εἴτ' Ἀλκυβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας,
"Οἴῃς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει." 45
- ΞΑ. Ὅρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκυβιάδης ἐτραύλισεν.
- ΣΩ. Οὐκὼν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γυγνόμενος; ΞΑ. Ἕμιστ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. Πῶς;
ΞΑ. Ὅπως;
Ἄνθρωπος ὡν εἴτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
Οὐκὼν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι 50
ἀρθεῖς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακος οἰχήσεται;
- ΣΩ. Εἴτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολῶ μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνειράτα;
- ΞΑ. Φέρε νυν κατεῖπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἅτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί, 55
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
δούλῳ διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατῶμενος, 60
οὔδ' αἰθῆς ἐνασελγαινόμενος Εὐρυπιδῆς·
οὔδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αἰθῆς τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωπεύσομεν.
Ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον, 65
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
κωμωδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
Ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκείνοσι
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.

- Ὅττος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῆν
 ἔνδον καθεύξας, ἵνα θύραζε μὴ ᾔξη. 70
- Νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 ἦν οὐδ' ἂν εἰς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι,
 εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάξετε.
 Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φησ' οὕτως
 εἶναι φιλόκυβον αὐτὸν, ἀλλ' οὐδὲν λέγει. 75
- ΣΩ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
 ΕΛ. Οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 Ὅδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 αὕτη γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος. 80
- ΕΛ. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
 εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἢ φιλόξενον.
- ΣΩ. Μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
 ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὃ γε Φιλόξενος.
- ΕΛ. Ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσατε. 85
 Εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγάτε νῦν·
 φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
 Φιληλιαστής ἐστιν ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ,
 ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
 ἦν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ζύλου. 90
- Ὑπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
 Ἦν δ' ὅν καταμύσῃ κλῖν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
 ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλειψύδραν.
 Ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψηφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
 τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται, 95
 ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νομμηρία.
 Καὶ νῆ Δί' ἦν ἔδη γέ που γεγραμμένον
 τὸν τοῦ Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ “ἄημος καλός,”
 ἰὼν παρέγραψε πλησίον “κημὸς καλός.”
 Τὸν ἀλεκτρύονα δ', ὃς ἦδ' ἀφ' ἐσπέρας, ἔφη 100
 ὅψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
 Εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
 κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρὸ πάντων,
 ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῇ κυγκλίδι. 105
 Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἔπασι τιμῶν τὴν μακρὰν

ὥσπερ μέλιτι' ἢ βομβυλίδος εἰσέρχεται
 ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
 Ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθεῖη ποτὲ,
 ἔν' ἔχοι δικάζων, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. 110
 Τοιαυτ' ἀλύνει' νοουθετούμενος δ' αἰεὶ
 μάλλον δικάζει. Τοῦτον οὖν φυλάττομεν
 μοχλοῖσιν ἐγκλήσαντες, ὥς ἂν μὴ 'ξίῃ.
 Ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος 115
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
 μηδ' ἐξιέναι θύραζ'· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
 Εἴτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ'· ὁ δ' οὐ μάλα.
 Μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
 ᾄξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσῶν. 120
 Ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ᾠφέλει,
 διέπλευσεν εἰς Αἴγινα, εἶτα ξυλλαβῶν
 νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
 ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κυγκλίδι.
 Ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφορίμεν' 125
 ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὕδρορροῶν
 καὶ τῶν ὀπῶν. Ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετραγμένα
 ἐπεβύσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν·
 ὁ δ' ὥσπερ εἰ κολοῖδς αὐτῷ παττάλους
 ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἴτ' ἐξήλλετο. 130
 Ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἄπασαν δικτύοις
 καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
 Ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων
 καὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδὶ Βδελυκλέων,
 ἔχων τρόπους φρηαγμοσεμνάκους τινάς. 135

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;
 ΞΑ. Οἶμοι. ΣΩ. Τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
 ΒΔ. Οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δευρ' ἄτερος;
 Ὁ γὰρ πατήρ ἐς τὸν ἱππὸν εἰσελήλυθε
 καὶ μυσπολεῖ ποι καταδεδυνώς. Ἀλλ' ἄθρει 140
 κατὰ τῆς πύλου τὸ τρημ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
 σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΞΑ. Ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΒΔ. Ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπηνη ψοφεῖ;
Οὔτος, τίς εἰ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.

ΒΔ. Καπνός; Φέρ' ἴδω, τίνος ξύλου σύ; **ΦΙ.** Συκίνου. 145

ΒΔ. Νῆ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
Ἄτάρ, οὐ γὰρ ἐκφρήσω σε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
Δίου πάλιν. Φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
'Ενταῦθ' αὖ νυν ζῆται τιν' ἄλλην μηχανήν.
Ἄτάρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὥς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ, 150
δοσις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.

Παῖ, τὴν θύραν ὤθει· πῖεζε νῦν σφόδρα
εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι·
καὶ τῆς κατακλιῆδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ
φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώζεται. 155

ΦΙ. Τί δράσεται; Οὐκ ἐκφρήσεται, ὦ μαρῶτατοι,
δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύζεται Δρακοντίδης;

ΒΔ. Σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; **ΦΙ.** Ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένη μοῦνηρσεν ἐν Δελφοῖς ποτε,
ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκληρῆναι τότε. 160

ΒΔ. Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.

ΦΙ. Ἴσ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.

ΒΔ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.

ΦΙ. Διατρώξομαι τοίνυν ὁδᾶς τὸ δίκτυον.

ΒΔ. Ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. **ΦΙ.** Οἴμοι δελταῖος· 165
πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι, πῶς; Δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστα ἢ πινάκιον τιμητικόν.

ΒΔ. Ἀνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖε κακόν.

ΦΙ. Μὰ τὸν Δί' οὐ δητ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἔγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις· 170
νομμηρία γάρ ἐστιν. **ΒΔ.** Οὐκ οὖν καὶ ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δητ' ἂν; **ΦΙ.** Οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.

ΒΔ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. Ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

ΞΑ. Οἷαν πρόφασιν καθήκειν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἔν' αὐτὸν ἐκπέμψεις. **ΒΔ.** Ἀλλ' οὐκ ἔσπασε 175
ταύτη γ'· ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένου.
Ἀλλ' εἰσιῶν μοι τὸν ὄνον ἐξάξειν δοκῶ,
ὅπως ἂν ὁ γέρων μὴδὲ παρακύψῃ πάλιν.

- Κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
 Βάδιζε θάπτον. Τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις 180
 Ὀδυσσεά τιν'; ΞΑ. Ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
 κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυνότα.
- ΒΔ. Ποῖον; Φέρ' ἴδωμαι. ΞΑ. Τουτονί. ΒΔ. Τουτί τί ἦν;
 Τίς εἰ ποτ', ὦνθρωπ', ἐτεόν; ΦΙ. Οὔτις νῆ Δία.
- ΒΔ. Οὔτις σύ; Ποδαπός; ΦΙ. Ἴθακος Ἀποδρασιπ-
 πίδου. 185
- ΒΔ. Οὔτις μὰ τὸν Δί' οὔτι χαιρήσων γε σύ.
 Ὑφελκε θάπτον αὐτόν. ὦ μιαιφώτατος
 ἦν' ὑποδέδυνεν ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
 μοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
- ΦΙ. Εἰ μὴ μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα. 190
- ΒΔ. Περί τοῦ μαχεῖ νῦν δῆτα; ΦΙ. Περί ὄνου σκιάς.
- ΒΔ. Πονηρός εἰ πόρρω τέχνης καὶ παραβόλος.
- ΦΙ. Ἐγὼ πονηρός; Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὸ
 νῦν μ' ὅντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
 ὑπογαστρὶον γέροντος ἡλιαστικοῦ. 195
- ΒΔ. ὦθαι τὸν ὄνον καὶ σαντὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
- ΦΙ. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνετε.
- ΒΔ. Ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλημένης.
 ὦθαι σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
 καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλὸν, 200
 καὶ τὴν δοκὸν προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
 ἀνύσας τι προσκύλισον. ΞΑ. Οἴμοι δεῖλαιος·
 πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;
- ΒΔ. ἴσως ἄνωθεν μὲς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
- ΞΑ. Μὲς; Οὐ μὰ Δί, ἀλλ' ὑποδυνόμενός τις οὔτοσί 205
 ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστής ὀροφίας.
- ΒΔ. Οἴμοι κακοδαίμων, στροφῆθος ἀνὴρ γίγνεται·
 ἐκπτήσεται. Ποῦ ποῦ ὅτι μοι τὸ δίκτυον;
 Σοῦ σοῦ πάλιν, σοῦ. Νῆ Δί' ἥ μοι κρεῖττον ἦν
 τηρεῖν Σκυῖνῃν ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210
- ΞΑ. Ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως διαδὸς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
 τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλβην;
- ΒΔ. Ἀλλ', ὦ πονήρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
 οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τοιτονί 215

τὸν πατέρα. **ΞΑ.** Τί λέγεις; Ἀλλὰ νῦν γ' ὄρθρος
βαθύς.

ΒΔ. Νῆ τὸν Δί' ὅψε γοῦν ἀνεστήρασι νῦν
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἰεὶ
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελισιδωνοφρονιχήρατα, 220
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. **ΞΑ.** Οὐκοῦν, ἦν δέη,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

ΒΔ. Ἀλλ', ὦ πονηρὲ, τὸ γένος ἦν τις δεγίση
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιῶ.
Ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐκ τῆς ἀσφύος 225
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

ΞΑ. Μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾶν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως, ὦ Κωμία· βραδύνεις. 230
Μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμάς
κύνειος·

νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ Στυρμόδωρε Κονδυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἀρ' ἐστί που ἵστασθ' ἢ Χάβης ὁ Φλυεὺς;
Πάρεσθ' ὃ δὴ λοιπὸν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀππαπαῖ
παπαιᾶξ, 235

ἤβης ἐκείνης, ἥνικ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σὺ, κἄτα περιπατοῦντε
νύκτωρ

τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον,
κἄθ' ἥψομεν τοῦ κορχόρου κατασχίσαντες αὐτόν.
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται Ἀττήτι νυνί. 240
Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
Χθρὲς σὺν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφείτ' ἐν ὥρᾳ
ἦμεν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρῶν
ἐπ' αὐτόν ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκηκεν. Ἀλλὰ
σπεύδωμεν, ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι· 245
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μή που λαθῶν τις ἐμπεδοῶν ἡμᾶς κακὸν τι δράσῃ.

ΠΛΙΣ.

- Τὸν πηλὸν, ὃ πάτερ πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.
 ΧΟ. Κάρφος χαμάθεν νυν λαβὼν τὸν λήχρον προμύξειν.
 ΠΛ. Οὐκ, ἀλλὰ τῷδ' ἐμοὶ δοκῶ τὸν λήχρον προμύξειν. 250
 ΧΟ. Τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
 καὶ ταῦτα τοῦλαιου σπανίζοντος, ὠνόητε;
 Οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
 ΠΛ. Εἰ νῆ Δί' αἰθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
 ἀποσβέσαντες τοὺς λήχρους ἔπιμεν οἴκαδ' αὐτοί· 255
 κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεῖς
 τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.
 ΧΟ. Ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χιτέρους μείζονας κολάζω.
 Ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι,
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον 260
 ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
 Ἐπεισι γοῦν τοῖσιν λήχροις οὐτοὶ μύκητες·
 φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν δετὸν μάλιστα.
 Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μὴ 'στι πρῶτα
 ὕδωρ γενέσθαι κάπιπνεῖσαι βόρειον αὐτοῖς. 265
 Τί χρημ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
 πέπονθεν, ὥς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
 Οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
 ἤγειτ' ἂν ἄδων Φρυγίχου· καὶ γὰρ ἔστιν ἀνὴρ
 φιλωδός. Ἀλλὰ μοι δοκεῖ σιάντας ἐνθάδ', ὠνδρες, 270·
 ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας
 τοῦμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρτύση θύραζε.
 Τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων
 οὐδ' ὑπακούει; στρ.

Μῶν ἀπολώλεκεν τὰς
 ἐμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν 275
 τῷ σκότῳ τὸν δακτυλὸν που,
 εἴτ' ἐπεφλέγμηνεν
 τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
 ἢ τάχ' ἂν βουβωνίῳ.
 Καὶ μὴν πολὺν δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν
 καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπεῖθετ'·
 ἀλλ', ὅπουτ' ἀντιβολοίη
 τις, κάτω κώπτων ἂν οὔτω,

273—281. = 282—290.

“Αἶθρον ἔψεις,” ἔλεγεν. 280
 Τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, δς ἡμᾶς
 διεδύετ' ἀντ.

ἐξαπατῶν ἔλεγέν θ'
 ὡς φιλαθήναιος εἴη
 τὰν Σάμψ τε πρῶτος εἴποι,
 τοῦτ' ὀδυνῇθι,
 εἴτ' ἴσως κείται πυρέττων·
 ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ. 285
 Ἄλλ', ὦγαθ', ἀνίστασο μῆδ' οὕτω σεαντὸν
 ἔσθιε μῆδ' ἀγανάκτει.
 Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει
 τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης·
 ὃν ὅπως ἐγγυτρίεις.
 Ὑπαγ', ὦ παῖ, ὑπαγε. 290

ΠΛ. Ἐθελήσεις διδόν' ὀδν, ὦ πάτερ, ἦν σοῦ τι δεηθῶ; στρ.
 ΧΟ. Πάνν γ', ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰπέ, τί βούλει με
 πρίασθαι
 καλόν; Οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δῆπουθεν,
 ὦ παῖ. 295

ΠΛ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ.
 ΧΟ. Οὐδ' ἂν μὰ Δί' εἰ κρέμαιοσθέ γ' ὁμῆς.
 ΠΛ. Μὰ Δί' οὐ τᾶρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
 ΧΟ. Ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου 300
 τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἔλφριτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·
 σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.

ΠΛ. Ἄγε νῦν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων ἀντ.
 καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠησόμεθ' ἄριστον; Ἐχεις ἐλ- 305
 πίδα χρηστήν τινα νῦν ἢ πόρον Ἑλλάς ἱερὸν εἰπεῖν;
 ΧΟ. Ἀπαπαῖ φεῦ, ἀπαπαῖ φεῦ, μὰ Δί' οὐκ οἶδ'
 ἔγωγε νῦν 310

ὁπόθεν τὸ δεῖπνον ἔσται.

ΠΛ. Τί με δητ', ὦ μελέα μάτερ, ἔτικτες;
 ΧΟ. Ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχρης.
 Ἀνόνητον ἔρ', ὦ θυλάκιόν, σ' εἶχον ἄγαλμα. 315
 ΠΛ. Ἐξ·
 πάρα νῦν στενάζειν.

- ΦΙ. Φίλοι, τήκομαι μὲν 317
πάλαι διὰ τῆς κάπνης
ὑμῶν ἐπακούων·
ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' ἐκ-
βαίνειν, τί ποιήσω;
Τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ'· ἐπεὶ
βούλομαι γε πάλαι μεθ' ὑ- 320
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους κακὸν τι ποιῆσαι.
Ἄλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα βροντήσας
ἥ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης
ἥ Προξενίδην ἥ τὸν Σέλλου 325
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξιν·
τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι
πάθος οἰκτείρας·
ἥ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ
σπῶδισον ταχέως,
κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας 330
εἰς δξάλμην ἔμβαλε θερμόν·
ἥ καὶ με λίθον ποιήσον ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.
- ΧΟ. Τίς γὰρ ἐσθ' οὐνταῦθά σ' εἰργων 335
κάποκλήων τῇ θύρᾳ; Λέ-
ξον· πρὸς εἵνους γὰρ φράσεις.
- ΦΙ. Οὐμός νιός. Ἄλλα μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὔτωσι πρόσθεν καθεύδων· ἀλλ' ἔφρεθε τοῦ τόνου.
- ΧΟ. Τοῦ δ' ἐφέξων, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται
καὶ τίνα πρόφασιν ἔχων;
- ΦΙ. Οὐκ ἔῃ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν, 340
ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
- ΧΟ. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιὰρὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογονκλέων δδ'
ὅτι λέγεις σύ τι περὶ τῶν νεῶν
ἀληθές; Οὐ γὰρ ἔν ποθ'
οὕτως ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ξυνωμότης τις ἦν. 345
Ἄλλ' ἐκ τούτων ὥρα τίνα σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,

- ἦτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο
ποιήσει.
- ΦΙ. Τίς ἂν οὖν εἴη; Ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὥς πᾶν ἂν ἔγωγε
ποιοίην·
οὔτω κίττω διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοίρινος πε-
ριελθεῖν.
- ΧΟ. Ἔστιν ὅπη δῆθ' ἦρτιν' ἂν οἶός τ' ἔνδοθεν εἴης
διαλέξαι, 350
εἴτ' ἐκδῶναι ῥάκεσιν κρυφθεῖς ὥσπερ πολύμητις
Ὀδυσσεύς;
- ΦΙ. Πάντα πέφρακται, κοῦκ ἔστιν ὅτῃς οὐδ' εἰ σέρφῃ
διαδῶναι.
Ἄλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπιαν δ' οὐκ ἔστι
γενέσθαι.
- ΧΟ. Μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιάς κλέψας ποτὲ
τοὺς ὀβελίσκους
ἴεις σαντὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως ὅτε Νάξος
ἔάλω; 355
- ΦΙ. Οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνῳ
προσόμοιον.
Ἦβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν ἰσχυόν τ' αὐτὸς ἔμαντοῖ,
κοῦδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἔξην μοι
φεύγειν ἀδεῶς. Νῦν δὲ ξὺν ὀπλοῖς
ἄνδρες ὀπλῖται διαταξάμενοι 360
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τῶ δὲ δὴ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.
- ΧΟ. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε ἀντ. 365
μηχανὴν ὅπως τάχισθ' ἔ-
ως γὰρ, ὦ μελίττιον.
- ΦΙ. Διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
Ἦ δέ μοι Δίκτυνα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.
- ΧΟ. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
Ἄλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον. 370
- ΦΙ. Διατέτρωκται τοῦτό γ'. Ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.
- ΧΟ. Μηδὲν, ὦ τᾶν, δέδιθι, μηδέν·

ὥς ἐγὼ τοῦτόν γ', εἰν γρὺ-
 ξη τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
 καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
 χῆς δρόμον δραμεῖν, ἔν' εἰδῇ
 μὴ πατεῖν τὰ
 τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.

375

Ἄλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον εἶτα
 καδίμα

δήσας σαντὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διο-
 παίθους.

380

ΦΙ. Ἄγε νυν, ἦν αἰσθομένῳ τούτῳ ζητητόν μ' ἐσκα-
 λαμᾶσθαι

κάνασπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

ΧΟ. Ἀμνοθυμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἄπαντ' ἐκκα-
 λέσαντες,

ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἰργεῖν ἔσται· τοιαῦτα ποιήσο-
 μεν ἡμεῖς.

ΦΙ. Δράσω νυν τοῦθ' ὑμῖν πίσυνος· καί, μανθάνει·

ἦν τι πάθω γῶ, 385

ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναι μ' ὑπὸ τοῖσι
 δρυφάκτοις.

ΧΟ. Οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσης. Ἄλλ', ὦ βέλτιστε,
 καθίει

σαντὸν θαρρῶν κάπευξάμενος τοῖσι πατρώοισι
 θεοῖσιν.

ΦΙ. ὦ Αἴνε δέσποτα γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ
 ἐγὼ κεχάρησαι,

τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλο-
 φημοῖς·

390

ῥήκρας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκοῶφω,
 κάβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθήσθαι·
 ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαντοῦ πλησιόχωρον,
 κοῦ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κήνας οὐρήσω μηδ'
 ἀποπάρδω.

ΒΔ. Οὐτος, ἐγείρου. ΕΔ. Τί τὸ πράγμ'; ΒΔ. Ὡσπερ
 φωνή μέ τις ἐγκυκλιωται. 395

ΕΔ. Μῶν ὁ γέρον πη διαδὺς ἔλαθεν; ΒΔ. Μὰ Δί' οὐ
 δῆτ', ἀλλὰ καδιμῆ

- αὐτὸν δήσας. **ΞΑ.** ὦ μῖαρ' ἀνδρῶν, τί ποιεῖς;
 Οὐ μὴ καταβήσῃ;
ΒΔ. Ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλ-
 λάσι παῖε,
 ἦν πως πρύμνην ἀνακρούσῃται πληγεῖς ταῖς εἰρε-
 σιώναις.
- ΦΙ.** Οὐ ξυλλήψουσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν
 ἔσεσθαι, 400
 ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδῃ καὶ Χρῆμον καὶ Φερέδειπνε;
 Πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἶσω
 μᾶλλον ἄγεσθαι;
- ΧΟ.** Εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν στρ.
 ἦν τερ ἥνικ' ἔν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηνικάν;
 Νῦν ἐκείνο νῦν ἐκείνο 405
 τοῦξύθυμον, ᾧ κολαζό-
 μεσθα, κέντρον ἐκτετάσθω.
 Ἀλλὰ θαῖμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
 θεῖτε καὶ βοᾶτε καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
 καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἦκειν 410
 ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόδημον
 ὄντα κάπολούμενον, ὅτι
 τόνδε λόγον ἐσφέρει,
 μὴ δικάζειν δίκας.
- ΒΔ.** ὦ γασοῖ, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε. 415
ΧΟ. Νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανὸν γ'. **ΒΔ.** Ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ
 μεθήσομαι.
- ΧΟ.** Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
 ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,
 καὶ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.
- ΞΑ.** Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. Οὐχ ὀρεῖς, ὦ
 δέσποτα; 420
- ΒΔ.** Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
- ΧΟ.** Καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοθῆμεν. Ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε
 δευρὸ καξείρας τὸ κέντρον εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο
 ξυσταλεις, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
 ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὥργισε. 425
- ΞΑ.** Τοῦτο μέντοι δεινὸν ἦδη νῆ Δί', εἰ μαχομένοθα·
 ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὀρεῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντριδάς.

- ΧΟ.** Ἄλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμι ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέσματος.
- ΦΙ.** Εἶά νυν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆκας ὀξυνάρδιοι, 430
οἱ μὲν ἐς τὸν πρῶτον αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὀργισμένοι,
οἱ δὲ τῷ φθαλμῷ 'ν κύλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
- ΒΔ.** Ὡ Μίδα καὶ Φρυξ, βοηθεῖθ' ὧδε, καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτονὶ καὶ μὴ μεθῆτε μηδενί·
εἰ δὲ μὴ, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε· 435
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
- ΧΟ.** Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.
- ΦΙ.** Ὡ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδῃ,
περιορῶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
οὐς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοῖνικα; 440
- ΧΟ.** Εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρῳ κακά;
Ἀηλαδὴ' καὶ νῦν γε τοῦτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διαφθερῶν κἄξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἡμύπολα
καὶ κυνάς, καὶ τοὺς πόδας χεϊμῶνος ὄντος ὠφέλει, 445
ὥστε μὴ ῥιγῶν ἐκάστοτ'. Ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἐνι
τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
- ΦΙ.** Οὐ μεθήσεις οὐδὲ νυνὶ μ', ὦ κάκιστον θηρίον,
οὐδ' ἀναμνησθεῖς ὅθ' εὐρῶν τοὺς βότρεις κλέ-
πτοντά σε
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εἰς κἀνδρικῶς, 450
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; Σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
Ἄλλ' ἄφες με καὶ σὺ καὶ σὺ πρὶν τὸν νόον ἐκδραμεῖν.
- ΧΟ.** Ἀλλὰ τοῦτω μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην
οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῇθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυνόμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα. 455
- ΒΔ.** Παῖε παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
- ΞΑ.** Ἀλλὰ ὀρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τίφθε πολλὰ τῷ
καπνῷ.
- ΒΔ.** Σοῦσθε σοῦσθ'. Οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε;
Παῖε τῷ ξύλῳ.
- ΞΑ.** Καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἔκτυπε τὸν Σελαργίου.
Ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ; 460
- ΒΔ.** Ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἐν αὐτοὺς διε-
φυγες, ἀντ.

- εἵπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
XO. Ἄρα θηρ' οὐκ αὐτόδηλα
 τοῖς πένησιν ἢ τυραννίς
 ὥς λάθρα 'λάμβαν' ὑπιοδσά μ', 465
 εἰ σύ γ', ὦ πόνη πονηρὲ καὶ κοιμηταμυνία,
 τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὣν ἔθνηκεν ἡ πόλις
 οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
 οὔτε λόγον εὐτράπελον,
 αὐτὸς ἄρχων μόνος; 470
- BA.** Ἔσθ' ὅπως ἂν ἐκ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
 ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
XO. Σοὺς λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν
 καὶ ξυνῶν Βρασίδα καὶ φορῶν κράσπεδα 475
 στεμμάτων τήν θ' ὑπήνην ἔκουρον τρέφων;
BA. Νῆ Δί' ἣ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν
 τοῦ πατρὸς
 μάλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
XO. Οὐδαμῶς οὐδ' ἐν σελίνῳ σοῦσθιν οὐδ' ἐν πηγάνῳ 480
 τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν·
 ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
 ταῦτά ταῦτά σου καταντλή καὶ ξυνωμότην καλῇ.
BA. Ἄρ' ἂν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
 ἢ δέδοκται μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας. 485
XO. Οὐδέποτε' ἔγωγ', ἕως ἂν τί μοι λουπὸν ᾔῃ,
 ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὤδ' ἐστάλης.
BA. Ὡς ἀπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
 ἦν τε μεῖζον ἦν τ' ἔλαττον πράγμα τις κατηγορεῖ,
 ἥς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν 490
 νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιοτέρα,
 ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κλινῶνται.
 Ἦν μὲν ὠνηταὶ τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλη,
 εὐθέως εἴραχ' ὁ πωλὼν πλησίον τὰς μεμβράδας,
 "Οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἀνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι." 495
 Ἦν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφάις ἡδυσμά τι,
 ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θάτερον,
 "Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
 ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;"
BA. Κάμει γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, 500

- δι κελητίσαι ἔκλενον, δξυθυμηθεῖσά μοι
 ἤρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
- ΒΔ.** Ταῦτα γὰρ τοῦτοις ἀκούειν ἤδ', ὅτε καὶ νῦν ἐγώ,
 τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
 δρεθροφροίτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων 505
 ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόριχος, αἰτίαν ἔχω
 ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.
- ΦΙ.** Νῆ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
 ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οἷ με νῦν ἀποστερεῖς·
 οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν 510
 δικιδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνυγμένον.
- ΒΔ.** Νῆ Δί', εἰδίσθης γὰρ ἤδεσθαι τοιοῦτοις πράγμασιν·
 ἀλλ', ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγὼ λέγω,
 ἀναδιδάξειν οἶομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις.
- ΦΙ.** Ἐξαμαρτάνω δικάζων; **ΒΔ.** Καταγελῶμενος μὲν οὖν 515
 οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὐς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
 Ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. **ΦΙ.** Παῖε δουλείαν λέγων,
 ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. **ΒΔ.** Οὐ σύ γ', ἀλλ'
 ὀνηρετεῖς
 οἰόμενος ἄρχειν. Ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
 ἦτις ἡ τιμὴ στί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα. 520
- ΦΙ.** Πάνυ γε· καὶ τοῦτοισί γ' ἐπιτρέψαι ἴθελω.
ΒΔ. Καὶ μὴν ἐγώ.
 Ἄφετε νῦν ἀπαντες αὐτόν. **ΦΙ.** Καὶ ξίφος γέ
 μοι δότε.
- Ἦν γὰρ ἡτηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
- ΒΔ.** Εἰπέ μοι, τί δ', ἦν τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ ἴμμενης;
- ΦΙ.** Μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαί-
 μονος. 525
- ΧΟ.** Νῦν δὴ τὸν ἐκ θήμετέρου 530
 γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
 καινὸν, ὅπως φανήσῃ —
- ΒΔ.** Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
 Ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις, ἦν τοιαῦτα παρακαλεῦη; 530
- ΧΟ.** μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
 τονδὶ λέγειν. Ὅρῳ γὰρ ὧς
 σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν
 καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,

εἴτερ, δ μὴ γένοιθ', οὔ-
τός σε λέγων κρατήσει. 535

ΒΔ. Καὶ μὴν ὅς' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γρά-
ψομαι ἴγῳ.

ΦΙ. Τί γὰρ, φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
ΧΟ. Οὐκέθ' ὁ πρεσβυτῶν ὄχλος 540

χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ,
σκαυπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφῃ. 545

Ἄλλ', ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντι-
λογήσῃν

τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

ΦΙ. Καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς
ἀποδείξω

τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἦντιν ἔστιν βασιλείας.
Τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἔστι
δικαστοῦ 550

ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα
γέροντος;

ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ
τοῖσι δρυφάκτοις

ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπῆχεις· κἔπειτ' εὐθύς
προσιόντι

ἐμβάλλει μοί τις χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων
κεκλοφυῖαν·

ἱκετεύουσιν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτρὰ
χέοντες, 555

“Οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καὶ τὸς
πῶποθ' ὑφείλου

ἀρχὴν ἄρξας ἢ ἔπι στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγο-
ράζων.”

ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἥδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προ-
τέραν ἀπόφυξιν.

ΒΔ. Τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστιν τὸ μνημό-
συνόν μοι.

ΦΙ. Εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν δαγὴν ἀπο-
μορχθεὶς 560

ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποιήκα,
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.

Φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ'
ἐνταῦθα δικαστῇ;

Οἱ μὲν γ' ἀποκλάνονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστιθέασιν
κακὰ πρὸς τοῖς ὁδοῖς κακοῖσιν ἕως ἂν ἰσωθῇ
τοῖσιν ἑμοῖσιν· 565

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι
γέλοιοι·

οἱ δὲ σκώπτουσ', ἔν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν
κατάθωμαι.

Κῆν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρε'
εὐθὺς ἀνέλκει,

τὰς θηλείας καὶ τοὺς νιεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·
τὰ δὲ συγκώψανθ' ἅμα βληγᾶται· κἄπειθ' ὁ πατήρ
ἔπερ αὐτῶν 570

ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης
ἀπολῦσαι·

εἰ μὲν γ' ἀγνὸς φωνῇ χαίρω, παιδὸς φωνὴν ἐλεῆσαι·
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ
πεπιθέσθαι.

Χῆμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὁργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοιπ'
ἀνεῖμεν.

Ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου
καταχρήνη; 575

ΒΔ. Δεύτερον αὐ σοὺ τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλού-
του καταχρήνην.

Καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ' ὄχων φάσκεῖς τῆς Ἑλ-
λάδος ἄρχειν.

ΦΙ. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι
θεᾶσθαι.

Κῆν Οὔαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει
πρὶν ἂν ἡμῖν

ἐκ τῆς Νιόβης εἴπη ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας. 580

Κῆν ἀλλήτης γε δίκην νικά, ταύτης ἡμῖν ἐπὶ χεῖρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἤλῃσ' ἀπιόσθι.

Κῆν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων
παῖδ' ἐπὶ κληρον,

κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάντῃ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν
ἐποῦσα 585
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἐν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπέσῃ.
Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων
οὐδεμί' ἀρχή.

ΒΔ. Τούτου γάρ τοι σε μόνου τούτων ὣν εἴρηκας μακαρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀναπογ-
χυλιάζων.

ΦΙ. Ἦτι δ' ἡ βουλὴ γὰρ δῆμος, ὅταν κῶναι μέγα
πρῶγμ' ἀπορήσῃ, 590
εἰσηφίσται τοὺς ἀντιδίκους τοῖσι δικασταῖς παρα-
δοῦναι.

Εἴτ' Εὐαθλὸς γὰρ μέγας οὗτος Κολακῶννυμος ἀσπι-
δαποβλήσ
οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ πλήθους
δὲ μαχεῖσθαι.

Κὰν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πῶποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εὔτῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρῶτιστα μίαν δικά-
σαντας. 595

Αὐτὸς δὲ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ
περιτρῶγει,
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μνίας
ἀπαμύνει.

Σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοδ' ἐπὶ τούτων τὸν σαντοῦ
πῶποτ' ἔδρασας.

Εἴτα Θέωρος· καί τοι οὐστὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν
ἐλάττων·

τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι' ἡμῶν
περικωνεῖ. 600

Σκέψαι μὲν ὁπόσων ἀγαθῶν οἶων τ' ἀποκλήεις καὶ
κατεργᾷς,
ἢν δουλείαν οὔσαν ἔφρασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀπο-
δείξειν.

ΒΔ. Ἐμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι πάντα ποτὲ
κἀναφανήσῃ
πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
περισέμενοι.

ΦΙ. Ὅ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὐ γὰρ
 'πελελήσμηρ, 605
 ὅταν οἶκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄτ' εἰσελθόνθ'
 ἄμα πάντες
 ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ
 θυγάτηρ με
 ἀπονίξῃ καὶ τὸ πῶδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύνῃσά με, φιλή με,
 καὶ πατεπίζουσ' ἄμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἔκα-
 λαμάται·
 καὶ τὸ γύναιόν μ' ἐποδυπεύσαν φουστὴν μάζαν
 προσενέγκῃ, 610
 κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ,
 "Φάγε τουτί,
 ἔντραγε τουτί." Τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μὴ
 με δέσσει
 ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον παραθήσει
 καταρασάμενος καὶ τινδορύσας. Ἄλλ', ἦν μὴ
 μοι ταχὺ μάξῃ,
 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν * σκευὴν βελέων
 ἀλεωρήν. 615
 Κῆν οἶνόν μοι μὴ γῆγῃς σὺν πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ'
 ἐσκεκόμισμαι
 οἶνον μεστόν, κἄτ' ἐγγέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεκηνὼς
 βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον
 κατέπαρδεν.

Ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω
 καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω, 620
 ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;

Ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
 πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
 "Οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,
 ὃ Ζεὺ βασιλεῦ." 625

Κῆν ἀστράψω, πομπεύζουσιν.
 Κἀγκεχόδασιν μ' οἱ πλουτοῦντες
 καὶ πάντ' σεμνοὶ,
 καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτὸς,
 νῆ τὴν Δήμητρα δέδοικας· ἐγὼ δ'
 ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα. 630

- ΧΟ. Οὐπῶποθ' οὕτω καθαρώς ἀντ.
οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
- ΦΙ. Οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥαδίως τρυγήσειν·
καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτην κράτιστός εἰμι. 635
- ΧΟ. Ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κούδεν παρήλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ἠὺξανόμην ἀκούων
κἂν μακάρων δικάζειν
εὐθὺς ἔδοξα νήσοις 640
ἠδόμενος λέγοντι.
- ΦΙ. Ὡς δ' οὗτος ἤδη σκορδινάται κἄστιν οὐκ' ἐθ' αὐτοῦ.
Ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σάκτῃ βλέπειν ποιήσω.
- ΧΟ. Δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας. 645
Τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν * * * *
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
- Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὦρα ζητεῖν σοι καὶ
νεόκοπτον,
ἣν μὴ τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.
- ΒΔ. Χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μεῖζονος ἢ
ἔπειτα τρυγηδοῖς 650
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετακυῖαν.
Ἄτάρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη — ΦΙ. Παῦ-
σαι καὶ μὴ πατέριζε.
- Εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἢν χρηὴ σπλάγ-
χνων μ' ἀπέχεσθαι.
- ΒΔ. Ἀφρόασαί νην, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
μέτωπον· 655
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ'
ἀπὸ χειρὸς,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν
προσιόντα·
κἄξω τοῦτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
πρυτανεία, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθώσεις,
δημιόπρετα.

Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται
ἡμῖν.

660

Ἀπὸ τούτων νυν θές τὸν μισθὸν τοῖσι δικασταῖς
ἐνιαυτοῦ,

ἕξ χιλιάσιν· κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν.

Γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙ. Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ'
ὁ μισθός.

ΒΔ. Μὰ Δι' οὐ μέντοι. ΦΙ. Καὶ ποῖ τρέπεται δῆτ', εἰπέ,
τὰ χρήματα τᾶλλα; 665

ΒΔ. Ἐς τούτους τοὺς, "Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
κολοσυρτόν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰέ." Σὺ γάρ,
ὦ πάτερ, αὐτοὺς
ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ τοῦτοις τοῖς δηματίοις περι-
πεφθείς.

Κᾷθ' οὔτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα
τάλαντα

παρὰ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαντὶ κἀνα-
φοβοῦντες,

670

"Δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
ἀνατρέψω·"

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀγγελόφους
περιτρώγων.

Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ἥσθηται τὸν μὲν σύρφακα
τὸν ἕλλον

ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ
μῆδεν,

* * * * *

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψήφον, τοῦτοισι δὲ δω-
ροφοροῦσιν

675

ἕρχας οἴνου, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα,
προσκεφάλαια,

φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὀρμους, ἐκπύματα,
πλουθυνγίειαν·

σοὶ δ' ὦν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ πολλὰ δ' ἐφ'
ὕψος πιτυλεύσας,

οὐδείς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσι.

- ΦΙ.** Μὰ Δ' ἄλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τὸς τρεῖς ἄγλι-
 θας μετέπεμψα. 680
 Ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀπο-
 κναίεις.
- ΒΔ.** Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἀπαν-
 τας ἐν ἀρχαῖς
 αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τοῦτων
 μισθοφοροῦντας·
 σοὶ δ' ἦν τις δὴ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾶν σ' οἷς
 αὐτὸς ἐλαύνων
 καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτίσω πολλὰ
 πονήσας; 685
 Καὶ πρὸς τοῦτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, δ μάλιστά
 μ' ἀπάγχει,
 ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπνυγον, Χαι-
 ρέου υἱός,
 ὠδὶ διαβάς, διακηνηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφε-
 ρανθεὶς,
 ἦκειν εἴπη πρὸς κἄν ὥρα δικάσονθ', ὡς ὅστις ἐν ἡμῶν
 ὑστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου τὸ τριώβολον οὐ
 κομιεῖται. 690
 Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν δραχμὴν, κἦν
 ὑστερος ἔλθῃ·
 καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ'
 ἑαυτοῦ,
 ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ
 πρᾶγμα δὴ ὅντε
 ἐσπουδάκατον, κἄθ' ὡς πρίονθ' ὁ μὲν ἔλκει, ὁ
 δ' ἀντενέδωκε·
 σὺ δὲ χάσκεις πρὸς τὸν κωλαγρέτην, τὸ δὲ πρᾶ-
 τόμενόν σε λέληθε. 695
- ΦΙ.** Ταντί με ποιοῦσ'; Οἷμοι, τί λέγεις; Ὡς μου τὸν
 θῖνα ταράττεεις,
 καὶ τὸν νοτὴν μου προσάγεις μάλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι
 χρεῖμά με ποιεῖς.
- ΒΔ.** Σκέψαι τοίνυν ὡς, ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν
 ἀπασιν,
 ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι,

- δασις πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου
 μέχρ' ἱ Σαρδοῦς 700
 οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ· καὶ
 τοῦτ' ἐρίψ' σοι
 ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν' ἔνεχ' ὥσπερ ἔλαιον.
 Βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν
 εἶνεκ' ἐρῶ σοι,
 ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευντήν, κἄθ' ὅταν οὐτός
 σ' ἐπισίξῃ
 ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς
 ἐπιπηδῶς. 705
 Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον
 ἦν ἔν.
 Εἰσὶν γε πόλεις χίλιναι, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν
 ἀπάγουσι.
 Τούτων εἵκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν
 ἐκάστη,
 δύο μυριάδ' ἔν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγύροις
 καὶ στεφάνοις παντοδαποῖσιν καὶ πυφ' καὶ
 πυριάτη, 710
 ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι
 τροπαίου.
 Νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν
 μισθὸν ἔχοντι.
 ΦΙ. Οἵμοι, τί πέπονθ'; ὥς νάρκη μου κατὰ τῆς χει-
 ρὸς καταχεῖται,
 καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλ-
 θακὸς εἰμι.
 ΒΔ. Ἄλλ', ὅποτε μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὐβοίαν
 διδῶσιν 715
 ἡμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
 ποιεῖν, ἔδωσαν δ' οὐπώποτε σοι πλὴν πρώην
 πέντε μεδίμνους·
 τούτους δὲ μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοί-
 νικα κριθῶν.
 Ὦν εἶνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκληρον ἀεὶ
 βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
 ἐγγάσκειν σοι στομφάζοντας. 720

Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν

ὃ τι βούλει σοι

πλήν κωλαργέτου γάλα πίνειν.

- XO. Ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν
 μῦθον ἀκούσῃς, 725
 οὐ δεῖν δικάσαι. Σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾷν
 πολλὰρ δεδόκησαι·
 ὥστ' ἤδη τῆς ὀργῆς χαλάσας τοὺς σκίπωνας κατα-
 βάλλω.
 Ἄλλ', ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς ξυνδιασῶτα,
 πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι μὴδ' ἄφρων γένη στρ.
 μὴδ' ἀτενὴς ἔγαν ἀτεράμων τ' ἀνῆρ. 730
 Εἴθ' ἄφελέν μοι κηδεμῶν ἢ ξυγγενὴς
 εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
 Σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρὼν ἐμφανῶς
 ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος καὶ δηλὸς ἐστί σ'
 εὖ ποιῶν· 735

οὐδὲ παρὼν δέχου.

- ΒΔ. Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
 ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον
 λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
 πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει
 καὶ τὴν ὀσφύν. 740
 Ἄλλ' ὅτι σιγᾷ κοῦδὲν γράζει,
 τοῦτ' οὐ δύναται με προσέειπαι.
 XO. Νενουθέτημεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα· οἷς ἀντ.
 τότ' ἐπεμαίνεται· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως·
 λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἀμαρτίας 745
 ἃ σοῦ κλεβρόντος οὐκ ἐπείθετο.
 Νῦν δ' ὥσως τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται
 καὶ σωφρονεῖν μέλλει μεδιστάς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
 πιθόμενός γέ σοι. 749

ΦΙ. Ἰὼ μοί μοι.

ΒΔ. Οὕτος, τί βοᾷς;

ΦΙ. Μή μοι τούτων μὴδὲν ἐπισχοῦ. 750
 Κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν
 ἔν' ὃ κηρύξῃ φησι, "Τίς ἀψήρη-
 στος; Ἀνιστάσθω·"

κάπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφίζομένων ὁ τελευταῖος. 755
Σπεῦδ', ὦ ψυχή. Ποῦ 'στὶ ψυχή;
Πάρες, ὦ σκιερὰ —. Μὰ τὸν Ἡρακλέα
μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΔ. Ἴδ', ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ. 760

ΦΙ. Τί σοι πίθωμαι; Ἀέγ' ὃ τι βούλει πλὴν ἐνός.

ΒΔ. Ποίου; Φέρ' ἴδω. ΦΙ. Τοῦ μὴ δικάζειν τοῦτο δὲ
ἔδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.

ΒΔ. Σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκείσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθαδὶ 765
αὐτοῦ μένων δικάζε τοῖσιν οἰκέταις.

ΦΙ. Περὶ τοῦ; Τί ληρεῖς; ΒΔ. Πρῶτ' ἅπερ ἐκεῖ
πράττεται.

Ὅτι τὴν θύραν ἀνέψεν ἡ σῆμις λάθρα,
ταύτη γ' ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
Πάντως δὲ κακεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάσποτε. 770

Καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως, ἦν ἐξέχη
εἴλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νύφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος·
ἄνθρωπος εἴσει· κῆν ἔγρη μεσημβρινός,
οὐδεὶς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κυγλίδι. 775

ΦΙ. Τουτί μ' ἀρέσκει. ΒΔ. Πρὸς δὲ τούτοις γ', ἦν δίκην
λέγη μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

ΦΙ. Πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος; 780

ΒΔ. Πολλὰ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
ὥς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

ΦΙ. Ἀνά τοί με πείθεις· ἀλλ' ἐκεῖν' οὕτω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. Παρ' ἐμοῦ.

ΦΙ. Καλῶς, 785

διττὴ κατ' ἐμαυτὸν κοῦ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
Ἀδίσχιστα γὰρ τοί μ' εἰργάσατο Ἀνσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. Δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν
ἐλθὼν διεκερμάτισε μόνῃ τοῖς ἰχθύσι,

κἄπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λεπίδας μοι κεστρέων· 790
 κἀγὼ 'νέκασψ' ὀβολοὺς γὰρ ψόμην λαβεῖν·
 κἄτα βδελυθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσσα,
 κἄθ' εἶλκον αὐτόν. ΒΔ. Ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ' ;

ΦΙ. Ὅ τι ;

Ἀλεκτρονόμος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
 "Ταχὺ γοῦν καθέψεις τὰργύριον," ἢ δ' ὅς γε λῶν. 795

ΒΔ. Ὅρῃς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς ;

ΦΙ. Οὐ πᾶν τι μικρόν· ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.

ΒΔ. Ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.

ΦΙ. Ὅρα τὸ χρεῖμα, τὰ λόγι' ὥς περαίνεται.
 Ἡμικλή γὰρ ὥς Ἀθηναῖοί ποτε 800

δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
 κὰν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
 αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρόν πᾶν
 ὥσπερ Ἐνάτειον πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΔ. Ἴδού, τί ἔτ' ἐρεῖς ; ὥς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω, 805
 δσαπέρ τ' ἔφασκον κἄτι πολλῶ πλείονα.

Ἀμὶς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ
 παρὰ σοι κρεμήσεται ἑγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

ΦΙ. Σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
 ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. 810

ΒΔ. Καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῇ
 ῥοφεῖν, ἐὰν δέη τι. ΦΙ. Τοῦτ' ἀδ' δεξιόν·
 κἦν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι·
 αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ῥοφήσομαι.
 Ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὥδε μούξηνέγκατε ; 815

ΒΔ. Ἴνα γ', ἦν καθεύδης ἀπολογουμένον τινὸς,
 ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσί.

ΦΙ. Ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. Τὸ τί ;

ΦΙ. Θήρῳ οὐπω μούκόμισας τὸ τοῦ Ἀνίου.

ΒΔ. Πάρεστι τουτὶ καὶ τὸς ἀναξ οὔτοσί. 820

ΦΙ. Ὡ δέσποθ' ἤρως, ὥς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.

ΒΔ. Οἷόςπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.

ΦΙ. Οὐκὸν ἔχει γ' οὐδ' οὔτος ἤρως ὡν ὅπλα.

ΒΔ. Εἰ θᾶπτον ἐκαθίζου σὺ, θᾶπτον ἂν δίκην
 ἐκάλουν. ΦΙ. Κάλει νυν, ὥς κάθημ' ἐγὼ πάλαι. 825

ΒΔ. Φέρε νυν τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην ;

- Τί τις κακὸν δέδορακε τῶν ἐν οἰκίᾳ;
 Ἡ Θραῖττα προσκαύσασα πρῶτην τὴν χύτραν —
ΦΙ. Ἐπίσχες, οὗτος. Ὡς ὀλλέγον μ' ἀπώλεσας.
 Ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, 830
 δ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;
ΒΔ. Μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν. **ΦΙ.** Ἄλλ' ἐγὼ δραμὼν
 αὐτὸς κομοῦμ' αὐτὸν παραντίκ' ἐνδοθεν.
ΒΔ. Τί ποτε τὸ χρημ'; Ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
ΞΑ. Βάλλ' ἐς κόρακας. Τοιουτονὶ τρέφειν κύνα. 835
ΒΔ. Τί δ' ἔστιν ἑτερόν; **ΞΑ.** Οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
 ὁ κύων παρῆξας ἐς τὸν ἱπνὸν ἀναρπάσας
 τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδονε;
ΒΔ. Τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰδίκημα τῷ πατρὶ
 εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρῶν. 840
ΞΑ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
 κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσαγάγῃ γραφήν.
ΒΔ. Ἴδι νυν ἔγ' αὐτῷ δεῦρο. **ΞΑ.** Ταῦτα χρηὶ ποιεῖν.
ΒΔ. Τοντί τί ἐστι; **ΦΙ.** Χοιροκομεῖον Ἑστίας.
ΒΔ. Εἴθ' ἱεροσυλίας φέρεις; **ΦΙ.** Οὐκ, ἀλλ' ἵνα 845
 ἀπ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
 Ἄλλ' εἴσαγ' ἀνύσας, ὥς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
ΒΔ. Φέρε νυν ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
ΦΙ. Οἴμοι, τί διατρίβεις; Ἀπολεῖς τριψημερῶν.
 Ἐγὼ δ' ἀλουίξειν ἐδεόμην τὸ χωρίον. 850
ΒΔ. Ἰδού. **ΦΙ.** Κάλει νυν. **ΒΔ.** Ταῦτα δῆ. **ΦΙ.** Τίς
 οὗτος;
 ὁ πρῶτός ἐστιν; **ΒΔ.** Ἐς κόρακας. Ὡς ἔχθομαι
 διτιῇ πελαθόμεν τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
ΦΙ. Οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς; **ΒΔ.** Ἐπὶ καδίσκου. **ΦΙ.**
 Μηδαμῶς·
 ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους. 855
ΒΔ. Κállιστ' ἔχει νῦν· πάντα γὰρ πάρεστι νῦν
 δσων δεόμεθα πλήν γε δὴ τῆς κλειψύδρας.
ΦΙ. Ἡδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλειψύδρα;
ΒΔ. Εὐ γ' ἐκπορίζεις πάντα κάπιχωρίως.
 Ἄλλ' ὥς τάχιστα πῶρ τις ἐξενεγκάτω 860
 καὶ μυρρίνας νῦν καὶ λιβανωτὸν ἐνδοθεν,
 ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

- XO. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
 καὶ ταῖς εὐχαῖς
 φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν 865
 ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
 καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
 Εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω. στρ.
 Ὡ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
 τὸ πράγμ' ὃ μηχανᾶται 870
 ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν
 ἅπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι
 πανσαμένους γραφῶν.
 Ἴήμε Παιάν. 874
- BA. Ὡ δέσποτ' ἄναξ γεῖτον ἀγνιεῦ, τοῦμοῦ προθύ-
 ρου προφυλάττων,
 δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινο-
 τομοῦμεν·
 παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρεφνὸν καὶ πρί-
 νινον ἦθος
 ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμῖξας·
 ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
 ἥριον αὐτὸν,
 τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μάλλον 880
 τῶν γραψαμένων,
 κάπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
 καὶ πανσάμενον τῆς δυσκολίας
 ἀπὸ τῆς ὀργῆς
 τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.
- XO. Ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι κατ' ἄδομεν ἀντ.
 νέαισιν ἀρχαῖς ἔνεκα τῶν προλελεγμένων. 886
 Εὖνοι γὰρ ἔσμεν ἐξ οὗ
 τὸν δῆμον ἡσθόμεσθ' αὖ σου
 φιλοῦντος ὥς οὐδείς ἀνὴρ
 τῶν γε νεωτέρων. 890
- BA. Εἴ τις θύρασιν ἡλιαστῆς, εἰσίστω·
 ὥς, ἥρ' ἐν λέγωσιν, οὐκ ἐσφρήσομεν.
- ΦΙ. Τίς ἄρ' ὃ φεύγων; BA. Οὗτος. ΦΙ. Ὅσον ἀλώσεται.
- BA. Ἀκούει' ἦδη τῆς γραφῆς. Ἐργάψατο
 κύων Κυδαθηναίους Λάβητ' Αἰξωνέα 895

τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε
τὸν Σικελικόν. Τίμημα κλωδὸς σύκινος.

ΦΙ. Θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἀπαξ ἁλῶ.

ΒΔ. Καὶ μὴν ὁ φεύγων οὐτοσὶ Λάβης πάρα.

ΦΙ. Ὡς μαρὸς οὗτος. Ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει. 900
Οἷον σεσηρῶς ἐξαπατήσιν μ' οὔεται.
Ποῦ μοῦ διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;

ΚΥΩΝ.

Αἶ αἶ.

ΒΔ. Πάρεστιν οὗτος. ΦΙ. Ἅτερος οὗτος αἶ Λάβης.

ΒΔ. Ἀγαθὸς γ' ὕλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χήτρας.

ΒΔ. Σίγα, κἀθίζε· σὺ δ' ἀναβὰς κατηγορεῖ. 905

ΦΙ. Φέρε νυν ἅμα τῆσδ' ἐγγεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.

ΞΑ. Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἥς ἐγραψάμην,
ἄνδρες δικασταί, τουτονί. Δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
Ἀποδράς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν 910
κατεσκευέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ —

ΦΙ. Νῆ τὸν Αἶ' ἀλλὰ δηλὸς ἔστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάμιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΞΑ. κοῦ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
Καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, 915
ἦν μὴ τι κάμοι τις προβάλλῃ τῷ κυνί;

ΦΙ. Οὐδὲν μετέδωκεν; ΞΑ. Οὐδὲ τῶν κοινῶν ἐμοί.

ΦΙ. Θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἤττον τῆς φρενὸς.

ΒΔ. Πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,
πρὶν ἢ γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων. ΦΙ. Ἄλλ', ὦγαθέ, 920
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

ΞΑ. Μὴ νυν ἀφῆτε τόνδ' ἅτ' ὄντα παρὰ πολὺ
κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυνεῖαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σῆζον ἐξεδήδοκεν. 925

ΦΙ. Ἐμοὶ δὲ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὕδριαν πλάσαι.

ΞΑ. Πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσασθαι· οὐ γὰρ ἔν ποτε
τρέφειν δύναται· ἔν μία λόχμη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ.
Ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγγωμαι. 930

ΦΙ. Ἰοὺ ἰοῦ.

- Ὅσας κατηγορήμε τὰς πανουργίας.
 Κλέπτων τὸ χρήμα τάνδρός. Οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
 ὤλεκτρον; Νῆ τὸν Δί' ἐπιμύει γέ τοι.
 Ὁ θεσμοθέτης· ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω. 935
- ΒΔ. Αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
 Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι τρύβλιον,
 δοίδυκα, τυρόκηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
 καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ προσκεκλημένα.
 Ἄλλ' ἔτι σὺ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω; 940
- ΦΙ. Τοῦτον δέ γ' οἴμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
 ΒΔ. Οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
 καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ὦν ὁδὰξ ἔχει;
 Ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. Τί σεσιώπησας; Λέγε.
- ΦΙ. Ἄλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὃ τι λέγῃ. 945
 ΒΔ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι
 ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης,
 ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
 Πάρεχ' ἐκποδὼν· ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
 Χαλεπὸν μὲν, ὦνδρές, ἐστι διαβεβλημένου 950
 ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
 Ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.
- ΦΙ. Κλέπτῃς μὲν ὅν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
 ΒΔ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
 οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφρεστάναι. 955
- ΦΙ. Τί ὅν ὕφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
 ΒΔ. Ὅ τι; Σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
 καὶ τῆλλ' ἄριστός ἐστιν. Εἰ δ' ὑφείλετο,
 ξόγγνωθι· κισαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
- ΦΙ. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἔν οὐδὲ γράμματα, 960
 ἵνα μὴ καμουργῶν ξυνέγραψ' ἡμῖν τὸν λόγον.
- ΒΔ. Ἄκουσον, ὦ δαιμόνιέ, μου τῶν μαρτύρων.
 Ἀνάβηθι, τυρόκηστι, καὶ λέξον μέγα·
 σὺ γὰρ ταμεύουσ' ἔτυχες. Ἀπόκριναι σαφῶς
 εἰ μὴ κατέκησας τοῖς στρατιώταις ὄλαβες. 965
 Φησὶ κατακνησαι. ΦΙ. Νῆ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
- ΒΔ. Ὡ δαιμόνι', ἐλέει τάλαιπωρόμενον.
 Οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τὰ τραχήλ' ἐσθίει
 καὶ τὰς ἀνάνθας, κοῦδέποτε ἐν τατφῷ μένει.

- 'Ο δ' ἕτερος οἶός ἐστιν οἰκουρεῖν μόνον. 970
 Αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἐν εἴσω τις φέρη
 τούτων μεταίτεϊ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
- ΦΙ. Αἰβοῖ, τί ποτ' ἐστὶ τὸ κακὸν ὅτι μαλάττομαι;
 Καινὸν τι περιβαίνει με κἀναπείδομαι.
- ΒΔ. 'Ισ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτεῖρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ, 975
 καὶ μὴ διαφθεῖρητε. Ποῦ τὰ παιδία;
 Ἀναβαίνειτ', ὦ πονηρά, καὶ κνυζούμενα
 αἰτεῖσθε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
- ΦΙ. Κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. ΒΔ. Καταβήσομαι.
 Καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πᾶν 980
 ἐξηπάτημεν. Ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
- ΦΙ. Ἐς κόρακας. Ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ῥοφεῖν.
 Ἐγὼ γὰρ ἐπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμὴν
 οὐδὲν ποτ' ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
- ΒΔ. Οὐκοῦν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. Χαλεπὸν εἰδέναι. 985
 ΒΔ. 'Ισ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπον.
 Τηρὸν λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
 μύσας παρᾶξον ἀπὸ λυσον, ὦ πάτερ.
- ΦΙ. Οὐ δῆτα· κἰθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
- ΒΔ. Φέρε νῦν σε τηρὸν τὴν ταχίστην περιάγω. 990
 ΦΙ. 'Οδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; ΒΔ. Οὗτος. ΦΙ. Αὔτη
 'νταῦθ' ἐνι.
- ΒΔ. Ἐξηπάτηται ἀπολέλκεν οὐχ ἐκῶν.
- ΦΙ. Φέρε' ἐξεράσω. ΒΔ. Πῶς ἄρ' ἡγωνίσμεθα;
 ΦΙ. Δείξειν ἔοικεν. ΒΔ. Ἐκπέφηνε, ὦ Λάβης.
 Πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; Οἷμοι, ποῦ 'σθ'
 ὕδωρ; 995
- Ἔταιρε σαντόν. ΦΙ. Εἰπέ νῦν ἐκεῖνό μοι,
 ὅντως ἀπέφυγε; ΒΔ. Νῆ Δί'. ΦΙ. Οὐδὲν εἰμ' ἄρα.
- ΒΔ. Μὴ φροντίσης, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
- ΦΙ. Πῶς οὖν ἐμαντῶ δῆτ' ἐγὼ ξυνείσομαι
 φεύγοντ' ἀπολόσας ἄνδρα; Τί ποτε πείσομαι; 1000
 Ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι·
 ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κοῦ τοῦμοῦ τρόπου.
- ΒΔ. Καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. Ἐγὼ γὰρ σ', ὦ πάτερ,
 θρέψω καλῶς ἄγων μετ' ἐμαντοῦ πανταχοῖ,
 ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005

ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
 κοῦκ ἐγγανεῖται σοῦξαπατῶν Ὑπέρβυλος.
 Ἄλλ' εἰσίσωμεν. ΦΙ. Ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.

ΧΟ. Ἄλλ' ἔτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.

Ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες 1010

ἀναρίθμητοι, νῦν τὰ μέλλοντ' ἐδ' λέγεσθαι

μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶς ἐξευλαβεῖσθε.

Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν

ἔστι πάσχειν κοῦ πρὸς ὁμῶν.

Νῦν αὖτε λεῶ προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρὸν
 τι φιλεῖτε 1015

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.

Ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν πρότερος, πόλλ' αὐτοὺς

ἐδ' πεποιηκώς,

τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἐτέ-

ροισι ποιηταῖς,

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διά-

νοιαν, 1020

εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ
 διδάσκων·

μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύων καθ'

ἑαυτὸν,

οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ'

ἠγιοχήσας.

Ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τιμηθεῖς ὥς οὐδεὶς πώποτε

ἐν ὁμῖν

οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ

φρόνημα,

οὐδὲ παλαιστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ', εἰ

τις ἐραστὴς, 1025

κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπενδε πρὸς

αὐτὸν,

οὐδενὶ πώποτε φησι πιθέσθαι γνώμην τιν' ἔχων

ἐπιεικῆ,

ἵνα τὰς Μούσας αἴσιν χρῆται μὴ προαγωγὸς

ἀποφήνῃ·

οὐδ', ὅτε πρώτιστ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρωπίκοις

ἐπιθέσθαι,

ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
 ἐπιχειρεῖν, 1030
 θρασέως ζυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρ-
 χαρόδοντι,
 οὗ δεινότεραι μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνες
 ἔλαμπον,
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωζομένων
 ἐλιχμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὅλε-
 θρον τετοκυίας,
 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὕρχεις ἀπλότους, πρω-
 κτὸν δὲ καμήλου. 1035
 Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν δείσας καταδωρο-
 δοκῆσαι,
 ἀλλ' ὅπερ ὁμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖν. Φησὶν δὲ
 μετ' αὐτὸν
 τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρησάμενοι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρε-
 τοῖσιν,
 οὗ τοὺς πατέρας τ' ἤγγον νύκτωρ καὶ τοὺς πάπ-
 πους ἀπέπνιγον
 κατακλινομένους ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσι τ'
 ἀπράγμοισιν ὁμῶν 1040
 ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνε-
 κόλλων,
 ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν
 πολέμαρχον.
 Τοιόνδ' ἐδρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε
 καθαρετήν
 πέρυσιν καταπροῦδοτε καινοτάταις σπεύραντ' αὐτὴν
 διανοίαις,
 ὅς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαρώς ὁμῆϊς ἐποιήσαι
 ἀναλδεῖς. 1045
 Καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὕμνῳσιν τὸν
 Διόνυσον
 μὴ πῶποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδὲν
 ἀκοῦσαι.
 Τοῦτο μὲν οὖν ἐσθ' ὁμῶν αἰσχροὺς τοῖς μὴ γνοῦ-
 σιν παραχρήμα,

ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς
 νενόμισται,
 εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν
 ξυνέτριψεν. 1050

Ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
 ὧ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
 καινόν τι λέγειν κἄξενόσκειν
 στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
 καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν 1055
 ἐσβάλλετε τ' ἐς τὰς κβωποὺς
 μετὰ τῶν μῆλων.

Κῆρ ταῦτα ποιηθ', ὅμιν δι' ἔτους
 τῶν ἱματίων
 ὀζήσει δεξιότητος. 1059

Ὡ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν
 χοροῖς, στρ.

ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
 καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἄλκιμώτατοι·
 πρὶν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν δ'
 οἴχεται, κύνειό τε πολιώτεραι δὴ
 αἰδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες· 1065

ἀλλὰ καὶ τῶν λευπάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην
 νεανικὴν σχεῖν, ὥς ἐγὼ τοῦμὸν νομίζω
 γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
 λῶν κινίνους νεανιῶν καὶ

σχῆμα κούρουπρωκτίαν. 1070

Εἴ τις ὁμῶν, ὧ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
 εἶτα θανμάξει μ' ὄραν μέσον διεσφηκωμένον
 ἥτις ἐστὶν ἡπίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
 ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κῆρ ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν.
 Ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοῦροπύγιον, 1075
 Ἀττικοὶ μόνου δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες,
 ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τῆρδε τὴν πόλιν
 ὠφελήσαν ἐν μάχαισιν, ἥνικ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος
 τῷ καπνῷ τόφῳ ἀπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
 ἐξελεῖν ἡμῶν μενοιῶν πρὸς βίαν τάνθηρνια. 1080
 Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι
 ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι θυμὸν δξίνην πεπωκότες,

1060—1090. — 1091—1121.

στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὅπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.
 'Υπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν·
 ἀλλ' ὅμως ἀπωσάμεσθαι ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν. 1085
 Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπττετο·
 εἶτα δ' εἰπόμεσθαι θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
 οἱ δ' ἔφειγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρὺς κεν-
 τούμενοι·

ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
 μῆδ' Ἀττικῷ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον. 1090
 Ἄρα δεῖνός ἢ τόθ', ὥστε πάντας ἐμὲ δεδοικέναι; ἀντ.

Καὶ κατεστρεψάμην
 τοὺς ἐναντίους πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
 Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
 ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' οὐδὲ 1095
 συκοφαντήσειν τινὰ
 φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.
 Τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες
 αὐτιώτατοι φέρεσθαι
 τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν κλέ-
 πτουςιν οἱ νεώτεροι. 1100

Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπανθ' ἐδρῆσατε
 τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμπερεστώτους.
 Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῆλον ἡρεθισμένον
 μᾶλλον δξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον· 1105
 εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 Ξυλληγέστες γὰρ καθ' ἑσμούς ὥσπερ εἰ τάνδρῃνια,
 οἱ μὲν ἡμῶν ὅπερ ἀρχῶν, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑνδεκα,
 οἱ δ' ἐν ᾠδεῖᾳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις,
 ξυμβεβυσμένοι πυκνοὶ, νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις 1110
 ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κνιτάρους κινούμενοι.
 Ἐς δὲ τὴν ἄλλην δίαιτάν ἐσμεν εὐπορώτατοι·
 πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον.
 Ἀλλὰ γὰρ κηφῆρες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι
 οὐκ ἔχοντες κέντρον, οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου 1115
 τὸν πόνον κατεσθίουσιν οὐ ταλαιπωρούμενοι.
 Τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἢν τις ἀστράτευτος ὢν
 ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ
 μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.

Ἄλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ 1120
δοσις ἔν μὴ 'χῆ τὸ κέντρον μὴ φέρειν τριώβολον.

- ΦΙ. Οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδιθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον
δῖ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
- ΒΑ. Ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125
- ΦΙ. Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
Καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀποδὸς δφείλω τῷ κναφεῖ τριώβολον.
- ΒΑ. Ἄλλ' οὐν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. 1130
- ΦΙ. Τί οὐν κελεύεις δρᾶν με; ΒΑ. Τὸν τρίβων' ἄφες,
τηρδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
- ΦΙ. Ἐπειτα παῖδας χρη' φυτεύειν καὶ τρέφειν,
δῖ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
- ΒΑ. Ἐχ', ἀναβαλοῦ τηρδὶ λαβὼν καὶ μὴ λάλει. 1135
- ΦΙ. Τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;
- ΒΑ. Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καννάκην.
- ΦΙ. Ἐγὼ δὲ σισύραν γ' ὑόμην Θυμαίτιδα.
- ΒΑ. Κοῦ θαυμά γ' ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας·
ἔγνωσ γὰρ ἔν' νῦν δ' οὐχὶ γινώσκεις. ΦΙ. Ἐγώ; 1140
Μὰ τὸν Δί' οὐκ ἔγωγ' ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
εἰκέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
- ΒΑ. Οἴκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
- ΦΙ. Ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
- ΒΑ. Πόθεν, ὦγαθ'; Ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. Αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπτωκε ῥαδίως.
- ΦΙ. Οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχεῖν αὐτὴν καλεῖν
δικαιότερον ἢ καννάκην; ΒΑ. Ἐχ', ὦγαθε,
καὶ στηδί γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. Οἴμοι δεῖλαιος· 1150
ὥς θερμὸν ἢ μιαρὰ τί μου κατήρυγεν.
- ΒΑ. Οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ' ἀλλ',
ὦγαθε,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἄμπισχε σύ.
- [ΒΑ. Φέρε' ἀλλ' ἐγὼ σε περιβάλλω. ΦΙ. Σὺ δ' οὐν ἔθι.]

- Παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔ. Τιγ
τί δῃ; 1155
- ΦΙ. Ἴν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυνῆναι.
ΒΔ. Ἄγε νῦν ὑπολύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασοὶ δ' ἀνύσας ὑποδοῦ τι τὰς Λακωνικας.
- ΦΙ. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδήσασθαι ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα; 1160
- ΒΔ. Ἐνθες πόδ', ὦ τᾶν, κἀπόβαιν' ἐρρωμένως
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙ. Ἀδικεῖς γέ με
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
- ΒΔ. Φέρε καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙ. Μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
πάνν μισολάκων αὐτοῦ ὅστιν εἷς τῶν δακτύλων. 1165
- ΒΔ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
δστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
- ΒΔ. Ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος, εἴτα πλουσίως
ὠδὶ προβάς τρυφερόν τι διαλακωνίσσον.
- ΦΙ. Ἴδού' θεῶ τὸ σχῆμα καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ 1170
μάλιστα ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
- ΒΔ. Ὅτῳ; Δοδιτηρι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.
ΦΙ. Καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σαυλοπρωκτιᾶν.
- ΒΔ. Ἄγε νῦν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 1175
- ΦΙ. Ἐγῶγε. ΒΔ. Τίνα δὴτ' ἂν λέγοις; ΦΙ. Πολ-
λοὺς πάνν·
πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμυ' ἀλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
- ΒΔ. Μὴ μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἷους λέγομεν μάλιστα, τοὺς κατ' οἰκίαν. 1180
- ΦΙ. Ἐγὼδα τοίνυν τῶν γε πάνν κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον, ὡς "Ὅτῳ ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ."
- ΒΔ. ὦ σκαῖ ἐκταΐδεντε, Θεογένης ἔφη,
τῷ κοπρολόγῳ καὶ ταῦτα λοιδοροῦμενος,
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσι; 1185
- ΦΙ. Ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. Μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
- ΦΙ. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πῶποτ' οὐδαμοῖ
πλήν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολῶν φέρων.
- ΒΔ. Ἀλλ' οὐδν λέγειν χρὴ σ' ὡς ἐμαχέσαστ' αὐτίκα 1190

- Ἐρουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς
 ἦδη γέρων ὦν καὶ πολιδς, ἔχων δ' ἔτι
 πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας καὶ λαγόνε καὶ
 θώρακ' ἄριστον. ΦΙ. Παθε παῖ', οὐδὲν λέγεις.
 Πῶς ἂν μαχέσαιοτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων; 1195
- ΒΔ. Οὕτω διηγείσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
 Ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι, παρ' ἀνδράσι ξένους
 πίνων σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
 ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;
- ΦΙ. Ἐκεῖν' ἐκεῖν', ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, 1200
 δεῖ Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
- ΒΔ. Ἀπολεῖς με. Ποίας χάρακας; Ἀλλ' ὥς ἡ κάπρον
 ἐδιώκαθές ποτ' ἦ λαγῶν, ἦ λαμπάδα
 ἔδραμες, ἀνευρὼν δ' τι νεανικώτατον.
- ΦΙ. Ἐγὼ δα τοίνυν τό γε νεανικώτατον, 1205
 δεῖ τὸν δρομέα Φαῦλλον ὦν βοῦπαις ἔτι
 εἶλον διώκων λουδορίας ψήφοιν δυοῖν.
- ΒΔ. Παῖ' ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε
 ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός. 1209
- ΦΙ. Πῶς οὖν κατακλινῶ; Φράζ' ἀνύσας. ΒΔ. Εὐσχημόνως.
- ΦΙ. Ὡδὶ κελεύεις κατακλινῆναι; ΒΔ. Μηδαμῶς.
- ΦΙ. Πῶς δαί; ΒΔ. Τὰ γονάτ' ἔκτεινε καὶ γυμναστικῶς
 ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν·
 ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
 ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον· 1215
 ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν·
 δειπνοῦμεν· ἀπονεμίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.
- ΦΙ. Πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;
- ΒΔ. Ἀθλητρίς ἐνεφύσησεν, οἱ δὲ ξυμπόται
 εἰσὶν Θέωρος, Λισχίνης, Φανός, Κλέων, 1220
 ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀλέστορος.
 Τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
- ΦΙ. Κάλλιστ' ἔγωγ'· οὐδεὶς ἄφεινον δέξεται.
- ΒΔ. Τάχ' εἰσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
 ᾧ δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ. 1225
 Οὐδεὶς πῶποτ' ἀνὴρ γένετ' ἐν γ' Ἀθήναις —
- ΦΙ. οὕτως ὥς σὺ πανοῦργος οὐδὲ κλέπτῃς.
- ΒΔ. Οὐ μὴ τάδ' ᾔσει; Παραπολεῖ βοῶμενος·

φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
 καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελεῖν. ΦΙ. Ἐγὼ δέ γε,
 εἰς ἀπειλῇ, νῆ Δί' ἕτερον ἄσομαι,
 ὦνθ' ὡφ', οὗτος δ' μαϊόμενος τὸ μέγα κράτος,
 ἀντρέψεις τάχα τὰν πόλιν' ἃ δ' ἔχεται

ῥοπαῖς. 1235

ΒΔ. Τί δ'; Ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
 ἄδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
 Ἀδμήτου λόγον, ὠταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγα-
 θοὺς φίλει,
 τούτῳ τί λέξεις σκόλον; ΦΙ. Ὡδί πως ἐγὼ, 1240
 Οὐκ ἔστιν ἄλωπεκίζειν

οὐδ' ἀμφοτέροις φίλον γενέσθαι.
 ΒΔ. Μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
 ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικὸς, κατ' ἔσεται, 1244
 Χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρα τε κάμοι
 μετὰ Θετταλῶν —

ΦΙ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ καγὼ.
 ΒΔ. Τοντὶ μὲν ἐπιεικῶς σὺ γ' ἐξεπίστασαι·
 ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτήμονος ἔμεν. 1250
 Παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσχεύαζε νῆν,
 ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. Μηδαμῶς.
 Κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
 καὶ θυροκοπήσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
 καττειν' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης. 1255

ΒΔ. Οὐκ, ἦν ξυγῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κάγαθοῖς.
 Ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,
 ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα
 Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικὸν
 ὦν ἔμαθες ἐν τῷ ξυμπόσιῳ, κατ' ἐς γέλων 1260
 τὸ πρῶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀπέρχεται.

ΦΙ. Μαθητέον τῶν ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
 εἴτερ ἀποτίσω μηδὲν, ἦν τι δοῶ κακόν.

ΒΔ. Ἄγε νῦν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω.

ΧΟ. Πολλὰ μὲν δὴ δόξ' ἐμαντῶ δεξιὸς πεφνικέναι στρο. 1265
 καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·

ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μάλλον οὐκ τῶν κρωβύλων
 οὗτος, ὅν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς

1265 — 1274. = [excidit antistrophe.]

δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου·

πεινῇ γὰρ ἤπερ Ἀντιφῶν.

1270

Ἀλλὰ πρεσβέων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾗχει, εἴτ' ἐκεῖ

μόνος μόνοις ∪ ∟ ∪ -

τοῖς πενέσταισι ξυὴν τοῖς

Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὧν ἔλαττον οὐδενός.

Ὡ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν

1275

παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικώτατος·

πρῶτα μὲν θπασι φίλον ἀνέρα σοφάτατον

καὶ καθαροιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·

τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον ἀργαλέον ὥς σοφόν·

εἴτ' Ἀριφράδην πολὺ τι θυμοσοφικώτατον,

1280

ὄντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός

[ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν]

γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

(ἀντιστροφή.)

ἀντ.

Εἰσί τινες οἳ μ' ἔλεγον ὥς καταδιηλλάγην,

ἥνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος

1285

κάπτεσι κακοῖς ἐκίκα' εἶθ', ὅτ' ἀπεδειρόμην,

οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,

οὐδὲν ἄρ' ἔμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι

σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐβαλῶ.

Ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήμισα·

1290

εἶτα νῦν ἐξηπάτηκεν ἡ χάραξ τὴν ὀμπελον.

ΕΑ. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγονς.

Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς

κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.

1295

Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.

ΧΟ. Τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; Παῖδα γὰρ, κῆρ ἢ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἔν πλῆγας λάβῃ.

ΕΑ. Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν

καὶ τῶν ξυόντων πολὺ παροινικώτατος;

1300

Καίτοι παρήσαν Ἰππύλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,

Λυσίστρατος, Θούραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.

Τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακροφ.

1275—1283. = 1284—1291.

12*

- Εὐθύδης γὰρ, ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κάγαθῶν,
 ἀνῆλλετ', ἐσμίρτα, 'πεπόρθει, κάγέλα, 1305
 ὥσπερ κακρῶν ὀνίδιον ἠύαχημένον,
 κἄνυπτεν ἐμὲ νεανικῶς "παῖ παῖ" καλῶν.
 Εἴτ' αὐτὸν, ὡς εἶδ', ᾔκασεν Ἀνσίστρατος,
 "Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί
 κλητηρί τ' εἰς ἀχυρμὸν ἀποδεδρακότι." 1310
 'Ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντήκασ' αὐτὸν πάροπι
 τὰ θοῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
 Σθενέλω τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
 Οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλὴν γε Θουφράστου μόνου·
 οὗτος δὲ διεμύλλαιεν ὡς δὴ δεξιός. 1315
 'Ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', "Εἰπέ μοι,
 ἐπὶ τῷ κομῶς καὶ κομπῶς εἶναι προσποιεῖ,
 κωμωδολοικῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰεῖ;"
 Τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
 σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων 1320
 ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
 Ἔπειτ', ἐπειδὴ 'μέθυεν, οὔκαδ' ἔρχεται
 τύπτων ἀπαντας, ἦν τις αὐτῷ ξυντίχη.
 'Ὅδι δὲ καὶ δὴ σφαλλόμενος προσέερχεται.
 Ἄλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν. 1325
 ΦΙ. Ἄνεχε, πάρεχε.
 Κλαύσεται τις τῶν ὀπισθεν
 ἐπακολουθούντων ἐμοί.
 Οἶον, εἰ μὴ 'ρρήσεθ', ὦμας,
 ὦ πονηροὶ, ταυτηὶ τῇ 1330
 δεδι' φρονκτοὺς σκευάσω.

ΕΥΜΠΙΟΤΗΣ ΤΙΣ.

- Ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
 ἡμῖν ἅπασι, καὶ σφόδρ' εἰ νεανίας.
 Ἀθροῖοι γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.
 ΦΙ. Ἰὴ ἰὴ, καλούμενοι. 1335
 Ἀρχαῖά γ' ὕμῶν ἄρα γ' ἴσθ'
 ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
 δικῶν; Ἰαιβοῖ αἰβοῖ.
 Τάδε μ' ἀρέσκει βάλλε κημούς.

- Οὐκ ἄπεισιν ὅστις ἐστὶν
 ἡλιαστῆς ἐκποδών;
 Ἀνάβαινε δευρ', ὦ χρυσομηλολόνηθιον,
 τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
 Ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
 ὅμως γὰρ μέντοι τριβόμενον οὐκ ἔχθεται.
 Ὅρῃς ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην
 μέλλουσαν ἤδη λεσβίαν τοὺς ξυμπότας.
 Ὡν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδὶ χάριν.
 Ἄλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φνεί, εἰ οἶδ' ὅτι,
 ἀλλ' ἐξαπατήσεις κάγχανει τούτῳ μέγα·
 πολλοὺς γὰρ ἤδη χιτέρους αὐτ' εἰργάσω.
 Ἐὰν δὲ νυνὶ μὴ κακὴ γένη γυνή,
 ἐγὼ σ', ἐπειδὴν οἶμὸς νίδς ἀποθάνῃ,
 λυσάμενος ἔξω παλλακὴν, ὦ χοιρίον.
 Νῦν δ' οὐ κρατῶ πῶ τῶν ἐμαντοῦ χρημάτων·
 νέος γὰρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
 Τὸ γὰρ νίδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον
 κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
 Ταῦτ' οὖν περὶ μοι δέδοικε μὴ διαφθαρῶ·
 πατήρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
 Ὅδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θείν.
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα στήθι τάσδε τὰς δετὰς
 λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς
 οἷοις ποθ' οὔτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
 ΒΔ. Ὡς οὔτος οὔτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
 ποθεῖν ἔρῃν τ' ἔοικας ὥραίας σοροῦ.
 Οὔτοι καταπροΐξει μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτα δρᾶν.
 ΦΙ. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἔξ ὄξους δίλην.
 ΒΔ. Οὐ δεινὰ τωθάξειν σε τὴν ἀλλητριίδα
 τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙ. Ποίαν ἀλλητριίδα;
 Τί ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;
 ΒΔ. Νῆ τὸν Δί' αὐτὴ πού 'στιν ἡ σὴ Λαρδανίς.
 ΦΙ. Οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κάεται.
 ΒΔ. Δᾶς ἦδε; ΦΙ. Δᾶς δῆτ'. Οὐχ ὀρεῖς ἐστιγμένην;
 ΒΔ. Τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῇ τοὺν μέσῳ;
 ΦΙ. Ἡ πῖττα δῆπου καομένης ἐξέρεχεται.
 ΒΔ. Ὅ δ' ὕπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὐτοσί;

- ΦΙ. Ὅζος μὲν σὺν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.
 ΒΔ. Τί λέγεις σύ; Ποῖος ὅζος; Οὐκ εἰ δεῦρο σύ;
 ΦΙ. Ἄ ἄ, τί μέλλεις δοῦν; ΒΔ. Ἄγειν ταύτην λαβὼν
 ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν 1380
 κοῦδὲν δύνασθαι δοῦν. ΦΙ. Ἀκουσόν νυν ἐμοῦ.
 Ὀλυμπίαςιν ἦνίκα' ἐθεώρουν ἐγώ,
 Ἐφρουδίῳν ἐμαχέσασα' Ἀσκώνδῃ καλῶς
 ἤδη γέρον ὦν· εἴτα τῇ πυγμαῇ θεῶν
 ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385
 Πρὸς ταῦτα τηροῦ μη λάβῃς ὑπώπτια.
 ΒΔ. Νῆ τὸν Δ' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

- Ἴδι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
 Ὅδὲ γὰρ ἀνὴρ ἐστὶν ὅς μ' ἀπώλεσε
 τῇ δαδὶ παίων καξέβαλεν ἐντευθενὶ 1390
 ἄρτους δέκα ὀβολῶν κάπιθήκην τέτταρας.
 ΒΔ. Ὅρῃς ἃ δέδρακας; Πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
 ἔχειν διὰ τὸν σὺν οἶνον. ΦΙ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
 ὥστ' οἷδ' ὅτι τὴν ταύτην διαλλαχθήσομαι. 1395
 ΑΡ. Οὔτοι μὰ τῷ θεῷ καταπροΐξει Μυρτιάς
 τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης
 οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
 ΦΙ. Ἀκουσον, ὦ γύναι. Λόγον σοι βούλομαι
 λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. Μὰ Δία μή μοι γ', ὦ μέλε. 1400
 ΦΙ. Αἴσωπον ἀπὸ δελτίνου βαδίζονθ' ἐσπέρας
 θρασεία καὶ μεθύση τις ὑλάσκει κῶν·
 κἄπειτ' ἐκείνος εἶπεν, “ὦ κῶν κῶν,
 εἰ νῆ Δ' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
 πυρρὸς πρίαιο, σωφρονεῖν ἔν μοι δοκεῖς.” 1405
 ΑΡ. Καὶ καταγελᾷς μου; Προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
 πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβῃς τῶν φορτίων
 κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
 ΦΙ. Μὰ Δ', ἀλλ' ἔκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
 Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης· 1410
 ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, “Ὀλίγον μοι μέλει.”
 ΑΡ. Ἀληθές, οὗτος; ΦΙ. Καὶ σὺ δὴ μοι, Χαιρεφῶν,

- γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαψίῃη,
 Ἴνοϊ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
ΒΔ. Ὅδὶ τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
 καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

- Οἷμοι κακοδαίμων. Προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
 ὕβρεως. **ΒΔ.** Ὑβρεως; μὴ μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν·
 ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι
 ἦν ἂν σὺ τάξῃς καὶ χάριν προσείσομαι. 1420
ΦΙ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
 ἐκίων· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
 Ἄλλ' ἔλθ' ἐν δευρί. Πότερον ἐπιτρέπεις ἔμοι
 ὃ τι χρεὶ μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ τραύματος
 εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις; 1425
ΚΑ. Σὺ λέγε· δικῶν γὰρ οὐδέοι οὐδὲ πραγμάτων.
ΦΙ. Ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
 καὶ πως κατέαγ' αὐτῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
 ἐτύγγανεν γὰρ οὐ τρίβων ὡς ἵππικῆς.
 Κάπτετ' ἐπιστάς εἰπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος, 1430
 "Ἐρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείῃ τέχνην."
 Οὕτω δὲ καὶ σὺ ταχὺ τρέχ' ὡς τοὺς Πιττάλου.
ΒΔ. Ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
ΚΑ. Ἄλλ' οὖν σὺ μέμνησ' οὗτος ἀπεκρίνατο.
ΦΙ. Ἄκουε, μὴ φεῦγ'. Ἐν Συβάρει γυνή ποτε 1435
 κατέαξ' ἐχίνον. **ΚΑ.** Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΦΙ. Οὐχίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
 εἶθ' ἡ Συβαρίτις εἶπεν, "Αἰ ναὶ τὰν κόραν
 τὰν μαρτυρίαν ταύταν ἐάσας ἐν τάχει
 ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα." 1440
ΚΑ. Ὑβρις ἕως ἂν τὴν δίκην ἀρχῶν καλῇ.
ΒΔ. Οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἔντανθι μενεῖς,
 ἀλλ' ἀράμενος ἐγὼ σε — **ΦΙ.** Τί ποιεῖς; **ΒΔ.** Ὅ τι
 ποιῶ;
 Εἶσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
 κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445
ΦΙ. Αἰσωπον οἱ Δελφοί ποτ' — **ΒΔ.** Ὀλίγον μοι μέλει.
ΦΙ. φιάλην ἐπηγιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·

- δ' δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς δ' κἀνθάρος ποτε —
 ΒΔ. Οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάρους.
 ΧΟ. Ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας στρ. 1450
 τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη
 σκληρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς.
 Ἔτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν
 ἦθ' ἢ μετ' αὐτὸν πεσεῖται
 πρὸς τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν. 1455
 Τάχα δ' ἐν ἴσῳσιν οὐκ ἐθέλοι
 τὸ γὰρ ἀποστῆραι χαλεπὸν
 φύσεος ἦν ἔχει τις ἀεί.
 Καίτοι πολλοὶ τοῦτ' ἔπαθον
 ξυνόντες γνώμῃς ἐτέρων 1460
 μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.
 Πολλοὺ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ
 1465
 Καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν
 τυχῶν ἔπεισιν διὰ τὴν
 φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
 ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
 Οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανφ
 ξυνεγενόμην οὐδὲ τρόποις
 ἐπεμάνην οὐδ' ἐξεχύθην.
 Τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων 1470
 οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
 τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
 κατακοσμήσαι πράγμασι;

 ΕΔ. Νῆ τὸν Διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
 δαίμων τις ἐσκεκνήληκεν ἐς τὴν οἰκίαν. 1475
 Ὅ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
 ἦκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὲς τῷ πράγματι
 ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
 τὰρχαί' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἡγωνίζετο
 καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησὶν ἀποδείξειν κρόνους 1480
 τοὺς νῦν διορχησάμενος ὀλίγον ὕστερον.
 ΦΙ. Τίς ἐπ' ἀλλεῖοις θύραις θάσσει;
 ΕΔ. Τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
 ΦΙ. Κλῆθρα χαλάσθω τάδε· καὶ δὴ γὰρ

1450 — 1461. — 1462 — 1473.

- σχήματος ἀρχή — 1485
- ΞΑ. Μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
 ΦΙ. πλευρὰν λυγίσαντος ἐπὶ ῥύμης.
 Οἷον μυκτὴρ μυκάται καὶ
 σφόνδυλος ἀχεῖ. ΞΑ. Πιθ' ἐλλέβορον.
 ΦΙ. Πλήσσει Φρόνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ — 1490
 ΞΑ. Τάχα βαλλήσκει.
 ΦΙ. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.
 Πρωκτὸς χάσκει. ΞΑ. Κατὰ στυτὸν δρα.
 ΦΙ. Νῦν γὰρ ἐν ἄρθροισι τοῖς ἡμετέροις
 στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών. 1495
 Οὐκ εὖ; ΒΔ. Μὰ Δί' οὐ δὴτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
 ΦΙ. Φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
 Εἴ τις τραγῳδὸς φησὶν δεχεῖσθαι καλῶς,
 ἐμοὶ διορησόμενος ἐνθάδ' εἰσίστω.
 Φησὶν τις ἢ οὐδείς; ΒΔ. Εἷς γ' ἐκείνοσι μόνος. 1500
 ΦΙ. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΒΔ. Υἱὸς Καρκίνου
 ὁ μέστος. ΦΙ. Ἄλλ' οὐτός γε καταποθήσεται
 ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεῖα κοινδύλου.
 Ἐν τῷ θυμῷ γὰρ οὐδὲν ἐστ'. ΒΔ. Ἄλλ', ὦξυρέ,
 ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται 1505
 ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. Νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἔρα.
 ΒΔ. Μὰ τὸν Δί' οὐδὲν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνους
 προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
 ΦΙ. Τοντὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὄξισ ἢ φάλαγξ;
 ΒΔ. Ὁ πινοτήρης οὐτός ἐστι τοῦ γένους, 1510
 ὁ σμικρότατος, δς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
 ΦΙ. Ὡ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας.
 Ὅσον τὸ πλεῖθος κατέπεσεν τῶν δερχίλων.
 Ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς μοι· σὺ δὲ
 ἄλλην κίκα τοῦτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ. 1515
 ΧΟ. Φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχαρήσωμεν ἅπαντες,
 ἔν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβυκίζωσιν ἑαυτούς.
 Ἄγ' ὦ μεγαλῶνυμα τέκνα
 τοῦ θαλασσίοιο,
 πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον 1520
 καὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτου,
 καρίδων ἀδελφοί·

1518 — 1522. = 1523 — 1527.

ταχὴν πόδα κυκλοσοβεῖτε, ἀντ.
καὶ τὸ Φρονίχειον·
ἐκλακτισάτω τις, ἵνα 1525
ρίπτοντος ἄνω σκέλος ὤ-
ζωσιν οἱ θεαταί.

Στρόβει, περίβαινε κύκλῳ, καὶ γαστρίσας σεαυτὸν
ζῆπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων. 1530
Καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέειπε
ἡσθεῖς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς τριόρχοις.
Ἄλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε 1535
ἡμᾶς ταχὺ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῶδων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τρυγαίου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.¹

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.²

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάγισ.³

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.⁴

ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ.⁵

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.⁶

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ΔΟΥΞΟΣ.⁷

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

ΕΙΡΗΝΗ⁸

ΟΠΩΡΑ } κατὰ πρόσωπα.
ΘΕΩΡΙΑ }

1) Τὰ παιδιά τοῦ Τρυγαίου (κόραι) Richt. Trygaei filias et Lamachi Cleonymique filios parachoregemata fuisse arbitratur Richter Praef. p. 41. Cf. schol. ad 114. Similiter in Vespis, quas anno ante docuit, turbam puerorum patres comitantium et Carcini filiorum canentium ac saltantium produxerat.

2) Ἀθμονέων addit Richt.

3) Χρησιμο-

λόγος addit Richt. 4) Δρεπανουργός et Ὀπλων κάπηλος tantum Richt. Sic enim ab ipso Trygaeo appellatur 1209. "Κρανοποιός et Δορυξός, qui invocantur 1255. 1260, κατὰ πρόσωπα sunt, institoris comites, cf. 1213." (Richt. Praef. p. 38.)

5) ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ] "Rectius se haberet ΟΠΛΟΠΟΙΟΣ vel etiam ΟΠΛΟΠΩΛΗΣ," (Bergk.) "Meinekios, omissis titulis, quos omittendos alii antea judicaverunt, Δοφοποιός Θωρακοπώλης Σαλπιγγοποιός, et Κρανοποιός Δορυξός in catalogum personarum mutarum receptis substituit nomen personae novum Ὀπλων κάπηλος: — id quod verum esse arbitror, vel Veneti habitata ratione". (Richt.)

6) "ΘΩΡ. et ΣΑΛΠ. prorsus removendi, sed non ausus sum quidquam mutare, v. ad 1210." (Bergk.) 7) ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ et ΔΟΥΞΟΣ mutae personae sunt.

8) Ipsius Pacis persona nullum in hac fabula locum habet. Illam repraesentant Ὀπάρα et Θεωρία, quarum prior Trygaei sponsa fit, altera ab eo Senatui traditur. V. 520 sqq. 842 sqq. 868 sqq. 1316. 1329—1331.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

(Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτες Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι, μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἰρξας λίθους ἐπιφορήσειε καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυνεῖα τρίβειν. καὶ μέχρι μὲν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ, μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοῖδνκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασιδαν, ἑκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θράκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοῖδνκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργοὺς ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους, ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεοῦ πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρὼν ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα. πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνεῖ, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἃς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χάτερον τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνούς τὴν Εἰρήνην ἰδρύνεται, καὶ θύσας ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐπεὶ οἱ δὲ τῶν εἰρηκῶν ὀπλῶν δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοῦμ-

παλιν κλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελοτοποιούς. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῆδος ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίους σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δράμα καθ'ἕκειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἰσπύεας καὶ [τὰς] Ὀλκάδας. καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν τε Κλέωνα κωμῶδων τὸν ἀντιλέγοντα, καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλον. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὅποσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ τῆς εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον. ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἔρχοντος Ἀλκαίου ἐν ἵστει. πρῶτος Εὐπολὺς Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνην, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δράμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος * ἡνίκα ἐρμῆν λοισικρότης.)

II.

Ἦδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἵκανὸς γὰρ διυπνεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δράμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, δμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργὸν, Τρυγαῖον τοῦνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιοῦμενον, ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ, διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κύνθαρρον ὡς ἀναπησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κύνθαρρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηρὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινῶν ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

III.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις δις δεδιδαχὼς Εἰρήνην δυνάμως δ' Ἀριστοφάνης. ἔδηλον ὅν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν ἢ ἑτέραν καθῆκεν ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οἷτως "ἀλλ' ὅν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεύσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ." καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἀπερ ἐν τῇ νῦν φερομένη οὐκ ἔστιν.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Τῷ Διὶ φράσαι σπεύδων τὰ κατ' ἀνθρώπους * *
 Τρυγαῖος θέλων * * ὥς τοὺς θεοὺς
 ἐξέτρεφεν ὄρνιθ'. ὥς δ' ἀνέπτη, κατέλαβεν
 Ἑρμῆν μόνον ἄνω· κἄτ' ἐπιδείκνυσιν φράσας
 τὸν πόλεμον βρύθεται ἀπηρητημένον 5
 ἀέριος ἔτιμόν τ' ὄντα πρὸς κακουχίαν,
 τὴν πρότερον Εἰρήνην δὲ κατορωρυγμένην.
 ἰκέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς ἀνάπαλιν ποεῖν.
 τὸ μέλ βαδ' ἐπένευσε, καὶ τότε
 ἀνάγουσιν αὐτὴν ἐκ βερέθρου καὶ τάγαθᾶ. 10

ΟΙΚΕΤΗΣ. Α.

Αἶρε αἶρε μᾶζαν ὡς τάχος τῷ κανθάρῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ. Β.

Ἰδοῦ. Δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.

Καὶ μήποτε αὐτῆς μᾶζαν ἡδίῳ φάγοι.

ΟΙ. Α. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙ. Β. Ἰδοῦ μάλ' αὖθις. Ποῦ γὰρ ἦν νῦν δὴ 'φερον; 5
'Ἡ κατέφαγεν;

ΟΙ. Α. Μὰ τὸν Δι', ἀλλ' ἐξαπασας

δλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

Ἄλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πικνὰς.

ΟΙ. Β. Ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν, 10
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν.

ΟΙ. Α. Ἐτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκῆτος·
τετριμμένης γὰρ φησιν ἐπιθυμεῖν.

ΟΙ. Β. Ἰδοῦ.

Ἐνὸς μὲν, ἄνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·

οὐδεὶς γὰρ ἔν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙ. Α. Αἰβοῖ, φέρε' ἄλλην χάτεραν μοι χάτεραν, 15
καὶ τρῖβ' ἔθ' ἑτέρας.

ΟΙ. Β. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·

οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Αὐτὴν ἔρ' οἷσω ξυλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙ. Α. Νῆ τὸν Δι' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαντόν γε πρὸς.

ΟΙ. Β. Ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἷδ' ἐμοὶ κατειπάτω 20
πόθεν ἔν πρῆαιμην ῥίνα μὴ τετρημένην.

Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἔρ' ἀθλιώτερον

ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.

Ὑς μὲν γὰρ ὃ τι περ ἔν χέσῃ τις ἢ κύων

φαύλως ἐρείδει τοῦθ'· ὃ δ' ὑπὸ φρονήματος 25

βρενθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἄξιόν,
 ἦν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὄλης
 ὥσπερ γυναικὶ γογγύλῃν μεμαγμένην.
 Ἀλλ' εἰ πέπναιται τῆς ἑδωδῆς σκέψομαι
 τηρὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ. 30
 Ἐρεῖδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
 τέως ἕως σαντὸν λάθοις διαρραγείς.

Οἶον δέ κύβας ὁ κατάρατος ἐσθίει
 ὥσπερ παλαιστής παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
 καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὴν χεῖρ' ὥς
 ὠδὶ περιέγων ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
 τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς ὀλκάδας. 35

ΟΙ. Α. Μισερὸν τὸ χρεῖμα καὶ κόσμον καὶ βορρὸν,
 ῥῶτον ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολῇ
 οὐκ οἶδ' Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὐ μοι φαίνεται,
 οὐ μὴν Χαρίτων γε. 40

ΟΙ. Β. Τοῦ γάρ ἐστ';

ΟΙ. Α. Οὐκ ἐσθ' ὅπως

τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς σκαταιφάγον.
 ΟΙ. Β. Τάχ' ὅν ἔν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγει
 νεανίας δοκησίσοφος, "Τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
 Ὁ κἀνθάρος δὲ πρὸς τί;" κἄτ' αὐτῷ γ' ἀνῆρ 45
 Ἰωνικός τις φησι παρακαθήμενος,
 "Δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται,
 ὥς κείνος ἀναιδέως τὴν σπατὶλῃν ἐσθιεν."
 Ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κἀνθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙ. Α. Ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις 50
 καὶ τοῖσιν ἀνδράσι καὶ τοῖς ἀνδράσι
 καὶ τοῖς ὑπερτάτοις ἀνδράσιν φράσω
 καὶ τοῖς ὑπερηγορέουσιν ἔτι τοῦτοις μάλα.
 Ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
 οὐχ ὅν περ ἡμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πᾶν. 55
 Δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
 ὠδὶ κεχρῶς λοιδορεῖται τῷ Διὶ
 καὶ φησιν, "ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλευεῖ ποιεῖν;
 Κατάθου τὸ κόρημα μὴ ἰκῶρει τὴν Ἑλλάδα."
 Ἐὰ ἔα. 60

Σιγήσαθ', ὥς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

- TP. ὦ Ζεῦ, τί δρᾷσεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεῶν;
 Αἴσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
- ΟΙ. Α. Τοῦτ' ἐστὶ τοῦτὶ τὸ κακὸν αὐθ' οὐγὼ ἔλεγον.
 Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε. 65
 Ἄ δ' εἶπε πρῶτον, ἥνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
 πεύσεσθ'. Ἐφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐν ταδί,
 "Πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἐν εὐθὺ τοῦ Διὸς;"
 Ἐπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος
 πρὸς ταῦτ' ἀνηριχᾷ ἐν ἐς τὸν οὐρανὸν 70
 ἕως ξυνετρίβῃ τῆς κεφαλῆς καταρρεῖς.
 Ἐχθρὸς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεῖς οὐκ οἶδ' ὅποι
 εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κἀνθαρὸν
 κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασε,
 καὶ τὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον, 75
 "ὦ Πηγάσειον, φησὶ, γενναῖον πτερόν,
 ὅπως πετήσῃ μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών."
 Ἄλλ' ὃ τι ποιεῖ τηρὶ διακύνφας ὄψομαι.
 Οἴμοι τάλας ἔτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες.
 Ὁ δεσπότης γὰρ μου μετέωρος αἴρεται 80
 ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.
- TP. Ἦσυχος ἦσυχος, ἡρέμα, κἀνθων
 μὴ μοι σοβαρῶς χῶρει λίαν
 εὐθὺς ἄπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος
 πρὶν ἐν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς 85
 ἄρθρων ἵνας πτερόγων ῥύμη.
 Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'
 εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
 αὐτοῦ μείνον τοὺς ἡμετέρους.
- ΟΙ. Α. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὥς παραπαίεις. 90
- TP. Σίγα σίγα.
- ΟΙ. Α. Ποῦ δητ' ἄλλως μετewροκοπεῖς;
- TP. Ὑπερ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι
 τόλμημα νέον παλαμηςάμενος.
- ΟΙ. Α. Τί πέτει; Τί μάτην σὺχ' ὀγμαινεις; 95
- TP. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
 μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν
 τοῖς δ' ἀνθρώποις φράζω σιγᾶν,
 τοῖς τε κοπράνας καὶ τὰς λαύρας

καιναῖς πλίνθοισιν ἀποικοδομεῖν,
καὶ τοὺς προκτοὺς ἐπικλῆναι.

ΟΙ. Α. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἦν μὴ μοι φράσῃς
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ.

ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ' ἦ
ὥς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν;

ΟΙ. Α. Τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡ. Ἐρησόμενος ἐκείνον Ἑλλήνων πέρι
ἀπαξαπάντων ὃ τι ποιεῖν βουλευέται.

ΟΙ. Α. Ἐὰν δὲ μὴ σοι καταγορεύῃ;

ΤΡ. Γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙ. Α. Μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.

ΟΙ. Α. Ἰοὺ ἰοὺ ἰοῦ.

ἽΩ παιδί', ὁ πατήρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
Ἄλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρα, ὃ κακοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

ἽΩ πάτερ, ὦ πάτερ, ἄρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἦκει
ὥς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρυκας βαδιεῖ μεταμύωνιος;

Ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; Εἶπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

ΤΡ. Δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον ἔχθρομαι ὑμῖν,
ἥνίκ' ἂν αὐτίζητ' ἄρτον πάμπαν με καλοῦσαι,
ἐνδὸν δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακᾶς ἢ πᾶν πάμπαν.

Ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὕψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟ. Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
Ναὺς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

ΤΡ. Πτηνὸς πορεύσει πᾶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.

ΚΟ. Τίς δ' ἡρίνοιά σου 'στὶν ὥστε κἀνθαρὸν
ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θεοὺς, ὦ παππία;

ΤΡ. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.

ΚΟ. Ἀπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν ἐς θεοὺς.

- TP. Ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ
 ὅν' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.
- KO. Οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζευῆσαι πτερόν, 135
 ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
- TP. Ἀλλ', ὦ μέλ', ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
 νῦν δ' ἄττ' ἄν αὐτὸς καταφάγω ἡγ' οἰτία
 τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
- KO. Τί δ'; Ἦν ἐς ὕγρον πόντιον πέση βάθος, 140
 πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;
- TP. Ἐπίτηδες εἶχον πηδάμιον, ὃ χρήσομαι·
 τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργῆς κἀνθάρος.
- KO. Λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
- TP. Ἐν Πειραιεῖ δήπου ὅτι Κανθάρου λιμὴν. 145
- KO. Ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεῖς καταρροῆς
 ἐντεῦθεν, εἴτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ
 λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένη.
- TP. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἄλλὰ χαίρετε.
 Ὑμεῖς δέ γ', ὑπερ ὧν τοὺς πόνοὺς ἐγὼ πονῶ, 150
 μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεσθ' ἡμερῶν τριῶν·
 ὥς, εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ἀσφρήσεται,
 κάτω κἀρα ῥίψας με βουκολήσεται.
 Ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
 χρυσοχαλίνων πάταγον ψαλίῳν 155
 διακινήσας φαιδροῖς ὥσιν.
 Τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; Ποῖ παρακλίνεις
 τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
 Ἴει σαντὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
 κᾶτα δρομαίαν πτέρυνγ' ἐκτείνων 160
 ὀρθῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλὰς,
 ἀπὸ μὲν κἀκῆς τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
 ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
 Ἀνθρῶπε, τί δοῖς, οὗτος δ' ἡμέτερος
 ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρταις; 165
 Ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς. Οὐ κατορύξεις,
 κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
 κἀπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἔνω,
 κἀπιχεῖς μύρον; ὥς, ἦν τι πεσὼν
 ἐνθάδε πάθω, τοῦμοῦ θανάτου 170

πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
 διὰ τὸν σὸν πρῶκτον ὀφλήσει.
 Οἴμ' ὥς δέδοικα κοῦκέτι σκύπτων λέγω.
 ὦ μηχανοποιε, πρόσσεχε τὸν νοῦν, ὥς ἐμέ
 ἤδη στρέφει τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν, 175
 καὶ μὴ φυλάξει, χορτάσω τὸν κύνθαρον.
 Ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ
 καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
 Τίς ἐν Διὸς θύραισιν; Οὐκ ἀνοίξετε;

Ε Ρ Μ Η Σ.

Πόθεν βροτοῦ μοι προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις, 180
 τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν;
 TP. Ἰπποκάνθαρος.
 EP. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχιντε σὺ
 καὶ μαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε,
 πῶς δεδρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρῶτατε;
 Τί σοὶ ποτ' ἐστ' ὄνομ'; Οὐκ ἐρεῖς; 185
 TP. Μιαρῶτατος.
 EP. Ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; Φράζε μοι.
 TP. Μιαρῶτατος.
 EP. Πατήρ σε τίς ἐστ';
 TP. Ἐμοί; Μιαρῶτατος.
 EP. Οὔτοι μὰ τὴν Γῆν ἐσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
 εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὅ τι ποτ' ἐστὶ σοι.
 TP. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξίδς, 190
 οὐ σκυοφάντης οὐδ' ἐραστής πραγμάτων.
 EP. Ἦκεις δὲ κατὰ τί;
 TP. Τὰ κρέα ταντί σοι φέρων.
 EP. ὦ δειλακρίων, πῶς εἶπας;
 TP. ὦ γλίσχρων, ὀρεῖς
 ὥς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρῶτατος;
 Ἴθι νῦν κάλεσόν μοι τὸν Δί'. 195
 EP. Ἰὴ ἰὴ ἰὴ,
 ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν
 φροῦδοι γὰρ ἐχθρές εἰσιν ἐξψικισμένοι.
 TP. Ποῖ γῆς;
 EP. Ἰδοὺ γῆς.

- TP. Ἀλλὰ ποῖ;
EP. Πόρρω πάνν,
ὅπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοῦρανοῦ τὸν κῆτταρον.
- TP. Πῶς οὖν σὺ δὴτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200
EP. Τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια καὶ σκαφίδια κάμφορεΐδια.
- TP. Ἐξημίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος εἵνεκα;
EP. Ἑλλησιν ὀργισθέντες. Εἴτ' ἐνταῦθα μὲν,
ἔν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατΰμισαν, 205
ἡμᾶς παραδόντες ὁρᾶν ἀτεχνῶς δ' τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῆμisanθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιν μαχομένους ἡμᾶς ἔτι
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίαιτο.
- TP. Τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; Εἰπέ μοι. 210
EP. Ὅτι ἡ πολεμῆν ἵρξεισθ' ἐκείνων πολλάκις
σιπονδὰς ποιούντων· καὶ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδὶ,
“Ναὶ τῷ σιῷ νῦν ὠττικίων δωσέῃ δίκαν”.
Εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ, 215
κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ἡμεῖς εὐθὺς, “Ἐξαπατώμεθα
νῆ τὴν Ἀθηναίαν. Μὰ Δῖ' οὐχὶ σπειστέον·
ἤξουσιν καθ' ἡς, ἦν ἔλωμεν τὴν Πύλον.”
- TP. Ὅ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν ἡμαίων. 220
EP. ὦν εἵνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'.
- TP. Ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
EP. Ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
TP. Ἐς ποῖον;
EP. Ἐς τουτὶ τὸ κάτω· κἄπειθ' ὁρᾷς 225
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτε αὐτήν.
- TP. Εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί ὁρᾶν παρασκευάζεται;
EP. Οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, ὅτι θυνείαν ἐσπέρας
ὑπερφύα τὸ μέγεθος εἰσηγέμετο.
- TP. Τί δήτα ταύτῃ τῇ θυνείᾳ χρήσεται; 230
EP. Τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.

Ἄλλ' εἰμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον.

ΤΡ. Οἷμοι δεῖλαιος.
Φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ αὐτὸς ἡσθόμην
ὥσπερ θυνείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

235

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυπλήμονες,
ὥς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
ΤΡ. Ὡναξ Ἄπολλον, τῆς θυνείας τοῦ πλάτους.
Ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
Ἄρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος δν καὶ φεύγομεν,

240

δ δεινὸς, δ ταλαύρινος, δ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
ΠΟ. Ἰὼ Πρασιαὶ τρεῖς ἔθλιναι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὥς ἀπολεῖσθε τήμερον.

ΤΡ. Τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.

245

ΠΟ. Ὡ Μέγαρα Μέγαρ', ὥς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἀπαξάπαντα καταμεμνυτωτεμμένα.

ΤΡ. Βαβαὶ βαβαιᾶξ, ὥς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟ. Ἰὼ Σκελία, καὶ σὺ δ' ὥς ἀπόλλυσαι.

250

ΤΡ. Οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.

ΠΟ. Φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τᾶττικόν.

ΤΡ. Οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι ἔτερψ'
τετρώβολον τοῦτ' ἐστὶ. Φεῖδου τᾶττικοῦ.

ΠΟ. Παῖ παῖ Κνδοιμέ.

255

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Τί με καλεῖς;

ΠΟ. Κλαύσει μακρά.

Ἔστηκας ἀργός; Οὐτοσί σοι κόνδυλος.

ΤΡ. Ὡς δριμύς ἐστ'.

ΚΥ. Οἷμοι τάλας, ὦ δέσποτα.

ΤΡ. Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν ἐς τὸν κόνδυλον;

ΠΟ. Οἶσ' οἶσ' ἀλετρίβανον τρέχων.

ΚΥ. Ἄλλ', ὦ μέλε,

οὐκ ἔστιν ἡμῖν· χθρὲς γὰρ εἰσφνίσμεθα.

260

ΠΟ. Οὐκὸν παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξεις ταχὺ πᾶν;

ΚΥ. Ἐγῶγε νῆ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.

- TP. Ἄγε δὴ, τί δρῶμεν, ὦ πονήρ' ἀνθρώπια;
 'Οράτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας'
 εἵπερ γὰρ ἤξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων, 265
 τούτῳ ταραῖξει τὰς πόλεις καθήμενος.
 Ἄλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ ἴθοι φέρων.
 ΠΟ. Οὕτος.
 ΚΥ. Τί ἔστιν;
 ΠΟ. Οὐ φέρεις;
 ΚΥ. Τὸ δεῖνα γὰρ,
 ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
 ὁ βυρσοπώλης, δς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα. 270
 TP. Εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
 ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κὰν δέοντι τῇ πόλει.
 [ἢ πρὶν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγγεῖαι.]
 ΠΟ. Οὐχὸν ἕτερόν δῃτ' ἐκ Λακεδαιμόνος μέτει
 ἀνύσας τι; 275
 ΚΥ. Ταῦτ', ὦ δέσποθ'.
 ΠΟ. Ἦκέ νυν ταχέ.
 TP. Ὦνδρες, τί πεισόμεσθα; Νῦν ἀγὼν μέγας.
 Ἄλλ', εἴ τις ὅμων ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
 μεμνημένος, νῦν ἔστιν εὖξασθαι καλὸν
 ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.
 ΚΥ. Οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα. 280
 ΠΟ. Τί ἔστι; Μῶν οὐκ αὖ φέρεις;
 ΚΥ. Ἀπόλωλε γὰρ
 καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
 ΠΟ. Πῶς, ὦ πανοῦργ';
 ΚΥ. Ἐς τὰπὶ Θερᾶκης χωρία
 χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἴτ' ἀπώλεσαν.
 TP. Εὖ γ' εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω. 285
 Ἵσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.
 ΠΟ. Ἀπόφερε τὰ σκευὴ λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
 ἐγὼ δὲ δοῖδυσ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
 TP. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Λάτιδος μέλος,
 δ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας, 290
 "Ὡς ἦδομαι καὶ χαίρομαι κεύθραινομαι."
 Νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕλληνες, καλὸν
 ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν

ἐξεκλῦσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
 πρὶν ἕτερον αὖ δοῖδναι κωλύσαι τινα. 295
 Ἄλλ', ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες
 καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
 καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῶ,
 ὡς τάχιστ' ἅμα λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
 νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος. 300

- ΧΟ. Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺς τῆς σωτηρίας.
 ὦ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πῶποτε,
 τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικῶν·
 ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἦδε μισολάμαχος.
 Πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δεῖν, φράζε κάχι-
 τεκτόνει· 305
 οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἐν δοκοῖμεν τήμερον
 πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνεκλῦσαι
 τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
- ΤΡ. Οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
 τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσεται· ἐνδοθεν κεκραγότες; 310
- ΧΟ. Ἄλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος·
 οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἦκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
- ΤΡ. Εὐλαβεῖσθ' ἔτι νῦν ἐκείνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
 μὴ παφλάζων καὶ κεκραγῶς, ὥσπερ ἦνικ' ἐνθάδ' ἦν,
 ἐμποδῶν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ἔσεκλῦσαι. 315
- ΧΟ. Οὐτι νῦν γ' ἔτ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαίρησεται,
 ἦν ἀπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. Ἰοῦ ἰοῦ.
- ΤΡ. Ἐξολεῖτέ μ', ἄνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
 ἐσδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ ξυνταράξει τοῖν ποδοῖν.
- ΧΟ. Ὡς κινάτω καὶ πατεῖτω πάντα καὶ ταραττέτω, 320
 οὐ γὰρ ἐν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον πανσαίμεθ' ἐν.
- ΤΡ. Τί τὸ κακόν; Τί πάσχετε, ἄνδρες; Μηδ' αὖ πρὸς
 τῶν θεῶν
 πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείριγτε διὰ τὰ σχήματα.
- ΧΟ. Ἄλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομαι, ἀλλ' ἔφ' ἡδονῆς
 οὐκ ἐμοῦ κινούντος αὐτῷ τῷ σκέλει χορεύετον. 325
- ΤΡ. Μὴ τι μοι νυνὶ γ' ἔτ', ἀλλὰ παθε πατ' ὀρχούμενος.
- ΧΟ. Ἦν ἰδοῦν, καὶ δὴ πέπαυμαι.
- ΤΡ. Φῆς γε, πάνει δ' οὐδέπτω.

- ΧΟ. Ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκῶσαι καὶ μηκέτι.
 ΤΡ. Τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν δεχθήσοθ' ἔτι.
 ΧΟ. Οὐκ ἂν δεχθῆσαιμέθ', εἴτερ ὠφελήσαιομέν τί σε. 330
 ΤΡ. Ἀλλ', ὁρᾶτ', οὕτω πέπανσθε.
 ΧΟ. Τουτογὶ νῆ τὸν Δία
 τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
 ΤΡ. Ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν μ' ἔτι.
 ΧΟ. Ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοι μοῦστ' ἀναγκαίως ἔχον.
 Ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ 335
 μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα.
 ΤΡ. Μῆ τι μοι νυνὶ γε χαίρειτ' οὐ γὰρ ὥστε πω σαφῶς
 ἀλλ', ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηρικαῦτα χαίρετε
 καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ' ἢ-
 δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν 340
 πλεῖν, μένειν, βινεῖν, καθεύδειν,
 ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
 ἐστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
 συβαριάζειν,
 ἰοῦ ἰοῦ κεκραγένοι. 345
 ΧΟ. Εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ. Στρ.
 Πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην πράγματά τε καὶ στιβάδας,
 ὧς ἔλαχε Φορμίων
 κοῦκέτ' ἂν μ' εἴροις δικαστὴν δριμύν οὐδὲ δύσκολον,
 οὐδὲ τοὺς τρότους γε δήπου σκληρόν, ὥσπερ καὶ
 πρὸ τοῦ, 350
 ἀλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ἴδοις καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπαλ-
 λαγέντα πραγμάτων.
 Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπολλύμεθα καὶ κατατετρίμ-
 μεθα πλανώμενοι 355
 ἐς Λύκειον καὶ Λυκείου ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι.
 Ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες ἄγε φράζε-
 σέ γὰρ αὐτοκράτορ'
 εἴλετ' ἀγαθὴ τις ἡμῖν τύχη. 360
 ΤΡ. Φέρε δῆτ' ἴδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν;
 ΕΡ. Ὡ μισρὲ καὶ τολμηρῇ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
 ΤΡ. Οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κίλλικων.
 ΕΡ. Ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον.
 ΤΡ. Οὐκ, ἦν μὴ λάχω·

346 — 360. = 385 — 399. = 582 — 600.

- Ἐρμῆς γὰρ ὦν κλήρω μ' ἀπολεῖς, εἰ οἶδ' ὅτι. 365
 EP. Ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.
 TP. Ἐς τίν' ἡμέραν;
 EP. Εἰς αὐτίκα μάλ'.
 TP. Ἄλλ' οὐδὲν ἡμπολόγηκά πω,
 οὔτ' ἔλφριτ' οὔτε τυρὸν, ὥς ἀπολούμενος.
 EP. Καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.
 TP. Κῆρα τῷ τρόπῳ
 οὐκ ἤσθόμην ἀγαθὸν τοσοῦτονι λαβών; 370
 EP. Ἄρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὅς ἂν
 ταύτην ἀνορύττων εἰρεθῇ;
 TP. Νῦν ἄρά με
 ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν;
 EP. Εἰ ἴσθ' ὅτι.
 TP. Ἐς χοιρίδιόν νῦν μοι δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
 δεῖ γὰρ μνηστῆραί με πρὶν τεθνηκέναι. 375
 EP. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα.
 TP. Μὴ πρὸς τῶν θεῶν
 ἡμῶν κατείπης, ἀντιβόλῳ σ', ὃ δέσποτα.
 EP. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.
 TP. Ναι πρὸς τῶν κρεῶν,
 ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
 EP. Ἄλλ', ὃ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, 380
 εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
 TP. Μὴ μὴ λάκης, μὴ, λίσσομαί σ', ὠρμείδιον.
 Εἰπέ μοι, τί πάσχειτ', ὦνδρες; Ἔστατ' ἐκπεπληγ-
 μένοι.
 ὦ πονηροὶ, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δέ μὴ, λακήσεται.
 XO. Μηδαμῶς, ὃ δέσποθ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς, μὴ μηδα-
 μῶς. Ἄντ. ἀ. 385
 Εἴ τι κεχαρισμένον χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε
 κατεδηδοκῶς,
 τοῦτο μὴ φαῖλον νόμιζ' ἐν τούτῳ τῷ πράγματι.
 TP. Οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ', ὡναξ δέσποτα;
 XO. [Μὴ γένη παλίγκοτος ἀντιβόλοισιν ἡμῖν] ὥστε τήρδε
 μὴ λαβεῖν· 390
 ἀλλὰ χάρις, ὃ φιλανθρωπότητε καὶ μεγαλοδωρό-
 τατε δαιμόνων,

(1370 — 1377. = 1482 — 1490. = 1491 — 1499. ut in Ranis.)

- εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς
 δαφνῆς· 395
 καὶ σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλασι
 διὰ παντὸς, ὦ
 δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἰί.
- TP. Ἴδ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὕπα, 400
 ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
- EP. Κλέπται γὰρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
- TP. Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
 δ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
- EP. Ἴδι δὴ κάτειπ' ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ. 405
- TP. Ἢ γὰρ Σελήνῃ χῶ πανοῦργος Ἥλιος
 ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολλὴν ἤδη χρόνον
 τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
- EP. Ἴνα τί δὲ τοῦτο δράτον;
- TP. Ὅτι νῆ Δία
 ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τοῦτοισι δὲ 410
 οἱ βάρβαροι θύουσι. Διὰ τοῦτ' εἰκότως
 βούλονται ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
 ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
- EP. Ταῦτ' ἄρα πάλοι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
 καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὧφ' ἀμαρτωλίας. 415
- TP. Ναὶ μὰ Δία. Πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, ξύλλαβε
 ἡμῖν προθύμως τήνδε τ' ἐξανέγκυσον.
 Καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν
 πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
 [Μυστήρ' Ἐρμῆ, Διπόλει, Ἀδώνια.] 420
 Ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν
 ἀλεξικάκῃ θύσουσιν Ἐρμῇ πανταχοῦ.
 Χᾶτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ. Πρῶτον δέ σοι
 δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
- EP. Οἴμ' ὥς ἐλεήμων εἴμ' αἰεὶ τῶν χρυσίδων. 425
 Ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες. Ἀλλὰ ταῖς ἡμῖς
 εἰσιόντες ὥς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
- XO. Ταῦτα δράσομεν σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
 ἅττα χρεῖ ποιεῖν ἐφεστῶς φράζε δημιουργικῶς·
 τῆλλα δ' εὐρήσεις ἐπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακοὺς 430
- TP. Ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ἵνα

ἔργῳ 'φιάλωμεν εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

Σπονδὴ σπονδὴ.

Εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.

Σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν

435

Ἑλλήσιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κάγαθῶν

χῶστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

XO. Μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν τὸν βίον
ἔχονθ' ἑταῖραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρωπας.

440

TP Ὅστις δὲ πόλεμον μάλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

XO. Κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
ἐς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
πάσχοι τοιαῦτ' ἔσθ' οἷά περ Κλεώνυμος.

445

TP. Κεῖ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδιον,
ἦν ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθᾶς μόνας.

XO. Κεῖ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβοι
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ στρεβλοῖτο μαστιγούμενος

450

ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. Ἴη παιῶν, ἱή.

TP. Ἄφες τὸ παιῶν, ἀλλ' ἱή μόνον λέγε.

XO. Ἴη ἱή τοίνυν ἱή μόνον λέγω.

455

TP. Ἐρμῇ, Χάρισιν, Ὠραῖσιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.

XO. Ἄρει δὲ μή;

TP. Μή.

XO. Μηδ' Ἐνναλίφ γε;

TP. Μή.

XO. Ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῃς.

EP. ὦ εἶα.

Στρ.

XO. Εἶα μάλα.

460

EP. ὦ εἶα.

XO. Εἶα ἔτι μάλα.

EP. ὦ εἶα, ὦ εἶα.

TP. Ἀλλ' οὐχ ἔλκονσ' ἄνδρες ὁμοίως.

Οὐ ξυλλήψεσθ'; οἶ' ὀγκύλλεσθ'.

465

οἰμῶξεσθ' οἱ Βοιωτοί.

- EP. Εἶά νυν, εἶα ὦ.
 XO. Ἄλλ' ἔγχετε ξυνανέλκετε καὶ σφώ.
 TP. Οὐκὼν ἔλκω κάξαρχῶμαι 470
 κάπεμπίπτω καὶ σπουδάζω;
 EP. Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;
 XO. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
 Οὐδὲν δεόμεθ', ὠνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.
 EP. Οὐδ' οὔδε γ' εἴλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι 475
 ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
 καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφριτα.
 TP. Ἄλλ' οἱ Λάκωνες, ὠγάθ', ἔλκονσ' ἀνδρικῶς.
 EP. Ἄρ' οἶσθ'; Ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου 480
 μόνοι προθυμοῦντ', ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἔξ.
 TP. Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν, ἔλκουσιν δ' ὅμως
 γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κινίδια,
 ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δί' ἐξολωλότες.
 XO. Οὐδὲν ποιοῦμεν, ὠνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
 δπασιν ἡμῖν αὐθις ἀντιληπτέον. 485
 EP. ὦ εἶα.
 TP. Εἶα μάλα.
 EP. ὦ εἶα.
 TP. Εἶα νῆ Δία.
 XO. Μικρόν γε κινούμεν. 490
 TP. Οὐκὼν δεινὸν δῆτ' ἔστ', ὠνδρες,
 τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
 Πληγὰς λήψουσθ' ἀργεῖοι.
 EP. Εἶά νυν, εἶα ὦ. 495
 XO. ὦς κακόνοι τινὲς εἰσιν ἐν ἡμῖν.
 TP. Ὑμεῖς μὲν γοῦν οἱ κριτῶντες
 τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.
 XO. Ἄλλ' εἴσ' οἱ κωλύουσιν.
 EP. Ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε; 500
 Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη
 πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
 Καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
 ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὁθεν νῦν ἔλκετε
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε. 505
 Ἄλλ', εὔτερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελεύσαι,

πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

- XO. Ἄγ', ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
 EP. Χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῶ μάλλον, ὦνδρες, ὑμῖν.
 XO. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ. 510
 TP. Οἱ τοι γεωργοὶ τοῦτον ἐξέλκουνσι κἄλλος οὐδεῖς.
 XO. Ἄγε νυν ἄγε πᾶς.
 EP. Καὶ μὴν δημοῦ 'στὶν ἤδη.
 XO. Μή νυν ἀνάμεν, ἀλλ' ἔπεν-
 τείνωμεν ἀνδρικώτερον. 515
 EP. Ἦδη 'στὶ τοῦτ' ἐκείνο.
 XO. Ὡ εἶα νυν, ὦ εἶα πᾶς.
 Ὡ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα.
 Ὡ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα πᾶς.
 TP. Ὡ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσεῖπω σ' ἔπος; 520
 Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμορον
 ὅτῳ προσεῖπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
 Ὡ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.
 Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·
 οἷον δὲ πνεῖς, ὅζει καὶ τῆς κιστίδος 525
 γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
 EP. Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλιοῦ στρατιωτικοῦ;
 TP. Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.
 Τοῦ μὲν γὰρ ὅζει κρομμοξυρεγμίας,
 ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων, 530
 αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
 ἐπυλλίων Εὐριπίδου, —
 EP. Κλαύσῳρα σὺ
 ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἦδεται
 αὐτῇ ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.
 TP. κίττος, τρυγίτου, προβατίων βληχωμένων, 535
 ὄχλου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,
 δούλης μεθυσούσης, ἀνατετραμμένου χοδός,
 ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν.
 EP. Ἴθι νυν ἄθρει
 οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
 διαλλαγεῖσαι καὶ γελάσιν ἄσμεναι, 540
 καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένα
 ἀπαξάπασαι καὶ κνάθους προσκείμεναι.

- TP. Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας.
- EP. Αἰβοῖ τάλας·
ἐκείνονι γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὀρᾷς 545
τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινουί.
- TP. 'Ο δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὀρᾷς ὥς ἥδεται,
καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν;
- EP. 'Ἴθι νυν, ἄνκειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι. 550
- TP. Ἀκούετε λεῶ' τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκευὴ λαβόντας εἰς ἀγρὸν
ὥς τάχιστ' ἔνευ δορατίου καὶ ξίφους κάκοντίου·
ὥς δ' ἔπαντ' ἤδη 'στί μεστὰ τάνθ' αὖ εἰρήνης σαπράς.
Ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας. 555
- XO. 'Ω ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τὰς τε συκᾶς, ὅς ἐγὼ 'φύτευον ὦν νεώτερος,
ἀσπᾶσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστὶ πολλοστῷ χρόνῳ.
- TP. Νῦν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ
θεῷ, 560
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφείλε καὶ τὰς Γοργόνας·
εἰθ' ὅπως λιταργοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
- EP. 'Ω Πόσειδον, ὥς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται
καὶ πνικτὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μάζα καὶ πανδαισία. 565
- TP. Νῆ Δί', ἡ γὰρ σφῆρα λαμπρά γ' ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἶ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
'Ἡ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἔν μετόρχειον.
'Ὡστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὶ τὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
καὶ τραινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῆριον. 570
Ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦνδρες,
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἦν παρεῖχ' αὖτις ποθ' ἡμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων, 575
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
τῆς ἰωνῆς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν

- ὦν ποθοῦμεν,
 ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ 580
 τὴν θεὸν προσεῖπατε.
- ΧΟ. Χαῖρε χαῖρ', ὡς ἤλθες ἡμῖν ἀσμένους, ὦ φιλότατῃ. Ἀντ.
 Σφ' γὰρ ἐδάμην πόθῳ, δαιμόνια βουλόμενος εἰς
 ἄγρον ἀνερπύσαι.
 Ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη,
 ὧ - μὴ γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις
 ὧ - πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐτρίβομεν γεωργικόν. 590
 Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα
 κἀδάπανα καὶ φίλα·
 τοῖς ἀγροίοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία· 595
 ὥστε σε τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα σικκίδια
 τᾶλλα θ' ὁπόσ' ἐστὶ φντὰ προσγελάσεται λαβόντ'
 ἄσμενα. 600
- Ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολλὸν τοῦτον χρόνον
 ἦδε; Τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.
- ΕΡ. Ὡ σοφώτατοι γεωργοὶ, τάμα δὴ ξυνίετε
 ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
 Πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄτης Φειδίας πράξας
 κακῶς· 605
 εἶτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετὰσχοι τῆς τύχης,
 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν αὐτοδᾶξ τρόπον,
 πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτὸς, ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
 ἐμβαλὼν σπινθήρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
 κᾶξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ 610
 πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ' ἐνθαδί.
 Ὡς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον ἀφθεῖσ' ἐψόφησεν ἔμπελος
 καὶ πίθος πληγείς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
 οὐκ ἐτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἤφρανίζετο.
- ΤΡ. Ταῦτα μέντοι μὰ τὸν Ἀπόλλω ἡ γὼ πεπύσμη
 οὐδενός, 615
 οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἡμικρόν.
- ΧΟ. Οὐδ' ἔγωγε πλήν γε νυνί. Ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
 οἷσα συγγενὴς ἐκείνου. Πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει.
- ΕΡ. Κᾶτ', ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχεσθε
 ἡγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, 620
 πάντ' ἐμυχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβοῦμεναι,

κάνειπον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
Οἱ δ' ἔτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενoi
τῆρδ' ἀπορρίψαντες αἰσχροῦς τὸν πόλεμον ἀνῆρτασαν.
Κῆρα τὰ κείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακὰ 625
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωροῦμεναι
οὐδὲν αἰτίων ἢ ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

TP. Ἐν δίκη μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι καὶ κορώνεών γε μου
ἐξέκοιψαν, ἦν ἐγὼ ὀφύτευσσα κάζεθρε ψάμην.

XO. Νῆ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δεῖ, ἐπεὶ κάμου λίθον 630
ἐμβαλόντες ἐκμέδιμον κυψέλην ἀπώλεσαν.

EP. Κάνθαδ' ὥς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυηλθὲν οὐργάτης λεῶς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ' ἔτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
ἐβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εἶ 635
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κάποροντας ἀλφίτων
τῆρδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν καὶ κράγμασι,
πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθω,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους
αἰτίας ἢ προστιθέντες ὥς φρονεῖ τὰ Βρασιδίου· 640
εἶτ' ἢν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε·
ἡ πόλις γὰρ ὠχρίωσα κὰν φόβῳ καθήμενῃ
ἄττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἢν ἥδιστ' ἤσθιεν.
Οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρῶντες ἄς ἐτύπτονθ'· οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα, 645
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλάς ἢν
ἐξεργημωθεῖσ' ἢν ὑμᾶς ἔλαθε. Ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης.

TP. Παῖς παῖ', ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ, μὴ λέγε,
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκείνον οὐπερ ἔστ' εἶναι κάτω·
οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός. 650
Ἄττ' ἢν οὖν λέγῃς ἐκείνον,
καὶ πανορθῆγος ἦν, δεῖ ἔζη,
καὶ λάλος καὶ συνοφάντης
καὶ κύνηθρον καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἀταξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαντοῦ λοιδορεῖς. 655

Ἄλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

EP. Ἄλλ' οὐκ ἢν εὔτοι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·

- ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
 TP. Ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σέ μικρὸν εἰπάτω μόνον. 660
 EP. Εἴφ' ὃ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὦ φιλάττη.
 Ἴσ', ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
 Εἶεν· ἀκούω. Ταῦτ' ἐπικαλεῖς· μανθάνω.
 Ἀκούσαθ' ὅμεις ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
 Ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτῃ μετὰ τὰν Πύλῳ 665
 σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
 ἀποχειροτονηθῆναι τρεῖς ἐν τῇ κλησίᾳ.
 TP. Ἡμάρτομεν ταῦτ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
 ὃ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε· ἐν τοῖς σκύτεσιν.
 EP. Ἴδι νῦν ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο· 670
 δοτις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθαδὶ,
 χῶστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
 TP. Εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
 EP. Ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
 ὁ Κλεώνυμος; 675
 TP. Ψυχὴν ἄριστος πλὴν γ' ὅτι
 οὐκ ἦν ἄρ' οὐδέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.
 Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
 ἀποβολιμαῖος τῶν δπλων ἐγίγνετο.
 EP. Ἔτι νῦν ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·
 δοτις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. 680
 TP. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
 Αἴτη, τί ποιεῖς; Τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
 EP. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖς· ὅτι
 οὕτω πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
 TP. Ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν 685
 ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπον καὶ γυμνὸς ὧν
 τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
 EP. Πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;
 TP. Εὐβουλότεροι γενησόμεσθα.
 EP. Τίνι τρόπῳ;
 TP. Ὅτι τυγχάνει λυγροποῖδς ὧν. Πρὸ τοῦ μὲν οὖν 690
 ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
 νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχρον βουλευσόμεν.
 EP. Ὡ ὦ.
 Οἶά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.

- TP. Τὰ τί;
 EP. Πάμπολλα καὶ τάχαϊ' δ' κατέλιπεν τότε.
 Πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνήρετο. 695
- TP. Εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θανμαστόν.
 EP. Τὸ τί;
 TP. Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
 EP. Σιμωνίδης; Πῶς;
 TP. Ὅτι γέρων ὦν καὶ σαπρὸς
 κέρδους ἑκατὶ κλῶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
 EP. Τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; 700
 TP. Ἀπέθανεν
 δθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.
 EP. Τί παθὼν;
 TP. Ὅ τι;
 Ὁρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
 ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
 Χάτερα πρὸς ἅττ' οἷε γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
 Ὄστ' οὐδέποτε, ὦ δέσποιν', ἀφησόμεσθά σου. 705
- EP. Ἴδι νῦν ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
 γυναικα σαυτῷ τήνδε, κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
 ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυν.
 TP. ὦ φιλότατῃ, δεῦρ' ἔλθ' καὶ δός μοι κύσαι.
 Ἄρ' ἐν βλαβῆραι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
 ὦ δέσποθ' Ἐρμῇ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας; 710
- EP. Οὐκ, εἰ κυκλώνά γ' ἐπιπίοις βληγωνίαν.
 Ἀλλ' ὥς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
 ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν, ἥσπερ ποτ' ἦν.
 TP. ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
 715
 ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
 δσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
 Ἀλλ', ὦ φίλ' Ἐρμῇ, χαῖρε πολλά.
- EP. Καὶ σύ γε,
 ὦνθρωπε, χαίρων ἅπιθι καὶ μέμνησό μου.
 TP. ὦ κἀνθαρ', οἴκαδ' αὖθις ἀποπετώμεθα. 720
 EP. Οὐκ ἐνθάδ', ὦ τᾶν, ἔστι.
 TP. Ποῖ γὰρ οἴχεται;
 EP. Ὑφ' ἄρματ' ἔλθων Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
 TP. Πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

- ΕΡ. Τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
 ΤΡ. Πῶς ὅτ' ἐγὼ καταβήσομαι; 725
 ΕΡ. Θάρρει, καλῶς·
 τηρὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.
 ΤΡ. Δεῦρ', ὦ κόραι,
 ἔπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θάττον, ὥς πολλοὶ πάνυ
 ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
 ΧΟ. Ἄλλ' ἔθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευή
 καταθέντες
 τοῖς ἀκολούθοις δώμεν σώζειν, ὥς εἰώθασι μάλιστα 730
 περὶ τὰς σκηρὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ
 κακοποιεῖν.
 Ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι
 θεαταῖς
 ἦν ἔχομέν ὁδὸν λόγων εἰπωμεν ὅσα τε νοῦς ἔχει.
 Χρὴν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμω-
 δοποιητῆς
 αὐτὸν ἐπήγει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς
 ἀναπαίστοις· 735
 εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς,
 ὅστις ἄριστος
 κωμφοδοιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος
 γεγένηται,
 ἄξιός ἐσται φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
 Πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων
 κατέπανσεν
 ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας αἰεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν
 πολεμοῦντας· 740
 τοὺς δ' Ἡρακλῆας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πει-
 νῶντας ἐκείνους
 ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν
 τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους
 ἐπίτηδες,
 οὐδ' ἐξήγον κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους εἵνεκα τουδὶ,
 ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ'
 ἀνέροιτο, 745
 “ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; Μῶν ὑστρίχῃς
 εἰσέβαλὲν σοι

ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κάδενδροτόμησε
τὸ νῶτον·”

Τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχέ-
ματ' ἀγεννῇ

ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κάπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλους καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ
ἀγοραίοις, 750

οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναικας,
ἀλλ' Ἡρακλέους δαγγὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
ἐπεχειρεῖ,

διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς κάπειλὰς βορβοροθύμους.

Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων ἀντ' ὧ τῷ καρχα-
ρόδοντι,

οἷ δεινότεραι μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες
ἔλαμπον· 755

ἐκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων
ἐλιχμῶντο

περὶ τὴν κεφαλὴν· φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὕλε-
θρον τετοκυίας,

φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλῆτους, πρω-
κτὸν δὲ καμήλου.

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεις', ἀλλ' ὑπὲρ ὧμων
πολεμίζων

ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. Ὡν εἵνεκα νυνὶ 760

ἀνταποδοῦναί μοι χάριν ὧμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.

Καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας
περινοστῶν

παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς
ἐχώρουν,

παυρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν
τὰ δέοντα.

Πρὸς ταῦτα χρεῶν εἶναι μετ' ἐμοῦ 765

καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·

καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν

ξυσπουδάξιν περὶ τῆς νίκης.

Πᾶς γάρ τις ἔρεϊ νικῶντος ἐμοῦ

κάπῃ τραπέζῃ κἂν ξυμποσίοις, 770

“Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ

τῶν τραγαλλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
λαμπρὸν τὸ μέτωπον ἔχοντος."

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ Στρ. 775

τοῦ φίλου χόρευσον,

κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας

καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει. 780

Ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν

ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,

μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλ-

785

θῆς συνέριθός αὐτοῖς,

ἀλλὰ νόμιζε πάντας

ὄρνυγας οἰκογενεῖς, γυλιαίχενας δαχρηστὰς

νανοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας. 790

Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ ὃ παρ' ἐλπίδας

εἶχε τὸ δῶμα γαλήν τῆς ἐσπέρας ἀπάγξαι. 795

Τοιάδε χρ' ἡ Χαρίτων δαμώματα καλλικό-

μων

Ἄντ.

τὸν σοφὸν ποιητὴν

ὑμνεῖν, ὅταν ἡρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν

800

ἔξομένη κελαδῆ, χορὸν δέ μὴ 'χῆ Μόρσιμος

μηδὲ Μελάνθιος, οἷ δὴ

πικροτάτην ὕπα γηρόσαντος ἤμουσ',

805

ἥνικα τῶν τραγῳδῶν

τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-

φός τε καὶ αὐτὸς, ἄμφω

Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι ἀρπυιαί,

810

γρασοόβαι μιαροὶ, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·

ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺν,

815

Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

ΤΡ. Ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.

Ἐγώ γε τοι πεπτόνημα κομιδῇ τῷ σκέλει.

820

Μικροὶ δ' ὄραν ἄνωθεν ἦσθ'. Ἐμοιγέ τοι

ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθε κατοήθεις πάνυ,

ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κατοηθέστεροι.

775—796. — 797—818.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

- ὦ δέσποθ', ἦμεις;
 TP. ὦς γ' ἐγὼ 'πνυθόμην τινός.
 OI. Τί δ' ἔπαθες;
 TP. Ἦλθον τῷ σκέλει μακρὰν ὁδὸν
 διεληλυθώς.
 OI. Ἴθι νῦν κάτειπέ μοι, —
 TP. Τὸ τί;
 OI. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
 πλανώμενον πλήρην σαυτὸν;
 EP. Οὐκ, εἰ μὴ γέ που
 ψυχὰς δὴ ἢ τρεῖς διδυραμβοδιδασκάλων.
 OI. Τί δ' ἔδρων;
 TP. Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι
 * τὰς ἐνδιαεριανερηνγέτους τινάς.
 OI. Οὐκ ἦν ἔρ' οὐδ' ὃ λέγουσι, κατὰ τὸν ἀέρα
 ὥς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
 TP. Μάλιστα. OI. Καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
 TP. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
 ἐνθάδε τὸν Ἀφόν ποθ' ὥς δ' ἦλθ', εὐθὺς
 Ἀφὸν αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
 OI. Τίνες γάρ εἰς οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
 οἳ καόμενοι θέουσιν;
 TP. Ἀπὸ δείπνου τινὲς
 τῶν πλουσίων οἷτοι βαδίζουσ' ἀστέρων
 ἱπποὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱπποῖσι πῦρ.
 Ἀλλ' εἴσαγ' ὥς τάχιστα ταυτηγὶ λαβὼν,
 καὶ τὴν πύελον κατὰκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ
 στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
 Καὶ ταῦτα δράσας ἦκε δεῦρ' αἰθρὶς πάλιν
 ἐγὼ δ' ἀποδώσω τῇδε τῇ βουλῇ τέως.
 OI. Πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας;
 TP. Ὅπόθεν; Ἐκ τοῦρανοῦ.
 OI. Οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
 εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
 TP. Οὐκ, ἀλλὰ κακῇ ζῶσιν ἀπὸ τούτου τινές.
 OI. Ἄγε νῦν ἕωμεν. Εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
 ταύτη τι;

- TP. Μηδέν' οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
 οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν εἰωθυῖ' ἀεὶ
 παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
 OI. Λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθαδὶ σκευαστέον. 855
 XO. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρὸς- 870
 σβύτης, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν,
 τὰ νῦν τάδε πράττει.
 TP. Τί δητ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;
 XO. Ζηλωτὸς ἔσει, γέρον, 860
 αὐθις νέος ὢν πάλιν,
 μύρον κατὰλειπτος.
 TP. Οἶμαι. Τί δηθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;
 XO. Εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρμίνου στροβίλων.
 TP. Οὐκὼν δικαίως, ὅστις εἰς 865
 ὄχημα κανθάρου ἵπιβάς
 ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
 ἐν τοῖς ἀγροῖς
 ἀπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
 βινεῖν τε καὶ καθεύδειν;
 OI. Ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ
 ὁ πλακοῦς πέπεφθ', ἡ σῆσαμῃ ξυμπλάττεται,
 καὶ τᾶλλ' ἔτοιμα πάντα τοῦ πέους δὲ δεῖ. 870
 TP. Ἴδι νῦν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
 ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηί.
 OI. Τί φῆς;
 Ἀττη Θεωρία ἔστιν, ἣν ἡμεῖς ποτε
 ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες;
 TP. Σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις. 875
 OI. ὦ δέσποτα,
 ὅσῃν ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
 TP. Εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος; Τίς ποτε,
 τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
 Οὔτος, τί περιγράφεις;
 OI. Τὸ δεῖν', εἰς Ἴσθμια
 σκλήρην ἐμαντοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω. 880
 TP. Οὐπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων. Λεῖτρο σύ'
 καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μέσον σ' ἄγων.
 OI. Ἐκείνοσὶ νεύει.

- TP. Τίς;
 OI. Ὅστις; Ἀριφράδης,
 ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν.
- TP. Ἄλλ', ὦ μέλε,
 τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται. 885
 Ἄγε δὴ σὺ κατὰθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
 Βουλῇ, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
 Σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
 ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὰ σκέλη
 ταύτης μετέωρα κᾶτ' ἀγαγεῖν ἀνάρρουσιν. 890
 Τουτὶ δ', ὁρᾶτ', ὀπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν.
- OI. Διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ' ἔνταυθι γὰρ ἦν
 πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτέ.
- TP. Ἐπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
 ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πᾶν, 895
 ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἐστάναι,
 πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κῶβδ' ἐστάναι,
 καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
 παίειν, ὁρῶνται, πῶς ὁμοῦ καὶ τῷ πέει.
 Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε, 900
 ἵνα δὴ κέλῃς κέλητα παρακελητιεῖ,
 ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
 φουσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
 ἕτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπειψωλημένοι
 περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
 Ἄλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν. 905
 Θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
 Ἄλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
 ἀλλ' ἡδρὸν ἂν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
- XO. Ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολί- Ἀντ.
 τῆς ἐστὶν ἅπασιν ὁσ- 910
 τὶς γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
- TP. Ὅταν τρυγᾷτ', εἴσεσθε πολλῶ μᾶλλον οἶός εἰμι.
- XO. Καὶ νῦν σὺ γε δηλὸς εἶ·
 σωτῆρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
 θρώποις γεγένησαι. 915
- TP. Φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.
- XO. Καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν ἀεὶ σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.

- TP. Πολλοὶ γὰρ ὑμῖν ἄξιος
 Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγὼ
 δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων 920
 τὸν δημότην
 καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν,
 Ὑπέρβολόν τε παύσας.
- OI. Ἄγε δὴ, τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;
 TP. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;
 OI. Χύτραισιν ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμείδιον;
 TP. Τῷ δαὶ δοκεῖ; Βούλεσθε λαρινῷ βοῖ; 925
 OI. Βοῖ; Μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέη.
 TP. Ἀλλ' οὔ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ;
 OI. Μὴ μή.
 TP. Τιή;
 OI. Ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑγρία.
 TP. Τῷ δαὶ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;
 OI. Ὅτ.
 TP. Ὅτ; 930
 OI. Ναὶ μὰ Δί'.
 TP. Ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
 τὸ ῥῆμ'.
- OI. Ἐπίτηδές γ', ἔν, ὅταν ἐν τῇκαλησίᾳ
 ὡς χρηὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
 ἐπὶ τοῦ θεοῦ λέγῳσ' Ἰωνικῶς οἷ, —
- TP. Εὖ τοι λέγεις.
 OI. καὶ τᾶλλα γ' ὧσιν ἦπιοι.
 "Ὡστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἄμνοι τοὺς τρόπους 935
 καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρότεροι πολέ.
- TP. Ἰθι νῦν, ἔγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβὼν·
 ἐγὼ δὲ ποριῶ βιωμὸν ἐφ' οὗτο θύσομεν.
- OI. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἐν θεὸς θέλῃ χῆ τύχῃ κατορθοῦν Στρ.
 χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἐτέρῳ 940
 τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
- TP. Ὡς δηλαυτά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βιωμὸς θύρασι καὶ δῆ.
 XO. Ἐπείγετέ νῦν ἐν ὄσῳ
 σοβαρὰ θεόθεν κατέχει
 πολέμον μετὰ τροπος αὔρα. 945
 Νῦν γὰρ δαίμων φανερώς

εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

TP. Τὸ κανοῦν πάρεστ' ὁλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν·
καὶ πῦρ γε τουτὶ, κούδέν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.

XO. Οὔκουν ἀμιλλήσεσθον; ὥς, 950
ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδη,
πρόσεισιν ἔκκλητος αὐλ-
ῶν, κᾶτα σάφ' οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δῆπτον. 955

TP. Ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

OI. Ἰδοῦ. Λέγοις ἐν ἄλλο' περιελήλυθα.

TP. Φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβὼν.
Σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν, 960
καυτός τε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥίπτει τῶν κριθῶν.

OI. Ἰδοῦ.

TP. Ἔδωκας ἤδη;

OI. Νῆ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων, ὅσοι πάρεισι, τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει. 965

TP. Οὐχ αἱ γυναῖκες γ' ἔλαβον.

OI. Ἀλλ' εἰς ἐσπέραν
δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες.

TP. Ἀλλ' εὐχόμεθα.

Τίς τῆδε; Ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;

OI. Τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί.

TP. Τούτους ἀγαθὸν ἐνόμισας; 970

OI. Οὐ γὰρ, οἵτινες

ἡμῶν καταχερόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
ἐς ταῦτ' οὗθ' ἔστασ' ἰόντες χωρίον;

TP. Ἀλλ' ὥς τάχιστ' εὐχόμεθ'. OI. Εὐχόμεσθα δὴ.

TP. Ὡς σεμνοτάτῃ βασιλείᾳ θεᾷ,
πότνι' Εἰρήνῃ, 975

δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

OI. Δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτῃ,
νῆ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ

- μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες. 980
 Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίναςαι
 τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·
 κῆρ τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
 ἀναχωροῦσιν·
 κῆρ', ἣν ἀπίῃ, παρακύπτουσιν. 985
 Τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
 ΤΡ. Μὰ Δι', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαντὴν
 γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
 ἡμῖν, οἳ σου γλιχόμεσθ' ἤδη
 τρία καὶ δέκ' ἔτη. 990
 Αὔσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
 ἵνα Λυσιμάχῃν σε καλῶμεν·
 παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
 τὰς περικλόμενους,
 αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους· 995
 μῖξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας
 πάλιν ἐξ ἀρχῆς
 φιλίας χυλῶ, καὶ ξυγγνώμῃ
 τινὶ προτερέα κέρασον τὸν νοῦν.
 Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
 ἐμπλησθῆν' ἐκ Μεγάρων, σκοροόδων, 1000
 σικύων περῶν, μῆλων, ροιῶν,
 δούλοισι χλανισκυδίων μικρῶν·
 καὶ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
 χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
 καὶ Κωπράδων ἐλθεῖν στυρίδας, 1005
 καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
 ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
 Μορήχῳ, Τελέῳ, Γλανκέτῃ, ἄλλοις
 τένθαις πολλοῖς· κῆρτα Μελάνθιον
 ἦκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀγορὰν,
 τὰς δὲ πεπραῶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν, 1010
 εἶτα μονοῦεῖν ἐκ Μηδείας,
 Ὀλόμαν Ὀλόμαν ἀποχηρωθεῖς
 τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·
 τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν. 1015
 Ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

- ΟΙ. Λαβὲ τὴν μάχαιραν, εἴθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν.
- ΤΡ. Ἄλλ' οὐ θέμις.
- ΟΙ. Τὴ τί δή;
Οὐχ ἥδεται δῆπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἵματοῦται βωμός. Ἄλλ' εἴσω φέρων 1020
θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε·
χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.
- ΧΟ. Σέ τοι θύρασι χρεὶ μένοντα * * Ἄντ.
σχίζας δευρὶ τιθεῖται ταχέως
τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τοῦτοις. 1025
- ΤΡ. Οὐκ οὐν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φράγανον τίθεσθαι;
- ΧΟ. Πῶς δ' οὐχί; Τί γάρ σε πέφην'·
ῥα χρεὶ σοφὸν ἄνδρα; Τί δ' οὐ
σὺ φρονεῖς ὅποσα χρεῶν ἔστ-
ιν τὸν γε σοφῇ δόκιμον 1030
φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;
- ΤΡ. Ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στυλβίδην πιέζει.
Καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δέησει.
- ΧΟ. Τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅς-
τις πόλλ' ἀνατλάς ἔσω- 1035
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
Ὡστ' οὐχὶ μὴ παύσῃ ποτ' ὦν
ζηλωτὸς ἔπασιν.
- ΟΙ. Ταντὶ δέδραται. Τίθεσο τῷ μὲρὶ λαβῶν·
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα. 1040
- ΤΡ. Ἐμοὶ μέλσει ταῦτά γ'· ἄλλ' ἦκειν ἔχρη.
- ΟΙ. Ἴδου, πάρειμι. Μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
- ΤΡ. Ὅπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὐτοσί
προσέρχεται δάφνη τις ἔστεφανωμένος.
- ΟΙ. Τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; Ὡς ἀλαζῶν φαίνεται. 1045
Μάντις τίς ἐστιν;
- ΤΡ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἰεροκλῆς
οὗτός γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὗς Ὡρεοῦ.
- ΟΙ. Τί ποτ' ἄρα λέξει;
- ΤΡ. Ἀθλὸς ἔσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.

- ΟΙ. Οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κῆψαν εἰσελήλυθε. 1050
 ΤΡ. Μὴ νυν ὄραν δοκῶμεν αὐτόν.
 ΟΙ. Ἐδ' λέγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

- Τίς ἡ θυσία ποθ' αὐτῇ καὶ τῷ θεῶν;
 ΤΡ. Ὅπτα σὺ σιγῇ κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὁσφύος.
 ΙΕ. Ὅτε δὲ θύετ' οὐ φράσσεθ';
 ΟΙ. Ἦ κέρκος ποιεῖ
 καλῶς. 1055
 ΤΡ. Καλῶς δεῖ, ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
 ΙΕ. Ἄγε νυν ἀπάρχου, κἄτα δὸς τὰπάργματα.
 ΤΡ. Ὅπτεν ἔμεινον πρῶτον.
 ΙΕ. Ἀλλὰ τανταγὶ
 ἤδη 'στὶν ὀπτά.
 ΤΡ. Πολλὰ πράττεεις, ὅστις εἶ.
 Κατάτεμνε. Ποῦ τράπεζα; Τὴν σπονδὴν φέρε.
 ΙΕ. Ἦ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. 1060
 ΤΡ. Μεμνήμεθα.
 Ἀλλ' οἷσθ' δ' ὀρεῶσον;
 ΙΕ. Ἦν φράσσης.
 ΤΡ. Μὴ διαλέγου
 νῦν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.
 ΙΕ. ὦ μέλαιοι θνητοὶ καὶ νήπιοι —
 ΤΡ. Ἐς κεφαλὴν σοί.
 ΙΕ. οὔτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ αἶτοντες
 συνθήκας πεποιήσθ' ἄνδρες χαροποῖσι πι-
 θήκοις, — 1065
 ΤΡ. Αἰβοιβοῖ.
 ΙΕ. Τί γελᾷς;
 ΤΡ. Ἦσθην χαροποῖσι πιθήκοις.
 ΙΕ. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἄλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
 ὧν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες.
 ΤΡ. Εἶθε σου εἶναι
 ὥφρελεν, ὠλαζὼν, οὐτωσὶ θερμοῦς ὁ πλεύμων.
 ΙΕ. Εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτα-
 σκον, 1070
 μηδὲ Βάκεις θνητοὺς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βά-
 κιν αὐτόν, —

- TP. Ἐξώλης ἀπόλοι, εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
 IE. οὐπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
 ἀλλὰ τόδε πρότερον —
- TP. Τοῖς ἁλοῖ γε παστέα ταντί.
 IE. Οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι
 θεοῖσι, 1075
 φυλόπιδος ληξαι, πρίν κεν λύκος οἷν ὕμεναιοῖ.
 TP. Καὶ πῶς, ὦ κατάρτε, λύκος ποτ' ἔν οἷν ὕμεναιοῖ;
 IE. Ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
 χῆ κώδων ἀκαλανθὺς ἐπείγομένη τυφλὰ τίκτει,
 τουτάκισ οὐπω χρεὴν τὴν εἰρήνην πεποιθῆσθαι.
 TP. Ἀλλὰ τί χρεὴν ἡμᾶς; Οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας; 1080
 Ἦ διακαυνιδάσαι πότεροι κλανσοῦμεθα μείζω,
 ἐξὸν σπείσαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
 IE. Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίξειν.
 TP. Οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ ἔν περτανεῖρ,
 οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν. 1085
 IE. Οὐδέποτε ἔν θείης λεῖον τὸν τρηχὺν ἐχῖνον.
 TP. Ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
 IE. Ποῖον γὰρ κατὰ χρησμόν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
 TP. Ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὅμηρος,
 Ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπώσάμενοι πολέ-
 μοιο 1090
 Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖφ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 ἔσπενδον δεπέασσιν· ἐγὼ δ' ὀδὸν ἡγεμόνευον·
 χρησμολόγῳ δ' οὐδείς ἐδίδου κώθωνα φαιινόν.
 IE. Οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα. 1095
 TP. Ἀλλ' ὁ σοφός τοι νῆ Δι' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν,
 Ἀφρητῶρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 δς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου δορυόεντος.
 IE. Φράζεο δὴ μή πῶς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 ἱκτίνος μάρψῃ — 1100
 TP. Τοντὶ μέντοι σὺ φυλάσσον,
 ὥς οὗτος φοβερός τοῖς σπλάγχχοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
 Ἐγχεὶ δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχγων φέρε δευρί.
 IE. Ἀλλ', εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ ἄμαντφ βαλανεύσω.

- TP. Σπονδὴ σπονδὴ.
 IE. Ἐγχει δὴ κάμοι καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον. 1105
 TP. Ἀλλ' οὐπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
 ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
 IE. Πρόσφερε τὴν γλῶσσαν.
 TP. Σὺ δὲ τὴν σαντοῦ γ' ἀπένεγκε.
 IE. Σπονδὴ. 1110
 TP. Καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θάσσον.
 IE. Οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων;
 TP. Οὐ γὰρ οἶόν τε
 ἡμῖν προσδιδόναι πρὶν κεν λύκος οἷν ὕμεναιοι.
 IE. Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων.
 TP. Ἄλλως, ὦ τᾶν, ἱκετεύεις
 οὐ γὰρ ποιήσεις λείον τὸν τραχὺν ἐχίνον.
 Ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε 1115
 μετὰ νῦν.
 IE. Τί δὲ δὴ γῶ;
 TP. Τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
 IE. Οὔτοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
 ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
 TP. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκυν.
 IE. Μαρτύρομαι.
 TP. Κἄγωγ' ὅτι τένθης εἰ σὺ καλάζων ἀνῆρ. 1120
 Παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
 OI. Σὺ μὲν οὖν ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κηδίων
 ἀλάμβαν' ἄλλους ἐξαπατῶν ἐκβολβιῶ.
 Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῆδ', ὦ θυηπόλε;
 Ἦκουσας; Οἶος ἦλθ' ὁ κόραξ ἐξ Ὁρεοῦ. 1125
 Οὐκ ἀποπετήσει θᾶπτον εἰς Ἑλύμιον;
 XO. Ἦδομαί γ' ἦδομαι 1130
 κράνους ἀπηλλαγμένους
 τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
 Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
 ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-
 κων μετ' ἀνδρῶν ἐταί-
 ρων φίλων, ἐκκέας
 τῶν ξύλων ἄντ' ἐν ᾗ

δανότατα τοῦ θέρους
ἐκτεπρεμνισμένα,
κάνθρακίζων τοῦρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χάμα τὴν Θοῤῥεταν κινῶν
τῆς γυναικὸς λουμένης.

Οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη ὀσπαρμένα, 1140
τὸν θεὸν δ' ἐπιπανάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα,
“Εἴπε μοι, τί τηρικαῦτα δρωμεν, ὦ Κωμαρχίδη;
Ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρωontos καλῶς.
Ἄλλ' ἄφανε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μῖζον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε. 1145
Τὸν δὲ Μανῆν ἢ Σύρα βωστροησάτω 'κ τοῦ χωρίου'
οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντως οἰναρίζειν τήμερον
οὐδὲ τιτυλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.
Κὰς ἔμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὴν σπίνω.
Ἦν δὲ καὶ πνὸς τις ἔνδον καὶ λαγῶα τέτταρα, 1150
εἴ τι μὴ ἔξηρεγκεν αὐτῶν ἢ γαλῆ τῆς ἐσπέρας'
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκνδοιδόπα.
Ὡν ἐνεγκ', ὦ παῖ, τρεῖς ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί'
μυρρίνας τ' αἰτήσον ἐξ Αἰσχυνάδου τῶν καρπίμων'
χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω, 1155
ὥς ἂν ἐμπιῇ μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος κἀφελούντος
τοῦ θεοῦ τάρωματα.”

Ἦνίκα δ' ἄχέτας ἄντ.
ἄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον, 1160
διασκοπῶν ἡδομαι
τὰς Αἰηινίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἡ-
δῇ· τὸ γὰρ φῖτν προφ-
ον φύσει· τὸν τε φῆ- 1165
λιχ' ὀρῶν οἰδάνοντ'
εἰθ', ὁπόταν ἴ πέπων,
ἐσθίω κἀπέχω,
χάμα φῆμ', “Ὡραι φίλοι”, καὶ
τοῦ θυμου τρίβων κινῶμαι
κἄτα γίγνομαι παχὺς 1170

τηρικαῦτα τοῦ θέρους
 μάλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
 τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνν,
 ἦν ἐκείνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
 ἦν δέ που δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα, 1175
 τηρικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
 κατὰ φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν
 τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔστημα λινοπτῶμενος.
 'Ηνίκ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
 τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω 1180
 ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς· αὔριον δ' ἔσθ' ἥξοδος·
 τῷ δέ σιτί' οὐκ ἑώητ'· οὐ γὰρ ἥδειν ἐξιὼν·
 εἶτα προσστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίωνος
 εἶδεν αὐτὸν, κάπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
 Τοιάδ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεως 1185
 ἦρτον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ριψάσπιδες.
 'Ὡν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἦν θεὸς θέλη·
 πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν
 ὄντες οἴκοι μὲν λόντες,
 ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες. 1190

TP.

Ἰοὺ ἰού.

'Ὅσον τὸ χρημ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
 'Εχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
 πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
 'Ἐπειτ' ἐπιφόρει τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας 1195
 καὶ τῶν λαγῶν πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΛΑΝΟΥΡΓΟΣ.

Ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

TP.

Ἀναβράττω κίχλας.

ΔΡ.

'Ὡ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', δσ' ἡμᾶς τάγαθα
 δέδρακας εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
 οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβον, 1200
 νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν πεντέδραχμα ταῦτ' ἐμπολῶ·
 ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κἀδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
 Ἄλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
 καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα, καὶ ταυτί δέχου.

- Ἄφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδάναμεν 1205
 τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.
 TP. Ἴδι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
 ἐπὶ δεῖπνον ὥς τάχιστα· καὶ γὰρ οὐτοσὶ
 δπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρεχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

- Οἴμ' ὥς προθέλμυνόν μ', ὦ Τρυγαῖ, ἀπώλεσας. 1210
 TP. Τί δ' ἔστιν, ὦ κακόδαιμον; Οὔτί που λοφῆς;
 ΛΟ. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον
 καὶ τουτοῦ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινονί.
 TP. Τί δῆτα τουτοῖν καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
 ΛΟ. Αὐτὸς σὺ τί δίδως; 1215
 TP. 'Ο τι δίδωμ'; Αἰσχύνομαι·

- δμως δ', ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολλὸν,
 δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
 ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῆ.
 ΛΟ. Ἐνεγκε τοίνυν εἰσιῶν τὰς ἰσχάδας·
 κρεῖττον γὰρ, ὦ τᾶν, ἔστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν. 1220
 TP. Ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
 Τριχορρεῖτον, οὐδὲν ἔστον, τῷ λόφω.
 Οὐκ ἂν πρῆταίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μῖσς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

- Τί δαι δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει
 ξυνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας; 1225
 TP. Οὗτος μὲν οὐ μὴ σοι ποιήσῃ ζημίαν.
 Ἄλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
 ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνν —
 ΘΩ. Παῦσαι μ' ἐβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
 TP. ὦδὶ, παραθέντι τρεῖς λίθους· οὐ δεξιῶς; 1230
 ΘΩ. Ποία δ' ἀποψήσῃ ποτ', ὦμαθέστατε;
 TP. Τηδί, διεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας,
 καὶ τῆδ' —
 ΘΩ. Ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ';
 TP. Ἐγωγε νῆ Δία,
 ἵνα μὴ γ' ἄλῳ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
 ΘΩ. Ἐπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος; 1235
 TP. Ἐγωγε νῆ Δί, ὠπίτριπτ'· οἷε γὰρ ἂν

- τὸν πρῶτον ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
 ΘΩ. Ἰδι δὴ ἔξενεγμε τὰργύριον.
 ΤΡ. Ἄλλ', ὦγαθέ,
 θλίβει τὸν ὄρρον. Ἀπόφερ' οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΗΓΓΟΠΟΙΟΣ.

- Τί ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρῆσομαι, 1240
 ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἐξήκοντ' ἐγώ;
 ΤΡ. Μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγγέας,
 ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεῖς ὑπόμακρον,
 γενήσεται σοι τῶν κατακτιῶν κοττάβων.
 ΣΑ. Οἴμοι, καταγελᾶς. 1245
 ΤΡ. Ἄλλ' ἕτερον παραινέσω.

Τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
 ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἡρτημένην
 πλάστιγγα πρόσθε, καὶ σταθμὸς γενήσεται
 τὰ σὺκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

- ᾧ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας, 1250
 δεῖ ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μὲν ποτέ.
 Καὶ νῦν τί δράσω; Τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται;
 ΤΡ. Πῶλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
 ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΥΡΥΕΟΣ.

- Οὔμ', ὦ κρανοποι', ὥς ἀθλίως πεπράγαμεν. 1255
 ΤΡ. Οὔτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.

- ΔΟ. Ἄλλα τί
 ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν δ' τι τις χρήσεται;
 ΤΡ. Ἐὰν τοιαυτὰσι μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
 ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολὺ.

- ΚΡ. Ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ. 1260

- ΤΡ. Μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
 τοῦτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
 ΔΟ. Πόσον δίδως δῆτ';

- ΤΡ. Εἰ διαπρισθεῖη δέχα,
 λάβοιμ' ἐν αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

- ΔΟ. Ὑβρίζομεθα. Χωρῶμεν, ὦ τᾶν, ἐκποδῶν.

- ΤΡ. Νῆ τὸν Δί', ὥς τὰ παιδί' ἤδη ἔξερχεται 1265

μινυρόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δευρ', ἵνα
 ἔττ' ᾔσεται προαναβάλῃτ', ἐμοὶ δοκεῖ.
 Ἀλλ' ὃ τι περ ᾔδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
 αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ νῦθαδὶ.

ΠΛΙΣ ΛΑΜΛΑΧΟΥ.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα — 1270

ΤΡ.

Παῖσαι

ὀπλοτέρους ᾄδον, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακώδαιμον,
 εἰρήνης οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.

Π. ΛΑ. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφα-
 λοέσσας.

ΤΡ. Ἀσπίδας; Οὐ παύσει μεμνημένον ἀσπίδας ἡμῖν; 1275

Π. ΛΑ. Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχλωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ΤΡ. Ἀνδρῶν οἰμωγὴ; Κλαύσει νῆ τὸν Διόνυσον
 οἰμωγὰς ᾄδον, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

Π. ΛΑ. Ἀλλὰ τί θῆτ' ᾄδω; Σὺ γὰρ εἶπέ μοι οἷσιτισι χαίρεις.

ΤΡ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ
 τοιαυτὰ, 1280
 Ἄριστον προτίθεντο καὶ αὖθ' ἡδίστα πά-
 σασθαι.

Π. ΛΑ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ χένας
 ἵππων
 ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθαι.

ΤΡ. Εἶεν· ἐκόρεσθαι τοῦ πολέμου κᾶτ' ἥσθιον.
 Ταῦτ' ᾄδε ταῦθ', ὥς ἥσθιον κεκορημένοι. 1285

Π. ΛΑ. Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπανμένοι —

ΤΡ. Ἄσμενοι, οἶμαι.

Π. ΛΑ. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

ΤΡ. Κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, ἀπταῖς μάχαις·
 οὐδὲν γὰρ ᾔδεις πλὴν πολέμου. Τοῦ καὶ ποτ' εἶ;

Π. ΛΑ. Ἐγώ; 1290

ΤΡ. Σὺ μέντοι νῆ Δί'.

Π. ΛΑ. Υἱὸς Λαμλάχου.

ΤΡ. Αἰβοῖ·

ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ εἴης
 ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
 Ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροιςιν ᾄδ' ἰόν.

Ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου ὅτι παιδίον; 1295
 ἄισον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
 οὐ πράγματ' ἄσει· σῶφρονος γὰρ εἰ πατρός.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

Ἀσπίδι μεν Σαῦτων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ
 θάμνῳ

ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

TP. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, ἐς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἄδεις; 1300
 Π. ΚΛ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα —

TP. Κατήσχυνας δὲ τοκήας.

Ἄλλ' εἰσίσωμεν· εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
 ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
 οὐ μὴ ἑπιδόξῃ ποτ' ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.
 Ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ἵσταθα τῶν μενόντων 1305
 φλάν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κεῖναι παρέλκειν.

Ἄλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετ' ὦ,
 καὶ σμύχετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθῳ· οὐδὲν γὰρ,
 ὦ πονηροί,
 λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἣν μὴ τι καὶ
 μασσῶνται. 1310

XO. Ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

TP. Ἄλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγύρων·
 ὥς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
 πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.

Πρὸς ταῦτα βράκετ', ἣ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν. 1315

XO. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
 δῶδός τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγχαίρειν κάπιχορεύειν.
 Καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα
 κομίζειν

ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέροβλον ἐξελά-
 σαντας,

κάπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν 1320

διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἑλλησιν,
 κριθὰς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
 πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολὺν,

σῶκά τε τρώγειν,
 τάς τε γυναῖκας τίττειν ἡμῖν, 1325
 καὶ τὰγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν

1305 — 1310. — 1311 — 1315.

- ξυλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
 ληξάι τ' αἰθωνα σίδηρον.
 TP. Δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρὸν,
 χῶπῳ μετ' ἑμοῦ καλῇ
 1330
 καλῶς κατακείσει.
 XO. ὦ τρισμακάρ, ὥς δικαί-
 ως τάγαθὰ νῦν ἔχεις.
 ὕμῳ ὕμῳ ὦ.
 1335
 ὕμῳ ὕμῳ ὦ.
 τί δράσομεν αὐτήν;
 τί δράσομεν αὐτήν;
 Τρυγήσομεν αὐτήν.
 Τρυγήσομεν αὐτήν.
 Ἄλλ' ἀράμενοι φέρω-
 1340
 μεν οἱ προτεταγμένοι
 τὸν νυμφίον, ὦνδρες.
 ὕμῳ ὕμῳ ὦ.
 ὕμῳ ὕμῳ ὦ.
 TP. Οἰκίσετε νῦν καλῶς
 οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
 1345
 λά συκολογοῦντες.
 XO. ὕμῳ ὕμῳ ὦ.
 ὕμῳ ὕμῳ ὦ.
 Τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,
 τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.
 TP. Φήσεις γ', ὅταν ἐσθίης
 1350
 οἰνόν τε πίης πολύν.
 XO. ὕμῳ ὕμῳ ὦ.
 ὕμῳ ὕμῳ ὦ.
 TP. ὦ χαίρετε χαίρετ' ἄν-
 1355
 δρες, κῆν ξυνέπησθέ μοι,
 πλακοῦντας ἔδεσθε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
Ο ΠΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.¹
 ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.²
 ΤΡΟΧΙΛΟΣ³ θεράπων Ἐποπος.
 ΕΠΟΥ.
 ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
 ΚΗΡΥΞ.⁴
 ΙΕΡΕΥΣ.
 ΠΟΙΗΤΗΣ.
 ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
 ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.
 ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
 ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
 ΑΓΓΕΛΟΙ.
 ΙΡΙΣ.
 ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
 ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.
 ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
 ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
 ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισεταίρου.⁵

1. ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ] Quasi εὐελπίς. Anglice, hopeful, sanguine. Nomen formatum ab εὐελπίς. Aesch. Prom. 509. Polyb. 32, 2, 2. εὐελπίδες γινόμενοι καὶ μετεωρισθέντες. 2. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ vulg. Quinquies sic legitur in libris, vv. 644. 1046. 1123. 1271. 1495. ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ vel ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ malit Bergk. ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ Meinek. Cobet. ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ potius quam aut ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ aut ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ probat Kock. Cujus formae affert haec exempla, Πειθόξενος, Πειθαγόρας (Herod. V. 46), Πείσανδρος (Πείσανδρος est C. I. I. 183), Πειθήνωρ, Πειθόλας, Ἀρχάνδρος, Τέρπανδρος. Idem formam Πεισθέταιρος, ut analogiae prorsus repugnantem, merito damnat. Scripturam ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ patrocinantur etiam Dind. Hold. Kenn. "Semper legendum puto ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ sine Θ, ut Πείσανδρος Πεισίστρατος, vel saltem Πισθέταιρος. Sed, quum ἡγεμονικὸς omnino sit ille, magis convenit nomen ei dare ὡς πείθοντι τοὺς ἐταίρους, quam ut πιστῷ ἐταίρῳ." DOBR.

“Semper mihi absurdum et barbarum visum est nomen ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, neque unquam dubitavi quin ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ germana forma esset, ut Πιστόξενος. Reperit nomen ipsum Πισθέταιρον in antiqua inscriptione Rangabé.” (Cobet. N. L. p. 333.) Mihi quidem longe praeferendum videtur ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ (sc. a futuro πείσω), cui nomini suprascripta fuerit litera θ, unde monstrum ortum Πεισθέταιρος. Confer nomina propria Πεισίστρατος, Πείσανδρος, Πεισιάνναξ, Πεισίρροδος, Πεισιδίκη, Πεισίδωρος (Paus. V. 6. 5.), et adjectiva πεισιχάλινος (ἄρματα πεισιχάλινα ap. Pind. P. II. 11), Πεισίροδος (Paus. V. 6. 8. VI. 7. 2.), πεισίβροτος (Aesch. Cho. 361. πεισιβρότῳ βάκτρῳ, i. e. sceptro). Similiter formata sunt nomina Δεξιθέος, Δεξιγικός, Στησάνωρ (Herod. V. 113.), Στησίχορος, Ἠγήσανδρος, Λύσανδρος, Λωσίθεος, Σωσίθεος, Τερψιχόρη, Δεισιδαίμων, Δελξίφρων, et denique, quod compositum praecipue huc facit, προδωσέταιρος (in scolio ap. Athen. p. 695 E.). Nomen formatum Πεισέταιρος ἀπὸ τοῦ πείθειν (πείσαι) τὸν ἑταῖρον. V. 339 sq. Pro πειδάνωρα reponendum videtur πεισάνωρα (cf. τρυσάνωρ, δεισάνωρ, ῥηξήνωρ etc.) in Aesch. Ag. 1639. Scripturae Πειθέταιρος favent nomina propria Πειδόλας, Τέρπανδρος, Ἀλέξανδρος, Νικόβουλος, Νικόστρατος, Νίκανδρος, Μισγόλας. Erunt tamen fortasse quibus magis arrideat scriptura Πισθέταιρος (quasi πιστός ἑταῖρῳ). Cf. Arg. II. 8. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων τεπολῆται ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος (ὁ ἕτερος? sc. Πεισέταιρος) τῷ ἑτέρῳ (τῷ ἑταίρῳ?) καὶ ἐλλίψει ἔσεσθαι (ὁ ἕτερος ἔσεσθαι?) ἐν βελτίοσι (sc. Εὐελπίδης). 3. ΤΡΟΧΙΛΟΣ om. Mein. Kock. Cf. ad 60. 4. ΚΗΡΥΚΕΣ, quod in libris est, cancellis includit Bergk. Nullum enim praeconem loqui v. 448., sed Pisthetaerum. ΚΗΡΥΞ est apud Dind. Bergk. Mein. Kock. Cf. ad 1271. 5. ΟΙΚ. Πεισ.] Satis incerta persona. V. ad 1589. BERGK.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὁρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖφ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἔγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὅρνοι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. [ἐστὶ δὲ λέ.] φοβερά δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμανεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστήσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προσεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνέτετραπτο, καὶ διωρθεῖτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὲς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς

κωμωδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερώς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν παρρησία, λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τούτῳ Ὅρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὥς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστώτας ἑτέρους, ὥσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αἴτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάβη ἔπιτεθείως ὑπονομῆται. καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηναίων τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος· ἔκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἀντικρὺς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φανύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσω· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους δρύνει, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ δσα παίζει, ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὥς αἰσχροκερδεῖας ἐνεκεν χρηματίζονται. εἰθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοήσιαν κωμωδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται ὥς εἰ πεποιθοίη ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων ὅρνεον ἔδωκε διαφέρεισθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δράμα καθήκεν εἰς ὅστῳ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Ἀθήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἔν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθῆκουσιν, ἐκείθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γε φησι

“μηδαμῶς

ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἢ ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἔγους' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία."

III.

Δύο πρεσβύται Ἀθηναίων Πρωτόταυρος καὶ Εὐέλπιδες τὴν
συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι μετανίστασθαι δοκιμά-
ζουσι, καὶ κολοιδὸν καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς
ὄρνιδας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιδες
τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασιν εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων
ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ἕτερον ἃ ὠφελήθησονται συγ-
χωροῦσι μένειν αὐτούς. οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι Νε-
φελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν. ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόηχτον ἔωσιν
οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτᾷσι λαβεῖν τι
βουλόμενοι, ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται
ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ, διὰ τὸ μὴ ἔασθαι τὸν καπνὸν
τῶν ἱερείων ἀνιέναι λιμῷ φθειρόμενοι, πρεσβεύονται πρὸς τοὺς
ὄρνιδας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διασῶραι πάλιν τοὺς Ἀθη-
ναίους ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις.
ἐγράφη δὲ μετὰ τὸ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὺς
μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπήν τῶν Ἑρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς
Λακεδαιμόνα.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες ἡρώτων ἀπράγμονα πόλιν.
εἰς δ' ὄρνις ἔποπι συμπάρων μετὰ πλειόνων
πτηγῶν διδάσκει τί δύναι' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς, ἕαν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγας τ' ἐποιοῦν· ἤξιωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρώντες γενομένην.

5

10

ΕΥΕΛΠΙΛΗΣ.

Ὅρθην κελεύεις, ἥ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

- Διαρραγείης· ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
 ΕΥ. Τί, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
 Ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορομένω.
 ΠΕ. Τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πιθόμενον τὸν ἄθλιον 5
 ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
 ΕΥ. Τὸ δ' ἐμὲ κολοιῶ πιθόμενον τὸν δύσμορον
 ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
 ΠΕ. Ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμέν οἷδ' ἔγωγ' ἔτι.
 ΕΥ. Ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που; 10
 ΠΕ. Οὐδ' ἂν μὰ Δί' ἐντευθέν γ' ἂν Ἐξημεσιτίδης.
 ΕΥ. Οἴμοι. ΠΕ. Σὺ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
 ΕΥ. Ἦ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
 ὁ πινακοπώλης, Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
 δς τῶδ' ἔφασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα 15
 τὸν ἔποφ', δς ὄρνις ἐγένετ' ἀνθρωπὸς ποτ' ὦν·
 ἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρραλείδου τουτονὶ
 κολοιδὸν ὀβολοῦ, τὴνδεδὶ τριωβόλου.
 Τῶ δ' οὐκ ἔρ' ἥστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
 Καὶ νῦν τί κέχηρας; Ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν 20
 ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; Οὐ γάρ ἐστ' ἐνταυθά τις
 ὁδός. ΠΕ. Οὐδέ μὰ Δί' ἐνταυθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
 ΕΥ. Τί δ' ; Ἦ κορώνῃ τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;
 ΠΕ. Οὐ ταυτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
 ΕΥ. Τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ 25
 βρύνουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;
 ΕΥ. Οὐ δεινὸν οὐκ δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δοομένους
 ἐς κόρακας ἔλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους

- ἔπειτα μὴ ἔξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
 Ἡμεῖς γὰρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, 30
 νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκᾳ.
 Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἄστος ἐσβιάζεται·
 ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
 ἄστοι τε καὶ ἄστων, σοβοῦντος οὐδενὸς
 ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν, 35
 αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
 τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κευδαίμονα
 καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
 Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἓνα μῆν' ἢ δύο
 ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' αἰεὶ 40
 ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
 Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον βαδίζομεν.
 Κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτρας καὶ μυρρίνας
 πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
 δπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἔν. 45
 Ὁ δὲ στόλος νῦν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
 τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένη
 εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἣ ἔπέπτετο.
- ΠΕ. Οὔτος. ΕΥ. Τί ἐστιν; ΠΕ. Ἡ κορώνη μοι πάλαι
 ἄνω τι φράζει. ΕΥ. Χῶ κολοῖδς οὔτοσι 50
 ἄνω κέχηρην ὥσπερ εἰ δεικνύς τί μοι·
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθ' ὄρεα.
 Εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἣν ποιήσωμεν ψόφον.
- ΠΕ. Ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσον; Τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
 ΕΥ. Σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἔν' ἣ διπλάσιος ὁ ψόφος. 55
 ΠΕ. Σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. ΕΥ. πάνν γ', εἰ δοκεῖ.
 Παῖ παῖ. ΠΕ. Τί λέγεις, οὔτος; Τὸν ἔποπα “παῖ”
 καλεῖς;
 Οὐκ ἀντὶ τοῦ “παῖ παῖ” σ' ἔχρην ἐποποῖ καλεῖν;
 ΕΥ. Ἐποποῖ, ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὐθις αὖ;
 Ἐποποῖ. ΤΡ. Τίνες οὔτοι; Τίς ὁ βοᾶν τὸν δεσπότην; 60
 ΕΥ. Ἀπολλὸν ἀποτροπάει, τοῦ χασμήματος.
- ΤΡΟΧΛΙΟΣ.
- Οἷμοι τάλας, ὀρνηθοθήρα τουτῶι.
 ΕΥ. Οὕτω τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
 ΤΡ. Ἀπολεῖσθον. ΕΥ. Ἀλλ' οὐκ ἐσμέν ἀνθρώπων. ΤΡ. Τί δαί;

- EY. Ὑποδεδιώς ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον. 65
 TP. Οὐδὲν λέγεις. EY. Καὶ μὴν ἔροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
 Ὅδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; Οὐκ ἔρεῖς;
 ΠΕ. Ἐπιτεχοδῶς ἔγωγε Φασσιανικός.
 EY. Ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἰ πρὸς τῶν θηῶν;
 TP. Ὅρνις ἔγωγε δοῦλος. EY. Ἡττήθης τινὸς 70
 ἀλεκτρονόος; TP. Οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
 ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ᾗξαστο
 ὄρνιν, ἔν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχοι.
 EY. Δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
 TP. Οὐτός γ' ἔστ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπος ποτ' ὦν. 75
 Τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικὰς
 τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρύβλινον.
 ἔκτους δ' ἐπιδυμεῖ; Δεῖ τορότης καὶ χύτρας
 τρέχω 'πὶ τορότην. EY. Τροχίλος ὄρνις οὐτοσί.
 Οἷσθ' οὐδὲν δ' ὁρᾶσον, ὦ τροχίλε; Τὸν δεσπότην 80
 ἡμῖν κάλεσον. TP. Ἄλλ' ἀγτίως νῆ τὸν Δία
 εἶδδαι καταφαγῶν μύρτα καὶ σέρφους τινὰς.
 EY. Ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. TP. Οἶδα μὲν σαφῶς
 δι' ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτόν εἶνεκ' ἐπεγεῖρά.
 ΠΕ. Κακῶς σὺ γ' ἀπόλοι' ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει. 85
 EY. Οἷμοι κακοδαίμων, χῶ κολιούς μοῦχεται
 ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίων,
 δείσας ἀφῆκας τὸν κολιόν. EY. Εἰπέ μοι,
 σὺ δὲ τὴν κοράνην οὐκ ἀφῆκας καταπέσων;
 ΠΕ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. EY. Ποῦ γὰρ ἐστ'; ΠΕ.
 Ἀπέπετο. 90
 EY. Οὐκ ἄρ' ἀφῆκας; Ὡγάθ', ὥς ἀνδρεῖος εἰ.
 ΕΠΟΨ.
 Ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἔν' ἐξέλθω ποτέ.
 EY. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
 Τίς ἡ πτέρωσις; Τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
 ΕΠ. Τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες; EY. Οἱ δώδεκα θεοὶ 95
 εἷξασιν ἐπιτρῦψαί σε. ΕΠ. Μὴν με σκώπτετον
 δρώντες τὴν πτέρωσιν; Ἦ γὰρ, ὦ ξένω,
 ἄνθρωπος. EY. Οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. Ἀλλὰ τοῦ;
 ΠΕ. Τὸ ῥάμφορς ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
 ΕΠ. Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμαίνεται 100

- ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
 ΕΥ. Τηρέας γὰρ εἰ σύ; Πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;
 ΕΠ. Ὅρνις ἔγωγε. ΕΥ. Κῆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
 ΕΠ. Ἐξεργήκα. ΕΥ. Πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
 ΕΠ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα 105
 πτερορρονοῦμεν καθ' οἷς ἕτερα φύομεν.
 Ἄλλ' εὔπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν; ΕΥ. Νῶ; Βροτώ.
 ΕΠ. Ποδαπὸν τὸ γένος; ΕΥ. Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
 ΕΠ. Μῶν ἡλιαστά; ΕΥ. Μάλλ' αὖ θάτέρου τρόπου,
 ἀπηλιαστά. ΕΠ. Στείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ 110
 τὸ σπέρμ'; ΕΥ. Ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
 ΕΠ. Πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένου δεῦρ' ἤλθετον;
 ΕΥ. Σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένῳ. ΕΠ. Τίνος πέρι;
 ΕΥ. Ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἀνθρῶπος ὥσπερ νῦν ποτε,
 κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νῦν ποτε, 115
 κοῦκ ἀποδιδόνς ἔχαιρες ὥσπερ νῦν ποτε·
 εἴτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν
 καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 καὶ πᾶνθ' ὅσαπερ ἀνθρῶπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς.
 Ταῦτ' οὖν ἰκέτα νῦν πρὸς σέ δεῦρ' ἀρίγμεθα, 120
 εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
 ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆραι μαλθακῇ.
 ΕΠ. Ἐπεὶτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
 ΕΥ. Μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῦν.
 ΕΠ. Ἀριστοκρατεῖσθαι δηλὸς εἰ ζητῶν. ΕΥ. Ἐγώ; 125
 Ἥμιστ', ἐπεὶ τὸν Σικελλίον βδελύττομαι.
 ΕΠ. Ποῖαν τιν' οὖν ἤδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
 ΕΥ. Ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·
 ἐπὶ τὴν θύραν μου πρὶς τις ἐλθὼν τῶν φίλων
 λέγοι ταδί, "Πρὸς τοῦ Διὸς τοῦλυμπίου 130
 ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδιὰ
 λουσάμενα πρὶς· μέλλω γὰρ ἐστὶν γάμους·
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις· εἰ δὲ μὴ,
 μὴ μοι τότε ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς."
 ΕΠ. Νῆ Δία ταιλαιπύρων γε πραγμάτων ἐρῶς. 135
 Τί δαί σύ; ΠΕ. Τοιούτων ἐρῶ καγώ. ΕΠ. Τίνων;
 ΠΕ. Ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμνηται
 ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὠραίου πατῆρ,

- “Καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν, ὃ Στιλβωνίδῃ,
εὐρὼν ἀπιόντ’ ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον 140
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγον,
οὐκ ὤρχιπέδισας ὃν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.”
- ΕΠ. Ὡ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν ὦν ἐρᾷς.
Ἄτὰρ ἔστι γ’ ὅποιαν λέγετον εὐδαίμων πόλις
παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΥ. Οἴμοι, μηδαμῶς 145
ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἢ ἀνακύνεται
κλιπτήρ’ ἄγουσ’ ἔωθεν ἡ Σαλαμνία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
- ΕΠ. Τί οὐ τὸν Ἥλεϊον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ’; ΕΥ. Οὔτι νῆ τοὺς θεοὺς ὅσ’ οὐκ ἰδὼν 150
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
- ΕΠ. Ἄλλ’ εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρή κατοικεῖν. ΕΥ. Ἄλλ’ ἔγωγ’ Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
Οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ’ ὃ μετ’ ὀρνίθων βίος; 155
Σὺ γὰρ οἶσθ’ ἀκριβῶς. ΕΠ. Οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν’
οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.
- ΕΥ. Πολλὴν γ’ ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
- ΕΠ. Νεμόμεθα δ’ ἐν κήποις τὰ λευκὰ σῆσάμα
καὶ μύρτα καὶ μάρωνα καὶ σισύμβρια. 160
- ΕΥ. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.
- ΠΕ. Φεῖ φεῖ
ἢ μέγ’ ἐνορῶ βούλευμ’ ἐν ὀρνίθων γένει
καὶ δύναμιν, ἢ γένοιτ’ ἂν, εἰ πίθουισθέ μοι.
- ΕΠ. Τί σοι πιθώμεθ’; ΠΕ. Ὅ τι πίθησθε; Πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεκηνότες, 165
ὥς τοῦτ’ ἔτιμον τοῦργον ἐστίν. Αὐτίκα
ἐκεῖ παρ’ ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη,
“Τίς ὄρνις οὗτος;” ὃ Τελέας ἐρεῖ ταδί,
“Ἄνθρωπος ὄρνις, ἀστάθμητος, πετόμενος,
ἀτέμαρτος, οὐδὲν, οὐδέποτε ἐν ταῦτ’ ἔμνων.” 170
- ΕΠ. Νῆ τὸν Διόνυσον εὖ γε μωμᾷ ταπταγί.
Τί ἂν οὖν ποιῶμεν; ΠΕ. Οἰκίσατε μίαν πόλιν.
- ΕΠ. Ποίαν δ’ ἐν οἰκίσαιμεν ὠρνίθες πόλιν;
- ΠΕ. Ἄλγηδες; Ὡ σκαϊότατον εἰρηκῶς ἔπος,
βλέψον κάτω. ΕΠ. Καὶ δὴ βλέπω. ΠΕ. Βλέπε νῦν ἄνω. 175

- ΕΠ. Βλέπω. ΠΕ. Περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. Νῆ Δία ἀπολαύσομαι τί γ', εἰ διαστραφήσομαι.
- ΠΕ. Εἶδες τι; ΕΠ. Τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
- ΠΕ. Οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
- ΕΠ. Πόλος; Τίνα τρόπον; ΠΕ. Ὡσπερ εἰ λέγοις τόπος. 180
 'Ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
 ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος·
 ἦν δ' οἰκίσγητε τοῦτο καὶ φράξῃθ' ἅπασι,
 ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλος·
 ὥστ' ἄρξῃτ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων, 185
 τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
- ΕΠ. Πᾶς; ΠΕ. Ἐν μέσῳ δήπουθεν ἡρῆ ἐστι γῆς.
 Εἰθ', ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἵεναι βουλόμεθα
 Πυθώδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
 οὔτως, ὅταν θύωσιν ἑνθρωποὶ θεοῖς, 190
 ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
 [διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους]
 τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.
- ΕΠ. Ἴοῦ ἰοῦ·
 μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
 μὴ 'γὼ νόημα κομπότερον ἤμουσά πω· 195
 ὥστ' ἐν κατοικίῳι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
 εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
- ΠΕ. Τίς ἐν οὖν τὸ πράγμ' αὐτοῖς διηγήσατο; ΕΠ. Σὺ.
 Ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
 ἐδίδαξα τὴν φωνὴν ξυνῶν πολλὴν χρόνον. 200
- ΠΕ. Πᾶς δῆτ' ἐν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. Ῥαδίως.
 Δευρὶ γὰρ ἐσβὰς ἀντίκα μάλ' ἐς τὴν λόχημν,
 ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα
 καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ, νῦν τοῦ φθέγματος
 ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θείσονται δρόμῳ. 205
- ΠΕ. Ὡ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μή νυν ἔσταθι·
 ἀλλ', ἀντιβολᾷ σ', ἔγ' ὥς τάχιστ' ἐς τὴν λόχημν
 ἔσβαινε ἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.
- ΕΠ. Ἄγε, σύννομέ μου, παῦσαι μὲν ἕπνου,
 λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, 210
 οὐδὲ διὰ θείου στόματος θρηνηῖς
 τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴκτυν·

φύλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται,
 δευρ' ἔτε πεισόμενοι τὰ νεώτερα·
 πάντα γὰρ ἐνθάδε φύλ' ἀθροίζομεν
 οἰωνῶν ταναοδείρων.

Ἦκει γάρ τις δριμύς πρέσβυς 255

δεινὸς γνώμην
 καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
 Ἄλλ' ἔτ' ἐς λόγους ἔπαιτα
 δευρο δευρο δευρο δευρο.

ΧΟ. Τοροτοροτοροτοροτιξ. 260

Κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
 Τοροτοροτοροτορολιλιξ.

ΠΕ. Ὅρῃς τιν' ὄρνιν; ΕΥ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·
 καίτοι κέχην γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΠΕ. Ἄλλως ἔρ' οἴποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχημν 265
 ἐσθὰς ἐπφῖξε χαραδριὸν μιμούμενος.

ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ.

Τοροτιξ τοροτιξ.

ΠΕ. Ὡγάθ', ἄλλος οὔτοσι καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΥ. Νῆ Δ' ὄρνις δῆτα. Τίς ποτ' ἐστίν; Οὐ δῆπου ταῶς;

ΠΕ. Οὔτος αὐτὸν νῆν φράσει. Τίς ἐστιν ὄρνις οὔτοσί; 270

ΕΠ. Οὔτος οὐ τῶν ἡθάρων τῶνδ' ὧν δρᾷθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
 ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕ. Βαβαί, καλὸς γε καὶ φοινικιοῦς.

ΕΠ. Εἰκότως γε· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ 'στὶ φοινικιόπτερος.

ΕΥ. Οὔτος, ὦ σέ τοι. ΠΕ. Τί βωστρεῖς; ΕΥ. Ἔτερος
 ὄρνις οὔτοσί.

ΠΕ. Νῆ Δ' ἔτερος δῆτα χοῦτος ἐξεδρον χώραν ἔχων. 275

Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις
 ἀβροβάτης;

ΕΠ. Ὅνομα τούτῳ Μῆδος ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; Ὡνάξ
 Ἡράκλεις·

εἶτα πῶς ἄνευ καμῆλου Μῆδος ὧν εἰσέπτετο;

ΕΥ. Ἔτερος αὖ λόφον κατεληγώς τις ὄρνις οὔτοσί.

ΠΕ. Τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; Οὐ σὺ μόνος ἄρ' 280
 ἦσθ' ἔποψ,

ἀλλὰ χοῦτος ἔτερος; ΕΠ. Οὔτοσί μὲν ἐστι Φιλοκλέους
 ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
 Ἑπιπόνικος Καλλίου καὶ Ἑπιπονίου Καλλίας.

- ΠΕ. Καλλίας ἄρ' οὗτος ὄρνις ἐστίν. Ὡς πτερορρουεῖ.
 ΕΠ. Ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ὑπὸ τε σφυοφαντῶν τίλλεται, 285
 αἶ τε θήλειαί προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερὰ.
 ΠΕ. Ὡ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὔτοσί.
 Τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος; ΕΠ. Οὗτοσὶ κατωφαγᾶς.
 ΠΕ. Ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
 ΕΥ. Πῶς ἄρ' οὖν Κλεώνυμός γ' ὦν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
 ΠΕ. Ἀλλὰ τίς ποθ' ἡ λόφωσίς ἐστιν ἡ τῶν ὀρνέων; 291
 Ἡ πὶ τὸν διάυλον ἦλθον; ΕΠ. Ὡς περ οἱ Κάρες μὲν οὖν
 ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὠγάθ', ἀσφαλείας εἶνεκα.
 ΠΕ. Ὡ Πόσειδον, οὐχ ὀρεῖς ὅσον ξυνεῖλεται κακὸν
 ὀρνέων; ΕΥ. Ὡναξ Ἀπολλων, τοῦ νέφους. Ἰοῦ ἰοῦ 295
 οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἵσοδον.
 ΕΠ. Οὗτοσὶ πέρδιξ, ἐκαιοσὶ δὲ νῆ Δί' ἀτταγᾶς,
 οὗτοσὶ δὲ πηρέλοψ, ἐκαιητὶ δέ γ' ἀλκυών.
 ΠΕ. Τίς γάρ ἐσθ' οὐπισθεν αὐτῆς; ΕΠ. Ὅστις ἐστί; Κειρύλος.
 ΠΕ. Κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΕΥ. Οὐ γάρ ἐστι Σπορ-
 γίλος; 300
 ΕΠ. Χαῖντή γε γλαῦξ. ΠΕ. Τί φῆς; Τίς γλαῦκ' Ἀθή-
 ναῖς ἤγαγε;
 ΕΠ. Κίττα, τρυγῶν, κορυδὸς, ἐλαῖς, ὑποθυμῖς, περιστερὰ,
 νέκτος, ἰέραξ, φάττα, κόκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήτρυις,
 πορφυρίς, κερχήης, κολυμβίς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοιψ.
 ΕΥ. Ἰοῦ ἰοῦ τῶν ὀρνέων, 305
 ἰοῦ ἰοῦ τῶν κοψίχων.
 Οἷα πιπτίζουσι καὶ τρέχουσι διακευραγότες.
 Ἄρ' ἀπειλοῦσιν γε νῆν; Οἷμοι, κεχῆρασίν γέ τοι
 καὶ βλέπουσιν ἐς σέ κάμέ. ΠΕ. Τοῦτο μὲν κάμοι δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

- Ποποποποποποποποπο μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; Τίνα τόπον
 ἄρα νέμεται; 310
 ΕΠ. Οὗτοσὶ πάλαι πάρεμι κοῦκ ἀποστατῶ φίλων.
 ΧΟ. Τιτιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ
 φίλον ἔχων; 315
 ΕΠ. Κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον.
 Ἄνδρες γὰρ λεπτῶ σοφιστὰ δεῦρ' ἀφῆχθον ὥς ἐμέ.
 ΧΟ. Ποῦ; Πᾶ; Πῶς φῆς;
 ΕΠ. Φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῆχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο 320

- ἤμετον δ' ἔχοντε πρέμονον πράγματος πελωρίον.
 ΧΟ. Ὡ μέγιστον ἑξαμαρτῶν ἐξ ὕτου ἑράφην ἐγώ,
 πῶς λέγεις; ΕΠ. Μήτω φοβηθῆς τὸν λόγον. ΧΟ. Τί
 μ' εἰργάσω;
 ΕΠ. Ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
 ΧΟ. Καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; ΕΠ. Καὶ δεδρακώς
 γ' ἤδομαι. 325
 ΧΟ. Κάστων ἦδη ποῦ παρ' ἡμῖν; ΕΠ. Εἰ παρ' ὑμῖν
 γ' εἴμ' ἐγώ.
 ΧΟ. Ἔα ἔα, στροφή.
 προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάδομεν·
 δς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῖν
 ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν 330
 παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
 παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων,
 ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
 γένος ἀνόσιον, ὕπερ ἑξὺτ' ἐγένετ' ἐμοὶ
 πολέμον ἐτράφη. 335
 Ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν ὕστερος λόγος·
 τῷ δὲ πρεσβύτῃ δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δίκην
 διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. Ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
 ΕΥ. Αἴτιος μέντοι σὺ νῦν εἰ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
 Ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκαῖθεν ἦγες; ΠΕ. Ἴν' ἀκολουθοίης
 ἐμοί. 340
 ΕΥ. Ἵνα μὲν σὺν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕ. Τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
 κάρτα· πῶς κλαύσει γὰρ, ἦν ἄταξ γε τῷφθαλμῷ
 ἑκκοτῆς;
 ΧΟ. Ἴὼ ἰὼ· ἀντιστροφή.
 ἔπαγ', ἔπιθ', ἐπίφερε πολέμον
 ὀρμὴν φονίαν, πτέρυνά τε παντᾶ 345
 περίβαλε περί τε κίκλωσαι·
 ὥς δεῖ τῷδ' οἰμῶζειν ἄμφω
 καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
 Οὔτε γὰρ ὄρος σκυρὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
 οὔτε πολὺν πέλαγος ἔστιν ὃ τι δέξεται 350
 τῷδ' ἀποφνύοντε με.
 Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἦδη τῷδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
 Ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; Ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

- ΕΥ. Τοῦτ' ἐκαῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. Οὔτος,
οὐ μενεῖς;
- ΕΥ. Ἴν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕ. Πῶς γὰρ ἔν
τούτους δοκεῖς 355
ἐκφυγεῖν; ΕΥ. Οὐκ οἶδ' ὅπως ἔν. ΠΕ. Ἀλλ' ἐγὼ
τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτράν.
- ΕΥ. Τί δὲ χύτρα νῶ 'πικρелήσει; ΠΕ. Γλαυξ μὲν οὐ
πρόσεισι νῶν.
- ΕΥ. Τοῖς δὲ γαμφύνῃσι τοισδί; ΠΕ. Τὸν ὀβελίσσον ὀρπάσας
εἶτα κατὰτηξον πρὸ σαντοῦ. ΕΥ. Τοῖσι δ' ὀφθαλ-
μοῖσι τί; 360
- ΠΕ. Ὁξύβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λαβὼν ἢ τρέβλιον.
- ΕΥ. Ὡ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνηδρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς.
'Υπερακοντίζεις σὺ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
- ΧΟ. Ἐλελελεῦ· χώρει, κάθες τὸ φύγῃος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
'Ἐλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρῶτην τὴν χύτραν. 365
- ΕΠ. Εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι παθόντες οὐδὲν ἄνδρε καὶ διασπᾶσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενῇ καὶ φυλῆτα;
- ΧΟ. Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μάλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
'Ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἔν ἐχθίους ἔτι; 370
- ΕΠ. Οἶδε τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοτὴν εἰσιν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ἡμᾶς χρήσιμον.
- ΧΟ. Πῶς δ' ἔν οἶδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπτοις τοῖς ἐμοῖς;
- ΕΠ. Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί. 375
'Ἢ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. Παρὰ μὲν οὐν φίλον
οὐ μάθοις ἔν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηγά-
κασεν.
Αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν
καὶ φίλων
ἐκπορεῖν θ' ὑψηλὰ τεῖχη ναῦς τε κεκτεῖσθαι μακράς.
Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρή-
ματα. 380
- ΧΟ. Ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὥς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοις γὰρ ἔν τι κατὰ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
- ΠΕ. Οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. Ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.

- ΕΠ. Καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
- ΧΟ. Ἄλλα μὴν οὐδ' ἄλλο σοὶ πω πράγμα' ἐναντιώμεθα. 385
- ΠΕ. Μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἢ πρὶν, ὥστε τὴν χύτραν
τῷ τε τρυβλίῳ καθίει.
Καὶ τὸ δόρυ χρη, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν 390
τὴν χύτραν ἄκραν δρῶντας
ἐγγὺς, ὥς οὐ φευκτέον νῦν.
- ΕΥ. Ἐτεδὸν, ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχισόμεθα ποῦ γῆς;
- ΠΕ. Ὅ Κεραμεικὸς δέξεται νῦν. 395
Δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένῳ τοῖς πολέμοις
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρεαῖς.
- ΧΟ. Ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν, 400
καὶ τὸν θυμὸν κατὰθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης,
κἀναπνύόμεθα τοῦσδε τίνες ποτὲ
καὶ πόθεν ἔμολον,
ποῖαν τ' ἐπίνοιαν ἔχουσιν. 405
Ἴω ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
- ΕΠ. Καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
- ΧΟ. Τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;
- ΕΠ. Ξένω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
- ΧΟ. Τύχη δὲ ποῖα κομί- 410
ζει ποτ' αὐτῶν πρὸς ὄρ-
νιδας ἐλθεῖν; ΕΠ. Ἐρως
βίου διαίτης τέ σου
καὶ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
- ΧΟ. Τί φῆς;
- ΕΠ. Λέγει δὲ δὴ τίνας λόγους; 415
- ΕΠ. Ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
- ΧΟ. Ὅρα τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτω πέποιθ' ἔμοι ξυνὸν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ

- φίλον τιν' ὠφελεῖν ἔχειν; 420
- ΕΠ. Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὐ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν, ὥς
εἶναι σὰ ταῦτα πάντα, καὶ
τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε καὶ 425
τὸ δεῦρο, προσβιβᾷ λέγων.
- ΧΟ. Πότερα μαινόμενος;
- ΕΠ. Ἄφατον ὥς φρόνιμος.
- ΧΟ. Ἐνι σοφόν τι φρενί;
- ΕΠ. Πικνότεστον κίναδος, 430
σόφισμα, κῆρυμα, τρεῖμμα, παιπαλάημ' ὅλον.
- ΧΟ. Λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
Κλύων γὰρ ὦν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
- ΕΠ. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ μὲν πάλιν τὴν πανοπλίαν 435
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχᾳ γαθῇ
ἐς τὸν ἱππὸν εἴσω πλησίον τοῦπιστάτου
σὺ δὲ τοῦσδ' ἐφ' ὅτοισί περ λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ
φράσον, δίδαξον. ΠΕ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γ' ἡ γὰρ μὲν οὐ,
ἦν μὴ διδάθωνται γ' οἷδε διαθήκην ἔμοι 440
ἦν περ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιοποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἔμὲ
μήτ' ἀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ἀρύττειν — ΧΟ. Οὔτι πον
τὸν —; Οὐδαμῶς. ΠΕ. Οὐκ, ἀλλὰ τῶφθαλμῶ λέγω.
- ΧΟ. Διατίθεμαι γ' ἡ. ΠΕ. Κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
- ΧΟ. Ὅμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς 445
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν, ΠΕ. Ἔσται ταυταγί.
- ΧΟ. Εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
- ΠΕ. Ἀκούετε λεψ' τοὺς ὀπλίτας νυν μενὶ
ἀνελομένους θάπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε
σκοπεῖν θ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. 450
- ΧΟ. Δολερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον στροφῇ.
πέφυκεν ἄνθρωπος, σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
Τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξευρών τι ὃ μοι παροράτ', ἦ
δύναμιν τινα μεῖζω 455
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου,
σὺ δὲ τοῦθ' ἡῶρες. Λέγ' ἐς κοινόν·

δ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
 ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
 Ἄλλ' ἐφ' ὅσπερ πράγματι ἦμεις τὴν σὴν γνώμην
 ἀνατείσας 460

λέγε θαρρήσας, ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι
 παραβῶμεν.

ΠΕ. Καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία, καὶ προτεφύρεται λό-
 γος εἰς μοι,
 δν διαμάττειν οὐ κωλύει. Φέρε, παῖ, στέφανον·
 καταχεῖσθαι
 κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΥ. Δειπνή-
 σειν μέλλομεν ἢ τί;

ΠΕ. Μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τρίπαλαι μέγα καὶ
 λαρινὸν ἔπος τι, 465
 ὃ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν· οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
 οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλεῖς — ΧΟ. Ἡμεῖς βασιλεῖς;
 Τίνος; ΠΕ. Ὑμεῖς
 πάντων ὑπόσ' ἔστιν, ἑμοῦ πρῶτον, τουδὶ, καὶ τοῦ
 Διὸς αὐτοῦ —

ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε
 καὶ γῆς. ΧΟ. Καὶ γῆς; ΠΕ. Νῆ τὸν Ἀπόλλων.

ΧΟ. Τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμεν. 470

ΠΕ. Ἀμαθὴς γὰρ ἔφης κοῦ πολυπράγμων οὐδ' Αἰώ-
 πον πεπάτημας,
 δς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρῶτην ὄρνιθα
 γενέσθαι,
 προτέραν τῆς γῆς, καὶ πεῖτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐτῆς
 ἀποθνήσκειν·
 γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον·
 τὴν δ' ἀποροῦσαν
 ἐπ' ἀμνηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
 κατορύξαι. 475

ΕΥ. Ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ καίται τεθνεὺς
 Κεφαλῇσιν.

ΠΕ. Οὐκ οὐν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ
 θεῶν ἐγένοντο,
 ὡς πρεσβυτάτων ὄντων αὐτῶν ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βα-
 σιλεία;

- ΕΥ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω πάνν τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν
σε τὸ λοιπόν.
Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκηπτρον τῷ
δρυκολάττῃ. 480
- ΠΕ. Ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ νῦν ἦρχον
τὸ παλαιόν,
ἀλλ' ὄρνιθες, κάβασιλευον, πόλλ' ἔστι τεκμήρια
τούτων.
Αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρὸν
ὥς ἐτυράνναι
ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτος πάντων, Δαρείου καὶ
Μεγαβάδου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ'
ἐκείνης. 485
- ΕΥ. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ
μέγας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβάσιαν τῶν δρυλίδων μό-
νος ὄρθηρ.
- ΠΕ. Οὕτω δ' ἴσχνέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολλὰς
ᾧστ' ἔτι καὶ νῦν
ἀπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότε ἐκείνης, ὁπότεαν νόμον
ὄρθηριον ᾔσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς,
σκυλοδέψαι, 490
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφριταμοιβοὶ, τορνευτολυσσπι-
δοπηγοί·
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥ. Ἐμὲ
τοῦτό γ' ἐρώτα·
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
διὰ τοῦτον.
Ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον
ἐν ᾧσται,
κἄρτι καθηρδὸν· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους
οὗτος ἄρ' ἦσε, 495
κἀγὼ νομίσας ὄρθηρον ἐχώρον Ἀλιμουναῖδε, κἄρτι
προκύπτω
ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παῖδι ῥοπάλῃ με τὸ
νῶτον·

- καγὼ πίπτω μέλλω τε βοᾶν, ὁ δ' ἀπέβλισε θοι-
μάτιόν μου.
- ΠΕ. Ἰκτῖνος δ' αὖ τῶν Ἑλλήνων ἤρχεν ποτε κάβα-
σίλευε.
- ΕΠ. Τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. Καὶ κατέδειξεν γ' οὗτος πρῶ-
τος βασιλεύων 500
προκαλινδοῦσθαι τοῖς ἱκτίνουσιν. ΕΥ. Νῆ τὸν Διό-
νυσον ἐγὼ γοῶν
ἐκαλινδοῦμην ἱκτῖνον ἰδὼν, καὶ θ' ὑπτιος ὦν ἀνα-
χάσκων
ὀβολὸν κατεβρόχθισα, κατὰ κενὸν τὸν θύλακον
οὔκαδ' ἀφείλκον.
- ΠΕ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασι-
λεὺς ἦν·
χάμπρόθ' ὁ κόκκυξ εἵποι κόκκυ, τότε ἂν οἱ Φοίνικες
ἔπαντες 505
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις
ἐθέριζον.
- ΕΥ. Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθὺς, κόκκυ, ψω-
λοῖ, πεδίονδε.
- ΠΕ. Ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν ὥστ', εἴ τις καὶ
βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Με-
νέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὕρσις μετέχων δ τι
δωροδοκίῃ. 510
- ΕΥ. Τοῦτ' οἶνον οὐκ ἤδη γὰρ καὶ δευτὴ μ' ἐλάμβανε
θαῦμα,
ὁπότε ἐξέλθοι Πριάμους τις ἔχων ὕρην ἐν τοῖσι
τραγυῖσιν·
ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Ἀντικράτη τηρῶν δ τι δω-
ροδοκίῃ.
- ΠΕ. Ὁ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων· ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ
νῦν βασιλεύων
ἀετὸν ὕρην ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασι-
λεὺς ὢν, 515
ἢ δ' αὖ θνηγᾶτηρ γλαυχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ
θεράπων ἱέρακα.

- ΕΥ. Νῆ τὴν Διμήτερ' εἰς ταῦτα λέγεις. Τίνος εἶνεκα
ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;
- ΠΕ. Ἦν, ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς
νόμος ἐστὶ,
τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ
σπλάγχνα λάβωσιν.
Ὡμνυ δ' οὐδεὶς τότε' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρ-
νιθ' ἂν θύαντες· 520
Δάμπων δ' ὅμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν
ἐξαπατᾷ τι.
Οὕτως ὅμῃς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ' ἐνόμιζον,
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μανᾶς.
Ὡσπερ δ' ἦδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὅμῃς, κἂν τοῖσιν ἀγροῖς 525
πᾶς τις ἐφ' ὅμῃν ὀρνιθευτῆς
ἴστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἰτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες· 530
κούδ' οὖν, εἴτερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὅμῃς,
ἀλλ' ἐπικινῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, χάψήσαντες
καταχυσμάτιον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν 535
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καδ' ὅμῃν
ὀπτηῶν ὥσπερ κενεβρεῖων.
ΧΟ. Πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους ἀντιστροφῇ.
ἤρεγκας, ἀνθρώπων, ὥστε δακρυῖσ' ἐμὲ τῶν 540
πατέρων κἀκὴν, οἷ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοὶ κατέλυσαν.
Σὺ δέ που κατὰ δαίμονα καὶ τινα συντυχίαν
ἀγαθὴν ἦκεις ἐμοὶ σωτήρ. 545
Ἀναθεῖν' ἄρ' ἐγὼ σοι
τά τε νοστήα κάμαντὸν οὐκ ἀνήσω.
Ἄλλ' ὃ τι χρηὶ δρᾶν σὺ δίδασκε παρῶν, ὡς ζῆν
οὐκ ἄξιον ἡμῖν,

εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βα-
σιλείαν.

ΠΕ. Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω δεῖν ὀρνίθων πόλιν
εἶναι, 550

κἄπειτα τὸν ἄερα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ
τὸ μεταξὺ
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὅπταῖς ὥσπερ
Βαβυλῶνα.

ΕΥ. ὦ Κεβριόνη καὶ Πορφύριον, ὡς σμερδαλέον τὸ
πόλισμα.

ΠΕ. Κἄπειδ' αὐτὸν ἐπανεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί'
ἀπαιτεῖν·
κἢ μὴ ἀφεῖν' αὐτὴν ἐθέλησθαι μὴδ' εὐθὺς γνωσι-
μαχῆσθαι, 555

ἱερὸν πόλεμον πρῶτον αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
ἀπειπεῖν

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστνύοσι μὴ διαφορεῖσθαι,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύοντες τὰς Ἀλκμήρας κατ-
έβαινον

καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦνπερ δ' ἐπίωσ',
ἐπιβάλλειν

σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'
ἐκείνας. 560

Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα
κελεύω

ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπὸν,
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνειμάσθαι δὲ
πρεπόντως

τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων δς ἂν ἀρμόσθαι καὶ
ἕκαστον·

ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιδι φαληρίδι θύειν· 565

ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις οἶν θύῃ, νήτερι πυροῦς κα-
θαγίζειν·

ἦν δ' Ἡρακλέει θύῃ τις βοῦν, ναστοῦς λάρῃ ἢ
μελιτούττας·

κἢ Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριδὸν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ὧς προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην
σφαγιάζειν.

- EY. Ἦσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. Βροντάτω νῦν δὲ
μέγας Ζάν. 570
- XO. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἐνθροῦποι κοῦχί
κολοιοὺς,
οἳ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν; ΠΕ. Ληρεῖς· καὶ
νῆ Δί' ὃ γ' Ἐρμῆς
πέτεται θεὸς ὧν πτέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοι γε
θεοὶ πάντῃ πολλοί.
Αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερόγῳιν χρυσαῖν καὶ νῆ
Δί' Ἐρως γε·
Ἦσαν δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἱκέλην βῆναι τρήρωνι
πελείῃ. 575
- EY. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα
κεραυνόν;
- XO. Ἦν οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι
τὸ μηδὲν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕ. Τότε χρὴ
στρουθίων νέφος ἀρθρὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν
ἀνακάψαι·
κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυρὸς πεινάσει με-
τρέϊτω. 580
- EY. Οὐκ ἐθέλησει μὰ Δί', ἀλλ' ὅψει προσφάσεις αὐτῇν
παρέχουσιν.
- ΠΕ. Οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν
καταροῦσι,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων
ἐπὶ πείρᾳ·
εἴθ' ἀπόλλων ἱατρός γ' ὧν ἰάσθω· μισθοφο-
ρεῖ δέ.
- EY. Μὴ πρὶν γ' ἐν ἐγὼ τῷ βοιδαρίῳ τῶμῳ πρῶτιστ'
ἀπόδωμαι. 585
- ΠΕ. Ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ Κρόνον, σὲ Ζῆνα, σὲ
Γῆν, σὲ Ποσειδῶν,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. XO. Λέγε δὴ μοι
τῶν ἀγαθῶν ἔν.
- ΠΕ. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάροπες οὐ
κατέδονται,

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχήδων
ἐπιτρίψει.

Εἴθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆρες ἀεὶ τὰς συνὰς οὐ κατέ-
δονται,

590

ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρώς αὐτοὺς ἀγέλη μία
κιχλῶν.

ΧΟ. Πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τοῦ-
του σφόδρ' ἐρώσι.

ΠΕ. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὔτοι δειξοῦσι
τὰ χρηστά.

Τὰς δ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
κατεροῦσιν,

ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκληρῶν οὐδεὶς. ΧΟ. Πῶς
οὐκ ἀπολεῖται;

595

ΠΕ. Προερεῖ τις ἀεὶ τῶν δορίθων μαντευομένην περὶ
τοῦ πλοῦ,

“Νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται”· “Νυνὶ πλεῖ, κέρδος
ἔπεται.”

ΕΥ. Γαῖλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μείναιμι
παρ' ὑμῖν.

ΠΕ. Τοὺς θησαυροὺς δ' αὐτοῖς δειξοῦσ' οὐδ' οἱ πρότε-
ρον κατέθεντο

τῶν ἀργυρίων· οὔτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσὶ γέ τοι
τάδε πάντες,

600

“Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν
εἴ τις ἄρ' ἔρνις.”

ΕΥ. Πωλῶ γαῖλον, κτῶμαι σμινύην καὶ τὰς ἰδρίας
ἀνορύττω.

ΧΟ. Πῶς δ' ὑγίειαν δώσομεν αὐτοῖς οὐσαν παρὰ τοῖσι
θεοῖσιν;

ΠΕ. Ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
Σάφ' ἴσθι,

ὥς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς
ὑγιαίνει.

605

ΕΠ. Πῶς δ' ἐς γῆρας ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·

ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ. Μὰ Δί',
ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς

- ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. Παρὰ τοῦ;
 ΠΕ. Παρ' οὐτοῦ; Παρ' ἑαυτῶν.
 Οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λα-
 κέρυζα κορώνη;
 ΕΥ. Αἰβοῖ, πολλῶ κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
 βασιλεύειν. 610
- ΠΕ. Οὐ γὰρ πολλῶ;
 Πρῶτον μὲν γ' οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς
 οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
 οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
 ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισι καὶ περιιδίοις 615
 οἰκήσουσιν, τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
 τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
 ὁ νεῶς ἔσται· κοῦκ ἐς Δελφοὺς
 οὐδ' εἰς Ἀμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
 θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις 620
 καὶ τοῖς κοτῖνοις σιάντες ἔχοντες
 κριθὰς πυρούς τ' εὐξόμεθ' αὐτοῖς
 ἀνατείνοντες τῷ χεῖρ' ἀγαθῶν
 διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
 παραχρῆμ' ἔσται 625
 πυρούς ὀλίγους προβαλοῦσιν.
- ΧΟ. Ὡ φέλιπτα' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου
 μεταπίπτων,
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης
 ἔτ' ἀρείμην.
 Ἐπανχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
 ἐπητείλησα καὶ κατώμοσα, 630
 ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους
 δικαίους ἀδόλους [δοσίους] ἐπὶ θεοὺς ἔης,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνοδὰ, μὴ πολὺν χρόνον 635
 θεοὺς ἔτι σιχηπτρα τάμα τρίψειν.
 Ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετα-
 ξόμεθ' ἡμεῖς·
 ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
 ἀνάκειται.
- ΕΠ. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δι' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
 ὦρα ὅτιν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικῶν, 640

- ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δράν'· πρῶτιστα δὲ
 ἐς τὴν ἐμὴν νεοττιᾶν εἰσέλθετον
 [καὶ τὰμὰ κάρφῃ καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,]
 καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕ. Ἀλλὰ ῥάδιον.
 Ἔμοι μὲν ὄνομα Πεισέταιρος, τῷδεδὶ
 Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. Ἀλλὰ χαίρετον 645
 ἄμφω. ΠΕ. Δεχόμεθα. ΕΠ. Δεῦρο τοῖνυν εἵσιτον.
- ΠΕ. Ἴωμεν· εἰσηγοῦ δὲ νῦν σὺ ξυλλαβῶν.
 ΠΕ. Ἀτὰρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
 Φέρ' ἴδω, φράσον νῦν, πῶς ἐγὼ τε χοῦτοσι
 ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω; 650
- ΕΠ. Καλῶς. ΠΕ. Ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
 ἐστὶν λελεγμένον τι τὴν ἀλώπεχ', ὡς
 φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
- ΕΠ. Μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ῥῆξιον,
 δ' διατραγόντ' ἔσσεσθον ἐπιτερωμένω. 655
- ΠΕ. Οὕτω μὲν εἰσῴωμεν. Ἄγε δὴ, Ξανθία
 καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετον τὰ στρώματα.
- ΧΟ. Οὗτος, σὲ καλῶ, σὲ καλῶ. ΕΠ. Τί καλεῖς; ΧΟ. Τού-
 τους μὲν ἄγων μετὰ σαντοῦ
 ἀρίστισον εἶ, τὴν δ' ἡδυμελὴ ξύμφωνον ἀηδόνα
 Μούσαις
 κατάλειψ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιάσας, ἵνα παίσωμεν
 μετ' ἐκαίης. 660
- ΠΕ. Ὡς τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
 ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοῦρνίθιον.
- ΕΥ. Ἐκβίβασον ὦ πρὸς τῶν θεῶν αὐτὴν, ἵνα
 καὶ νῦν θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
- ΕΠ. Ἀλλ', εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δράν. Ἡ Πρόκνη, 665
 ἔκβαινε καὶ σαντὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
- ΠΕ. Ὡ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοῦρνίθιον,
 ὡς δ' ἀπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν. ΕΥ. Ἀρὰ γ' οἶσθ' ὅτι
 ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
- ΠΕ. Ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος. 670
- ΕΥ. Ἐγὼ μὲν αὐτὴν κλῆν φιλήσαι μοι δοκῶ.
- ΠΕ. Ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
- ΕΥ. Ἀλλ' ὥσπερ ῥοῦ νῆ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾶθ' οὕτω φιλεῖν.

- ΕΠ. Ἴωμεν. ΠΕ. Ἐγὼ δὲ σὺ νῦν τύχῃ γαθή. 675
 ΧΟ. ὦ φίλῃ, ὦ ξουθή,
 ὦ φίλτατον ὀρνέων
 πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν
 ὕμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ,
 ἦλθες ἦλθες, ὠφθης, 680
 ἥδ' ὃν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.
 Ἄλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
 αὐλὸν φθέγμασιν ἡρινόϊς,
 ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.
 Ἄγε δὲ, φύσιν ἄνδρες ἀμαιρόβιοι, φύλλων γενεᾷ
 προσόμοιοι, 685
 ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φθλ'
 ἀμενηνὰ,
 ἀπτῆρες ἐφημέριοι ταλαοὶ βροτοὶ, ἄνδρες εἰκε-
 λόνειροι,
 προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς
 αἰὲν ἔοσσι,
 τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγέρῃς, τοῖς ἄφθιτα μη-
 δομένοισιν,
 ἔν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν
 μετεώρων, 690
 φύσιν οἰωνῶν γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέ-
 βους τε Χάους τε
 εἰδότες ὀρθῶς Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἵπητε
 τὸ λοιπόν.
 Χάος ἦν καὶ Νύξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
 Τάρταρος εὐρύς·
 γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν
 ἀπείροσι κόλποις
 τίττει πρῶτιστον ὑπὸνέμιον Νύξ ἢ μελανόπτερος
 ὦδον, 695
 ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἐβλασταν Ἐρως ὁ
 ποσεινὸς
 στίλβων νῶτον πετρύγοιν χρυσαῖν, εἰκῶς ἀνεμώ-
 κesi δίναις.
 Οὗτος Χάει ἡρόεντι μυγεῖς νυχίῳ κατὰ Τάρτα-
 ρον εὐρὺν

ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον καὶ πρῶτον ἀνήγα-
 γεν ἐς φῶς·
 πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων πρὶν Ἐρως
 ξυνέμιξεν ἅπαντα. 700
 Ξυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρανὸς
 ὠκεανὸς τε
 καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.
 Ὡς δὲ μέν ἐσμεν
 πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων ἡμεῖς. Ὡς δ'
 ἐσμεν Ἐρωτος
 πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν
 ἐρῶσι σύνεσμεν·
 πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμονότας παῖδας πρὸς
 τέρμασιν ὥρας 705
 διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες
 ἔρασταί,
 ὁ μὲν ὄργυα δοῦς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆρ',
 ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
 Πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων
 τὰ μέγιστα.
 Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος,
 ὀπώρας·
 σπείρειν μὲν, ὅταν γέρας κρῶζουσ' ἐς τὴν Λι-
 βύην μεταχωρῇ, 710
 καὶ πηδάλιον τῷ ναυκλήρῳ φράζῃ κρεμάσαντι
 καθεύδειν·
 εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ξιγῶν
 ἀποδύῃ·
 ἱκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἐτέραν ὥραν
 ἀποφαίνει,
 ἥρῃα πεῖκειν ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν· εἶτα
 χελιδὼν,
 ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρία-
 σθαι. 715
 Ἐσμεν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Ἰεφροῖ, Δωδώνη, Φοῖβος
 Ἀπόλλων·
 ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς
 ἅπαντα τρέπεσθε,

πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βίβτον κτήσιν καὶ
πρὸς γάμον ἀνδρός.

Ὅρνιν δὲ νομίζετε πάνθ' ὁπόσων πέρι μαντεία
διακρίνει.

Ὡήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα κα-
λεῖτε, 720

ξύμβολον ὄρνιν, φωνήν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν,
ὄνον ὄρνιν.

Ἄρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;

Ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις
πάσαις ὥραις, χειμῶνι, θέρει, 725

μετρίῳ πνίγει· κοῦκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνινόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χῶ Ζεὺς,
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισὶν, παίδων παισιν, 730

πλουθυγίειαν,
εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
νεότητα, γέλωτα, χοροὺς, θαλίαις,
γάλα τ' ὀρνίθων,
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· 735

οὕτω πλουτήσετε πάντες.
Μοῦσα λοχμαία, 740

τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδοῖς,
ποικίλα, μεθ' ὧς ἐγὼ
νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρεῖαις, 740

τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδοῖς,
ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδοῖς,

δε' ἐμᾶς γένος ξουθάς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω 745

σεμνά τε ματρὶ χορεύματ' ὀρεῖα,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοῖς,
ἐνθεν ὥσπερ εἰ μέλιττα

Ὠρνύχως ἀμβροσίῳ μελέων ἀπεβόσκειτο καρπὸν,
ἀεὶ φέ- 750

ρων γλυκεῖαν ῥδαν,
 τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τισιτιξ.
 Εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὕμων, ὃ θεαταί, βούλεται
 διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὥς ἡμᾶς ἔτω,
 ὅσα γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὰ τῷ νόμῳ *κρατοῦ-
 μενα, 755
 ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλὰ.
 Εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν
 νόμῳ,
 τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστίν, ἣν τις τῷ πατρὶ
 προσδραμὼν εἴπη πατάξας, "Αἶρε πλεῖκτρον, εἰ
 μάχει."
 Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὕμων δραπέτης ἐστιγμένος, 760
 ἄτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
 Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρυγὴ μὴδὲν ἦτοιν Σπιν-
 θάρου,
 φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
 Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηγεστίδης,
 φρυάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φρά-
 τερες. 765
 Εἰ δ' ὁ Πεισίῳ προδοῖναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
 βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
 ὥς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐστὶν ἐκπερδικίσαι.
 Τοιάδε κύκνοι, ἀντιστροφή.
 τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τισιτιξ, 770
 ξυμμιγῇ βοᾶν ὁμοῦ
 πτεροῖς κρέκοντες *ἔκκχον Ἀπόλλω,
 τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τισιτιξ,
 ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμὸν,
 τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τισιτιξ, 775
 διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοᾶ,
 πτήξε δὲ ποικίλα φέλα τὰ θήρων,
 κύματα δ' ἔσβεσε νήρεμος αἰθήρ,
 τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτιξ,
 πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος, 780
 εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας, Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος
 Χάριτες Μοῦ-
 σαί τ' ἐπωλόλυνξαν,

τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιδ τιοτίξ.

Οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά. 785

Αὐτίχ' ὁμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πείνων τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἤριστήσεν ἐλθὼν οἴκαδε,
κατ' ἂν ἐμπλησθεῖς ἐφ' ὑμᾶς αὔθις αὖ κατέπτετο.

Εἰ δὲ Πατροκλείδης τις ὁμῶν τυγχάνει χεζήτιων, 790
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοῖμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο
κάποπαρδῶν κάναπνεύσας αὔθις αὖ κατέπτετο.

Εἰ δὲ μοιχεύων τις ὁμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
καθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὁμῶν πτερυγίσας ἀνέπτετο, 795
εἶτα βινήσας ἐκείθεν αὔθις αὖ κατέπτετο.

Ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
Ὡς Διυτρέφης γε πτυνναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
ἱρέθη φύλαρχος, εἰθ' ἵππαρχος, εἴτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει καστὶ νηὶ ξουθὸς ἵππαλε κ-
τρυνών. 800

ΠΕ. Ταῦτ' ἐτοίαντί. Μὰ Δία τοῦδε πράγμ' ἐγὼ
γελιοότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

ΕΥ. Ἐπὶ τῷ γελῶς; ΠΕ. Ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
Οἷσθ' ὃ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
Εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένην. 805

ΕΥ. Σὺ δὲ κοψίχῃ γε σκάφιον ἀποτετιλμένην.

ΠΕ. Ταῦτ' μὲν ἱκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον,
τάδ' οὐχ ὅπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ΕΥ. Ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. Πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς 810
φῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥ. Ταῦτα κάμοι ξυνδοκεῖ.

ΠΕ. Φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῖνονμ' ἔσται τῇ πόλει;

ΕΥ. Βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαιμόνος
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΠΕ. Ἡράκλεις'
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇμῃ πόλει; 815
Οὐδ' ἂν χαμεύνη ἴγωγε κειρίαν γ' ἔχων.

ΕΥ. Τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; ΠΕ. Ἐντευθενί,
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων,

- χαυνόν τι πάνυ. ΕΥ. Βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
 ΠΕ. Ἴου ἰού·
 καλόν γ' ἀτεχνῶς σὺ καὶ μέγ' ἡδρες τοῦνομα. 820
 Ἄρ' ἐστὶν αὐτῇ Νεφελοκοκκυγία,
 ἵνα τὰ τε Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
 τὰ τ' Αἰσχίνου 'σθ' ἀπαντα; Κάλλιστον μὲν ὄν.
 [τὸ Φλέγρας πεδίον, ἔν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
 ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόνησαν.] 825
- ΕΥ. Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. Τίς δαὶ θεὸς
 πολιοῦχος ἐσται; Τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;
 ΠΕ. Τί δ'; Οὐκ Ἀθηναίαν ἔωμεν πολιάδα;
 ΕΥ. Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
 ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν 830
 ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ καρκίδα;
 Τίς δ' αὖ κατέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
 ΠΕ. Ὅρσις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
 ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ,
 Ἄρεως νεοττός. ΕΥ. Ὡ νεοττέ δέσποτα. 835
 Ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
 ΠΕ. Ἄγε νῦν σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν αἶρα
 καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
 χάλκας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
 λεκάνην ἀνένεγκε, κατάρπες ἀπὸ τῆς κλίμακος, 840
 φυλακὰς κατάρσῃσαι, τὸ πῦρ ἐγκρυπτ' αἰεὶ,
 κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
 κήρυκα δὲ πέμπων τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
 ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
 ἀκκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΥ. Σὺ δὲ γ' αὐτοῦ μένων 845
 οἴμωξε παρ' ἐμ'. ΠΕ. Ἴθ', ὠγάθ', οἱ πέμπω σ' ἐγώ·
 οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπραῖζεται.
 Ἐγὼ δ', ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
 τὸν ἱερέα πέμποντα τὴν πομπὴν καλῶ.
 Παῖ παῖ, τό τε κανοὺν αἶρε καὶ τὴν χέρνιβα. 850
- ΧΟ. Ὅμορροθῶ, ξυνθῆλω, στροφή.
 ξυμπαρανέσας ἔχω
 προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
 ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα 855
 προβάτιόν τι θύειν.

ἴτω δὲ Πυθιάς βοά τις τῷ θεῷ·
 ξυναλείτω δὲ Χαῖρις ῥῶάν.

- ΠΕ. Παῦσαι σὺ φουσάν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
 Τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν 860
 οὐπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.
 Ἰερεῦ, σὸν ἔργον· θεε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡΕΥΣ.

Δράσω τάδ'· ἀλλὰ ποῦ ὅστιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
 Εὔχεσθε τῇ Ἑστία τῇ ὀρνιθείῳ καὶ τῷ ἱκτίνῳ 865
 τῷ ἐστιούχῳ καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
 πίῃσι πᾶσι καὶ πάσῃσιν —

- ΠΕ. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ', ἄναξ Πελαργικέ.
 ΙΕ. καὶ κύνῃ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ καὶ Διητοῖ ὀρνυ- 870
 γομήτρῳ καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι —
 ΠΕ. Οὐδέτι Κολαινὶς ἀλλ' Ἀκαλανθίδις Ἀρτεμις.
 ΙΕ. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ καὶ στρουθῷ μεγάλῃ 875
 μυρτὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων —

- ΠΕ. Δέσποινα Κυβέλῃ στρουθε, μητρὲ Κλεοκρίτου.
 ΙΕ. δίδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὀγύειαν καὶ σωτη-
 ρίαν αὐτοῖσι καὶ Χίοισι —

- ΠΕ. Χίοισιν ἦσθιν πανταχοῦ προσκειμένοις. 880

- ΙΕ. καὶ ἥρωσι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἡρώων παισὶ, πορφυ-
 ρίων καὶ πελεκάντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξι-
 δι καὶ τέτρακι καὶ ταῶν καὶ ἐλεῶ καὶ βασιῶ 885
 καὶ ἐλασῶ καὶ ἐρυδιῷ καὶ καταρράκτη καὶ με-
 λαγκορύφῳ καὶ αἰγιθάλλῃ καὶ ἡρισάλλιγγι —

- ΠΕ. Παῦ', ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν. Ἴου ἰού·
 ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς 890
 ἀλιαέτους καὶ γῦπας; Οὐχ ὁρᾷς ὅτι
 ἱκτίνος εἷς ἐν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;
 Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

- ΧΟ. Ἔτ' αὐθις αὐτῶρα σοι ἀντιστροφή. 895
 δεῖ με δεύτερον μέλος
 χέρνιβι θεοσεβές
 δσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
 μάκαρά σ' ἕνα τινὰ μόνον, εἴτερ
 ἱκανὸν ἔξειτ' ὕψον· 900

τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν τ' ἐστὶ καὶ κέρατα.

ΠΕ. Θύοντες εὐζώμεσθαι τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῆσον, ὦ Μοῦσα, τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς. 905

ΠΕ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπὸν; Εἰπέ μοι, τίς εἶ;

ΠΟ. Ἐγώ; Μεμυγλώσσω ἐπέων ἰεῖς ἀοιδᾶν
Μουσάων θεράπων ὀτρηρεὶς
κατὰ τὸν Ὅμηρον. 910

ΠΕ. Ἐπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

ΠΟ. Οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὀτρηροὶ
κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕ. Οὐκ ἐτὶς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδᾶριον ἔχεις. 915

Ἄτάρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟ. Μέλη πεποιήκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ
καὶ παρθένεια καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕ. Ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας, ἀπὸ πόσου χρόνου; 920

ΠΟ. Πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

ΠΕ. Οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ
καὶ τοῦνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ ᾿θέμην;

ΠΟ. Ἀλλὰ τίς ὠκεῖα Μουσάων φάτις
οἷάπερ ὕπνων ἀμαρηνά. 925

Σὺ δὲ, πάτερ, κτίστορ Αἴτνας,

ζαθέων ἱερῶν δμῶννυμε,

δὸς ἐμὶν ὃ τι περ

τεῖα κεφαλᾷ θέλεις

πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεῶν. 930

ΠΕ. Τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,

εἰ μὴ τι τούτῃ δόντες ἀποφειζόμεθα.

Οἷτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν ἔχεις·

ἀπόδουθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

Ἐχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. 935

ΠΟ. Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα

Μοῦσα [τόδε] δῶρον δέχεται·

τὸ δὲ τεῖα φρενὶ μάθε

- Πινδάρειον ἔπος, —
- ΠΕ. Ἀνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. 940
- ΠΟ. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνατον ἔσθρος οὐ πέπαται·
ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
Εὐνες δ' τοι λέγω. 945
- ΠΕ. Εὐνῆχ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
Ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
Ἀπελθε τουτονὶ λαβών. ΠΟ. Ἀπέρχομαι,
κᾶς τὴν πόλιν γ' ἔλθὼν ποιήσω τοιαδὶ,
Κλῆσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν τρομερὰν
κρυερὰν. 950
- Νιφόβολα πεδία πολὺ πορὰ τ' ἤλυθον. Ἀλαλαί.
- ΠΕ. Νῆ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών. 955
- Τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτε' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
Ἀδῆς σὺ περικώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
Εὐφημία 'στω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Μὴ κατάρξῃ τοῦ τραγού.

- ΠΕ. Σὺ δ' εἰ τίς; ΧΡ. Ὅστις; Χρησμολόγος. ΠΕ. Οἷ-
μωζέ νυν. 960
- ΧΡ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φασύως φέρε·
ὥς ἔστι Βάκχος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. Κάπτεται πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τὴνδ' οἰκίσαι; ΧΡ. Τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με. 965
- ΠΕ. Ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
- ΧΡ. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαὶ τε κορώναι
ἐν ταύτῳ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος, —
- ΠΕ. Τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
- ΧΡ. Ἦνίξασθ' ὁ Βάκχος τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα. 970
- πρῶτον Πανδώρα θῆσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρῶτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρόν καὶ καινὰ πέδιλα, —
- ΠΕ. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βιβλίον.

καὶ φιάλην δοῦναι καὶ σπλάγχνων χεῖρ'
ἐνιπλήσαι. 975

ΠΕ. Καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βιβλίον.
Κῆν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταυθ' ὥς
ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ κε μὴ θῶς,
οὐκ ἔσσεια τρυγῶν, οὐκ ἀμπελὶς, οὐ δρυκο-
λάπτῃς.

ΠΕ. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βιβλίον. 980
Οὐδὲν ἄρ' ὁμοίως ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῷ,
ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἐξεγραψάμην,
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζῶν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλάγχχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ
μεταξὺ, — 985

ΧΡ. Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕ. Λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φεῖδον μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν Ἀάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείδης.

ΧΡ. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕ. Λαβὲ τὸ βιβλίον.
Οὐκ εἰ θύραζ' ἐς κόρακας; ΧΡ. Οἷμοι δέιλαιος. 990

ΠΕ. Οὐκ οὐν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἀποτρέχων;

ΜΕΤΩΝ.

Ἦνω παρ' ὑμᾶς — ΠΕ. Ἔτερον αὖ τουτὶ κακόν.

Τί δ' αὖ σὺ δράσων; Τίς ἰδέα βουλευματος;

Τίς ἡπίνοια; Τίς ποθ' οὐρῆς τῆς ὁδοῦ;

ΜΕ. Γεωμετρεῖσαι βούλομαι τὸν ἀέρα 995

ὑμῖν διελεῖν τε κατὰ γῆρας. ΠΕ. Πρὸς τῶν θεῶν,

σὺ δ' εἰ τίς ἀνδρῶν; ΜΕ. Ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,

ὃν οἶδεν Ἑλλὰς ἡ Κολωνός. ΠΕ. Εἰπέ μοι,

ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι; ΜΕ. Κανόνες ἀέρος.

Αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὄλος 1000

κατὰ πνιγέα μάλιστα. Προσθεῖς οὖν ἐγώ

τὸν κανόν', ἔκω δὲ τουτονὶ τὸν καμπύλον

ἐνθεῖς διαβήτην — μανθάνεις; ΠΕ. Οὐ μανθάνω.

ΜΕ. ὁρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθεῖς, ἵνα 1005

ὁ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος κἂν μέσῳ

ἀγορᾷ, φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ

ὁρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρους

αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος δοῦναι πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕ. Ἄνθρωπος θαλῆς.
Μέτων, — ΜΕ. Τί ἔστιν; ΠΕ. Ἴσθ' ὅτι φιλῶ
σ' ἐγώ, 1010

καμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
ΜΕ. Τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕ. Ὡσπερ ἐν Λακεδαιμόνι
ξενηλατοῦμεν κἀκιδιώνονται τινες.
Πληγαὶ συγκαὶ κατ' ἄστυ. ΜΕ. Μῶν στασιάζετε;
ΠΕ. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. ΜΕ. Ἄλλα πῶς; ΠΕ. Ὅμο-
θυμαδὸν 1015
σποδεῖν θπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΜΕ. Ὑπάγοιμι τὰρ' ἔν. ΠΕ. Νῆ Δί', ὥς οὐκ οἶδά γ' εἰ
φθαίης ἔν' ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταί.
ΜΕ. Οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕ. Οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
Οὐκ ἀναμετρήσει σαντὸν ἀπιῶν ἀλλαχῇ; 1020

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Ποῦ πρόξενον; ΠΕ. Τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτοσί;
ΕΠ. Ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κνᾶμψ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. Ἐπίσκοπος;
Ἐπεμψε δέ σε τίς δεῦρο; ΕΠ. Φαῦλον βιβλίον
Τελέου τι. ΠΕ. Βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν 1025
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠ. Νῆ τοὺς θεοὺς·
ἐκκλησιάζει γὰρ ἐδεόμην οἴκοι μένων.
Ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.
ΠΕ. Ἀπιθι λαβὼν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
ΕΠ. Τοντὶ τί ἦν; ΠΕ. Ἐκκλησία περὶ Φαρνάκον. 1030
ΕΠ. Μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
ΠΕ. Οὐκ ἀποσοβήσεις; Οὐκ ἀποίσεις τῷ κἀδω;
Οὐ δεινά; Καὶ πέμπουσιν ἤδη πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγεὺς τὸν Ἀθηναῖον 1035
ἀδικῇ —
ΠΕ. Τοντὶ τί ἐστὶν αὐτὸ κακὸν τὸ βιβλίον;
ΨΗ. Ψηφισματοπώλης εἰμὶ καὶ νόμους νέους
ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕ. Τὸ τί;
ΨΗ. Χρησθαι Νεφελοκοκκυγίας τοῖς αὐτοῖς μέτροισι 1040

- καὶ σταθμοῖσι καὶ νομίσμασι καθάπερ Ὀλο-
φύξιοι.
- ΠΕ. Σὺ δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.
ΨΗ. Οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕ. Οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
Πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δεῖξω νόμους. 1045
- ΕΠ. Καλοῦμαι Πεισέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουν-
χιῶνα μῆνα.
- ΠΕ. Ἀληθές, οὗτος; Ἐπὶ γὰρ ἑνταῦθ' ἦσθα σύ;
ΨΗ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας καὶ μὴ 1050
δέχεται κατὰ τὴν στήλην —
- ΠΕ. Οἷμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἑνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
ΕΠ. Ἀπολῶ σε καὶ γράψω σε μυρίας δραχμάς.
ΠΕ. Ἐγὼ δέ σοῦ γε τῷ κάδῳ διασκεδῶ.
ΕΠ. Μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;
ΠΕ. Αἰβοῖ' λαβέτω τις αὐτόν. Οὗτος, οὐ μενεῖς; 1055
Ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
- ΧΘ. Ἦδη ἡμοὶ τῷ παντόπτε 1060
καὶ παντάρχῃ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκαταῖς εὐχαῖς.
Πᾶσαν μὲν γὰρ ἐποπτεύω,
σώζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς
κτείνων παμφύλων γένων
θιγῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ τ'
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον γένουσι παμφάγοις 1065
δένδροσιν τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκειται,
κτείνων δ' οἷ κήτους εὐώδεις
φθειρουσιν λύμαις ἐχθίσταις.
ἐρπετὰ δὲ καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ 1070
ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς φάρυγος ἐν φοναῖς ὄλλνται.
Τῇδε μέντοι θημέρα μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διὰγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον· ἣν δὲ τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν. 1075
Βουλόμεσθ' ἂν νυν ἀνελπεῖν ταῦτα χῆμεῖς ἐνθαδὶ,
“Ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτην, τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἣν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα·
οὗτοι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτα τοῦ βολοῦ,

1068 — 1087. — 1088 — 1117.

εἶτα φνῶν τὰς κίχλας δέκνυνσι καὶ λυμαίνεται, 1080
τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥίνας ἐγχεῖ τὰ πτερὰ,
τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἰρξας ἔχει
κάπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένους ἐν δικτύῳ."

Ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· καὶ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὁμῶν ἐν ἀλῇ, φράζομεν μεδιέναι. 1085

"Ἦν δὲ μὴ πίθῃσθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
ἀδιδίς ὑμεῖς ἀπ' παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

Εὐδαιμον φύλον πτηνῶν ἀντιστροφῇ.

οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται· 1090

οὐδ' αὖ θερμῇ πνίγους ἡμᾶς

ἀκτίς τηλαυγῆς θάλλπει,

ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων

φύλλων τ' ἐν κόλποις ναίω,

ἥνικ' ἂν ὁ θεσπέσιος δῶξέ μελος ἀχέτας 1095

θάλλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾷ·

χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἔντροις

Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαῖζων·

ἥρινά δὲ βοσκόμεθα παρθένια

λευκότροφα μύρτα Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100

Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,

δο' ἀγάθ', ἦν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,

ὥστε κρεῖττω δῶρα πολλὰ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.

Πρῶτα μὲν γὰρ, οὐδ' ἄλλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται, 1105

γλαυκῆς ὁμᾶς οὐπτο' ἐπιλείψουσι Λαυρεωτικαί,

ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλλαντίοις

ἐννεοττεύουσιν ἀκκλέψουσι μικρὰ κέρματα.

Εἶτα πρὸς τούτοιςιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε·

τὰς γὰρ ὁμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰτόν. 1110

Κῆρ λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἀρπάσαι βοῦλησθῆ τι,

δῶξιν ἱεραιίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.

"Ἦν δὲ που δειπνήτε, προηγοῶντας ὑμῖν πέμψομεν.

"Ἦν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν

ὥσπερ ἀνδριάντες· ὥς ὁμῶν δεσ ἂν μὴ μῆν' ἔχη,

διαν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὔτω δίκην 1116

δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλόμενοι.

ΠΕ. Τὰ μὲν ἴερ' ἡμῖν ἐστιν, ὠρνιδες, καλὰ,
ἀλλ' ὥς ἀπὸ τείχους οὐ πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς διου πευσόμεθα τάκεϊ πράγματα. 1120
Ἄλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειδὸν πνέων.

ΛΓΓΕΛΟΣ Α.

Ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ ποῦ
'στι; ποῦ

ποῦ Πεισέταιρός ἐστιν ἀρχὸν; ΠΕ. Οὐτοσί.

ΛΓ. Α. Ἐξυκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. ΠΕ. Εὖ λέγεις.

ΛΓ. Α. Κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον, 1125
ὥστ' ἐν ἐπάνῳ μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεογένης ἐναντίῳ δὲ ἄρματε,
ἔμπων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἐν παρελασαίτην. ΠΕ. Ἡράκλεις.

ΛΓ. Α. Τὸ δὲ μῆκος ἐστὶ, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγὼ, 1130
ἐκατοντορόβυιον. ΠΕ. Ὡ πόσειδον, τοῦ μάκρους.

Τίνες ὑκοδόμησαν αὐτὸ τηλικοντονί;

ΛΓ. Α. Ὅρνιδες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 1135

Ἐκ μὲν γε Αἰβύης ἦκον ὡς τρισμῦραι
γέραναι θεμελίους καταπεπωκῖαι λίθους·
τούτους δ' ἐτύκισον αἱ κρέες τοῖς ῥύχχεσιν.

Ἔτεροι δ' ἐπλινθοῦργον πελαργοὶ μύριοι·
ἕδωρ δ' ἐφόρον κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα 1140
οἱ χαραδριοὶ καὶ τῆλλα ποτάμι' ὄρεα.

ΠΕ. Ἐπηλοφόρον δ' αὐτοῖσι τίνες; ΛΓ. Α. Ἐρφδιοὶ
λεκάναισι. ΠΕ. Τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πᾶς;

ΛΓ. Α. Τοῦτ', ὠγάθ', ἐξηγήρητο καὶ σοφώτατα. 1145
Οἱ χῆρες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν.

ΠΕ. Τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίαιτο;

ΛΓ. Α. Καὶ νῆ Δ' αἱ νῆται γὰρ περιεζωσμένοι
ἐπλινθοφόρον· ἔνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία 1150
καὶ πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.

ΠΕ. Τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
Φέρε' ἴδω, τί δαί; Τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ'; ΛΓ. Α. Ὅρνιδες ἦσαν τέκτονες

- σοφώτατοι πελεκῶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν 1155
 ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
 αὐτῶν πελεκῶντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
 Καὶ νῦν ἀπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
 καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
 ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ 1160
 φυλακαὶ καθεστήκασιν καὶ φρουκτωρίαι
 ἐν τοῖσι πύργοις. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
 ἀπονίφομαι, σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τᾶλλα δρᾷ.
 ΧΟ. Οὗτος, τί ποιεῖς; Ἄρα θαναμάζεις ὅτι
 οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετεῖχισται ταχύ; 1165
 ΠΕ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον.
 Ἦσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
 Ἄλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκείθεν ἄγγελος
 ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο πυρρείχην βλέπων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

- Ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰοὺ. 1170
 ΠΕ. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. Δεινότατα πεπόνθαμεν.
 Τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
 διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτει· ἐς τὸν αἴρα
 λαθῶν κολιοιὸς φύλακας ἡμεροσκοπούς.
 ΠΕ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος. 1175
 Τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. Οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
 τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕ. Οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχεῖν
 πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς. ΑΓ. Β. Ἄλλ' ἐπέμψαμεν
 τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας·
 χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγκυλωμένος, 1180
 κερκῆς, τρίορχος, γύψ, κύμινδις, ἀετός.
 Ῥύμῃ δὲ καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
 αἰθῆρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
 κῆσ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθα που
 ἤδη 'στίν. ΠΕ. Οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν 1185
 καὶ τόξα. Χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης,
 τόξευε, παῖε· σφενδόνην τίς μοι δότω.
 ΧΟ. Πόλεμος αἵρεται, πόλεμος οὐ φατός, στροφῆ.
 πρὸς ἐμὲ καὶ θεοὺς. Ἀλλὰ φύλαττε πᾶς 1190
 αἴρα περινέφελον, δν Ἑρεβος ἐτέκετο,
 μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτη περῶν. 1195

ἄθρει δὲ πᾶς τις πανταχῇ κύκλῳ σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

- ΠΕ. Ἀττὴ σὺν, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; Μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ, στήθ', ἐπίσχες τοῦ δρόμου. 1200
Τίς εἶ; ποδαπτή; Λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.

ΙΡΙΣ.

Παρά τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

- ΠΕ. Ὅνομα δέ σοι τί ἐστί, πλοῖον ἢ κυνή;
ΙΡ. Ἴρις ταχεῖα. ΠΕ. Πάραλος ἢ Σαλαμινία;
ΙΡ. Τί δὲ τοῦτο; ΠΕ. Ταυτηνὶ τις οὐ ξυλλήψεται 1205
ἀναπτόμενος τριόρχος; ΙΡ. Ἐμὲ ξυλλήψεται;
Τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕ. Οἰμῶξει μακρά.
ΙΡ. Ἄτοπόν γέ τοι τὸ πρᾶγμα. ΠΕ. Κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος, ὦ μισαρωπάτη;
ΙΡ. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1210
ΠΕ. Ἦκουσας αὐτῆς ὅλον εἰρωνεύεται;
Πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσήλθες; Οὐκ ἔρεῖς;
Σφραγιῶδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. Τί τὸ κακόν;
ΠΕ. Οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. Ὑγιαίνεις μὲν; ΠΕ. Οὐδὲ ξύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρών; 1215
ΙΡ. Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.
ΠΕ. Κᾶπτετα δηθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτεται
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τοῦ χάους;
ΙΡ. Ποία γὰρ ἄλλη χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
ΠΕ. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὐ. 1220
Ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. Ἀρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν ἱερίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
ΙΡ. Ἄλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕ. Ἄλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
Δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἔμοι δοκεῖ, 1225
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρξομεν, ὅμεις δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε κοῦδέπω γνῶσεσθ' ὅτι
ἀκροατέ' ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
Φράσον δέ μοι σὺν, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
ΙΡ. Ἐγὼ; Πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς 1230
φράσσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισάν τ' ἀγνιάς. ΠΕ. Τί σὺ λέγεις; Ποίους θεοὺς;

- IP. Ποίοισιν; Ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
 ΠΕ. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; IP. Τίς γὰρ ἔστ' ἄλλος θεός; 1235
 Ὅρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
 οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.
 IP. Ὡ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
 δεινὰς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον
 Διδς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψει Δίκη, 1240
 λιγνὸς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
 καταιθαλώσει σου Δικυμνίαις βολαῖς.
 ΠΕ. Ἄκουσον, αὐτῇ· παθε τῶν παφλασμάτων·
 ἔχ' ἀτρέμα. Φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
 ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς; 1245
 Ἄρ' οἷσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
 μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
 καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς,
 πέμπω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
 ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παρδαλὸς ἐνημμένους 1250
 πλεῖν ἢ ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν; Καὶ μὴν ποτε
 εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
 Σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
 πρώτιστ' ἀντείνας τῷ σκέλῃ διαμηριῷ
 τὴν Ἴριν αὐτῇ, ὥστε θανμάζειν σ' ὅπως 1255
 ὄντω γέρων ὧν στύομαι τριέμβολον.
 IP. Διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.
 ΠΕ. Οὐκ ἀποσοβήσεις; Οὐ ταχέως; Εὐρὰξ πατάξ.
 IP. Ἥ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατήρ.
 ΠΕ. Οἷμοι τάλας. Οὐκὼν ἐτέρωσε πετομένη 1260
 καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;
 XO. Ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς ἀντιστροφῇ.
 μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
 μηδὲ γέ τιν' ἱερόδντον ἀνὰ δάπεδον ἔτι 1265
 τῆδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
 ΠΕ. Λεινὸν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοῖς βροτοῖς
 οἰχόμενον εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν. 1270

ΚΗΡΥΞ.

- Ὡ Πεισέταιρ', ὦ Πεισέταιρ', ὦ μακάριε,
 ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
 ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. ΠΕ. Τί σὺ λέγεις;
 KH. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας εἶνεκα

- στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεψ. 1275
- ΠΕ. Λέχομαι. Τί δ' οὕτως οἱ λεψ τιμῶσί με;
- ΚΗ. Ὡ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσῃ τιμῇ παρ' ἀνθρώποις φέρεται,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν 1280
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπίνων, ἐσωκράτιζον, ἐρρόπων,
σκυτάλας ἐφόρουν· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὐ
ὀρνηθομανοῦσι πάντα θ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὀρνηδες ἐκμιμούμενοι. 1285
- Πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἡμ' ἐν
ἐπέτονθ'· ἔωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν,
κᾶπτετ' ἐν ἄμα κατήγον ἐς τὰ βιβλία·
εἴτ' ἐν ἐνέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
Ὡρνηθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ 1290
πολλοῖσιν ὀρνήδων ὄνοματ' ἦν κείμενα.
- Πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλὸς, Μενίππῃ δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
Ὅπουντίῃ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεογένει, 1295
Ἴβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῃ δὲ κίττα, Μειδίας δ' ἐκεῖ
ὄρνυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦμιν ὄρνυγι
ὑπ' ὀρνυγοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῃ.
Ἥιδον δ' ὑπὸ φιλορνηθίας πάντες μέλη 1300
ἵπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηνέλουψ ἢ χὴν τις ἢ περιστερὰ
ἢ πτέρυγες ἢ πτεροσὶ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
- Τοιαῦτα μὲν τάκειθεν, ἐν δέ σοι λέγω·
ἦξουσ' ἐκεῖθεν δευρο πλεῖν ἢ μύριοι 1305
πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων,
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
- ΠΕ. Οὐ τᾶρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
Ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπύμπλη πτερῶν, 1310
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερὰ,
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
- ΧΟ. Ταχὺ δὴ πολυάνορα τάνδε πόλιν στροφή.

- καλεῖ τις ἀνθρώπων·
 τύχα μόνον προσείη. 1315
 Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἑμᾶς πόλεως.
- ΠΕ. Θάττον φέρειν κελεύω.
 ΧΟ. Τί γὰρ οὐκ ἐν ταύτῃ
 καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
 Σοφία, Πόθος, Εὐφροσύνα, Χάριτες, 1320
 τό τε τᾶς ἀγανόφρονος Ἀσυχίας
 εὐάμερον πρόσωπον.
- ΠΕ. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς. Οὐ θάττον ἐγκονήσεις;
 ΧΟ. Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερυγῶν. ἀντιστροφή.
 Σὺ δ' αἰθρὶς αἰὲν ἔξορμα 1326
 τύπτων γε τοῦτον ὠδί·
 πάνν γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.
- ΠΕ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
 ΧΟ. Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον 1330
 διάθες τάδε κόσμῳ,
 τὰ τε μουσικὰ ὁμοῦ τὰ τε μαντικά καὶ
 τὰ θαλάττι· ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
 πρὸς ἄνδρ' ὁρᾶν πτερώσεις.
- ΠΕ. Οὗτοι μὰ τὰς κερχήδας ἔτι σου σήσονται, 1335
 οὕτως ὁρᾶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

- Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
 ὡς ἀμποταθεῖην ὑπὲρ ἀτρυγέτου
 γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
- ΠΕ. Ἔοικεν οὐ ψευδαγγελῆσειν ἄγγελος. 1340
 Ἄιδων γὰρ ὄδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.
- ΠΑ. Αἰβοῖ·
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλαυκότερον.
 [Ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.]
 Ὅρνιθομανῶ γὰρ καὶ πετόμενος βούλομαι
 οἰκεῖν μεθ' ὁμῶν κάπιθυμῶ τῶν νόμων. 1345
- ΠΕ. Ποίων νόμων; Πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
 ΠΑ. Πάντων, μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
 τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
- ΠΕ. Καὶ νῆ Δι' ἀνδρεῖόν γε πάνν νομίζομεν
 δς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ὢν. 1350
- ΠΑ. Διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγώ

- ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
ΠΕ. Ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν,
ἐπὴν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους 1355
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖν τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
ΠΛ. Ἀπέλυσσα τᾶρ' ἐν νῇ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδὶ,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
ΠΕ. Οὐδέν γ'· ἐπειδὴ περ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε, 1360
εὔνους περῶσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν.
Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἶά περ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. Σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε, ταυτηρὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θάττερ', 1365
νομίσας ἀλεκτρονὸς ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαντὸν τρέφε,
τὸν πατέρα δ' ἔα ζῆν. Ἄλλ', ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τὰπὶ Θράκης ἀποπέτου κακῇ μάχῃ.
ΠΛ. Νῇ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν, 1370
καὶ πείσομαι σοι. **ΠΕ.** Νοτὴν ἄρ' ἔξεις νῇ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

- Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον περὶ γέσσι
κούφαις·
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων —
ΠΕ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν. 1375
ΚΙ. ἀφ' ὧν φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων.
ΠΕ. Ἀσπαζόμεσθα φιλόρρινον Κινησίαν.
Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
ΚΙ. Ὅρνις γενέσθαι βούλομαι 1380
λιγύφθογγος ἀηδῶν.
ΠΕ. Παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
ΚΙ. Ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς. 1385
ΠΕ. Ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;
ΚΙ. Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
Τῶν διδυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκότι' ἔντα καὶ κυανανγέα
καὶ πτεροδόνητα. Σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα. 1390

- ΠΕ. Οὐ δῆτ' ἐγωγε. ΚΙ. Νῆ τὸν Ἑρακλέα σύ γε.
 Ἄπαντα γὰρ δίδειμί σοι τὸν ἀέρα.
 Εἰδῶλα πετηγῶν
 αἰθεροδρομῶν
 οἰωνῶν ταναοδείρων —
- ΠΕ. Ὡόπ.
- ΚΙ. τὸν ἔλλαδε δρόμον ἀλάμενος 1395
 ἔμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην, —
- ΠΕ. Νῆ τὸν Δι' ἢ γώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
- ΚΙ. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων, πρὸς ὁδὸν,
 τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων,
 ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων. 1400
 Χαρίεντά γ', ὧ πρεσβύτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
- ΠΕ. Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πετροδόνητος γενόμενος;
- ΚΙ. Ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
 δς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἶε;
- ΠΕ. Βούλει διδάσκειν ὅν παρ' ἡμῖν καταμένων 1405
 Λεωτροφίδης χορὸν πετομένων ὀρνέων
 Κρεκοπίδι φυλῇ; ΚΙ. Καταγελᾶς μου, δηλὸς εἶ.
 Ἄλλ' ὅν ἐγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἔσθ' ὅτι,
 πρὶν ἢν περωθεῖς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

- Ὅρνιθες τίνες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πετροποίκιλοι; 1410
 Τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ.
- ΠΕ. Τοντὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεργήγορεν.
 Ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
- ΣΥ. Τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις. 1415
- ΠΕ. Ἐς θοῖμάτιον τὸ σκόλιον ἄδειν μοι δοκεῖ
 δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
- ΣΥ. Τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
- ΠΕ. Ὅδι πάρεστιν ἄλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
- ΣΥ. Πτερῶν πτερῶν δεῖ μὴ πύθῃ τὸ δεύ-
 τερον. 1420
- ΠΕ. Μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
- ΣΥ. Μὰ Δι', ἀλλὰ κλητῆρ' εἰμι νησιωτικὸς
 καὶ συκοφάντης — ΠΕ. Ὡ μακάριε τῆς τέχνης.
- ΣΥ. καὶ πραγματοδίφης ἔϊτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
 κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
- ΠΕ. Ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;

- ΣΥ.** Μὰ Δί', ἀλλ' ἔν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν
ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὺς δίκας.
- ΠΕ.** Τουτί γὰρ ἐργάζει σὺ τοῦργον; Εἰπέ μοι, 1430
νεανίας ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
- ΣΥ.** Τί γὰρ πάθω; Σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
- ΠΕ.** Ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσοῦτον
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435
- ΣΥ.** Ὡ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
- ΠΕ.** Νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. **ΣΥ.** Καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ; **ΠΕ.** Πάντες τοι λόγοις
ἀναπτεροῦνται. **ΣΥ.** Πάντες; **ΠΕ.** Οὐκ ἀνήμερος
διὰν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε 1440
τὰ μειράκια τῶν τοῖσι κουρείοις ταδὶ,
"Λειπῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διυτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωνεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν."
Ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτέρῳσθαι καὶ πεποτησθαι τὰς φρένας. 1445
- ΣΥ.** Λόγοισι τᾶρα καὶ πτεροῦνται. **ΠΕ.** Φήμ' ἐγώ.
Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεται τ' ἄνθρωπος. Οἴτω καὶ σ' ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. **ΣΥ.** Ἀλλ' οὐ βούλομαι. 1450
- ΠΕ.** Τί δαὶ ποιήσεις; **ΣΥ.** Τὸ γένος οὐ κατασχυνῶ.
Παππῶς ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι.
Ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος ἢ κερχηθδος, ὥς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος κᾶτ' ἐγκεκλημῶς ἐνθαδὶ 1455
κατ' αὐτὸ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. **ΠΕ.** Μανθάνω·
ὡδὶ λέγεις, ὅπως ἂν ὠφλήῃ δίκη
ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος. **ΣΥ.** Πάνυ μανθάνεις.
- ΠΕ.** Κᾶπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὐτὸ πέτει
ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. **ΣΥ.** Πάντ' ἔχεις. 1460
Βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. **ΠΕ.** Μανθάνω·
βέμβικα. Καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
κάλλιστα Κορυναῖα τοιαντὶ πτερὰ.
- ΣΥ.** Οἷμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις. **ΠΕ.** Πτερῶ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν. 1465

- ΠΕ. Οἴμωξε μεγάλ'. ΠΡ. Οὕτω μὲν ἐκκαλίψομαι.
 ΠΕ. Ὡ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. Παθε παθε, μὴ βόα.
 ΠΕ. Τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. Σίγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα· 1505
 ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμ', εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὕψεται.
 Ἄλλ', ἵνα φράσω σοι πάντα τῶν πραγμάτων,
 τουτί λαβὼν μου τὸ σκυάδειον ὑπέρεχε
 ἄνωθεν, ὥς ἂν μὴ μ' ὀρώσιν οἱ θεοί.
 ΠΕ. Ἴοὺ ἰού· 1510
 εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθεϊκῶς.
 Ὑπόδυθι ταχὺ δὴ κῆρα θαρρήσας λέγε.
 ΠΡ. Ἄκουε δὴ νυν. ΠΕ. Ὡς ἀκούοντος λέγε.
 ΠΡ. Ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς. ΠΕ. Πηρίκ' ἄντ' ἀπώλετο;
 ΠΡ. Ἐξ οὗτερ ὑμεῖς ψήμισατε τὸν ἀέρα. 1515
 Θύει γὰρ οὐδείς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
 θεοῖσιν, οὐδὲ κῆσα μηρίων ἔτο
 ἀνῆλθεν ὥς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
 ἀλλ' ὥσπερ εἰ θεσμοφορίοις ἡστυόμεν
 ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ 1520
 πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
 ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διὶ,
 εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀνεργμένα,
 ἵν' εἰσάγωνται σπλάγχνα κατατετμημένα.
 ΠΕ. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες 1525
 ἄνωθεν ὕμῶν; ΠΡ. Οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι
 ὄθεν ὁ πατρώδης ἐστὶν Ἐξημεσιτίδη;
 ΠΕ. Ὅνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
 τί ἐστίν; ΠΡ. Ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕ. Μανθάνω.
 Ἐπεὶ δὲν ἄρα τοῦ πιτριβεῖης ἐγένετο; 1530
 ΠΡ. Μάλιστα πάντων, ἔν δέ σοι λέγω σαφές·
 ἤξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
 παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.
 Ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
 τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν 1535
 καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναικ' ἔχειν διδῷ.
 ΠΕ. Τίς ἐστὶν ἡ Βασίλεια; ΠΡ. Καλλίστη κόρη,
 ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
 καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
 τὴν ἐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια, 1540
 τὴν λαιδορίαν, τὸν κωλαγρέτην, τὰ τριώβολα.

- ΠΕ. Ἄπαντα τὰρ αὐτῷ ταμεύει. ΠΡ. Φήμ' ἐγώ.
 Τήνδ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου λάβης, ἅπαντ' ἔχεις.
 Τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
 Ἀεὶ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἼμ' ἐγώ. 1545
- ΠΕ. Μόνον θεῶν γοῦν διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
 ΠΡ. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὥς οἶσθα σύ.
 ΠΕ. Νῆ τὸν Δί' αἰεὶ ὄητα θεομισῆς ἔφης,
 Τίμων καθαρός. ΠΡ. Ἄλλ', ὥς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
 φέρε τὸ σκαάδειον, ἵνα μ' ἐὰν ὁ Ζεὺς ἴδῃ 1550
 ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κληφόμεν.
- ΠΕ. Καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
 ΧΟ. Πρὸς δὲ τοῖς Σμιάποσιν λίμ- στροφή.
 νη τις ἔστ', ἄλυντος οὐ
 ψυχαγωγεῖ Σωκράτης· 1555
 ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
 δεόμενός ψυχὴν ἰδεῖν, ἥ
 ζῶντ' ἐκείνον προὔλιπε,
 σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀμ-
 νόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμνὼν ὤσ- 1560
 περ ποδ' οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,
 κατ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
 πρὸς τό γ' αἶμα τῆς καμήλου
 Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

- Τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας 1565
 δορὴν τοδὶ πάρεστιν, οἱ πρεσβεύομεν.
 Οὗτος, τί δορῆς; Ἐπ' ἀριστερ' οὕτως ἀμπέχει;
 Οὐ μεταβαλεῖ θοιμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιᾷ;
 Τί, ὦ κακὸδαίμων; Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν.
 Ὡ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε, 1570
 εἰ τουτονὶ γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;
 Ἐξεῖς ἀτρέμας; Οἴμωζε· πολλὰ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 ἐόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
 Ἄγε δὴ τί δρώμεν, Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- Ἀκήμοας
 ἔμοῦ γ' οὐκ ἐνθρονον ἄγχειν βούλομαι, 1575

1553—1564. = 1694—1705.

- δοτις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτευχίσας.
ΠΟ. Ἄλλ', ὦγάθ', ἡρέμεσθα περὶ διαλλαγῶν
 πρέσβεις. **ΗΡ.** Διπλασίως μᾶλλον ἔγχειν μοι δοκεῖ.
ΠΕ. Τὴν τυρόκηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
 τυρόν φερέτω τις· τυρπόλει τοὺς ἄνθρακας. 1580
ΗΡ. Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
 τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. **ΠΕ.** Ἄλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
ΗΡ. Τὰ δὲ κρέα τοῦ ταύτ' ἐστίν; **ΠΕ.** Ὅρνιθές τινες
 ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
 ἔδοξαν ἀδικεῖν. **ΗΡ.** Εἴτα δῆτα σίλφιον 1585
 ἐπικνῆς πρότερον αὐτοῖσιν; **ΠΕ.** Ὡ χαῖρ' Ἡράκλεις.
 Τί ἔστι; **ΗΡ.** Πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἤκομεν
 παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου διαλλαγῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

- Ἐλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
ΠΕ. Καὶ μὴν τὰ γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει. 1590
ΗΡ. Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
 ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
 ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
 ἀλκωνιδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεὶ.
 Τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν. 1595
ΠΕ. Ἄλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
 πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
 ἐὰν τὰ δίκαιά γ' ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δοῶν,
 σπονδὰς ποιῆσθαι· τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδὶ,
 τὸ σκληττον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν, 1600
 τὸν Δί' ἀποδοῦναι· κῆν διαλλαττώμεθα
 ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
ΗΡ. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
ΠΟ. Τί, ὦ κακόδαιμον; Ἡλίδιος καὶ γάστρις εἰ.
 Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; 1605
ΠΕ. Ἄληθες; Οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
 ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
 Νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
 κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
 ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνεις ἔχητε συμμαχοὺς, 1610
 δταν δμνῇ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
 ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦπιορκοῦντος λάθρα
 προσπτόμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενῶν.

- ΠΟ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ ταυταγὶ καλῶς λέγεις.
 ΗΡ. Κάμοι δοκεῖ. ΠΕ. Τί δαί σὺ φῆς; ΤΡ. Ναβαι-
 σατρεῦ. 1615
- ΠΕ. Ὅρῃς; Ἐπαινεῖ χοῦτος. Ἐτερόν νυν ἔτι
 ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
 Ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
 εὐξάμενος εἴτα διασοφίζεται λέγων,
 "Μενετοὶ θεοί," καὶ μὴ ἀποδιδῶ μισητή, 1620
 ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟ. Φέρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ;
- ΠΕ. Ὅταν διαριθμῶν ἀγρυγίδιον τύχη
 ἀνθρώπος οὗτος ἢ καθῆται λούμενος,
 καταπτύμενος ἱκτίνος ἀρπάσας λάθρα
 προβάτοιιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ. 1625
- ΗΡ. Τὸ σκήπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
 τούτοις ἐγώ. ΠΟ. Καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἔροῦ.
- ΗΡ. Ὁ Τριβαλλὸς, οἰμῶζειν δοκεῖ σοι; ΤΡ. Σαννάκα
 βακταρικροῦσα. ΗΡ. Φησί μ' ἐδ' λέγειν πάνν.
- ΠΟ. Εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι ξυνδοκεῖ. 1630
- ΗΡ. Οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
- ΠΕ. Καὶ νῆ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ μνησθῆν ἐγώ.
 Τὴν μὲν γὰρ Ἦραν παραδίδωμι τῷ Διί,
 τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοὶ
 ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟ. Οὐ διαλλαγῶν ἐρῃς. 1635
 Ἀπίωμεν οἴκαδ' αἰδοῖς. ΠΕ. Ὀλίγον μοι μέλει.
 Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρῆ ποιεῖν γλυκύ.
- ΗΡ. Ὡ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρε; ἢ
 Ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μῖσος πολεμήσομεν;
- ΠΟ. Τί δαί ποιῶμεν; ΗΡ. Ὅ τι; Διαλλαττώμεθα. 1640
- ΠΟ. Τί, ῥῆξ' ἢ; Οὐκ οἶσθ' ἑξαπατῶμενος πάλαι;
 Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαντὸν ἦν γὰρ ἀποθάνῃ
 ὁ Ζεὺς παραδοὺς τούτοις τὴν τυραννίδα,
 πένης ἔσει σὺ σὺ γὰρ θάπντα γίγνεται
 τὰ χρήμαθ' ὅσ' ἔν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων κατα-
 λήπῃ. 1645
- ΠΕ. Οἷμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
 Δεῦρ' ὥς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
 Διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὲ σὺ.
 Τῶν γὰρ πατέρων οὐδ' ἀκαρῇ μέτεστί σοι
 κατὰ τοὺς νόμους ἢ νόθος γὰρ εἰ κοῦ γνήσιος. 1650

- HR. Ἐγὼ νόθος; Τί λέγεις; ΠΕ. Σὺ μέντοι νῆ Δία
ὦν γε ξένης γυναικός· ἢ πῶς ἂν ποτε
ἐπύκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς
οὔσαν θυγατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
- HR. Τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα 1655
νοθεῖ' ἀποθνήσκων; ΠΕ. Ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔῃ.
Οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, δς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεται σου τῶν πατρῶων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
Ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον, 1660
"Νόθος δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν παίδων ὄντων
γνησίων· ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὥσι γνήσιοι, τοῖς 1665
ἐγγυτάτῳ γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων."
- HR. Ἐμοίγ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῶων χρημάτων
μέτεστιν; ΠΕ. Οὐ μέντοι μὰ Δία. Λέξον δέ μοι,
ἦδη σ' ὁ πατήρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας;
- HR. Οὐ δὴτ' ἐμέ γε. Καὶ δὴτ' ἐθαύμαζον πάλοι. 1670
- ΠΕ. Τί δὴτ' ἄνω κέχηρας αἰκίαν βλέπων;
Ἄλλ', ἦν μεθ' ἡμῶν ἥς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον ὀρνίθων τε ποριῶ σοι γάλα.
- HR. Δίκαί· ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κᾶγωγε παραδίδωμί σοι. 1675
- ΠΕ. Τί δαί σὺ φῆς; ΠΟ. Τάναντία ψηφίζομαι.
- ΠΕ. Ἐν τῇ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. Τί σὺ λέγεις;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

- Καλὰν κόραν καὶ μεγάλη βασιλινὰς
ὀρνιτο παραδίδωμι. HR. Παραδοῦναι λέγει.
- ΠΟ. Μὰ τὸν Δι' οὐκ οὕτως γε παραδοῦναι λέγει, 1680
εἰ μὴ τιτυβίζει γ' ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
- ΠΕ. Οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
- ΠΟ. Σφῶ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.
- HR. Ἡμῖν ἂ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
Ἄλλ' ἔθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
- ΠΕ. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὔτοι
ἐς τοὺς γάμους. HR. Βούλεσθε δὴτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; Ὑμεῖς δ' ἔτε. 1690
- ΠΟ. Ὅπτᾶς σὺ κρέα; Πολλήν γε τενθείαν λέγεις.

- Οὐκ εἰ μεθ' ἡμῶν; **ΗΡ.** Εὖ γε μέντ' ἄν διειτέθην.
ΠΕ. Γαμήλιον χλανίδα δότω τις δευρό μοι.
ΧΟ. Ἔστι δ' ἐν Φάναισι πρὸς τῇ ἀντιστροφῇ.
 Κλεψύδρα πανοῦργον ἐγ- 1695
 γλωπτογαστόρων γένος,
 οὐ θερίζουσιν τε καὶ σπείρ-
 ονσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
 ταισι συνάζουσί τε·
 βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος, 1700
 Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι·
 κἀπὸ τῶν ἐγγλωπτογαστό-
 ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
 πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
 γλῶττα χωρὶς τέμνεται. 1705

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- Ὡ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγον,
 ὦ τρισμακάριον πτηνὸν δορίθων γένος,
 δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
 Προσέρχεται γὰρ οἷος οὐδὲ παμφαῆς 1710
 ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ·
 οὐδ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
 τοιοῦτον ἐξέλαμψεν οἷον ἔρχεται
 ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
 πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
 ὁσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου 1715
 χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
 αἶθραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
 Ὅδὶ δὲ καὶ τὸς ἐστίν. Ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
 Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.
ΧΟ. Ἄναγε, δῖεχε, πάραγε, πάρεχε. 1720
 Περιπέτεσθε
 μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ.
 Φεῦ τῆς ἑώρας, φεῦ τοῦ κάλλους.
 Ὡ μακαριστὸν σὺ γάμον [τῇδε πόλει] γήμας. 1725
 Μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
 γένος δορίθων
 διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. Ἀλλ' ὕμεναιόις

- καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ῥῶδαις
αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν. 1730
Ἦρα ποτ' Ὀλυμπίᾳ
στροφή.
Ζῆν' ἡλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιφῷ ὕμεναίω. 1735
'Υμῖν ὦ, 'Υμέναι' ὦ.
'Ο δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
ἀντιστροφή.
χρυσόπτερος ἥρις
ἠΰθυνε παλιντόνους, 1740
Ζηνὸς πάροχος γάμων
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἠρας.
'Υμῖν ὦ, 'Υμέναι' ὦ.
ΠΕ. Ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην δ' ῥῶδαις· 1745
ἄγαμαι δὲ λόγων. Ἄγε νῦν αὐτοῦ
τάς τε χθονίας κλήσατε βροντάς
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπαῖς
δεινὸν τ' ἀργητὰ κεραυνόν.
ΧΟ. ὦ μέγα χρύσειον ἀστεροπῆς φάος, 1750
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
ὦ χθόνια βαρυσχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
αἷς ὕδρε νῦν χθόνα σείει,
διὰ σέ τὰ πάντα κρατήσας,
καὶ πάροδρον Βασίλειαν ἔχει Διός. 1755
'Υμῖν ὦ, 'Υμέναι' ὦ.
ΠΕ. Ἔτεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἐπὶ τε πέδον Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον.
'Ορεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον· αἶρων δὲ κοιφίῳ σ' ἐγώ.
ΧΟ. Ἀλαλαί, ἰὴ παιῶν. 1761
Τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.¹

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
ΚΑΛΟΝΙΚΗ.
ΜΥΡΡΙΝΗ.²
ΛΑΜΠΙΤΩ.
ΛΑΛΗ ΓΥΝΗ.³
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
ΠΑΙΣ ΚΙΝΗΣΙΟΥ.
ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

1. Personarum index deest in N. R. De B. C. L. *Α*. non constat. Iuntina haec habet personarum nomina: *Λυσιστράτη. Καλονίκη. Μυρρίνη. Λαμπιτώ. Χορός ἀνδρῶν γερόντων. Δράκης. Στυμμόδωρος. Χορός γυναικῶν. Στρατυλλίς. Πρόβουλος. Ἄγγελος γερόντων. Ὑπέρτης. Ἄλλη τις γυνή. Κινησίς. Ἀθηναῖος. Λάκων. Θεράπων. Χορός Λακεδαιμονίων.* ENG. *ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ* adjicit Bergk. Cf. ad 1216. Ipse Dindorfium sequor.
2. *Μυρρίνη* uxoris Hippiae nomen fuit (v. ad Eq. 449).
3. Addenda videtur haec persona. Vide ad 136.
-

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἑλλήσιν. ὁμῶσαι δὲ ἀναπείσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάσειν πρὶν ἢν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται τὰς μὲν ἐξωπίους *ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφνύας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα. καὶ, προβοῦλον τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὀρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπινυθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεῦτερον δὲ ὅτι πολὺ ἕμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλεγείς τὸ θράσος ὥς τοὺς συμπροβούλους ὄχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι' ἀκρασίαν ὥς τοὺς ἄνδρας ἀλίσκονται, ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετενούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς, παραγίνεται· ἡ δὲ κερτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς σφετέρως γυναικας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν οἱ Ἀθηναῖοι πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ δὲ γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἓνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει, καὶ

ἐκατέρους ἀναμνήσασα τῆς παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης
εὐνοίας διαλλάττει ἐν φανερώ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι
τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίον ἄρχον-
τος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχαντος. εἰσῆλται δὲ διὰ Καλλι-
στράτου. — ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

Π.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας,
ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρῃσιν λόγῳ
μένωσί τ' οἴκοι πάντες. ὥς δὲ συνέθετο, 5
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταυτὸν διεβουλεύοντο. κηρυξ ἔρχεται
λέγων περὶ τούτων. τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης
σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξώρισαν. 10

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Ἄλλ', εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν
 ἢ 'ς Πανὸς ἢ 'ς Κωλιάδος ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
 οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
 Νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐντανθὶ γυνή,
 πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμητὶς ἥδ' ἐξέρχεται. 5
 Χαῖρ', ὦ Καλονίκη.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

- Καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
 Τί ξυντετάραξαι; Μὴ σκυθρόπαζ', ὦ τέκνον'
 οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρὺς.
- ΛΥ. Ἄλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν
 καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, 10
 ὅτιη παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
 εἶναι πανοῦργοι, —
- ΚΑ. Καὶ γὰρ ἐσμεν νῆ Δία.
- ΛΥ. Εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθαδὶ
 βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φεύλου πράγματος
 εἴδουσι κοῦχ ἤκουσιν. 15
- ΚΑ. Ἄλλ', ὦ φιλότατη,
 ἤξουσι. Χαλεπή 'σθ' ἡ γυναικῶν ἔξοδος.
 Ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκόπτασεν,
 ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
 κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμυσεν.
- ΛΥ. Ἄλλ' ἦν γὰρ ἕτερα τῶνδε προῦργιαίτερα
 αὐταῖς. 20
- ΚΑ. Τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
 ἐφ' ὃ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας ξυγκαλεῖς;
 Τί τὸ πρᾶγμα; Πηλίκον τι;
- ΛΥ. Μέγα.
- ΚΑ. Μῶν καὶ παχὺ;

- ΑΥ. Καὶ νῆ Δία παχύ.
 ΚΑ. Κῆτα πῶς οὐκ ἤκομεν;
 ΑΥ. Οὐκ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἔν ξυνήλθομεν. 25
 Ἄλλ' ἔστιν ἐπ' ἐμοῦ πράγμ' ἀνεζητημένον,
 πολλαῖσιν τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
 ΚΑ. Ἦ ποῦ τι λεπτὸν ἐστὶ τοῦρριπτασμένον.
 ΑΥ. Οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία. 30
 ΚΑ. Ἐν ταῖς γυναιξίν; Ἐπ' ὀλίγου γ' ὥχεϊτ' ἄρα.
 ΑΥ. Ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
 ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους —
 ΚΑ. Βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.
 ΑΥ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι. 35
 ΚΑ. Μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.
 ΑΥ. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
 τοιοῦτον οὐδὲν, ἀλλ' ἐπινόησον σύ μοι.
 Ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθαδὶ,
 αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησιῶν 40
 ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
 ΚΑ. Τί δ' ἐν αἱ γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίμεθα
 ἢ λαμπρὸν, αἷ καθήμεθ' ἐξηρθισμένοι,
 κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι;
 Τί Κιμμερίκ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδες; 45
 ΑΥ. Ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
 τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
 χίγχνουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.
 ΚΑ. Τίνα δὴ τρόπον ποθ';
 ΑΥ. Ὡστε τῶν νῦν μηδένας
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἵρεσθαι δόρυ. — 50
 ΚΑ. Κροκωτὸν ἄρα νῆ τῷ θεῷ γῶ βάψομαι.
 ΑΥ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν —
 ΚΑ. Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
 ΑΥ. μήτε ξιφίδιον.
 ΚΑ. Κτήσομαι περιβαρίδας.
 ΑΥ. Ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
 ΚΑ. Οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἦκειν πάλοι. 55
 ΑΥ. Ἄλλ', ὦ μέλ', ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
 ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὑστερον.

Ἄλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμίνος.

ΚΑ. Ἄλλ' ἐκείναι γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθρῃαι.

60

ΛΥ. Οὐδ' ὅς προσεδόκων κάλογιζόμενῃ ἐγὼ
πρώτας παρέσσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας οὐχ ἴκνουσιν.

ΚΑ. Ἦ γοῦν Θεογένους
ὥς δεῦρ' ἰοῦσα θοῦκάτειον ἤρετο.
Ἄτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρονται τινες;
αἰδί θ' ἔτεροι χωροῦσί τινες ἰοῦ ἰού.
Πόθεν εἰσὶν;

65

ΛΥ. Ἀναγυρουντόθεν.

ΚΑ. Νῆ τὸν Δία
ὁ γοῦν ἀνάγκρὸς μοι κεκινήσθαι δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

Μῶν ὑστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
Τί φής; Τί σιγᾷς;

70

ΛΥ. Οὐκ ἐπαινώ Μυρρίνην
ἴκνουσαν ἄρτι περὶ τοσούτου πράγματος.

ΜΥ. Μόλις γὰρ ἠδρον ἐν σκότῃ τὸ ζῶνιον.

Ἄλλ', εἴ τι πάντῃ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.

ΛΥ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔτ' ἀναμείνωμεν ὀλίγου γ' εἵνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἐλθεῖν.

75

ΜΥ. Πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.

Ἦδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρεται.

ΛΥ. Ὡ φιλότατῃ Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
Οἷον τὸ κάλλος, γλυκιάτῃ, σου φαίνεται,
ὥς δ' εὐχροεῖς, ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
Κἂν ταῦρον ἄγχοις.

80

ΛΑΜΠΙΤΩ.

Μάλα γ', οἶω, ναὶ τῷ σιῷ.

Γυμνάδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πηγὰν ἄλλομαι.

ΛΥ. Ὡς δ' αὖ καλὸν τὸ χρεῖμ' ἔχεις τῶν τιτθίων.

ΛΑ. Ἄιπερ ἱερεῖόν τοί μ' ἐποιπαλάσσετε.

ΛΥ. Ἦδὶ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ νεᾶνις ἀτέρα;

85

- ΑΑ.** Πρέσβειρά τοι ναὶ τὸ σιὼ Βοιωτία
 ἔκει ποθ' ἡμέ.
- ΑΥ.** Νῆ Δί', ὡς Βοιωτία,
 καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδῖον.
- ΚΑ.** Καὶ νῆ Δία
 κομψότατα τὴν βλιχῶ γε παρατετιλμένη.
- ΑΥ.** Τίς δ' ἀτέρα παῖς; 90
- ΑΑ.** Χαῖα ναὶ τὸ σιὼ,
 Κορινθία δ' αἶ.
- ΑΥ.** Χαῖα νῆ τὸν Δία
 δῆλη 'στὶν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.
- ΑΑ.** Τίς δ' αἶ συναλλίαξε τόνδε τὸν στόλον
 τὸν τᾶν γυναικῶν;
- ΑΥ.** Ἦδ' ἐγώ.
- ΑΑ.** Μύσιδδὲ νῦν
 δ τι λῆς ποθ' ἡμέ. 95
- ΜΥ.** Νῆ Δί', ὦ φίλη γύναι,
 λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον δ τι τοῦτ' ἐστί σοι.
- ΑΥ.** Λέγοιμ' ἂν ἤδη· πρὶν λέγειν δ' ὑμᾶς τοδὶ
 ἐπερῆσομαί τι μικρόν.
- ΜΥ.** Ὅ τι βούλει γε σύ.
- ΑΥ.** Τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
 ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; Εἰ γὰρ οἶδ' ὅτι 100
 πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὴρ.
- ΚΑ.** Ὅ γοὺν ἐμὸς ἤδη πέντε μηνas, ὦ τάλαν,
 ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾷκης φυλάττων Εὐκράτη.
- ΑΥ.** Ὅ δ' ἐμὸς γε τελέους ἑπτὰ μηνas ἐν Πύλῳ.
- ΑΑ.** Ὅ δ' ἐμὸς γὰ, καῖκ' ἐκ τᾶs ταγᾶς ἔλῃσιν ποκά, 105
 πορπακισάμενος φρῶδος ἀμπτάμενος ἔβα.
- ΑΥ.** Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φειψάλυξ.
 Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι
 οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον δοκτωδάκτυλον,
 δs ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνῃ 'πικουρία. 110
 Ἐθέλουτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὗροιμ' ἐγώ,
 μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;
- ΜΥ.** Νῆ τὼ θεῶ
 ἐγὼ μὲν ἂν, κἂν εἴ με χρεῖη τοῦγκυκλον
 τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθήμερόν.

- ΚΑ.** Ἐγὼ δέ γ' ἂν, κἄν εἴ μ' ἄπερ ψήγταν δέοι 115
μεταδοῖν' ἑμαντῆς παρατεμοῖσαν θῆμιον.
- ΛΑ.** Ἐγὼν δὲ καὶ κα ποττὸ Ταῦγετόν ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμι εἰράναν ἰδῆν.
- ΛΥ.** Λέγοιμ' ἂν· οὐ δέῃ γὰρ κεκρόφθαι τὸν λόγον.
Ἡμῖν γὰρ, ὦ γυναῖκες, εὔτερ μέλλομεν 120
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήρην ἔγειν,
ἀφεκτέ' ἐστὶ —
- ΜΥ.** Τοῦ; Φράσον.
- ΛΥ.** Ποίησετ' οὖν;
- ΜΥ.** Ποίησομεν, κῆρ ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
- ΛΥ.** Ἀφεκτέα τοῖον ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
Τί μοι μεταστρέφεσθε; Ποῖ βαδίζετε; 125
Αἴται, τί μοιμῶτε κἀνανεύετε;
Τί χρώς τέτραπται; Τί δάκρυον κατείβεται;
Ποίησετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
- ΜΥ.** Οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
- ΚΑ.** Μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γὰρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω. 130
- ΛΥ.** Ταυτί σὺ λέγεις, ὦ ψήγτα; Καὶ μὴν ἄρτι γε
ἐφησθα σαντῆς κἄν παρατεμεῖν θῆμιον.
- ΚΑ.** Ἄλλ' ἄλλ' ὃ τι βοῦλει, κῆρ με χεῖρ, διὰ τοῦ πυρός
ἐθέλω βαδίζειν. Τοῦτο μάλλον τοῦ πέους· 135
οὐδὲν γὰρ οἶον, ὦ φίλη Λυσιστράτη.
- ΛΥ.** Τί δαί σύ;
- ΛΑ.** Κἀγὼ βοῦλομαι διὰ τοῦ πυρός.
- ΛΥ.** Ὡς παγκατάπυγον θῆμέτερον ἄπαν γένος.
Οὐκ ἐτις ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγυδίαι·
οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
Ἄλλ', ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένη 140
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πράγμ' ἀνασωσάίμεσθ' ἔτ' ἂν,
ξυμψήφισαί μοι.
- ΛΑ.** Χαλεπὰ μὲν ναὶ τὸ σιῶ
γυναϊκάς ἐσθ' ὅπνων ἄνις ψωλᾶς μόνας·
ὁμως γὰρ μὲν δεῖ· δεῖ γὰρ εἰρᾶνας μάλ' αὖ.
ΛΥ. Ὡ φιλότῃ σὺ καὶ μόνῃ τούτων γυνή. 145
- ΚΑ.** Εἰ δ' ὥς μάλιστ' ἀπεχοίμεσθ' οὐ σὺ δὴ λέγεις,
ὃ μὴ γένοιτο, μάλλον ἂν διὰ τουτογὶ
γένοιτ' ἂν εἰρήνη;

- ΑΥ. Πολύ γε νῆ τὰ θεῶ.
 Εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμένοι
 κὰν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνουσιν 150
 γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμένοι,
 στύοιτο δ' ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
 ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
 σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
 ΑΑ. Ὅ γων Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μάλ' ἀπα
 155 γυμνὰς παραϊδὼν ἐξέβαλ', οἶω, τὸ ξίφος.
 ΚΑ. Τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;
 ΑΥ. Τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
 ΚΑ. Φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμνημένα.
 Ἐὰν δὲ λαβόντες ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ 160
 ἔλκωσιν ἡμᾶς;
 ΑΥ. Ἀντέχεσθαι τῶν θυρῶν.
 ΚΑ. Ἐὰν δὲ τύπτωσιν;
 ΑΥ. Παρέχειν κακοῖς κακῶς.
 Οὐ γὰρ ἐνι τοῖσις ἡδονῇ τοῖς πρὸς βίαν.
 Κἀλλῶς ὀδυνᾶν χρεὶ καμέλει ταχέως πάντι
 ἀπεροῦσιν. Οὐ γὰρ οὐδέποτε εὐφρανθήσεται 165
 ἀνὴρ, εἰ μὴ τῇ γυναικὶ ξυμφέρῃ.
 ΚΑ. Εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χῆμῖν ξυνδοκεῖ.
 ΑΑ. Καὶ τὼς μὲν ἀμὼν ἄνδρας ἀμὲς πείσομεν
 παντὰ δικαίως ἔδολον εἰράναν ἄγειν
 τὸν τῶν Ἀσαναίων γὰ μὰν ῥιγάχτον 170
 πᾶ καί τις ἀμπεῖσειεν αὐτὸ μὴ πλαδδιῆν;
 ΑΥ. Ἡμεῖς ἀμέλει σοι τὰ γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
 ΑΑ. Οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωντι τὰ τριήρεις
 καὶ τῶργύριον τῶβυσσον ἢ παρ' τῇ σιφῇ
 ΑΥ. Ἀλλ' ἐστὶ καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον 175
 καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
 Ταῖς πρεσβυτέραις γὰρ προστέτακται τοῦτο δοῦν,
 ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
 θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
 ΑΑ. Παντὰ κ' ἔχοι κα τῶδε τῇ λέγεις καλῶς. 180
 ΑΥ. Τί δὴ ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ', ὦ Λαμπιτοῖ,
 ξυνωμόσαμεν, διπλῶς ἂν ἀρρήκτως ἔχη;
 ΑΑ. Πάρεφαινε μὰν τὸν ὄρκον, ὡς ὁμοῦμεθα.

- ΛΥ. Καλῶς λέγεις. Ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; Ποῖ βλέπεις;
Θές ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα· 185
καί μοι δότω τὰ τόμα τίς.
- ΚΑ. Λυσιστράτη,
τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;
- ΛΥ. Ὅτινα;
Εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ οὐκ' ἐν Λισχύλῳ ποτέ,
μηλοσφαγούσας.
- ΚΑ. Μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
εἰς ἀσπίδ' ὁμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι. 190
- ΛΥ. Τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν οὖρκος;
- ΚΑ. Εἰ λευκὸν ποθεν
ἔπτον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
- ΛΥ. Ποῖ λευκὸν ἔπτον;
- ΚΑ. Ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα
ἡμεῖς;
- ΛΥ. Ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἣν βούλῃ, φράσω.
Θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν, 195
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
- ΛΑ. Φεῦ δᾶ, τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
- ΛΥ. Φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
- ΚΑ. Ὡ φίλιταται γυναῖκες, ὁ κεραμὼν ὅσος. 200
Ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡσθεῖη λαβών.
- ΛΥ. Καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
Λέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξίν εὐμενής.
- ΚΑ. Εὐχρων γε θαῖμα κάποπντίζει καλῶς. 205
- ΛΑ. Καὶ μὰν ποτόδδει ἀδὺν ναι τὸν Κάστορα.
- ΜΥ. Ἐάτε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὁμνῆναι.
- ΚΑ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
- ΛΥ. Λάξουσθε πάσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ·
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω· 210
ὁμῆς δ' ἐπομείσθε ταῦτα κάμπτεδῶσθε.
Οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ —
- ΚΑ. Οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ —
- ΛΥ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσεισιν ἐστνικῶς. Λέγε.
- ΚΑ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσεισιν ἐστνικῶς. Παπαῖ· 215

- ὑπολύεται μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.
- ΛΥ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον —
- ΚΑ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον —
- ΛΥ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
- ΚΑ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, — 220
- ΛΥ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστα μοι —
- ΚΑ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστα μοι —
- ΛΥ. κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῶμψ πείσομαι.
- ΚΑ. κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῶμψ πείσομαι.
- ΛΥ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βία, — 225
- ΚΑ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βία, —
- ΛΥ. κακῶς παρέξω κοῦχί προσκινήσομαι —
- ΚΑ. κακῶς παρέξω κοῦχί προσκινήσομαι —
- ΛΥ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά —
- ΚΑ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά — 230
- ΛΥ. οὐ στήσομαι λείν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- ΚΑ. οὐ στήσομαι λείν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- ΛΥ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί —
- ΚΑ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί —
- ΛΥ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ. 235
- ΚΑ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.
- ΛΥ. Ξυνεπόμενθ' ὁμῆϊς ταῦτα πᾶσαι;
- ΜΥ. Νῆ Δία.
- ΛΥ. Φέρε' ἐγὼ καθαγίσσω τήνδε.
- ΚΑ. Τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
- ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλοι.
- ΛΑ. Τίς ὠλολυγά; 240
- ΛΥ. Τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ 'λεγον'
- αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατελήφασιν. Ἄλλ', ὦ Λαμψιτοῖ,
σὺ μὲν βιάδιζε καὶ τὰ παρ' ὁμῶν εἰς τίθει,
τασδί δ' ὁμήρους κατὰλιψ' ἡμῶν ἐνθαδί·
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἑλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει 245
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοῦς.
- ΚΑ. Οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἷει
τοὺς ἄνδρας εὐθύς;
- ΛΥ. Ὅλιγον αὐτῶν μοι μέλει·
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ

- ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας 250
ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
Κ.Α. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' ἄλλως γὰρ ἔν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μαραι κεκλήμεθ' ἔν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

- Χώρει, Ἀράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγείῃς
κορμοὺ τοσούτονι βάρος χλωρᾶς φέρων ἑλάας. 255
'Ἢ πόλλ' ἄελλετ' ἐνεστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεθ' Στρ.
ἐπεὶ τίς ἔν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι
γυναῖκας, ὧς ἐβόσκομεν 260
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακὸν,
κατὰ μὲν ὄγιον ἔχειν βρέτας,
κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὴν λαβεῖν,
κλήθροισι δὲ καὶ μοχλοῖσι
τὰ προπύλαια πακτοῦν; 265
Ἄλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοδωγε,
ὅπως ἔν αὐτὰς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
δοῖαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας ἀπὸ ψήφου μῆδ' ἑστέον, πρῶτην δὲ τὴν Λύκωνος. 270
Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρε' ἐμοὶ ζῶντι γ' ἐγχανοῦνται' Ἄντ.
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὧς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ' 275
ὅμως Λακωνικὸν πνέων
ῥῆχτο θάπλα παραδοὺς ἐμοὶ,
σμικρὸν ἔχων πᾶν τριβώνιον,
πινῶν, ρυπῶν, ἀπαράτελτος,
ἔξ ἑτῶν ἄλουτος' 280
οἷτως ἐπολιόρησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον ὥμως
ἐφ' ἑπτακαίδεκα' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
Τασδί δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχίσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
Μή νυν ἔτ' ἐν τετραπτόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη. 285
Ἄλλ' ἐστὶ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ Στρ.
λοιπὸν ἔτι τὸ χωρίον

256—265. = 271—280. 286—295. = 296—306.

τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἷ σπουδὴν ἔχω.
 Χάπως ποτ' ἔξαμπεύσομεν
 τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου· 290
 ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὤμον ἐξιπώκατον.
 Ἄλλ' ὅμως βαδιστέον
 καὶ τὸ πῦρ φουσητέον,
 μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
 Φῦ φῦ.
 Ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ. 295
 Ὡς δεινὸν, ὧναξ Ἡράκλεις,
 Ἄντ.
 προσπεσὼν μοῦκα τῆς χύτρας
 ὥσπερ κύων λυττώσα τῷφθαλμῷ δάκνει·
 κάστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
 τοῦτο πάσῃ μηχανῇ· 300
 οὐ γὰρ ἔν ποθ' ὤδ' ὁδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
 Σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
 καὶ βοήθει τῇ θεῇ·
 ἢ πότε' αὐτῇ μάλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
 Φῦ φῦ.
 Ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ. 305
 Τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.
 Τί δῃτ' ἔν, εἰ τῷ μὲν ξύλῳ θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
 τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
 ἀψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κρητὸν ἐμπέσοιμεν;
 κἢν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες, 310
 ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέξειν.
 Θάμεσθα δὴ τὸ φορτίον. Φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.
 Τίς ξυλλάβοιτ' ἔν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
 Ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπανται.
 Σὸν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἀνθρακ' ἐξεγείρειν, 315
 τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσσεις.
 Δέσποινα Νίκη, ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
 τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Λιγνὴν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες,
 ὥσπερ πυρὸς καομένου. Σπευστέον ἐστὶ θάττον. 320
 Πέτου πέτου, Νικοδίκη,
 Στρ.
 321 — 334. = 335 — 349.

πρὶν ἐμπεπερῆσθαι Καλύκην
 τε καὶ Κρίτυλλαν * περιφυσήτω
 ὑπὸ τε νόμων ἀργαλείων
 ὑπὸ τε γερόντων ὀλέθρων.

325

Ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. Μῶν ὀστερόπους βοηθῶ;
 Νῦν δὲ γὰρ ἐμπλησασμένη τὴν ὕδριάν κνεφαία
 μόλις ἀπὸ κρήνης ἐπ' ὕχλου καὶ θορύβου καὶ πα-
 τάγου χυτρείου,

δούλαισιν ὥστιζομένη
 στιγματίαις θ', ἀρπαλέως

330

* * *

ἀραμένη ταῖσιν ἑμαῖς
 δημότισιν καομέναις
 φέρονσ' ὕδωρ βοηθῶ.

Ἦκονσα γὰρ τυφογέρον-

Ἀντ. 335

τας ἄνδρας ἔρρειν στελέχη
 φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,
 δεῦρο, τριτάλαντόν τι βάρος,
 δεινότητ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,

ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεῦν· 340

ὣς, ὦ θεὰ, μή ποτ' ἐγὼ 'μυμιπραμένας ἴδοιμι,

ἀλλὰ πολέμον καὶ μανιῶν ὄνυσσάμενας Ἑλλάδα καὶ πολίτας,

ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα,
 σὰς, πολιοῦχ', ἔσχον ἔδρας·

345

καὶ σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ

Τριτογένει', ἣν τις ἐκεί-

νας ὑποπίμπρησιν ἀνῆρ,

φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Ἔασον ὦ. Τοῦτ' ἐγὼ, ἄνδρες πόνη πονηροί; 350

Οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς

τάδ' ἄνδρες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Τοῦτ' ἐγὼ πρῶτον ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦμι.

Ἐσμός γυναικῶν οὕτοσι θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

ΧΟ. ΓΥ. Τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; Οὔτι που πολλὰ δοκοῦμεν εἶναι;

Καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὕτω τὸ μυριοστόν. 355

ΧΟ. ΓΕ. Ὡ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τσαυτί;

Οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐταῖς;

- ΧΟ. ΓΥ. Θάμμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεις χαμάζ', ὅπως ἂν,
ἦν προσφέρειν τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτο μ' ἐμποδίῃ.
- ΧΟ. ΓΕ. Εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δις
ἢ τρεῖς 360
ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
- ΧΟ. ΓΥ. Καὶ μὴν, ἰδοὺ, παταξάτω τις· στασ' ἐγὼ παρέξω,
κοῦ μὴ ποτ' ἕλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
- ΧΟ. ΓΕ. Εἰ μὴ σιωπήσει, θενῶν σου ἵκκοικι τὸ γῆρας.
- ΧΟ. ΓΥ. Ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθῶν.
- ΧΟ. ΓΕ. Τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; Τί μ' ἐργάσει τὸ
δεινόν; 366
- ΧΟ. ΓΥ. Βρῦκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἐξαμήσω.
- ΧΟ. ΓΕ. Οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
οὐδὲν γὰρ οὔτω θρέμμι' ἀναιδὲς ἐστὶν ὡς γυναῖκες.
- ΧΟ. ΓΥ. Αἰρώμεθ' ἡμεῖς θούδατος τὴν κάλπιν, ὦ Ῥοδίππη. 370
- ΧΟ. ΓΕ. Τί δ', ὦ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
- ΧΟ. ΓΥ. Τί δ' αὖ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαντὸν ἐμ-
πυρεύσω;
- ΧΟ. ΓΕ. Ἐγὼ μὲν ὡς νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
- ΧΟ. ΓΥ. Ἐγὼ δέ γ' ὡς τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσουσα.
- ΧΟ. ΓΕ. Τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις; 375
- ΧΟ. ΓΥ. Τοῦργον τάχ' αὐτὸ δεῖξει.
- ΧΟ. ΓΕ. Οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ', ὡς ἔχω, τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
- ΧΟ. ΓΥ. Εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
- ΧΟ. ΓΕ. Ἐμοὶ σὺ λουτρόν, ὦ σαπρά;
- ΧΟ. ΓΥ. Καὶ ταῦτα νυμφικὸν γε.
- ΧΟ. ΓΕ. Ἥκούσατ' αὐτῆς τοῦ θράσους;
- ΧΟ. ΓΥ. Ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
- ΧΟ. ΓΕ. Σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. 380
- ΧΟ. ΓΥ. Ἄλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάζει.
- ΧΟ. ΓΕ. Ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.
- ΧΟ. ΓΥ. Σὺν ἔργον, ὦ χελῶε.
- ΧΟ. ΓΕ. Οἷμοι τάλας.
- ΧΟ. ΓΥ. Μῶν θερμόν ἦν;
- ΧΟ. ΓΕ. Ποῖ θερμόν; Οὐ πάσσει; Τί δρᾷς;
- ΧΟ. ΓΥ. Ἄρδω σ', ὅπως ἂν βλαστήνης.
- ΧΟ. ΓΕ. Ἄλλ' ἀδὸς εἰμ' ἤδη τρέμων. 385
- ΧΟ. ΓΥ. Οὐκοῦν, ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαντόν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

Ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή
 χῶ τυμπανισμὸς χρὶ πυκνοὶ Σαβάζιοι
 ὃ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
 οὗ γὰρ ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῇ κλησίᾳ;
 390
 Ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
 πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχομένη
 "Αἰαὶ Ἀδωνιν" φησὶν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίαν·
 ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγονος
 395
 "Κόπτεσθ' Ἀδωνιν" φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιὰρὸς Χολοζύγης.
 Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἔστιν ἀκολαστάσματα.

ΧΟ. ΓΕ. Τί δῆτ' ἂν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 αἱ γ' ἄλλα θ' ὑβρίκασι καὶ τῶν καλπιδῶν
 400
 ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαῖματίδια
 σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

ΠΡ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δικάιά γε.
 Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρεώμεθα
 ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
 405
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευόμενα·
 οὐ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί,
 "ὦ χρυσοχόε, τὸν ὄρμον δὴν ἐπεσκεύασας,
 ὀρχομένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
 410
 Ἔμοι μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
 σὺ δ', ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
 ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον."
 Ἄλλος δὲ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδί λέγει
 νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικὸν,
 415
 "ὦ σκυτοτόμε, τὸ δακτυλίδιον τοῦ ποδὸς
 τοῦ τῆς γυναικὸς μου πιέζει τὸ ζυγόν,
 αἰθ' ἀπαλὸν ὦν τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
 ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη."
 Τοιαῦτ' ἀπῆντηκ' ἐς τοιαντὶ πράγματα,
 420
 ὅτ' ὦν γ' ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
 κωπῆς ἔσονται, τὰργυρίου νυνὶ δέον,
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποτέκλῃμαι τῶν πυλῶν.

Ἄλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. Φέρε τοὺς μοχλοὺς,
 ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὑβρεως ἐγὼ σκέθω. 425
 Τί κέχηρας, ὦ δύστηνε; Ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 οὐδὲν ποιῶν ἄλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
 Οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 ἐντεῦθεν ἐμμοχλεύσεται; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
 ξυνεμμοχλεύσω. 430

ΑΥ. Μηδὲν ἐμμοχλεύετε·
 ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. Τί δεῖ μοχλῶν;
 Οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
 ΠΡ. Ἄληθες, ὦ μιὰρὰ σύ; Ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 Ξυλλάμβαν' αὐτὴν κωπίσω τῷ χεῖρε δεῖ.
 ΑΥ. Εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρά μοι 435
 ἔκκραν προσοίσει δημόσιος ὦν, κλαύσεται.
 ΠΡ. Ἔδεισας, οὗτος; Οὐ ξυναρπάσει μέσσην
 καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνίσαντε δῆσεται;

ΓΥΝΗ Α.

Εἰ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
 τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πεκτούμενος. 440
 ΠΡ. Ἴδού γ' ἐπιχεσεῖ. Ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
 Ταύτην προτέραν ξύνδησον, οἷτι καὶ λαλεῖ.

ΓΥΝΗ Β.

Εἰ τᾶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἔκκραν
 ταύτῃ προσοίσεις, κῶαθον αἰτήσεις τάχα.
 ΠΡ. Τουτὶ τί ἦν; Ποῦ τοξότης; Ταύτης ἔχου. 445
 Παύσω τιν' ὁμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

ΓΥΝΗ Γ.

Εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
 ἐκκοκμῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρεῖχας.
 ΠΡ. Οἴμοι κακοδαίμων' ἐπιλέλοιψ' ὁ τοξότης.
 Ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτε 'σθ' ἡττητέα 450
 ἡμῖν' ὁμόσε χωρᾶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
 ξυνταξάμενοι.
 ΑΥ. Νῆ τῷ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα
 ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
 μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
 ΠΡ. Ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι. 455

ΑΥ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἐνδοθεν·
ὦ σπερμαγοραιολεκυθολαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροδοπανδοκεντριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε,
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
Πάνεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε. 460

ΠΡ. Οὔμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.

ΑΥ. Ἀλλὰ τί γὰρ ὦον; Πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἦκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἶει
χολῆν ἐνεῖναι; 465

ΠΡ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ἦ.

ΧΟ. ΓΕ. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
τί τοῖσδε σαντὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις ξυνάπτεις;
Οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσιν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κοινίας; 470

ΧΟ. ΓΥ. Ἀλλ, ὦ μέλ', οὐ χεῖρ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾷν ἀνάγκη.
Ἐπεὶ θέλω γ' ὡς σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδὶ, κινουσα μηδὲ κάρφος,
ἦν μὴ τις ὥσπερ σφηκιὰν βλέπτῃ με κάρεθίῃ. 475

ΧΟ. ΓΕ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις; Στρ.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ σθ',
ὃ τι βουλόμεναι ποτε τὴν 480
Κραναὴν κατέλαβον,
ἐφ' ὃ τι τε μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν,
ἱερὸν τέμενος.

Ἀλλ' ἀνερῶτα καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε
πάντας ἐλέγχους·
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον εἶναι τοιοῦτον πρᾶγμα
μεθέντας. 485

ΠΡ. Καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρῶτα
πυθέσθαι,
ὃ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν οὕτως ἡμῶν μοχλοῖς
ἀπέκλησαν.

ΑΥ. Ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε
δι' αὐτό.

ὑπὸ τῆς δαγῆς αὐτὰς ἴσχειν. 505

ΓΥ. Κλαύσει τοῖνον πολὺ μᾶλλον.

ΠΡ. Τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαντῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.

ΛΥ. Ταῦτα ποιήσω.

Ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ χρόνον ἡρεσχόμεθ' ὑμῶν

ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ὅτι
ἐποιεῖτε.

Οὐ γὰρ γρύζειν εἰδῶ· ἡμᾶς· καί τοιόν ἡρέσκατέ γ' ἡμᾶς.

Ἄλλ' ἥσανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον
ἔν οὔσαι 510

ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα
πράγμα,

εἴτ' ἀλγοῦσαι τᾶνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,

“Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ
παραγράψαι

ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν”; “Τί δέ σοι τοῦτ’;” ἡ δ'
ὅς ἂν ἀνῆρ,

“Οὐ σιγήσει;” καὶ γὰρ ὅτι γινώσκω. 515

ΓΥ. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ ποτ' εἰρίων.

ΠΡ. Κἂν ὤμωξάς γ', εἰ μὴ ὅτι σίγας.

ΛΥ. Τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον εἰρίων.

Ἐτερόν τι πονηρότερον τοῦτου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ'
ἔν ὑμῶν,

εἴτ' ἠρόμεθ' ἂν, “Πῶς ταῦτ', ὦνερ, διαπράττεσθ' ὥδ'
ἀνοήτως;”

Ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στή-
μονα νῆσω,

ὁ τοιούτεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι·
μελήσει. 520

ΠΡ. Ὅρθως γε λέγων νῆ Δί' ἐκεῖνος.

ΛΥ. Πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,

εἰ μὴ δὲ κακῶς βουλευομένοις ἔξην ὑμῖν ὑποθέσθαι;

Ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερώς ἠκούομεν ἤδη,

“Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρῃ”, “Μὰ Δί' οὐ δὴτ'
ἔσθ',” ἕτερός τις,

μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα
κοινῇ 525

ταῖσι γυναιξὶ ξυλληχθείσαις· ποῦ γὰρ καὶ χρὴν ἀνα-
μεῖναι;

Ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσῃτ' ἀντακροᾶσθαι
κάντισιωπῶν ὥσπερ χῆμεῖς, ἐπανορθώσασθαι μὲν ἐν ὑμῶν.

ΠΡ. Ὑμεῖς ἡμᾶς; Δεινὸν γε λέγεις κοῦ τλητὸν ἔμοιγε.

ΑΥ. Σιώπα.

ΠΡ. Σοὶ γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ ἔγω, καὶ ταῦτα κάλυμμα
φορούσῃ 530

περὶ τὴν κεφαλὴν; Μὴ νῦν ζήρῃ.

ΑΥ. Ἄλλ', εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν

ἔχε καὶ περὶ τοῦ περὶ τὴν κεφαλὴν,

κᾶτα σιώπα,

καὶ τουτοῦ γι' τὸν καλαθίσκον·

535

κᾶτα ξαίνειν ξυζωσάμενος,

κνάμους τραγῶν·

πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΘ. ΓΥ. Ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἐν

ἐν τῷ μέρει χῆμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν. 540

Ἐγώ γε γὰρ ἐν οὐποτε κάμοιμ' ἐν ὀρχουμένῃ, Ἄντ.

οὐδὲ με τὰ γούνα καματηρὸς ἐν ἔλοι κόπος.

Ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἵεναι

μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς μεγάλης ἔνεχ', αἷς

ἐνὶ φύσις, ἐνὶ χάρις,

545

ἐνὶ θράσος, ἐνὶ τὸ σοφὸν, ἐνὶ δὲ φιλόπολις

ἀρετὴ φρόνιμος.

Ἄλλ', ὦ τηθῶν ἀνδρειόταται καὶ μητριδίῳ ἀκαληφῶν,

χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια

θεῖτε.

550

ΑΥ. Ἄλλ', ἦνπερ γ' ὁ γλυκύνθος Ἐρως καὶ Κυπρογένει

Ἀφροδίτῃ

ἡμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν κατα-

πνεύσῃ,

κᾶτ' ἐντέξῃ τέτανον τεργινὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπα-

λισμοῦς,

οἴμαι ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλήσι καλεῖσθαι.

ΠΡ. Τί ποιησάσας; 555

ΑΥ. Ἦν παύσωμεν πρῶτιστον μὲν ξὺν δπλοισιν

ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

ΓΥ. Νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥ. Νῦν μὲν γὰρ δὴ κὰν ταῖσι χύτραις κὰν τοῖς λαχά-
νοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις ὥσπερ
Κορύβαντες.

ΠΡ. Νῆ Δία· χρηὴ γὰρ τοὺς ἀνδρεῖους.

ΛΥ. Καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὠνήται κο-
ρακίους. 560

ΓΥ. Νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον
ἐφ' ἑππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λεκίδου παρὰ γραός,
ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ πέλετην σείων κἀκόντιον ὥσπερ
ὁ Τηρεὺς
ἐδεδίδσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπετεῖς κατ-
έπινε.

ΠΡ. Πῶς οὖν ὁμῆεις δυνατὰ παῦσαι τεταραγμένα πράγ-
ματα πολλὰ 565
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι;

ΛΥ. Φαύλως πάνν.

ΠΡ. Πῶς; Ἀπόδειξον.

ΛΥ. Ὡσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὧδε
λαβοῦσαι,
ἐπενεγοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐντανθὶ, τὸ δ'
ἐκεῖσε,
οὔτω καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἢν τις ἐάσῃ,
διενεγοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐντανθὶ, τὸ δ'
ἐκεῖσε. 570

ΠΡ. Ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα
δεινὰ
παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνόητοι;

ΛΥ. Κἂν ὁμῖν γ' εἴ τις ἐνὴν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἄπαντα.

ΠΡ. Πῶς δὴ; Φέρ' ὕδω.

ΛΥ. Πρῶτον μὲν ἔχρην ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ
κλίνης 575

ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπο-
λέξαι,

καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦν-
τας ἑαυτοὺς

ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·
εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὐνοίαν, ἅπαντας
καταμιγνύντας τοὺς τε μετοίκους καὶ τις ξένος ἢ φί-
λος ὑμῖν, 580

καὶ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι·
καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν
ἄποικοι,

διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα
κεῖται

χωρὶς ἕκαστον· κατ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κατάγμα
λαβόντας

δεῦρο ξυνάγειν καὶ ξυναθροίζειν εἰς ἓν, κάπναια
ποιῆσαι 585

τολύτην μεγάλην, κατ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν
ὑφῆραι.

ΠΡ. Οὐκ οὖν δεῖνόν ταυτὶ ταύτας ραβδίξειν καὶ τολυπεύειν,
αἷς οὐδὲ μετῆν πάντῳ τοῦ πολέμου;

ΑΥ. Καὶ μὴν, ὦ παρακτάρατε,
πλεῖν ἢ διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρῶτιστον μὲν γε
τεκοῦσαι

κακπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας· — 590

ΠΡ. Σίγα, μὴ μνησικακήσης.

ΑΥ. εἰθ', ἥνίκ' ἐχρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἡβῆς ἀπολαύσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. Καὶ θῆμέτερον μὲν
ἔατε,

περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν
ἀνῶμαι.

ΠΡ. Οὐκ οὖν χᾶνδρες γηράσκουσιν;

ΑΥ. Μὰ Δί' ἄλλ' οὐκ εἴπας ὅμοιον.
Ὁ μὲν ἦκων γὰρ, κῆρ ἢ πολὺς, ταχὺ παῖδα κόρη
γεγάμηκε· 595

τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κῆρ τούτου μὴ
πιλάβηται,
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττενομένη δὲ κάθηται.

- ΠΡ. Ἄλλ' ὅστις ἔτι στυσαι δυνατός.
 ΛΥ. Σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
 Καίριόν ἐστιν σορὸν ὠνεῖσθαι. 600
 Μελιτοῦνταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
 Λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
 ΓΥ. Α. Καὶ ταντασγὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.
 ΓΥ. Β. Καὶ τουτογὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
 ΛΥ. Τοῦ δεῖ; Τί ποθεῖς; Χώρει 'ς τὴν ναῦν· 605
 ὁ Χάρων σε καλεῖ,
 σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
 ΠΡ. Εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
 Νῆ τὸν Δ' ἄλλα τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
 ἐμαντὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὥς ἔχω. 610
 ΛΥ. Μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προϋθέμεσθά σε;
 Ἄλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοι πρῶ πάντῃ
 ἦξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

- Οὐκ ἐτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος· Στρ.
 ἀλλ' ἐπαποδυνάμεθ', ἄνδρες, τουτογὶ τῷ πράγματι. 615
 Ἦδη γὰρ ὕζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
 πραγμάτων μοι δοκεῖ,
 καὶ μάλιστα' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰεπτίου τυραννίδος,
 καὶ πάντῃ δέδοικα μὴ τῶν Λακωνίων τινὲς 620
 δεῦρο συνελθόντες ἄνδρες ἐς Κλεισθένης
 τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρῃσιν δόλῳ
 καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τὸν τε μισθόν,
 ἔνθεν ἔζων ἐμῷ. 625
 Δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
 καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
 καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
 οἷσι πιστὸν οὐδὲν, εἰ μὴ περ λίκυ κεχηρότι.
 Ἄλλα ταῦθ' ὑφῆραν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι. 630
 Ἄλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι,
 καὶ φορήσω γε ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
 ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς Ἀριστογείτονος,
 ὧδέ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· ταῦτό γάρ μοι γίγνεται,
 τῆς θεοῖς ἐχθρὰς πατάξαι τῆσδε γράδος τὴν γνάθον. 635

614—635. — 636—657.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἶκαδ' ἡ τεκούσα γνώσεται. Ἀντ.

Ἀλλὰ θάωμεσθ', ὦ φίλοι γράες, ταδί πρῶτον χαμαί.

Ἡμεῖς γὰρ, ὦ πάντες ἄστοι, λόγων κατάρχομεν

τῇ πόλει χρησίμων·

εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. 640

Ἐπτά μὲν ἔτη γεῶσ' εὐθύς ἡρρηφόρουν·

εἴτ' ἄλειτρίς ἡ δεκέτις οὐσα τάρχηγέτι·

κἄτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἡ Βραυρωνίους· 645

κάκانهφόρουν ποτ' οὐσα παῖς καλή, 'χουσ'

ἰσχάδων δρμαθόν.

Ἴρα προῦφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;

Εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,

ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων. 650

Τοῦράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω·

τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ

τὸν ἔρανον τὸν γενόμενον παππῶρον ἐκ τῶν Μηδικῶν

ἐξαναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,

ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν. 655

Ἴρα γρυκτὸν ἐστιν ὑμῖν; Εἰ δὲ λυτήσεις τί με,

τῷδ' ἐ σ' ἀπήκτω πατάξω τῷ κοθόρῳ τὴν γνάθον.

ΧΟ. ΓΕ. Ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ Στρ.

πολλή; Κάπιδῶσειν μοι δοκεῖ τὸ χρεῖμα μάλλον. 660

Ἄλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἐστ' ἀνὴρ.

Ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδύωμεθ', ὥς τιν' ἄνδρα δεῖ

ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.

Ἄλλ' ἄγετε, λευκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἦλθο-

μεν ὅτ' ἦμεν ἔτι, 665

νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερωῶσαι

πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τοδί. 670

Εἰ γὰρ ἐνδῶσει τις ἡμῶν ταῖσδε κλιν σμικρὰν λαβὴν,

οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας,

ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται κἀπιχειρήσουσ' ἔτι

ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὥσπερ Ἀρτεμισία. 675

Ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵππεάς·

ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρεῖμα κάποχον γυνή,

κοῦκ ἐν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,

ὡς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἔτιπιν μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.

Ἀλλὰ τούτων χρὴν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον 680
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν ἀγχένα.

ΧΟ. ΓΥ. Εἰ νῆ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις, Ἄντ.

λέσω τὴν ἐμαυτῆς ἴνα καὶ δῇ καὶ ποιήσω
τῆμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον. 685
Ἀλλὰ χῆμεῖς, ὦ γυναῖκες, θάττον ἐκδυόμεθα,
ὥς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδοᾷ ὠργισμένων.
Νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ἵνα μηκέτι φάγη σκόροδα μηδὲ
κνάμους μέλανας· 690

ὥς, εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς μ', ὑπερχολῶ γὰρ,
ἀετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαieύσομαι. 695

Οὐ γὰρ ὅμων φροντίσαιμ' ἂν, ἦν μόνον ἤξαι Λαμπτιῶ
ἢ τε Θηβαία φίλῃ παῖς εὐγενῆς Ἰσμηνία.
Οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
δοτις, ὦ δύστην', ἀπτήχθου πᾶσι τοῖσι γείτοσι·
ὥστε κᾶθ' ἐς θήκατῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ 700
ταῖσι παισὶ τὴν ἐταῖραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν ἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελιν·
οἱ δὲ πέμπειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
Κοῦχί μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους λαβὼν τις ὅμας ἐκτραχηλίσῃ φέρων. 705

Ἀνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελέλυσθας δόμων;

ΛΥ. Κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρενὴν
ποιεῖ μ' ἀθυμεῖν περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

ΧΟ. ΓΥ. Τί φῆς; τί φῆς; 710

ΛΥ. Ἀληθῆ, ἀληθῆ.

ΧΟ. ΓΥ. Τί δ' ἐστὶ δεινόν; Φράζε ταῖς σαντῆς φίλαις.

ΛΥ. Ἀλλ' αἰσχροὺς εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

ΧΟ. ΓΥ. Μὴ νῦν με κρύψῃς ὃ τι πεπόνθαμεν κακόν.

ΛΥ. Βινητιώμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου. 715

ΧΟ. ΓΥ. Ἰὼ Ζεῦ.

ΛΥ. Τί Ζῆρ' αὐτεῖς; Ταῦτα δ' ὅν οὕτως ἔχει.

Ἐγὼ μὲν ὅν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀποδιδράσκουσι γάρ.
Τὴν μὲν γε πρῶτην διαλέγουσαν τὴν ὀπτήν 720

κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,
 τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπιωμένην,
 τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθου μίαν
 ἤδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω
 εἰς Ὀρσιλόχου χθρὲς τῶν τριχῶν ἀνέσπασα. 725
 Πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
 ἔλκουσιν. Ἢδὲ γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
 Αὐτὴ σὺ, ποῖ θεῖς;

ΓΥ. Α. Οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
 οἴκοι γάρ ἐστιν ἑρία μοι Μιλήσια
 ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. 730

ΑΥ. Ποίων σέων;
 Οὐκ εἰ πάλιν;

ΓΥ. Α. Ἀλλ' ἤξω ταχέως νῆ τῷ θεῷ
 ὅσον διαπετάσας ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

ΑΥ. Μὴ διαπετάνῃ μὴδ' ἀπέλθῃς μὴδαμῇ.

ΓΥ. Α. Ἀλλ' ἐὼ ἀπολέσθαι τᾶρι;

ΑΥ. Ἦν τούτου δέη.

ΓΥ. Β. Τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα τῆς ἄμοργίδος,
 ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιψ'. 735

ΑΥ. Αὐτὴ τέρα
 ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
 Χώρει πάλιν δεῦρ'.

ΓΥ. Β. Ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
 ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

ΑΥ. Μὴ μὴ ἀποδείρῃς ἦν γὰρ ἄρξῃ τοῦτο σὺ,
 ἑτέρα γυνὴ ταῦτ' ὅν ποιεῖν βουλήσεται. 740

ΓΥ. Γ. ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου
 ἕως ἂν εἰς δσιον μόλω γὼ χωρίον.

ΑΥ. Τί ταῦτα ληρεῖς;

ΓΥ. Γ. Αὐτίκα μάλα τέξομαι.

ΑΥ. Ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σὺ γ' ἐχθρὲς. 745

ΓΥ. Γ. Ἀλλὰ τήμερον.

Ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὥς τὴν μαῖαν, ὦ Λυσιστράτη,
 ἀπόπεμψον ὥς τάχιστα.

ΑΥ. Τίνα λόγον λέγεις;

Τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;

ΓΥ. Γ. Ἄρρεν παιδίον.

- ΛΥ.** Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον
 ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἶσομαι δ' ἐγώ. 750
 ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνὴν
 κυεῖν ἔφασκες;
- ΓΥ. Γ.** Καὶ κωὶ γε νῆ Δία.
- ΛΥ.** Τί δῆτα ταύτην εἶχες;
- ΓΥ. Γ.** Ἴνα μ' εἰ καταλάβοι
 ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνὴν
 ἑσθᾶσα ταύτην ὥσπερ αἱ περιστεραί. 755
- ΛΥ.** Τί λέγεις; Προφασίζει. Περιφανῆ τὰ πράγματα.
 Οὐ τὰμφιδρόμιμα τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
- ΓΥ. Γ.** Ἀλλ' οὐ δύναμαι ἴωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει
 ἐξ ὅσ' τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρὸν ποτε.
- ΓΥ. Α.** Ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν τάλαιν' ἀπόλλυμαι 760
 ταῖς ἀγρυπνίαισι κικαβιζουσῶν αἰεὶ.
- ΛΥ.** ὦ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
 Ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐ ποθεῖν
 οἶεσθ' ἐκείνους; Ἀργαλέας γ' εἰδ' οἶδ' ὅτι
 ἄγουσι νύκτας. Ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθαί, 765
 καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
 ὡς χρησμός ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
 μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οδοσι.
- ΓΥ. Α.** Λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὃ τι λέγει.
- ΛΥ.** Σιγάτε δῆ.
 Ἀλλ' ὁπότεν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χάρον 770
 τοὺς ἔποπας φεύγουσαι ἀπόσχονται τε φαλήτων,
 παύλα κακῶν ἔσται, τὰ δὲ νέρτερ' ὑπέρτερα θήσει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης —
- ΓΥ. Α.** Ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
- ΛΥ.** Ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀνάπτωνται πετερόγεσιν
 ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει 775
 ὄρνεον οὐδ' ὅτιον καταπυγανέστερον εἶναι.
- ΓΥ. Α.** Σαφῆς γ' ὁ χρησμός νῆ Δί'. **ΛΥ.** ὦ πάντες θεοί,
 μὴ νυν ἀπείπωμεν τалаιπωρούμεναι,
 ἀλλ' εἰσίσωμεν· καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί,
 ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσωμεν. 780
- ΧΟ. ΓΕ.** Μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ' **Στρ.**
 αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν.

Οὕτως ἦν ποτε νέος Μελανίων τις, 785
 δς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν
 κἄν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
 κἄτ' ἐλαγοθήρει 790
 πλεξάμενος ἄρκυς
 καὶ κίνα τιν' εἶχεν.
 κοῦκέτι κατήλθε πάλιν οἴκαδ' ἐπὶ μίσους.
 Οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
 κείνος· ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἤττον 795
 τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.

ΓΕΡΩΝ.

Βούλομαι σε, γραῦ, κύσαι —
 ΓΥ. Κρομμύων τᾶρ' οὐκ ἔδει.
 ΓΕ. κἀνατείνας λαικάσαι.
 ΓΥ. Τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς. 800
 ΓΕ. Καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
 τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-
 γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἄπασιν·
 ὃς δὲ καὶ Φορμίων.
 ΧΟ. ΓΥ. Κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι Ἄντ. 805
 τῷ Μελανίῳ.
 Τίμων ἦν τις ἀτδρντος ἀβάτοισι
 σκώλοισιν τε τὰ πρόσωπα περιειργμένος, 810
 Ἑρινός ἀπορρώξ.
 Οὗτος ἔφ' ὃ Τίμων
 ἔχεθ' ἐπὶ μίσους
 — — — — —
 πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς. 815
 Οὕτω κείνος ὑμῶν ἀντεμίσει
 τοὺς πονηροὺς ἄνδρας αἰεὶ,
 ταῖσι δὲ γυναῖξιν ἦν φίλτατος. 820
 ΓΥ. Τὴν γνάθον βούλει θένω;
 ΓΕ. Μηδαμῶς· ἔδεισά γε.
 ΓΥ. Ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
 ΓΕ. Τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
 ΓΥ. Ἀλλ' ὅμως ἐν οὐκ ἴδοις 825
 καίπερ οὔσης γραδὸς ὄντ' αὐ-

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπειψι-
ωμένον τῷ λίχνῳ.

- ΛΥ. Ἰοὺ ἰοὺ, γυναικες, ἔτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως. 830
- ΓΥ. Α. Τί δ' ἔστιν; Εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή;
ΛΥ. Ἄνδρ' ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης δογίοις εἰλημμένον.
ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἔθ' ὁρῶν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
- ΓΥ. Α. Ποῦ δ' ἔστιν οὗτις ἐστί; 835
- ΛΥ. Παρὰ τὸ τῆς Χλόης.
ΓΥ. Α. ὦ νῆ Δί' ἐστὶ δῆτα. Τίς κάστιν ποτε;
ΛΥ. Ὅρατε· γινώσκει τις ὅμων;
ΜΥ. Νῆ Δία
ἔγωγε· κάστι γ' οὐμὸς ἀνῆρ Κινησίας.
ΛΥ. Σὸν ἔργον ἤδη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ τρέπειν
κάξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν 840
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν ξύνοιδεν ἡ κύλιξ.
ΜΥ. Ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.
ΛΥ. Καὶ μὴν ἐγὼ
ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένονσ' ἐνθαδὶ
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον ἄλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

- Οἷμοι κακοδαίμων, οἷος δ' σπασμὸς μ' ἔχει 845
χῶ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
- ΛΥ. Τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστώς;
ΚΙ. Ἐγώ.
ΛΥ. Ἀνῆρ;
ΚΙ. Ἀνῆρ δῆτ'.
ΛΥ. Οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;
ΚΙ. Σὺ δ' εἰ τίς ἡμβάλλουσά μ';
ΛΥ. Ἡμεροσκοπτος.
ΚΙ. Πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκάλεσόν μοι Μυρρίνην. 850
ΛΥ. Ἰδοῦ, καλέσω γὰρ Μυρρίνην σοι; Σὺ δὲ τίς εἶ;
ΚΙ. Ἀνῆρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

ΑΥ. ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοῦνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἔστιν οὐδ' ἀνώνυμον.
Ἄει γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα, 855
κῆν ᾧδὸν ἢ μῆλον λάβη, "Κινησίῃ
τουτὶ γένοιτο," φησίν.

ΚΙ. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

ΑΥ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, κῆν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνή
ὅτι ληρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν. 860

ΚΙ. Ἴδι νυν κάλεσον αὐτήν.

ΑΥ. Τί οὖν; Ἀώσεις τί μοι;

ΚΙ. Ἐγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἣν βούλῃ γε σὺ
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω δίδωμί σοι.

ΑΥ. Φέρε νυν καλέσω καταβάσά σοι.

ΚΙ. Ταχύ νυν πάν· 865

ὥς οὐδεμίαν ἐγώδ' αὖ βίῃ χάριν
ἔξ οὔτερ αὐτῇ ἔζηθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

ΜΥ. Φιλῶ φιλῶ ἡ γὰρ τοῦτον, ἀλλ' οὐ βούλεται 870
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι· σὺ δ' ἐμὲ τοῦτ' μὴ κάλει.

ΚΙ. ὦ γλυκύτετον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
Κατάβηθι δεῦρο.

ΜΥ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.

ΚΙ. Ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρίνη;

ΜΥ. Οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ. 875

ΚΙ. Ἐγὼ οὐ δεόμενος; Ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

ΜΥ. Ἄπειμι.

ΚΙ. Μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῶν παιδίῳ
ὑπάκουσον. Οὔτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμία;

ΠΛΙΣ.

Μαμμία, μαμμία, μαμμία.

ΚΙ. Αὔτη, τί πάσχεις; Οὐδ' ἑλεῖς τὸ παιδίον 880
ἄλουντον ὃν κᾶθηλον ἔκτην ἡμέραν;

ΜΥ. Ἐγὼ ἑλεῶ δῆτ', ἀλλ' ἀμελῆς αὐτῷ πατήρ
ἔστιν.

- KI. Κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.
 MY. Οἷον τὸ τεκεῖν. Καταβατέον· τί γὰρ πάθω;
 KI. Ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ καὶ νεωτέρα δοκεῖ 885
 πολλῷ γεγενῆσθαι κάγωνότερον βλέπειν·
 καὶ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
 ταῦτ' αὐτὰ δὴ κᾶσθ' ἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
 MY. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,
 φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμῇ. 890
 KI. Τί, ὦ πονηρὰ, ταῦτα ποιεῖς χάτεραις
 πεῖθει γυναιξὶ καμὲ τ' ἔχθρῃσθαι ποιεῖς
 αὐτῇ τε λυπεῖ;
 MY. Μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
 KI. Τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα 895
 χεῖρον διατίθης.
 MY. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
 KI. Ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
 ὑπὸ τῶν ἀλεκτρονίων;
 MY. Ἐμοιγε νῆ Δία.
 KI. Τὰ τῆς Ἀφροδίτης δ' ἑρ' ἀνοργιάστὰ σοι
 χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. Οὐ βαδιεῖ πάλιν;
 MY. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἣν μὴ διαλλαχθῆτέ γε 900
 καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
 KI. Τοιγὰρ, ἦν δοκῇ,
 ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
 MY. Τοιγὰρ, ἦν δοκῇ,
 κἄγωγ' ἔπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
 KI. Σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνῃθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνον.
 MY. Οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἔρω γ' ὥς σὺ φιλῶ. 905
 KI. Φιλεῖς; Τί οὖν οὐ κατεκλίνης, Μυρρυνίδιον;
 MY. ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;
 KI. Μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἶκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.
 Ἴδου, τὸ μὲν τοι παιδίον καὶ δὴ ἔκτοδ' ἔστι,
 σὺ δ' οὐ κατακλίνεις. 910
 MY. Ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ, τάλαν,
 δράσειε τοῦθ';
 KI. Ὅπου; Τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
 MY. Καὶ πῶς ἔθ' ἀγῇ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
 KI. Κάλλιστα δῆπου, λουσαμένη ἢ τῇ Κλεψύδρῃ.

- ΜΥ. Ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;
 ΚΙ. Εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν δοκον φροντίσης. 915
 ΜΥ. Φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.
 ΚΙ. Μηδαμῶς.
 Ἄρκεϊ χαμαὶ νῶν.
 ΜΥ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ σ' ἐγὼ
 καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλίνω χαμαί.
 ΚΙ. Ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη ὅστιν καλῶς.
 ΜΥ. Ἴδού, κατάκεισ' ἀνύσας τι. Καὶ δὴ ἔκδύομαι. 920
 Καίτοι τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
 ΚΙ. Ποία ψίαθος; Μὴ μοί γε.
 ΜΥ. Νῆ τὴν Ἀρτεμιν·
 αἰσχροὺς γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
 ΚΙ. Δός μοί νυν κύσαι.
 ΜΥ. Ἴδού.
 ΚΙ. Παπαιάξ. Ἦκέ νυν ταχέως πάνν.
 ΜΥ. Ἴδού ψίαθος· κατάκεισο. Καὶ δὴ ἔκδύομαι. 925
 Καίτοι τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
 ΚΙ. Ἄλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
 ΜΥ. Νῆ Δί' ἄλλ' ἐγώ.
 ΚΙ. Ἄλλ' ἢ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
 ΜΥ. Ἀνίστασ', ἀναπῆδησον.
 ΚΙ. Ἦδη πάντ' ἔχω.
 ΜΥ. Ἄπαντα δῆτα. 930
 ΚΙ. Δευρὸ νυν, ὦ χρυσίον.
 ΜΥ. Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. Μέμνησό νυν·
 μὴ μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
 ΚΙ. Νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
 ΜΥ. Σίσυραν οὐκ ἔχεις.
 ΚΙ. Μὰ Δί', οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
 ΜΥ. Ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι. 935
 ΚΙ. Ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
 ΜΥ. Ἐπαιρε σαντόν.
 ΚΙ. Ἄλλ' ἐπῆρται τουτογί.
 ΜΥ. Βούλει μυρίσω σε;
 ΚΙ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
 ΜΥ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἣν τε μὴ.
 ΚΙ. Εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα. 940

- MY. Πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.
 KI. Οὐχ ἤδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
 εἰ μὴ διατριπτικόν γε κοῦκ ὄζον γάμων.
 MY. Τάλαιν' ἐγὼ, τὸ ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
 KI. Ἀγαθόν γ'· ἔα αὐτ', ὦ δαίμονια. 945
 MY. Ἀγρεῖς ἔχων.
 KI. Κάμιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον.
 MY. Λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
 KI. Ἄλλ' ἕτερον ἔχω.
 Ἄλλ', ὦξυρά, κατάνεισο καὶ μὴ μοι φέρε
 μηδέν.
 MY. Ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἀρτεμιν·
 ἐπολύομαι γοῦν. Ἄλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε,
 σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. 950
 KI. Βουλεύσομαι.
 Ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνή
 τά τ' ἄλλα πάντα κἀποδείρας' οὔχεται.
 Οἷμοι, τί πάθω; Τίνα βινήσω
 τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεῖς;
 Πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
 Ποῦ Κυναλώπηξ;
 Μίσθωσόν μοι τίνα τιτθῆν. 955

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

- Ἦ δεινὸν γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
 τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθεῖς· 960
 κἄγωγ' οἰκτεῖρω σ', αἰαῖ.
 Ποῖος γὰρ ἔτ' ἔν νεφρὸς ἀντίσχοι,
 ποῖα ψωλῇ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
 ποῖα δ' ὁσφὺς, ποῖος δ' ὄρεος
 κατατεινόμενος 965
 καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρεθρους;
 KI. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.
 XO. ΓΕ. Ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
 ἡ παμβδελύρα καὶ παμμυστέρα.
 KI. Μὰ Δι' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκτέρα. 970
 XO. ΓΕ. Ποῖα γλυκερά;
 Μισθὰ μαρὰ δῆτ'. ὦ Ζεῦ Ζεῦ,

εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμούς
 μεγάλῃ τυφῶ καὶ πρηστήρῃ
 ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας
 οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
 ἢ δὲ φέροιτ' αὐτὸν πάλιν ἐς τὴν γῆν,
 καὶ ἐξαίφνης
 περὶ τὴν ψυχὴν περιβαίη.

975

Κ Η Ρ Υ Ξ

Πᾶ τῶν Ἀσάνων ἐστὶν ἡ γερωία
 ἢ τοὶ πρυτάνεις; Ἀὖ τι μυσιῖσαι νέον.

980

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

- Σὺ δ' εἰ τί; Πότερ' ἄνθρωπος ἢ Κονίσταλος;
 ΚΗ. Κάρυξ ἐγὼν γ', ὃ κυρσάνει, ναὶ τῷ σιῶ
 ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
 ΠΡ. Κᾶπτετα δόρυ δὴθ' ὑπὸ μάλης ἦρεις ἔχων;
 ΚΗ. Οὐ τὸν Δ' οὐκ ἐγὼν γα.
 ΠΡ. Ποῖ μεταστρέφει;
 Τί δὲ δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; Ἦ βουβωνιᾶς
 ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
 ΚΗ. Παλαιὸς γὰρ ναὶ τὸν Κάστορα
 ἄνθρωπος.
 ΠΡ. Ἄλλ' ἔστνης, ὃ μιανώτατε.
 ΚΗ. Οὐ τὸν Δ' οὐκ ἐγὼν γὰρ μηδ' αὐτὸν πλαδδίη.
 ΠΡ. Τί δ' ἐστὶ σοι τοδί;
 ΚΗ. Σκτάλα Λακωνικά.
 ΠΡ. Εἵπερ γε χαῖτη 'στὶ σκτάλη Λακωνική.
 Ἄλλ' ὥς πρὸς εἰδότη ἐμὲ σὺ τάληθ' ἔλεγε.
 Τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τῶν Λακεδαιμόνων;
 ΚΗ. Ὅρα Λακεδαιμόνων πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι
 ἀπαντες ἐστύναντι Πελλάνας δὲ δεῖ.
 ΠΡ. Ἀπὸ τοῦ δὲ τοντὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
 Ἀπὸ Πανός;
 ΚΗ. Οὐκ, ἀλλ' ἀρχεν, οἶω, Λαμπιτώ.
 ἔπειτα τάλλαι ται κατὰ Σπάρταν διμα
 γυναῖκες ἔπερ ἀπὸ μῆδ' ὁπλαγίδος

985

990

995

1000

ἀπῆλθαν τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν δασάκων.

ΠΡ. Πῶς οὖν ἔχετε;

ΚΗ. Μογίομες· ἔν γὰρ τὰν πόλιν
ἤπερ λυγροφορίοντες ἐπιτεκνύσαμεν.

Ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγῇ
ἔαντι πρὶν ᾗ ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγῳ 1005
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποτιτὰν Ἑλλάδα.

ΠΡ. Τοῦτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμονται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
Ἄλλ' ὥς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί· 1010
ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πένος ἐπιδείξας τοδί.

ΚΗ. Πωτάομαι· κρᾶνιστα γὰρ παντὰ λέγεις.

ΧΟ. ΓΕ. Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον
οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις. 1015

ΧΟ. ΓΥ. Ταῦτα μέντοι σὺ ξυνεῖς εἶτα πολεμῆς ἐμοί,
ἐξὸν, ὦ πονηρέ, σοι βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;

ΧΟ. ΓΕ. Ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.

ΧΟ. ΓΥ. Ἄλλ', ὅταν βούλῃ σὺ· νυνὶ δ' οὐ σε περιόψομαι
γυμνὸν ὄνθ' οὕτως· δῖα γὰρ ὥς καταγέλα-
στος εἶ· 1020

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.

ΧΟ. ΓΕ. Τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρὰς καὶ τότε ἀπέδυν ἐγώ.

ΧΟ. ΓΥ. Πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ, εἴτ' οὐ καταγέ-
λαστος εἶ·

κεῖ με μὴ ᾔλπτεις, ἐγὼ σου κἂν τότε τὸ θηρίον 1025
τοῦπὶ τάφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἔν, ὃ νῦν ἔνι.

ΧΟ. ΓΕ. Τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτρεῖβον, δακτύλιος οὐτοσί.
Ἐκσκάλευσον αὐτὸ κᾶτα δεῖξον ἀφελουσά μοι·
ὥς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι
δάκνει.

ΧΟ. ΓΥ. Ἄλλα δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφης ἀνὴρ. 1030

Ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρημ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἐνεστί σοι.
Οὐχ ὀργῆς; Οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τριχορυσία;

ΧΟ. ΓΕ. Νῆ Δί' ὠνησάς γέ μ', ὥς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύνχει,
ὥστ', ἐπειδὴ ἔξηρέθη, ρεῖ μου τὸ δάκρυον πολῶ.

ΧΟ. ΓΥ. Ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ· καίτοι πάνυ πονηρός εἶ· 1035
καὶ φιλήσω.

ΧΟ. ΓΕ. Μὴ φιλήσης.

ΧΟ. ΓΥ. Ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μή.

ΧΟ. ΓΕ. Ἀλλὰ μὴ ὥρας ἵκοισθ'· ὥς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
κάσθ' ἐκείνο τοῦπος ὀρθῶς κοῦ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανω-
λέθρων.

Ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι 1040
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ἐφ' ἡμῶν
πείσομαι.

Ἀλλὰ κοινῇ ξυσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

ΧΟ. Οὐ παρασκευαζόμεσθα Στρ.

τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὦνδρες,
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδεὲν,

ἀλλὰ πολλὸν τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν 1045
καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.

Ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, 1050

εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ-

ται λαβεῖν, μνάς ἢ δὴ ἢ τρεῖς·

ὥς πλε' ἐστὶν

ἄχομεν βαλλάντια.

Κῆρ ποτ' εἰρήρη φανῇ,

1055

δοτις ἂν νυνὶ δανείση-

ται παρ' ἡμῶν,

ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδοῖ.

Ἔστιαν δὲ μέλλομεν ξέ-

νους τινὰς Καρυστήους, ἂν-

δρας καλοὺς τε κάγαθούς·

ἔστι γὰρ ἔτνος τι, καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι· 1060

καὶ τοῦτο τέθνηχ', ὥστε κρ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ
καλά.

Ἦκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· περὶ δὲ χρῇ 1065

τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὐ-

τοὺς τε καὶ τὰ παιδι', εἴτ' εἴ-

σω βαδίζειν

μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,

ἀλλὰ χωρεῖν ἀντικρυς

ὥσπερ οὔκαδ' εἰς ἑαυτῶν
γεννικῶς, ὥς
ἡ θύρα κεκλήσεται.

- ΧΘ. Καὶ μὴν ἀπὸ γε Σπάρτης οἶδι πρέσβεις ἔλκον-
τες ὑπήνας
χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
ἔχοντες.
Ἄνδρες Λάκωνες, πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
εἰτ' εὔπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκατε.

1075

ΛΑΚΩΝ.

- Τί δὴ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδην ἔπη;
Ὅρῃν γὰρ ἔξεσθ' ὥς ἔχοντες ἴκομεν.
ΧΘ. Βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδ' ἡ ξυμφορὰ
δεινῶς· τεθερμώσθαι γε χεῖρον φαίνεται,
ΛΑ. Ἄφατα. Τί κα λέγοι τις; Ἄλλ' ὅπα σέλει
παντὰ τις ἑλσὼν ἀμὴν εἰράναν σέτω.
ΧΘ. Καὶ μὴν δρῶ γε τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαῖμάτι' ἀναστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρεῖμα τοῦ νοσήματος.

1085

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

- Τίς ἂν φράσειε ποθ' ὅτιν ἡ Λυσιστράτη;
ὥς ἄνδρες ἡμεῖς οὐτοὶ τοιουτοί.
ΧΘ. Χαῖτη ξυνάδει χάτέρα ταύτη νόσος.
Ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει.
ΑΘ. Μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα·
ὥστ', εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.
ΧΘ. Εἰ σωφρονεῖτε, θαῖμάτια λήψεσθ', ὅπως
τῶν ἐρμολοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται.
ΑΘ. Νῆ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.
ΛΑ. Ναὶ τὼ σιῶ
παντὰ γα. Φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
ΑΘ. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες. Λισχρά γ' ἐπάδομεν.

1095

- ΑΑ.** ὦ πωλυχαρίδα, δεινά τοί κ' ἐπεπόνσεμες,
 αἰ εἶδον ἅμ' ἐτ' ἄνδρες ἀμπεφλασμένως.
- ΑΘ.** Ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὖθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν. 1100
 Ἐπὶ τί πάρεστε δευρο;
- ΑΑ.** Περὶ διαλλαγῶν
 πρέσβης.
- ΑΘ.** Καλῶς δὴ λέγετε· χημεῖς γ' οὐτοί.
 Τί οὐ καλοῦμεν ὅτ' αὖτ' Ἀντισιστράτην,
 ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἄν μόνῃ;
- ΑΑ.** Ναὶ τὼ σιῶ καλῆτε τὸν Ἀντισιστράταν. 1105
- ΧΘ.** Ἄλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
 αὐτὴ γὰρ, ὡς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.
 Χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτῃ. Δεῖ δὴ νυνὶ σε
γενέσθαι
 δεινὴν, δειλὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν,
πολύπειρον·
 ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες
ἕνγυ 1110
 ξυνεχώρησαν καὶ σοὶ κοινῇ τὰ γκλήματα πάντ'
ἐπέτρεψαν.
- ΑΥ.** Ἄλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
 ὀργῶντας ἁλλήλων τε μὴ ὑπεριζωμένους.
 Τάχα δ' εἴσομαι γ' ὧ. Ποῦ 'στίν ἡ Διαλλαγὴ;
 Πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς, 1115
 καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μὴδ' αὐθαδικῇ,
 μὴδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
 ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάντ.
 Ἦν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἔγε.
 Ἴθι καὶ σὺ τοῦτους τοὺς Ἀθηναίους ἔγε· 1120
 οὐδ' ἂν διδῶσι, πρόσσαγε τοῦτον λαβομένη.
 Ἄνδρες Λάκωνες, στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
 ἐνθ' ἐνδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
 Ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἐνεστί μοι·
 αὐτὴ δ' ἐμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· 1125
 τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 πολλοὺς ἀκούσας οὐ μεμύσσωμαι κακῶς.
 Λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λαιδορῆσαι βούλομαι
 κοινῇ δικαίως, οὐ μᾶς ἐκ χέρνιβος

- βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς 1130
 Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ — πόσους
 εἵπομι' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι; —
 ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύμασιν
 Ἑλλήνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
 Εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται. 1135
- ΑΘ. Ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
 ΑΥ. Εἴτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
 οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἑλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
 δ' Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
 ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ἄχρὸς ἐν φοινικίδι, 1140
 στρατιᾶν προσαιτῶν· ἡ δὲ Μεσσήγη τότε
 ὑμῖν ἐπέκειτο χῶ θεὸς σείων ἅμα·
 ἑλθὼν δὲ σὺν δολίταισι τετρακισχιλίους
 Κίμων ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα;
 Ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὑπο 1145
 δηοῦτε χώραν ἧς ὑπ' εὐδ' πεπόνθατε;
- ΑΘ. Ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
 ΑΑ. Ἀδικίωμας, ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἀπαλὸς καὶ καλός.
 ΑΥ. Ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἶει;
 Οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αἰδοῖς αὖ 1150
 κατωδάκας φοροῦντας ἑλθόντες δορὶ
 πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
 πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
 ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
 κήλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωδάκης 1155
 τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
- ΑΑ. Οὔτα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖντέραν.
 ΑΘ. Ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
 ΑΥ. Τί δὲθ' ὀπτηγμένων γε πολλῶν κάγαθῶν
 μάχεσθε κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας; 1160
 Τί δ' οὐ διηλλάγητε; Φέρε, τί τοῦμποδῶν;
 ΑΑ. Ἀμέσ γα λῶμες, αἳ τις ἅμιν τῶγκυκλον
 λῆ τοῦτ' ἀποδόμεν.
- ΑΥ. Ποῖον, ὦ τᾶν;
 ΑΑ. Τὰν Πύλον,
 τᾶσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάδομες.
 ΑΘ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσετε. 1165

- ΑΥ. Ἄφετ', ὠγάθ', αὐτοῖς.
 ΑΘ. Κᾶτα τίνα βινήσομεν;
 ΑΥ. Ἐτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
 ΑΘ. Τὸ δεῖνα τοίνυν, παράδοθ' ἡμῖν τοῦτον
 πρῶτιστα τὸν Ἐχινόδοντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
 κόλπον τὸν ὕπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικά σκέλη. 1170
 ΑΑ. Οὐ τὼ σιῶ οὐχὶ πάντα γ', ὦ λισσάνιε.
 ΑΥ. Ἐστέ, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
 ΑΘ. Ἦδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὸς βούλομαι.
 ΑΑ. Ἐγὼν δὲ κοπραγωγὴν γὰρ λῶ ναι τὼ σιῶ.
 ΑΥ. Ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε. 1175
 Ἄλλ', εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλευσάσθε καὶ
 τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
 ΑΘ. Ποίοισιν, ὦ τᾶν, ξυμμάχοις; Ἐστύκαμεν.
 Οὐ ταῦτά δόξει τοῖσι συμμαχοῖσι νῶν,
 βινεῖν, ἄτασιν; 1180
 ΑΑ. Τοῖσι γῶν καὶ τὼ σιῶ
 ἀμοῖσι.
 ΑΘ. Καὶ γὰρ ναι μὰ Δία Καρυστίοις.
 ΑΥ. Καλῶς λέγετε. Νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
 ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
 ξενίσωμεν οἷς ἐν ταῖσι κίσταις εἶχομεν.
 Ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε 1185
 κἄπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
 ἄπεισ' ἕκαστος. Ἄλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
 ΑΑ. Ἄγ' ὅπα τυ λῆς.
 ΑΘ. Νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστα γε.
 ΧΘ. Στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ Ἄντ.
 χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
 χρυσίων, ὅσ' ἔστι μοι, 1190
 οὐ φθόνος ἔτ' ἔστι μὴ οὐ πᾶσι παρέχειν φέρειν
 τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κληροφῇ.
 Πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν 1195
 χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
 μηδὲν οὕτως εἰς σεσημάν-
 θαι τὸ μὴ οὐχὶ
 τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι 1200
 χᾶττ' ἂν ἔνδον ἢ φορεῖν.

Οψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
 μή τις ὁμῶν
 ὀξύτερον ἔμοῦ βλέπει.
 Εἰ δέ τῳ μὴ σίτος ὁμῶν
 ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
 σμικρὰ πολλὰ παιδία, 1205
 ἔστι παρ' ἔμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτά τιν'·
 ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
 Ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἔτω 1210
 εἰς ἔμοῦ σάκκους ἔχων καὶ
 κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-
 ρούς· ὁ Μανῆς δ'
 οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
 Πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν
 προαγορεύω μὴ βαδίζειν
 τὴν ἐμὴν, ἀλλ'
 εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. 1215

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

Ἄνοιγε τὴν θύραν σύ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Παραχωρεῖν θέλεις;
 Ὑμεῖς, τί κάθησθε; Μῶν ἐγὼ τῇ λαμπράδι
 ὑμᾶς κατακαύσω; Φορτικὸν τὸ χωρίον·
 οὐκ ἂν ποιήσαιμ'· εἰ δὲ πάνν δεῖ τοῦτο δρᾶν,
 ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν. 1220
 ΑΓ. Χήμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
 ΘΕ. Οὐκ ἔπιτε; Κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
 Οὐκ ἔπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἐνδοθεν
 καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν ἠδωχημένοι;
 ΑΘ. Οὐπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ἔπωπ' ἐγώ. 1225
 Ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
 ἡμεῖς δ' ἐν οἴῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
 ΑΘ. Β. Ὅρθως γ', οἷτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
 Ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
 μεθύοντες αἰὲ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν. 1230
 Νῦν μὲν γὰρ, ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαιμόνα

- νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὃ τι ταράζομεν·
 ὡςθ' ὃ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
 ἀ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν·
 ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτά τῶν αὐτῶν πέρι. 1235
 Νυνὶ δ' ἄπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ', εἴ τις μέλος
 ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
 ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ πρὸς ἐπιωρκήσαμεν.
- ΘΕ. Ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
 ἐς ταῦτόν. Οὐκ ἐρρήσεται, ὦ μαστιγίαι; 1240
- ΑΓ. Νῆ τὸν Δί', ὡς ἦδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
- ΑΑ. Ὡ πωλυχαρίδα, λαβὲ τὰ φουσατήρια,
 ἵν' ἐγὼν διποδιάξω τε καίεισω μέλος
 ἐς τὼς Ἀσαναίως τε χᾶμ' αὐτῶς ἄμᾱ.
- ΑΘ. Λαβὲ δῆτα τὰς φουσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
 ὡς ἦδομαί γ' ὑμᾶς δοῶν δοχουμένους. 1245
- ΧΘ. ΑΑ. Ὅρμασον
 τοῖς κυρσανίοις, ὦ Μναμοῦνα,
 τὰν τεῶν μῶαν, ὅτις
 οἶδεν ἄμὲ τὼς τ' Ἀσαναί- 1250
 ως, ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
 πρῶκρων σιοεῖκελοι
 ποττὰ κάλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκαν·
 ἄμὲ δ' αὖ Ἀεωνίδας
 ἄγεν ἄπερ τὼς κάπρως 1255
 σάγοντας, οἷῳ, τὸν δδόντα·
 πολὺς δ' ἄμφι τὰς γέννας ἀφρὸς ἦρσει,
 πολὺς δ' ἄμᾱ καττῶν σκελῶν [ἀφρὸς] ἔτεο.
 Ἦν δὲ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως 1260
 τὰς ψάμμω, τοὶ Πέρσαι.
 Ἀγροτέρα [Ἀρταμι] σηροκτόνε,
 μόλε δεῦρο, παρσένε σεία,
 ποττὰς σπονδὰς,
 ὡς συνέχης πολὺν ἄμὲ χρόνον. 1265
 Νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς ἔμπεδος εἴη
 ταῖς συνθήκαις,
 καὶ τῶν αἰμυλᾶν ἀλωπέκων πανσαίμεθα. 1270
 Ὡ δεῦρ' ἔθι δεῦρ', ὦ κυναγὲ παρσένε.
- ΑΥ. Ἄγε νυν, ἐπειδὴ τᾶλλα πεποίηται καλῶς,

ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεδὶ
 ὅμεις· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή 1275
 στήτω παρ' ἄνδρα, κατ' ἐπ' ἀγαθαῖς ξυμφοραῖς
 δοχρησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
 τὸ λοιπὸν αἶθις μὴ ἔξαμαρτάνειν ἔτι.

ΧΟ. ΑΘ. Πρόσαγε χορὸν, ἔπαγε δὲ χάριτας,
 ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν, 1280
 ἐπὶ δὲ δίδυμον [ἔγε χορὸν] ἰήιον
 εὐφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
 δς μετὰ Μαινάσιν λαμπάδι δαίεται,
 Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ δὲ 1285
 πότνιαν ἔλοχον ὀλβίαν,
 εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
 χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
 Ἥσυχίας πέρι τῆς ἀγνόφρονος,
 ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις. 1290
 Ἀλαλαί, ἰὴ παιήων.
 Αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί,
 ὥς ἐπὶ νίκη, ἰαί.
 Εὐοὶ εὐοί, εὐαὶ εὐαί.

ΛΥ. Λάκων, πρόφαινε καὶ σὺ μοῦσσαν 1295
 ἐπὶ νέε νέαν.

ΧΟ. ΑΑ. Ταῦτεγον αὐτ' ἐρανονδὸν ἐκλιπῶα,
 Μῶα, μόλε, Λάκαινα, πρεπτόν ἄμιν
 κλέωα τὸν Ἀμύκλαις [Ἀπόλλω] σιδόν 1300
 καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν
 Τυνδαρίδας τ' ἀγασῶς,
 τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.
 ὦ εἶα, μάλ' ἔμβη,
 ὦ εἶα, κῶφα πάλλων,
 ὥς Σπάρταν ὑμνίωμες, 1305
 τῇ σιῶν χοροὶ μέλοντι
 καὶ ποδῶν κτύπος,
 ᾗ δὲ πῶλοι ται κόραι
 παρ τὸν Εὐρώταν
 ἀμπαλλόντι πυκνὰ ποδοῖν 1310
 ἀγκονίωαι·
 ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἄτερ βακχῶν

συρσαδδωάν καὶ παδωάν·
 ἀγῆται δ' ἅ Λατῶς παῖς ἀγνὰ
 χοραγὸς εὐπρεπῆς. 1315
 Ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπνύμιδε χερὶ ποδοῖν τε πᾶδη
 ἧ τις ἔλαφος,
 κρότον δ' ἀμᾶ ποίη χορωφέλητον,
 καὶ τὰν σιὰν αὖ τὰν κρατίστην χαλκίοικον ὕμνη 1320
 τὰν πάμμαχον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.

ΑΓΛΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

Ἐν ὧδε οὐκ ἔστιν ἡ ἀντίγραφος τῆς παλαιᾶς ἐκδόσεως. Deest etiam personarum index.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἄρά ποτε φανήσεται;
 Ἀπολεῖ μ' ἄλλων ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
 Οἶόν τε πρὶν τὸν σπλήνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν
 παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις, Εὐριπίδῃ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἄλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα 5
 ὕψει παρεστώς.

MN. Πῶς λέγεις; Ἀδῆς φράσον.

Οὐ δεῖ μ' ἀκούειν;

EY. Οὐχ ἔ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.

MN. Οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ';

EY. Οὐχ ἔ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.

MN. Πῶς μοι παραινεῖς; Δεξιῶς μέντοι λέγεις.

Οὐ φῆς σὺ χρηραῖ μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὁρᾶν; 10

EY. Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις.

MN. Τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν; EY. Ἐδ' ὅθ' ὅτι.

MN. Πῶς χωρὶς;

EY. Οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.

Λιθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο
 καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα, 15
 ὃ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμμηχανήσατο
 ὁφθαλμοὺς ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
 ἀκοῇ δὲ χοάνην ὣτα διετετρήνατο.

MN. Διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρᾶ;

Νῆ τὸν Δί' ἡδομαί γε τουτὶ προσμαθῶν. 20

Οἶόν τί που 'στὶν αἱ σοφαὶ ξινοισία.

EY. Πόλλ' ἂν μάθους τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

MN. Πῶς ἂν οὖν

πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοις ἐξείρους ὅπως

- ἔτι προσμάθοιμι χολὸς εἶναι τῷ σκέλει;
 EY. Βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν. 25
 MN. Ἰδοῦ.
 EY. Ὅρᾳς τὸ θύριον τοῦτο;
 MN. Νῆ τὸν Ἡρακλῆ
 οἴμαί γε.
 EY. Σίγα νυν.
 MN. Σιωπῶ τὸ θύριον;
 EY. Ἄκου'.
 MN. Ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;
 EY. Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει,
 ὁ τραγωδοποιός. 30
 MN. Ποῖος οὗτος ἀγάθων;
 EY. Ἔστιν τις Ἀγάθων —
 MN. Μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;
 EY. Οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις. Οὐχ' ἐόρακας πώποτε;
 MN. Μῶν ὁ δασυντῶγων;
 EY. Οὐχ' ἐόρακας πώποτε;
 MN. Μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κάμει γ' εἶδέναι.
 EY. Καὶ μὴν βεβίηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως. 35
 Ἄλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρεχται
 θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας,
 προθυσόμενος, ἔοικε, τῆς ποιήσεως.
 ΘΕΡΑΠΩΝ.
 Εὐφημος πᾶς ὁ λεῶς ἔστω
 στόμα συγκλήσας· ἐπιδημεῖ γὰρ 40
 θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
 τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
 Ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθῆρ,
 κύμα δὲ πόντον μὴ κελαδεῖτω
 γλαυκόν· — 45
 MN. Βομβάξ.
 EY. Σίγα. MN. Τί λέγει;
 ΘΕ. πτηγῶν δὲ γένη κατακοιμάσθω,
 θηρῶν δ' ἀγρίων πόδες ὕλοδρόμων
 μὴ λυέσθων.
 MN. Βομβαλοβομβάξ.
 ΘΕ. Μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπιγῆς Ἀγάθων,

πρόμος ἡμέτερος —

50

MN.

Μῶν βινεῖσθαι;

ΘΕ.

Τίς ὁ φωνήσας;

MN.

Νήνεμος αἰθήρ.

ΘΕ.

δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.

Κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν,

τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,

καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει

καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει

καὶ χοανεύει.

55

MN.

Καὶ λαικάζει.

ΘΕ.

Τίς ἀγρουώτας πελάθει θριγκοῖς;

MN.

Ὅς ἔτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ

τοῦ καλλιεποῦς κατὰ τοῦ θριγκοῦ

ξυγγογγύλας καὶ ξυστρέψας

τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.

60

ΘΕ.

Ἦ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὄβριστῆς, ὦ γέρον.

EY.

ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ

Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.

65

ΘΕ.

Μηδὲν ἰκέτευ' αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα·

καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἔρχεται. Χειμῶνος οὖν

ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον,

ἢ μὴ προῖη θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.

MN.

Τί οὖν ἐγὼ δεῶ;

70

ΘΕ.

Περίμεν', ὥς ἐξέρχεται.

EY.

ὦ Ζεῦ, τί δράσαι διανοεῖ με τήμερον;

MN.

Νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι

τί τὸ πρᾶγμα τουτὶ. Τί στένεις; Τί δυσφορεῖς;

Οὐ χρεὴν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμέ.

EY.

Ἔστιν κακὸν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.

75

MN.

Ποῖόν τι;

EY.

Τῆδε θῆμέρᾳ κριθήσεται

εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

MN.

Καὶ πῶς; ἔπει νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια

μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,

ἔπει τρίτῃ ὅτι Θεσμοφορίων ἡ μέση.

80

EY.

Τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κάπολεῖν με προσδοκᾷ.

Αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι

κάν Θεσμοφόροι μέλλουσι περί μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.

- MN. *Τιῇ τί δῆ;*
 EY. *Ὅτι ῥα τραγωδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.* 85
 MN. *Νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.*
Ἄτὰρ τίν' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;
 EY. *Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον*
ἐς Θεσμοφόροι ἐλθεῖν.
 MN. *Τί δράσοντ'; Εἰπέ μοι.*
 EY. *Ἐκκλησιάσονται ἐν ταῖς γυναιξὶ χᾶν δέῃ* 90
λέξονθ' ὑπὲρ ἑμοῦ.
 MN. *Πότερα φανερόν ἢ λάθρα;*
 EY. *Λάθρα, σπολὴν γυναικὸς ἡμφιεσμένον.*
 MN. *Τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·*
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
 EY. *Σίγα.* 95
 MN. *Τί δ' ἔστιν;*
 EY. *Ἀγάθων ἐξέρχεται.*
 MN. *Καὶ ποῦ ποτ' ἔστιν;*
 EY. *Οὗτος οὐκ ἐκκινούμενος.*
 MN. *Ἄλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω*
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὄρω.
 EY. *Σίγα· μελρδεῖν αὐτὸν παρασκευάζεται.*
 MN. *Μύρμηκος ἀτραποῦς ἢ τί διαμινύρεται;* 100

ΑΓΑΘΩΝ.

Ἰερὰν χθονίαις δεξάμεναι λαμπάδα, κοῦραι,
 [ξὺν ἑλευθέρῳ πατρίδι]
 * * * * χορεύσασθε βοάν.

ΧΟΡΟΣ.

- Τίνι δὲ δαιμόνων ὁ κῶμος;*
Λέγε νυν' εὐπείστως δὲ τοῦμὸν 105
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
 ΑΓ. *Ἄγε νυν' ὀλβίζε, Μοῦσα,*
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, δς ἰδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾶ. 110
 ΧΟ. *Χαῖρε, καλλίστας ἀοιδᾶς,*

- Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.
- ΑΓ. Τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν αἰείσας Ἄρτεμιν ἀγροτέραν· 115
- ΧΟ. Ἔπομαι κλήζουσα σεμνὸν
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχθῇ.
- ΑΓ. Λατῷ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος 120
ποδὶ παράρῳθιμ' εὐρυθμα Φρυγίων
δινεύματα Χαρίτων.
- ΧΟ. Σέβομαι Λατῷ τ' ἄνασσαν
κίθαριν τε ματέρ' ἕμνων
ἄρσενι βοῶν δόκιμον, 125
τῇ φῶς ἔσσντο δαιμονίοις ὅμμασιν
ἀμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὁπός.
Ὡν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον [τιμῇ].
Χαῖρ', ὀλβιε παῖ Λατοῦς.
- ΜΝ. Ὡς ἦδ' ὃν τὸ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες, 130
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτὸν, ὥστ' ἔμοῖ γ' ἀκροωμένον
ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπηλθε γάργαλος.
Καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἴ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκούργειας ἐρέσθαι βούλομαι, 135
“Ποδαπὸς δὲ γύννις; Τίς πάτρα; Τίς ἡ στολή;
Τίς ἡ τάραις τοῦ βίου; Τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ, τί δὲ λύρα κεκρυφάλλῳ;
Τί λήκυθος καὶ στρόφιον; Ὡς οὐ ξύμφορον.
Τίς δ' αὖ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία; 140
Σὺ δ' αὐτὸς, ὦ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
Καὶ ποῦ πέος; Ποῦ χλαῖνα; Ποῦ Λακωνικά;
Ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; Εἴτα ποῦ τὰ τιτθία;
Τί φῆς; Τί σιγᾷς; Ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι; 145
- ΑΓ. Ὡς πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόγου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγῃσιν οὐ παρσυχόμην.
Ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθλὴν δῖα γνώμην φορῶ
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
δὲ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 150

- Ἀντίνα γυναικεῖ' ἦν ποιῇ τις δράματα,
 μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
- MN. Οὐκοῦν κλητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;
 AG. Ἀνδρεία δ' ἦν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
 ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'· ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα, 155
 μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
- MN. Ὅταν σατύρους τοῖνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμὲ,
 ἵνα συμποιῶ σοῦπισθεν ἐστυκῶς ἐγώ.
- AG. Ἄλλως δ' ἔμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
 ἀργεῖον ὄντα καὶ δασύν. Σκέψαι δ' ὅτι 160
 Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
 χῶ Κεῖος, οὔτερ ἀρμονίαν ἐχύμισαν,
 ἔμυτροφόρον τε κἀχλίδων Ἴωνικῶς.
 Καὶ Φρόνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
 αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἡμπίσχετο. 165
 Διὰ τοῦτ' ἔρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δράματ' ἦν καλὰ·
 ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
- MN. Ταῦτ' ἔρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχροῦς ὢν αἰσχροῦς ποιεῖ,
 ὁ δὲ Ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
 ὁ δ' αὖ Θεόγνης ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ. 170
- AG. Ἄπασ' ἀνάγκη. Ταῦτα τοῖνυν γινὼς ἐγὼ
 ἔμαντὸν ἐδεράπτεισα.
- MN. Πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
 EY. Παῦσαι βαῦζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ
 ὢν τηλικούτος, ἥρ' ἡρχόμεν ποιεῖν.
- MN. Μὰ τὸν Δι' οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. 175
 EY. Ἀλλ' ὥνπερ εἶνεκ' ἦλθον ἔα μ' εἰπεῖν.
- AG. Λέγε.
- EY. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
 πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
 Ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμπορᾷ πεπληγμένος
 ἱκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ. 180
- AG. Τοῦ χρεῖαν ἔχων;
 EY. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
 τοῖς Θεσμοφορίοις ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
- AG. Τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ἀφρέλειά σοι;
 EY. Ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
 ἐν ταῖς γυναιξίν, ὥς δοκᾶν εἶναι γυνή, 185

ὕπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.

Μόνος γὰρ ἂν λέξεις ἀξίως ἐμοῦ.

ΑΓ. Ἐπεὶτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρῶν;

ΕΥ. Ἐγὼ φράσω σοι. Πρῶτα μὲν γινώσκομαι·
ἔπειτα πολλὸς εἰμι καὶ πάγων' ἔχω, 190
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκὸς, ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἀπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.

ΑΓ. Εὐριπίδη, —

ΕΥ. Τί ἔστιν;

ΑΓ. ἐποίησάς ποτε,
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

ΕΥ. Ἐγωγε. 195

ΑΓ. Μὴ νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφείξει· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθα.
Ἄλλ' αὐτὸς δ' γε σὸν ἔστιν οἰκείως φέρε·
τὰς ξυμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

ΜΝ. Καὶ μὴν σὺ γ', ὦ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶ 200
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

ΕΥ. Τί δ' ἔστιν οὗτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

ΑΓ. Κάκον ἀπολοίμην ἂν ἢ σὺ.

ΕΥ. Πῶς;

ΑΓ. Ὅπως;

Δουκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερήσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν. 205

ΜΝ. Ἰδοὺ γε κλέπτειν· νῆ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.

Ἄτὰρ ἡ πρόφασίς γε νῆ Δί' εἰκότως ἔχει.

ΕΥ. Τί οὖν; Ποίησεις ταῦτα;

ΑΓ. Μὴ δόκει γε σὺ.

ΕΥ. Ὡ τρισκακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'.

ΜΝ. Εὐριπίδη,
ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν προδώς. 210

ΕΥ. Πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;

ΜΝ. Τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.

ΕΥ. Ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοὶ,
ἀπόδουθι τουτὶ θοῖμάτιον.

ΜΝ. Καὶ δὴ χαμαί.

- Ἄτὰρ τί μέλλεις δράν μ'; 215
 EY. Ἀποξυρεῖν ταδί,
 τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.
 MN. Ἄλλα πράτθ' ὃ τι σοι δοκεῖ·
 ἢ μὴ 'πιδιδόν' ἑμαυτὸν ὠφελὸν ποτε.
 EY. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε·
 χρῆσόν τί νυν ἡμῖν ξυρόν.
 ΑΓ. Αὐτὸς λάμβανε 220
 ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης.
 EY. Γεναῖος εἰ.
 Κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
 MN. Οἷμοι.
 EY. Τί κέραγας; Ἐμβαλῶ σοι πάνταλον,
 ἦν μὴ σιωπᾶς.
 MN. Ἄτταταῖ ἱατταταῖ.
 EY. Οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;
 MN. Ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν· 225
 οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐντανθὶ μενῶ
 τεμνόμενος.
 EY. Οὐκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
 τὴν ἡμίκραυραν τὴν ἐτέραν ψιλὴν ἔχων;
 MN. Ὀλίγον μέλει μοι.
 EY. Μηδამῶς πρὸς τῶν θεῶν
 προδῶς με. Χώρει δεῦρο.
 MN. Κακοδαίμων ἐγώ.
 EY. Ἐχ' ἀτρέμας, ὦ τῶν, κἀνάκνυτε. Ποῖ στρέφει; 230
 MN. Μυμῶ.
 EY. Τί μῦξεις; πάντα πεποιήται καλῶς.
 MN. Οἷμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεῦσθαι.
 EY. Μὴ φροντίσης, ὥς εὐπρεπὴς φαίνει πάνν.
 Βούλει θεᾶσθαι σαυτόν;
 MN. Εἰ δοκεῖ, φέρε.
 EY. Ὅρῳ σεαυτόν; 235
 MN. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένη.
 EY. Ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.
 MN. Οἷμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.
 EY. Ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν δᾶδ' ἢ λίχρον.
 Ἐπύκνυτε. Τὴν κέρκον φυλάττου τὴν ἄκραν.

MN. Ἐμοὶ μελήσει νῆ Δία, πλήν γ' ὅτι κόομαι. 240
 Οἷμοι τάλας. Ὑδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,
 [πρὶν ἀντιλαβέσθαι τοῦ γε πρῶτου τὴν φλόγα.]

EY. Θάρρει.

MN. Τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;

EY. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πραγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
 ἀποπεπόνηκας. 245

MN. Φῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.

Αἰθὺς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

EY. Μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σφογγεῖ.

MN. Οἰμῶξετάρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν πρῶτον πλυνεῖ.

EY. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαιτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
 ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χεῖσον ἡμῖν τουτῷ 250
 καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὥς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.

ΑΓ. Λαμβάνετε καὶ χεῖσθ'· οὐ φθονῶ.

MN. Τί οὖν λάβω;

ΑΓ. Ὅ τι; Τὸν κροκῶτον πρῶτον ἐνδύου λαβών.

MN. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὅξει ποσθίου.
 Ξύζωσον ἀνύσας. Αἶρε νῦν στρόφιον. 255

EY. Ἰδοῦ.

MN. Ἴθι νῦν κατὰστείλον με τὰ περὶ τὸ σκέλη.

EY. Κεκυφάλου δεῖ καὶ μίτρας.

ΑΓ. Ἦδὲ μὲν οὖν
 κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

EY. Νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ κάπιτηδεία πάνν.

MN. Ἀρ' ἀρμόσει μοι; 260

EY. Νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.

EY. Φέρε' ἐγκυκλὸν τι.

ΑΓ. Λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

EY. Ὑποδημάτων δεῖ.

ΑΓ. Τὰ μὰ ταῦτι λάμβανε.

MN. Ἀρ' ἀρμόσει μοι; Χαλαρὰ γοῦν χაίρεις φορῶν.

ΑΓ. Σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει,
 εἴσω τις ὥς τάχιστα μ' ἐσκυκλησάτω. 265

EY. Ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσί καὶ δὴ γυνή
 τό γ' εἶδος· ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
 γυναικεῖς εὖ καὶ πιθανῶς.

MN. Πειράσομαι.

EY. Βάδιζε τοίνυν.

MN. Μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἦν γε μὴ
 δμότης ἐμοὶ — 270

EY. Τί χρεῖμα;

MN. συσσωσεῖν ἐμὲ
 πάσαις τέχναις, ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.

EY. Ὅμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.

MN. Τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν;

EY. Ὅμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

MN. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρεὴν ὤμοσεν, 275
 ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ', οὐδ' ὥρως' ἐγώ.

EY. Ἐσπευδε ταχέως, ὥς τὸ τῆς ἐκκλησίας
 σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορείῳ φαίνεται.
 Ἐγὼ δ' ἄπειμι.

MN. Δευρό νυν, ὦ Θοῤῥτ', ἔπου.

ὦ Θοῤῥττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων 280
 ὅσον τὸ χρεῖμ' ἀνέρχεται τῆς λιγνύος.

Ἄλλ', ὦ περικαλλῇ Θεσμοφόρῳ, δέξασθέ με
 ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεύρο καὶ πάλιν οἴκαδε.

ὦ Θοῤῥττα, τὴν κίστην κατάρου, κᾶτ' ἔξελε 285
 τὸ πόπανον, ἵνα λαβοῦσα θύσω τοῖν θεοῖν.

Δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
 καὶ Φερρέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
 θύειν ἔχουσιν· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν·
 καὶ τὴν θυματέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
 πλουτοῦντος, ἄλλως δ' ἡλιθίου κάβελτέρου· 290
 καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.

Ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν δητόρων
 ἵν' ἐξακούω; Σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θοῤῥτ', ἐκποδῶν·
 δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

Κ Η Ρ Υ Ξ

Εὐφημία 'στω, εὐφημία 'στω. Εὔχεσθε τοῖν Θε- 295
 σμοφόροις [τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ] καὶ τῷ Πλού-
 τῳ καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ καὶ τῇ Κουροτρόφῳ [τῇ
 Γῇ] καὶ τῷ Ἑρμῇ καὶ ταῖς Χάρισιν ἐκκλησίαν τήρδε 300
 καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι,

πολυφρὲλῶς μὲν τῇ πόλει τῇ Ἀθηναίων, τυχερῶς δ' 305
 ἡμῖν αὐταῖς· καὶ τὴν δρῶσαν τὴν τ' ἀγορεύουσαν τὰ
 βέλτεστα περὶ τὸν δῆμον [τὸν Ἀθηναίων καὶ] τὸν
 τῶν γυναικῶν, ταύτην νικᾷν. Ταῦτ' εὐχεσθε καὶ 310
 ἡμῖν αὐταῖς τάγαθά. Ἴη παιῶν, ἱη παιῶν. Χαίρωμεν.

ΧΟΡΟΣ.

Δεχόμεθα καὶ θεῶν γένος
 λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
 χαρέντας ἐπιφανῆραι.
 Ζεῦ μεγαλύνουμε χρυσολύρα τε, 315
 Ἀθλον δς ἔχεις ἱερὰν,
 καὶ σὺ, παγκρατὲς κόρα
 γλανκῶπι χρυσόλογγε πόλιν
 οἰκοῦσα περιμάχητον, ἔλθῃ δευρο,
 καὶ πολύνουμε θηροφόνῃ παῖ, 320
 Λατοῖς χρυσώπιδος ἔρνος,
 σύ τε, πόντις σεμνὲ Πόσειδον
 ὀλιμέθον, προλιπὼν
 μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,
 Νηρέος εἰναλίου τε κόραι 325
 νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
 Χρυσέα δὲ φόρμιγγ'
 ἀρήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
 ἡμετέρας· τελέως δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
 εὐγενεῖς γυναῖκες. 330

ΚΗ. Εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
 καὶ ταῖς Ὀλυμπιάσι, καὶ τοῖς Πυθίοις
 καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Ἀηλίοις
 καὶ ταῖσι Ἀηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,
 εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν 335
 τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ ἑπικηρυκεύεται
 Εὐριπίδῃ ἢ Μήδοις ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
 τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ
 ἢ τὸν τύραννον ξυγκατάγειν, ἢ παιδίον 340
 ὑποβαλλομένης κατεῖπεν, ἢ δούλῃ τινὸς
 προαγωγὸς οὖσ' ἐνεθρύλισεν τῷ δεσπότην,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἴ τις ἑξαπατᾷ ψευδῇ λέγων

καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόσχηταί ποτε,
 ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῶ γραῖς γυνή, 345
 ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦς ἑταῖρα τὸν φίλον,
 ἢ εἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοῦς
 ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῆκίαν
 ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ἡμῖν τοὺς θεοὺς 350
 εἴχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κάγαθά.

ΧΟ. Ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
 πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
 τάδ' εὖγματ' ἐκγενέσθαι·
 τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει 355
 νικᾶν λεγούσας. Ὅποσαι δ'
 ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
 ὄρκους τοὺς νενομισμένους
 κερδῶν εἵνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἢ ψηφίσματα καὶ νόμους 360
 ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι
 τὰ πόρρητά τε τοῖσιν ἐχθρ-
 οῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
 ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῇ 365
 χώρα [οὔνεκ' ἐπὶ βλάβῃ],
 ἀσεβοῦσιν ἀδικοῦσιν τε τὴν πόλιν.
 Ἄλλ', ὦ παγκρατὲς
 Ζεῦ, ταῦτα κυρώσεως, ὥσθ'
 ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν 370
 καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗ. Ἄκουε πᾶσ'. Ἐδοξε τῇ βουλῇ ταδὶ
 τῇ τῶν γυναικῶν. Τιμόκλει' ἐπεστάται,
 Λύσιλλ' ἐγραμμάτευν, εἶπε Σωστράτη
 ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ 375
 τῶν Θεσμοφοριῶν, ἣ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
 καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
 ὃ τι χρὴ παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 ἡμῖν ἀπάσαις. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Α.

Ἐγώ. 380

ΚΗ. Περίθου νῦν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.

- ΧΟ. Σίγα, σιώπα, πρόσσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
 ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. Μακρὰν ἔοικε λέξειν.
- ΓΥ. Α. Φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τῷ θεῷ
 λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
 βαρέως φέρω τάλαινα πολλὴν ἤδη χρόνον 385
 προπηλακίζομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ
 Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
 Τί γὰρ οὗτος ἡμῖν οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;
 Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπουπερ ἐμβραχὺ 390
 εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροί,
 τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας, καλῶν,
 τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
 τὰς οὐδὲν ὕγιες, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακῶν;
 Ὡστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἱκρίων 395
 ὑποβλέπονσ' ἡμᾶς σκοποῦνται τ' εὐθέως
 μὴ μοιχὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεχυμμένος.
 Δράσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥντερ καὶ πρὸ τοῦ
 ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
 τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν τις τῷ πλέκῃ 400
 γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κῆν ἐκβάλῃ
 σκεδὸς τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 ἀνὴρ ἐρωτᾷ, "Τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
 Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ."
 Κάμνει κόρη τις; Εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει, 405
 "Τὸ χρώμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης."
 Εἴεν· γυνὴ τις ὑποβαλέσθαι βούλεται
 ἀποροῦσα παίδων; Οὐδὲ τοῦτ'· ἔστιν λαθεῖν·
 ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον.
 Πρὸς τοὺς γέροντας δ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας 410
 ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρον
 γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦτος τοδὶ,
 Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
 Εἴτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισι
 σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς 415
 τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικὸς
 τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 Καὶ τὰντα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ

αὐταῖς ταμινεύουσαις προαιρούσαις λαθεῖν,
 ἔλαιον, ἄλφιτ', οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 420
 ἔξεστιν· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κληδία
 αὐτοὶ φορῶσι κρυπτὰ κακοηθέστατα
 Λακωνικ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 Πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ἐποῖξαι τὴν θύραν
 ποιησαμένοιαι δακτύλιον τριωβόλου· 425
 νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ὑπὸ τριῦ Εὐριπίδης
 ἐδίδαξε θριπῆδεσ' ἔχειν σφραγίδα
 ἑξαψαμένους. Νῦν οὖν ἐμοὶ τοῦτω δοκεῖ
 ὀλεθρὸν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
 ἢ φαρμάκοισιν ἢ μιᾷ γέ τῃ τέχνῃ, 430
 ὅπως ἀπολεῖται. Ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως ξυγγράψομαι.

ΧΟ. Οὕτω ταύτης ἤκουσα Στρ.
 πολυπλοκατέρας γυναικὸς 435
 οὐδὲ δεινότερα λεγούσης.
 Πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
 [πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
 πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί,] πυνκῶς τε
 ποικίλους λόγους ἀνηύρεν
 εἰς διεξηγημένους·
 ὥστ' ἂν, εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν 440
 Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δο-
 κεῖν ἂν αὐτὸν, ὥς ἐγῶμαι,
 πᾶσιν ὑμῖν
 ἄντικρυς μηδὲν λέγειν. 442

ΓΥ. Β. Ὅλίγων ἔνεκα καὶ τὴν παρηλθον ῥημάτων.
 Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτὴ κατηγόρηκεν εἰς·
 δι' δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι. 445
 Ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
 παιδάριον πέντε καταλιπὼν, ἀγὼ μόλις
 στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
 Τέως μὲν οὖν ἄλλ' ἡμικῶς ἐβοσκόμην·
 νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδίαις ποιῶν 450
 τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς·
 ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδὲ θῆμιςιν.
 Νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω

τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν εἵνεκα·
 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, ὀρᾷ κακὰ, 455
 αἵτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
 Ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γάρ μ' ἀνδράσι
 πλέξαι στεφάνους ξυνθηματιαίους εἵκοσιν.

XO. Ἐτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
 κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν· 460
 οἷα κάστωμύλατο
 οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα
 καὶ πολύπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
 πιθὰνὰ πάντα. Δεῖ δὲ ταύτης

τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην. 465
 MN. Τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
 Εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκονούσας κακὰ
 οὐ θανατάσιόν ἐστ' οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.

Καυτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀνείμην τῶν τέκνων,
 μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 470

Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαιοι χρηθ' δοῦναι λόγον·
 αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοῦδεμὶ ἐκφορὰ λόγου.

Τί ταῦτ' ἔχουσαι 'κεῖνον αἰτιώμεθα
 βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῖν ἢ τρία 475
 κακὰ ξυνειδῶς εἶπε δρώσας μυρία;

Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
 ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δαίμ'· ἐκεῖνο δ' ὄν
 δεινότατον, ὅτε νύμφῃ μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας,
 ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθήρδεν. Ἦν δέ μοι φίλος, 480
 ὅσπερ με διεκλόρησεν οὔσαν ἐπτέτιν.

Οὗτος πόθῳ μου 'κνευεν ἐλθὼν τὴν θύραν.

Κἄτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.

Ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, "Ποῖ σὺ καταβαίνεις;" — "Ὅποι;

Στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κἀδύνη·
 ἐς τὸν κοπερῶν ὄν ἐρχομαι." — "Βάδιζε νυν." 485

Κἄθ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον·

ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
 ἐξηλθον ὥς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἡρειδόμην
 παρὰ τὸν Ἀγνιδά κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.

Ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἴφ', ὀρᾷ, Εὐριπίδης· 490
 οὐδ' ὥς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῶρεωκόμων
 σποδοῦμεθ', ἦν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·

οὐδ' ὥς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ του λγκώμεθα
 τὴν νύχθ', ξωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
 ἔν' ἀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιῶν 495
 μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποποπῆται. Ταῦθ', ὁρᾷς,
 οὐπώποτ' εἶπεν. Εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
 ἡμῖν τί τοῦτ'; ἐπεὶ οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
 ὥς ἡ γυνὴ δεικνύσα τάνδρῃ τοῦγκυκλον
 ὑπ' ὄρθρον οἶόν ἐστιν ἐγκεκαλυμμένον 500
 τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν οὐκ εἴρηκέ πω.
 Ἐτέραν δ' ἐγὼδ' ἡ 'φασκεν ὠδίνειν γυνή
 δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
 ὁ δ' ἀνὴρ περιέτρεχ' ὠκυτόκῳ ὠνούμενος·
 τὸ δ' εἰσέφερε γραῖς ἐν χύτρῃ τὸ παιδίον, 505
 ἵνα μὴ βοῶν, κηρίῳ βεβυσμένον·
 εἰθ', ὥς ἐνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,
 "Ἄπελθ' ἄπελθ' ἥδη γὰρ, ὦνέρ, μοι δοκῶ
 τέξειν." τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισε·
 χῶ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν 510
 ἐκ τοῦ στόματος τὸ κηρίον, τὸ δ' ἀνέκραγεν·
 εἰθ' ἡ μιαρὰ γραῖς, ἡ 'φερεν τὸ παιδίον,
 θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
 "Λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σὸν
 τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον 515
 τῷ σὺ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον."
 Ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; Νῆ τὴν Ἀρτεμιν
 ἡμεῖς γε· κατ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα
 οὐδὲν παθοῦσαι μείζον ἢ δεδράκαμεν;

ΧΟ. Τοντὶ μέντοι θαναμαστὸν 520
 ὁπόθεν ἠρέσθη τὸ χρεῖμα,
 χῆτις ἐξέθρεψε χώρα
 τήνδε τὴν θρασείαν οὕτω.
 Τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοδωγον
 κατὰ τὸ φανερόν ᾧδ' ἀναιδῶς 525
 οὐκ ἂν ῥόμην ἐν ἡμῖν
 οὐδὲ τολμησαί ποτ' ἂν.
 Ἀλλὰ πᾶν γένοιτ' ἂν ἥδη·
 τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
 τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
 παντὶ που χρὴ

μη δάκη ῥήτωρ ἀθρεῖν. 530

Ἄλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάμιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' εἰ γυναῖκες.

ΓΥ. Α. Οὗτοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εἰ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακὸν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο
ταύτην ἑῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν 535
ἡμᾶς ἀπάσας. Εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς
αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναικας οὕσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

MN. Μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες· εἰ γὰρ οὔσης 540
παρρησίας καὶ δὴν λέγειν ὕσαιπέρ ἐσμεν ἄσται,
εἴτ' εἶπον ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὀφ' ὑμῶν;

ΓΥ. Α. Οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἦτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέ-
δρακεν 545

ἐπίτηδες ἐβρίσκων λόγους ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
οὐ πῶποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

MN. Ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῦτιον· μίαν γὰρ οὐκ ἂν εὖροις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξ-
ἀπάσας. 550

ΓΥ. Α. Ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοργος
ἡμᾶς ἀπάσας αἰδοῖς αἰ;

MN. Καὶ νῆ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ' ὅσα ξύνουδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἶπω;

ΓΥ. Α. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἤδησθ' ἐξέχεας ἅπαντα.

MN. Μὰ Δί' οὐδέπω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὦν
ποιοῦμεν· 555

ἐπεὶ τάδ' οὐκ εἴρηχ', δρᾶς, ὥς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον· —

ΓΥ. Α. Ἐπιτριβεῖς.

MN. ὥς τ' αὖ τὰ κρεῖ ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς
διδόσθαι

ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν· —

ΓΥ. Α. Τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.

MN. οὐδ' ὥς γυνὴ τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησεν 560
οὐκ εἶπον, οὐδ' ὥς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμνην·

οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πνέλῳ κατώρυνξεν ποτ' —

Ἐξόλοιο.

ΓΥ. Α.

MN. Ἀχαρνική τὸν πατέρα' —

ΓΥ. Α.

Ταντί δῃτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;

MN.

οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαντῇ
τοῦθ' ὑπεβάλλον, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ. 565

ΓΥ. Α.

Οὔτοι μὰ τῷ θεῷ σὺ καταπρόϊξει λέγουσα ταντί,
ἀλλ' ἐκποικῶ σου τὰς ποκάδας.

MN.

Οὔτοι μὰ Δία σὺ γ' ἄψει.

ΓΥ. Α.

Καὶ μὴν ἰδοῦ.

MN.

Καὶ μὴν ἰδοῦ.

ΓΥ. Α.

Λαβὲ θοιμάτιον, Φιλίστη.

MN.

Πρόσθες μόνον, κἀγὼ σε νῆ τὴν Ἀρτεμιν —

ΓΥ. Α.

Τί δράσεις;

MN.

τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω. 570

XO.

Πάσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γινῇ τις ἡμῖν
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. Πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι
σιγᾷθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πνθώμεθ' ἅττα λέξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Φίλοι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦμοι τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος ὑμῖν εἰμ' ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις· 575
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν αἰί.

Καὶ νῦν ἀκούσας πράγμα περὶ ὑμῶν μέγα
δλίγῃ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον
ἦκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπήτε καὶ τηρήτε μὴ καὶ προσπέση 580
ὑμῖν ἀφράκτοις πράγμα δεινὸν καὶ μέγα.

XO. Τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

ΚΛ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ γέροντα δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον. 585

XO. Πρὸς ποῖον ἔργον, ἥ τίνος γνώμης χάριν;

ΚΛ. Ἴν', ἅττα βουλευοῖσθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἶη τῶν λόγων κατάσκοπος.

XO. Καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὧν ἀνὴρ;

ΚΛ. Ἀφῆρσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης 590
καὶ τῶλλ' ἔπτανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασε.

MN. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; Τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἡλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἡρείχετ' ἄν;

- Οὐκ οἶμαι ὄγω, ὦ πολυτιμήτω θεώ.
Κ.Α. Ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐν ἡλθον ἀγγελῶν, 595
 εἰ μὴ πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.
ΧΟ. Τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
 Ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρην,
 ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν διου
 λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος. 600
 Καὶ σὺ ξυνέξενρ' αὐτὸν, ὥς ἐν τὴν χάριν
 ταύτην τε κάκεινην ἔχης, ὦ πρόξενε.
Κ.Α. Φέρ' ἴδω, τίς εἰ πρώτη σύ;
MN. Ποῖ τις τρέψεται;
Κ.Α. Ζητητέαι γάρ ἐστε.
MN. Κακοδαίμων ἐγώ.
 ΓΥΝΗ Α.
 Ἐμ' ἦτις εἴμ' ἦρου; Κλεωνύμου γυνή. 605
Κ.Α. Γινώσκεθ' ὁμοῖς ἦτις ἔσθ' ἥδ' ἡ γυνή;
ΧΟ. Γινώσκομεν δεῖν. Ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
Κ.Α. Ἡδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν ἡ τὸ παιδίον
 ἔχουσα;
ΓΥ. Α. Τιτθὴ νῆ Δί' ἐμή.
MN. Διοίχομαι.
Κ.Α. Αὐτὴ σὺ, ποῖ στρέφει; Μέν' αὐτοῦ. *MN.* Τί τὸ
 κακόν; 610
 Ἔασον οὐρῆσαι μ'. Ἀναίσχυντός τις εἰ.
Κ.Α. Σὺ δ' οὐδ' ποιεῖ τοῦτ'· ἀναμενῶ γὰρ ἐνθαδί.
ΧΟ. Ἀνάμενε δεῖν, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
 μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦνερ, σὺ γινώσκομεν.
Κ.Α. Πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. 615
MN. Νῆ Δί', ὦ μέλε·
 στραγγουριῶ γάρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.
Κ.Α. Τί καρδαμίζεις; Οὐ βαδιεῖ δεῖρ' ὥς ἐμέ;
MN. Τί δεῖν μ' ἔλκεις ἀσθενοῦσαν;
Κ.Α. Εἰπέ μοι,
 τίς ἐστ' ἀνὴρ σοι;
MN. Τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
 Τὸν δεῖνα γινώσκεις τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν; 620
Κ.Α. Τὸν δεῖνα; Ποῖον;
MN. Ἔσθ' ὁ δεῖν, δεῖς καὶ ποτε
 τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα —

- Κ.Α.* Ἀηρεῖν μοι δοκεῖς.
*Ἀν*ηλθες ἤδη δευρο πρότερον;
ΜΝ. Νῆ Δία
 δόσση γε.
Κ.Α. Καὶ τίς σοῦσι συσκηνήτρια;
ΜΝ. Ἡ δεῖν ἔμοιγ'. Οἴμοι τάλας. 625
Κ.Α. Οὐδὲν λέγεις.
- ΓΥΝΗ Α.**
- Ἀπελθ'.* Ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
 ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
 ἵνα μὴ πακούσης ὧν ἀνὴρ. Σὺ δ' εἰπέ μοι
 ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
ΜΝ. Φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; Ἐπίνομεν. 630
ΓΥ. Α. Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;
ΜΝ. Προυπίνομεν.
ΓΥ. Α. Ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος. Τί δαὶ τρίτον;
ΜΝ. Σκάριον ἔένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἄμῃς.
ΓΥ. Α. Οὐδὲν λέγεις. Δευρ' ἔλθ' δευρ', ὦ Κλείσθενες.
 Ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. 635
Κ.Α. Τί οὖν ποιῶ;
ΓΥ. Α. Ἀπόδυσσον αὐτόν· οὐδὲν ὄγιες γὰρ λέγει.
ΜΝ. Κἄπειτ' ἀποδύσσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;
Κ.Α. Χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ἀναίσχυντε σύ.
ΓΥ. Α. Ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
 καὶ νῆ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. 640
ΜΝ. Στερίφη γὰρ εἰμι κοῦκ ἐκήσα πώποτε.
ΓΥ. Α. Νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.
Κ.Α. Ἀνίστασ' ὀρθός. Ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
ΓΥ. Α. Τοδὶ διέκνυψε καὶ μάλ' εὐχρων, ὦ τάλαν.
Κ.Α. Καὶ ποῦ 'στιν; 645
ΓΥ. Α. Ἀδθῖς ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
Κ.Α. Οὐκ ἐγγετανθί.
ΓΥ. Α. Μάλλὰ δευρ' ἦκει πάλιν.
Κ.Α. Ἴσθμόν τιν' ἔχεις, ὠνθρωπ'· ἔνω τε καὶ κάτω
 τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
ΓΥ. Α. Ὡ μιαρὸς οὗτος. Ταῦτ' ἔρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
 ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. 650
ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
 εἰς οἷ' ἐμαντὸν εἰσεκάλισα πράγματα.

ΓΥ. Α. Ἄγε δὴ τί δρωμεν;

ΚΑ. Τουνὸν φυλάττετε

καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἰχῆσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελάω.

ΧΘ. Ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀψαμέ-
νας χρῆ 655

ξυζωσαμένας εἰς κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
ζητεῖν εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἀνελήλυθε καὶ περιθρέξαι
τὴν πύκνα πάσαν καὶ τὰς σικηρὰς καὶ τὰς διόδους
διαθρῆσαι.

Εἶα δὴ πρῶτιστα μὲν χρῆ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρῆ 660
μὴ βραδύνειν, ὥς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρῶτην τρέχειν χρῆν ὥς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.

Εἶα νῦν ἔρχεε καὶ μάτ-
ευε ταχὺ πάντ', εἴ τις ἐν τού-
τοισι τοῖς τόποις ἐδραῖος
ἄλλος αὖ λέληθεν ὢν.

Πανταχῇ δὲ ῥῖπον ὄμμα 665
καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δευρο
πάντ' ἀνασκοπεῖ καλῶς.

Ἦν γὰρ ληφθῇ δράσας ἀνόσια,
δώσει τε δίκην καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἔσται ἅπασιν
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων 670
ἀθέων τε τρόπων,

φήσει τε θεοὺς εἶναι φανερώς,
δείξει τ' ἤδη

πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας ∟ ∟ ∟ -
δικαίως τ' ἐφ' ἐποντας 675
δσια καὶ νόμιμα μηδόμενους ποιεῖν
ὅ τι καλῶς ἔχει.

Κῆν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσιόν τι δρῶν,
μανιάσιν φλέγων λύσσαις, παράκοπος, 680
[εἴ τι δρώη,] πᾶσιν ἐμφανῆς δρᾶν

ἔσται γυναιξὶ καὶ βροτοῖς
ὅτι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια
θεὸς ἀποτίνεται [παρὰ χρεμά τε τίνεται.]

Ἄλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς· 685
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥΝΗ Α.

Ἄ, ποῖ σὺ φεύγεις; Οὔτος οὔτος, οὐ μενεῖς;
Τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον 690
ἐξαρκάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

MN. Κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἦν μὴ μ' ἀφήτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῆδε φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν. 695

ΓΥ. Α. ὦ τάλαιν' ἐγώ.

Γυναῖκες, οὐκ ἀρήξει· Οὐ πολλὴν βοήν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

XO. Ἔα ἔα.

ὦ πότναι Μοῖραι, τί τόδε δέρομαι νεοχμὸν αὐ
τέρας; 700

ὦς ἅπαντα μεστὰ τόλμης ἐστὶ κἀναισχυντίας.

Οἷον αὐ δέδρακεν ἔργον, οἷον, ὦ φίλαι, τόδε.

MN. Οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

XO. Ταῦτα δητ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω; 705

ΓΥ. Α. Δεινὰ δηθ', ὅστις γ' ἔχει μὴν ἑξαρκάσας τὸ παιδίον.

XO. Τί ἂν ὄν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὄδ' ἀναισχυντεῖ;

MN. Κοῦπω μέντοι γε πέπαυμαι.

XO. Ἄλλ' ὅν ἦκεις γ' ὅθεν οὐ φεύγεις
ἀποδρὰς λέξεις
οἷον δράσας διέδους ἔργον,
λήψει δὲ κακόν. 710

MN. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπείχομαι.

XO. Τίς ἂν σοι τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν 715
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις;

MN. Μάτην λαλεῖτε· τήνδ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

XO. Ἄλλ' οὐ μὰ τὸν θεὸν τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἔτ' ἐνυβριεῖς
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους. 720
Ἄθεοις ἔργοις γὰρ ἀνταμειψ-
όμεσθ' ἂν σ', ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.
Τάχα δὲ μεταβαλοῦσ'

ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπος ἐπέχει τύχη. 725
 Ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρεὴν σ' ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων
 καὶ καταΐθειν τὸν πανορθρον πυρπολεῖν θ' ὅσον
 τάχος.

ΓΥ. Α. Ἵωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
 κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

MN. Ὑφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν 730
 ἀπόδνθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
 μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.

Τουτὶ τί ἐστίν; Ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
 οἶνον πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
 Ὡ θερμόταται γυναικες, ὦ ποτίσταιται, 735

καὶ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,
 ὦ μέγα καπτήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακὸν,
 κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκη.

ΓΥ. Α. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

MN. Παράβαλλε θῆρα. Σὺ δ' ἀπόκριναι μοι τοδί· 740
 τουτὶ τεκεῖν φῆς;

ΓΥ. Α. Καὶ δέκα μηνάς γ' αὐτ' ἐγὼ
 ἤνεγκον.

MN. Ἦνεγκας σύ;

ΓΥ. Α. Νῆ τὴν Ἀρτεμιν.

MN. Τρικόντυλον ἢ πᾶς; Εἰπέ μοι.

ΓΥ. Α. Τί μ' εἰργάσω;
 Ἀπέδυσας, ὠναίσχυντέ, μου τὸ παιδίον
 τυννοῦτον ὄν. 745

MN. Τυννοῦτο;

ΓΥ. Α. Μικρὸν νῆ Δία.

MN. Πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; Τρεῖς Χόας ἢ τέτταρας;

ΓΥ. Α. Σχεδὸν τοσοῦτον χῶσον ἐκ Διονυσίων.
 Ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.

MN. Μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.

ΓΥ. Α. Ἐμπρήσομεν τοίνυν σε.

MN. Πάνν γ' ἐμπρίμπρατε·
 αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα. 750

ΓΥ. Α. Μὴ θῆθ' ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρεῖς ποίει
 ὑπέρ γε τούτου.

MN. Φιλότεχνός τις εἰ φύσει.

Ἀλλ' οὐδὲν ἦτον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.

- ΓΥ. Α. Οἷμοι, τέκνον. Δὸς τὸ σφαγεῖον, Μανία,
ἵνα θάψω γόνιν τὸ τοῦ τέκνου τοῦμοσ' λάβω. 755
- MN. Ὑπεχ' αὐτό· χαρισθῆναι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.
- ΓΥ. Α. Κακῶς ἀπόλοι' ὥς φθονερός εἰ καὶ δυσμενής.
- MN. Τοῦτ' ἰδὲ τὸ δέσμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
- ΓΥ. Α. Τί τῆς ἱερείας γίγνεται;
- MN. Τοῦτ' ἰδὲ λαβέ.

ΓΥΝΗ Γ.

- Ταλαντάτῃ Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε; 760
[τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου ἔξηρῆσατο;]
- ΓΥ. Α. Ὁ πανοργῶς οὗτος. Ἄλλ', ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἂ πεποιήχ' οὗτος φράσω.
- MN. Ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας; 765
τίς πείρα; τίς ἐπίνου'; Ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
καὶ ἐσκλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα
οὐ φαίνεται πῶ. Φέρε, τίν' ὄν ἔν ἄγγελον
πέμπωμαι ἐπ' αὐτόν; Οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους. Ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας 770
ρίψω γράφων. Ἄλλ' οὐ γὰρ εἰσὶ μοι πλάται.
Πόθεν ὄν γένοιτ' ἔν μοι πλάτας λαβεῖν, πόθεν;
Τί δ' ἔν, εἰ ταδὶ τὰγάματα' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτουμι; Βέλτιον πολὺ.
ἔσθ' ὅλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κακεῖν' ἦν ξύλον. 775
ὦ χεῖρες ἐμαί,
ἐγχειρεῖν χρὴν ἔργῳ πορίμῳ.
Ἄγε δὴ, πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὀλκούς,
κέρκυρας ἐμῶν μόχθων. Οἷμοι, 780
τοῦτ' ἰδὲ τὸ ῥῶ μοχθηρόν.
Χώρει χώρει· ποῖαν αὐλάκα;
Βάσκει' ἐπείγετε πάσας κατ' ὁδοὺς,
κείνῃ, ταύτῃ· ταχέως χρὴ.
- ΧΟ. Ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι. 785
καὶ τοὶ πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῶλον κακὰ πόλλ'
ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἔσμεν κακὸν ἀνθρώποις καὶ ἡμῶν ἔστιν ὅπαντα,
ἔριδες, νεῖκη, στάσις ἀργαλέα, λήπη, πόλεμος. Φέρε
δὴ νῦν,

εἰ κακὸν ἔσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴτερ' ἀληθῶς κα-
κὸν ἔσμεν,

κάπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐκκύψασαν ἀλῶναι, 790
ἀλλ' οὐτωςὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
Κῆν ἐξέλθῃ τὸ γυναιὸν ποι, κᾶθ' εὖρητ' αὐτὸ θύρασι,
μανίας μαίνεσθ', οὗς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ
ἀληθῶς

ἔνδοθεν ἤβρετε φροσδὸν τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμ-
βάνετ' ἔνδον.

Κῆν καταδάφωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κο-
πιῶσαι, 795
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλῖνας περι-
νοστών.

Κῆν ἐκ θυρίδος παρακίπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε
θεᾶσθαι.

κῆν αἰσχυνθεῖς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὐθις τὸ κακὸν παρακίψαν ἰδεῖν. Οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἔσμεν πολὺ βελτίους. Βάσανος δὲ πάρεστιν
ιδέσθαι. 800

Βάσανον δῶμεν πότεροι χεῖρους· ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμεν
ὑμᾶς,

ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. Σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθώμεν πρὸς
ἕκαστον

παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τάνδρως τοῦνομ'
ἑκάστου.

Νανσιμάχης μὲν γ' ἦντων ἐστὶν Χαρμῖνος· δηλα δὲ τᾶργα.
Καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σα-
λαβακχοῦς. 805

Πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην
τὴν Μαραθῶνι,

καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
Ἄλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτὴς ἐστὶν ἀμείνων,
παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; Οὐδ' αὐτὸς τοῦτό
γε φήσει.

Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ'
εἶναι. 810

Οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ', ἣν τὰ μέγισθ'
ὀφέληται,

φορμὸν πυρῶν τάνδρὸς κλέψας· αὐθημερὸν αὐτ' ἀπέ-
δωκεν.

Ἄλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας, 815

καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μάλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
Καὶ μὲν δῆπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσιν σῶζειν. 820

Ἡμῖν μὲν γὰρ σὼν ἔτι καὶ νῦν
τάντιον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάδειον·

τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν 825
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς

ἔρριπται τὸ σκιάδειον.

Πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν 830
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, ἐν δ' ὑπερφυέστατον.

Χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Σιτηρίοισι καὶ Σκίροις
ἐν τε ταῖς ἄλλαις ξορταῖς αἰσιν ἡμεῖς ἡγομεν· 835

εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή
ἢ τριήραρχον πονηρὸν ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. Τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡμφιεσμένην 840
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάρχου
καὶ δανεῖζειν χρήμαθ'; ἢ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
καὶ τόκον πράττετο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίβ' τὰ χρήματ' εἰπόντας τοδί,
"Ἄξία γὰρ εἰ τόκον τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον." 845

MN.

Ἄλλος γεγένημαι προσδοκῶν, ὁ δ' οὐδέπω.
Τί δῃτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; Οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
Τῷ δῃτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;

Ἐγὼ δ'αὖ τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. 850
 Πάντως δ' ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥΝΗ Γ.

Τί αὖ σὺ κυριακῆς; Τί κοικύλλεις ἔχων;
 Πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
 ἔξεις, ἕως ἂν τῶν περὶ τάνεών τις φανῇ.

ΜΝΗΣΛΑΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.

Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί, 855
 δς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
 λευκῆς νοτίζει, μελανοσύρμαιον λεών.

ΓΥ. Γ. Πανορθος εἴ νη τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

MN. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρίς οὐκ ἀνώνυμος
 Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. 860

ΓΥ. Γ. Σοὶ γ', ὦλεθρε,
 πατὴρ ἐκείνός ἐστι; Φρυνώδας μὲν οὖν.

MN. Ἑλένη δ' ἐκλήθη,ν,

ΓΥ. Γ. Αἰθις αὖ γίγναι γυνή

πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

MN. Ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρείαις
 ῥοαῖσιν ἔθανον. 865

ΓΥ. Γ. Ὁφελος δὲ καὶ σύ γε.

MN. Κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἴμ', ὃ δ' ἄθλιος πόσις
 οὐμός Μενέλεως σὸδέπῳ προσέρεχται.
 Τί οὖν ἔτι ζῶ;

ΓΥ. Γ. Τῶν κοράκων πονηρία.

MN. Ἀλλ' ὥσπερ αἰνάλλει τι καρδίαν ἐμήν.

Μὴ ψεδέ μ', ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 870

ΕΥΡΥΠΙΛΗΣ ὡς Μενέλαος.

Τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
 ὅστις ξένους δέξατο ποντίῳ σάλῳ
 καμόντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

MN. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΓΥ. Γ. Ποίου Πρωτέως;

Ὡς τρισκακόδαιμον· ψεύδεται νῆ τῷ θεῷ, 875
 ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

EY. Ποίαν δὲ χώραν εἰσετέλσαμεν σκάφει;

MN. Αἴγυπτον.

EY. Ὡς δύστηνος, οἷ πεπλεύκαμεν.

- ΓΥ. Γ. Πείθει τι τούτῳ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
ληροῦντι ληρον; Θεσμοφόρειον τουτογί. 880
- EY. Αὐτὸς δὲ Πρωτέως ἔνδον ἔστ' ἢ ἑώπιος;
- ΓΥ. Γ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἔτ', ὦ ξέने,
δοῖς γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾶς, "Ἐνδον ἔστ' ἢ ἑώπιος;"
- EY. Αἰαῖ, τέθνηκε; Ποῦ δ' ἐτυμβεύθῃ τάφῳ; 885
- MN. Τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
- ΓΥ. Γ. Κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο κάξολεῖ γ' ἔτι,
δοῖς γε τολμᾶς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
- EY. Τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἑδρας
φάρει καλυπτὸς, ὦ ξένη; 890
- MN. Βιάζομαι
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.
- ΓΥ. Γ. Τί, ὦ κακὸδαιμον, ἐξαπατᾶς αὐτὸν ξένον;
Οὗτος πανοιργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένη,
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσοῦ.
- MN. Βάῦξε τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ. 895
- EY. Ξένη, τίς ἡ γράς ἡ κακορροθοῦσά σε;
- MN. Αὕτη Θεονόη Πρωτέως.
- ΓΥ. Γ. Μὰ τῷ θεῷ,
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηπτόθεν.
Σὺ δ' εἰ πανοῦργος.
- MN. Ὅποσα τοι βούλει λέγε
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σὺ κασιγνήτῳ ποτὲ 900
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἑμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
- EY. Γύναι, τί εἶπας; Στρέψον ἀνταγγεῖς κόρας.
- MN. Αἰσχύνομαι σε τὰς γνάθους ὕβρισμαμένη.
- EY. Τοῦτί τί ἐστιν; Ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
ᾧ θεοί, τίς ὅψιν εἰσορᾷ; Τίς εἰ, γύναι; 905
- MN. Σὺ δ' εἰ τίς; Αὐτὸς γὰρ σὲ καμ' ἔχει λόγος.
- EY. Ἑλληνὶς εἰ τίς ἢ ἑπιχωρία γυνή;
- MN. Ἑλληνίς. Ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
- EY. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
- MN. Ἐγὼ δὲ Μενέλεω γε σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ. 910
- EY. Ἐγὼ γὰρ ὁρθῶς ἄνδρα δυστυχεστάτον.
- MN. ᾧ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι· περίβαλε δὲ χέρας.
Φέρε σὲ κύσω. Ἀπαγέ μ' ἅπαγ' ἅπαγ' ἅπαγέ με 915

λαβὼν ταχὺ πάνν.

- ΓΥ. Γ. Κλαύσετ' ἄρα νῆ τὸν θεὸν
δοσις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
- ΕΥ. Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
- ΓΥ. Γ. Οἴμ' ὡς πανοῦργος καὶ τὸς εἶναι μοι δοκεῖς 920
καὶ τοῦδ' εἰς ξύμβουλος. Οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἡγνυπτιάζετ'. Ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χά τοξότης.
- ΕΥ. Τοντὶ ποτηρόν' ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
- ΜΝ. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; 925
- ΕΥ. Μέν' ἥσυχος
οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτε σ', ἦνπερ ἐμπνέω,
ἦν μὴ 'πιλλέπωσ' αἱ μυρίαί με μηχαναί.
- ΜΝ. Ἀὖτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

- ῾Οδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος δν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
Οὗτος, τί κύπτεις; Ἀῆσον αὐτὸν εἰσάγων, 930
ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι κᾶπτετ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παῖ', ἦν προσίῃ τις.
- ΓΥ. Γ. Νῆ Δί', ὡς νῦν δὴ γ' ἀνῆρ
δλίγον μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἰστιορράφος. 935
- ΜΝ. Ὡ πρύτασι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦνπερ φιλεῖς
κοίλῃν προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ.
- ΠΡ. Τί σοι χαρίσωμαι;
- ΜΝ. Γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην, 940
ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνῆρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἔστιων.
- ΠΡ. Ἐχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δηλὸς ᾖς πανοῦργος ὢν.
- ΜΝ. Ἰατταταιάξ. Ὡ κροκῶθ', οἶ' εἴργασαι. 945
Κοῦκ ἔστ' ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.
- ΧΟ. Ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν ἄπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
γυναῖξιν,

ὅταν ὄργια σεμνὰ θεοῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
ἅπερ καὶ

Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
πολλὰς αὐτοῖν ἐκ τῶν ὥρων 950
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπεχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἔαντ'.

Ὅρμα, χώρει
κοῦφα ποσὶν, ἄγ', ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα, 955
ῥυθμὸν χορείας ὑπαγε πάσα· βαῖνε
καρπαλίμοιιν ποδοῖν.

Ἐπισκοπεῖν δὲ
πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρηὶ χοροῦ κατάστασιν.

Ἄμα δὲ καὶ στρ. α'.
γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960
μέλπετε καὶ γέραιρε φωνῇ πάσα χορομανεῖ τρόπῳ.

Εἰ δέ τις ἀντ. α'.
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναικὰ μ' οὔσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ. 965

Ἀλλὰ χεῖρ, ἀντ. α'.
ὥσπερ εἰκός, αὐτίκα
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυνᾷ στησαι βάσιν.

Πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν στρ. β'.
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον 970
Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἀγνῆν.

Χαῖρ', ὦ Ἐκάεργε,
ὅπαζε δὲ νίκηρ.

Ἦσαν δὲ τὴν τελείαν
μέλψωμεν, ὥσπερ εἰκός,
ἥ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαιζει τε καὶ 975
κλῆδας γάμου φυλάττει.

Ἐρμῆν δὲ νόμιον ἄντομαι ἀντ. β'.
καὶ Πᾶνα καὶ νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως

ταῖς ἡμετέραισι 980
χαρέντα χορείαις.

Ἐξαιρε δὴ προθύμως
διπλὴν χάριν χορείας. 982

Ἀλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθυμῳ ποδὶ, 985

959—961. = 962—965. = 966—968. 969=976. = 977—984.

Παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος·
 ἡστεύομεν δὲ πάντως.
 Ἄλλ' εἴ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθυμ' ποδὶ, 985
 τόρενε πᾶσαν ψδῆν.
 Ἑγοῦ δέ γ' ὦδ' αὐτὸς
 σὺ κισσοφόρε Βάκχει
 δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κύμοις
 σε φιλοχόροισι μέλπω.
 ὦ Βρόμι' εὖν', εὐοῖ, στρ. γ'. 990
 Αἰὶς καὶ Σεμέλας παῖ,
 χοροῖς πανηγύχοις
 τερπόμενος κατ' ὄρεα νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
 ὦ εὖν', εὐοῖ εὐοῖ,
 ὦ εὖν', ἀναχορεύων·
 ἀμφὶ δέ σοι κτυπεῖται ἀντ. γ'. 995
 Κιθαιρώνιος ἡχώ,
 μελάμφυλλά τ' ὄρη
 δάσκα καὶ νάπαι πετρώδεις ∪ ∪ - βρέμονται,
 κύκλω δὲ περὶ σε κισσὸς
 εὐπέταλος ἔλικι θάλλει. 1000

· ΤΟΞΟΤΗΣ.

Ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
 MN. ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε.
 TO. Μῆ μ' ἱκετεῦσι σύ.
 MN. Χάλασον τὸν ἥλον.
 TO. Ἀλλὰ ταῦτα δράσ' ἐγώ.
 MN. Οἷμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
 TO. Ἔτι μᾶλλο βοῦλις; 1005
 MN. Ἀτταταῖ ἰατταταῖ.
 Κακῶς ἀπόλοιο.
 TO. Σίγα, κακοδαίμων γέρον.
 Πέρ' ἐγὼ ἑνίγμῳ ποροῦς, ἵνα πυλάξῃ σοι.
 MN. Ταντὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλανκ' Εὐριπίδου.
 Ἐὰ θεοὶ, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
 Ἀνὴρ ἔοικέ μ' οὐ προδώσειν, ἀλλὰ μοι 1010
 σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμῶν
 ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
 990—994. — 995—1000. 24

τὰ δέσμ' ὑπάρχει. Ἀηλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι
ἤξει με σώσω· οὐ γὰρ ἔν παρῆπτετο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

- Φίλοι παρθένοι φίλοι, 1015
πῶς ἔν πελάθοιμι καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
Κλύεις; ὦ προσανδῶ σέ τᾶν ἐν ἄντροις,
κατάνευσον, ἔασον ὡς 1020
τὰν γυναῖκά μ' ἔλθειν.
MN. Ἄνοικτος ὅς μ' ἔδῃσε τὸν
πολυπονώτατον βροτῶν.
Μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν ἀπωλόμην ὁμῶς. 1025
Ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ πάλοι ἔφρεσ-
ὡς ὁλοδὸν ἄφιλον ἐκρέμασέν με τοῖς
κόραξιν δεῖπνον.
Ὅρᾳς; Οὐ χοροῖσιν οὐδ' ἡλίκων
μετὰ νεανίδων 1030
ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κῆτει βορὰ Γλαυκῆτη πρόκειμαι,
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δέ. 1035
Γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, (ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄνομ' ἄνομα πάθρα,)
φῶτα λιτομέναν, 1040
πολυδάκρυτον Ἀἰδα γόον φλέγουσαν,
αἰᾶ, αἰᾶ,
ὅς ἔμ' ἀπεξύρῃσε πρῶτον,
εἴτα κροκόεν τόδ' ἐνέδυσεν,
ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ἐς τόδ' ἀνέπεμψεν 1045
ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.
Ἰὼ μοι μοῖρας, ἔδν ἔτεκεν δαίμων.
Ὡ κατάρατος ἐγὼ τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
Εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ 1050

τὸν δὺσμορον ἐξολέσειεν.

Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὥς ἐκρεμάσθην,
λαιμότμητ' ἄχῃ δαιμόνων, αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

1055

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὥς Ἠχώ.

Χαῖρ', ὦ φίλη παῖ' τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὥς Ἀνδρομέδα.

Σὺ δ' εἰ τίς, ἥ τις τοῦμὸν ῥῥκτειρας πάθος;
ΕΥ. Ἠχώ, λόγων ἀντιφθός ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταῦτ' χωρίῳ 1060
Εὐριπίδῃ κατὰ ξυνηγωνίζομην.
Ἄλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαντῆς χρὴ ποιεῖν,
κλάειν ἔλεινῳς, —

ΜΝ. Σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.

ΕΥ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἄλλ' ἄρχου λόγων.

ΜΝ. ὦ νῦξ ἱερὰ, 1065
ὥς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ΕΥ. Δι' Ὀλύμπου.

ΜΝ. Τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν 1070
μέρος ἐξέλαχον;

ΕΥ. Μέρος ἐξέλαχον;

ΜΝ. Θανάτου τλήμων.

ΕΥ. Θανάτου τλήμων.

ΜΝ. Ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.

ΕΥ. Στωμυλλομένη.

ΜΝ. Νῆ Δι' ὀκληρά γ' εἰσήμερας 1075
λίαν.

ΕΥ. Λίαν.

ΜΝ. ὦ γραῦ, ἔασόν με μονωδῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι. Παῖσαι.

ΕΥ. Παῖσαι.

ΜΝ. Βάλλ' ἐς κόρακας.

- EY. Βάλλ' ἐς κόρακας.
 MN. Τί κακόν; 1080
 EY. Τί κακόν;
 MN. Αἰρεῖς.
 EY. Αἰρεῖς.
 MN. Οἴμωζ'.
 EY. Οἴμωζ'.
 MN. Ὅτ' οὐκ ἐστίν.
 EY. Ὅτ' οὐκ ἐστίν.
 TO. Οὗτος, σὶ λαλῖς;
 EY. Οὗτος, σὶ λαλῖς.
 TO. Πρυτάνεις καλέσω.
 EY. Πρυτάνεις καλέσω.
 TO. Σὶ κακόν; 1085
 EY. Σὶ κακόν;
 TO. Πῶτε τὸ πωνή;
 EY. πῶτε τὸ πωνή;
 TO. Σὺ λαλῖς;
 EY. Σὺ λαλῖς;
 TO. Κλαύσει.
 EY. Κλαύσει.
 TO. Κακκάσους μοι.
 EY. Κακκάσους μοι.
 MN. Μὰ Δί', ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὐτῇ. 1090
 EY. Πλησίον αὐτῇ.
 TO. Ποῦ 'στ' ἡ μιὰ; Καὶ δὴ πεύγει.
 Ποῖ ποῖ πεύγεις;
 EY. Ποῖ ποῖ πεύγεις;
 TO. Οὐ καιρήσεις.
 EY. Οὐ καιρήσεις.
 TO. Ἔτι γὰρ γρούζεις; 1095
 EY. Ἔτι γὰρ γρούζεις;
 TO. Λαβὲ τὴ μιὰ —
 EY. Λαβὲ τὴ μιὰ —
 TO. λάλο καὶ κατάρτατο γυναικί.

ΕΥΡΗΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς

ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
 ταχεῖ πεδίλῳ; Διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος

τέμνων κέλευθον πόδα τίθῃμ' ὑπόπτερον 1100
Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων.

ΤΟ. Σί λέγεις; Ἡ Γόργου πέρις
τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεφαλῇ;

ΕΥ. Τὴν Γοργόνος
ἔγωγέ φημι.

ΤΟ. Γόργο τοι κἀγὼ λέμι.

ΕΥ. Ἦε, τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ καὶ παρθένον 1105
θαῖς ὁμοίαν ναῦν δπως ὠρμισμένην;

ΜΝ. Ὡ ξένε, κατοίκτηιρόν με τὴν παναθλίαν
λυσὸν τε δεσμῶν.

ΤΟ. Οὐκὶ μὴ λαλῆσαι σὺ;

Κατάρατο, τολμᾷς ἀποτανομένη λαλῆσαι;

ΕΥ. Ὡ παρθέν, οἴκτειρώ σε κρεμαμένην ὀρῶν. 1110

ΤΟ. Οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρον
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο.

ΕΥ. Ἀγρεῖς, ὦ Σκύθα·

αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.

ΤΟ. Σκέψαι τὸ κύστο. Μή τι μικτὸ παίνεται;

ΕΥ. Φέρε δευρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἀψωμαι κόρης, 1115
φέρ', ὦ Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασιν ἐστίν, ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρωσ ἐῖληφεν.

ΤΟ. Οὐ ζήλω σί σε·

ἀτὰρ, εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιστραμμέν' ἦν,
οὐκ ἐπτόνησ' ἄν σ' αὐτὸ πνυγίζεις ἔγων. 1120

ΕΥ. Τί δ' οὐκ ἔξς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΤΟ. Εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γέροντο πνυγίσο,
τῇ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρῶκτισον.

ΕΥ. Μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά, 1125

ΤΟ. Μαστιγῶσ' ἄρα.

ΕΥ. Καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.

ΤΟ. Τὸ κεφαλὴ σ' ἄρα

τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τουτοῖ.

ΕΥ. Αἰαῖ· τί δράσω; Πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
Ἄλλ' οὐ γὰρ ἔν δέξαίτο βάρβαρος φύσις·

- σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ 1130
μάτην ἀναλίσκοις ἔν. Ἄλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῃ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
- ΤΟ. Μιὰρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιξέ μοι.
- ΜΝ. Μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὥς καταλείπεις ἀθλίαν.
- ΤΟ. Ἔτι γὰρ σὺ τῇ μᾶστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν; 1135
- ΧΟ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορὸν,
παρθένον ἄζυγα κούρην,
ἥ πόλιν ἡμετέραν ἔχει 1140
καὶ κράτος φανερόν μόνῃ
κληροδύχος τε καλεῖται.
- Φάνηθ', ὦ τυράννου στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
Ἀήμὸς τοί σε καλεῖ γυναι- 1145
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
- Ἦκετ' εὐφρονες Ἰλαιοι,
πότνιαι, ἄλλος ἐς ὑμέτερον,
ἔνδρας ἔν' οὐ θέμις εἰσορᾶν 1150
ὄργια σεμνὰ θεοῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὄψιν.
- Μόλετον ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ
Θεσμοφόρῳ πολυποτνία.
- Εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηρώω
ἦλθετε, νῦν ἀφίκεσθ', ἵκετεύομεν, ἐνθάδε χημῖν.
-
- ΕΥ. Γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον 1160
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἔπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπόν. Ταῦτ' ἐπικηρυκέομαι.
- ΧΟ. Χρεῖα δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεσφέρεις λόγον;
- ΕΥ. Ὅδ' ἐστίν, οὖν τῇ σανίδι, κηδεστῆς ἐμός. 1165
Ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
κακῶς ἀκούσῃ· ἦν δὲ μὴ πίθῃσθ' ἐμοί,
ὃ νῦν ὑποικουρεῖτε τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ἡμῶν διαβαλῶ.
- ΧΟ. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα, 1170
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθε σύ.

ΕΥΡΗΠΛΗΗΣ ὡς γραῦς.

- Ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν, ὠλάφιον, & σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνησθαι ποιεῖν.
Πρῶτον μὲν σὸν δίσλθε κἀνακόλπασσον.
Σὺ δ', ὦ Τερηδὸν, ἐπαναφύσα Περσικόν. 1175
- ΤΟ. Τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρι μοι;
ΕΥ. Ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα·
δραχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.
ΤΟ. Ὅρκησι καὶ μελετῇσι· οὐ κωλύσ' ἐγώ.
Ὡς ἐλαπτρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κῆδιο. 1180
- ΕΥ. Φέρε θοῖμάτιον ἔνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῖς τοῦ Σκύθου
τῷ πόδε πρότεινον, ἵν' ἐπολύσω.
- ΤΟ. Ναῖμι ναί,
κάτησο κάτησο, ναῖμι ναῖκ', ὦ τυγάτριο.
Οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη. 1185
- ΕΥ. Αὔλει σὺ θάττον. Ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;
ΤΟ. Καλὸ γε τὸ πυγῇ. Κλαῦσ', ἐὰν μὴ ἴδῃς μέρη.
Εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιο.
- ΕΥ. Καλῶς ἔχει. Λαβὲ θοῖμάτιον· ὦρα ὅτι νῦν
ῥῶδη βαδίζειν. 1190
- ΤΟ. Οὐ πιλῆσι πρῶτά μοι;
ΕΥ. Πάνυ γε· φίλησον αὐτόν.
- ΤΟ. Ὅ δ' ὃ, παπαπαπαῖ·
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
Τί σὺ κατεύδει παρ' ἐμέ;
- ΕΥ. Χαῖρ', ὦ τοξότα·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἔν τοῦτο.
- ΤΟ. Ναὶ ναί, γράδιο,
ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. 1195
- ΕΥ. Δώσεις σὸν δραχμήν;
ΤΟ. Ναὶ ναῖμι, δῶσι.
- ΕΥ. Τὰργύριον τοῖνον φέρε.
ΤΟ. Ἄλλ' οὐκ ἔκ' οὐδέν· ἀλλὰ τὸ συβίη λαβέ.
Ἔπειτα κομίσι σ' αὐτό. Ἀκολούτ', ὦ τέκνο.
Σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γέροντ', ὦ γράδιο.
Ὅνομα δέ σοι τί ἐστίν; ΕΥ. Ἀρτεμισία. 1200
- ΤΟ. Μεμνήσι τοῖνον τοῦνομ' Ἀρτομουξία.

- EY. Ἐρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
 Σὺ μὲν σὺν ἀπότρεχε, παιδάριον, ταυτὶ λαβών·
 ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. Σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
 δταν λυθῆς τάχιστα, φεύξει καὶ τενεῖς 1205
 ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδι' οὔκαδε.
- MN. Ἐμοὶ μελήσει ταυτὰ γ', ἣν ἀπαξ λυθῶ.
- EY. Ἀέλυσο. Σὺν ἔργον· φεύγε πρὶν τὸν τοξότην
 ἦκοντα καταλαβεῖν σ'.
- MN. Ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
- TO. ὦ γράδι', ὡς καρίεντό σοι τὸ τυγάτριον 1210
 καὶ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — Ποῦ τὸ γράδιον;
 Οἴμ' ὡς ἀπόλωλο. Ποῦ τὸ γέροντ' ἐντεντενί;
 ὦ γράδι', ὦ γρά'. Οὐκ ἐπαινώ γράδιον.
 Ἀρτομονξία.
 Διέβαλό μ', ὦ γρά'. Ἀπότρεκ' ὡς τάχιστα σύ.
 Ὅρτῳ δὲ σὺ συμβίη· καταβεβίγησι γάρ. 1215
 Οἴμοι, τί δρᾶσι; Ποῖ τὸ γράδι' οἴχεται;
 Ἀρτομονξία.
- XO. Τὴν γρατὴν ἐρωτᾷς, ἥ 'φερειν τὰς πηκτίδας.
- TO. Ναὶ ναῖ. Εἶδες αὐτό;
- XO. Ταύτη γ' οἴχεται
 αὐτὴ τ' ἐκείνη καὶ γέρον τις εἶπετο.
- TO. Κροκῶτ' ἔκνει τι τῇ γέροντο; 1220
- XO. Φήμ' ἐγώ.
 Ἐπ' ἔν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.
- TO. ὦ μικρὸ γράο. Πότερα τρέξι τὴν ὁδόν;
 Ἀρτομονξία.
- XO. Ὅρθην ἄνω δίωκε. Ποῖ θεῖς; Οὐ πάλιν
 τηρὶ διώξει; Τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.
- TO. Κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι. Ἀρτομονξία. 1225
- XO. Τρέχε νῦν ταχέως κατὰ τοὺς κόρκακας ἐπουρίσας.
 Ἀλλὰ πέπαισται μετριῶς ἡμῖν·
 ὥσθ' ὥρα νῦν δὴ 'στι βαδίζειν
 οὔκαδ' ἐκάστη.
- TO. Τῷ Θεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὴν 1230
 τούτων χάριν ἀνταποδοίτην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.¹

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ ΔΥΟ.²

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

1) Βάτραχοι Kock. 2) ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ et ΠΛΑΘΑΝΗ
Bergk. Πανδοκεύτρια α. et Πλαθάνη, πανδοκεύτρια β' Kock.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ἐστὶ μετὰ **Θεράποντος** **Ξανθίου** κατὰ **Εὐριπίδου** πόθον εἰς ἄδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντήν καὶ ῥόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξιν παρασχεῖν. Ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἧ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾗχετο, καὶ ὀλίγα ἔττα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾷ πρὸς τὸ προκείμενον. Ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὃ μὲν Ξανθίας διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχημέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς περὶ τὴν κύκλῳ πορεύεται. Ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦνται προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. Μετὰ ταῦτα ἐν ἄδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἱ τε μῦσαι χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἰσάχον ἄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ Θεράποντος εἰς ταῦτ' ἐρχεται τούτοις. Τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφатταν παραχθέντες ἀλεώρας τυγχάνουσιν. Ἐν δὲ τούτῳ ὃ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιτέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. Τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. Παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχίλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχίλου παρὰ τῷ ἄδῳ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου. Συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακρίνειν ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον

καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἐκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος τὸν Αἰσχύλον νικᾷν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται. Οὐ δεδήλωται μὴν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή· εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

Τὸ δὲ δράμα τῶν ἐδ' πάντων καὶ φιλολόγως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένης διὰ Φιλωνίδου εἰς Αἴθραια. Πρῶτος ἦν· δευτερός Φρόνιχος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. Οὕτω δὲ ἐθανυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαβὼν τὸ δέσμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω, καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημος χορός. Ἔπειτα μυστῶν ἐκδοκὴ. Πλούτων δ' ἰδὼν ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον. Ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἄγων, καὶ δὴ στεφανοῦνται γ' Αἰσχύλος. Τοῦτον δ' ἔγει Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.

III.

[ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷός τ' ὦν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα εἰς ἕδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχη. Ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα προσθεῖν ἔλθεῖν. Οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς ἕδου κατήει. Ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντησάμενος πρὸς Ἡρακλέα κατ' αὐτὸν ἐσκενάσθη, λεοντήν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. Ὡς οὖν ἤκουσε παρ'

Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν ἐχώρει πρὸς ἕδρην. Καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ, καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροнта μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεώτας εἰς ἕδου ἐπέρα. Καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιήρει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβὰς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν διαπεραιοῦνται καὶ αὐδῖς Ξανθίᾳ συγγίνεται, καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀψάμενος τῆς ὁδοῦ εὐρίσκει ὃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει δυσχερῆ τινα θεάματα, καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ ἕδου χορεύοντας. Εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν, καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων, παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα, καὶ ὅτου χάριν ἦκεν εἰπὼν ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἴν' Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἴν', ἀγωνισαμένων Λισχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφῶς ἀνενέγκῃ πρὸς βίον. Τούτου δὲ γενομένου καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Λισχύλου Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εἰς καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἔρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένης. Οὕτω δὲ ἐθανυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φηγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίταρχος.]

IV.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΛΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ παρὼν ποιητὴς, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηναίων ἔρχοντι δῶκοσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλούτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθοὺς· τῶν Νεφελῶν τὲ τὸ δράμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολόσχου καὶ φυσικοῦ [Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντῃ ἀπείχετο. Ὡς οὖν τὸ δράμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἔρχοντος Ἀθηναίων ἀσυμφανῶς συνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέσχου καὶ ψευδοτύπου τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν] οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμῳδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς

ὑπομήχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀφνούς καὶ ἀτεχνότατα γράφον-
τος, τῷ μεμνημένοι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βάρβαρον,
οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἐσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ κρείττονα φέρε-
σθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων. Ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὀμήρῳ τις
ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλεον εἰπεῖν,
Εὐρυτος μὲν τοξικῇ, Μαρσύας δὲ μουσικῇ τῷ Ἀπόλλωνι·
Σειρήσι δὲ καὶ Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰγύ-
πτιος Σάφρις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντι-
παταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κερανοῖς δηθὲν ἀνταστράπτοντες.
Κατὰ τοιοῦτον παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν, [ἐξομοιούμενον δὲ
φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοᾶσι θορυ-
βωδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δρᾶμα. Διασκευῇ
δὲ καὶ ἔκδεις τοιαύδε τοῦ δράματος· πλάττεται τῷ ποιητῇ
δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τρα-
γικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητὴν. Ὅθεν καὶ βουλευθεὶς κατιέναι
εἰς ἄδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς
τοῖς κοθόροις, καὶ λεοντῇ καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρα-
κλέους, μετὰ Ξανθίου οἰκέτου ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις
δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημωδεστέρως καλεῖται, εἰς
Θήβας ἢ Τίρυνθα πόλιν τοῦ Ἀργεῖος ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρα-
κλέα, ὁδοὺς τὰς εἰς ἄδου χρήζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανθο-
χεῖα καὶ ἐκτροπὰς, ὅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ἄδου πρὶν κατελ-
θόντος ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προ-
γενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. Παρ' οὗ μαθὼν ὅσων
ἔχρηξεν ἀπάρχεται τῆς πορείας. Παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθα-
κὼς τὴν Ἀχερουσίαν, αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὀβολοῖς πε-
ραιοῦνται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ', ἀνθ' ὧν τῇ περὶ Ἀργινοῦ-
σας οὐκ ἐνανμάχησε ναυμαχίᾳ τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ
τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ
πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ
καὶ Πλούτωνι, καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν Εὐριπίδου καὶ
Αἰσχύλου καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας, καὶ παρὰ
προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην, αἰθρὶς ἐς τοὺς
ζῶντας ἀνέρχεται.]

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εἴπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Νῆ τὸν Δί' ὃ τι βούλει γε πλὴν "Πιέζομαι."
Τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνν γάρ ἐστ' ἤδη χολή.

ΞΑ. Μηδ' ἕτερον ἀστυϊόν τι; ΔΙ. Πλὴν γ' "Ὡς θλίβομαι." 5

ΞΑ. Τί δαί; Τὸ πάνν γέλοιον εἴπω; ΔΙ. Νῆ Δία
θαρρῶν γ'· ἐκείνο μόνον δπως μὴ 'ρεῖς. — ΞΑ. Τὸ τί;

ΔΙ. Μεταβαλλόμενος τανάφορον ὅτι χεῖρητις.

ΞΑ. Μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαντῷ φέρων,
εἰ μὴ καδαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι; 10

ΔΙ. Μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.

ΞΑ. Τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν,
εἴτερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρόνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Ἀνύκς κάμειψίας,
οὐ σκευοφοροῦσ' ἐκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ; 15

ΔΙ. Μὴ νῦν ποιήσης· ὥς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλείν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

ΞΑ. Ὡ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὃ τράχηλος οὐτοσί,
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἔρεϊ. 20

ΔΙ. Εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;

ΞΑ. Οὐ γὰρ φέρω 'γώ; ΔΙ. Πῶς φέρεις γὰρ ὅς γ' ὀχεῖ; 25

ΞΑ. Φέρων γε ταυτί. ΔΙ. Τίνα τρόπον; ΞΑ. Βαρέως πάνν.

ΔΙ. Οὐκὼν τὸ βάρος τοῦθ', δ σὺ φέρεις, οἶνος φέρει;

ΞΑ. Οὐ δῆθ' ὃ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.

ΔΙ. Πῶς γὰρ φέρεις ὅς γ' αὐτὸς ὕψ' ἕτερον φέρει;

- ΞΑ. Οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὤμος οὐτοσὶ πιέζεται. 30
 ΔΙ. Σὺ δ' ὄν, ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὠφελεῖν,
 ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
 ΞΑ. Οὔμοι κακοδαίμων, τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐνανυμάχουν;
 Ἦ τῶν σε κακύνει ἔν ἐλέλεον μακρά.
 ΔΙ. Κατάβα, πανοῦργε· καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας 35
 ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἱ πρῶτά με
 ἔδει τραπέσθαι. Παιδίον, παῖ, ἡμὶ, παῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; Ὡς κενταυρικῶς
 ἐνῆλαθ' ὅστις. Εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
 ΔΙ. Ὁ παῖς. ΞΑ. Τί ἔστιν; ΔΙ. Οὐκ ἐνεθυμήθης;
 ΞΑ. Τὸ τί; 40
 ΔΙ. Ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑ. Νῆ Δία μὴ μαῖνοιο γέ.
 ΗΡ. Οὔτοι μὰ τὴν Ἀθήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
 καίτοι δάκνω γ' ἐμαντὸν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.
 ΔΙ. Ὡ δαιμόνιε, πρόσσελθε· δέομαι γὰρ τί σου.
 ΗΡ. Ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἴμι' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων 45
 ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
 Τίς ὁ νοῦς; Τί κόθορος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
 Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. Ἐπεβάτευν Κλεισθένι.
 ΗΡ. Κἀνανυμάχης; ΔΙ. Καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
 τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα. 50
 ΗΡ. Σφῶ; ΔΙ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΗΡ. Κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγηρόμην.
 ΔΙ. Καὶ δηρ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
 τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαντὸν ἐξαίφνης πόθος
 τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα.
 ΗΡ. Πόθος; Πόσος τις; ΔΙ. Μικρὸς, ἡλικὸς Μόλων. 55
 ΗΡ. Γυναικός; ΔΙ. Οὐ δηρ'. ΗΡ. Ἀλλὰ παιδός; ΔΙ. Οὐδαμῶς,
 ἀλλ' ἀνδρός. ΗΡ. Ἀππαπαῖ. Ξυνεγένου Κλεισθένι;
 ΔΙ. Μὴ σκῶπτέ μ', ὠδέλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς.
 Τοιοῦτος ἡμερὸς με διαλυμαίνεται.
 ΗΡ. Ποῖός τις, ὠδελφίδιον; ΔΙ. Οὐκ ἔχω φράσαι. 60
 Ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμάτων ἔρω.
 Ἦδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔττους;
 ΗΡ. ἔττους; Βαβαιᾶξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
 ΔΙ. Ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φράσω;
 ΗΡ. Μὴ ὅητα περὶ ἔττους γε· πάνν γὰρ μανθάνω. 65

- ΔΙ.** Τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. **ΗΡ.** Καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
- ΔΙ.** Κουδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. **ΗΡ.** Πότερον εἰς Αἶδου κάτω;
- ΔΙ.** Καὶ νῆ Δί' εἰ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω. 70
- ΗΡ.** Τί βουλόμενος; **ΔΙ.** Δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
- ΗΡ.** Τί δ'; Οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; **ΔΙ.** Τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἔστι λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 75
- ΗΡ.** Εἴτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἄγειν;
- ΔΙ.** Οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους δ τι ποιεῖ κωδωνίσω. 80
Κἄλλως δ μὲν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὢν
κὼν ξυναποδράναι δεδρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὁ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.
- ΗΡ.** Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; **ΔΙ.** Ἀπολιπὼν μ'
ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
- ΗΡ.** Ποῖ γῆς ὁ τλήμων; **ΔΙ.** Ἐς μακάρων εὐωχίαν. 85
- ΗΡ.** Ὁ δὲ Ξενοκλῆς; **ΔΙ.** Ἐξόλοιτο νῆ Δία.
- ΗΡ.** Πνυθάγγελος δέ; **ΞΑ.** Περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένον τὸν ὦμον οὐτωσὶ σφόδρα;
- ΗΡ.** Οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια, 90
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ καλίστερα;
- ΔΙ.** Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θάπτον, ἦν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ· 95
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὖροις ἔτι
ζητῶν ἂν, δοτις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
- ΗΡ.** Πῶς γόνιμον; **ΔΙ.** Ὡδὶ γόνιμον, δοτις φθέγγεται
τοιουτονί τι παρακεκυνδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα, 100
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμῶσαι καθ' ἱερῶν,
γλωτταν δ' ἐπιорκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

- HP. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙ. Μάλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
 HP. Καὶ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὥς καὶ σοὶ δοκεῖ.
 ΔΙ. Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν' ἔχεις γὰρ οἰκίαν. 105
 HP. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπτόνηρα φαίνεται.
 ΔΙ. Λειπυνεῖν με δίδασκε. ΞΑ. Περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος;
 ΔΙ. Ἄλλ' ὥνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
 ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
 τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεσίμην, οἷσι σὺ 110
 ἔχρω τόθ', ἥνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
 τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
 πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, δόδους,
 πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
 κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑ. Περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος; 115
 HP. Ὡς σέ τι, τολμήσεις γὰρ ἵεναι; ΔΙ. Καὶ σὺ γε
 μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
 ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Αἶδου κάτω
 καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ὄραν ψυχρὰν φράσης.
 HP. Φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα; 120
 Μία μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίων,
 κρεμάσαντι σαυτὸν. ΔΙ. Παῦε' πνιγρὰν λέγεις.
 HP. Ἄλλ' ἐστὶν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
 ἥ διὰ θυνείας. ΔΙ. Ἄρα κύνειον λέγεις;
 HP. Μάλιστα γε. ΔΙ. Ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον' 125
 εὐθὺς γὰρ ἀποπτήγνυσσι τάντικνῆμια.
 HP. Βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
 ΔΙ. Νῆ τὸν Δι', ὥς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
 HP. Καθέρπυσσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙ. Εἶτα τί;
 HP. Ἀναβάς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν —
 ΔΙ. Τί δρῶ; 130
 HP. ἀφιεμένην τὴν λαμπράδ' ἐντεῦθεν θεῶν
 κᾶππει', ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
 εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτὸν. ΔΙ. Ποῖ; HP. Κάτω.
 ΔΙ. Ἄλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
 Οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. HP. Τί δαί; 135
 ΔΙ. Ἦνπερ σὺ τότε κατήλθες. HP. Ἄλλ' ὁ πλοῦς πολὺς.
 Εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πᾶν
 ἄβυσσον. ΔΙ. Εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
 HP. Ἐν πλοιαρίῳ τιννουτῶ σ' ἀνὴρ γέρον

- ναύτης διάξει δὴ ὀβολῶν μισθὸν λαβῶν. 140
- ΔΙ. Φεῦ. Ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῷ δὴ ὀβολῶ.
 Πῶς ἡλθέτην κάκῃσε; ΗΡ. Θησεὺς ἤγαγε.
 Μετὰ τοῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
 δεινότατα. ΔΙ. Μή μ' ἐκπλήγτε μηδὲ δειμάτου·
 οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡ. Εἶτα βόρβορον πολλὸν 145
 καὶ σκῶρ ἀέλων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
 εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πῶποτε,
 ἢ παῖδα βινῶν τὰργύριον ὑφείλετο,
 ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρός γνάθον
 ἐπάταξεν, ἢ ἴορκον ὄρκον ὤμοσεν, 150
 ἢ Μορσίμον τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
- ΔΙ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοις καὶ
 τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίον.
- ΗΡ. Ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περιείσιν πνοή,
 ὄψει δὲ φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθαδὶ 155
 καὶ μυρρινῶνας καὶ θιάσους εὐδαίμονας
 ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ κρότον χειρῶν πολλῶν.
- ΔΙ. Οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡ. Οἱ μεμνημένοι, —
- ΞΑ. Νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγω μυστήρια.
 Ἄτὰρ οὐκ ἔτ' ἄξω γ' αὐτὰ τὸν πλείω χρόνον. 160
- ΗΡ. οἱ σοὶ φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὧν ἂν δέῃ.
 Οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
 ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
 Καὶ χαῖρε πόλλ', ὠδελφέ. ΔΙ. Νῆ Δία καὶ σὺ γε
 ὑγίαινε. Σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὐθις λάμβανε. 165
- ΞΑ. Πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙ. Καὶ ταχέως μέντοι πάνν.
- ΞΑ. Μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
 τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
- ΔΙ. Ἐὰν δὲ μὴ εὕρω; ΞΑ. Τότ' ἐμ' ἄγειν. ΔΙ. Καλῶς
 λέγεις·
 καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσιν οὗτοι νεκρόν. 170
 Οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
 ἀνθρῶπε, βούλει σκευάρι' εἰς Αἴδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ.

- Πόσ' ἔτιτα; ΔΙ. Ταντί. ΝΕ. Δύο δραχμὰς μισθὸν
 τελεῖς;
 ΔΙ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. Ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
 25*

- ΔΙ. Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι, ἐὰν ξυμβῶ τί σοι. 175
 ΝΕ. Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγον.
 ΔΙ. Ἀάβ' ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕ. Ἀναβιοίῃν νυν πάλιν.
 ΕΑ. Ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώζεται;
 Ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. Χρηστὸς εἰ καὶ γεννάδας.
 Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. 180

ΧΑΡΩΝ.

᾿Ωδπ, παραβαλοῦ.

- ΕΑ. Τούτι τί ἐστι; ΔΙ. Τοῦτο; Αἶμμη νῆ Δία
 αἴτη ὅτιν ἦν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὀρώ.
 ΕΑ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, κῆστι γ' ὁ Χάρων οὐτοσί.
 ΔΙ. Χαῖρ', ὦ Χάρων. ΕΑ. Χαῖρ', ὦ Χάρων.
 ΝΕ. Χαῖρ', ὦ Χάρων.
 ΧΑ. Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων; 185
 Τίς ἐς τὸ Αἴθης πεδίον ἢ εἰς Ὀνου πόδας
 ἢ ἔς Κερβερίους ἢ ἔς κόρακας ἢ πὶ Ταίναρον;
 ΔΙ. Ἐγὼ. ΧΑ. Ταχέως ἔμβαινε. ΔΙ. Ποῖ σχῆσιν δοκεῖς;
 Ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑ. Ναὶ μὰ Δία σοῦ γ' εἵνεκα.
 Ἐμβαινε δῆ. ΔΙ. Παῖ, δεῦρο. ΧΑ. Δοῦλον οὐκ
 ἔγω, 190
 εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
 ΕΑ. Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτηχον ὀφθαλμῶν.
 ΧΑ. Οὔκουν περιθρέξεις θῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;
 ΕΑ. Ποῦ θῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑ. Παρὰ τὸν Αἰδαῖνον λίθον,
 ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις· μανθάνεις; ΕΑ. Πάν
 μανθάνω. 196
 Οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιῶν;
 ΧΑ. Κάθιζ' ἐπὶ κώπῃ. Εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
 Οὔτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. Ὅ τι ποιῶ; Τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 ἴω πὶ κώπῃ, ὅλπερ ἐκέλευές με σύ;
 ΧΑ. Οὔκουν καθεδεῖ θῆτ' ἐνθαδὶ, γάστρων; ΔΙ. Ἰδοῦ. 200
 ΧΑ. Οὔκουν προβαλεῖ τῷ χεῖρε κἀκτενεῖς; ΔΙ. Ἰδοῦ.
 ΧΑ. Οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων ἀλλ' ἀντιβὰς
 ἑλᾶς προθύμως; ΔΙ. Κᾶτα πῶς δυνήσομαι
 ἄπειρος ἀθαλάττευτος ἀσалаμίνιος
 ὦν εἴτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. Ῥᾶσι' ἀκούσει γὰρ μέλη 205
 κάλλιστ', ἐπειδὴν ἐμβάλης ἄπαξ. ΔΙ. Τίνων;

ΧΑ. Βατράχων κύνων θανμαστιά. ΔΙ. Κατακέλευε δή.

ΧΑ. Ὡποπόπ ὥποπόπ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Βρεκεκεκὲς κοᾶξ κοᾶξ,
βρεκεκεκὲς κοᾶξ κοᾶξ. 210

Λιμναῖα κρηῶν τέκνα,
ξύνανλον ὕμνων βοᾶν
φθεγξώμεθ', εὐγερυν ἐμὰν αἰοιδὰν,
κοᾶξ κοᾶξ,
ὅν ἄμφι Νυσήμιον 215

Διὸς Διώνησον ἐν
Λίμναισιν ἀχῆσαμεν,
ἥριχ' ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
Βρεκεκεκὲς κοᾶξ κοᾶξ. 220

ΔΙ. Ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὦ κοᾶξ κοᾶξ·
ὕμιν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.

ΒΑ. Βρεκεκεκὲς κοᾶξ κοᾶξ. 225

ΔΙ. Ἄλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοᾶξ·
οὐδὲν γὰρ ἴστ' ἄλλ' ἢ κοᾶξ.

ΒΑ. Εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράττων·
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν μὲν εὐλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πᾶν ὁ καλαμόφθογγα παίζων, 230
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμιγκτὰς Ἀπόλλων
ἐνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἐνδρον ἐν λίμναις τρέφω.

Βρεκεκεκὲς κοᾶξ κοᾶξ. 235

ΔΙ. Ἐγὼ δὲ φιλυκταῖνας γ' ἔχω,
χῶ πρῶκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾶτ' αὐτίκ' ἐγκύπας βρεῖ —

ΒΑ. βρεκεκεκὲς κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙ. Ἄλλ', ὦ φιλωδὸν γένος, 240

παύσασθε. ΒΑ. Μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξώμεθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἀμέραισιν
ἠλάμεσθα διὰ κντεῖρου

- καὶ φλέω χαίροντες ᾧδῃς
πολυκολυμβήτοισι μέλεσιν, 245
ἢ Διδὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἐνύδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἶολαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασι.
Βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ. 250
ΔΙ. Βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
Τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
ΒΑ. Δεινὰ τᾶρα πεισόμεσθα.
ΔΙ. Δεινότερα δ' ἐγὼ γ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι. 255
ΒΑ. Βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
ΔΙ. Βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
Οἰμῶζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
ΒΑ. Ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθ' ἄν γ'
ὁπόσον ἢ φάρυγξ ἔν ἡμῶν
χανδάνῃ δι' ἡμέρας 260
βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
ΔΙ. Βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
Τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
ΒΑ. Οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
ΔΙ. [Οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμε]
οὐδέποτε· κεκραξόμεναι γὰρ,
κῆν δέῃ δι' ἡμέρας, 265
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοᾶξ,
βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
Ἐμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.
ΧΑ. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
Ἐκβαῖν' ἀποδοὺς τὸν ναῦλον. ΔΙ. Ἐχε δὴ τῷβολῶ. 270

- Ὁ Εανθίας. Ποῦ Εανθίας; Ἡ Εανθίας;
ΕΑ. Ἰαὺ. ΔΙ. Βάδιζε δεῦρο. ΕΑ. Χαῖρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙ. Τί ἐστι τάντανθι; ΕΑ. Σκότος καὶ βόρβορος.
ΔΙ. Κατείδες οὖν πον τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΕΑ. Σὺ δ' οὐ; 275
ΔΙ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ ἴγωγε, καὶ νυνὶ γ' ὀρώ.

- Ἄγε δὴ, τί δρῶμεν; ΞΑ. Προϊέναι βέλτιστα νῆν,
 ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὐ τὰ θηρία
 εἶναι τὰ δεῖν ἔφασκεν. ΔΙ. Ὡς οἰμώξεται.
 Ἥλαζονεῖςθ', ἵνα φοβηθείην ἐγώ, 280
 εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
 Οὐδὲν γὰρ οὕτω γαυρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
 Ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι
 λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
- ΞΑ. Νῆ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός. 285
 ΔΙ. Ποῦ ποῦ 'στ'; ΞΑ. Ὅπισθεν. ΔΙ. Ἐξόπισθέ νυν ἴθι.
 ΞΑ. Ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. Πρόσθε νυν ἴθι.
 ΞΑ. Καὶ μὴν δρῶ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.
 ΔΙ. Ποῖόν τι; ΞΑ. Δεινόν· παντοδαπὸν γόνυ γίγνεται,
 τοτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὄρευς, τοτὲ δ' αὖ γυνή 290
 ὠραιότατή τις. ΔΙ. Ποῦ 'στι; Φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
- ΞΑ. Ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύνων.
 ΔΙ. Ἐμπουσα τοῖνυν ἐστί. ΞΑ. Πυρὶ γόνυ λάμπεται
 ὅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. Καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;
 ΞΑ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΔΙ. Καὶ βολέτινον θάτερον; 295
 ΞΑ. Σάφ' ἴσθι. ΔΙ. Ποῖ δὴτ' ἂν τραποίμην; ΞΑ. Ποῖ
 δ' ἐγώ;
- ΔΙ. Ἴερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
 ΞΑ. Ἀπολούμεθ', ὠναξ Ἡράκλεις. ΔΙ. Οὐ μὴ καλεῖς μ',
 ὠνθροῦφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα;
 ΞΑ. Διόνυσσε τοῖνυν. ΔΙ. Τοῦτό γ' ἔθ' ἦπτον θατέρου. 300
 ΞΑ. Ἴθ' ἦπερ ἔρχει. Δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.
- ΔΙ. Τί δ' ἐστί; ΞΑ. Θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
 ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν,
 "Ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐτὸν γαλῆν δρῶ."
 Ἐμπουσα φρούδι. ΔΙ. Κατόμοσον. ΞΑ. Νῆ
 τὸν Δία. 305
- ΔΙ. Καθθίς κατόμοσον. ΞΑ. Νῆ Δί'. ΔΙ. Ὅμοσον.
 ΞΑ. Νῆ Δία.
- ΔΙ. Οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδὼν.
 ΞΑ. Ὅδὶ δὲ δέϊσας ὑπερεπυρρίασέ σου.
 ΔΙ. Οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταῦτ' προσέπεσε;
 Τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; 310
 [Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα;]

- ΞΑ. Οὗτος. ΔΙ. Τί ἔστιν; ΞΑ. Οὐ κατήκοντας; ΔΙ. Τίνος;
 ΞΑ. Ἀλλῶν πνοῆς. ΔΙ. Ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με
 αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
 Ἄλλ' ἡρέμα πτήξαντες ἀκροασώμεθα. 315

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἰακχ' ὦ Ἰακχε.

Ἰακχ' ὦ Ἰακχε.

- ΞΑ. Τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖν, ὃ δέσποθ'· οἱ μεμνημένοι
 ἐνταυθά που παίζουσιν, οὗς ἔφραζε νῆν.
 Ἄιδουσι γοῶν τὸν Ἰακχὸν ὄνπερ Διαιγόρας. 320

- ΔΙ. Κάμοι δοκοῦσιν. Ἦσυχίαν τοίνυν ἄγειν
 βέλτιστόν ἐστιν, ὥς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

- ΧΟ. Ἰακχ', ὃ πολυτίμοις ἐν ἔδραις ἐνθάδε ναίων, στρ.
 Ἰακχ' ὦ Ἰακχε, 325

ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων
 δσίους ἐς θιασώτας,
 πολύκαρπον μὲν τινάσσω
 περὶ κρατὶ σφ' βρύοντα
 στέφανον μύρτων, θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων 330
 ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
 φιλοπαίγμονα τιμᾶν,
 χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἀγνὰν ἱερὰν 335
 τοῖς μύσταισι χορεῖαν.

- ΞΑ. Ὡς πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
 ὥς ἡδὺ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

- ΔΙ. Οὐκὸν ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης;

- ΧΟ. Ἐγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσω, ἀντ. 340

Ἰακχ' ὦ Ἰακχε,
 νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
 Φλέγεται δὲ φλογὶ λειμῶν·
 γόνυ πάλλεται γερόντων· 345
 ἀποσεύονται δὲ λίπας

χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς
 ἱερὰς ὑπὸ τιμᾶς.

Σὺ δὲ λαμπάδι φαίνων 350
 προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δάπεδον
 χοροποιὸν, μάκαρ, ἦβαν.

Εὐφημεῖν χρεὶ κάξιστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν

324—336. = 340—353.

δοτις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμην μὴ
 καθαρεύει, 355
 ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσε
 μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ
 ἐτελέσθη,
 ἢ βωμολόχων ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο
 ποιούντων,
 ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει μηδ' εὐκόλως ἐστι
 πολίταις,
 ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ διπτίζει κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν, 360
 ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωρο-
 δοκεῖται,
 ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρεργ' ἄποπέμπει
 ἐξ Αἰγίνης Θωρηκίων ὧν εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
 ἀσκήματα καὶ λῖνα καὶ πίτταν διαπέμπτων εἰς
 Ἐπίδανρον,
 ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
 τινὰ πείθει, 365
 ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκατείων κυκλίοισι χοροῖσιν
 ὑπάδων,
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὧν εἴτ' ἀποτρώγει
 κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ
 Διονύσου.
 Τούτοις πρωτῶ καὶ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ τὸ τρίτον
 μάλα πρωτῶ
 ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε
 μολπὴν 370
 καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῇδε πρόπον-
 σιν ἐορτῇ.

IE. Χώρει νῦν πᾶς ἀνδρείως στρ.
 ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
 λειμώνων ἐγκρούων
 κάπισνώπτων 375
 καὶ παίζων καὶ χλευάζων·
 ἡρίστηται δ' ἐξαρκούντως.
 Ἀλλ' ἔμβα χῶπως ἀρεῖς ἀντ.
 τὴν Σώτειραν γενναίως

372 — 376. — 377 — 381.

- τῇ φωνῇ μολπάζων,
 ἢ τὴν χώραν 380
 σώσειν φῆσ' ἐς τὰς ὥρας,
 κλῆν Θωρηκίων μὴ βούληται.
 Ἄγε νῦν, ἐτέραν ἕμνων ἰδέαν, τὴν καρποφόρον
 βασιλείαν
 Δῆμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς
 κελαδεῖτε.
- XO. Δῆμητερ, ἀγνῶν ὀργίων στρ.
 ἄνασσα, συμπαραστάτει 385
 καὶ σῶζε τὸν σαντῆς χορόν·
 καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
 παῖσαί τε καὶ χορεύσαι·
 καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ- ἀντ.
 πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390
 τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
 παίσαντα καὶ σκώψαντα νικ-
 ῆσαντα ταινιοῦσθαι.
- IE. Ἄλλ' εἶα 394
 νῦν καὶ τὸν ὥραϊον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
 ὦδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς πορείας.
- XO. Ἰακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς στρ. α'.
 ἥδιστον εὐρῶν, δεῦρο συνακολουθεῖ 400
 πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὥς
 ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
 Ἰακχε φιλοχορεῖτὰ, συμπρόπεμπε με.
 Σὺ γὰρ κατασχίσας ἔχεις γέλωτι στρ. β'.
 κάπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον 405
 καὶ τὸ ῥάκος, κάξηδρες ὥστ'
 ἀζημίους παῖζειν τε καὶ χορεύειν.
 Ἰακχε φιλοχορεῖτὰ, συμπρόπεμπε με.
 Καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης στρ. γ'.
 νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου 410
 συμπαιστρίας χιτωνίου
 παραρραγέντος τιτθίου προκῦψαν.
- AI. Ἰακχε φιλοχορεῖτὰ, συμπρόπεμπε με.
 Ἐγὼ δ' αἶψά πω φιλακόλονθός εἰμι καὶ [μετ' αὐτῆς]
 παίζων χορεύειν βούλομαι. ΞΑ. Κἀγὼ γε πρὸς. 415

384—388. = 389—393. 394—397. = 440—443. 414—415. = 444—445.

- ΧΟ. Βούλεσθε δῆτα κοινῇ
 σκώψωμεν Ἀρχέδημον,
 ὃς ἐπτέτης ὢν οὐκ ἔφρυνε φράτερρας,
 νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
 ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι 420
 κάσιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας;
 Τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
 ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
 τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
 κἀκόπτει' ἐγκεκυρῶς 425
 κἄλλαε κἀνεκράγει
 Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
 Καὶ Καλλίαν γέ φασι
 τοῦτον τὸν Ἴπποβίνου
 κύσθου λεοντήν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. 430
- ΔΙ. Ἔχουτ' ἂν σὺν φράσαι νῶν
 Πλούτων' ὅπου ἠθάδ' οἰκεῖ;
 ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.
- ΧΟ. Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
 μηδ' αὖθις ἐπανέρη με, 435
 ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
- ΔΙ. Αἶροι' ἂν αὖθις, ὦ παῖ.
- ΕΑ. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
 Ἀλλ' ἦ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι.
- ΙΕ. Χωρεῖτε 440
 νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς ἀνθοφόρον ἀν' ἄλλος
 παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
 Ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἰμι καὶ γυναιξίν 444
 οὗ παννυχίζουσιν θεῶ φέγγος ἱερὸν οὔσαν.
- ΧΟ. Χωρῶμεν ἐς πολυρρόθους λειμῶνας ἀνθεμ-
 ῶδεις στρ. 448
 τὸν ἡμέτερον τρόπον 450
 τὸν καλλιχωρῶτατον
 παίζοντες, δὴ ὕλβιαι
 Μοῖραι ξυνάγουσι·
 μόνους γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἱλαρόν
 ἐστίν, ἀντ. 455

416—418. = 419—421. = 422—424. = 425—427. = 428—430.
 = 431—433. = 434—436. = 437—439. 448—453. = 454—459.

δοι μεμνήμεθ' εὐ-
σεβῇ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

- ΔΙ. Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα; 460
Πῶς ἐνθάδ' ἔρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;
ΞΑ. Οὐ μὴ διατρίψεις ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
ΔΙ. Παῖ παῖ.

ΑΛΑΚΟΣ.

Τίς οὗτος; ΔΙ. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.

- ΔΙ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ 465
καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρύτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξας ἔγχων ἀποδορὰς ὥχου λαβὼν,
ὃν ἐγὼ φύλακτον. Ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος
τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα 470
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγῆς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κίνες,
Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἥ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει· πλευμόνων δ' ἀνθάψεται
Ταρτηρσίᾳ μύραινα· τῷ νεφρῷ δέ σου 475
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένῳ
διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσαι,
ἐφ' ὃς ἐγὼ δρομαῖον δρμήσω πόδα.
ΞΑ. Οὗτος, τί δέδρακας; ΔΙ. Ἐγμέχοδα· κάλει θεόν.
ΞΑ. ὦ καταγέλαστ', οὐκὼν ἀναστήσει ταχὺ 480
πρὶν τίνα σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙ. Ἄλλ' ὠρακιῶ.
Ἄλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σφογγιάν.
ΞΑ. Ἰδοῦ, λαβέ. Προσθοῦ. ΔΙ. Ποῦ 'στιν; ΞΑ. ὦ
χρυσοῦ θεοί,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙ. Δείσασα γὰρ
ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθεῖρπυσεν. 485
ΞΑ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙ. Ἐγώ;
Πῶς δειλὸς, ὅστις σφογγιὰν ἤτησά σε;
Οὐκ ἂν ἕτερος ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνὴρ. ΞΑ. Ἀλλὰ τί;

- ΔΙ.** Κατέκειτ' ἔν δασφραυνόμενος, εἵπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπειρησάμην. 490
- ΕΑ.** Ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον. **ΔΙ.** Οἴμαι νῆ Δία.
Σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν φόρον τῶν ζημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς; **ΕΑ.** Οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.
- ΔΙ.** Ἴδι νυν, ἐπειδὴ ληματίας κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ γὰρ τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν 495
καὶ τὴν λεοντήν, εἵπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
- ΕΑ.** Φέρε δὴ ταχέως αὐτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σέ τὸ λῆμ' ἔχων. 500
- ΔΙ.** Μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
Φέρε νυν ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ.

- ᾽Ω φίλταθ', ἦκεις, Ἡράκλεις; Δεῦρ' εἵσιθι.
Ἡ γὰρ θεὸς σ' ὥς ἐπύθεθ' ἦμον', εὐθέως
ἔπεπτεν ἄρτους, ἤψε κατερικτῶν ἔττους 505
χύτρας δὲ ἢ τρεῖς, βοὴν ἀπηνθράμῃζ' ὄλον,
πλακοῦντας ὥπτα κολλάβους τ'. Ἀλλ' εἵσιθι.
- ΕΑ.** Κάλλιστ' ἐπαινῶ. **ΘΕ.** Μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ
σ' ἐγὼ
περιόψομαι ἀπελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθια καὶ τραγήματα 510
ἔφρουγε κῆνον ἐνεκεράννυ γλυκύτατον.
Ἀλλ' εἵσιθ' ἄμ' ἐμοί. **ΕΑ.** Πάνυ καλῶς. **ΘΕ.** Ἀγρεῖς
ἔχων·
οὐ γὰρ σ' ἀφήσω. Καὶ γὰρ ἀγλητρεῖς τέ σοι
ἦδ' ἔσθ' ὥραιστατή κώρχηστρίδες
ἔτεραι δὲ ἢ τρεῖς — **ΕΑ.** Πῶς λέγεις; Ὅρχη-
στρίδες; 515
- ΘΕ.** ἡβυλλῶσαι κἀρτι παρατετιλμένα.
Ἀλλ' εἵσιθ', ὥς δ μάγειρος ἦδ' ἡ τὰ τεμάχη
ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χῆ τράπεζ' εἰσῆρστο.
- ΕΑ.** Ἴδι νυν φράσον πρῶτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὰς ὥς εἰσέρχομαι. 520
Ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκετὴ φέρων.
- ΔΙ.** Ἐπίσχες, οὗτος. Οὔτι που σπουδῆν ποιεῖ,

- διτὴ σε παίζων Ἡρακλέα ἑσκεύασα;
 Οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
 ἀλλ' ἀράμενος οἷσις πάλιν τὰ στρώματα; 525
- ΞΑ. Τί δ' ἔστιν; Οὔτι πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
 ἄδωκας αὐτός; ΔΙ. Οὐ τάχ', ἀλλ' ἥδη ποιῶ.
 Κατάθου τὸ δέσμα. ΞΑ. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
 καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. Ποίοις θεοῖς;
 Τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν 530
 ὥς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς ἀλκμήνης ἔσει;
- ΞΑ. Ἀμέλει, καλῶς. Ἐχ' αὐτ' ἴσως γάρ τοί ποτε
 ἔμοῦ δεηθείης ἂν, εἰ θεὸς θέλοι.
- ΧΟ. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστι 534
 νοτὴν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
 πολλὰ περιπεπλευκότες, 535
 μετακλίνδειν αὐτὸν αἰεὶ
 πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
 μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
 εἰκὼν' ἐστάναι λαβόνθ' ἐν
 σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
 πρὸς τὸ μαλθακώτερον
 δεξιῶ πρὸς ἀνδρὸς ἔστι 540
 καὶ φύσει Θηραμένους.
- ΔΙ. Οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
 Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
 στρώμασιν Μιλησίοις
 ἀνατετραμμένος κινῶν δοχ-
 ηστρίδ' εἰτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐ-
 γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
 τοῦρεβίνθου ὄραττόμην, οὔτ- 545
 ος δ' ἔτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος
 εἶδε κατ' ἐκ τῆς γνάθου
 πύξ πατάξας μούξεκοψε
 τοῦ χοροῦ τοὺς προσηγμένους;

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

Πλαθάνη Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ'· ὁ πανοῦργος οὐτοσί,
 ὃς ἐς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε 550
 ἐκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν, —

534—548. — 590—604.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

Νῆ Δία

ἐκείνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. Κακὸν ἦκει τινί

ΠΑ. Α. καὶ κρέα γε πρὸς τοῦτοισιν ἀνάβραστ' εἰκοσιν
 ἀν' ἡμιβολοαῖα, — ΞΑ. Δώσει τις δίκην.

ΠΑ. Α. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ. ΔΙ. Ληρεῖς, ὦ γύναι, 555
 οὐκ οἶσθ' ὃ τι λέγεις. ΠΑ. Α. Οὐ μὲν οὖν με
 προσεδόκας,

οὐτὴ κοθόρουνος εἶχες, ἐν γυναιί σ' ἔτι.

Τί δαί; Τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.

ΠΑ. Β. Μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
 ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιε 560
 κἄπειτ', ἐπειδὴ τὰργύριον ἐπραττόμην,
 ἔβλεψεν ἔς με δομὴν κἀμνηκτό γε, —

ΞΑ. Τούτου πᾶν τοῦργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑ. Β. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο μαίνεσθαι δοκῶν.

ΠΑ. Α. Νῆ Δία, τάλαινα. ΠΑ. Β. Νῶ δὲ δεισάσα
 γέ που 565

ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·

ὃ δ' ὥχετ' ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβῶν.

ΞΑ. Καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. Ἄλλ' ἐχρῆν τι δοῦν.

ΠΑ. Α. Ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.

ΠΑ. Β. Σὺ δ' ἐμοί γ', ἐάνπερ ἐπιτύχης, Ὑπέροβον, 570
 ἔν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑ. Α. Ὡ μισαρὰ φάργυξ,
 ὥς ἡδέως ἐν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
 κόπτουμ' ἐν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

ΠΑ. Β. Ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμ' σε.

ΠΑ. Α. Ἐγὼ δὲ τὸν λάριγγά γ' ἐκτέμοιμί σου 575
 δρέπανον λαβοῦσ', ἧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
 Ἄλλ' εἰμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
 ἐκπηριεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.

ΔΙ. Κάμισ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλά.

ΞΑ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παθε παθε τοῦ λόγου. 580
 Οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἂν. ΔΙ. Μηδαμῶς,
 ὦ Ξανθίδιον. ΞΑ. Καὶ πῶς ἂν ἀλκμήνης ἐγὼ
 εὖδς γενοίμην δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙ. Οἶδ' οἶδ' οὐτι θνητοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρεῖς· 585
 κἂν εἴ με τύπτεις γ', οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.

Ἄλλ', ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνον,
 πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνή, τὰ παιδιά,
 κάμιστ' ἀπολοίμην κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ΞΑ. Δέχομαι τὸν δοκὸν κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

ΧΟ. Νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ ἀντ. 590

τὴν στολὴν εἴληφας ἦνπερ
 εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
 ἀνανεάζειν αὐτὸ σεαυτὸν
 καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δεινὸν
 τοῦ θεοῦ μεμνημένον
 ὥπερ εἰκάζεις σεαυτόν.

Ἦν δὲ παραληρῶν ἀλφς τι
 κἀμβάλης τι μαλθακόν, 595
 αὐθις αἶρεσθαι σ' ἀνάγκη
 'σται πάλιν τὰ στρώματα.

ΞΑ. Οὐ κακῶς, ὦνδρες, παραινεῖτ',
 ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
 ἄρτι συννοούμενος.

Ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἦ τι,
 ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πειρ- 600
 ἀσεται μ' εὖ οἶδ' ὅτι.

Ἄλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
 'μαντὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
 καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.

Δεῖν δ' ἔοικεν, ὥς ἀκούω
 τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

ΑΙ. Ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον, 605

ἵνα δφ' δίκην ἀνύετον. ΑΙ. Ἦκει τῷ κακόν.

ΞΑ. Οὐκ ἐς κόρακας; Οὐ μὴ πρόσιτον; ΑΙ. Ἐἴεν, μαχεῖ;
 Ὁ Διτύλας γὰρ Σκεβλίας γὰρ Παρδόκας,
 χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτσί.

ΑΙ. Ἐἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ 610

κλέπτοντα πρὸς τὰλλότρια; ΞΑ. Μᾶλλ' ὑπερφρόνα.

ΑΙ. Σχέτιλα μὲν οὖν καὶ δεινὰ. ΞΑ. Καὶ μὴν νῆ Δία,
 εἰ πάποτε' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνημέναι,
 ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.

Καὶ σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάντ'
 βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβὼν, 615

κῆν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.

ΑΙ. Καὶ πῶς βασανίσω; ΞΑ. Πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι

δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ξίνας ὄξος ἐγγέων, 620
πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητεῖω νέφ.

ΑΙ. Δίκαιος ὁ λόγος, κῆν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τὰργύριόν σοι κείσεται.

ΞΑ. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ'· οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών. 625

ΑΙ. Αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
Κατάθου σὺ τὰ σκευὴ ταχέως, χῶπτος ἐρεῖς
ἐπαῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΑΙ. Ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σεαντὸν αἰτιῶ. ΑΙ. Λέγεις δὲ τί; 630

ΑΙ. Ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός,
τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙ. Ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑ. Φήμ' ἐγώ·
καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἐστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΑΙ. Τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεὸς, 635
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΞΑ. Δίκαιος ὁ λόγος, χῶπτότερόν γ' ἂν νῆν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προσιμῆσαντά τι
τυπτόμενον, ἡγοῦ τοῦτον εἶναι μὴ θεόν.

ΑΙ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ σὺ γεννάδας ἀνὴρ· 640
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. Ἀποδύεσθε δῆ.

ΞΑ. Πῶς οὖν βασανεῖς νῶν δικαίως; ΑΙ. Ῥαδίως·
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον. ΞΑ. Καλῶς λέγεις.

ΑΙ. Ἰδοῦ. ΞΑ. Σκόπτει νυν, ἦν μ' ἐποκνήσαντ' ἴδῃς.

ΑΙ. Ἦδη 'πάταξά σ'. ΞΑ. Οὐ μὰ Δί'. ΑΙ. Οὐδ'
ἐμοὶ δοκεῖ. 645

Ἄλλ' εἰμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΑΙ. Πηρίκα;

ΑΙ. Καὶ δὴ 'πάταξα. ΑΙ. Κῆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

ΑΙ. Οὐκ οἶδα· τονδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσσομαι.

ΞΑ. Οὐκ οὐκ ἀνύσεις τι; Ἀτταταῖ. ΑΙ. Τί τὰτταταῖ;
Μῶν ὠδυνήθῃς; ΞΑ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα 650
ὁπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείοις γίγνεται.

ΑΙ. Ἄνθρωπος ἱερός. Λεῖρο πάλιν βαδιστέον.

- ΑΙ. Ἰὸδ' ἰού. ΑΙ. Τί ἔστιν; ΑΙ. Ἐπτάεας δρῶ.
 ΑΙ. Τί δῆτα κλάεις; ΑΙ. Κρομμίων δσφραίνομαι.
 ΑΙ. Ἐπεὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν. ΑΙ. Οὐδέν μοι μέλει. 655
 ΑΙ. Βαδιστέον τῶρ' ἔστιν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
 ΕΑ. Οἶμοι. ΑΙ. Τί ἔστι; ΕΑ. Τὴν ἀκανθαν ἐξελε.
 ΑΙ. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί; Δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
 ΑΙ. Ἀπολλων, δς πον Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.
 ΕΑ. Ἦλγησεν' οὐκ ἤκουσας; ΑΙ. Οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ 660
 ἱαμβον Ἐπώννακτος ἀνεμνησκόμην.
 ΕΑ. Οὐδέν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
 ΑΙ. Μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἥδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
 ΑΙ. Πόσειδον, — ΕΑ. Ἦλγησέν τις.
 ΑΙ. δς Αἰγαίου πρῶνας [ἔχεις] ἢ γλανκᾶς μέδεις 667
 ἀλδς ἐν βένθεσιν.
 ΑΙ. Οὔτοι μὰ τὴν Δῆμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
 ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. Ἀλλ' εἴσιτον' 670
 δ δεσπότης γὰρ ἀντίχ' ὑμᾶς γινώσεται
 χῆ Φερσέφατθ', ἔτ' ὅντε κακείνω θεῶ.
 ΑΙ. Ὅρθῶς λέγεις' ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
 πρότερον νοῆσαι πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.
 ΧΟ. Μοῦσα, χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρ-
 ψιν αὐιδᾶς ἐμᾶς, στρ. 675
 τὸν πολλὴν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὐ σοφίαι
 μυρίαι κάθηται
 φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν
 ἀμφιλάλοισ
 δεινὸν ἐπιβρέμεται 680
 Θερμία χελιδὼν
 ὑποβάρβαρον ἐζομένη κέλαδον·
 τρύζει δ' ἐπὶ κλαντον ἀηδόνην νόμον· ὥς ἀπολεῖται,
 κῆρ ἴσαι γένωνται. 685
 Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
 ξυμπαραίνεῖν καὶ διδάσκειν. Πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
 ἐξιῶσαι τοὺς πολίτας κάφελεῖν τὰ δαίματα.
 Κεῖ τις ἡμαρτε σφαλεῖς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
 ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε 690
 αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
 Εἴτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
 675—705. = 706—737.

Καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας·
κοῦδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν
ἔχειν,

695

ἀλλ' ἐπαινώ, μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε·
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
χοῖ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
Ἀλλὰ τῆς ὁργῆς ἀνέντες, ὧ σοφώτατοι φύσει, 700
πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα
κάπιτίμους καὶ πόλλιτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
Εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα κάπτοσεμννοῦμεθα,
τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὅστ' ἔρῃ χρόνῳ ποτ' αἰθερὶς εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν. 705
Εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρέπον
ὅστις ἔτ' οἰμώξεται, ἀντ.

οὐ πολλὴν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,

Κλειγένης ὁ μικρὸς,

ὁ ποτηρότατος βαλανεύς ὅπόσοι κρατοῦσι κυκη-
σιτέφρου

710

ψευδολίτρου κονίας

καὶ Κιμωλλας γῆς,

χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικός ἐσθ', ἵνα μὴ ποτε κάποδυθῇ μεθύων ἂν- 715
εν ξύλου βαδίζων.

Πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναί
ταῦτόν ἑς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κἀγαθοὺς
ἑς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. 720
Οὔτε γὰρ τούτοις οὐδὲν οὐ κεκωδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὥς δοκεῖ, νομισμάτων,
καὶ μόνους ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
ἐν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροις πανταχοῦ
χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς ποτηροῖς χαλ-
κίοις,

725

χθές τε καὶ πρόην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι·
τῶν πολιτῶν θ' οὐδὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγαθοὺς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαιστραῖς καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,

προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ
 πυρρῖαις 730
 καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
 ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
 οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ῥαδίως ἐχρήσας ἔν.
 Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὠνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
 χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν ἀνδρῶν καὶ κατορθώσ-
 ασι γὰρ 735
 εὖλογον, κῆν τι σφαλῆν', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
 ἦν τι καὶ πάσχετε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσετε.

-
- ΑΙ. Νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα γεννάδας ἀνὴρ
 ὁ δεσπότης σου. ΞΑ. Πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
 δοτις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον; 740
- ΑΙ. Τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
 διτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
- ΞΑ. Ὡμιωξε μέντ' ἄν. ΑΙ. Τοῦτο μέντοι δουλικὸν
 εὐθὺς πεποιήμας, διπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
- ΞΑ. Χαίρεις, ἱκετεύω; ΑΙ. Μάλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ, 745
 ὅταν καταράσσωμαι λάθρα τῷ δεσπότην.
- ΞΑ. Τί δὲ τονθορεῖς, ἦνίκα ἔν πλιγὰς λαβὼν
 πολλὰς ἀπίης θύραζε; ΑΙ. Καὶ τόθ' ἤδομαι.
- ΞΑ. Τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙ. Ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
- ΞΑ. Ὁμόγνιε Ζεῦ καὶ παρακούων δεσποτῶν 750
 ἅττ' ἔν λαλῶσι; ΑΙ. Μάλλ' ἐπλεῖν ἢ μαίνομαι.
- ΞΑ. Τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙ. Ἐγώ;
 Μὰ Δί' ἄλλ', ὅταν θρῶ τοῦτο, κάκμαινομαι.
- ΞΑ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὼν, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
 καὶ δὸς κύσαι καὶ τὸς κύσον, καὶ μοι φράσον 755
 πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οὖνδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοή
 καὶ λοιδορησμός; ΑΙ. Αἰσχύλον κενυρεπίδου.
- ΞΑ. Ἄ.
- ΑΙ. Πράγμα πρᾶγμα μέγα κενύνηται μέγα
 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνν. 760
- ΞΑ. Ἐκ τοῦ; ΑΙ. Νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
 ἐπὶ τῶν τεχνῶν, δοῦναι μεγάλαι καὶ δεξιαί,

- τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ξαντοῦ ξυντέχνων
 σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν
 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς — *ΞΑ.* Μανθάνω. 765
- ΑΙ.* ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
- ΞΑ.* Τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
ΑΙ. Ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον
 ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. *ΞΑ.* Νυνὶ δὲ τίς; 770
- ΑΙ.* Ὅτε δὲ κατήλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
 τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιστοῖς
 καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι καὶ τοιχωρύχοις,
 δπερ ἔστ' ἐν Αἶδου πληθος· οἱ δ' ἀκροώμενοι
 τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775
 ὑπερεμάνησαν κἀνόμισαν σοφώτατον·
 κἄπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου
 ἢν' Αἰσχύλος καθῆστο. *ΞΑ.* Κοῦκ ἐβάλλετο;
- ΑΙ.* Μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
 δπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780
- ΞΑ.* Ὅ τῶν πανούργων; *ΑΙ.* Νῆ Δί' οὐράνιον γ' ὅσον.
ΞΑ. Μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
ΑΙ. Ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἐνθαδί.
ΞΑ. Τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
- ΑΙ.* Ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
 κἀλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. *ΞΑ.* Κἄπειτα πῶς
 οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
- ΑΙ.* Μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσσε μὲν Αἰσχύλον,
 ὅτε δὴ κατήλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν·
 κἀκεῖνος ἐπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου· 790
 νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
 ἔφεδρος καθεδεῖσθαι, κἢν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
 ἔξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
 διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.
- ΞΑ.* Τὸ χρημὶ ἄρ' ἔσται; *ΑΙ.* Νῆ Δί' ὀλίγον γ'
 ὕστερον. 795
- Κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
 Καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικῇ σταθμῆσεται, —
- ΞΑ.* Τί δέ; Μειαγωγῆσουσι τὴν τραγωδίαν;
ΑΙ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πῆχεις ἐπὼν

καὶ πλαίσια ξύμπηκτα — **ΞΑ.** Πινθεύσουσι

γάρ;

800

ΑΙ. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆρας. Ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιῖν φησι τὰς τραγωδίας.

ΞΑ. Ἦ που βαρέως οἶμαι τόδ' Αἰσχύλον φέρειν.

ΑΙ. Ἐβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

ΞΑ. Κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; **ΑΙ.** Τοῦτ' ἦν δύσκολον· 805
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ἠρρισκέτην.

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος, —

ΞΑ. Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρῆχους.

ΑΙ. λήρὸν τε τᾶλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι 810
φύσεως ποιητῶν. Εἶτα τῷ σφ' δεσπότη

ἐπέτρεψαν, οὐκ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.

Ἄλλ' εἰσώμεν' ὥς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

ΧΟ. Ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτης χόλον ἐνδοθεν ἔξει, 815
ἥνικ' ἂν δξυλάλου 'παῖτ' ὀθρηγόντος ὀδόντα

ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς

ῥήματα στροβήσεται.

Ἔσται δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη

σχινδαλάμων τε παραξόνια σμλεῦματά τ' ἔργων,

φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς 820

ῥήμαθ' ἱπποβάμονα.

Φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιδᾶς λασιαίχενα χαίτην,

δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων, βρυχώμενος ἥσει

ῥήματα γομποπαγῇ πινακῆδὸν ἀνασπῶν

γῆγενεῖ φουσήματι.

825

Ἐνθεν δὴ στοματοεργὸς ἐπὶ βασανίστρια λίσφῃ

γλῶσσ' ἀνελισσομένη, φθονεροῦς κινῶσα χαλινούς,

ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει

πλευμόνων πολλὴν πόνον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Οὐκ ἂν μεδείμην τοῦ θρόνου, μὴ νοθέτει· 830

κρείττων γὰρ εἶναι φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΑΙ. Αἰσχύλε, τί σιγᾶς; Αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγον.

ΕΥ. Ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον ἄτερ ἐκάστοτε

814—817, = 818—821. = 822—825, = 826—829.

ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτερατεύετο.

- ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λῖαν λέγε. 835
 ΕΥ. Ἐγὼ δα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
 ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν αὐθαδέστομον,
 ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα,
 ἀπεριλάλητον, κομποφαελορρήμονα.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

- Ἄλληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 840
 Σὺ δὴ 'μὲ ταῦτ', ὦ στωμυλοσυλλεκτάδῃ
 καὶ πτωχοποιῇ καὶ ῥακιοσυρραπτάδῃ;
 Ἄλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἐρεῖς. ΔΙ. Παῖ, Λισχύλε,
 καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμῆνης κότῃ.
 ΔΙ. Οὐ δῆτα πρὶν γ' ἐν τοῦτον ἀποφῆνω σαφῶς 845
 τὸν χωλοποιὸν οἶος ὢν θρασύνεται.
 ΔΙ. Ἄρ' ἔφρα μέλανα, παῖδες, ἐξενέγκατε
 τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
 ΔΙ. ὦ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μονωδίας,
 γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην — 850
 ΔΙ. Ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Λισχύλε.
 Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδῃ,
 ἔπαγε σεαντὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
 ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σοι ῥήματι
 θενῶν ἐπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον. 855
 Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Λισχύλ', ἀλλὰ πραόνως
 ἔλεγχ' ἐλέγχον· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
 ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπιώλιδας.
 Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
 ΕΥ. Ἐτοιμός εἰμ' ἔγωγε κοῦκ ἀναδύομαι 860
 δάκνειν δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τοῦτῃ δοκεῖ,
 τᾶπτη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,
 καὶ νῆ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
 καὶ τὸν Μελέαγρον κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.
 ΔΙ. Σὺ δὲ δὴ τί βουλευεῖ ποιεῖν; Λέγ', Λισχύλε. 865
 ΔΙ. Ἐβουλόμην μὲν ἐν οὐκ ἐρίζειν ἐνθαδί·
 οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἄγων νῆν. ΔΙ. Τί δαί;
 ΔΙ. Ὅτι ἡ ποιήσις οὐχὶ συντέθνηκε μοι,
 τοῦτῃ δὲ συντέθνηκεν, ὡς θ' ἔξει λέγειν.
 Ὅμως δ', ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, ὀρᾶν ταῦτά χρεῖ. 870

- ΔΙ. Ἴθι νῦν λιβανωτὸν δευρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὐξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὁμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑψάσατε.
- ΧΘ. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀγναὶ 875
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἰ καθοράτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν δξυμερίμοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθουτ' ἐπιπορόμεναι δύνανται
δεινотάτοις στομάτοις πορίσασθαι 880
ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
Νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἦδη.
- ΔΙ. Εὐχεσθε δὴ καὶ σφῶ τι πρὶν τάπη λέγειν. 885
- ΔΙ. Δήμητερ ἡ Θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
- ΔΙ. Ἐπίθες λιβανωτὸν καὶ σὺ δὴ λαβύν. ΕΥ. Καλῶς·
ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.
- ΔΙ. Ἴδιοί τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΥ. Καὶ μάλα. 890
- ΔΙ. Ἴθι νῦν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
- ΕΥ. Αἰθῆρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλάττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὁσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὦν ἂν ἄπτωμαι λόγων.
- ΧΘ. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν 895 στρ.
παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκοῦσαι τίν' ἔπιτον
δαΐαν λόγων ὁδόν.
Γλάττα μὲν γὰρ ἡγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
Προσδοκᾷ οὖν εἰκός ἐστι 900
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν
καὶ κατερρηνημένον,
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμοις
τοῖς λόγοισιν
ἐμπεσόντα συσκαδᾷ πολ-
λὰς ἀλινδῆθρας ἐπῶν.
Ἀλλ' ὥς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον 905
ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μῆθ' οἳ ἂν ἄλλος εἴποι.
- ΕΥ. Καὶ μὴν ἐμαυτὸν μὲν γε τὴν ποιήσιν οἷός εἰμι

895—904. = 992—1003.

- ἐν τοῖσιν ὀσάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω
ὥς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μῶρους λαβὼν παρὰ Φοινίχῃ τραφέντας. 910
Πρώτιστα μὲν γὰρ ἓνα τιν' ἂν καθίσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί' —
- ΔΙ. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. ΕΥ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν
δρμαθὸς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἂν' οἱ δ' εἰσιγών. 915
- ΔΙ. Ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἦττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΥ. Ἥλιθιος γὰρ
ἦσθα,
σάφ' ἴσθι. ΔΙ. Κάμαντῳ δοκῶ. Τί δὲ ταῦτ'
ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
- ΕΥ. Ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν καθοῖτο
ὀπός' ἢ Νιόβη τι φθέγγεται' τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῆι. 920
- ΔΙ. Ὡ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενაკιζόμεν ὅπ' αὐτοῦ.
Τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; ΕΥ. Ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
Κᾶπυιτ', ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσεις καὶ τὸ δρᾶμα
ἦδη μεσοίῃ, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν
ὀφρὺς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἅττα μορμορωπά, 925
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΔΙ. Οὔμοι τάλας. ΔΙ. Σιώπα.
- ΕΥ. Σαφές δ' ἂν εἶπεν οὐδεὲν — ΔΙ. Μὴ πρὶς τοὺς
δδόντας.
- ΕΥ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων
ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκηρυμα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδιον. ΔΙ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ
γοῦν 930
- ἦδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρύονα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.
- ΔΙ. Σημεῖον ἐν ταῖς νανσίῃ, ὦμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.
- ΔΙ. Ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὥμην Ἐρνεῖν εἶναι.
- ΕΥ. Εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κάλεκτρύονα ποιῆσαι; 935
- ΔΙ. Σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ' ἅτ' ἐστὶν ἅτ' ἐποίεις;
- ΕΥ. Οὐχ ἱππαλεκτρύονας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους,
ἀπερ σὺ,
ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικαῖς γράφουσιν·

ἀλλ', ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ
πρῶτον εὐθὺς

οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν, 940
ἴσχυα μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφείλον
ἐπὺλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοις λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηρθῶν
εἴτ' ἀνέτρεφον μονωδίας Κηφισοφῶντα μὲν.

Εἴτ' οὐκ ἐλήθρον ὃ τι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυγον, 945
ἀλλ' οὐξὼν πρῶτιστά μοι τὸ γένος ἂν εἶπεν εὐθὺς
τοῦ δράματος. Αἱ. Κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Αἰ'
ἢ τὸ σαυτοῦ.

ΕΥ. Ἐπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπὼν οὐδένα παρῆκ'
ἂν ἀργόν,

ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνὴ τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἦττον
χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραῖς ἂν. Αἱ. Εἴτα ὅττα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρην τολμῶντα; ΕΥ. Μὰ

τὸν Ἀπόλλω· 951

δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων. Αἱ. Τοῦτο μὲν
ἔασον, ὦ τῶν·

οὐ σοὶ γὰρ ἔστι περίπατος κάλλιστα περὶ γε τοῦτου.

ΕΥ. Ἐπειτα τουτουοῖ λαλεῖν ἐδίδαξα, — Αἱ. Φημί καγὼ.
Ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὠφέλες μέσος διαρραγῆναι. 955

ΕΥ. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπὼν τε γωνιασμοὺς,
νοεῖν, δρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, † ἐρᾶν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περῖνοεῖν ἅπαντα· — Αἱ. Φημί
καγὼ.

ΕΥ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμεν· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι 960
ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην. Ἀλλ' οὐκ ἐκομπολᾷκον
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς
Κύνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
Γνώσει δὲ τοὺς τοῦτου τε κάμους ἐκατέρου μαθητάς.
Τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς, 965
σαλπιγγολογυπηράδαι, σαρκασμοπιτυνοκάμπτται·
οὐμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

Αἱ. Θηραμένης; Σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
ὃς, ἦν κακοῖς πονερίᾳ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος ἀλλὰ Κεῖος. 970

- ΕΥ. Τοιαῦτα μέντοῦγ' ὦ φρονεῖν
 τοῦτοισιν εἰσηγησάμην
 λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
 καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
 ἅπαντα καὶ διειδέναι 975
 τὰ τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
 οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ
 κἄνασκοπεῖν, "Πῶς τοῦτ' ἔχει;
 Ποῦ μοι τοδί; Τίς τοῦτ' ἔλαβε;"
- ΔΙ. Νῆ τοὺς θεοὺς νῦν γοῶν Ἀθην- 980
 αῖων ἅπας τις εἰσιῶν
 κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
 ζητεῖ τε, "Ποῦ 'στιν ἡ χύτρα;
 Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
 τῆς μαινίδος; Τὸ τρύβλιον 985
 τὸ περυσινὸν βέβηκέ μοι.
 Ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
 Τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;"
 Τέως δ' ἀβελτερώτατοι
 κεχρηότες Μαρμαρυγαῖοι 990
 Μελητιδαὶ καθήντο.
- ΧΘ. Τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ ἀντ.
 Σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; Μόνον ὅπως
 μὴ σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας
 ἐκτὸς οὔσῃ τῶν ἐλαῶν 995
 δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
 Ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
 μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
 ἀλλὰ συστείλας ἄκροισι
 χρώμενος τοῖς ἰστίοις 1000
 εἶτα μάλλον μάλλον ᾄξεις
 καὶ φυλάξεις
 ἥνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον
 καὶ καθεστῆκες λάβης.
 Ἀλλ', ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
 σεμνὰ
 καὶ κοσμήσας τραγικὸν λήρον, θαρρῶν τὸν κρον-
 νὸν ἀφίει. 1005

- ΑΙ.** Θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντιχίᾳ καὶ μου τὰ σπλάγχν'
ἀγανακτεῖ
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη δ'
ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναι μοι, τίνος εἵνεκα χρὴ θανμάξῃς ἄνδρα
ποιητήν;
- ΕΥ.** Λεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. **ΑΙ.** Τοῦτ' οὖν
εἰ μὴ πεποίηκας, 1010
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους
ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι; **ΑΙ.** Τεθνάναι· μὴ
τοῦτον ἐρώτα.
- ΑΙ.** Σκέψαι τοίνυν οἷους αὐτοὺς παρ' ἑμοῦ παρεδέξατο
πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπύχεις καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ
πανούργους, 1015
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους
τρυφαλείας
καὶ πῆλγας καὶ κνημίδας καὶ ῥινοὺς ἑπταβοσίους.
- ΕΥ.** Καὶ δὴ χωρεῖ τοιτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ'
ἐπιτρίψει.
- ΑΙ.** Καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς ἀνδρείους εἶν'
ἐδίδαξας;
Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμινόμενος χαλ-
έπαινε. 1020
- ΑΙ.** Δράμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. **ΑΙ.** Ποῖον; **ΑΙ.** Τοὺς
ἔπειτ' ἐπὶ Θήβας·
ὃ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἡράσθη δαΐος εἶναι.
- ΑΙ.** Τοιτὶ μὲν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ
πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' εἵνεκα
τύπτου.
- ΑΙ.** Ἀλλ' ἑμὶν αὐτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ'
ἐτρέπεσθε. 1025
Εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν
ἐξεδίδαξα

νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙ. Ἐχάρην γοῦν τῇ νίκῃ ἀκούσας παρὰ Δαρείου
τεθνεώτος,
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὸ χεῖρ' ὥδι ξυγκρούσας εἶπεν
"ἱανοῖ."

ΔΙ. Ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. Σκέψαι
γὰρ ἀπ' ἀρχῆς 1030
ὥς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φρόνων
τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμοὺς,
Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους. Ὁ δὲ θεῖος
Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι
χρήστ' ἐδίδαξε, 1035
τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. Καὶ μὴν
οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον. Πρώην γοῦν, ἥνικ'
ἔπεμπε,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ'
ἐπιδήσειν.

ΔΙ. Ἄλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ
Λάμαχος ἥρως.
Ὅθεν ἡμῇ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς
ἐποίησε 1040
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολέοντων, ἔν' ἐπαίροιμ'
ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὅποταν σάλπιγγος ἀκούσῃ·
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποιοῦν πόρνας οὐδὲ
Σθενεβοίας,

οὐδ' οἷδ' οὐδεῖς ἦντιν' ἐρώσαν πάποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
ΕΥ. Μὰ Δί', οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.
ΔΙ. Μηδέ γ' ἐπεὶ. 1045
Ἄλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοὺ
'πεκάθητο,
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' ὅν ἔβαλεν. ΔΙ. Νῆ τὸν
Δία τοῦτό γέ τοι δῆ'

ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτριὰς ἐποίεις, αὐτὸς τοῦτοισιν
ἐπλήρης.

ΕΥ. Καὶ τί βλέπτουσ', ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
ἅμαί Σθενέβοιαι;

ΑΙ. Ὅτι γενναίαις καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέ-
πεισας 1050
κώνεια πιεῖν αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελ-
λεροφόντας.

ΕΥ. Πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαί-
δρας ξυνέθηκα;

ΑΙ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρεὶ τὸ πονη-
ρὸν τὸν γε ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. Τοῖς μὲν γὰρ
παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ
ποιηταί. 1055

Πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. Ἦν οὖν σὺ
λέγῃς Λυκαβητοὺς
καὶ Παρνήθων ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἔστι τὸ χρηστὰ
διδάσκειν,
ὃν χρεὶν φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. Ἀλλ', ὦ κακό-
δαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνῶμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα
τίκτειν.

Κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μεῖζοσι
χρησθαι· 1060
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολλὰ σεμνο-
τέροισιν.

Ἄμωσ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμῆνω σύ.
ΕΥ. Τί δράσας;

ΑΙ. Πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκ' ἀμπισχῶν,
ὧν ἔλεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνονται εἶναι. ΕΥ. Τοῦτ' οὖν
ἐβλαψά τι δράσας;

ΑΙ. Οὐκὼν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς
διὰ ταῦτα, 1065
ἀλλὰ ῥακίοις περιλάμενος κλάει καὶ φησι
πένεσθαι.

- ΔΙ. Νῆ τὴν Δῆμητρα χιτῶνά γ' ἔχων οὐλῶν ἐρίων
ὕπνερθε·
κῆρ ταῦτα λέγων ἔξαπατήσῃ, περὶ τοὺς ἰχθύς
ἀνέκυψεν.
- ΔΙ. Εἴτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεύσαι καὶ στωμυλίαν ἐδί-
δαξας,
ἢ τὰς τε παλαίστρας ἐκένωσεν καὶ τὰς πυγὰς
κατέτριψε 1070
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων καὶ τοὺς παρὰ-
λους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. Καίτοι τότε γ', ἦνίκα
ἐγὼ ἔζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μάζαν καλέσαι καὶ θυπ-
παπαῖ εἰπεῖν.
- ΔΙ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρθεῖν γ' ἐς τὸ στόμα
τῷ θαλάμακι
καὶ μινθᾶσαι τὸν ξύσσιτον κἀμβάς τινα λωπο-
δύτῃσαι· 1075
νῦν δ' ἀντιλέγει κοῦκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ
καῦθις ἐκεῖσε.
- ΔΙ. Ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἰτίος ἐστ' ;
Οὐ προαγωγὸς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080
καὶ μινυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
Κᾶτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστῶθη
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων 1085
ἔξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεὶ·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἶός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.
- ΔΙ. Μὰ Δί' οὐ δηθ', ὥστε γ' ἀρηγάνθηρ
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δη 1090
βραδὺς ἀνθρωπὸς τις ἔθει κύψας
λευκὸς πίων ὑπολειπόμενος
καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾶθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίονσ' αὐτοῦ
γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγὴν· 1095

ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
 ὑποπερδόμενος
 φουσὼν τὴν λαμπάδ' ἔφηνε.

ΧΟ. Μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νείκος, ἀδρὸς ὁ πόλε-
 μος ἔρχεται. στρ.

Χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, 1100

ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,

ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνῃται κάπερείδεσθαι τορῶς.

Ἀλλὰ μὴ 'ν ταῦτ' ἁψθῶν

ἐσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χᾶτεραι σοφισμάτων.

Ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν 1105

λέγετον, ἔπιτον, ἀνά τε δέρετον

τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,

κάποικονδυνεύετον λεπτὸν τι καὶ σοφὸν λέγειν.

Εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μὴ τις ἀμαθία

προσῇ ἀντ.

τοῖς θεωμένοισιν, ὥστε 1110

λεπτὰ μὴ γινῶναι λεγόντοιν,

μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ', ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.

Ἐστρατευμένοι γὰρ εἰσι,

βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ

αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράτισται, 1115

νῦν δὲ καὶ παρημόνηται.

Μηδὲν οὖν δείσῃτον, ἀλλὰ

πάντ' ἐπέξιτον θεατῶν γ' εἵνεχ' ὥς ὄντων σοφῶν.

ΕΥ. Καὶ μὴν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς προλόγους σοὶ τρέψομαι, 1120

ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος

πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.

Ἀσαφὲς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.

ΔΙ. Καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥ. Πολλοὺς πάνν.

Πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.

ΔΙ. Ἄγε δὴ σιῶπα, πᾶς ἀνὴρ. Λέγ', Αἰσχύλε. 1125

ΔΙ. Ἐρμῇ χθόνιε, πατρὶ' ἐποπτεύων κράτη,

σωτῆρ γένου μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῃ.

Ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

ΔΙ. Τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΥ. Πλεῖν γ' ἢ δώδεκα.

ΔΙ. Ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἄλλ' ἢ τρία. 1130

ΕΥ. Ἐχει δ' ἀμαρτίας γ' ἕκαστον εἴκοσι.

1099—1108. = 1109—1118.

- ΑΙ. Αισχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
 πρὸς τρισὶν λαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
 ΑΙ. Ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΑΙ. Ἐὰν πίθῃ γ' ἐμοί.
 ΕΥ. Εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὕσον. 1135
 ΑΙ. Ὅρῳς διτὴ ληρεῖς; ΑΙ. Ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
 ΑΙ. Πῶς φῆς μ' ἀμαρτεῖν; ΕΥ. Αἰθεὶς ἐξ ἀρχῆς λέγε.
 ΑΙ. Ἐρμῇ χθόνιε, πατρὶ' ἐποπτεύων κράτη.
 ΕΥ. Οὐκ οὖν Ὅρεστος τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
 τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙ. Οὐκ ἄλλως λέγω. 1140
 ΕΥ. Πότερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν ὥς ὁ πατήρ ἀπώλετο
 αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χειρὸς
 δόλοισι λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
 ΑΙ. Οὐ δὴτ' ἐκείνος, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
 Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κάδῃλου λέγων 1145
 διττὴν πατρῶνον τοῦτο κέκτηται γέρας.
 ΕΥ. Ἔτι μείζον ἐξήμαρτες ἢ γὰρ βουλόμεν
 εἰ γὰρ πατρῶνον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας, —
 ΑΙ. Οὕτω γ' ἐν εἴῃ πρὸς πατὸς τιμωρόχως.
 ΑΙ. Διόνυσσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν. 1150
 ΑΙ. Λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
 ΑΙ. Σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 ΕΥ. Δὶς ταῦτόν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
 ΑΙ. Πῶς δὶς; ΕΥ. Σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι 1156
 ἦκω δὲ ταῦτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
 ΑΙ. Νῆ τὸν Αἰ' ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
 “Χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.”
 ΑΙ. Οὐ δὴτα τοῦτό γ', ὃ κατεστρωμυλμένε 1160
 ἀνθρῶπε, ταῦτ' ἐστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπὼν ἔχον.
 ΑΙ. Πῶς δὴ; Αἰδαξον γὰρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
 ΑΙ. Ἦκειν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτε μετῇ πάτρας·
 χωρὶς γὰρ ἄλλης ξυμπορᾶς ἐλήλυθε·
 φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται. 1165
 ΑΙ. Εἰ νῆ τὸν Ἀπόλλω. Τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδῃ;
 ΕΥ. Οὐ φημι τὸν Ὅρεστην καταλθεῖν οἴκαδε·
 λάθρα γὰρ ἦλθεν σὺ πιθῶν τοὺς κυρίους.
 ΑΙ. Εἰ νῆ τὸν Ἐρμῆν, ὅτι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.

- EY. Πέραινε τοῖνον ἕτερον. AI. Ἴθι πέραινε σὺ, 1170
 Αἰσχλ', ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
- AI. Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῃ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
 κλύειν, ἀκοῦσαι. EY. Τοῦθ' ἕτερον αὖ δις λέγει,
 κλύειν, ἀκοῦσαι, ταῦτόν ὃν σαφέστατα.
- AI. Τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σὺ, 1175
 οἷς οὐδὲ τρεῖς λέγοντες ἐξιχνούμεθα.
- AI. Σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; EY. Ἐγὼ φράσω·
 κῆρ που δις εἶπω ταῦτόν ἢ στοιβὴν ἴδης
 ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
- AI. Ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ μοῦστ' ἀκουστέα 1180
 τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
- EY. Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ, —
- AI. Μὰ τὸν Δι' οὐ δῆρ', ἀλλὰ κακοδαίμων φῦσει,
 ὅτινά γε πρὶν πεφνέειν ἀπόλλων ἔφη
 ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι. 1185
- EY. Πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ;
 εἴτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
- AI. Μὰ τὸν Δι' οὐ δῆρ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
 Πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
 χεϊμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ, 1190
 ἵνα μὴ ἔκτραφειν γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεὺς·
 εἴθ' ὥς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τῷ πόδε·
 ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος·
 καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα —
 εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. AI. Εὐδαίμων ἄρ' ἦν, 1195
 εἰ κάστρατῆγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.
- EY. Ἀηρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλοὺς ποιῶ.
- AI. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δι' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
 τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
 ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. 1200
- EY. Ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; AI. Ἐνὸς μόνου.
 Ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἄπαν,
 καὶ κωδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
 ἐν τοῖς ἱαμβείοισι. Δείξω δ' αὐτίκα.
- EY. Ἴδού, σὺ δείξεις; AI. Φημί. AI. Καὶ δὴ χρὴ
 λέγειν. 1205
- EY. Αἴγυπτος, ὥς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,

ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν — ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσε.

ΑΙ. Τούτῃ τί ἦν τὸ ληκύθιον; Οὐ κλαύσεται;
Λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἢ ἐγὼ γὰρ πάλιν. 1210

ΕΥ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων — ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΑΙ. Οἴμοι, πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.

ΕΥ. Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ 1215
τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκνθον.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν — ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΑΙ. Εὐριπίδῃ, — ΕΥ. Τί ἔσθ'; ΑΙ. ὀφείσθαι μοι
δοκεῖ· 1220

τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολὺ.

ΕΥ. Οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.

ΑΙ. Ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπτόχον τῆς ληκύθου.

ΕΥ. Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπὼν 1225
Ἀγήνορος παῖς — ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΑΙ. Ὡ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκνθον,
ἵνα μὴ διακναίῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΥ. Τὸ τί;
Ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΑΙ. Ἐὰν πίθῃ γ' ἐμοί.

ΕΥ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔχω λέγειν 1230
ἢ οὗτος οὐχ ἔξει προσάψαι λήκνθον.

Πέλοψ δ' Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
θραῖσιν ἵπποις — ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΑΙ. Ὅρᾳς; Προσηψεν αὖθις αὖ τὴν λήκνθον.

Ἀλλ', ὦγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ· 1235
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάντῃ καλὴν τε κἀγαθήν.

ΕΥ. Μὰ τὸν Δι' οὐπω γ' ἔτι γὰρ εἰσὶ μοι σχνοί.

Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς — ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΥ. Ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.

Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
θύων ἀπαρχὰς — ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1241

ΑΙ. Μεταξὺ θύων; Καὶ τίς αὖθ' ὑφείλετο;

ΕΥ. Ἔα αὐτὸν, ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω,

- Ζεὺς, ὥς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο, —
- ΑΙ. Ἀπολείς· ἔρεϊ γὰρ “ληκύθιον ἀπώλεσεν.” 1245
 Τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ’ ἐπὶ τοῖς προλόγοις σου
 ὥσπερ τὰ σῦκ’ ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφν.
 Ἄλλ’ ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
- ΕΥ. Καὶ μὴν ἔχω γ’ οἷς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
 μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιῶντα ταῦτ’ ἀεὶ. 1250
- ΧΟ. Τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
 Φροντίζειν γὰρ ἔγωγ’ ἔχω
 τίν’ ἔρα μέμψιν ἐποίσει
 ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
 καὶ κάλλιστα μέλη ποιή- 1255
 σαντι τῶν μέχρι νυνί.
 Θαυμάζω γὰρ ἔγωγ’ ὅπη
 μέμψεται ποτε τοῦτον
 τὸν βακχετον ἄνακτα,
 καὶ δέδοιχ’ ὑπὲρ αὐτοῦ. 1260
- ΕΥ. Πάνυ γε μέλη θαυμοστά. Δείξει δὴ τάχα·
 εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
- ΑΙ. Καὶ μὴν λογισθμαί γ’ αὐτὰ τῶν ψήφων λαβών.
- ΕΥ. Φθιώτ’ Ἀχιλλεῦ, τί ποτ’ ἀνδροδάϊκτον
 ἀκούων,
 ἰὴ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ’ ἀρωγάν; 1265
 Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ
 λίμναν.
 Ἴη, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ’ ἀρωγάν;
- ΑΙ. Δύο σοι κόπω, Αἰσχύλε, τοῦτω.
- ΕΥ. Κύδιστ’ Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε, μάν-
 θανέ μου, παῖ. 1270
- Ἴη, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ’ ἀρωγάν;
- ΑΙ. Τρίτος, Αἰσχύλε, σοι κόπος οὗτος.
- ΕΥ. Εὐφαιμεῖτε. Μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος
 πέλας οὔγειν.
 Ἴη, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ’ ἀρωγάν; 1275
 Κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον
 ἀνδρῶν.
 Ἴη, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ’ ἀρωγάν;
- ΑΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρεῖμα τῶν κόπων ὅσον.

- Ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
 ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τῷ νεφρῷ βουβωνιά. 1280
- EY. Μὴ πρίν γ' ἔν ἀκούσης χᾶτέραν στάσιν μελῶν
 ἐκ τῶν κισσαυδικῶν νόμων εἰργασμένην.
- AI. Ἴθι δὴ πέραινε καὶ κόπον μὴ προστίθει.
- EY. Ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος
 ἦβας, 1285
 τὸ φλαττόθρατ τὸ φλαττόθρατ,
 Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κῦνα πέμπει,
 τὸ φλαττόθρατ τὸ φλαττόθρατ,
 σὺν δορὶ καὶ χερὶ πρᾶκτορι θούριος ὄρνις,
 τὸ φλαττόθρατ τὸ φλαττόθρατ, 1290
 κείρειν παρασχῶν ἱταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίοις,
 τὸ φλαττόθρατ τὸ φλαττόθρατ,
 τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι,
 τὸ φλαττόθρατ τὸ φλαττόθρατ. 1295
- AI. Τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; Ἐκ Μαραθῶνος ἢ
 πόθεν ξυνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;
- AI. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
 ἤνεγκον αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυγίῃ
 λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθεῖν δρέπων 1300
 οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μεταφέρει, πορνῶδιων,
 σκολίων Μελήτου, Καρικῶν ἀλλημάτων,
 θρήνων, χορειῶν. Τάχα δὲ δηλωθήσεται.
 Ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. Καίτοι τί δεῖ
 λύρας ἐπὶ τούτων; Ποῦ 'στιν ἡ τοῖς δοστράκοις 1305
 αἴτη κροτοῦσα; Δευρο, Μοῦσ' Εὐριπίδου,
 πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια τάδε γ' ἄδειν μέλη.
- AI. Αἴτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
- AI. Ἀλκυόνες, αἶ παρ' ἀενάοις θαλάσσας
 κύμασι στωμύλλετε, 1310
 τέγγουσαι νοτίοις πτερόν
 ρανίσι, χροά δροσιζόμεναι·
 αἶ θ' ὀπωρόφιοι κατὰ γωνίας
 εἰσεισεῖσεῖλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
 ἱστότονα πηνίσματα, 1315
 κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
 ἔν' ὁ φίλανλος ἔπαλλε δελφ-

- ἰς πρῶραις κυανεμβόλοις
 μαντεῖα καὶ σταδίου.
 Οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου, 1320
 βότρυνος ἔλικα πανσίπονον.
 Περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
 Ὅρῃς τὸν πόδα τοῦτον; Αἰ. Ὅρῳ.
 Αἰ. Τί δαί; Τοῦτον ὀρῃς; Αἰ. Ὅρῳ.
 Αἰ. Τοιαντὶ μέντοι σὺ ποιῶν 1325
 τολμᾷς τὰμὰ μέλη ψέγειν,
 κατὰ τὸ δωδεκαμήχανον
 Κυρήνης μελοποιῶν;
 Τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα, βούλομαι δ' ἔτι
 τὸν τῶν μονοῦδιων διεξελεῖν τρόπον. 1330
 Ὡς Νυκτὸς κελαινοφαῆς
 ὄρφνα, τίνα μοι
 δύστανον ὄνειρον
 πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
 Αἴδα πρόπολον,
 ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
 Νυκτὸς παῖδα μελαίνας, 1335
 φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
 μελανονεκνεύμονα, -
 φόνια φόνια δερκόμενον,
 μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
 Ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύχνον εἴπατε
 κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε θέρ-
 μετέ θ' ὕδωρ, 1340
 ὥς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
 Ἰὼ, πόνητι δαῖμον.
 Τοῦτ' ἐκεῖν' ἰὼ, ξύνοικοι,
 τάδ' ἕτερα θεᾶσθε.
 Τὸν ἀλεκτρονύνα μου συναρπάσασα
 φρούδη Γλύκη.
 Νύμφαι ὀρεσσίγονοι.
 Ὡς Μανία, ξύλλαβε. 1345
 Ἐγὼ δ' ἀτάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
 ἐμαυτῆς ἔργοις,
 λίνου μεστὸν ἄτρακτον

- ΑΙ. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἐκάτερος εἶπατον,
 καὶ μὴ μεθῆσθον πρὶν ἢ ἐγὼ σφῶν κοκκύσω. 1380
 ΑΙ. καὶ ΕΥ. Ἐχόμεθα. ΑΙ. Τοῦπος νῦν λέγετον ἐς τὸν
 σταθμὸν.
 ΕΥ. Εἴθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
 ΑΙ. Σπερχεῖε ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.
 ΑΙ. Κόκκυ, μέθεσθε· καὶ πολὺ γε κατωπέρω
 χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥ. Καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῦτιον; 1385
 ΑΙ. Ὅτι εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶς
 ἰγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τᾶρια,
 σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπτερωμένον.
 ΕΥ. Ἄλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.
 ΑΙ. Ἀάβεσθε τοίνυν ἀδίδις. ΑΙ. καὶ ΕΥ. Ἦν ἰδοῦ.
 ΑΙ. Λέγε. 1390
 ΕΥ. Οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
 ΑΙ. Μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.
 ΑΙ. Μέθεσθε μέθεσθε· καὶ τὸ τοῦδ' ἄν' αὐτὸν ῥέπει·
 θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύντατον κακῶν.
 ΕΥ. Ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον. 1395
 ΑΙ. Πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
 Ἄλλ' ἕτερον αὐτὸν ζῆται τι τῶν βαρυστάθμων,
 ὃ τι σοι κατέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
 ΕΥ. Φέρε ποῦ τοιοῦτον δητὰ μοῦστί; ποῦ; ΑΙ. Φράσω·
 βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. 1400
 Λέγουτ' ἂν, ὡς αὐτὴ 'στὶ λοιπὴ σφῶν στάσις.
 ΕΥ. Σιδηροβριθὲς τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
 ΑΙ. Ἐφ' ἄρματι τε γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.
 ΑΙ. Ἐξηπάτηκεν αὐτὸν καὶ νῦν. ΕΥ. Τῷ τρόπῳ;
 ΑΙ. Αὐτὸν ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρῷ δύο, 1405
 ὃς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἐκατὸν Αἰγύπτιοι.
 ΑΙ. Μὴ κρῖν' ἔτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν
 σταθμὸν
 αὐτὸς, τὰ παιδί, ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
 ἐμβὰς κατήσθω ξυλλαβὰν τὰ βιβλία·
 ἐγὼ δὲ δὴ ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον. 1410
 ΑΙ. Ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ·
 οὐ γὰρ δι' ἐχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι·
 τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἡδομαι.

Π Α Ο Υ Τ Ω Ν.

- Οὐδὲν ἄρα πράξεις ὦντερ ἡλθες εἵνεκα;
 11. Ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΑ. Τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει, 1415
 ὁπότερον ἂν κρίνης, ἢν' ἔλθης μὴ μάτην.
 11. Εὐδαιμονοίης. Φέρε πύθεσθ' ἐμοι ταδί.
 Ἐγὼ κατήλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΥ. Τοῦ χάριν;
 11. Ἴν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
 Ὅπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν 1420
 μέλλῃ τι χρηστὸν, τόνδ' ἀνάξειν μοι δοκῶ.
 Πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίς ἔχeton
 γνώμην ἐκότερος; Ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
 ΕΥ. Ἐχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; 11. Τίνα;
 Ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ'
 ἔχειν. 1425
 Ἄλλ' ὃ τι νοεῖτον εἵπατον τοῦτου πέρι.
 ΕΥ. Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
 βραδὺς πέφυκε, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχὺς,
 καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμύχανον.
 11. Εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις; 1430
 ΑΙ. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
 [μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν,]
 ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
 11. Νῆ τὸν Λία τὸν σωτήρα δυσκρίτως γ' ἔχω·
 ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
 Ἄλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκότερος εἵπατον 1435
 περὶ τῆς πόλεως, ἦντιν' ἔχeton σωτηρίαν.
 ΕΥ. [Εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
 αἴροισιν αὔραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
 11. Γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
 ΕΥ. Εἰ ναυμαχοῖεν κἄτ' ἔχοντες ὀξίδας 1440
 ῥαίνοισιν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
 Ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. 11. Λέγε.
 ΕΥ. Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
 τὰ νῦν δὲ πίστ' ἄπιστα. 11. Πῶς; Οὐ μανθάνω.
 Ἀμαθέστερόν πως εἶπε καὶ σαφέστερον. 1445
 ΕΥ. Εἰ τῶν πολιτῶν οἶσι νῦν πιστεύομεν,
 τοῦτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
 τοῦτοις χρησαίμεσθ', ὥσως σωθεῖμεν ἂν.

- [Εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοις, πῶς
τᾶναντί' ἐν πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἂν.] 1450
- ΑΙ. Εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτῃ φύσει.
[Ταντὶ πότερ' αὐτὸς ἦρξες ἢ Κηφισοφῶν;
ΕΥ. Ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξείδας Κηφισοφῶν.]
Τί δαί λέγεις σύ; ΑΙ. Τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον τίσι χρῆται, πότερα τοῖς χρηστοῖς.
ΑΙ. Πόθεν; 1455
- Μισεῖ κάμιστα. ΑΙ. Τοῖς πονηροῖς δ' ἤδεται;
ΑΙ. Οὐ δῆτ' ἐκείνῃ γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
ΑΙ. Πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα ξυμφέρει;
ΑΙ. Εὗρισκε νῆ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν. 1460
- ΑΙ. Ἐκεῖ φράσαιμ' ἂν, ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΑΙ. Μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τάγαθά.
ΑΙ. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολε-
μίων·
πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. 1465
- ΑΙ. Εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
ΠΛ. Κρίνοις ἂν. ΑΙ. Αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται.
Αἰρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
ΕΥ. Μεμνημένος νῦν τῶν θεῶν, οὐδ' ὤμοσας
ἢ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους. 1470
- ΑΙ. Ἢ γλῶττ' ὁμῶμοκ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.
ΕΥ. Τί δέδρακας, ὦ μιαρῶτατ' ἀνθρώπων; ΑΙ. Ἐγώ;
Ἐκρίνα νικᾶν Αἰσχύλον· τιῇ γὰρ οὕ;
ΕΥ. Αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
ΑΙ. Τί δ' αἰσχροδὸν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ; 1475
- ΕΥ. Ὡ σκέτλιε; περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
ΑΙ. Τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῆριον;
ΠΛ. Χωρεῖτε τοῖνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω. ΑΙ. Τί δαί;
ΠΛ. Ἵνα ξενίσω σφῶν πρὶν ἀποπλεῖν. ΑΙ. Εὖ τοι
λέγεις 1480
- νῆ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
ΧΟ. Μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων ἀντ. α'.
ζύνεισιν ἡκριβωμένην.

Πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
 Ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας 1485
 οὔκαδ' αὖθις πάλιν ἄπεισ'
 ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
 ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
 ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
 διὰ τὸ συνετὸς εἶναι. 1490
 Χάριεν οὖν μὴ Σωκράτει
 παρακαθήμενον λαλεῖν,
 ἀποβαλόντα μουσικῇ,
 τὰ τε μέγιστα παραλιπόντα
 τῆς τραγωδικῆς τέχνης. 1495
 Τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
 καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων
 διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι
 παραφρονοῦντος ἀνδρός.

- ΠΑ. Ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε; χώρει, 1500
 καὶ σῶζε πόλιν τὴν ὑμετέραν
 γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παιδεύσον
 τοὺς ἀνόητους· πολλοὶ δ' εἰσὶν·
 καὶ δὸς τοῦτι Κλεοφῶντι φέρων,
 καὶ τοιτονγὶ τοῖσι πορισταῖς, 1505
 Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
 τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
 καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἦρκει
 ὥς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
 κἢ μὴ ταχέως ἤκωσιν, ἐγὼ 1510
 νῆ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
 καὶ ξυμποδίσας
 μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
 κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
 ΑΙ. Ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν Θάκον 1515
 τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν
 καὶ διασώζειν, ἦν ἔρ' ἐγὼ ποτε
 δεῦρ' ἀφίκωμαι· τοῦτον γὰρ ἐγὼ
 σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.

- Μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ 1520
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτε' ἐς τὸν θάκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
- ΠΛ. Φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ 1525
λαμπάδας ἱερὰς, χάσμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.
- ΧΘ. Πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ 1530
κάς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ
γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς
ἐπινοίας.
- Πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων πανσαίμεθ' 1530
ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν
δὲ μαχέσθω
κάλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν
ἀρούραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.
ΑΝΗΡ ΤΙΣ.
ΧΡΕΜΗΣ.
Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.
Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.¹
ΚΗΡΥΞ.
ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΝΕΑΝΙΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ.
ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

1) *ΑΝΗΡ Α* et *Β* post *Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ* et *Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ* addit Bergkiius, cui *ΑΝΗΡ Α* non videtur alius esse quam vicinus Blepyri (*ΑΝΗΡ ΤΙΣ*), et *ΑΝΗΡ Β* non diversus a Chremete: sicut etiam *ΔΕΣΠΟΤΗΣ* non alius esse quam ipse Blepyrus.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι, καὶ ἐκκλησιάσασθαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μίας ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πύγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολὴν, προνοήσασθαι καὶ προασκήσασθαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὥς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λήχρον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν “ὦ λαμπρὸν ὄμμα.”

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας, περιθέμεναι πύγωνα ἀλλοτρίων τριχῶν. Ἐποίησαν οὕτως. ὕστεροῦντες οὖν στολαῖς ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβοῦσας τῶν ὄλων τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἔρξειν μυρίῳ· ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λήχνου
 κάλλιστα τοῖς σοφοῖσιν ἐξηρημένον·
 γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
 τροχῷ γὰρ ἔλαθεις κεραμικῆς ῥύμης ὑπο
 μνητῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις· 5
 ὄμμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
 Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
 κὰν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
 πειρωμέναισι πλησίος παραστατεῖς,
 λορδομένων τε σωμάτων ἐπίσκοπον 10
 ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
 Μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
 λάμπεις, ἀφείων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
 στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
 πλήρεις ὑπογινύσαισι συμπαρastaτεῖς· 15
 καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
 Ἄνθ' ὧν ξυνείσει καὶ τὰ νῦν βουλευματα,
 ὅσα Σκύροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
 Ἄλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἄς ἦκειν ἐχρῆν.
 Καίτοι πρὸς ὄρεθρον γ' ἐστίν· ἡ δ' ἐκκλησία 20
 αὐτίκα μάλ' ἐσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
 ἄς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
 δεῖ τὰς ἐτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
 Τί δ' ἔτι· ἂν εἴῃ; Πότερον οὐκ ἐρραμμένους
 ἔχουσι τοὺς πύργωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν; 25
 Ἦ θαιμάτια τάνδρεϊα κλεψάσαις λαθεῖν
 ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; Ἄλλ' ὁρῶ τονδὶ λήχνον
 προσιόντα. Φέρε νῦν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
 μὴ καὶ τις ὧν ἀνὴρ ὁ προσίων τυγχάνῃ.

ΓΥΝΗ Α.

- Ὡρα βαδίζειν, ὡς ὁ κηρυξ ἀρτίως 30
 ἡμῶν προσιουσῶν δεύτερον κεκόκκιεν.
- ΠΡ. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς ἡγρηγόρη 35
 τὴν νύκτα πᾶσαν. Ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
 τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν.
 Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.
- ΓΥ. Β. Ἦκουσά τοι 40
 ὑποδομένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
 ἅτ' οὐ καταδαρθοῦς. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος, ὃ φιλιότην
 Σαλαμίνιος γὰρ ἔστιν ἢ ξύνειμ' ἐγώ
 τὴν νύχθ' ὄλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
 ὥστ' ἄρτι τοῦτ' εὐομάτιον αὐτοῦ ἔλαβον.
- ΓΥ. Α. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην 45
 προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.
- ΠΡ. Οἴκουν ἐπεῖξεςθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσε
 τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χάας
 ἡμῶν ἀποτίσειν κᾶρεβινθῶν χοίρικα. 50
- ΓΥ. Α. Τὴν Σμικνθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστήνην
 σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; Καὶ μοι δοκεῖ
 κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρως ἐξελεῖν μόνη.
- ΓΥ. Β. Τὴν τοῦ καπύλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην 55
 ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
 καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;
- ΠΡ. Ὅρῶ προσιούσας χάτερας πολλὰς πᾶν
 γυναῖκα, ὃ τι περ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
- ΕΥ. Β. Καὶ πᾶν ταλαιπώρως ἔγωγ', ὃ φιλιότην, 60
 ἐκδράσσα παρέδυν. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος τὴν νύχθ' ὄλην
 ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.
- ΠΡ. Κάθισθε τοῖνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι ταδὶ
 ὑμᾶς, ἐπειδὴ ξυλλελεγμέναις ὁρῶ,
 ὅσα Σίκοις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
- ΓΥ. Α. Ἐγώ γε. Πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας 65
 λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον
 ἔπειθ', ὁπόθ' ἄνθρωπος εἰς ἀγορὰν ὄχοιτό μου,
 ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὄλον δι' ἡμέρας
 ἐχραινόμεν ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
- ΓΥ. Β. Κἄγω γε· τὸ ξυρόν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας 65

- ἔρριψα πρώην, ἵνα θασυνθείην ὅλη
καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικὶ προσφερές.
- ΠΡ. Ἔχετε δὲ τοὺς πύγωνα, οὗς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
- ΓΥ. Α. Νῆ τὴν Ἑκάτην καλὸν γ' ἔγωγε τουτονί. 70
- ΓΥ. Β. Κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
- ΠΡ. Ὑμεῖς δὲ τί φατέ;
- ΓΥ. Α. Φασί· κατανεύουσι γόν.
- ΠΡ. Καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλ' ὑμῖν δρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαιμάτια τάνδρεϊα, καθάπερ εἵπομεν. 75
- ΓΥ. Α. Ἐγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτί καθεύδοντος λάθρα.
- ΠΡ. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τὸ σκύταλον ᾧ πέρθεται;
- ΓΥ. Β. Νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
τὴν τοῦ Πανόππου διφθέραν ἐνημμένος, 80
εἵπερ τις ἄλλος, βουκολεῖν τὸ δῆμιον.
- ΠΡ. Ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τάπῃ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἔστιν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἡκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἧω γενήσεται. 85
- ΓΥ. Α. Νῆ τὸν Δί', ὥστ' ἐκεῖ γε καταλαβεῖν ἔδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρῶ.
- ΓΥ. Β. Ταυτί γέ τοι νῆ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξάινουμι τῆς ἐκκλησίας.
- ΠΡ. Πληρουμένης, τάλαινα;
- ΓΥ. Β. Νῆ τὴν Ἀρτεμιν
ἔγωγε· τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροφύμην ἔμα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἔστί μου τὰ παιδία.
- ΠΡ. Ἴδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
Οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι 95
ὁ δῆμος ὧν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δειξείη τὸν Φορμίσιον.
- Ἦν δ' ἔγκαθεζώμεσθα πρότεροι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαιμάτια· τὸν πύγωνα δὲ
ὅταν καθώμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ, 100
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν;

- ΓΥ. Α. Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πύγων ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυν δ', ὀφθῆς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
- ΠΡ. Τοῦτου γέ τοι δὴ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν 105
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον εἶνεκα,
ἣν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνάμεθ', ὥστ' ἀγαθὸν τι πράξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
- ΓΥ. Α. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία 110
δημηγορήσει;
- ΠΡ. Πολὺ μὲν οὖν ἄριστα πον.
Λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλείστα σποδοῦνται δεινोटάτους εἶναι λέγειν.
'Ημῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
- ΓΥ. Α. Οἶδ' οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ὑμπερία. 115
- ΠΡ. Οὐκὼν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθαδὶ,
ὅπως προμελετήσασιν ἀκεῖ δεῖ λέγειν;
Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασι πον.
- ΓΥ. Α. Τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; 120
- ΠΡ. Ἴδι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τὸν στέφανον περιδήσομαι
καυτῇ μεθ' ὑμῶν, ἣν τί μοι δόξῃ λέγειν.
- ΓΥ. Α. Δεδῶρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν, 125
ὥς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
- ΠΡ. Πῶς καταγέλαστον;
- ΓΥ. Α. Ὡσπερ εἴ τις σηπταῖς
πύγωνα περιδήσειεν ἑσταθευμέναις.
- ΠΡ. Ὁ περιστάλαχος, περιφέρειν χρητὴν τὴν γαλῆν.
Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
Κάθιζε παριών. Τίς ἀγορεύειν βούλεται; 130
- ΓΥ. Α. Ἐγώ.
- ΠΡ. Περίθου δὴ τὸν στέφανον τυχάγαθῃ.
- ΓΥ. Α. Ἰδοῦ.
- ΠΡ. Λέγοις ἂν.
- ΓΥ. Α. Εἴτα πρὶν πιεῖν λέγω;
- ΠΡ. Ἰδοῦ πιεῖν.
- ΓΥ. Α. Τί γὰρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;

- ΠΡ. Ἄπιθ' ἐκποδὼν τοιαυτ' ἐν ἡμᾶς εἰργάσω
κάκει. 135
- ΓΥ. Α. Τί δ'; Οὐ πίνουνσι κἂν τῆκκλησίᾳ;
- ΠΡ. Ἰδοὺ γέ σοι πίνουνσι.
- ΓΥ. Α. Νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
καὶ ταυτά γ' εὕζωρον. Τὰ γοῶν βουλευμάτα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθύοντων ἐστὶ παρατεπληγμένα.
Καὶ νῆ Δία σπένδουσὶ γ' ἢ τίνας χάριν 140
τοσαυτ' ἐν ἡΐχον', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
Καὶ λοιδοροῦνται γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινούντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
- ΠΡ. Σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθῃσ' οὐδὲν γὰρ εἶ.
- ΓΥ. Α. Νῆ τὸν Δί' ἢ μοι μὴ γενεῖαν κρείττον ἦρ'
δίψῃ γὰρ, ὥς ἔοικ', ἀφανανθήσομαι. 145
- ΠΡ. Ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν;
- ΓΥ. Β. Ἐγώ.
- ΠΡ. Ἰθὺ δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χεῖμ' ἐργάζεται.
Ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 150
- ΓΥ. Β. Ἐβουλόμην μὲν ἂν ἕτερον τῶν ἡθάρδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὑδατος. Ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τῷ θεῷ. 155
- ΠΡ. Μὰ τῷ θεῷ; Τάλαινα, ποῦ τὸν νοδὸν ἔχεις;
- ΓΥ. Β. Τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.
- ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τῷ θεῷ κατώμοσας.
Καίτοι τὰ γ' ἄλλ' εἰπας σὺ δεξιώτατα.
- ΓΥ. Β. Ὡ νῆ τὸν Ἀπόλλω. 160
- ΠΡ. Πᾶς τοῖνον, ὥς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταυτ' ἀκριβωθήσεται.
- ΓΥ. Β. Φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετημέναι καλῶς.
Ἐμοὶ γὰρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι — 165
- ΠΡ. Γυναῖκας, ὦ δύστηνε, τοὺς ἀνδρας λέγεις;
- ΓΥ. Β. Δί' Ἐπίγονόν γ' ἐκείνον! βλέψασα γὰρ

- ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ὥσπερ λέγειν.
ΠΡ. Ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
 Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἔνεκά μοι λέξειν δοκᾷ 170
 τονδὶ λαβοῦσα. Τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
 τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
 Ἐμοὶ δ' ὕσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
 δσονπερ ὑμῖν, ἔχθομαι δὲ καὶ φέρω
 βαρέως τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα πράγματα. 175
 Ὅρῳ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
 αἰὶ πονηροῖς· κῆρ τις ἡμέραν μίαν
 χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
 Ἐπέτρεψας ἑτέρῳ; Πλείον' ἔτι δράσει κακά.
 Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νοιθετεῖν, 180
 οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
 τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε.
 Ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
 οὐδὲν τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον
 πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων 185
 ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν,
 ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φῆσ' ἀξίους
 τοὺς μισθοφορεῖν ζητούντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
ΠΡ. Τάλαιν', Ἀφροδίτην ὥμοσας; Χαρίεντά γ' ἂν 190
 ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. Ἄλλ' οὐκ ἂν εἶπον.
ΠΡ. Μηδ' ἐδίξον νῦν λέγειν.
 Τὸ ξυμμαχικὸν αὐ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
 εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖσθ' ἔφασκον τὴν πόλιν.
 Ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο· τῶν δὲ ῥητόρων 195
 ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδράς ᾤχετο.
 Ναὺς δεῖ καθέλκειν; Τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
 τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
 Κορινθίοις ἤχθεσθε, κακείνοί γέ σοι·
 νῦν δ' εἰσὶ χρηστοί· καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενεῖς. 200
 Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' ἱερώνυμος σοφός.
 Σωτηρία παρέκλυψεν, ἀλλ' ὠράζεται
 Θρασύβουλος αὐτὴν οὐχὶ παρακαλούμενος.
ΓΥ. Α. Ὡς ξυνετὸς ἀνὴρ·

ΠΡ.

Νῦν καλῶς ἐπῆγγεσας.

‘Υμεῖς γάρ ἐστε’, ὦ ἄνθρωποι, τούτων αἴτιοι. 205

Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ιδίᾳ σκοπεῖσθ’ ἕκαστος ὃ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.

Ἦν οὖν ἐμοὶ πίθησθε, σωθήσεσθ’ ἔτι.

Ταῖς γὰρ γυναῖξί φημι χρῆναι τὴν πόλιν 210
ἡμᾶς παραδοῦναι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

ΓΥ. Α. Εἰ γ’ εὖ γε νῆ Δί’, εὖ γε· λέγε λέγ’, ὦραθέ.

ΠΡ.

‘Ὡς δ’ εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες 215
ἐγὼ διδάξω. Πρῶτα μὲν γὰρ τᾶρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον

ἀπαξάπασαι, κοῦχί μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. Ἡ δ’ Ἀθηναίων πόλις,

εἴ ποῦ τι χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο; 220

Καθήμεναι φερόγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόρι’ ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· 225
μοιχαλὸς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

οἶνον φιλοῦσ’ εὐζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.

Ταῦταισιν οὖν, ἄνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν 230
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα

τί ποτ’ ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ’ ἀπλῶς τρόπον
ἔωμεν ἀρχεῖν σκεψάμενοι ταυτὶ μόνον,

ὥς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οἶσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἰτα σιτία

τίς τῆς τεκούσης θάττον ἐπιπέμψειεν ἄν; 235

Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἀρχουσά τ’ οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖη ποτέ·
αὐταὶ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.

Τὰ δ’ ἄλλ’ ἐάσω. Ταῦτ’ ἂν πίθησθὲ μοι, 240
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

- ΓΥ. Α. Εὖ γ', ὦ γλυκύντη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
Πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
- ΠΡ. Ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τάνδρὸς ὤκησ' ἐν πυκνῇ,
ἐκεῖ τ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.
- ΓΥ. Α. Οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ· 245
καὶ σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἰροῦμεθ', ἦν ταῦθ' ἀπινόεις κατεργάσῃ.
Ἄτάρ, ἦν Κέφαλός σοι λειδορῆται προσφθαρεῖς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τήκκλησίᾳ;
- ΠΡ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. 250
- ΓΥ. Α. Ἀλλὰ τουτογὶ
ἴσασι πάντες.
- ΠΡ. Ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾷν.
- ΓΥ. Α. Καὶ τοῦτ' ἴσασιν.
- ΠΡ. Ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
- ΓΥ. Α. Τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λειδορῆ;
- ΠΡ. Τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὄραν. 255
- ΓΥ. Α. Τί δ', ἦν ὑποκρούσιν σε;
- ΠΡ. Προσκινήσομαι
ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
- ΓΥ. Α. Ἐκείνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
ἐλκωσιν, ὃ τι δράσεις ποτ'.
- ΠΡ. Ἐξαγωνιῶ
ὠδί' μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 260
- ΓΥ. Β. Ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἰρωσ', εἴαν κελεύσομεν.
- ΓΥ. Α. Ταῦτ' ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς·
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτε τρόπον
τὰς χεῖρας αἶρειν μνημονεύσομεν τότε·
εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἶρειν τὰ σκέλη. 265
- ΠΡ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ', ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
Ἄγε νῦν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικὰς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν 270
μέλλοι βαδίξειν ἢ θύραζ' ἐκαστοτε·
ἔπειτ', ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πύργωνας· ἥνίκ' ἂν δέ γε

τοῦτους ἀκριβῶς ἦτε περιηρμοσμένοι,
καὶ θαύματα τάνδρεϊ', ἅπερ γ' ἐκλέψατε, 275
ἐπαναβάλεσθε· κᾶτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμενοι βαδίζετε' ἄδουσαι μέλος·
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμενοι
τὸν τῶν ἀγροίκων.

ΓΥ. Β. Εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν· καὶ γὰρ ἐτέρας οἶομαι 280
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἤξειν ἄντικρυς
γυναῖκας.

ΠΡ. Ἀλλὰ σπεύσαθ', ὥς † εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθοῖσις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον.

ΧΟΡΟΣ.

᾿Ωρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ 285
μεμνημένους αἰεὶ λέγειν, μὴ καὶ ποτ' ἐξολίσθη,
ἡμᾶς. Ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἦν ἄλωμεν
ἐνδυνόμενοι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικούτον.

Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ 290
ὁ θεσμοθέτης ὃς ἔν

μὴ πρῶ πάνι τοῦ κνέφους

ἦκη κεκοιμένους,

στέρων σκοροδάμην,

βλέπων ὑπότριμμα, μὴ

δώσειν τὸ τριώβολον.

Ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη

καὶ Σμίκνυθε καὶ Δράκης,

ἔπου κατεπείγων,

σαιτῶ προσέχων ὅπως

μὴδὲν παραχορδιεῖς

ὦν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι. 295

Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον

λαβόντες ἔπειτα πλη-

σίοι καθεδούμεθ', ὥς

ἐν χειροτονῶμεν

ἅπανθ' ὁπόσ' ἐν δοκῇ

ταῖς ἡμετέραις φίλαις.

Καίτοι τί λέγω; Φίλους

289 — 299. = 300 — 310.

γὰρ χερὴν μ' ὀνομάζειν.
 Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοὺςδε τοὺς ἐξ ἁστεως Ἀντ. 300
 ἤκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
 μὲν, ἥνικ' ἔδει λαβεῖν
 ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
 καθήρτο λαλοῦντες
 ἐν τοῖς στεφανώμασιν·
 νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἔγαν.
 Ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
 ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
 οὐδείς ἂν ἐτόλμα
 τὰ τῆς πόλεως διοι- 305
 κεῖν ἀργύριον φέρων·
 ἀλλ' ἦκ' ἐν ἔκαστος
 ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
 πιεῖν ἕμα τ' ἄρτον αἰ-
 ον καὶ δύο κρομμύω
 καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
 Νυνὶ δὲ τριώβολον
 ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν
 πρᾶττωσί τι κοινὸν, ὡς-
 περ πληροφοροῦντες. 310

Β Α Ε Π Υ Ρ Ο Σ.

Τί τὸ πρᾶγμα; Ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φροῦδῃ 'στί μοι;
 Ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.
 Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
 τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
 καὶ θοῦμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκείνο ψηλαφῶν 315
 οὐκ ἐδυνάμην εἰρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
 ἐπεῖχέ μοι κρούων ὁ Κόπρειος, λαμβάνω
 τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
 καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλλομαι.
 Ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τίχοι; 320
 Ἡ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἔστιν ἐν καλῷ.
 Οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδείς ὕψεται.
 Οἷμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρον ὢν ἠγρόμην
 γυναιχ'. Ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.

Οὐ γάρ ποθ' ὕγιες οὐδὲν ἐξελήλυθε
δράσουσ'. Ὅμως δ' ὄν ἐστιν ἀποπατητέον. 325

ΑΝΗΡ.

Τίς ἐστιν; Οὐ δῆπου Βλέπυρος ὁ γειτνίων;
Νῆ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκαῖνος. Εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἐστιν; Οὔτι που
Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν; 330

Β.Α. Οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκατίδιον ἀμπισχόμενος, οὐδύνεται.

ΑΝ. Τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποθ' ὅστιν;

Β.Α. Οὐκ ἔχω φράσαι·

ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ ἡδρὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.

ΑΝ. Εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκα ἐκέλευσάς σοι φράσαι; 335

Β.Α. Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρώπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
δ καὶ δέδοικα μὴ τι δρᾷ νεώτερον.

ΑΝ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. Καὶ γὰρ ἦ ξύνειμ' ἐγὼ
φρούδη 'στ' ἔχουσα θοῖμάτιον οὐγὼ 'φόρουν.
Κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
Οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ. 340

Β.Α. Μὰ τὸν Διόνυσον οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμάς
Λακωνικάς, ἀλλ', ὥς ἔτυχον χεζητιῶν,
ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεις ἰέμεν,
ἵνα μὴ 'γχεσάμ' ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν. 345

ΑΝ. Τί δῆτ' ἂν εἴη; Μῶν ἐπ' ἄριστον γυνή
κἔκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;

Β.Α. Γνώμην γ' ἐμήν.

Οὔκουν ποτηρὰ γ' ἐστὶν ὃ τι κἄμ' εἰδέναι. 350

ΑΝ. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονίαν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
ᾠρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἥρπετ' λάβω θοῖμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.

Β.Α. Κἀγὼ γ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
ἀχράς τις ἐγλήσας ἔχει τὰ σιτία. 355

ΑΝ. Μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

Β.Α. Νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
Ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ', ὅταν φάγω,

οἱτοι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος. 360
 Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
 δοῖς ποτ' ἔσθ' ἀνθρωπικὸς ἀχραδούσιος.
 Τίς ἂν οὖν ἰατρὸν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
 Τίς τῶν καταπρώκτων δεινὸς ἔστι τὴν τέχνην;
 Ἀλλ' οἶδ' Ἀμύνων. Ἀλλ' ἴσως ἀγνήσεται. 365
 Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
 Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
 οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
 Ὡ πότνι' Εἰλείθυια, μὴ με περιμήδης
 διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον, 370
 ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμῖς κωμῳδική.

ΧΡΕΜΗΣ.

Οὗτος, τί ποιεῖς; Οὔτι που χέζεις;
 Β.Λ. Ἐγώ;
 Οὐ δῆρ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐνίσταμαι.
 ΧΡ. Τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτῶνιον;
 Β.Λ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών. 375
 Ἀτὰρ πόθεν ἦκεις ἐτεόν;
 ΧΡ. Ἐξ ἐκκλησίας.
 Β.Λ. Ἦδη λέλνται γάρ;
 ΧΡ. Νῆ Δί' ὄρθριον μὲν οὖν.
 Καὶ δῆτα πολλὸν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
 γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλω.
 Β.Λ. Τὸ τριώβολον δῆρ' ἔλαβες; 380
 ΧΡ. Εἰ γὰρ ὠφελον.
 Ἀλλ' ὕστερος νῦν δὴ ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι.
 Μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θύλακον.
 Β.Λ. Τὸ δ' αἴτιον τί;
 ΧΡ. Πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
 ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
 Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοις ἠμάζομεν 385
 ὀρώντες αὐτούς· οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερφυσῶς
 ὡς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἠκκλησία.
 Ὡστ' οὐχ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
 Β.Λ. Οὐδ' ἔρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἔλθῶν;
 ΧΡ. Πόθεν;
 Οὐδὲ μὰ Δί' εἰ τότε ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον 390

ἀλεκτρυνὼν ἐφθέγγετ'.

B.A.

Οἷμοι δέιλαιος.

Ἀντίλοχ', ἀποιμωξὸν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μάλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.
Ἄτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρεῖμ' ὅχλου
οὕτως ἐν ᾠρᾷ ξυνελέγη;

395

XP.

Τί δ' ἄλλο γ' ἦ

ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας προθεῖναι τῆς πόλεως; Κᾶτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε.
Κᾶπειθ' ὁ δῆμος ἀνεβόα πόσον δοκεῖς,
"Οὐ δεῖνὰ τολμᾶν τοιτοῖνι δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένον,
ὃς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;"
"Ὁ δ' ἀναβήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
"Τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν;"

400

B.A.

Σκόροδ' ὁμοῦ τρεῖς πάντ' ὀπῶ,

τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ,
σαντοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.

405

XP.

Μετὰ τοῦτον Εὐδαίων ὁ δεξιότατος
παρῆλθε γυμνός, ὥς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτὸς γε μέντοῦφασκεν ἱμάτιον ἔχειν·
κᾶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους,
"Ὅρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὶτόν' ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὥς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.

410

"Ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῆ,
πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.

415

"Ὅσοις δὲ κλίνη μὴ 'στι μηδὲ στρώματα,
λέναι καθενδύσοντας ἀπρονεμιμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἦν δ' ἀποκλήψῃ τῇ θύρᾳ
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω."

420

B.A.

Νῆ τὸν Διόνυσον χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνα γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἂν,
τοὺς ἀλφριταμοιβὸς τοῖς ἀπύροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν ἢ κλάειν μακρὰ,

425

ἵνα τοῦτ' ἀπέλυσαν Ναυσικύδους τὰγαθόν.

- XP. Μετὰ τοῦτον εὐθὺς εὐπερεπὴς νεανίας
 λευκός τις ἀνεπήδησ' ὅμοιος Νικίᾳ
 δημηγορήσων ἀπεχείρησεν λέγειν
 ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν. 430
 Εἴτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
 τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
 ἀνεβορβόρουζαν.

B.A. Νοῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.

- XP. Ἄλλ' ἦσαν ἦττους. Ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
 τὰς μὲν γυναικας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 435
 πολλὰ κακά.

B.A. Καὶ τί εἶπε;

- XP. Πρῶτον μὲν σ' ἔφη
 εἶναι πανούργον —

B.A. Καὶ σέ;

- XP. Μὴ πω τοῦτ' ἔρη.
 Κἄπειτα κλέπτειν —

B.A. Ἐμὲ μόνον;

- XP. Καὶ νῆ Δία
 καὶ συνοφάντην.

B.A. Ἐμὲ μόνον;

- XP. Καὶ νῆ Δία
 τωνδὶ τὸ πλῆθος. 440

B.A. Τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

- XP. Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νοβυστικὸν
 καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τὰπόρρητ' ἔφη
 ἐκ Θεσμοφόροι ἐκάστοι' αὐτὰς ἐκφέρειν,
 σὲ δὲ καμὲ βουλευόντε τοῦτο δοῦν αἰεῖ.
 B.A. Καὶ νῆ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο. 445
 XP. Ἐπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
 ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα
 μόνας μόνας· κοῦ μαρτύρων ἐναντίον,
 καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοῦκ ἀποστερεῖν·
 ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δοῦν. 450

B.A. Νῆ τὸν Ποσειδά· μαρτύρων γ' ἐναντίον.

- XP. Οὐ συνοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
 δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθὰ.
 Ἔτερά τε πλεῖστα τὰς γυναικας ἡυλόγει.

- B.A. Τί δ' ἔτι δόξεν; 455
 XR. Ὅ τι; Ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν
 ταύταις. Ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
 οὕτω γεγενῆσθαι.
- B.A. Καὶ δέδοκται;
 XR. Φήμ' ἐγώ.
 B.A. Ἄπαντ' ἄρ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
 ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν;
 XR. Οὕτω ταῦτ' ἔχει.
 B.A. Οὐδ' ἐς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή; 460
 XR. Οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὐδ' ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
 B.A. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πράγμ' ἄρα μοι;
 XR. Μὰ Δί', ἀλλὰ τοῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
 σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
 B.A. Ἐκείνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῶν, 465
 μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
 ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν —
 XR. Τί δρᾶν;
 B.A. βινεῖν ἑαυτάς.
 XR. Ἦν δὲ μὴ δυνώμεθα;
 B.A. Ἄριστον οὐ δώσουσι.
 XR. Σὺ δέ γε νῆ Δία
 δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἀριστῆς τε καὶ βινῆς ἔμα. 470
 B.A. Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον.
 XR. Ἀλλ', εἰ τῇ πόλει
 τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρηὶ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
 λόγος γέ τοι τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
 δὸς ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
 ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. 475
 Καὶ ξυμφέροι γ', ὧ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
 Ἀλλ' εἶμ' σὺ δ' ὀγιάινε.
 B.A. Καὶ σὺ γ', ὧ Χρῆμης.

ΧΟΡΟΣ.

- Ἔμβα, χώρει.
 Ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
 Στρέφου, σκόπει, 480
 φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς· πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι·
 μὴ πού τις ἐκ τοῦτιςθεν ὦν τὸ σχῆμά σου φυλάξῃ.

Ἄλλ' ὥς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε. Στρ.

Ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃν φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ'
ἐλεγχθέν. 485

Πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-

τὴν καὶ περισκοπούμενη

τάκεις καὶ τὰκ δεξιάς

φύλατθ', ὅπως μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.

Ἄλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἥδη
δθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὠρμώμεθ' ἡνίκ' ἤμην· 490

τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν δθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εἰροῦσα· δ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.

Ὡστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμε-
νοῦσας, Ἄντ.

πώγωνας ἐξηρημένας,

μὴ καὶ τις ἐξόπισθεν ἢ χήμας ἰδὼν κατείπη. 495

Ἄλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σιμᾶς

ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,

παραβλέπουσα θατέρω,

πάλιν μετασκειάξῃ σαυτὴν ἀδιδίς ἦπερ ἦσθα.

Καὶ μὴ βράδυν', ὥς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
ἡμῶν 500

χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. Ἄλλ' ἐπείγου
ἅπανα καὶ μίσει σάκον πρὸς τοῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χαῖται γὰρ ἦκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Ταυτὶ μὲν ἡμῖν, ὦ γυναῖκες, εὐτυχῶς
τὰ πρᾶγματ' ἐκβέβημεν ἀβουλεύσαμεν. 505

Ἄλλ' ὥς τάχιστα πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν

φιπτεῖτε χλαῖνας, ἐμβὰς ἐκποδῶν ἴτω,

† χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς,

βακτηρίας ἄφεσθε. Κάντανθι σὺ μὲν

ταύτας κατεντρέπτιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι 510

εἶσω παρερπύσσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με

ἰδεῖν, καταθέσθαι θοῖμάτιον αὐτοῦ πάλιν

δθενπερ ἔλαβον τᾶλλα θ' ἀξηνεγκάμην.

ΧΟ. Κεῖται καὶ δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον
τᾶλλα διδάσκειν,

ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς
ὑπακούειν. 515

ΠΡ. Οὐδεμιᾶ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξας οἶδα γυναικί.
Περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς ἦν ἄρτι κεχειρο-
στονῆμαι
ξυμβούλοισιν ἀπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι· καὶ γὰρ
ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρεϊόταται
γεγέννησθε.

Β Α Ε Π Υ Ρ Ο Σ.

Αἴτη, πόθεν ἦκεις, Πραξαγόρα; 520

ΠΡ. Τί δ', ὦ μέλε,
σοὶ τοῦθ' ;

ΒΛ. Ὅ τι μοι τοῦτ' ἐστίν; Ὡς εὐηθικῶς.

ΠΡ. Οὗτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις.

ΒΛ. Οὐκ ἴσως
ἐνός γε.

ΠΡ. Καὶ μὴν βασανίσαι σοι τουτογί
ἔξεστι.

ΒΛ. Πῶς;

ΠΡ. Εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

ΒΛ. Τί δ'; Οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου; 525

ΠΡ. Οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε.

ΒΛ. Πῶς οὖν ὀρθοῖα
ῥῶνον σιωπῇ θοιμάτιον λαβοῦσά μου;

ΠΡ. Γυνὴ μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.

ΒΛ. Κᾶτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἵεναι; 530

ΠΡ. Τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
οὕτως ἐχούσης, ὦνερ;

ΒΛ. Εἰποῦσάν γέ μοι.

Ἀλλ' ἔστιν ἐνταυθί τι κακόν.

ΠΡ. Μὰ τῷ θεῷ,

ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ῥῥόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθ' ἡμέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.

- Β.Λ.** Εἶτ' οὐ τὸ σαντῆς ἱμάτιόν σ' ἔχρην ἔχειν; 535
Ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσας, ἐπιβαλοῦσα τοῦ γυγκλον,
 ῥῆχον καταλιποῦς ὥσπερ εἰ προκείμενον,
 μόνον οὐ στεφανώσας οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
- ΠΡ.** Ὑψος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτή κάσθενής.
 Ἔπειθ', ἵν' ἀλκαίνοιμι, τοῦτ' ἡμπεσχόμεν' 540
 σὲ δ' ἐν ἀλλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
 κατέλιπον, ὦνερ.
- Β.Λ.** Αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
 ῥῆχοντο μετὰ σου κατὰ τί χῆ βακτηρία;
- ΠΡ.** Ἵνα θοῖμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμεν
 μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν 545
 καὶ τοὺς λίθους παίονσα τῇ βακτηρίᾳ.
- Β.Λ.** Ἵσθ' οὐκ ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
 ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι.
- ΠΡ.** Μὴ φροντίσης· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
- Β.Λ.** Ἑκκλησία; 550
- ΠΡ.** Μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐγυρόμεν.
 Ἄτὰρ γεγένηται;
- Β.Λ.** Ναὶ μὰ Δί'. Οὐκ ᾔδησθά με
 φράσαντά σοι χθές;
- ΠΡ.** Ἄρτι γ' ἀναμνησκομαι.
- Β.Λ.** Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα;
- ΠΡ.** Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
 Κάθῃσο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
- Β.Λ.** Ὑμῶν δέ φασι παραδεδύσθαι τὴν πόλιν. 555
- ΠΡ.** Τί δρᾶν; Ὑφαίνειν;
- Β.Λ.** Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν.
- ΠΡ.** Τίνων;
- Β.Λ.** Ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
- ΠΡ.** Νῆ τὴν Ἀφροδίτην μακαρία γ' ἄρ' ἡ πόλις
 ἔσται τὸ λοιπόν.
- Β.Λ.** Κατὰ τί;
- ΠΡ.** Πολλῶν εἵνεκα.
 Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμᾶσιν αὐτὴν αἰσχροῖα δρᾶν 560
 ἔσται τὸ λοιπὸν οὐδ' αὖ, οὐδὲ μαρτυρεῖν,
 οὐ συκοφαντεῖν —

- ΒΑ.** Μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
 τουτὶ ποιήσης μὴδ' ἀφέλῃ με τὸν βίον.
- ΑΝ.** ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκα ἔα λέγειν.
- ΠΡ.** μὴ λωποδυντῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
 μὴ γυνὸν εἶναι μὴ πένητα μηδένα,
 μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ νεχραζόμενον φέρειν.
- ΑΝ.** Νῆ τὸν Ποσειδῶ μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
- ΠΡ.** Ἄλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ τέ μοι μαρτυρεῖν
 καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἔχειν. 570
- ΧΟ.** Νῦν δὴ δεῖ σε πνικρὴν φρένα καὶ φιλόδημον ἐγείρειν
 φροντίδ' ἐπισταμένην ταῖς σαῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
 Κοιναῖς γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
 ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια πολίτην
 δῆμον ἐπαγλαῖουσα μυρίασιν 575
 ὠφελίαισι βίον. Αἰητοῦν δ' ὅ τι περ δύνασαι καιρός·
 δεῖται γὰρ τοῦ σοφοῦ ἐξευρημάτων ἢ πόλις ἡμῶν.
 Ἄλλὰ πέραινε μόνον
 μήτε δεδραμένα μήτ' εἰρημένα πῶ πρότερον·
 μισοῦσι γὰρ, ἦν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται. 580
 Ἄλλ' οὐ μέλλειν ἀλλ' ἀπτεσθαι καὶ δὴ χρητῆς
 ἐπινοίας,
 ὥς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι
 θεαταῖς.
- ΠΡ.** Καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω, τοὺς
 δὲ θεατὰς
 εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λίαν
 τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα
 δέδοικα. 585
- ΒΑ.** Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δαίσης· τοῦτο
 γὰρ ἡμῖν
 δορὰν ἀντ' ἄλλης ἀρετῆς ἐστίν, τῶν δ' ἀρχαίων
 ἀμελεῖσαι.
- ΠΡ.** Μὴ νῦν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντεῖπῃ μὴδ' ὑποκρούσῃ
 πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος
 ἀκοῦσαι.
 Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φάσκω χρῆναι πάντων μετέ-
 χοντας 590

καὶ ταῦτοϛ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ'
 ἔθλιον εἶναι,
 μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ
 ταφῆναι,
 μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ'
 οὐδ' ἀκολούθῳ·

ἀλλ' ἓνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίον, καὶ τοῦτον ὁμοιον.

Β.Λ. Πῶς οὖν ἔσται κοινὸς πᾶσιν; 595

ΠΡ. Κατέδει πέλεθρον πρότερός μου.

Β.Λ. Καὶ τῶν πελέθρων κοινωνοῦμεν;

ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας·

τοῦτο γὰρ ἡμέλλον ἐγὼ λέξειν. Τὴν γῆν πρῶτιστα
 ποιήσω

κοινὴν πᾶσιν καὶ ἀργύριον καὶ τᾶλλ' ὅποσ' ἐστὶν
 ἐκάστῳ.

Εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
 ταμειύουσαι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσ-
 ἔχουσαι. 600

Β.Λ. Πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
 καὶ Λαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον;

ΠΡ. Τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει
 καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορκήσει.

Β.Λ. Κάκτῃσατο γὰρ διὰ τουτί.

ΠΡ. Ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.

Β.Λ. Κατὰ δὴ τί;

ΠΡ. Οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν
 ἄπαντες, 605

ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους,
 ἐρεβίνθους.

Ὡστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; Σὺ γὰρ ἐξευρὼν
 ἀπόδειξον.

Β.Λ. Οὐκὼν καὶ νῦν οὗτοι μάλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα
 πάρεστι;

ΠΡ. Πρότερόν γ', ὡταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις ἔτ' ἐχρώμεθα
 τοῖς προτέροισι·
 νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ
 καταθεῖναι; 610

Β.Λ. Ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται
σκαλαθῦραι,
ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μετέξει
ξυγκαταδαρθῶν.

ΠΡ. Ἄλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
Καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι σγκατα-
κεῖσθαι
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. 615

Β.Λ. Πῶς οὖν, εἰ πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὥραισι τὰν αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖδειν;

ΠΡ. Αἱ φανλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς
καθεδοῦνται·
κατ', ἣν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ'
ὑποκρούσει.

Β.Λ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἣν ταῖς αἰσχροῖσι
συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ
φῆς ἀφικέσθαι; 620

ΠΡ. Οὐχὶ μαχοῦνται.

Β.Λ. Περὶ τοῦ;

ΠΡ. Θάρρει, μὴ δείσης, οὐχὶ μαχοῦνται.

Β.Λ. Περὶ τοῦ;

ΠΡ. Τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. Καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρξει.

Β.Λ. Τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλεται
γὰρ ὅπως ἂν
μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί
ποιήσῃ;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
βαδιοῦνται. 625

ΠΡ. Ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φανλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοις,
κοῦκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καὶ τοῖς μεγάλοις
καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξὶ πρὶν ἂν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς
χαρίσωνται.

Β.Λ. Ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ρὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι
φρονήσει. 630

- ΠΡ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη, καὶ
καταχήρη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή καὶ τῶν σφραγίδας ἔχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ, "Προτέρω παραχώρει, κατ'
ἐπιτήρει
ὅταν ἦδῃ 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν."
- ΒΑ. Πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας
ἐκαστος 635
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν;
- ΠΡ. Τί δὲ δεῖ; Πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.
- ΒΑ. Οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς πάντ' ὄντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
ἄγχουσι. Τί δὴθ', ὅταν ἀγνῶς ᾖ; Πῶς οὐ τότε κάπι-
χεσθῶνται; 640
- ΠΡ. Ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς
οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτριῶν ὅστις τύπτει· νῦν δ', ἣν πληγέντος
ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκείνον τύπτῃ δεδιὼς τοῖς δρῶσιν τοῦτο
μαχεῖται.
- ΒΑ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελ-
θὼν Ἐπίκουρος
ἢ Λεικολόφας πάμπαν με καλεῖ, τοῦτ' ἦδη δεινὸν
ἀκούσαι. 645
- ΠΡ. Πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι —
- ΒΑ. Τὸ ποῖον;
- ΠΡ. εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος φάσκων αὐτοῦ πατέρ'
εἶναι.
- ΒΑ. Οἰμῶζοι τῶν καὶ κωκύοι.
- ΠΡ. Σὺ δὲ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης.
Ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν πρὶν τὸ ψήφισμα
γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φιλήσῃ. 650
- ΒΑ. Δεινὸν μέντ' ἐπεπόνθῃ.
- Τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;
- ΠΡ. Οἱ δοῦλοι· σοὶ δὲ μελήσει,

δταν ἢ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶ χωρεῖν ἐπὶ
δεῖπνον.

Β.Λ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; Καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστιν ἐρέσθαι.

ΠΡ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιπ'
ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

Β.Λ. Ἐν ἔτι ζητῶ πῶς, ἢν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι
δίχην τι, 655
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; ἐκ γὰρ τῶν κοινῶν γ' οὐχὶ δίκαιον.

ΠΡ. Ἄλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται.

Β.Λ. Τοντὶ δέ γ' ὅσους ἐπιτρίψει.

ΠΡ. Καγὼ ταύτη γνώμην ἐθέμην. Τοῦ γὰρ, τάλαν, εἵνεκ'
ἔσονται;

Β.Λ. Πολλῶν ἔνεκεν νῆ τὸν Ἀπόλλω' πρῶτον δ' ἐνὸς
εἵνεκα δῆπου, 660
ἢν τις ὀφείλων ἐξαργηται.

ΠΡ. Πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; Κλέπτων δῆπου ὅτ'
ἐπίδηλος.

Β.Λ. Νῆ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. Τοντὶ τοίνυν
φρασάτω μοι,
τὴν αἰκείας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὴν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; Τοῦτο γὰρ οἷμαί σ' ἀπορήσειν.

ΠΡ. Ἀπὸ τῆς μάζης ἥς σιτεῖται ταύτης γὰρ δταν τις
ἀφαιρῇ, 665
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὐθις τῇ γαστρὶ
κολασθεῖς.

Β.Λ. Οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται.

ΠΡ. Πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῶ;

Β.Λ. Οὐδ' ἀποδύσουσ' ἔφα τῶν νυκτῶν;

ΠΡ. Οὐκ, ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἢν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον βίσιος γὰρ
πάσιν ὑπάρξει.

Ἦν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. Τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα
μάχεσθαι; 670

Ἅτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου
κομεῖται.

- Β.Α.** Οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι;
ΠΡ. Περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσῃ;
Β.Α. Τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις;
ΠΡ. Κοινὴν πᾶσιν. Τὸ γὰρ ἔστυ
 μίαν οἴκησιν φημι ποιήσειν ξυρρήξας' εἰς ἓν ἅπαντα,
 ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. 675
- Β.Α.** Τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;
ΠΡ. Τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοίλας ἀνδρῶνας πάντα
 ποιήσω.
- Β.Α.** Τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;
ΠΡ. Τοὺς κρατήρας καταθήσω
 καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ θάψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
 τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καί τις δειλὸς γεγένηται,
 ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυρόμενοι. 680
- Β.Α.** Νῆ τὸν Ἀπόλλω χάριέν γε.
 Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις;
ΠΡ. Ἐς τὴν ἀγορὰν καταθήσω·
 κατὰ στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας,
 ὅπως ἂν
 εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπὲρ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ.
 Καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ Βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
 τὴν βασιλείον δειπνήσοντας, τὸ δὲ Θῆτ' ἐς τὴν παρὰ
 ταύτην, 685
 τοὺς δ' ἐκ τοῦ Κάπτ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν
 ἀλφειτόπωλιν.
- Β.Α.** Ἵνα κάπτωσιν;
ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.
Β.Α. Ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
 μὴ ἔσελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν
 ἅπαντες.
- ΠΡ.** Ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν·
 πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν, 690
 ὥστε μεθύσθεις αὐτῷ στεφάνῳ
 πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δῶδα λαβόν.
 Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
 προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
 τάδε λέξουσιν, “Λεῖρο παρ' ἡμᾶς. 695

- Ἐνθάδε μεῖράξῃς ὦραία.”
 “Παρ’ ἐμοὶ δ’”, ἑτέρα
 φήσει τις ἄνωθ’ ἐξ ὑπερφύου,
 “καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη.
 Πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν 700
 αὐτῆς παρ’ ἐμοί.”
 Τοῖς εὐπρεπέσιν δ’ ἀκολουθοῦντες
 καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
 τοιαῶν ἐροῦσιν, “Ποῖ θεῖς, οὗτος;
 Πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθὼν·
 τοὺς γὰρ σιμοὺς καὶ τοὺς αἰσχροὺς 705
 ἐψηφίσται προτέρους βινεῖν,
 ὅμῃς δὲ τέως θρεῖα λαβόντας
 διφόρου συκῆς
 ἐν τοῖς προθύροιςι δέφεσθαι.”
 Φέρε νυν φράσον μοι, ταῦτ’ ἀρέσκει σφῶν; 710
 Πάνν.
- Β.Α.**
ΠΡ. Βαδιστέον τᾶρ’ ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
 ἵν’ ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα
 λαβοῦσα κηρύκωσαν εὐφρονὸν τινα.
 Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα θρεῖν ἡρημένῃ
 ἄρχειν καταστήσασθαι τε τὰ ξυσσίτια, 715
 ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
- Β.Α.**
ΠΡ. Ἦδη γὰρ εὐωχῆσόμεσθα;
 Φήμ’ ἐγώ.
 Ἔπειτα τὰς πόρνas καταπαῦσαι βούλομαι
 ἀπαξάπασας.
- Β.Α.**
ΠΡ. Ἴνα τί;
 Ἀθλὸν τουτογί·
 ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὐταὶ τὰς ἀκμᾶς. 720
 Καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
 τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
 ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοις κοιμᾶσθαι μόνον
 κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
- Β.Α.**
 Φέρε νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον, 725
 ἵν’ ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσι τοιαδὶ,
 “Τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαναμάζετε;”

(ΧΟΡΟΥ.)

* * * * *

- AN. A.* Ἐγὼ δ' ἔν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκευή φέρω
προχειριοῦμαι κάξεταιάσω τὴν οὐσίαν.
Χώρει σὺ δεῦρ', ἡ κιναχίρα, καλὴ καλῶς 730
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κατηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψας ἐμούς.
Ποῦ 'σθ' ἡ διφοροφόρος; Ἡ χίτρα, δεῦρ' ἐξίθι·
νὴ Δία μέλαινα γ' ὥς ἂν εἰ τὸ φάρμακον 735
ἔψουσ' ἔτιχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
Ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἔθ', ἡ κομμώτρια.
Φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὕδριαν, ὕδριαφόρε,
ἐνταῦθα. Σὺ δὲ δεῦρ', ἡ κισθαρωδὴς, ἐξίθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν 740
ἄωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὕρθριον νόμον.
Ὁ τὴν σκάφην λαχὼν προῖτω. Τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὸ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον.
Τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε. 745
- AN. B.* Ἐγὼ καταθήσω τὰμά; Κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοτὴν ὀλίγον κεκτημένος.
Μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτε γ', ἀλλὰ βασανῶ
πρώτιστα τοῦτο πολλάκις καὶ σκέψομαι.
Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρῶτα καὶ φειδωλίαν 750
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἀποβαλῶ
πρὶν ἂν πύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
Πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὐτ' ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; 755
- AN. A.* Οὐδαμῶς.
- AN. B.* Τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; Οὔτι που
Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;
- AN. A.* Μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
- AN. B.* Μέλλεις ἀποφέρειν; 760
- AN. A.* Πάνν γε.

- AN. B. Κακοδαίμων ἄρ' εἶ
νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα.
- AN. A. Πῶς;
- AN. B. Πῶς; Ῥαδίως.
- AN. A. Τί δ'; Οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
- AN. B. Ποίοισιν, ὦ δύστηνε;
- AN. A. Τοῖς δεδομένοις.
- AN. B. Δεδογμένοισιν; Ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
- AN. A. Ἀνόητος;
- AN. B. Οὐ γάρ; Ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀπαξάπαντων. 765
- AN. A. Ὅτι τὸ ταπτόμενον ποιῶ;
- AN. B. Τὸ ταπτόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σῶφρονα;
- AN. A. Μάλιστα πάντων.
- AN. B. Τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
- AN. A. Σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ;
- AN. B. Φυλάξομαι
πρὶν ἢ γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὃ τι βουλεύεται. 770
- AN. A. Τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσὶν;
- AN. B. Ἄλλ' ἰδὼν πεισθήσομαι.
- AN. A. Λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.
- AN. B. Λέξουσι γάρ.
- AN. A. Καὶ φασιν οἴσειν ἀράμενοι.
- AN. B. Φήσουσι γάρ.
- AN. A. Ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'.
- AN. B. Ἀπιστήσουσι γάρ. 775
- AN. A. Ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρίψειεν.
- AN. B. Ἐπιτρίψουσι γάρ.
Οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν ροτὴν ἔχει;
Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δία· καὶ γὰρ οἱ θεοί.
Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων· 780
ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τὰγαθὰ,
ἔστηκεν ἔκτεινοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,
οὐχ ὥς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
- AN. A. Ὡ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἕα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.

Ταυτὶ γὰρ ἐστὶ ξυνδετέα. Ποῦ μοῦσθ' ἰμάς; 785

AN. B. Ὅντως γὰρ οὔσεις;

AN. A. Ναὶ μὰ Δία καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τῷ τρίποδε.

AN. B. Τῆς μοῦρας,
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὃ τι
δράσουσιν εἴτα τηρικαντ' ἤδη —

AN. A. Τί δρᾶν;

AN. B. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. 790

AN. A. Ἴνα δὴ τί;

AN. B. Σεισμός ἐι γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἂν ἐσφέροντες, ὠμβρόντιτε σὺ.

AN. A. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
ταυτὶ καταθείη. 795

AN. B. † Μὴ γὰρ οὐχ ὅπου λάβῃς.
Θάρρει, καταθήσεις, κῆρ ἔνης ἔλθῃς.

AN. A. Τῆ;

AN. B. Ἐγὼ δα τούτους χειροτονούντας μὲν ταχὺ,
ἔντ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.

AN. A. Οἴσουσιν, ὦ τᾶν.

AN. B. Ἦν δὲ μὴ 'νέγκωσι, τί;

AN. A. Ἀμέλει κομοῦσιν. 800

AN. B. Ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

AN. A. Μαχούμεθ' αὐτοῖς.

AN. B. Ἦν δὲ κρείττους ὦσι, τί;

AN. A. Ἀπειμ' εἰάσας.

AN. B. Ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;

AN. A. Διαρραγείης.

AN. B. Ἦν διαρραγῶ δὲ, τί;

AN. A. Καλῶς ποιήσεις.

AN. B. Σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;

AN. A. Ἐγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαντοῦ γείτονας 805
δρῶ φέροντας.

AN. B. Πάνν γ' ἂν, οἶμ', Ἀντισθένης
αὐτ' εἰσενέγκοι· πολλὸν γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

ΑΝ. Α. Οἴμωζε.

ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί; 810

ΑΝ. Α. Πλεῖν γε Καλλίου.

ΑΝ. Β. Ἀνθρῶπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

ΑΝ. Α. Δεινὸν γε λέγεις.

ΑΝ. Β. Τί δεινόν; Ὡσπερ οὐχ ὁρῶν
αἰὲ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
Οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὐδοξε, τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;

ΑΝ. Α. Ἐγωγε. 815

ΑΝ. Β. Τοὺς χαλκοὺς δ' ἐκείνους ἤνικα
ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα;

ΑΝ. Α. Καὶ κακὸν γέ μοι
τὸ κόμμι' ἐγένετ' ἐκεῖνο· πωλῶν γὰρ βότρως
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα·
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον 820
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκὸν τὸ λοιπὸν· ἀργύρῳ γὰρ χρῶμεθα.

ΑΝ. Β. Τί δ'; Ἐναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς ἦν ἐπόρισ' Εὐριπίδης· 825
κεῦθός κατεχρέσθαι πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενοις ἐφαίνετο
ὁ Λιδὸς Κόρινθος καὶ τὸ πράγμα' οὐκ ἤρεσε,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην;

ΑΝ. Α. Οὐ ταῦτόν, ὦ τάν. Τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν, 830
νῦν δ' αἱ γυναῖκες.

ΑΝ. Β. Ἄς γ' ἐγὼ φυλάξομαι
νῇ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατοικήσωσί μου.

ΑΝ. Α. Οὐκ οἶδ' ὃ τι ληρεῖς. Φέρε σὺ τἀνάφορον, ὃ παῖς.

ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ.

Ὡ πάντες ἀστοί· νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει·
χωρεῖτ', ἐπειγέσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος, 835
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρομένους
φράσῃ καθ' ἑκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε·
ὥς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινηρημένα

ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμένοι,
κλῖναι τε σισυρῶν καὶ δαπιδῶν σεσαγμένοι. 840

Κρατῆρας ἐγμυρᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες
ἐστᾶς ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῷ ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρίγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἔψουσιν αἱ νεώτεραι. 845

Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Πέρων δὲ χωρεῖ, χλανίδα καὶ κονίποδε
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου. 850

Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὥς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

AN. B. Οὐκοῦν βαδιοῦμαι ὄητα· τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

AN. A. Καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεις τὴν οὐσίαν; 855

AN. B. Ἐπὶ δεῖπνον.

AN. A. Οὐ δὴτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῆ,
πρὶν ἢν γ' ἀπενέγκης.

AN. B. Ἄλλ' ἀποίσω.

AN. A. Πηνίκα;

AN. B. Οὐ τοῦμὸν, ὦ τᾶν, ἐμποδὼν ἔσται.

AN. A. Τί δὴ;

AN. B. Ἐτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.

AN. A. Βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; 860

AN. B. Τί γὰρ πάθω;

Τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας.

AN. A. Ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;

AN. B. Ὅμοσ' εἶμι κύψας.

AN. A. Ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;

AN. B. Καλούμεθ' αὐτάς.

AN. A. Ἦν δὲ γ' ἀπελαύνωσι, τί;

AN. B. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἐστὼς — 865

AN. A. Τί δράσεις; Εἰπέ μοι.

AN. B. Τῶν ἐσφερόντων ἀρπάσσομαι τὰ σιτία.

ΑΝ. Α. Βάδιζε τοίνυν ἕστερος· σὺ δ', ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων, αἵρεσθε τὴν παμπτησίαν.

ΑΝ. Β. Φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω.

ΑΝ. Α. Μὴ μηδαμῶς·

δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων. 870

ΑΝ. Β. Νῆ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος
ὅπως τὰ τ' ὄντα χρήμαθ' ἔξω τοῖσδέ τε
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
Ὅρθως ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον 875
δόμος· ἐστὶ δειπνήσοντα κοῦ μελλητέον.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΓΡΑΥΣ Α.

Τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; Ὄρα δ' ἦν πάλαι.
Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἔστηκα καὶ κροκατὸν ἡμφιεσμένη
ἀργός, μυνυρομένη τι πρὸς ἑμαυτὴν μέλος, 880
παίζουσα. Πῶς ἂν περιβάλοιμ' αὐτῶν τινα
παριόντα; Μοῦσαι, δεῦρ' ἵτ' ἐπὶ τοῦμὸν στόμα
μελύδριον εὐροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

ΝΕΑΝΙΣ.

Νῦν μὲν με παρακύψασα προῦφθης, ὦ σαπρά·
ῥ' οὐ δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθαδὶ 885

ἔμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
ἄδουσ'. Ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δοῦς, ἀντάσσομαι·
κεὶ γὰρ δι' ὅχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.

ΓΡ. Α. Σαντῇ διαλέγου κάποχώρησον· σὺ δέ,
φιλοτιτάριον αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν 890
ἄξιον ἔμοῦ καὶ σοῦ προσάυλησον μέλος.

Εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται παθ-
εῖν τι, παρ' ἔμοι χρη καθεύδειν.

Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν- 895
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπειροῖς·

- οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ ἡγῶ
τὸν φίλον ὅτε περ ξυνείην,
ἀλλ' ἐφ' ἑτερον ἂν πέτοίτο. 900
- NE. Μὴ φθόνοι ταῖς νέαισι.
Τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐπιπέφυκε
τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς
κάπῃ τοῖς μήλοις ἐπανθ-
εῖ· σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα. 905
- ΓΡ. Α. Ἐκπέσοι σου τὸ τρημα,
τό τ' ἐπὶ κλιντρὸν ἀποβάλοιο
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κάπῃ τῆς κλίνης ὄφιν
ψυχρὸν εὖροις καὶ προσελκύσαιο σαντῇ
βουλομένη φιλῆσαι. 910
- NE. Αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι;
Οὐχ ἦκει μούταῖρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ'· ἡ
γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βέβηκε,
καὶ τᾶλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν.
Ἄλλ', ὦ μαῖ, ἱκετεύομαι,
κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
σαντῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε. 915
- ΓΡ. Α. Ἦδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον, τάλαινα, κησιῶς·
δοκεῖς δέ μοι κἄν λάβδα κατὰ τὰς Λεσβίας. 920
Ἄλλ' οὐκ ἂν ποθ' ἑφαρπάσαιο
τάμα παλγνια, τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ὑπολήψει.
- NE. Αἰδ' διόσα βούλει καὶ παράκνυθ' ὥσπερ γαλῇ·
οὐδεὶς γὰρ ὥς σέ πρότερον εἶσιν ἀντ' ἐμοῦ. 925
- ΓΡ. Α. Οὐκ οὐν ἐπ' ἐκφορὰν γε.
- NE. Καινόν γ', ὦ σαπρά.
- ΓΡ. Α. Οὐ δῆτα.
- NE. Τί γὰρ ἂν γραῖ καινά τις λέγοι;
- ΓΡ. Α. Οὐ τοῦμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας.

900—905. = 906—911. 912—917. = 918—923.

- NE. Ἄλλα τί;
 Ἦγγουσα μάλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;
 ΓΡ. Α. Τί μοι διαλέγει; 930
 NE. Σὺ δὲ τί διακύπτεις;
 ΓΡ. Α. Ἐγώ;
 Ἄιδω πρὸς ἑμαντὴν Ἐπιγένοι τῶμψ φίλῳ.
 NE. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;
 ΓΡ. Α. Δείξει γε καὶ σοί· τάχα γὰρ εἰσιν ὡς ἐμέ.
 Ὅδὲ γὰρ αὐτὸς ἐστιν.
 NE. Οὐ σοῦ γ', ὦλεθρε,
 δεόμενος οὐδέν. 935
 ΓΡ. Α. Νῆ Δί', ὦ φθίνυλλα σύ.
 NE. Δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
 ΓΡ. Α. Κἀγὼ γ', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σου μεῖζον φρονῶ.

NEANLAS.

- Εἴθ' ἔξῃν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν
 καὶ μὴ ᾖδε πρότερον διασποδῆσαι
 ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέρων· 940
 οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἔλευθέρω.
 ΓΡ. Α. Οἰμῶζων ἄρα νῆ Δία σποδῆσεις.
 Οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριξένης τὰδ' ἐστίν.
 Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
 ἐστὶ δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα. 945
 Ἄλλ' εἴμι τηρήσουσ' ὃ τι καὶ δράσει ποτέ.
 NE. Εἴθ', ὦ θεοὶ, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην
 ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
 NE. Ἐξηπάτηκα τὸ κατάρατον γράδιον·
 φροῦδὴ γὰρ ἐστὶν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν. 950
 ΓΡ. Α. Ἄλλ' οὐτοσί γὰρ αὐτὸς οὗ ἡμενήμεθα.
 Δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,
 φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι
 πρόσσελθε καὶ ξύνευνος
 τὴν εὐφρόνην ἐμὸς ὅπως τήνδ' ἔσει.
 Πάνυ γὰρ δεινὸς τις ἔρως με δονεῖ
 τῶνδε τῶν σῶν βοστρέχων. 955
 Ἄτοπος δ' ἔγκαιτά μοι τις πόθος,
 938—941. = 942—945. 952—959. = 960—968.

ὅς με διακναίσας ἔχει.
 Μέθες, ἰκνοῦμαί σ', Ἐρως,
 καὶ ποιήσον τόνδ' ἐς εὐνήν
 τήν ἐμὴν ἰκέσθαι.

NEA. Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, 960

καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
 σα τὴν θύραν ἄνοιξον
 τήνδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπεσὼν κείσομαι.

Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῶ

βούλομαι κόλπῳ

πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.

Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; 965

Μέθες, ἰκνοῦμαί σ', Ἐρως,

καὶ ποιήσον τήνδ' ἐς εὐνήν

τήν ἐμὴν ἰκέσθαι.

ΓΡ. Α. Καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην. Στρ.
 εἰρημέν' ἐστίν. Σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἱκετεύω, 970

ἄνοιξον ἀσπάζου τέ με·

διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

NEA. Ὡ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος, Ἀντ.
 μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον,

ἄνοιξον ἀσπάζου τέ με· 975

διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

ΓΡ. Α. Οὗτος, τί κόπτεις; Μῶν ἐμέ ζητεῖς;

NEA. Πόθεν;

ΓΡ. Α. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες.

NEA. Ἀποθάνοιμι ἄρα.

ΓΡ. Α. Τοῦ δαὶ δεόμενος δᾶδ' ἔχων ἐλίλιθας;

NEA. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρῶπον.

ΓΡ. Α. Τίνα;

NEA. Οὐ τὸν Σεβίνον, δὴν σὺ προσδοκᾷς ἴσως. 980

ΓΡ. Α. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἦν τε μὴ.

NEA. Ἄλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτις
 εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαυθὺς ἀναβεβλήμεθα.

Τὰς ἐντὸς εἵκοσιν γὰρ ἐκδιμάζομεν.

ΓΡ. Α. Ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων· 985
 νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

- ΝΕΑ. Τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
 ΓΡ. Α. Ἄλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
 ΝΕΑ. Οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηρδεδί μοι κρουστέον.
 ΓΡ. Α. Ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν. 990
 ΝΕΑ. Ἄλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
 ΓΡ. Α. Οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δε θαυμάζεις ὅτι
 θύρασί μ' ἤδρες. Ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
 ΝΕΑ. Ἄλλ', ὦ μέλ', ὀρωδῶ τὸν ἐραστὴν σου.
 ΓΡ. Α. Τίνα;
 ΝΕΑ. Τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. 995
 ΓΡ. Α. Οὗτος δ' ἐστὶ τίς;
 ΝΕΑ. Ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
 Ἄλλ' ἄπιθ', ὅπως σε μὴ θύρασιν ὕψεται.
 ΓΡ. Α. Οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει.
 ΝΕΑ. Καὶ γὰρ ἐγὼ σὲ νῆ Δία.
 ΓΡ. Α. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
 μὴ 'γὼ σ' ἀρήσω. 1000
 ΝΕΑ. Παραφρονεῖς, ὦ γράδιον.
 ΓΡ. Α. Ἀρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰμα στρώματα.
 ΝΕΑ. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἔν,
 ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιοντονὶ
 ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;
 ΓΡ. Α. Μὴ σκάπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ. 1005
 ΝΕΑ. Ἄλλ' οὐκ ἀνάγκη μοῦστιν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
 τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
 ΓΡ. Α. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην δεῖ γε μέντοι σ', ὡς ἐγὼ
 τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἤδομαι.
 ΝΕΑ. Ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι 1010
 κοῦκ ἔν πιθοίμην οὐδέποτε.
 ΓΡ. Α. Ἀλλὰ νῆ Δία
 ἀναγκάσει τουτί σε.
 ΝΕΑ. Τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
 ΓΡ. Α. Ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
 ΝΕΑ. Λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι.
 ΓΡ. Α. Καὶ δὴ σοι λέγω.
 Ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἣν ἀνὴρ νέος 1015
 νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἔν

τὴν γραβὴν προκρούσῃ πρῶτον· ἦν δὲ μὴ θέλῃ
τὴν γραβὴν προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξίν ἔστω τὸν νέον
ἔλκειν ἀνατὶ λαβομέναις τοῦ παττάλου.

1020

NEA. Οἷμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

ΓΡ. Α. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

NEA. Τί δ', ἦν ἀφαιρηταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθὼν τις;

ΓΡ. Α. Ἄλλ' οὐ κύριος

ὅπερ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.

1025

NEA. Ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν;

ΓΡ. Α. Οὐ γὰρ δεῖ στροφῶν.

NEA. Ἄλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.

ΓΡ. Α. Κλάων γε σύ.

NEA. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν;

ΓΡ. Α. Δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.

NEA. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοῦστί;

ΓΡ. Α. Διομήδειά γε.

NEA. Ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου,

1030

καὶ κλήμαθ' ἐπόθου ξυγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὑδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ΓΡ. Α. Ἥ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.

NEA. Νῆ τὸν Δί', ἦνπερ ἦ γέ που τῶν κηρίνων.

1035

Οἶμαι γὰρ ἐνδον διαπεσεῖσθαι σ' αὐτίκα.

NE. Ποῖ τοῦτον ἔλκεις;

ΓΡ. Α. Εἰς ἐμαντῆς εἰσάγω.

NE. Οὐ σωφρονοῦσά γ' οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικούτος ὢν, ἐπεὶ
μήτηρ ἔν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή·

1040

ὥστ', εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἀπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡ. Α. Ὡ παμβδελύρα, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξηῦρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.

NEA. Νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα κεχάρισαί γε μοι,

1045

ὦ γλυκύτατον, τὴν γραβὴν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν

- μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
 ΓΡ. Β. Ἄττη σὺ, ποῖ τονδὶ παραβάσα τὸν νόμον
 ἔλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων 1050
 πρότερον καθεύδειν αὐτόν;
 ΝΕΑ. Οἷμοι δειλαῖος.
 Πόθεν ἐξέκνυπας, ὦ κάμιστ' ἀπολουμένη;
 Τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
 ΓΡ. Β. Βάδιζε δεῦρο.
 ΝΕΑ. Μηδαμῶς με περιίδης
 ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. 1055
 ΓΡ. Β. Ἄλλ' οὐκ ἐγὼ,
 ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'.
 ΝΕΑ. Οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
 ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡμφιεσμένη.
 ΓΡ. Β. Ἔπον, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.
 ΝΕΑ. Ἴθι νῦν ἔασον εἰς ἄροδον πρῶτιστά με
 ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαντόν· εἰ δὲ μὴ, 1060
 αὐτοῦ τι δρώντα πυρρὸν ὕψει μ' αὐτίκα
 ὑπὸ τοῦ δέους.
 ΓΡ. Β. Θάρρει, βάδιζ' ἔνδον χεσεῖ.
 ΝΕΑ. Δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἦτερ βούλομαι.
 Ἄλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
 ἀξιόχρεως 1065
 ΓΡ. Β. Μὴ μοι καθίστη.
 ΓΡ. Γ. Ποῖ σὺ ποῖ
 χωρεῖς μετὰ ταύτης;
 ΝΕΑ. Οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἔλκομαι.
 Ἀτὰρ ἦτις εἴ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
 ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,
 ὦ Πάνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
 τοῦτ' αὖ πολὺ τοῦτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070
 Ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
 Πότερον πίθηκος ἀνάπλευς ψιμνθίου
 ἢ γραῖς ἀνεστηκνῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
 ΓΡ. Γ. Μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπον· —
 ΓΡ. Β. Δευρὶ μὲν οὖν.
 ΓΡ. Γ. ὥς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε. 1075

- ΓΡ. Β. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
 ΝΕΑ. Διασπάσσεσθὲ μ', ὦ· κακῶς ἀπολούμεναι.
 ΓΡ. Β. Ἔμοι γὰρ ἀκολουθεῖν σε δεῖ κατὰ τὸν νόμον.
 ΓΡ. Γ. Οὐκ, ἦν ἑτέρα γε γραῖς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
 ΝΕΑ. Ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
 φέρε πῶς ἔπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; 1080
 ΓΡ. Γ. Αὐτὸς σκόπει σὺ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
 ΝΕΑ. Ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
 ΓΡ. Β. Οὐκ οἶσθα; Βαδιεῖ δεῦρ'.
 ΝΕΑ. Ἰφρέτω νῦν μ' αὐτηί.
 ΓΡ. Γ. Δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὥς ἔμ'.
 ΝΕΑ. Ἦν γ' ἡδί μ' ἀφῇ.
 ΓΡ. Β. Ἄλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. 1085
 ΓΡ. Γ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
 ΝΕΑ. Χαλεπαί γ' ἔν ἴστε γενόμεναι πορθμῆς.
 ΓΡ. Β. Τυή;
 ΝΕΑ. Ἐλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἔν ἀπεκναίετε.
 ΓΡ. Β. Σιγῇ βιάδιζε δεῦρο.
 ΓΡ. Γ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὥς ἔμέ.
 ΝΕΑ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Κανωνοῦ σαφῶς
 ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090
 Πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρως δυνήσομαι;
 ΓΡ. Β. Καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
 ΝΕΑ. Οἷμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
 ἐλκόμενός εἰμ'.
 ΓΡ. Γ. Ἄλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον·
 ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σου 1095
 ΝΕΑ. Μὴ πρὸς θεῶν·
 ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
 ΓΡ. Γ. Νῆ τὴν Ἑκάτην, ἔάν τε βούλῃ γ' ἦν τε μή.
 ΝΕΑ. Ὡ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
 βινεῖν μ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
 κἄπειτ', ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν 1100
 Φρυγὴν ἔχουσιν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθους.
 Ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; Βαρυδαίμων μὲν οὖν
 ἢ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνῆρ καὶ δυστυχῆς,
 ὅστις τοιούτοις θηρίοις ξυνείρξομαι.

Ὑμεῖς δ', ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω 1105
 ὑπὸ τοῖνδε τοῖν κασαλβάδοιν δευρ' ἐσπλέων,
 θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς·
 καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
 ζῶσαν καταπιττώσαντες, εἴτα τὼ πόδε
 μολυβδοχοήσαντες κύκλῳ περὶ τῷ σφυρῷ, 1110
 ἄνω 'πιθεῖναι πρόφρασιν ἀντὶ ληκίδου.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ.

ὦ μακάριος μὲν ὁ ἄνθρωπος, εὐδαιμόνων δ' ἐγώ,
 [αὐτὴ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
 ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
 οἱ γείτονές τε πάντες οἳ τε δημόται, 1115
 ἐγὼ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,]
 ἦ τις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
 ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ. Πολὺ δ' ὑπερπέταικεν αὖ
 τούτων ἀπάντων τὰ θάσι' ἀμφορείδια· 1120
 ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον,
 τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτετο·
 ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δὴτ', ὦ θεοί.
 [Κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
 ἐκλεγομένης ὅ τι ἂν μάλιστ' ὁσμὴν ἔχη.]
 Ἄλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην 1125
 τὸν ἄνδρ' ὅπου ὅτι τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
 ΧΟ. Αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
 ΘΕ. Μάλισθ'· ὁδὸ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
 ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

Ἐγώ; 1130
 ΘΕ. Σὺ μέντοι νῆ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ.
 Τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μάλλον ὀλβιώτερος,
 ὅστις πολιτῶν πλειόνων τρισμυρίων
 ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;
 ΧΟ. Εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
 ΘΕ. Ποῖ ποῖ βαδίξεις; 1135
 ΒΛ. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

- ΘΕ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην πολὺ γ' ἀπάντων ὑστατος.
 Ὅμως δ' ἐκέλευε ξυλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνή
 ἔγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σου τὰς μείρακας.
 Οἶνος δὲ Χιὸς ἐστι περιλελειμμένος
 καὶ πόλλ' ἀγαθά. Πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε. 1140
 Καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εἴνους τυγχάνει,
 καὶ τῶν κριτῶν εἰ μὴ τις ἐτέρωσε βλέπει,
 ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
- ΒΛ. Οὐκ οὖν ἀπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
 καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν, ἀλλ' ἐλευθέρως 1145
 καλεῖς γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὥς
 τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστὶν ἐσκευασμένον
 ἀπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.
 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείζομαι.
 Ἔχω γέ τοι καὶ δᾶδα ταυτηρὶ καλῶς. 1150
- ΧΟ. Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
 τασδὶ λαβών; Ἐν ὧσιν δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
 ἐπάσσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
 Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι,
 τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένους κρίνειν ἐμέ, 1155
 τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως διὰ τὸ γελᾶν κρίνειν ἐμέ.
 Σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ,
 μηδὲ τὸν κληρὸν γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
 ὅτι προεῖληχ'· ἀλλὰ πάντα ταῦτα χρηὶ μεμνημένους
 μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὁρθῶς αἰ, 1160
 μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταῖραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
 αἱ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰ.
 Ὡς ὦ, ὦρα δὴ,
 ὦ φίλοι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρήμα δοῦν,
 ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαποκινεῖν. Κρητικῶς οὐδὲν πόδε 1165
 καὶ σὺ κίνει.

ΒΛ. Τοῦτο δρῶ.

ΧΟ. Καὶ τάσδε νυν υ - υ -

υ - υ - υ - λαγαρὰς τοῖν σκελίσκουν τὸν θυμὸν.

Τάχα γὰρ ἔπεισι λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-

κρανιολεψανοδρομυμποτριμματο-

σιλφιοσυρομελιτοκατακεχυμενο-

1170

κυλπεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
 λεκτρονοπτεγεφαλοκιγλοπε-
 λειολαγωσοιραιιοβαφητραγονοπτεργων.

Σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος τρέχε καὶ ταχέως 1175

λαβὼν τρύβλιον

εἶτα λαβὲ κονίσας

λέκιδον, ἵν' ἐπιδειπνῆς.

Ἀλλὰ λαιμάττουσί που.

Αἶρεσθ' ἄνω, ἰαὶ εὐαί.

Δειπνήσομεν, εὐοῖ εὐαί. 1180

Εὐαὶ ὥς ἐπὶ νίκη·

εὐοῖ εὐοῖ, εὐαὶ εὐαί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ΠΕΝΙΑ.

ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΥΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιοῦτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τινος αὐτοῦ θεράποντος ἑλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς, εἰ χρή τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδὴ περ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πρῶτοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδὲν, ὅτι δὲ ἐξίων ἐντύχοι, τοῦτῃ ἐπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυχάνει τυφλῷ· ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος· καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅστις οὗτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τοῦτῃ κατ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τοῦτῃ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτι χάριν τυφλὸς ἐγγένοιτο παρὰ τοῦ Διὸς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἤσθησάν τε καὶ βουλὴν ἐβούλευσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσιλητιδῶ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πήρωσιν. καὶ, ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τὰς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγον τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα καὶ ὀγιά ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα Πλοῦτος Ἀριστοφάνους.

II.

Πρεσβύτες τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἑυδὴλον ἀβρόν τε μετασταίῃ βίον. τοιόνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός. χρᾶ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιώντι τοῦ ναοῦ τοῦτῃ ἐπεσθαι ᾧ πρώτῃ συντήχῃ. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχὼν εἶπετο πληρῶν τὸν χρησμόν. ἦν δὲ Πλοῦτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ

εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λουδορομένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασιν· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφύης γίνεται συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ἐπὶ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισερόντων ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερῶσαντο Πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα· προλογίζει δὲ θεράπων, δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην ὅτι τυφλῶ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἡσχύνετο.

III.

Πρεσβύτες τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων νῖδον, κατανόησας ὡς οἱ φαῦλοι τὸ τηρικαῖτα εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀνιχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψει καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός) ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ ᾧ τινι πρῶτον ἐξιὼν συντήχῃ ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζόμενον αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφάντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταῖον δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι καὶ τὸν νῖδον αὐτοῦ συστήσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθήκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

V.

[Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἰμύλλου τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἦτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψιδήμος δὲ ἦτοι πτωχός, ὁ βλέπων ἀεὶ ποτε εἰς τὸν δῆμον.]

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα ἔστιν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότην.
 Ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
 δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
 μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. 5
 Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔξ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, τῷ δὲ Λοξίᾳ,
 δς θεσπιψδεῖ τρέποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 μέμψιν δικαίαν μέφομαι ταύτην, ὅτι 10
 ἱατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς
 μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψε μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τοῖναντίον δρῶν ἢ προσῆμ' αὐτῷ ποιεῖν.
 Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα· 15
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ καὶ προσβιάζεται,
 καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενος τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
 ἦν μὴ φράσης ὃ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρῆξω πράγματα· 20
 οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λυτῆς τί με,
 ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς.

- ΚΑ. Λίρος· οὐ γὰρ παύσομαι
 πρὶν ἢν φράσης μοι τίς ποτ' ἔστιν οὗτος·
 εἵνους γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνν σφόδρα. 25
 ΧΡ. Ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
 πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
 Ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνῆρ

κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν· —

ΚΑ. Οἶδά τοι.

ΧΡ. ἔτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες, 30
καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί.

ΚΑ. Πείθομαι.

ΧΡ. Ἐπερησόμενος οὖν ψόχονην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τάλαιπῶρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει, 35
πενυσόμενος εἰ χρη μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὕγιες μὴδὲ ἐν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.

ΚΑ. Τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

ΧΡ. Πεύσει. Σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί· 40
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι,
πείθειν δ' ἐμὰντῳ ξυνακολουθεῖν οὔκαδε.

ΚΑ. Καὶ τῷ ξυναντῆς δῆτα πρώτῳ;

ΧΡ. Τουτῷ.

ΚΑ. Εἴτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ 45
φράζοντος, ὦ σκαίδιατέ, σοι σαφέστατα
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΧΡ. Τῷ τοῦτο κρίνεις;

ΚΑ. Ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ἡγεῖν καὶ τυφλῷ
γινῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ ξύμφορον 50
τὸ μὴδὲν ἀσκεῖν ὕγιες ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.

ΧΡ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον· ἦν δ' ἡμῖν φράση
δοσις ποτ' ἐστὶν οὐτοσί καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδὶ,
πυθολίμεθ' ὅν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὃ τι νοεῖ. 55

ΚΑ. Ἄγε δὴ σὺ πρότερον σαυτὸν δοσις εἰ φράσεις,
ἢ τὰπὶ τούτοις δρῶ; Λέγειν χρη τὰχὺ πᾶν.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι.

ΚΑ. Μανθάνεις

ὅς φησιν εἶναι;

ΧΡ. Σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί·

σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει. 60
 Ἄλλ', εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόργου τρόποις,
 ἐμοὶ φράσον.

ΠΛ. Κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.

ΚΑ. Λέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ Θεοῦ.

ΧΡ. Οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι·
 ἦν μὴ φράσῃς γὰρ, ἀπὸ σ' ὅλῳ κακὸν κακῶς. 65

ΠΛ. ὦ τᾶν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

ΧΡ. Πῶμαλα.

ΚΑ. Καὶ μὴν δ' λέγω βέλτιόν ἐστ', ὦ δέσποτα·
 ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
 Ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνὸν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν
 ἄπειμ', ἵν' ἐκείθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών. 70

ΧΡ. Ἄλλ' αἶρε ταχέως.

ΠΛ. Μηδαμῶς.

ΧΡ. Οὔκουν ἐρεῖς;

ΠΛ. Ἄλλ', ἦν πύθησθαι μ' ὅστις εἴμ', εὐ οἶδ' ὅτι
 κακὸν τί μ' ἐργάσεσθε κοῦκ ἀφήσετε.

ΧΡ. Νῆ τοὺς Θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.

ΠΛ. Μέθεσθαι νῦν μου πρῶτον. 75

ΧΡ. Ἦν, μεθίεμεν.

ΠΛ. Ἀκούετον δὴ· δεῖ γὰρ, ὥς ἔοικέ, με
 λέγειν ἃ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος.
 Ἐγὼ γὰρ εἰμι Πλοῦτος.

ΧΡ. ὦ μιαρῶτατε
 ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' εἰσῆγας Πλοῦτος ὦν;

ΚΑ. Σὺ Πλοῦτος οὕτως ἀθλῶς διακείμενος; 80

ΧΡ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὼν καὶ Θεοὶ καὶ δαίμονες
 καὶ Ζεῦ, τί φῆς; Ἐκεῖνος ὄντως εἰ σύ;

ΠΛ. Ναί.

ΧΡ. Ἐκεῖνος αὐτός;

ΠΛ. Αὐτότατος.

ΧΡ. Πόθεν οὖν, φράσον,
 αὐχμῶν βαδίξεις;

ΠΛ. Ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
 ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτου περ ἐγένετο. 85

ΧΡ. Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; Κάτειπέ μοι.

ΠΛ. Ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

Ἐγὼ γὰρ ὦν μειράκιον ἠτείλησ' ὅτι
ὥς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλὸν, 90
ἵνα μὴ διαγιγνώσκωμι τούτων μηδένα.
Οὕτως ἐκείνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους.

ΠΛ. Ὁμολογῶ σοι.

ΧΡ. Φέρε, τί οὖν,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ;
Φεύγεις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς; 95

ΠΛ. Φήμ' ἐγώ.

ΧΡ. Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζεις;

ΠΛ. Πάνν μὲν οὖν·

πολλοὺ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακ' ἐγὼ χρόνον.

ΧΡ. Καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛ. Ἄφετόν μὲ νυν' ἵστον γὰρ ἤδη τάπ' ἐμοῦ. 100

ΧΡ. Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

ΠΛ. Οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι;

ΧΡ. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα 105
[μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.]

ΠΛ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἥνίκ' ἂν δέ μου
τύχῃσ' ἀληθῶς καὶ γένηνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡ. Ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί. 110

ΠΛ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες.

ΚΑ. Οἰμῶξει μακρά.

ΧΡ. Σοὶ δ' ὥς ἂν εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,
γενήσεται ἀγαθὰ, πρόσσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ, οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας 115
βλέψαι ποιήσας.

ΠΛ. Μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ·
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

ΧΡ. Τί φής;

- ΚΑ. Ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
 ΠΛ. Ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὥς, τὰ τούτων μῶρ' ἔπη
 εἰ πεύσσει, ἐπιτρίψει με. 120
- ΧΡ. Νῦν δ' οὐ τοῦτο δεῖ,
 ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἔα;
 ΠΛ. Οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀργωδῶ πάνν.
 ΧΡ. Ἄληθες, ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
 Οἷε γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
 καὶ τοὺς κεραινοὺς ἀξίους τριωβόλου, 125
 ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἄν μικρὸν χρόνον;
 ΠΛ. Ἄ, μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'.
 ΧΡ. Ἐχ' ἥσυχος·
 ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺν
 μεῖζον δυνάμενον.
- ΠΛ. Ἐμὲ σύ;
 ΧΡ. Νῆ τὸν οὐρανόν.
 Αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τί ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; 130
 ΚΑ. Διὰ τὰργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ.
 ΧΡ. Φέρε,
 τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ';
 ΚΑ. Ὅδ'ι.
 ΧΡ. Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
 ΚΑ. Καὶ νῆ Δ' εὐχονται γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
 ΧΡ. Οὐκ οὐδ' ἐστὶν αἷτιος καὶ ῥαδίως 135
 παύσειεν, εἰ βούλοιο, ταῦτ' ἄν;
 ΠΛ. Ὅτι τί δή;
 ΧΡ. Ὅτι οὐδ' ἔν εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι
 οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδεὲν,
 μὴ βουλομένον σοῦ.
- ΠΛ. Πῶς;
 ΧΡ. Ὅπως; Οὐκ ἔσθ' ὅπως
 ὠνήσεται δῆπουθεν, ἣν σὺ μὴ παρὼν 140
 αὐτὸς διδῶς τὰργύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
 τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
 ΠΛ. Τί λέγεις; Δ' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ;
 ΧΡ. Φήμ' ἐγώ.
 Καὶ νῆ Δ' εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν
 ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται. 145

- Ἄπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.
- ΚΑ. Ἐγωγέ τοι σμικρὸν δι' ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
- ΧΡ. Καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχη, 150
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρῶτον αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
- ΚΑ. Καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταῦτο τοῦτο δρᾶν,
οὐ τῶν ἑραστῶν ἀλλὰ τ' ἀργυρίου χάριν.
- ΧΡ. Οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ 155
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί.
- ΚΑ. Τί δαί;
- ΧΡ. Ὁ μὲν ἔππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικὰς.
- ΚΑ. Αἰσχυρόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
δνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
- ΧΡ. Τέχνη δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα 160
ἐν τοῖσιν ἀνδρώποισιν ἐσθ' ἠρξημένα.
Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
- ΚΑ. Ἔτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.
- ΧΡ. Ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
- ΚΑ. Ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ. 165
- ΧΡ. Ὁ δὲ γναφεύει γ'. ΚΑ. Ὁ δὲ γε πλύνει κρόδια.
- ΧΡ. Ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'. ΚΑ. Ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμνα.
- ΧΡ. Ὁ δ' ἀλούς γε μοιχὸς διὰ σέ γ' οὐ παρατίλλεται.
- ΠΛ. Οἷμοι τάλας, ταντί μ' ἐλάνθανεν πάλοι.
- ΚΑ. Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; 170
- ΧΡ. Ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
- ΚΑ. Τί δέ; Τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
- ΧΡ. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ ὁὗτος τρέφει;
- ΚΑ. Ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
- ΧΡ. Ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου; 175
- ΚΑ. Ἀγύργιος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
- ΧΡ. Φιλέψιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;
- ΚΑ. Ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοῖς Αἰγυπτίοις;
- ΧΡ. Ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου;
- ΚΑ. Ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος — 180
- ΧΡ. Ἐμπέσοι γέ σοι.
Τὰ δὲ πράγματα οὐχὶ διὰ σέ πάντα πράττεται;

Μονώτατος γὰρ εἰ σὺ πάντων αἴτιος
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εἰ ἕσθ' ὅτι.

ΚΑ. Κρατοῦσι γοῦν κὰν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνον. 185

ΠΛ. Ἐγὼ τοσαντὶ δυνατός εἰμι εἰς ὧν ποιεῖν;

ΧΡ. Καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῶ πλείονα·
ὥστ' οὐ γέγονέ σου μεστὸς οὐδεὶς πώποτε.
Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή,
ἔρωτος, 190

ΚΑ. ἄρτων,

ΧΡ. μουσικῆς,

ΚΑ. τραγημάτων,

ΧΡ. τιμῆς,

ΚΑ. πλακούντων,

ΧΡ. ἀνδραγαθίας,

ΚΑ. ἰσχάδων,

ΧΡ. φιλοτιμίας,

ΚΑ. μάζης,

ΧΡ. στρατηγίας,

ΚΑ. φακῆς.

ΧΡ. Σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ', ἣν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μάλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκακαίδεκα· 195
κῆν ταῦτ' ἀνύσσει, τετταράκοντα βούλεται,
ἢ φησιν οὐκ εἶναι βιωτὸν τὸν βίον.

ΠΛ. Εἰ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πᾶν·
πλὴν ἐν μόνον δέδοικα.

ΧΡ. Φράζε τοῦ πέρι.

ΠΛ. Ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φαστε
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι. 200

ΧΡ. Νῆ τὸν Δι' ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότερόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος.

ΠΛ. Ἕμυστ', ἀλλὰ με
τοιχωρήχος τις διέβαλ'· ἐσθὺς γὰρ ποτε
εἰς οἰκίαν οὐκ εἶχεν οὐδεὲν λαβεῖν, 205
εὐρῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλημένα·
εἶτ' ἀνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.

ΧΡ. Μὴ νυν μελέτω σοι μηδέν· ὥς, ἐὰν γένη
31 *

- ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Ἀνγκέως. 210
- ΠΛ. Πῶς οὖν δυνήσεται τοῦτο δοῦσαι θνητὸς ὦν;
ΧΡ. Ἐχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
ΠΛ. Κάκεινος οὖν ξύνοιδε ταῦτα;
ΧΡ. Φήμ' ἐγώ.
- ΠΛ. Ὅρατε. 215
ΧΡ. Μὴ φροντίζε μηδὲν, ἀγαθὲ·
ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κῆν δὴ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα.
- ΚΑ. Κῆν βούλη γ', ἐγώ.
ΧΡ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χᾶτεροι νῶν ξυμμαχοί,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφριτα.
- ΠΛ. Παπαῖ, πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους. 220
ΧΡ. Οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
Ἄλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμὼν —
- ΚΑ. Τί δρά; λέγε.
ΧΡ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθὶ παρὼν 225
ἡμῖν μετὰσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
- ΚΑ. Καὶ δὴ βαδίζω· τουτοδὶ τὸ κρεῖδιδιον
τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβὼν.
ΧΡ. Ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ', ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
Σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλούτε πάντων δαιμόνων, 230
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν ἦν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως καδίκως.
- ΠΛ. Ἄλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νῆ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἐκάστοτ' ἀλλοτριάν πάνν· 235
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
Ἦν μὲν γὰρ ὡς φειδωλὸν εἰσελθὼν τήχῃ,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κῆν τις προσέειπε χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον, 240
ἔξαρκός ἐστι μὴδ' ἰδεῖν με πώποτε.
Ἦν δ' ὡς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τήχῃ,

πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
 γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνον.

XP. Μετρίον γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε. 245

Ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἰεὶ
 χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὥς σὺδεις ἀνὴρ
 πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνικ' ἐν τούτου δέῃ.

Ἄλλ' εἰσίσωμεν, ὥς ἰδεῖν σε βούλομαι
 καὶ τὴν γυναικα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον, 250
 ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ.

ΠΛ.

Πείθομαι.

XP. Τί γὰρ ἐν τις οὐχὶ πρὸς σέ τάληθ' ἔλεγοι;

ΚΑ. Ὡ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότη ταῦτ' ἐν θυμῷ φαγόντες
 ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
 ἵτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὥς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, 255
 ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς ἣ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκὼν ὀρεῖς ὀρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
 ὥς εἰκὸς ἄνδρας ἀσθενεῖς γέροντας ὄντας ἔρῃ;
 Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι
 οὐτοὺ χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. 260

ΚΑ. Οὐκὼν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.

Ὁ δεσπότης γὰρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἀπαντας
 ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζῆσειν ἀπαλλαγέντας.

ΧΟ. Ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὁ φησιν;

ΚΑ. Ἐχὼν ἀφίκεται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὃ πονηροῖ, 265
 ῥυτῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσθόν, μαδῶντα, νωδόν.
 Οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

ΧΟ. Ὡ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῆς; Πάλιν φράσον μοι.
 Ἀηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑ. Πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἐγὼ γ' ἔχοντα σωρὸν. 270

ΧΟ. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
 ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑ. Πάντως γὰρ ἀνθρωπὸν φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
 ἡγεῖσθ' εἶναι κοῦδὲν ἐν νομίζεθ' ὀγιᾶς εἰπεῖν;

ΧΟ. Ὡς σεμνὸς σὺπίτριπτος· αἱ κῆμαι δὲ σου βοᾶσιν 275
 ἰὸν ἰὸν, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ΚΑ. Ἐν τῇ σοφῇ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζει,
 σὺ δ' οὐ βαδίζεις; Ὁ δὲ Χάρον τὸ ξύμβολον δίδωσι.

- ΧΟ. Λιαιραγαγείης. Ὡς μόθων εἰ καὶ φύσει κόβαλος,
δοτις φενακίζεις, φράσαι δ' οὐπω τέτληκας ἡμῖν 280
δοιου χάριν ὃ σὺς δεσπότης ἡμᾶς κέκληκε δευρο'
οὐ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὕσης σχολῆς, προθύμως
δευρ' ἤλθομεν πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερώντες.
- ΚΑ. Ἄλλ' οὐκέτ' ἔν κρύψαιμι. Τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὧνδρες, ἤκει
ἔγων ὃ δεσπότης, δς ἡμᾶς πλουσίους ποιήσει. 285
- ΧΟ. Ὅντως γὰρ ἔστι πλουσίους ἡμῖν ἅπασιν εἶναι;
- ΚΑ. Νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδαις μὲν οὖν, ἦν ὧτ' ὄνου λάβητε.
- ΧΟ. Ὡς ἡδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
- ΚΑ. Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύνκλωπα 290
μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων
ἡμᾶς ἄγειν. Ἄλλ' εἶα, τέκνα, θαμὶν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοι τε προβατίων
αἰγῶν τε κυναβρώντων μέλη
ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. 295
- ΧΟ. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν Κύνκλωπα
βληχώμενοι σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
πῆραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κραιπαλῶντα,
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που 300
μέγαν λαβόντες ἡμέμενον σφηγίσκον ἐκτυφλώσαι.
- ΚΑ. Ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακινῶσαν,
ἥ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὥς ὄντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς, 305.
μιμήσομαι πάντας τρόπους·
ἡμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.
- ΧΟ. Οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακινῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσαν τε τοὺς ἐταίρους 310
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν
μυθώσομέν θ' ὥσπερ τράγου
τὴν ῥίνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
"Ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι." 315
- ΚΑ. Ἄλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη

ὕμεις ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
 ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
 βουλήσομαι τοῦ δεσπότης
 λαβὼν τιν' ἄρτον καὶ κρέας 320
 μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῃ ξυνεῖναι.

[X O P O Y.]

- XP. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ὦνδρες δημόται,
 ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρὸν
 ἀσπάζομαι δ', ὅτι ἡ προθύμως ἤκατε
 καὶ ξυντεταμένως κοῦ κατεβλακνυμένως. 325
 Ὅπως δέ μοι καὶ τᾶλλα συμπαραστάται
 ἔσεσθε καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
- XO. Θάρρει· βλέπειν γὰρ ἔντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
 Δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἶνεκα
 ὥστιζόμεσθ' ἐκάστοι' ἐν τῇ κλησίᾳ, 330
 αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον παρείην τῇ λαβεῖν.
- XP. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
 προσιόντα· δηλὸς δ' ἐστίν ὅτι τοῦ πράγματος
 ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

- Τί ἂν ὄν τὸ πράγμ' εἴη; Πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ 335
 Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; Οὐ πείθομαι.
- Καίτοι λόγος γ' ἦν νῆ τὸν Ἑρακλέα πολὺς
 ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων
 ὥς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
 Ἔστιν δ' ἐμοὶ τρυτ' αὐτὸ θανμάσιον, ὅπως 340
 χρηστὸν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
 Οὐκ οὐν ἐπιχώριόν γε πράγμ' ἐργάζεται.
- XP. Ἄλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ μὰ τοὺς θεούς.
 Ὡς Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθρὲς πράττομεν,
 ὥστε μετέχειν σ' ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων. 345
- ΒΛ. Γέγονας δ' ἀληθῶς, ὥς λέγουσι, πλούσιος;
- XP. Ἔσομαι μὲν ὄν αὐτίκα μάλ', ἣν θεὸς θέλῃ.
 Ἐνὶ γὰρ τις ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
- ΒΛ. Ποῖός τις;
- XP. Οἶος, —

- B.A. *Λέγ' ἀνύσας δ τι φῆς ποτε.*
 XP. *ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν αἰεὶ* 350
ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετριῖσθαι τὸ παράπαν.
- B.A. *Τοῦτ' ἵπποδρόμον φαίνεται τὸ φορτίον*
καὶ μ' οὐκ ἀρέσκει· τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἔγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό τ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου. 355
- XP. *Πῶς οὐδὲν ὑγιές;*
 B.A. *Εἴ τι κεκλοφῶς νῆ Δία*
ἐκείθεν ἦμεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ὥσως σοι μεταμέλει.
 XP. *Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.*
 B.A. *Παῦσαι φλυαρῶν, ὠγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.* 360
 XP. *Σὺ μὴδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοντονί.*
 B.A. *Φεῦ·*
ὥς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστὶν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
 XP. *Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητ' ὑγαίνειν μοι δοκεῖς.*
 B.A. *Ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὦν πρότερον εἶχεν τρόπων.* 365
 XP. *Μελαγχολᾷς, ὠνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.*
 B.A. *Ἄλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,*
ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργητότι,
 XP. *Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὥς ἐμοῦ τι κεκλοφότος*
ζητεῖς μεταλαβεῖν. 370
- B.A. *Μεταλαβεῖν ζητῶ; Τίνος;*
 XP. *Τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.*
 B.A. *Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπασκας;*
 XP. *Κακοδαίμονῃς.*
 B.A. *Ἄλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκας γ' οὐδένα;*
 XP. *Οὐ δὴτ' ἔγωγ'*
 B.A. *Ὡς Ἡράκλεις, φέρε ποῖ τις ἂν*
τράποιτο; τάληθές γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι. 375
- XP. *Κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμα μου.*
 B.A. *Ὡς τᾶν, ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ μικροῦ πάνν*
ἐθέλω διαπράξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν
τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν δητόρων.
 XP. *Καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς νῆ τοὺς θεοὺς* 380
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.

B.A. Ὅρῳ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον
 ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
 καὶ τῆς γυναικὸς, κοῦ διοίσοντ' ἄντικρυς
 τῶν Ἑρακλειδῶν οὐδ' ὅτιοι τῶν Παμφίλου. 385

XP. Οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
 ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σώφρονας
 ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω.

B.A. Τί σὺ λέγεις;
 Οὕτω πάντ' πολλὰ κέκλοφας;

XP. Οὔμοι τῶν κακῶν,
 ἀπολεῖς. 390

B.A. Σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

XP. Οὐ δὴτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
 ἔχω.

B.A. Σὺ Πλοῦτον; Ποῖον;

XP. Αὐτὸν τὸν θεόν.

B.A. Καὶ ποῦ 'στιν;

XP. Ἐνδον.

B.A. Ποῦ;

XP. Παρ' ἐμοί.

B.A. Παρὰ σοί;

XP. Πάνν.

B.A. Οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί;

XP. Νῆ τοὺς θεούς. 395

B.A. Λέγεις ἀληθῆ;

XP. Φημί.

B.A. Πρὸς τῆς Ἑστίας;

XP. Νῆ τὸν Ποσειδῶ.

B.A. Τὸν θαλάττιον λέγεις;

XP. Εἰ δ' ἔστιν ἑτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

B.A. Εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

XP. Οὐκ ἔστι πῶ τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.

B.A. Τί φῆς;

Οὐ τῷ μεταδόναι; 400

XP. Μὰ Δία· δεῖ γὰρ πρῶτα —

B.A. Τί;

XP. βλέψαι ποιῆσαι νῶ —

B.A. Τίνα βλέψαι; φράσον.

- XR. τὸν Πλοῦτον ὥσπερ πρότερον ἐνὶ γέ τῃ τρόπῳ.
 B.A. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί;
 XR. Νῆ τὸν οὐρανόν.
 B.A. Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὥς ἔμ' ἤλθεν οὐδεπώποτε.
 XR. Ἀλλ', ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται. 405
 B.A. Οὐκ οὖν ἱατρὸν εἰσάγειν ἐχρῆν τινα;
 XR. Τίς δ' ἦν ἱατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
 Oὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἐστ' οὔθ' ἡ τέχνη.
 B.A. Σκοπῶμεν.
 XR. Ἀλλ' οὐκ ἔστιν.
 B.A. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
 XR. Μὰ Δι', ἀλλ' ὕπερ πάσαι παρεσκευαζόμεν 410
 ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
 κρᾶτιστόν ἐστι.
 B.A. Πολὺ μὲν οὖν νῆ τοὺς θεοὺς.
 Μὴ νῦν διάτρεβ', ἀλλ' ἄντε πράττων ἐν γέ τι.
 XR. Καὶ δὴ βαδίζω.
 B.A. Σπεῦδέ νῦν.
 XR. Τοῦτ' αὐτὸ δρώ.

ΠΕΝΛΑ.

- Ὡς θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον 415
 τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίῳ κακοδαίμονε,
 ποῖ ποῖ, τί φεύγετ'; Οὐ μενεῖτον;
 B.A. Ἡράκλεις.
 ΠΕ. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς
 τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
 ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε 420
 οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
 XR. Σὺ δ' εἰ τίς; ὥχρᾴ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.
 B.A. Ἴσως Ἐρινὺς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας
 βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν.
 XR. Ἀλλ' οὐχ ἔχει γὰρ δᾶδας. 425
 B.A. Οὐκοῦν κλαύσεται.
 ΠΕ. Οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με;
 XR. Πανδοκεύτριαν
 ἢ λευκόπωλιν· οὐ γὰρ ἦν τοσουτονὶ
 ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἡδίκημένη.
 ΠΕ. Ἀληθές; Οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατε

- ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐμβαλεῖν; 430
- XP. Οὔκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
Ἄλλ' ἦτις εἰ λέγειν σ' ἐχρην αὐτίκα μάλα.
- ΠΕ. Ἡ σφῶ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμέ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
- B.A. Ἄρ' ἐστὶν ἡ κατηλὶς ἡ τῶν γειτόνων, 435
ἡ ταῖς κοτύλαις αἰεί με διαλυμαίνεται;
- ΠΕ. Πενία μὲν οὖν, ἡ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
- B.A. Ἄναξ Ἀπολλων καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγη;
- XP. Οὗτος, τί δρᾷς, ὦ δειλότατον σὺ θηρίων;
Οὐ παραμενεῖς; 440
- B.A. Ἦμιστα πάντων.
- XP. Οὐ μενεῖς,
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
- B.A. Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πονήρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.
- XP. Στήθ', ἀντιβολῶ σε, στήθι.
- B.A. Μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὔ.
- XP. Καὶ μὴν, λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ 445
ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξόμεθα
τηγδὶ δεδιότε μηδὲ διαμαχούμεθα.
- B.A. Ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
Ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποῖαν δ' ἀσπίδα 450
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
- XP. Θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἷδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιο τῶν ταύτης τρόπων.
- ΠΕ. Γρύζειν δὲ καὶ τολμάτον, ὦ καθάρματα,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρᾶντ' εἰλημμένω;
- XP. Σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὅτιοσιν ἀδικουμένη;
- ΠΕ. Οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; 460
- XP. Τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν;
- ΠΕ. Τί δ' ἂν ἡμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';

- XP. Ὅ τι;
- ΠΕ. Σὲ πρῶτον ἐμβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
 ΠΕ. Ἐμ' ἐμβαλόντες; Καὶ τί ἂν νομίζετε
 κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; 465
- XP. Ὅ τι;
- ΠΕ. Εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
 ΠΕ. Καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
 τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κῆρ μὲν ἀποφῆρῃ μόνῃν
 ἀγαθῶν ἀπάντων ὁδὸν αἰτίαν ἐμὲ
 ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ, 470
 ποιεῖτον ἥδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.
- XP. Ταντὶ σὺ τολμᾶς, ὦ μιαιωνάτῃ, λέγειν;
- ΠΕ. Καὶ σὺ γε διδάσκου· πάνν γὰρ οἶμαι ῥαδίως
 ἀπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
 εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιῆσειν πλουσίους. 475
- ΒΛ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρῆξετε;
- ΠΕ. Οὐ δεῖ σχετιλᾶζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
- ΒΛ. Καὶ τίς δύναται ἂν μὴ βοᾶν ἰοῦ ἰοῦ
 τοιαῦτ' ἀκούων;
- ΠΕ. Ὅστις ἐστὶν ἐδ' φρονῶν.
- XP. Τί δητὰ σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
 ἔὰν ἀλφς; 480
- ΠΕ. Ὅ τι σοι δοκεῖ.
- XP. Καλῶς λέγεις.
- ΠΕ. Τὸ γὰρ αὐτ', ἔὰν ἤτιστασθε, καὶ σφῶν δεῖ παθεῖν.
- XP. Ἰκανοὺς νομίζεις δητὰ θανάτους εἶκοσι;
- ΒΛ. Ταύτη γε· νῦν δὲ οὐδ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
- ΠΕ. Οὐκ ἂν φθάνοιτ' ἂν τοῦτο πράττοντ' ἢ τί ἂν 485
 ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
- ΧΟ. Ἀλλ' ἥδη χρεὶν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε τῆρδ' ἐν
 τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδῶ-
 σετε μηδέν.
- XP. Φανερόν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γινῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν
 ὁμοίως,
 ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐδ' πράττειν
 ἐστὶ δίκαιον, 490
 τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τάναντία
 δῆπου.

Τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις ἤϊρομεν ὥστε
γενέσθαι
βοῦλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν
ἔργον.

Ἦν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὢν
περινοσθῇ,
ὥς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοῦκ
ἀπολείψει, 495
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξέεται· κᾶτα
ποιήσῃ
πάντας πλουτῆσαι τοὺς ὄντας χρηστοὺς τὰ τε θεῖα
σέβοντας.

Καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τί ἂν ἐξεύροι ποτ'
ἄμεινον;

ΒΑ. Οὐδέν· ἐγὼ σοι τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ'
ἀνερώτα.

ΧΡ. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διά-
κειται, 500
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον;

Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάν
χρηστοὶ

πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
πλεῖστα σῴναισιν.

Οὐκ οὖν εἶναι φημ', εἰ παύσαι ταύτην βλέψας ποθ'
ὁ Πλοῦτος, 505

δόδον ἦρτιν' ἢ τῶν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω
πορίσειεν.

ΠΕ. Ἀλλ', ὦ πάντων ῥᾶσι τ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ'
οὐχ ὑγιαίνειν

δύο πρεσβύτα, ξυνδιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυσι-
τελεῖν σφῶν.

Εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψῃ πάλιν διανειμίεν τ' ἴσον
αὐτόν, 510

οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν
μελετώῃ

οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντοις ἐθελήσει
 τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχοποιεῖν
 ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν
 ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Διοῦς
 θερύσασθαι, 515

ἦν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσι;

ΧΡ. Ἀθρον ληρεῖς ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
 οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.

ΠΕ. Πόθεν οὖν ἔξεις θεράποντας;

ΧΡ. Ὄνησόμεθ' ἀργυρίου δῆπον.

ΠΕ. Τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλὼν,
 ὅταν ἀργύριον κάκεινος ἔχῃ; 520

ΧΡ. Κερδαίνειν βουλόμενός τις
 ἔμπορος ἡμῶν ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδρα-
 ποδιστῶν.

ΠΕ. Ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδείς οὐδ' ἀνδρα-
 ποδιστῆς

κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δῆπου· τίς γὰρ πλουτῶν
 ἐθελήσει

κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;

Ὅστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τᾶλλα·
 τε μοχθεῖν 525

ὀδυνηρότερον τρίψεις βίσιον πολὺ τοῦ νῦν.

ΧΡ. Ἐς κεφαλὴν σοί.

ΠΕ. Ἐνὶ οὐχ ἔξεις οὐτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ
 ἔσονται·

οὐτ' ἐν δάπτειν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου
 ὄντος;

οὔτε μύροις μυρίσαι στακτοῖς, ὅπταν νύμφην
 ἀγάγησθον,

οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμησάι ποικιλο-
 μόρφων. 530

Καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔσται τούτων πάντων
 ἀποροῦντι;

Παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὖπορα πάνθ' ὑμῖν ὦν
 δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ

τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα
 κάθημαι

- ΧΡ. Ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματρε, τὸν βίον αὐτοῦ
κατέλεξας, 555
εἰ φρεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μὴδὲ ταφῆναι.
- ΠΕ. Σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμωδεῖν τοῦ σπονδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γινώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας
ἑνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ιδέαν. Παρὰ τῷ μὲν γὰρ
ποδαργῶντες
καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν
ἀσελγῶς, 560
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἀνιστοί.
- ΧΡ. Ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκώδες οὐ
πορίζεις.
- ΠΕ. Περὶ σωφροσύνης τοίνυν ἤδη περὶ ἀνὰ σφῶν κἀναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκᾷ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν
ὑβρίζειν.
- ΧΡ. Πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους
διορτύνειν. 565
- [Β.Α. Νῆ τὸν Δί' εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν
ἐστίν;]
- ΠΕ. Σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας ὥς,
δοτόταν μὲν
ᾧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
δίκαιοι,
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρημ' ἄδικοι
γεγέννηται
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολε-
μοῦσιν. 570
- ΧΡ. Ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν καίπερ σφόδρα
βάσκανος οὖσα.
Ἀτὰρ οὐχ ἥττον γ' οὐδὲν κλαύσει' μὴδὲν τάττη
ἢ κομήσης'
ὅτι ἡ ζήτησις τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὥς ἐστιν ἄμεινον
πενία πλούτου.
- ΠΕ. Καὶ σὺ γ' ἐλέγξαι μ' οὐπω δύνασαι περὶ τούτου,
ἀλλὰ φλογαεῖς καὶ πτερυγίζεις. 575
- ΧΡ. Καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἀπαντες;

ΠΕ. Ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. Σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρο-
νόοντας ἄριστα

αὐτοῖς. Οὕτω διαγιγνώσκειν ἔστιν χαλεπὸν τὸ δίκαιον.

ΧΡ. Τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὁρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ
κράτιστον·

κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. 580

Β.Α. Ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.

ΠΕ. Ἀλλ', ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς
φρένας ἄμωφ,
ὁ Ζεὺς δῆπου πένεται. Καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς
σε διδάξω.

Εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τοῦτον τὸν Ὀλύμπι'
ἀγῶνα,

ἵνα τοὺς Ἕλληνας θπαντας αἰεὶ δι' ἔτους πέμπτου
ξυναγείρει,

ἀνεκῆρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφα-
νώσας 585

κοτινῷ στεφάνῳ; Καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἔχρην, εἵπερ
ἐπλούτει.

ΧΡ. Οὐκοῦν τούτῳ δῆπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον
ἐκεῖνος·

φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπα-
νᾶσθαι

λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἔῃ παρ'
ἐαυτῷ.

ΠΕ. Πολὺ τῆς πενίας πράγμ' αἷσχιον ζητεῖς αὐτῷ
περιάψαι, 590

εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτωςι καὶ
φιλοκερδής.

ΧΡ. Ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτινῷ στεφάνῳ
στεφανώσας.

ΠΕ. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ παντ' ἔστ'
ἀγάρθ' ὑμῖν

διὰ τὴν Πενίαν.

ΧΡ. Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον· φασὶ γὰρ
αὐτῇ 595

τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ
μῆρ' ἀποπέμπειν,
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν
καταθῆναι.

Ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γούξης
ἔτι μῆδ' ὅτιόν·

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης.

600

ΠΕ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει;

ΧΡ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

ΠΕ. Τί πάθω τλήμων;

ΧΡ. Ἐρρ' ἐς κόρακας θάττον ἀφ' ἡμῶν.

ΠΕ. Εἴμι δὲ ποῖ γῆς;

605

ΧΡ. Ἐς τὸν κύφων· ἀλλ' οὐ μέλλειν

χεῖρ σ', ἀλλ' ἀνύειν.

ΠΕ. Ἡ μὲν ὑμεῖς ἔτι μ' ἐντανθι

μεταπέμψεσθε.

ΧΡ. Τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.

610

Κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,

σὲ δ' ἔαν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλάν.

ΒΛ. Νῆ Δ' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν

εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων

τῆς τε γυναικὸς καὶ λουσάμενος

615

λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου

τῶν χειροτεχνῶν

καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.

ΧΡ. Αὐτὴ μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οὔχεται·

ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὥς τάχιστα τὸν θεὸν

620

ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

ΒΛ. Καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὐ

ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.

ΧΡ. Παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἔχρη

αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὥς νομίζεται,

625

καὶ τᾶλλ' ὅσ' ἐστὶν ἐνδὸν ἡντρεπισμένα.

(Χ Ο Ρ Ο Υ.)

ΚΑ. ὦ πλεῖστα Θησεῖους μεμνηστυλημένοι

γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,

ὥς εὐτυχεῖθ', ὥς μακάριώς πεπραγάτε,

- ἄλλοι θ' ὁσοὺς μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου. 630
- ΧΟ. Τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων;
Φαίνει γὰρ ἦκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
- ΚΑ. Ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτῳται καὶ λελάμπρυνται κόρας 635
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχῶν.
- ΧΟ. Λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βόαν.
- ΚΑ. Πάρεστι χαίρειν, ἦν τε βούλῃσθ' ἦν τε μή.
- ΧΟ. Ἀναβοάσομαι τὸν εὐπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιῶν. 640

ΓΥΝΗ.

- Τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; Ἄρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; Τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
ἐνδον κάθημαι περιμένονσα τουτονί.
- ΚΑ. Ταχέως ταχέως φέρε' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
καὶ τῇ πίψῃ φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα· 645
ὥς ἀγαθὰ συλλήβδην ἀπαντὰ σοι φέρω.
- ΓΥ. Καὶ ποῦ 'στιν;
- ΚΑ. Ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
- ΓΥ. Πέραινε τοῖνον ὃ τι λέγεις ἀνίσας ποτέ.
- ΚΑ. Ἄκουε τοῖνον, ὥς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ. 650
- ΓΥ. Μὴ δῆτ' ἐμοίγ' ἐς τὴν κεφαλὴν.
- ΚΑ. Μὴ τάγαθὰ
ἃ νῦν γεγένηται;
- ΓΥ. Μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
- ΚΑ. Ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεδδαίμονα, 655
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν.
- ΓΥ. Νῆ Δι' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ 'ν θαλάττῃ λούμενος.
- ΚΑ. Ἐπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα 660
καθωσιώθη πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·

- ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττίετο.
 ΓΥ. Ἦσαν δὲ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
 ΚΑ. Εἰς μὲν γε Νεοκλείδης, ὃς ἐστὶ μὲν τυφλὸς, 665
 κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηρόντικεν·
 ἕτεροι δὲ πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
 ἔχοντες. Ὡς δὲ τοὺς λήχνους ἀποσβέσας
 ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
 ὁ πρόπολος εἰπὼν, εἴ τις αἰσθόιτο ψόφου, 670
 σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
 Κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλὰ με
 ἀθάρξης χύτρα τις ἐξέπληγτε κειμένη
 ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γράδιου,
 ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι. 675
 Ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
 τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
 ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. Μετὰ τοῦτο δὲ
 περιηλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
 εἴ που πόπανον εἴη τι καταλειμμένον· 680
 ἔπειτα ταῦθ' ἤλκιν ἐς σάκταν τινά.
 Κἀγὼ νομίσας πολλὴν δσίαν τοῦ πράγματος
 ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρξης ἀνίσταμαι.
 ΓΥ. Ταλάνται' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδόικης τὸν θεόν;
 ΚΑ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με 685
 ἐπὶ τὴν χύτραν ἔλθων ἔχων τὰ στέμματα·
 ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προῦδιδάξατο.
 Τὸ γράδιον δ', ὡς ἤσθάνετό μου τὸν ψόφον,
 τὴν χεῖρ' ἐπῆρε· κἄτα συρίζας ἐγὼ
 ὁδᾶξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ὢν ὕφης. 690
 Ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε
 κατέκειτό θ' αὐτὴν ἐντυλίξας ἥσυχῃ,
 ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
 Κἀγὼ τότε ἤδη τῆς ἀθάρξης πολλὴν ἐφλυν·
 ἔπειτ', ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπανόμην. 695
 ΓΥ. Ὅ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν;
 ΚΑ. Οὐδέπω.
 Μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δὴ πάνν
 ἐποίησα· προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνν
 ἀπέπαρδον· ἡ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

- ΓΥ. Ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο. 700
- ΚΑ. Οὐκ, ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις ἀκολουθοῦσ' ἄμα
 διηρυθρίασε χῆ Πανάκει' ἀπεστράφη
 τὴν ῥιν' ἐπιλαβοῦσ' οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
- ΓΥ. Αὐτὸς δ' ἐκείνος;
- ΚΑ. Οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισε.
- ΓΥ. Λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν. 705
- ΚΑ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον.
- ΓΥ. Αἶ τάλαν.
- ΚΑ. Μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
 δείσας, ἐκείνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
 σκοπῶν περιῆει πάντα κοσμίως πάνν.
 Ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυνείδιον 710
 παρέθηκε καὶ δοιδύκνα καὶ κιβώτιον.
- ΓΥ. Λίθινον;
- ΚΑ. Μὰ Δί' οὐ δὴτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
- ΓΥ. Σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάμιστ' ἀπολούμενε,
 δς ἐγκεκαλύφθαι φῆς;
- Α. Διὰ τοῦ τριβωνίου·
 ὅπας γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία. 715
 Πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
 καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν ἐμβαλὼν
 σκοροδῶν κεφαλὰς τρεῖς Τηρίων· ἔπειτ' ἔφλα
 ἐν τῇ θυνείᾳ ξυμπαραιμυγνῶν ὅπδον
 καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σηγητίῳ 720
 κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
 ὀδυνῶτο μάλλον· ὁ δὲ κεκραγῶς καὶ βοῶν
 ἔφρευ' ἀνέξας. Ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη,
 "Ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
 ἵν' ὑπομνήμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας." 725
- ΓΥ. Ὡς φιλόπολις τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
- ΚΑ. Μετὰ ταῦτα τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο·
 καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
 ἔπειτα καθαρόν ἡμιτύβιον λαβὼν
 τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ 730
 κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
 καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόπτευσεν.
 Ἐξῆξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῷ

ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος.

ΓΥ.

ὦ φίλοι θεοί.

ΚΑ.

Τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ 735

τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοῦδόκει·

καὶ πρὶν σε κοτύλας ἔν πειν οἶνου δέκα

ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνειστήκει βλέπων.

Ἐγὼ δὲ τῷ χειρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς

τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον· ὁ θεὸς δ' εὐθέως 740

ἠφάνισεν αὐτὸν οἷ τ' ὕφεις ἐς τὸν νεῶν.

Οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πᾶς δοκεῖς

τὸν Πλοῦτον ἡσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὅλην

ἡγεηγόρεσαν ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.

Ἐγὼ δ' ἐπῆρουν τὸν θεὸν πᾶν σφόδρα, 745

οἷα βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχὺ,

τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.

ΓΥ.

Ὅσῃν ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα.

Ἄτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος;

ΚΑ.

ἔρχεται.

Ἄλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυεῖς ὄσος. 750

Οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον

ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἡσπάζοντο καὶ

ἐδεξιόθ' ἀπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·

δοιοὶ δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συκὴν

οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι 755

ὄφρ' ἐς ξυνηγὸν ἐσκυθρόπαζόν θ' ἄμα.

Οἱ δ' ἡμολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι

γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ

ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.

Ἄλλ' εἰ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου 760

ὀρχεῖσθε καὶ σικριτᾶτε καὶ χορεύετε·

οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ

ὥς ἄλλωτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥ.

Νῆ τὴν Ἑκάτην, καὶ γὰρ γ' ἀναδῆσαι βούλομαι

εὐαγγέλιά σε κριβανιτῶν ὀρμαθῷ 765

τοιαῦτά γ' ἀγγείλαντα.

ΚΑ.

Μή νυν μέλλ' ἔτι,

ὥς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἥδη τῶν θυρῶν.

ΓΥ.

Φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα

ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑ. Ἐγὼ δ' ὑπαντῆσαί γ' ἐκείνοισ βοῦλομαι. 770

(ΧΟΡΟΥ.)

ΠΛ. Δεῖ προσκνεῖν με πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
Λισχύνομαι δὲ ταῖς ἑμαυτοῦ συμφοραῖς,
οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον, 775

τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἑμῆς ὀμυλίας
ἔφηνον εἰδὼς οὐδέν. ὦ τλήμων ἐγώ·
ὥς οὔτ' ἐκεῖν ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
Ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι 780
ἄκων ἑμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδουν.

ΧΡ. Βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρήμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Νύττονσι γὰρ καὶ φλώσι τάντικνῆμα
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοῖάν τινα. 785

Ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; Ποῖος οὐκ ὄχλος
περιστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
Φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. 790

ΠΛ. Μηδαμῶς·
ἔμοῦ γὰρ εἰσιόντος ἐς τὴν οἰκίαν
πρῶτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐσφέρειν.

ΓΥ. Εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
ΠΛ. Ἐνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος· 795

ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἔν·
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ισχάδια καὶ τραγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ' ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
ΓΥ. Εὖ πάνν λέγεις, ὡς Δεξινικός γ' οὕτοσιν 800
ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΚΑ. Ὡς ἡδὺν πράττειν, ἄνδρες, ἐστ' εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μῆδ' ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.

Ἡμῖν γὰρ ἀγαθὸν σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν
ἐπεσπέπαικεν οὐδὲν ἡδικοῦσιν. 805

[Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα δῆ.]

Ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οἶνου μέλανος ἀνθοσμίου·
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη 'στίν, ὥστε θανμάσαι·
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι 810

μύρον γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῶν ἰσχάδων·
ὄξισ δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῇ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς
τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροὺς πάρεσθ' ὄραν·
ὁ δ' ἱπνὸς γέγον' ἡμῖν ἑξαπίνης ἐλεφάντινος· 815

στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λῆθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίους ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.

Καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ἦν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος, 820
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψε νὸς καπνὸς· οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν· ἔδασκε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

Ἔπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν.

ΚΑ. Ἐα, τίς ἐσθ' ὁ προσιών οὐτοσί;
ΔΙ. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής. 825

ΚΑ. Διήλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὥς ἔοικας, εἰ.

ΔΙ. Μάλιστ'.

ΚΑ. Ἐπειτα τοῦ δέει;

ΔΙ. Πρὸς τὸν θεὸν
ἦκω· μεγάλων γὰρ μοῦστιν ἀγαθῶν αἴτιος.
Ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρκειν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων, 830
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

ΚΑ. Ἡ πού σε ταχέως ἐπέλειπεν τὰ χρήματα.

ΔΙ. Κομιδὴ μὲν οὖν.

ΚΑ. Οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.

ΔΙ. Κομιδὴ μὲν οὖν. Κἀγὼ μὲν ὦμην οὐς τέως
εὐηργέτησα δεομένους ἔξαιν φίλους 835

ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθεῖν ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο κοῦν ἐδόκουν ὄραν μ' ἔτι.

ΚΑ. Καὶ κατεγέλων γ', εὖ οἶδ' οὕτως.

ΔΙ. Κομῶδῃ μὲν οὖν

αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Ἄλλ' οὐχὶ νῦν. Ἄνθ' ὢν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν 840
προσευξόμενος ἦκω δικαίως ἐνθαδί.

ΚΑ. Τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν
δ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

ΔΙ. Καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΚΑ. Μῶν ἐνεμνήθης δεῖν' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα; 845

ΔΙ. Οὐκ, ἀλλ' ἐνεργίῳσ' ἔτη τριακαίδεκα.

ΚΑ. Τὰ δ' ἐμβάδια;

ΔΙ. Καὶ ταῦτα συνεχίμαζέ μοι.

ΚΑ. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν;

ΔΙ. Νῆ τὸν Δία.

ΚΑ. Χαρίεντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Οἷμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δέιλαιος, 850
καὶ τρισκακοδαίμων καὶ τετράκλις καὶ πεντάκλις
καὶ δωδεκάκλις καὶ μυριάκλις, ἰοὺ ἰοὺ·
οὕτω πολυφύρῳ ξυγκέκταμαι δαίμονι.

ΚΑ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὃ τι πέπονθεν ἐνθρῶπος κακόν; 855

ΣΥ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα
ἀπολωλεκῶς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἦνπερ μὴ 'πιλίπωσιν αἱ δίκαι;

ΔΙ. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκω δοκῶ. 860
Προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ·
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

ΚΑ. Νῆ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.

ΣΥ. Ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθὲως, 865
εἰ πάλιν ἀναβλέψειν ἐξ ἀρχῆς; Ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκῶς.

ΚΑ. Καὶ τίνα δέδρακε δεῖτα τοῦτ';

ΣΥ. Ἐμὲ· τουτονί.

- ΔΙ. Γεωργὸς εἶ;
 ΣΥ. Μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶει;
 ΔΙ. Ἄλλ' ἔμπορος;
 ΣΥ. Ναὶ, σκῆπτομαί γ', όταν τύχω.
 ΔΙ. Τί δαί; Τέχνην τιν' ἔμαθες;
 ΣΥ. Οὐ μὰ τὸν Δία.
 ΔΙ. Πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;
 ΣΥ. Τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων
 καὶ τῶν ἰδίων πάντων.
 ΔΙ. Σὺ; Τί μαθῶν;
 ΣΥ. Βούλομαι.
 ΔΙ. Πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς, ὃ τοιχωρῆς,
 εἴ σοι προσήμιον μηδὲν εἴτ' ἀπεχθάνει;
 ΣΥ. Οὐ γὰρ προσήμι τὴν ἑμαντοῦ μοι πόλιν
 εὐεργετεῖν, ὃ κέπρε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
 ΔΙ. Εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;
 ΣΥ. Τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένους
 καὶ μὴ ὑπερέπειν, ἐάν τις ἑξαμαρτάνῃ.
 ΔΙ. Ὅντιον δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἢ πόλις
 ἄρχειν καθίστησιν;
 ΣΥ. Κατηγορεῖ δὲ τίς;
 ΔΙ. Ὁ βουλόμενος.
 ΣΥ. Οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
 "Ὡστ' εἰς ἔμ' ἦκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
 ΔΙ. Νῆ Δία πονηρόν γ' ἄρα προστάτην ἔχει.
 "Εκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
 ζῆν ἀργός;
 ΣΥ. Ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
 εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ.
 ΔΙ. Οὐδ' ἂν μεταμάθους;
 ΣΥ. Οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
 τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
 ΔΙ. Κατάθου ταχέως θοιμάτιον.
 ΚΑ. Οὗτος, σοὶ λέγει.
 ΔΙ. "Ἐπειθ' ὑπόλυσαι.
 ΚΑ. Πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
 ΣΥ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὅμων ἐνθαδὶ
 ὁ βουλόμενος.

- ΚΑ. Οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
 ΣΥ. Οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. 930
 ΚΑ. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τάλλοτ' ἔσθ' ἰέν.
 ΣΥ. Ὅρῳ δ' ποιεῖ; Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 ΚΑ. Ἄλλ' οἴχεται φεύγων δὴ εἶχες μάρτυρα.
 ΣΥ. Οἴμοι, περιεῖλημμαι μόνος.
 ΚΑ. Νυνὶ βοῶς;
 ΣΥ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. 935
 ΚΑ. Ἄδ' σὺ μοι τὸ τριβῶνιον,
 ἵν' ἀμφιέσω τὸν σκυοφάντην τουτονί.
 ΔΙ. Μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
 ΚΑ. Ἐπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται
 ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρῶν;
 Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει. 940
 ΔΙ. Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τις; εἰπέ μοι.
 ΚΑ. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον ἀντίκα δὴ μάλα
 ὥσπερ κοτίνῃ προσπατταλεύσω τουτῆ.
 ΣΥ. Ἄπειμι· γινώσκω γὰρ ἦρτων ὧν πολὺ
 ὁμῶν· ἐὰν δὲ ξύζυγον λάβω τινὰ 945
 καὶ σύμνον, τουτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
 ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
 ὅτι κατὰ λυγρὴν περιφανῶς εἰς ὧν μόνος
 τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλήν πιθὼν
 τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν. 950
 ΔΙ. Καὶ μὴν, ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
 ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε,
 ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκὼς θέρου·
 κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
 ΚΑ. Ἄλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν 955
 τῶν δεξιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται
 ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμιματος.
 Νῶ δ' εἰσώμεν, ἵνα προσεύξῃ τῷ θεῷ.

(Χ Ο Ρ Ο Υ.)

ΓΡΑΥΣ.

Ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
 ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,

960

- ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;
 ΧΟ. Ἄλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
 ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.
 ΓΡ. Φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινά.
 ΧΡ. Μὴ δὴτ' ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξεληλυθας. 965
 Ἄλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐληλυθας λέγειν σ' ἔχρη.
 ΓΡ. Πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε·
 ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
 ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
 ΧΡ. Τί δ' ἔστιν; Ἦ που καὶ σὺ συνοφάντρια 970
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα.
 ΓΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
 ΧΡ. Ἄλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῇ γράμμῳ;
 ΓΡ. Σιώνπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάντρα.
 ΧΡ. Οὐκ οὖν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
 ΓΡ. Ἄκουέ νυν. Ἦν μοί τι μειράκιον φίλον 975
 πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
 καὶ χρηστὸν· εἰ γὰρ του δεηθεῖην ἐγώ,
 ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
 ἐγὼ δ' ἐκείνῳ ταῦτά πάνθ' ὀπηρέειν.
 ΧΡ. Τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἐκείνοτε; 980
 ΓΡ. Οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἥσχυνετο·
 ἀλλ' ἀργυρίου δραχμᾶς ἂν ἦτησ' εἴκοσιν
 εἰς ἱμάτιον, ὅπῃ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
 καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνια
 ἐκέλευσεν ἂν τῇ μητρί θ' ἱματίδιον· 985
 πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμων τεττάρων.
 ΧΡ. Οὐ πολλά τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταπταγί
 εἴρηκας, ἀλλὰ δηλὸν ὅτι σ' ἥσχυνετο.
 ΓΡ. Καὶ ταῦτα † τοίνυν οὐχ ἔνεκα μισητίας
 αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας εἵνεκα, 990
 ἵνα τοῦμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνητό μιν.
 ΧΡ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
 ΓΡ. Ἄλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
 τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνν.
 Ἔμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ 995
 καὶ τᾶλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
 ἐπόντα πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι

εἰς ἑσπέραν ἤξοιμι —

- ΧΡ. Τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
 ΓΡ. ἄμμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτοῖ,
 ἐφ' ᾗ τ' ἐκέισε μαρδέποτέ μ' ἔλθεῖν ἔτι, 1000
 καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπτων δι
 πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
 ΧΡ. Δῆλον δι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
 Ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἦδεται φραγῇ·
 πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἄπαντ' ἔν ἥσθιε. 1005
 ΓΡ. Καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὀσημέραι νῆ τῷ θεῷ
 ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἑμῇ.
 ΧΡ. Ἐπ' ἐκφορὰν;
 ΓΡ. Μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
 ἐρῶν ἀκούσαι.
 ΧΡ. Τοῦ λαβεῖν μὲν οὐκ χάριν.
 ΓΡ. Καὶ νῆ Δί' εἰ λυπουμένην γ' αἰσθαιτό με, 1010
 νητάριον ὑπεκορίζετ' ἔν καὶ φάττιον.
 ΧΡ. Ἔπειτ' ἴσως ἥξει σ' ἔν εἰς ὑποθήματα.
 ΓΡ. Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
 ἐπὶ τῆς ἀμάξης δι προσέβλεψέν μέ τις,
 ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὄλην τὴν ἡμέραν· 1015
 οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
 ΧΡ. Μόνος γὰρ ἦδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
 ΓΡ. Καὶ τὰς γε χεῖρας παγυάλας ἔχειν μ' ἔφη.
 ΧΡ. Ὅποτε προτείνουέν γε δαρχμάς εἵκοσι.
 ΓΡ. Ὅζειν τε τῆς χοροῦς ἔφασκεν ἡδύ μου. 1020
 ΧΡ. Εἰ θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία.
 ΓΡ. Τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν κάγανδον.
 ΧΡ. Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
 γράας καπρώσης τάφοδια κατεσθίειν.
 ΓΡ. Ταῦτ' οὐκ ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ 1025
 φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις αἰεὶ.
 ΧΡ. Τί γὰρ ποιήσῃ; Φράζε, καὶ πεπράξεται.
 ΓΡ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ Δία
 τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντενποιεῖν·
 [ἢ μὴδ' ὅτι οὐκ ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν.] 1030
 ΧΡ. Οὐκ οὐκ καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τι νύκτα σοι;
 ΓΡ. Ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

- ΧΡ. Ὅρθως γε· νυνὶ δ' οὐκέτι ζῆν σ' οὔεται.
 ΓΡ. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλλους κατατέτηκ', ὦ φίλτατε.
 ΧΡ. Οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 1035
 ΓΡ. Διὰ δακτυλίου μὲν σὺν ἐμέ γ' ἂν διεκλύσαις.
 ΧΡ. Εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλίας.
 ΓΡ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρεχεται
 οὔπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
 ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. 1040

- ΧΡ. Φαίνεται·
 στεφάνους γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

Ἀσπάζομαι. —

- ΓΡ. Τί φησιν;
 ΝΕ. ἀρχαίαν φίλην.
 Ποιὰ γεγένησαι ταχύ γε νῆ τὸν οὐρανόν.
 ΓΡ. Τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
 ΧΡ. Ὑῖοις διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἔορακέμαι. 1045
 ΓΡ. Ποίου χρόνου, τάλανταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθρὲς ἦν;
 ΧΡ. Τοῦναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
 μεθῶν γὰρ, ὥς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
 ΓΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰὶ τοὺς τρόπους.
 ΝΕ. Ὡ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί, 1050
 ἐν τῷ προσώπῳ τῶν θυτίδων δσας ἔχει.
 ΓΡ. Ἄ δ,
 τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερ'·
 ΧΡ. Εἴ μέντοι λέγει·
 εἰάν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθήρ βάλη,
 ὥσπερ παλαιὰ γ' εἰρεσιώη καύσεται.
 ΝΕ. Βούλει διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι; 1055
 ΓΡ. Ποῖ, τάλαν;
 ΝΕ. Αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα.
 ΓΡ. Παιδιὰν τίνα;
 ΝΕ. Πόσους ἔχεις ὀδόντας.
 ΧΡ. Ἀλλὰ γνώσομαι
 κῆρωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ὥσως ἢ τέτταρας.
 ΝΕ. Ἀπότισον· ἓνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
 ΓΡ. Τάλαντα' ἀνδρῶν, οὐχ ὀγμαινέιν μοι δοκεῖς 1060
 πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσοῦτοις ἀνδράσιν.

- NE. Ὅναιο μέντ' ἄν, εἴ τις ἐκπλύνει σε.
 XP. Οὐ δὲ, ἐπεὶ νῦν μὲν κατηλικῶς ἔχει,
 εἰ δ' ἐκπλυνεῖ τις τοῦτο τὸ ψιμύδιον,
 ὅψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη. 1065
- GP. Γέρων ἀνὴρ ὃν οὐχ ὀγιάειν μοι δοκεῖς.
 NE. Πειρᾷ μὲν ὅν ἴσως σε καὶ τῶν τιτθίων
 ἐφάπτεται σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
 GP. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ', ὦ βδελυρὲ σύ.
 XP. Μὰ τὴν Ἑκάτην οὐ δὲτα· μαινοίμην γὰρ ἄν. 1070
 Ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐγὼ τὴν μείρακα
 μισεῖν σε ταύτην.
- NE. Ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
 XP. Καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου.
 NE, Τί κατηγορεῖ;
 XP. Εἶναί σ' ὀβριστήν φησι καὶ λέγειν δι
 πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075
- NE. Ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι.
 XP. Τί;
 NE. Λισχνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
 οὐκ ἄν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεπον ἄν ποιεῖν·
 νῦν δ' ἄπιθι χαίρων ξυλλαβὼν τὴν μείρακα.
 XP. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως 1080
 εἶναι μετ' αὐτῆς.
- GP. Ὅ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
 NE. Οὐκ ἄν διαλεχθεῖην διεσπλεωμένη
 ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.
 XP. Ὅμως δ', ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἡξίους
 πίνειν, ξυνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα. 1085
- NE. Ἀλλ' ἐστὶ κομιδὴ τρυγῆ παλαιὰ καὶ σαπρά.
 XP. Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
 NE. Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
 ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῖσδ' οὐς ἔχω.
 GP. Ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1090
 NE. Ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσοιμι.
 XP. Θάρρει, μὴ φοβοῦ·
 οὐ γὰρ βιάσεται.
- NE. Πάνν καλῶς τοῖνον λέγεις·
 ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττον χρόνον.

- ΓΡ. Βάδιζ' ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
 ΧΡ. Ὡς ἐντόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον 1095
 ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

(Χ Ο Ρ Ο Υ.)

- ΚΑ. Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; Τοντὶ τί ἦν;
 Οὐδείς, ἔοικεν. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
 φθεγγόμενον ἄλλως κλανσιῶ;

ΕΡΜΗΣ.

Σέ τοι λέγω,

- ὁ Καρίων, ἀνάμεινον. 1100

- ΚΑ. Οὗτος, εἰπέ μοι,
 σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτωςι σφόδρα;
 ΕΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον' εἶτ' ἀνέφξας με φθάσας.
 Ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,
 ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
 ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κίνα, 1105
 ἔπειτα σαντὸν, εἶτα τὴν ὄν.

- ΚΑ. Εἰπέ μοι,
 τί δ' ἔστιν;

- ΕΡ. Ὁ Ζεὺς, ὃ πονηρὸν, βούλεται
 ἐς ταῦτόν ὑμᾶς ξυγκνήσας τρύβλιον
 ἀπαξάπαντας ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.

- ΚΑ. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτῳ τέμνεται; 1110
 Ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
 ἡμᾶς;

- ΕΡ. Ὅτι δεινότατα πάντων πραγμάτων
 εἴργασθ'. Ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
 ὁ Πλούτος, οὐδείς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
 οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδέν 1115
 ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς.

- ΚΑ. Μὰ Δί' οὐδέ γε
 θύσει' κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

- ΕΡ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦττον μέλει,
 ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κάπιτέτριμμαι.

- ΚΑ. Σωφρονεῖς.

- ΕΡ. Πρῶτον μὲν εἶχον γὰρ παρὰ ταῖς καπηλίαισι 1120

πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθὺς, οἰνοῦνταν, μέλι,
 ἰσχάδας, δσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν
 νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.

ΚΑ. Οὐκ οὖν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
 ἐνίστε τοιαυτ' ἀγάθ' ἔχων; 1125

ΕΡ. Οἷμοι τάλας,
 οἷμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένον.

ΚΑ. Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

ΕΡ. Οἷμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον, —

ΚΑ. Ἀσκολίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.

ΕΡ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον. 1130

ΚΑ. Ὅδύνῃ σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν.

ΕΡ. Οἷμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῃ κεκραμένης.

ΚΑ. Ταύτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.

ΕΡ. Ἄρ' ὠφελήσαις ἂν τι τὸν σαντοῦ φίλον;

ΚΑ. Εἴ τοῦ δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν. 1135

ΕΡ. Εἴ μοι πορίσας ἔρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
 δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
 ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον.

ΚΑ. Ἄλλ' οὐκ ἐυφορά.

ΕΡ. Καὶ μὴν διότι γε σκευάριον τοῦ δεσπότου
 ὑφέλοι', ἐγὼ σε λανθάνειν ἐποιοῦν αἰέ. 1140

ΚΑ. Ἐφ' ᾧ τε μετέχειν γ' αὐτὸς, ὦ τοιχωράχε.

Ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

ΕΡ. Ἐπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.

ΚΑ. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοὶ
 διότι τι ληφθεῖην πανουργήσας ἐγώ. 1145

ΕΡ. Μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες,
 ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

ΚΑ. Ἐπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;

ΕΡ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῶν ἐστὶ βελτίω πολύ.

ΚΑ. Τί δέ; ταῦτο μολεῖν ἀστεῖον εἶναι σοι δοκεῖ; 1150

ΕΡ. Πατρίς γάρ ἐστι πᾶσ' ἢν ἂν πράττῃ τις εὖ.

ΚΑ. Τί δὴτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὧν;

ΕΡ. Παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἰδρύσασθέ με.

ΚΑ. Στροφαῖον; Ἄλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.

ΕΡ. Ἄλλ' ἐμπολαῖον. 1155

ΚΑ. Ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν

Ἐμὴν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

EP. Ἀλλὰ δόλιον τοῖνυν.

KA. Δόλιον; Ἡμιστά γε·

οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.

EP. Ἀλλ' ἡγεμόνιον.

KA. Ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει·

ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι. 1160

EP. Ἐναγώνιος τοῖνυν ἔσομαι· καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;

Πλούτῳ γὰρ ἐστὶ τοῦτο συμφορώτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικῶς καὶ γυμνικῶς.

KA. Ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·

οὗτος γὰρ ἐξηύρηκεν αὐτῷ βιότιον. 1165

Οὐκ ἐτὸς ἀτιαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

EP. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσῶ;

KA. Καὶ πλὴνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς. 1170

ΙΕΡΕΥΣ.

Τίς ἄν φράσειέ μοι Χρεμύλον ποῦ ὅστιν σαφῶς;

XP. Τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε;

IE. Τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς

[Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,]
ἀπόλωλ' ὑπὸ λημοῦ καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός. 1175

XP. Ἡ δ' αἰτία τίς ἐστίν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;

IE. Θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιού.

XP. Τίνος εἵνεκα;

IE. Ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι. Καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἄν ἦμων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθεῖς, ὁ δέ τις ἄν 1180

δίκτην ἀποφυγῶν, ὁ δ' ἄν ἐκαλλιερεῖτό τις,
κάμει γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδεις
θύει τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.

XP. Οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις; 1185

IE. Τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὶ τὸς μοι δοκῶ
χαίρειν ἑάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.

- XP. Θάρρει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἦν θεὸς θέλη.
 Ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθαδὶ
 αὐτόματος ἦκων. 1190
- IE. Πάντ' ἀγαθὰ τοῖνυν λέγεις.
- XP. Ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
 τὸν Πλοῦτον οὐπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος
 τὸν ὀπισθοδόμον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
 Ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
 ἵν' ἔχων προσηγῇ τῷ θεῷ σύ. 1195
- IE. Πάνν μὲν οὖν
 δοῶν ταῦτα χεῖρ.
- XP. Τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.
- ΓΡ. Ἐγὼ δὲ τί ποιῶ;
- XP. Τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν
 ἰδρυσόμεθα λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
 σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτῇ ποιμίλα.
- ΓΡ. Ὡν δ' εἵνεκ' ἦλθον; 1200
- XP. Πάντα σοι πεπράξεται·
 ἦξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.
- ΓΡ. Ἀλλ' εἴ γε μέντοι νῆ Δί' ἐγγυᾶ σύ μοι
 ἦξιν ἐκείνον ὡς ἔμ', οἶσω τὰς χύτρας.
- XP. Καὶ μὴν πολλὰ τῶν ἄλλων χυτῶν τάναντία
 αὐταὶ ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις 1205
 ἡ γραῖς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
 τῆς γραῖς ἐπιπολῆς ἔπρυσιν αἱ χύτραι.
- XO. Οὐδέ τι τοῖνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνα-
 χωρεῖν
 εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄδοντας
 ἔπεσθαι.

CORRIGENDA ET OBSERVATIONES ALIQUOT CRITICAE.

Acharnenses.

2. ἡσθην δὲ βαιὰ πάνυ, τρέ' ἄττ' ἡ τέτταρα optime Herwerden.
 5. Imprimantur diductis literis verba τὸ κέαρ ὑφ' ἑρῶν ἰδών.
 153. δ τι περ pro δπερ Naber.
 220. πάλαι τῷ Λακρτείδῃ Naber. Quod non praeferendum.
 385. πορίζει, ut ego, etiam Herwerden.
 416. τήμερον pro τῷ χορῷ Naber, coll. 440. Fortasse recte.
 545. In margine repone 545, quod excidit.
 634. παύσας vulg. Correxī πείσας.
 899. Dedi BO. ἰών; | δ τι γ' ἔστ' ἐν Ἀθήνῃς, etc. Debebam ἰών; etc.
 947. μέλλω γέ τοι θειρίδδεν libri. Dedi μέλλω γὰ συνθειρίδδεν.
 Nunc malim μέλλω γὰ συνθειρίδδεν. Quod ad γὰ, cf. 860. 898.
 998. Lege ἐλαΐδας ἔπαν κύκλῳ.
 1174. Imprimatur sic: ὦ δ μῶες. Cf. 887.
 1180. κατέαγε] Fort. κατέαξε (aor.)
 1185. φάος γε τοῦμόν] φάος τ' οὐράνιον suadet vir amicus A. Palmer.

Equites.

89. Correxī ἀληθες; οὕτω κρουν. —;
 129. Post γίγνεται deleatur virgula.
 147. κατὰ θεῖον libri. Dedi κατὰ θεόν. Corrige κατὰ δαίμον'. Cf. Av. 544.
 197. 204. Lege ἀγκυλοχέλης. Cf. Od. τ'. 538. αἰετὸς ἀγκυλοχέλης. II. π'.
 428. αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχέλαι. Ἀγκυλοχέλης est Batr. 295.
 214. Diductis literis imprimatur hic versus. V. schol.
 249. Imprimatur sic: πολλάκις γὰρ αὖτ' ἔρῳ.
 259. τοὺς ὑπευθύνους] τοὺς ὑπηκόους Herwerden. Fortasse recte.
 333. δθενπέρ εἰσιν οἱ πονηροὶ Naber.
 365. Pro "κύβδα" corr. "κύβδα."
 402. 403. Imprimantur hi versus diductis literis.
 406. Βαχχέβαχον ᾄσαι] Correxerim Βάχχε Βάχχ' αἰεῖσαι. Causa corruptelae obvia est. Vulgata monstrosa est et procuratione eget. Ne quis in αἰεῖσαι offendat, cf. Cratin. II. 221. καὶ Πολυμνήσκει' αἰεῖδει (f. Πολυμνήσκειδ' γ' ᾄδει) μουσικὴν τε μανθάνει.
 488. ὡς ἔχω] ἄς ἔχω O. Schneider. Kock. Recte. Cf. ad Lys. 376. 610. Pl. 1089.
 498. Italicis imprimantur verba ἀλλ' ἔθι — τὸν ἐμόν.
 539. κραμβοφάγου Kiehl. probat Naber. Vere, ut videtur. Cf. Batr. 221.
 567. ναυφράκτῳ] Corrige ναυφάρκτῳ.
 580. μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μὴδ' ἀπεστλεγγισμένοις] Corrigendum suspicor μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσιν εὐ τ' ἀπεστλεγγισμένοις.
 626. Imprimatur sic: ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνύς ἔπη.

710. ἔλξω σε] ἄξω σε Herwerden.
 756. νῦν δεῖ σε πάντα δὴ etiam Naber.
 767. ἀμφιβεβηκώς etiam Naber.
 785. τὴν ἐν Σαλαμῖνι] ἔτι τὴν Σαλαμῖνι Naber.
 786. Dedi τῶν Ἀρμοδίων τις ἐκείνων. Vulgata defendi nequit. Cf. Av. 1708. ἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστῶρων ἐκείνων τῶν Φίλιππων etc. Pac. 741. τοὺς θ' Ἡρακλῆας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους. Av. 1701. Γοργῖαι τε καὶ Φίλιπποι.
 804. καὶ μισθοῦ] τοῦ μισθοῦ optime corrigit Herwerden.
 808. κατὰ σου τὴν ψῆφον ἰχνεύων] κατὰ σοῦ τε ψῆφον ἰχνεύων optim corrigit Palmer, collato simili loco Av. 225.
 936. πρὶν pro ἐτ' Herwerden, ut constructio sit πρὶν ἐλθεῖν, ne post φθάνειν inferatur infinitivus.
 1020. κατακρῶξουσι Naber.
 1243. Imprimatur sic: οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
 1244. 1250—1253. 1299. Imprimantur hi versus diductis literis.
 1270. Imprimatur sic: θαλεροῖς — δίῃ.

Nubes.

43. ἡδιστος] ἡσυχος Naber. Quod verum videtur.
 50. ἐρίων περιουσίας] σιρῶν, ἐριουργίας Naber. Hoc saltem verum videtur. Qu. ὅζων τρυγός, τυροῦ, τρασιῶν, (αὐτ τυροῦ τρασιῶν) ἐριουργίας. Facile excidere poterat τυροῦ post simile τρυγός. Cf. Theocr. XI. 36. τυρός δ' οὐ λείπει μ' — ταροῖ δ' ὑπεραχθέες αἰεῖ. Ἐριουργία est Poll. VII. 28. ἐριουργεῖν. Xen. Hell. V. 4. 7.
 234. ταῦτό τοῦθ' δ καὶ τὰ κάρδαμα Naber.
 417. γυμνασίων] βαλανείων Naber. Recte. Cf. 1002. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθής ἐν γυμνασίοις διατρίψεις.
 541. ὁ λέγων τάπη τῇ βακτηρίῃ] ὁ λέγων ἀρρητ' ἡ βακτηρίῃ —, et mox τὸν παρόντα, φατίζων (!) — Naber. Qu. οὐδὲ πρεσβύτεν πολιδὸν τύπων τῇ βακτηρίῃ | τύπτει τὸν παρόντ' (i. e. eum qui accurrit adjuvans) etc. Aut οὐδὲ πρεσβύτεν πολιδὸν σκώπτων —. Aut οὐδὲ πρεσβύτες ὁ λέγων τάσελγῃ βακτηρίῃ —. Cf. Eupol. II. 484. σκῶμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἶτ' etc. Vulgata manifesto corrupta est et emendatione eget.
 559. τὰς εἰκοδς] τὴν εἰκὼ Herwerden, coll. Eq. 864 sq.
 595. 718. 719. 1162. 1163. 1167—1169. Imprimantur hi vv. diductis literis.
 623. Cf. Th. 793. σπένδειν καὶ χαίρειν.
 637. ὦν οὐκ] ὡς οὐκ Naber.
 653. Ita Naber: — ἀντὶ τουτοῦ τυννουτοῦ | πρὸ τοῦ μὲν ὄντος, νῦν δὲ τηλικουτοῦ. Correctio ingeniosa et fortasse vera.
 712. ψαλὴν pro ψυχὴν suadet etiam Naber.
 768. δι' ἧς pro ἀφ' ἧς Naber.
 821. Nunc mihi praestare videtur scriptura ἀρχαῖκός. Sic συρματίζειν (α συρματά) dicebant, non συρμαίλζειν.

880. *συνίνας*] *συνίνας* verissime corrigit Naber. Cf. Fr. 469 c. *κατακάει* αὐτὸν ἐπὶ φιλήτων *συνίνων* | *ἐκκαίδεα*. Vesp. 897. 145.
1076. *δάμαρτος* (!) *ἡράσθης* Naber. Fort. *γυναικὸς ἡράσθης*. Herod. IX. 108. *ἡρα τῆς Μασίσσεω γυναικός*.
1130. *τυφῆναι* pro *τυχεῖν ὧν* Naber.
1188. *μοι λαβὲ* pro *μὴ λάβης* Naber. Recte.
1195. *ὑπανιῶντο*] *ἀπολύοιντο* Naber. Fort. *ἀντιλογοῖντο*.
1292. οὐ γὰρ *δίκαιον* libri. Dedi οὐ γὰρ *δυνατ'* (i. e. *δυνατὰ*) αὐτὴν —. Vulgata manifesto mendosa est.
1360. ὥσπερ *τέττιγά* σ' *ἐστιῶντα* Palmer. Qu. ὥσπερ *τέττιγά* μ' *ἐστιῶντα*, aut potius ὥσπερ *εἰ τέττιγας ἐστιῶης*. Sed nil temere mutandum.
1363. Post *μόλις μὲν* deleatur virgula.
1397. Imprimatur sic: *ὦ καινῶν ἐπὶ ὧν κινητὰ καὶ μοχλευτά*.

Vespae.

25. *τοῦτο τοῦνύπνιον* malit Palmer. Quod recipiendum videtur. Nescio tamen an vera scriptura sit *ἰδῶν τοιοῦτον ἐνύπνιον*, quasi praecessisset *τί πέλομαι*. Cf. ad Av. 47.
111. Diductis literis imprimatur.
152. *ἀ' τὴν θύραν ὤθει* Palmer. Ipse malim *ὤθει σὺ τὴν θύραν*. Cf. 199. *ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν*.
249. Pro *πρόβυσον* et *προβύσειν* recte correxisse mihi videor *προμύξον* et *προμύξειν*. Cf. Plut. II. 798 B. *δμοιοι γὰρ εἰσι τοῖς τοῖς λύχνους προμύττουσιν ἔλαιον δὲ μὴ ἐγγέουσιν*. Confer tamen Phrynichum Bekkeri p. 59, 18.
305. Imprimatur sic: *Ἐχεις — εἰπεῖν*;
555. *ὑποκύπτοντες*] Lege *ὑποπλίντοντες*.
605. *ἡλελήσμεν* etiam Mein. et Herwerden.
663. *ἡμῖν*] *ὕμῖν* (sc. *τοῖς δικασταῖς*) reponi jubet Herwerden.
674. *λαγαρίζμενον* cum Suidae codd. Herwerden, coll. Hesych. *λαγαρίζομαι*· *μετριεύομαι*. Recte, opinor.
707. Recte se habet *ἀπάγουσι*. Cf. Herod. III. 94. I. 6. 27. II. 182. etc.
825. *κάθημαι* γὰρ vulg. Dedi *κάθημ'* *ἐγώ*. Cf. ad Nub. 7.
893. Distinguendum fortasse sic: *τίς ἄρ' ὁ φεύγων; οὗτος; ὅσον ἀλώσεται*.
906. *κάγῳ*] *φακῇν* aut aliud quid reponendum suspicatur Herwerden.
957. *ὅτι σοῦ προμάχεται* vulg. Dedi *ὅ τι; σοῦ* —. Cf. ad Eq. 742.
983. *γνώμην γ' ἐμὴν* malit Herwerden.
1024. *οὐκ ἐκτελέσαι*] *οὐχὶ τρυφήσαι* Palmer. Neutrum placet. Qu. *οὐκ ὠγκώσθαι*.
1048. *τοῖς μὴ γινῶσιν*] Qu. *τάδε μὴ γινῶναι*.
1107. Corrigendum forsā *ὥσπερ ἐς τὰνθρήνια*. Cf. 1080. *ἡμῶν — τὰνθρήνια*. Aut enim ὥσπερ *ἐς τὰνθρήνια* aut ὥσπερ *τὰνθρήνια* (ut ὥσπερ *οἱ σκώληκες* 1111), ni fallor, dicendum erat.
1169. Fort. *διασαλκῶνισσον* (om. *τι*).
1306. *καχρύν]* Fort. *κάχρυσιν*. Sed cf. Fr. 202. *θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονοφιδῶν*.

1326. Imprimatur sic: *Ἄνεχε, παρέχε.*
 1340. *οὐκ ἄπει σὺ καὶ σύ;* Palmer., coll. Pl. 788. Av. 435.
 1348. Correctionem meam οὐδὲ φνεί εὖ οἶδ' *δτι*, ut quae fortasse justo audacior nonnullis videri possit, revocari velim. Veram tamen eam esse etiam nunc suspicor.
 1410. Post h. v. hujusmodi aliquid excidisse suspicatur Palmer, *νικᾶν δ' ἔκριναν οἱ κριταὶ Σιμωνίδην.* Scilicet propter τὸ ὁμοιοτέλευτον.
 1530. Imprimatur sic: *ῥίπτε σκέλος οὐρανίον.*

Pax.

53. Imprimatur sic: *ὑπερηννορέουσιν.*
 114. Diductis literis imprimantur verba ὦ *πάτερ — ἦκει.*
 119. Diductis literis imprimatur hic versus.
 126. Diductis literis imprimatur *πτηνὸς πορεύσει πῶλος.*
 146. *τήρει]* *τηροῦ* Herwerden. Recte.
 160. Diductis literis imprimatur *δρομαίαν πτέρυν'* *ἐκτείνων.*
 214. *ἀττικίων* vulg. Dedi *ᾠττικίων* (Laconice).
 236. Pro "*πολυπλήμονες*" corr. "*πολυτλήμονες.*"
 356. Imprimatur sic: *ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι.*
 380—384. Imprimantur haec sic, *ἀμαλδυνθήσομαι, τετορήσω, λακήσομαι, λάκῃς, λακήσεται.*
 386. Imprimatur sic: *κεχαρισμένον.*
 400. Imprimatur sic: *δπα.*
 542. *κνάδους*, quod ego dedi, cum Suidae codd. etiam Herwerden.
 603. Diductis literis imprimatur hic versus.
 639. Virgulam post *πλουσίους* sustuli.
 737. Pro "*καμφδοδιδάσκαλος*" corr. "*καμφδοδιδάσκαλος.*"
 800. Diductis literis imprimatur *ὑμνεῖν.*
 831. Imprimatur sic: *τὰς ἐνδιαερ.*
 960. 961. Fortasse transponendi.
 960. *σείου σὺ ταχέως]* *σείου* σὺ *ταχέως* corrigendum suspicatur vir amicus A. Palmer, coll. Theocr. XXIV. 94. *καθαρῶ δὲ πυρώσας* *δῶμα θείῳ | πρᾶτον.* Conjectura admodum ingeniosa, sed, quum in sacrificiis *σείου* nusquam fiat mentio, vereor ut defendi ea possit. Ipse de *σπεῖσον* cogitabam (sic Eq. 106. *σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος*), sed ipse Trygaeus *σπένδει* versu demum 1104. Itaque aut *σεῖε δὲ σὺ* — aut *σεῖ' αὐτὸ* — corrigendum esse suspicor. Praeterea offendit nonnihil *πρότεινε*, pro quo nescio an reponi debeat *προαίρει* (Th. 419.).
 991. Diductis literis imprimatur hic versus.
 1210. Imprimatur sic: *προφέλνυμον.*
 1211. Pro "*Οὐτί που*" corr. "*Οὐτι που.*"
 1224. Imprimatur sic: *θώρακος κύτει.*
 1255. Imprimatur sic: *ὥς ἀθλίως πεπράγαμεν.*
 1328. Imprimatur sic: *αἰθωνα σίδηρον.*

Aves.

5. 7. Praestat hic fortasse praesens *πειθόμενον*.
 16. *ἐκ τοῦ Τηρέως* Palmer.
 32. *ὦν οὐκ ἀστός*] *ὦν ἐπακτός* Palmer, coll. Eur. Ion. 290. *οὐκ ἀστός*, ἀλλ' ἐπακτός ἐξ ἄλλης χθονός. Fortasse recte.
 94. Diductis literis imprimatur hic versus.
 156. *ἐς τὴν τριβήν*] *Lege ἐς διατριβήν*.
 157. *δεῖ ζῆν*] *Repone ζῆν ἔστ'*, vivere licet. Deinde scribe sic, *ἀνευ βαλλαντίου*. —
 177. Nunc malim *Νῆ Δία* | *ἀπολαύσομαι 'γὰρ'*.
 238. *μαλθακὴν* vulg. *Dedi μαλθακάν*.
 321. Imprimatur sic: *πρέμνον πρᾶγματος πελωρίου*.
 348. Imprimatur sic: *δοῦναι ῥύγχει φορβάν*.
 378. Post *ἀνδρῶν* delendum videtur γ', quod hic otiosum est. Et sic Mein.
 387. Pro incommodo *καθεῖ* legerim 'στι ('στι) θέσθαι (quasi *δπλα*, Anglice to ground). Cf. 401.
 462. *προπεφύραται λόγος εἰς μοι*] *Legerim — εὖ μοι*.
 463. *δν διαμάττειν οὐ καλύει*] *Qu. δν μάττειν οὐδὲν καλύει*.
 467. *Correxī sic, XO. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς | πάντων etc.*
 Nunc malim *XO. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος ἡμεῖς; | ΠΕ. πάντων etc.*
 495. *ἄρτι καθυδδον*] *Lege καὶ προκαθυδδον*.
 514. *Lege Ζεὺς γὰρ ὁ νυνὶ βασιλεύων* (cum Dobr.).
 550. *δεῖν*] *Revocandum videtur μίαν*. Cf. 172. *οἰκίστατε μίαν πόλιν*.
 575. Imprimatur sic: *ἐκέλην βῆναι τρήρωνι πελέειη*.
 608. 1607. et fort. 1138. *δρυνιδες*] *οὐρυνιδες* Herwerden. Nihil opus.
 652. *Qu. λέλεγμένον* (aut *ειρημένον*) *δήπου 'στὶ τὴν etc.* Cf. *Ran.* 1244. *ὡς λέλεκται etc.* Qui tamen locus ex tragoedia sumptus est.
 717. Pro "*δρυνς*" corr. "*δρυνεις*."
 718. *Lege ἀνδρες* (nom.), Anglice *you men* (mortals). Cf. ad *Lys.* 42. *τί δ' ἂν αἱ γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίμεθα —*;
 759. *εἰ μάχει* tuetur Palmer, coll. *Ran.* 197. *εἰ τις ἔτι πλεῖ, σπενδέτω*. Recte, opinor.
 772. Pro "*ἱακχον*" corr. "*ἱακχον*." Corrigendum suspicor *ἐμελψαν* aut, quod magis placet, *ἐκλαγξαν*.
 829. Deleatur virgula post πόλις.
 895. *εἰτ'* vulg. *Correxī ἔτ'*.
 961. *λέγε* et in 962 *φέρων* malit Palmer.
 1000. Pro vulgato *ἀήρ* lege *ἀήρ*.
 1013. Corrige *ξενηλατοῦνται* —.
 1047. *Μουνιχιῶνα* (sic) ex titulis Atticis reponi jubet Herwerden.
 1148. *περιεζωμέναι* Herwerden.
 1172. Pro *ἄρτι τῶν* lege *ἀρτίως*.
 1225. *ἐμοὶ δοκεῖ*] *Lege ἐμοὶ δοκεῖν*.
 1229. Imprimatur sic: *τῶ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς*;
 1239. *μὴ θεῶν κίνει φρένας | δεινὰς, ὅπως μὴ —*] *Lege μὴ θεῶν κίνει φρένας, | δεισας ὅπως μὴ —*.

1286. *ἄμα* vulg. Dedi *ἄμ' ἄν*.
 1292. *πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος, ὠνομάζετο* (sic) Herwerden. Fort. *πέρδιξ γε τις κ. ὦ*.
 1335. *ἔτι σου σχήσομαι*] Legendum suspicor *ἔτ' ἀνασχέσομαι*. Cf. Ach. 297. *οὐκ ἀνασχέσομαι*.
 1359. *τὸν πατέρα καὶ βοσκητέον* Herwerden. Recte haud dubie.
 1426. *ὑπὸ πτερύγων*] Scribe *ὑπαὶ πτερύγων*, ut in B. etc.
 1471. *θαυμάσθ' ὅπη 'πτόμεσθα* Herwerden. Recte, opinor.
 1502. *ξυννεφεῖ*] Legendum *ξυννέφει*. Et sic cum Cobeto Mein.
 1609. *κύψαντες*] *κλέψαντες* Herwerden, coll. Eq. 1236. *κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία*. Recte.
 1612. *παρελθών*] *παρ' αὐτῶν* feliciter Herwerden. Mox enim sequitur *προσπτόμενος*.
 1664. Verba [*παίδων ὅτων γνησίαν*], ut glossema, merito seclausit Herwerden. Nunquam enim jure Attico spuris fuisse *ἀγχιστεῖαν*.
 1679. *ὄρνιτ' ὁ* (sic) *παραδίδωμι* Herwerden, coll. Fr. Dub. III. D. *ὁ πίττομαι* (i. e. οὐ πείθομαι). Recte, opinor. Cf. 1680.
 1703. *τῶν Φιλιππων*, ut manifestum glossema, deleri jubet Herwerden.
 1745 sq. Corrige sic: *ἐχάρεν ὕμνοις, ἀγαμαὶ δὲ λόγων. | ἄγε νῦν αὐτοῦ | τὰς τε —*.

Lysistrata.

1. Revocandum ἢ *'πὶ Κωλιάδ'*. Sub. *ἄκραν*. Cf. Paus. I. 1. 5. *Κωλιάδος δὲ ἔστιν ἐνταῦθα (sc. ἐν ἄκρᾳ Κωλιάδι) Ἀφροδίτης ἀγαλμα καὶ Γενετυλλίδες ὀνομαζόμεναι θεαί*. Sic Herod. VII. 190. *περὶ Σηπιάδα* (sub. *ἄκρην*).
 94. *μύσιδδέ τοι* vulg. Nunquam, ni fallor, cum imperativo consociatur *τοι*. Itaque *μύσιδδέ νῦν* correxi. Debebam *μούσιδδέ νῦν*.
 108. *ἐξ οὗ γὰρ*] *ἐξ οὗ δέ γ'* Herwerden.
 127. Imprimatur hic versus diductis literis.
 139. Imprimatur sic: *Ποσειδῶν καὶ σκάφη*.
 156. Pro *"παραῖδὼν"* corr. *"παραῖδων."*
 191. *δρκος* vulg. Dedi *οὔρκος* (ὁ *δρκος*). Sic οὐλύμπιος Ach. 530.
 376. *ὡς ἔχω*] Noli hoc pro *ὥσπερ ἔχω* poni censere. Legendum, ni fallor, *ἦν ἔχω*. Cf. ad 610. et Eq. 488. *πρῶτον δ' ὡς* (sc. O. Schneider. Ko.) *ἔχω τὰς κοίλας* etc.
 380. Correxi *ἠλιάζει*. Futurum enim est *ἠλιάσομαι*, Vesp. 772. *ἠλιάσει πρὸς ἥλιον*. Aoristus *ἠλιάσασθαι* est Eq. 798.
 451. Pro *"οἱ Σκύθαι"* corr. *"ὧ Σκύθαι."*
 520. Imprimatur sic: *πόλεμος δ' ἀνδρεσσε μελήσει*.
 564. Lege omnino *ἑδεδίττετο*, terrebat. Cf. Hom. II. β'. 190. δ'. 184. γ'. 810. δ'. 164. Theocr. XXV. 74. Plat. Phaedr. 245 B. Dem. p. 434, 24. p. 1451, 7. Prorsus enim aliud significat *δεδίσσεσθαι*, i. q. *δεξιόσθαι*, excipere.
 632. 833. Imprimatur hic versus diductis literis.
 697. *Ἰσμηνία*] Fort. *Ἰσμηνίχα*. *Ἰσμηνίχος* est Ach. 954. *Ἰσμηνίας* 861.
 717. Imprimatur sic: *τί Ζῆν' ἀΐτε ἱς;*

1076. *μουσίδδην* dedi. Fort. *μουσίδδην*. Cf. ad 94.
 1097. Malim ὦ χαῖρεθ' οἱ Λάκωνες. Cf. ad Ach. 872. ὦ χαῖρε κολλικο-
 φάγε Βοιωπίδιον.
 1119. ἀγε] Qu. λαβέ. Cf. 1121. Pl. 955. ἀλλ' ὁ βαλανεύς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν
 λαβὼν | τῶν ὀρχιπέδων. Librarii oculus aberrasse videtur ad ἀγε
 in prox. v. 1120.
 1125. Praestat, ni fallor, αὐτὴ τ' pro αὐτὴ δ', virgula tantum posita post
 μοι in versu praec.
 1174. Pro vulgato ἐγὼ correxi ἐγών. Pro πρὸ fort. λῶ.
 1244. Lege ἐς τὼς Ἀσαναῶς τε χᾶμ' αὐτῶς ἀμᾶ. Cf. Theocr. XI. 39. τὴν,
 τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμᾶ κῆμαυτὸν ἀείδων.

Thesmophoriazusae.

21. Imprimatur sic: αἱ σοφαὶ ξυνουσταί.
 34. Nunc malim aut οὐπω γ' aut οὐ δηθ'.
 120. Diductis literis imprimatur Ἀσιάδος — κιθάρας.
 142. καὶ ποῦ πέος G. καὶ ποῦ σπέος B. καὶ ποῦ τὸ πέος Suida duce
 Both. Recte. Sic τὰ τιτθία 143. Recte autem post ποῦ omittitur
 articulus ante χλαῖνα et Λακωνικά.
 147. παρεσχόμεν] Corrigendum, ni fallor, παρησθόμεν.
 150. ἀεὶ (i. e. ἀ ἀεὶ) ποιεῖ feliciter Mein. Vels. Sic ἀκεῖ (ἀ ἐκεῖ) Eccl. 117.
 162. Pro χῶ Κείος reponatur vulgata κάλκαϊος. Nec κάχαιος nec κάλ-
 καῖος ferri posse censet Velsen, qui ipse καὶ πάντες conjicit.
 185. ὥς δοκεῖν εἶναι γυνή vulg. Correxī ὥς δοκῶν —. Cf. Pl. 690. ὁδὰς
 ἐλαβόμεν ὥς παρείας ὦν ὄφεις. Et sic Mein.
 219. τί νυν Mein. Vels.
 232. αἶ] οὖν Vels. Malim ὦν.
 239. φυλάττου] φυλάττε conj. Velsen. Recte, opinor.
 258. κεφαλὴ περίθετος] καλὴ περίθετος (sc. κόμη) Palmer, coll. Eccl. 70.
 νῆ τὴν Ἑκάτην καλὸν γ' ἔγωγε τουτονί. Av. 1463.
 263. ΕΥ. χαλαρὰ Br. Vels.
 271. περιπίπτῃ] προσπίπτῃ Herwerden. Vels. Recte.
 277. ἐκσπευθε] σὺ σπευθε probabiliter Mein. Vels. ἀ· σπευθε Palmer.
 284. κάθειλε] κατάθου Herwerden. Vels. Recte, opinor. Error natus
 est ex sequenti ἐξελε.
 288. ἔχουσιν] φέρουσιν conj. Vels.
 289. Scribendum Χοῖρον et mox Ποσθαλίσκον (sic), quasi propria nomina.
 294. λόγων] λιτῶν malit Palmer. Sed vox λιτὴ comicis non usurpatur.
 Legitur quidem bis verbum λίτεσθαι in hac ipsa fabula, sed utro-
 bique in choro.
 320. θηροφόνε παι] Corrīgunt θηροφόνῃ παι. Sed mire hoc dictum
 est. Corrigendum suspicor θηροφόνε θεᾶ, aut θηροφόν', ἀγνὸν
 Λατοῦς — ξένος. Epica autem forma est θηροφόνῃ, qua utitur
 Theognis 11. Ἄρτεμι, θύγατερ Διός, etc. Sic Διώνυσος Ran. 216.
 392. μοιχοτρόφους admodum probabiliter conjicit Palmer, qui confert
 Eccl. 225. μοιχοὺς ἐχουσιν ἐνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.

400. *ἐὰν νέα πλέκη* Bergk. Ipse malim *ἐὰν τις τινη πλέξη*.
 411. *γέρον*] *ἐτι* Bachm. Vels. Fortasse recte.
 426. *ψότριψ* *Εὐριπίδης*] *οὐπείτριπος οἰκότριψ* conj. Herwerden.
 440. *παρ' αὐτῆς* *Γ. παραυτῆς* *Β. μετ' αὐτὴν* Bachmann. Vels. *Qu. μετ' αὐτῆς*.
 446. *ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ*] *Qu. ἀπέθανεν πάσαι 'ν Κύπρῳ, αὐτὸ ἀποτέθνηκεν ἐν Κύπρῳ*.
 473. *Quum non patiat̃ur elisionem ultima in ἔχουσαι*, scribendum est *ἔχουσαι 'κείνον*, ut in comoedia. Alioqui *ἔχουσ' ἔκεινον* scribendum fuisset. Cf. ad Nub. 7.
 488. *ἐρεῖδομαι* Fritzsch. Vels. Fortasse recte.
 489. Pro "*κύβδ'*" corr. "*κύβδ'*."
 510. *ἔτρεχεν*] *ἀπέτρεχ'* Herwerden. *Qu. ἐξέτρεχ'*.
 582. 889—891. 895. *Diductis literis imprimantur hi versus*.
 686. *ἅπαντά πῶς*] *ἅπαντ' ἤδη* conj. Velsen. Recte, opinor.
 741. *Legendum omnino καὶ δέκα μῆνας γ'*. Cf. ad Ran. 116.
 759. *τουτὶ λαβὲ* Bergk. Vels. Fortasse recte. Cf. ad 749.
 775. *Vulgatam tuetur Herwerden, coll. Eq. 207. ὁ δράκων γὰρ ἔστι μακρόν δ τ' ἄλλ᾽ αὐ μακρόν*.
 793. *σπένδειν καὶ χαίρειν*] *θύειν καὶ σπένδειν* Herwerden. Sic Nub. 426. οὐδ' ἂν θύσαιμ' οὐδ' ἂν σπείσαιμ' etc. 578. Cf. tamen Nub. 623. *ἦνίκα ἂν πενθῶμεν — σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'*.
 880. *Θεσμοφορεῖον* Mein. Vels. *Θεσμοφόρειον* Dind. Analogia vocum *σκευοφορεῖον*, *σημηματοφορεῖον* etc. ad scripturam *Θεσμοφορεῖον* ducere videatur. Contra scripturae *Θεσμοφόρειον* favere videtur nomen *Διοσκόρειον* apud Thuc. IV. 110. etc. Erunt fortasse quibus placeat scriptura *Θεσμοφόριον*, formatum ut *Διονύσιον*, *Παλλάδιον*, *Ἀρτεμῖσιον* etc.
 902. *Imprimatur sic: στρέψον ἀνταυγείς κόρας*.
 913—915. *Imprimatur sic: λαβέ με — ταχὺ πᾶν*.
 967. *Correxi ὥσπερ εἰκός, αὐτίκα*. Cf. 974. 1144. Pl. 662.
 1114. *Corrigendum videtur τὸ πόστο et μικρό*.
 1115. *Ἔν' ἄψωμαι κόρης*] *Desidero articulum ante κόρης, ut in 1117. Vix dubito igitur quin reponendum sit Ἔν' ἄψῃ τῆς κόρης. 'Da mihi, inquit, manum tuam, ut puellam tangas et coarguaris.'* Cf. S. Joann. Ev. XX. 27. *εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ, Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός*.
 1125. *Dedi μαστιγῶσ' (i. e. μαστιγῶσω) ἄρα*. Nunc malim *μαστιγῶ (aut μαστιζῶ) σ' ἄρα*.
 1128. *Diductis literis imprimatur hic versus*.
 1181. *ἄνωθεν*] *Qu. χαμαὶ θές*.
 1202. *σὺ ταυταμενὸν καλῶς ποιεῖς* Herwerden, coll. Ran. 965. *τουτου-μενί*. Ipse malim *σὺ ταυταγί*.
 1213. *Praestat fortasse οὐκ ἐπαῖν' (ἐπαῖνο), ὃ γράδιο*. Alioqui dicendum fuisset, ni fallor, *οὐκ ἐπαῖνο (ἐπαινώ) τὸ γράδιο*. Cf. tamen Alex. III. 460. *ἀσπάζομαι γραθὸν σφίγγα*.

Ranae.

66. τοιουτοσὶ τολύν] Malim τοιουτοσὶ τοι νῦν —.
76. πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου] πρότερον ἂντ' Εὐριπίδου, nescio an recte, corrigit Palmer, coll. Eccl. 925. οὐδεις γὰρ ὥς σε πρότερον εἴσεισ' ἂντ' ἐμοῦ.
97. Imprimatur sic: λάχοι.
285. Herwerden transponit sic: καὶ μὴν ψόφου νῆ τὸν Δί' αἰσθάνομαι τινος. Recte, ni fallor.
347. ἐτῶν] ὄστων (!) Kock. ἰνῶν Herwerden. Neutrum placet. Qu. γυῖων, aut κῶλων, aut μελῶν.
358. μὴ χαίρων χρηστὰ ποιοῦσιν Herwerden, coll. 686. 1056 sq.
361. καταδωροδοκεῖται] καταδωροδοκεῖ τις Herwerden. Ipse malim καταδωροδοκεῖ τι.
427. ἀναφλάστις suadet Herwerden. Quod mihi etiam in mentem venerat.
448. Revocandum videtur πολυρρόδους.
508. Vera hujus loci impediti scriptura haec videtur esse, μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ σ' ἐγὼ | περιόψομαι πεινῶντ' (ἀπελθόντ' libri). Cf. Eccl. 1000. μὰ τὴν Ἀφροδίτην — μὴ γ' ὡς σ' ἀφῆσω. Av. 195. Nota est Herculis voracitas. Aoristus huic loco nequaquam convenit.
546. αὐτὸς πανοῦργος] πανοῦργος Ἄργος Palmer, coll. Plaut. Aul. III. 6. 19. Ipse malim πανοῦργος εὐθύς.
- 645 sq. Correxī ΔΙ. ἥδη πᾶταξά σ'. ΞΑ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ· | ἄλλ' εἰμ' etc. Vide ed. sing.
689. Pro παλαίσμασιν, quod recte legitur infra 878, parum dubito quin reponendum sit προσπταίμασιν, cladibus. Cf. Herod. I. 16. προσπταίσας μεγάλως. IX. 107. προσπταίσας τῇ ναυμαχίᾳ. etc.
704. 931. 1327. 1474. Diductis literis imprimantur hi versus.
747. Distingue sic: τί δέ; τονθορύζων etc.
749. Distingue sic: τί δέ; πολλὰ πρᾶττων;
752. Distingue sic: τί δέ; τοῖς etc.
808. τὸν vulg. Corrigendum omnino τόδ' aut τὰδ'.
824. ἀνασπῶν pro ἀποσπῶν dedi. Idem proponit Herwerden.
888. Imprimatur sic: ἀχάλινον — ἀθύρωτον στόμα.
857. Pro οὐ θέμις correxi οὐ πρέπει.
957. στρέφειν, ἐρᾶν] στρουφᾶς στρέφειν Palmer, coll. Plat. Tim. 43 D. Possis etiam commode στρουφῶν ἐρᾶν, quanquam singula potius verba requiri videntur. Inapte certe hic collocatur ἐρᾶν inter στρέφειν et τεχνάζειν, nisi connectas στρέφειν ἐρᾶν.
1110. ὥς τὰ λεπτὰ μὴ γνῶναι] Lege ὥστε λεπτὰ —. Cf. ad Th. 185.
1173. Pro αἰθις correxi αὐ δίς. Ita cum Cobeto Mein.
1214. Imprimatur sic: οἷμοι, πεπλήγμεθ' αἰθις.
1276. κράτος libri et vulg. Lege τέρας. V. Karsten. ad Agam. 102.
1291. Pro κρεῖν corrigendum suspicor κέρειν.
1408. Legerim ἐφ' ἀρμάτων γὰρ ἄρματ', ἐπὶ νεκρῶν νεκροί.

Ecclesiastusae.

3. γονάς τε γὰρ σάς] Lege γονάς τε τὰς σάς. Articulus enim additus opus est. Istud γὰρ a proximo v. 4. huc venit.
15. ὑπογινύσασαι, ut magis tragicum, tuetur Herwerden.
16. καὶ ταῦθ' ὁρῶν οὐκ ἐκλαλεῖς Herwerden. Felix correctio, malim ~~ταύτην~~ ἐμφέρεϊς.
40. αὐτοῦ λαβὼν A. B. N. R. (αὐτ' οὐλαβον cœt. m. sec.) Γ. αὐτοῦ 'λαβον optime Velsen.
42. παροῦσαν A. B. N. R. Γ. sec. Vels. παριοῦσαν jam olim correctum, et sic Dind. Vels. Sed nil temere mutandum. Παριοῦσαν significaret praetereuntem. Cf. 882. Vesp. 623. πὰς τίς φησιν τῶν παριόντων etc. Saepe παρῆναι significaret adire, prodire.
45. ἡμῶν] ἡμῖν schol. Ach. 960. prob. Velsen. Recte haud dubie, ut ostendit vel collocatio pronominis.
125. ὡς καὶ καταγέλαστον libri. οὐ καταγέλαστόν σοι —; Cobet. Velsen. Recte, opinor.
145. μὴ γενεῖαν] μὴ γενέσθαι Herwerden.
153. Meam conjecturam εἶ probat Herwerden.
239. Lege τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω. ταῦτ' ἐὰν πίθῃσθ' μοι.
253. εὐ καὶ καλῶς] κακῶς πάνυ Herwerden. Qu. καὶ μάλα κακῶς. Latet certe menda. Pro κακῶς κεραμεύειν qu. καλῶς κεραμεύειν.
255. τοῦτον μένει τόδ' conj. Velsen. Qu. τοῦτῳ γ' ἐρῶ 'γαρ' —.
282. εἰωθ' ἐκεῖ vulg. Qu. ἐκγίγνεται, evenit, evenire solet. ὡς ἔθος γ' ἐκεῖ conj. Velsen. Malim ὡς ἔστιν γ' ἔθος.
317. κρούων ἐπεῖχ' ὁ Κόπρειος οὗτος suadet Velsen. Certe ferri nequit κόπρειος. Qu. ἐπεῖχέ μου κρούων (aut ἐπεῖχε κρούων τήνδ') ὁ Κόπρειος, aut ἐπεῖχε κρούων μου (μου ὁ, coll. Eq. 1237. Th. 158.) Κόπρειος, aut denique ἐκρουε τὴν ἐμὴν ὁ Κόπρειος.
322. οὐ γὰρ τὰ νῦν χέζοντά μ' οὐδεὶς ὕψεται conj. Velsen. Qu. χέζοντα γὰρ δὴ νῦν γέ μ' οὐδεὶς ὕψεται.
351. ἀλλὰ σὺ μέν] Malim ἀλλὰ σὺ γάρ —, ἐμοὶ etc.
362. ἀχερδούσιος conj. Velsen, ut allusio sit ad v. ἀχερδος et simul ad pagi Attici nomen.
365. ἀρ' (ita R. ἀρ' B. N. Γ.) οἶδ' Ἀμύνων libri. ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων Mein. Vels. Recte. Cf. ad Ach. 430. οἶδ', Μυσὸν Τύλεφον.
382. φέρων μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἐν τῷ θύλακῳ conj. Velsen. Qu. ἔχων (φέρων) μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἀλλ' ἢ θύλακον.
390. οὐδὲ μὰ Δί' (sc. ἔλαβες ἄν) εἰ Mein. Vels.
397. καθῆναι] προθεῖναι Schoemann. Vels. Recte.
- 412—414. Diductis literis imprimantur hi versus. Παρφδεῖ enim Eur. Her. 11.
437. μὴ σὺ τοῦτ' ἔρη Velsen. Qu. μὴ τουτέ μ' ἔρη.
442. τὰ πόρρητ' ἔφη] τὰ πόρρητα τὰ Velsen, quum modo praecesserit ἔφη. Qu. τὰ πόρρητ' ἀεὶ (aut ἔπη).

455. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν] ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν δὴν Palmer. (Sed otiosum foret δὴν.) ἐπιτρέπειν τὰ πράγματα conj. Velsen. Corrigendum nunc demum video ἐπιτρέπεσθαι τὴν πόλιν.
487. καί] εὖ Benti. Vels. Ibid. τὰνθένδε καὶ cum Cobeto supplet Velsen.
502. μίσει] παῖσαι Palmer. Quod verum videtur.
503. χαῖται (quidni αἶται?) γὰρ ἀλοῦσιν (sc. αἱ γυναῖκες) Palmer.
- Ibid. πάλιν τὸ σχῆμα μεταβαλοῦσαι corrigit Herwerden. πάλαι τὸ σχῆμα μεταβαλοῦσαι Wecklein. et Velsen. Palmaria emendatio.
508. ἡνίας Λακωνικάς] ἡνίας παγωνικάς, ingeniosam O. Schneideri conjecturam merito, ni fallor, recepit Velsen., coll. τριβωνικάς Vesp. 1132.
- Ibid. χάλα συναπτούς] Λεγε χαλᾶς ὕφαντους (ἡνίας παγωνικάς, i. e. τῶν παγώνων, quos περιδεδεμένοι ἦσαν, 272 sq.). Ita perficitur loci difficillimi et prope conclamati emendatio.
509. Λεγε κἀνθαδὶ (aut κἀνταυθὶ) σὺ μὲν etc.
526. οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε Reisk. Velsen. Praestat fortasse οὐ δῆ, τάλαιν', ἔγωγε, aut οὐκ, ὦ τάλαιν', ἔγωγε. Cf. 190. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὤμοσας.
571. φιλόσοφον] φιλόμουσον Velsen. Fort. φιλόδημον.
574. πολλὴν δῆμον] πόλιν καὶ δῆμον probabiliter Velsen.
577. ὡς δεῖται γε σοφοῦ probabiliter Velsen.
587. ἀρχῆς] ἀρετῆς Bergk. Velsen. ἀντ' ἀρχῆς μεγάλης conj. Velsen, coll. Vesp. 575. et schol.: ἀντὶ τοῦ ἀρχεῖν τὸ καινοτομεῖν. Illud fortasse recte. Cf. Theogn. 699. πλήθει δ' ἀνδρῶπων ἀρετὴ μία γίγνεται ἥδε, | πλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἀρ' ἦν ὀφείλο.
609. διεχρώμεθα] ἐτ' ἐχρώμεθα Mein. Vels. Fortasse recte.
629. μικροῖς] σιμοῖς Lennep. Vels. Recte. Cf. 705. τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς. 940. Ita apte sequitur v. 630.
638. ἀγξουσιν ἐξῆς transponit Velsen.
647. εἰ σε φιλήσει (φιλήσει B. Γ.) κἀρίστυλλος conj. Velsen. Legendum, ni fallor, εἰ σε φιλήσει (sic B. Γ.) τις Ἀρίστυλλος. Cf. Pl. 314. σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσων ἔρεῖς etc.
705. Malim τοὺς γὰρ σιμοὺς καὶ τοὺς αἰσχροὺς — προτέρους etc.
730. δευρο κιναχύρα] δευρ', ἡ κιναχύρα etiam Bachmann. Vels. Cf. 734. ἡ χύτρα, δευρ' ἔξειθι. 739. σὺ δὲ δευρ', ἡ κιναρφθός, ἔξειθι. 737. δευρ' ἔξ', ἡ κομμάτρια.
735. οὐδ' ἂν] ὡς ἂν Halbertam. Vels. Recte.
795. μὴ μὲν οὖν βάλοις ὅποι Palmer. Qu. εἰ μὲν οὖν οὐκ ἀπολάβεις, aut, si soloeum est οὐ post εἰ illatum, εἰ μὲν οὖν μὴ αὐτ' ἀπολάβεις.
799. αἰσουσιν] κομιουσιν Velsen. Recte, opinor.
804. σὺ δ' ἔτι νῦν μέλλεις φέρειν; Herwerden, coll. 785. 760 sq. Qu. σὺ δὲ νοεῖς αὐτ' ἐσφέρειν; aut potius σὺ δ' ἔτ' ἐπινοεῖς ἐσφέρειν;
862. καλύσσει] καλύψει (impediant) recte Herwerden.
906. Locus nondum sanatus. Suspectum τρημα. Quomodo enim excidere potest foramen?
920. κατὰ τοὺς Λεσβίους] Nil mutandum. Cf. schol. Vesp. 1846. Stratt. II. 778. θράσω τοῦθ' ὅπερ χοὶ Λέσβιοι.

973. Mendosum videtur *πρόσωπον*, pro quo tentabam *γενέθλα* aut *ἀγαλμα*.
 1018. *πρότερον*] *ταύτην* Velsen. Recte, ni fallor. Ex glossemate ortum videtur *πρότερον*.
 1020. *ἀνατεῖ* scribendum ex titulis et Choerobosci auctoritate ostendit Herwerden.
 1026. Lege οὐ γὰρ δεῖ *στροφῶν* (et sic B.). Cf. Pl. 1154. οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν *στροφῶν*. Ran. 775. *λυγισμῶν καὶ στροφῶν*.
 1070. Fort. *τάλλου* (pro *θάτέρου*).
 1070. Hunc versum spurium habet Herwerden.
 1178. Lege *λαιμώττουσι* (i. e. *πεινώσι*). V. schol. Nicand. Ther. 470.

Plutus.

106. Carioni tribuendus est hic versus. Vide ed. sing.
 114. 601. 603. 635. 636. 639. 640. 660. 661. 771—773. 1127. 1151. Imprimantur hi versus diductis literis.
 147. Revocanda vulgata *διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον*. Cf. 240. *μικρὸν* (*σμικρὸν* V.) *ἀργυρίδιον*. Dem. p. 763. *διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον*. Tragicī antiquiorem formam *σμικρός* servant, comici plerumque recentiorem ac vulgarem *μικρός*.
 152. *τὸν προκτὸν αὐτὸν* (pro *αὐτὰς*) Herwerden. Nihil opus, quum *αὐτὰς* valeat ipsas ultro.
 203. Imprimatur sic: *δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος*.
 342. Interpungendum fortasse potius sic: — *νῆ τοὺς θεοὺς, | ὦ Βλεψίδημ' ἄμεινον* etc. Cf. e. g. 1099. *σέ τοι λέγω, | ὦ Καρίων, ἀνάμεινον*.
 431. Repone σοὶ τὸ βάραθρον. Cf. 1109. Eq. 1362.
 496 sq. Nunc malim *κῆτα ποιήσει | πλουτῆσαι πάντας τοὺς χρηστοὺς ὄντας τά τε θεῖα σέβοντας*, collato simili loco 386. Vide ed. sing.
 581. Corrigendum sic: *ἀλλ', ἂ Κρονικαῖς λημῶντ' ὄντως λήμναισιν τὰς φρένας ἄμφο*. Plane enim requiritur dualis numeri participium cum *ἄμφο*. Cf. 507. *ἀλλ', ὦ πάντων ῥᾶστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὀγιάλνειν*, etc.
 583. Legendum suspicor *τοῦτον τὸν Ὀλύμπι' ἀγῶνα*. Cf. Herod. VIII. 26. *οἱ δέ σφι ἔλεγον ὡς Ὀλύμπια ἀγοίεν καὶ θεωροίεν ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικόν*. Exciderat *τοῦτον* ante simile *τόν*.
 586. 592. Pro *κοτίνῃ* utrobique reposuerim *κοτίνου*. Vide ed. sing.
 701. *μὲν παρακολούθοσθ' ἄμα* Herwerden, coll. Eccl. 725. Recte, opinor.
 935. Imprimatur sic: *Οἶμοι μ' ἀλ' αὐθις*.
 1076. Lege sic potius, ut fere vulgo, *οὐ μαχομαί σοι — XP. τὸ τί;* (i. e. quid?)
 1088. *εἰσιθ'] εἰσιτέ'* feliciter restituit Stanger. prob. Bamberg. Semper in hoc loco haeseram. Nodus jam demum solutus est.
 1178. Secludatur hic versus, et nota interrogationis post *κακῶς* deleatur, ut connectatur *κακῶς* cum *ἀπόλωλ'*.

HERBERT WEIR SMYTH
CLASSICAL LIBRARY

